

صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا کہ جو شخص اپنے
 دروغ گوئی کو ترک کرے وہ میرا
 ۱۲ ص

وَكَاثِبًا مَّا تَرَىٰ عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا

وہست زن من نازاد پس عطا کن مرا از تو یک خودوار سے ولد
 اور عورت میری بوجہ سے سو بخش مجھ کو اسے جس سے ایک کام آئے اور لا

يُرْسِي وَيَرْثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ

کہ میراث گیر دار من و میراث گیر از اولاد یعقوب دکن اور اسکے پروردگار من
 جو میری جگہ بیٹھے اور یعقوب کی اولاد کے اور کراد سکوا رب

رَضِيًّا اِنَّكَ لَكَبِيرٌ كَبِيرٌ

مرد پسندیدہ کہ قسم ای ذکر کرنا ہر آئندہ بشارتیں تم سے اس کے لئے تمام اور بھی
 من مانا ہوں اسے ذکر کرنا ہم جگو خوشی سنادیں ایک رب کے کی سبک نامی

يُجْعَلْ لَكَ مِنْ قَبْلِ سَمِيًّا قَالَ رَبِّ اَنِي يَكُونُ

پیدا کر دوں پیش ازین بچہ نامی ذرا گفت ای پروردگار من چگونہ پیاشت
 نہیں کیا ہے پہلے اس نام کا کوئی بولا رب کہاں سے ہوگا

لِي غُلَامًا وَكَانَتْ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ

تسیر من لطفی و ہست زن من نازاد و ہر آئندہ سببہ ام از
 جگو لا کا اور میری عورت بوجہ سے اور میں بوڑھا ہو گیا

الْكِبَرِ عِتِيًّا قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَدًى

سبب کلاں سالی نہایت گفت پس من وعدہ پروردگار تو این کار بر من
 بیان کہ کر اگر گیارہوں کہا یوں ہی فرمایا بر رب نے وہ مجھے برسانا

وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلِ وَكَرَّمْتُكَ شَيْئًا قَالَ

دہر آئندہ آفریدم ترا پیش ازین و بزرگوار کر دیتے چہ گف
 اور تجھ کو بنایا میں سے پہلے سے اور تو نہ تھا پہلے پس نہ بولا

ویرث

جو ہم سہلین فہم ہر

نفسہ
 فل

صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا کہ جو شخص اپنے
 دروغ گوئی کو ترک کرے وہ میرا
 ۱۲ ص

خلفتک
 فرد

صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا کہ جو شخص اپنے
 دروغ گوئی کو ترک کرے وہ میرا
 ۱۲ ص

صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا کہ جو شخص اپنے
 دروغ گوئی کو ترک کرے وہ میرا
 ۱۲ ص

رَبِّ اجْعَلْهُ آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَنْ تُنْكِلَ النَّاسَ

ای پروبرگار من، مین کن بر این کتاب فرموده نشانه تو است، که من خواهم که این

ایسے رب ہر آدمی کے لئے ہے جس کی طرف سے وہ دعا کرتا ہے۔

ثَلَاثَ كَيَالٍ سَوِيًّا ۖ فَنَجَّيْنَاهُ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْغَوَاةِ

سنة ثمان و در حاشی که معراج با یکدیگر بر روی زمین است

تین رات کی جنگ کیا ہوئی۔ لڑائی اس قدر سخت ہوئی کہ

والله اعلم بالصواب

وہاں سے کہیں کہیں ایسا ہی ہے۔

10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044

کتابخانه عمومی امام خمینی (ره) - تهران

انہاں کے کتاب خانہ میں جو کچھ ہے اس میں سے جو کچھ چاہو اس کو لے لو

فذلكما وزكته وكان فيما

این نزدیکی خود و اظهار اشتیاق و پیوستگی

ایسی طرف سے اور سترہ ای اور پانچ سترہ کا

وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولًا قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

مجلس شورای ملی - تهران

اور ہم ہر روز صبح ۱۰ بجے

وینا و پیروان او را که در روزگار
روزگار که هر روز در روزگار

اور حسین مراد

100-1114

1-10-1947

18-10-1964

100

12/12/12

[illegible]

1000

1874-1875

قال الم اقل

فصل فی غنیمتوں کی برکت
 پہلا حصہ ہزارہ ہمس کی غنیمتوں کی برکتوں کی
 سیکے کی برکتوں کی غنیمتوں کی برکتوں کی
 کو ہزار ہمس کی برکتوں کی برکتوں کی
 کو ہزار ہمس کی برکتوں کی برکتوں کی

الکتاب مریم اذ انتبذت من اهلها مکانا

کتاب مریم را چون کیو شد از گمان خود جائے
 کتاب مریم کا جب کنار یہ ہوئے اپنے لوگوں سے ایک

مشرقیا فانخذت من ذوقهم حجابا فاکسلا

بسمتیں ان تھا پس گرفت انجانب از ایشان پردہ پس فرستادیم
 شرقی مکان میں پہر کر لیا اور ان کیو سے ایک پردہ پہر پہنچا رہے

الکتاب روضا فمشل لھا بشرا سوگیا قالن

جسویے اور روح خود را پیش صورت گرفت برائے مریم آدمی در اہم گفت آئین
 اس پاس انما فرشتہ پہرین آیا اور سیکے آگے آدمی ہوا وہ بویے مجھ

اعرف بالزمن منك ان كنت تقيا قال

ی بنام خدا از تو اگر چه پر خیر کار باشی گفت
 زمن کی پناہ تجھے اگر تو دتر رہتا ہے بولا

انما انا رسول ربك لاهب لك علما رکیا

بسمتیں میں کہ میں فرستادہ پروردگار تو ام عطا کنم ترا علمیں پاکیزہ
 میں تو بھیجا ہوں پروردگار کا کہ دیے جاؤں تجھ کو ایک اچھا سنتہ

قلت انی یکنی علی علم وکم یسمی بشرا

گفت چگونہ پیدا شود بر آئین طفلی و دست از سائیدہ است این بیک آدمی
 بوسیدہ کہانی سے ہوگا بر سہ لڑکا اور چھوڑا میں بیکو آدمی سے اور

لک بعثنا قال کذا قال ربک هو علی ہین

ہرگز بخودم نہ آسکا کہ گفت وعدہ چھین سہا فرمود پروردگار تو کہ این آسان است
 میں بہ کار کسی نہ ہتی بولا بوسنی فرستادہ پروردگار کے وہ مجھ پر آسان ہے

۱۶

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

کے ہمس کی برکتوں کی

لکھت

کے ہمس کی برکتوں کی

ہیں

وَلَا تَجْعَلْهُ آيَةً لِّلنَّاسِ سَخِمْنَا وَكَانَ امْرَأًا مَّقْضِيًّا
 ۲۱

وَلَا تَجْعَلْهُ آيَةً لِّلنَّاسِ سَخِمْنَا وَكَانَ امْرَأًا مَّقْضِيًّا
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵

فَأَمَّا هَآءَا
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

17

٢٤٩

1. Re

4A

—ya d.

12

أَشْفِي أَنْفِي رَجِي
بِهَاتِهِ مَسْخُوفُونَ الْيَا
فِي دَلِيلِهِ

بہن داری کا نام ہے جس میں ایک شخص اپنے بہن یا بھائی کے گھر پر رہتا ہے۔
اور وہی

اوسنی
۱۶۵۶

دعا ہے کہ وہ علم سے ہسترا جلاز و زکوۃ ماوام
مین ہوں اور تاکید کی بجگو غلام کی اور زکوۃ کی موجب تکسیر ہوں

121
 122

حیات و برآورد و آنچه می‌باید جبار اشقیاء

زندہ کہ ہم دوست اور بھوکا رہا خود بگڑا ہوتے ہرگز نہ کھنکھاتا
بیٹا اور بھوکا والا اپنی مائے اور بہنیں بابا بھوکا رہتے ہرگز نہ کھنکھاتا

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ دُؤُنِيَ وَيَوْمَ أُسْفِتُ وَيَوْمَ أُتَوَلَّى

اور اسلام پر (میں) روز کیے کہ (تو) کہہ دے کہ (میں) اور (تو) کیلئے

ابن حبان (۱) ذلک علی بن صایم قول الی

کثیرا ہوں بی کر یہ ہے عیسیٰ مریم کا بیٹا سچی بات

الذي فيه يبارك له أما كان الله أن يجعل من
 كبره ويحكمه ان اختلاف فيكون منبسط لائق مناداة كبره

وہاں سے کہ اذ اقصیٰ امرافانہا یسواہ کہ

[illegible]

فِيهِ كُنْ وَأَنَّ اللَّهَ بَرُّكَ وَرَبُّكَ فَاعْبُدْهُ

و گفت عیسی بر آئینه خدا پروردگار من آید و در گنج خفاست که در آینه
 ده هوتا ہے اور گہا عیشیک البتہ یہ سب میرا اور رب تمہارا سمعہ او کی بندگی کا کہو

هذا مستفيد واختلف الاصل

این سه راه را به دست
پیش از آنکه راه را به دست

10

10/11/20

۱۰ سلووم پورا کروں کی بات سے بے گناہان
 ہوا اور گھر سے گناہ سے بے گناہان
 بات پہنچی کہ کہ گناہ سے بے گناہان
 پہنچن اور گناہ سے بے گناہان
 گناہ سے بے گناہان
 گناہ سے بے گناہان

سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيظًا
أَفَرَأَيْتُمْ خَوَافِي خَلَايَاكُمْ يَوْمَ تَأْتِي سُورَةُ الْاِنشَارِ
يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكُمْ كُنُوزُهُمْ وَلَا يُغْنِي عَنْكُمْ بَنَاتُهُمْ
وَمَا تَكُونُ إِلَّا هُجْرًا حَرًّا
وَمَا تَكُونُ إِلَّا هُجْرًا حَرًّا
وَمَا تَكُونُ إِلَّا هُجْرًا حَرًّا

اور ایک ہی تیرہ سیدہ جس نے حضرت
اور جن کو کم بختی ہے اسی کو اللہ تعالیٰ اور کائنات کا

الاسم: محمد بن عبد الله

که با هم بسیار میخوابیدند و اگر در وقت بیداری پس چون کنار یکدیگر میخوابیدند

بسم الله الرحمن الرحيم

وہاں سے تشریف لے کر آئے اور ان کے ساتھ ایک اور شخص بھی تھا۔

و در کمال راز و نیاز و عطا و کرم و انوار و نور و در کمال

اور دو نوکونی کیا ہے اور وہ کیسے بنائی جاتی ہیں

[illegible]

اور کہا کہ میں نے یہ سب کچھ سنا ہے اور یہ سب کچھ

کتاب موسیقی آنه کان غلامها و کاروان
موسیقی را بر آینه و یک لایه خالص کرده شده و در دستاورد

نصیب میں موسیٰ کا وہ تھا چاہوا اور نہ رسول

Mr.

MA

820

17.

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

وہی
ادب
ادب

1945

و این کتاب است که در این کتاب است
و این کتاب است که در این کتاب است
و این کتاب است که در این کتاب است

و این کتاب است که در این کتاب است
و این کتاب است که در این کتاب است

و این کتاب است که در این کتاب است
و این کتاب است که در این کتاب است

و این کتاب است که در این کتاب است
و این کتاب است که در این کتاب است

۵۱ نَبِيَّانَ وَ نَادَىٰ فِي جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَ قَفَىٰ
 پنجاه و نه و نادی در این جانب راست که در طرف راست است
 ۵۲ نَبِيَّانَ وَ وَهَبْنَا لَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ
 راز و باری و عطا کردیم او را از این جانب راست که در طرف راست است
 ۵۳ نَبِيَّانَ وَ وَهَبْنَا لَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ
 راز و باری و عطا کردیم او را از این جانب راست که در طرف راست است
 ۵۴ لَكَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ وَ كَانَتْ سَوَاقِیَّتُكَ
 بود است و عطا کردیم تو را از جانب راست که در طرف راست است
 ۵۵ یَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ اتَّقُوا
 ای کسانی که ایمان آورده اید! بترسید از خداوند و بترسید از
 ۵۶ مَرْحُومَاتِهِ الْأُولَىٰ وَ كَانَتْ سَوَاقِیَّتُكَ
 رحمت های او را که در این جانب راست که در طرف راست است
 ۵۷ إِنَّ كَانَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ
 ای کسانی که ایمان آورده اید! بترسید از خداوند و بترسید از
 ۵۸ وَ كَانَتْ سَوَاقِیَّتُكَ

و این کتاب است که در این کتاب است
و این کتاب است که در این کتاب است

م
فک

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ

انجمنہ آئندہ کہ انعام کردہ ابرائیم ادرہ چنانچہ ان
وہ لوگ ہیں جن پر نعمت دی اللہ تعالیٰ

مِنْ ذُرِّيَّتِهِ آدَمَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ

از فرزند ان آدم اور موسیٰ و ہارون
اور آدم کی اولاد میں اور موسیٰ و ہارون کے

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ

ابراہیم و یعقوب اور اسماعیل و موسیٰ و ہارون
اور اسماعیل کی اور اسماعیل کے

إِذَا اسْتَلَّ عَلَيْكُمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ فَاذْكُرُونَهَا

جب آؤ گے خدا کی آیتوں پر یاد رہو
جب آؤ گے خدا کی آیتوں پر یاد رہو

فَخَلَفَ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ

پس خلیفہ بن اسرائیل میں سے جو نے نماز کو
پس خلیفہ بن اسرائیل میں سے جو نے نماز کو

وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَةَ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ فِيهَا عَذَابًا

پروردگار کی خواہش کی راہ میں خواہش کی راہ میں
پروردگار کی خواہش کی راہ میں خواہش کی راہ میں

مِنْ ثَابِتٍ وَأَمِنْ وَجْهِكَ سَلَامٌ فَارْتَدَّ عَنْكَ

ہر کہ توبہ کر دے ایمان اور وہ کہ توبہ کر دے ایمان
ہر کہ توبہ کر دے ایمان اور وہ کہ توبہ کر دے ایمان

مِنْ ثَابِتٍ وَأَمِنْ وَجْهِكَ سَلَامٌ فَارْتَدَّ عَنْكَ

ابراہیم
ل (اخلف عنم)

سجاء
سجاء
سجاء

۵۸

۵۹

يَذْكُرُونَ

ذکر میں آوج

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

مَا كُنَّا نَعْبُدُكَ وَاصْطَلَحْنَا دِينَهُ هَلْ تَعْلَمُ
 آنچه در بیان اینهاست اینست که ما تو را نپرستیدیم و دین تو را نآموختیم
 جوانی که میگفت چه سواد یکی بگوید که در شهر آمده او یکی بگوید که در کوفه
 که سیمیان و یقیناً الانسین و اخذ امامت کسوف
 او را هم نامی نمیکنند و میگویند آنجا نمی آید که از آنجا چون میرم
 او یک نام که او را اسمی است که با صفت من برگیا
 اخراج حیات او که اینست که الانسین آن خلقند
 بیرون آورده خوانم شانزده آیه از تفسیر آدمی که
 بخواند آن را که که با دین رکنها آدمی که سینه او مکنای
 مرقب و کم یک شیمان فودیک که شیمان
 پیش ازین و بخود هیچ چیز نیست اینهم برود و کار تو که انبیا را
 پیش ازین و او را که چیز نیست تا موشم و پیش ازین که هم بر او
 و الشیطان هم که چیز نیست و هم حوله که شیمان
 اشیا طین باز حاضر کنیم این را حوالی دوزخ برافزاید
 او را شیطانی که موشم و شیمان را در دوزخ که گشتون برگرد
 ثم کنیز عن مرقب شیعۃ ایهم اشد علی
 باز گشتیم از راسته و خط از آنرا که از اینان بران گفته اند
 هر جدا کردیم هم بر فتنه من که چون ما او را من گفت و گشتا
 الرحمن عتیا ثم کنیز اعلم یا اذین هم اویل
 خدا از روی آنرا که باز او را از من که گشت و سر او را از آن
 رحمت است اگر چه هر یک خوب معلوم من جوهر است قابل من

ع ۴۵

ع ۴۶

ع ۴۷

ع ۴۸

ع ۴۹

ع ۴۵
 ع ۴۶
 ع ۴۷
 ع ۴۸
 ع ۴۹

ع ۴۵
 ع ۴۶
 ع ۴۷
 ع ۴۸
 ع ۴۹

۱۵
 حاشیہ: دروغ کہیں نہ آید۔
 حاشیہ: دروغ کہیں نہ آید۔
 حاشیہ: دروغ کہیں نہ آید۔

بِهَا صَلَاتًا ۝ وَازْمِنْكُمْ مَكَارِدُهَا كَانَ
 بدر آمدن و دروغ و نیستی و تپش و گزندہ برین
 دوس میں چھپنے کے اور کوئی نہیں تم میں جو نہ سمجھے گا اس پر چکا
 ۷۱
 عَلٰی رِبَاكَ سَتَأْمُقِرُّ يَا اَنتَ الَّذِي تَقْتَوِي ۝
 میں وعدہ لازم پر پروردگار تو مقرر کردہ شدہ باز ہر ایم سچا بنا دگر تو تم
 پر تپش پر ضرور قسم ہے پر ہر چاہیے ہم اور جو دیکھتے ہیں اور جو
 ۷۲
 الظَّالِمِينَ فِيهَا جَنَّتُمْ ۝ اِذَا اُشْتُ اَلَيْكُمْ اَيُّهَا
 ظالمین! انجا پرانہ در افتادہ و چون خواندہ شود بر ایشان آیات
 گندہ گار و کو اوی میں آوے گا کیوں اور جب سنائی او کو ہماری نہیں
 بَيِّنَاتٍ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اَيُّهُ
 واضح آئندہ گویند کافران
 اگلی کہیں جو لوگ سکرین ایمان والو کو
 ۷۳
 الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَاَحْسَنُ نَدِيًّا ۝ وَجَنَّتْ
 ایک ازین و دگر وہ بہتر مقام و نیکوتر سنہ از دیکہ جس میں بہتر و نیکوتر
 دونوں دونوں میں کس کا مکان بہتر ہے اور اچھی گنتی و شمار ہے اور کس
 ۷۴
 اَمْ لَكُمْ اَقْبَالٌ مِّنْ قَرْيَةٍ مَّا سَلَكَكُمْ فِيْهَا
 ہاں کہ ہم میں از این اہل بلد و مردمان کہ بہتر و نیکوتر و نیکوتر
 کہاں کے ہم سنگین وہ ان سے بہتر ہے اسباب میں اور خود
 قُلْ مَنْ كَانَ اِنۡ فِي الضَّلٰلَةِ فَلَا يَمُكِّدُ ۝ اَلَا تَسْمَعُوْنَ
 گو ہر کہ باشد در گمراہی اندون نہ ہر اورا نہ
 تو کہ جو کوئی را بہت سوچا ہے او کو کہیں بہت و رحمن

حاشیہ: دروغ کہیں نہ آید۔
 غرہ

حاشیہ: دروغ کہیں نہ آید۔
 غرہ

حاشیہ: دروغ کہیں نہ آید۔
 غرہ

مقام

ریا ریا ریا ریا
 نام

حاشیہ: دروغ کہیں نہ آید۔
 یاز ۱۲ ص ۱۱

۱۶
 خوشترین بیان بکسی در بیان این امر است
 که گوید یا صاحب کمالی که بکسی در بیان این امر است
 من شال این ۱۲ ص

کمالی که بکسی در بیان این امر است
 من شال این ۱۲ ص

کام کی این بیان در بیان این امر است
 من شال این ۱۲ ص

مَدَانِ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْهُمُ غَدَوْنَ إِلَّا الْعَذَابَ إِلَّا
 افزون و اگر تا او ننگ میزد آنچه ترسیده شدند عقوبت را
 تبارک بهان یک که جب و کینین کے جو وعدہ پائے ہیں یا انت اور یا
 الشَّامَةِ فَيَعْلَمُونَ مِنْ هَوْنِ مَكَانٍ وَأَضْعَفِ
 قیامت را پس خواهند دانست که ام یک به ترست در مرتبه و ناتوان ترست
 قیامت سونب معلوم کرینگے کسکا بڑا درجه ہے اور کسکی فوج کر درجہ
 جَنَانٍ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ هَتَكُوا هُدًى وَالْبَقِيَّةُ
 اضعاف کثیر تر زیادہ سیدہ خدا را ہایرا ہدایت و مستطابانہ
 اور بڑا تاجا کہ اللہ سوجھے ہو و کو سوجھے اور شے وال
 الْخَالِصَاتِ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مِّنْ
 شایسته بہتر از نزدیک پروردگار تو از رویہ ہوا و بکو از اجابت از
 نیکان بہتر کہتی ہیں یہی ہے کہ ان بدلا اور بہتر پیر ہے کہ کو مگر حق
 أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَالًا
 آیا دیدی آنرا کہ کافر شد آیات ما و گفت البتہ دادہ شود مرا در ثمال
 بہا تو بگو و بکھا وہ جو سکر ہوا ہاری آیتوں سے اور کہا مجھ کو مائے مال
 وَلَٰكِنَّا أَطْلَعْنَا غُيْبَ أَمْرِ لَّحْدٍ عِنْدَ الرَّحْمَنِ
 و فرزند آیا مطلع شدہ است بر غیب یا اگر نہ نہت از نزدیک خدا
 اور اولاد کے کہ یہاں کہ ہے غیب کو یا سے رکھا ہے رحمن کے ہاں
 عَهْدًا ۚ كَلَّا سَتَكُنْ مَاقُولًا ۚ وَمَنْ لَهُ مِنْ
 عہد ہے نہ چنان بود خواہم نوشت آنچه نیکوید و اقرون و پیش سرگرم
 قرار یون نہیں ہم کہہ رکھیں گے جو کہتا ہے اور بڑا سب سے جادوین اور

۴۴

۴۵

۴۶

۴۸

وَلَا تَنْفَعُ الْإِلَاحَةُ
 وَلَا تَنْفَعُ الْإِلَاحَةُ
 وَلَا تَنْفَعُ الْإِلَاحَةُ

کلا

کلا

کلا

کلا

کلا

کلا

کام کی این بیان در بیان این امر است
 من شال این ۱۲ ص

۲۳

وَقَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَاتٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُمْتَرِينَ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُنَافِقِينَ
الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
يَتَّبِعُونَ الْيَهُودَ
وَأُولَئِكَ سَيُعَذِّبُ اللَّهُ
الْعَذَابَ عَنِ الْوَحْشِ

۷۴
۸۰

الْعَذَابِ مَثَلًا ۝ وَزَيَّنَ لَهُ الْيَهُودُ وَنَحَرَهُمْ وَبَدَّلَ تِلْكَ آيَاتِهِمْ

عقوبت افزون دادی و زینت نمودی و نحر نمودی و بدلتی آن آیتها را
عذاب بین آنها اندر هم سیل کشیدی و سکه مریخ بر جوتان آوردی و گامهای ایشان را

۸۱

أَتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونَ لَهُمْ عِزًّا ۚ

حذا بیان گرفتند بجز خدا تا باشند ایشانرا سبب عزت
پیدا آید و گویند بجز خدا که سوا او در دنیا و دنیا داران که ده هون این کی بود

۸۲
۸۸

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُوا عَلَيْهِمْ عَازِمِينَ

نه چنان بود مگر خواهند برستش بمعبودان خود را و خواهند برایشان
یون نهین و ده مگر بگویند ای بندگان کیست و او هر جا و بنگه این کیست

ضَلَالًا ۚ أَلَمْ تَرَأْنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ

سیرنده آید بیکدیگر شیطان بر کافران
مخالف نویسنده نهین و بگوید که این شیطانان مکررند

۸۳

تَقْدِمْ هُمْ أَرَأَيْتُمْ أَفَلَا تَعْلَمُونَ ۚ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا

می جنبانند ایشانرا بجهنم پس تا کن برایشان آید این نیست که بگویند
اجپا بگویند این او کو ابرار سو تو جلدی نه کردی و این پریم تو بوری که نهین کی

۸۴
۸۵

عَلَيْنَا يَوْمَ الْحُجَّهِ الْمُتَقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ فَسَلَامًا ۚ

شمار کردی روزی که برانگیزیم متقین را بسوی رحمن همان آمده
گفتی جسدن هم اکبر و لا و بنگه بر سر گاو و گاو رحمن کی باشد همان بلاست

۸۶

وَلَسَوْفَ يَأْتِي الْحُجَّاتِ مِنْ كُلِّ مِيقَةٍ فَسَبِّحُوا لَهُمْ وَرَأُوا لَهُمْ

و در آن گنیم گن بکار از بسوی و در آن گنیم گن و در آن گنیم گن
و در آن گنیم گن بکار از بسوی و در آن گنیم گن و در آن گنیم گن

يُحْمِلُهُمُ الْمَقِينُ

يَسَاقُ الْمُهْمِنُونَ

۱۸
 ط م ی ب س ل ک ا ن م د و ر ع د
 ط م ی ب س ل ک ا ن م د و ر ع د
 ط م ی ب س ل ک ا ن م د و ر ع د

ط م ی ب س ل ک ا ن م د و ر ع د

ط م ی ب س ل ک ا ن م د و ر ع د

الشَّفْعَةُ الْأَمْنُ أَخْبَأَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَمَّا أَنْ وَقَالَ

شفا عت کردن الا کسی که گرفته است نزدیک جدا بعد از آن گفتند

سفا عت کا مگر نیسے بے لیاہر من سے تیرا اور تو کہنے

أَخْبَأَ الرَّحْمَنُ وَلَكَّا لَقَدْ جِئْتُمُونَنَا ادْلَا تَكَا

خدا فرمود ای ایہر آئیدہ اور دیدہ پر کشتہ نزدیک

الْسَّمَاءِ يُنْفَضُونَ مِنْهُ وَيَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخْتَفِ

آسمان سے لٹکانے زمین زمین و آسمان

أَجْمَالُ هَذَا أَنْ دَعَا الرَّحْمَنُ وَلَكَّا وَصَا

کہا بارہ بارہ پڑھندہ ایہر آئیدہ اثبات کردند خدا فرمود

الرَّحْمَنُ أَنْ يَخْبَأَ وَلَكَّا إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَاءِ

خدا آ کر نہ کرے نیست ایچ یک از آئیدہ در آسمان

وَالْأَرْضِ إِلَّا أَمْرًا رَحْمَنًا عَبْدًا لَقَدْ أَحْصَيْنَا

وزمین اند مگر آئیدہ پیش رحمان بندہ شدہ ہر آئیدہ علم در گزشتہ

وَعَدْنَاهُمْ عَمَّا وَكَلَّمَهُمْ أَمَّا بَعْدُ الْقِيَامَةِ

و شمار کردہ امرا را شمار کردنی و ہر یک از این آئیدہ ہستہ زمین و زمین

۸۷

۸۸
۸۹

۹۰
۹۱

۹۲

۹۳

۹۴

یگانہ

یَنْفَضُونَ
 عرادر
 الف ت

100

لکھنؤ

100

فَرْدًا إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ

[illegible]

بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُؤْتِيهِمْ تَقْوَى الْفَعَالِ ۝ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُ الْأَمَمَ ۝

باز منتیازا و بر سبک گزوه سبز نگار
بر وادو کو اور دوا دیے جہر کو کو کو

قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ كُلِّ نَحْسٍ مِنْهُمْ مِنْ أَعْدَاءِ وَلَهُمْ

پیش از ایشان طبقات مردم آریایی یعنی چکس را از ایشان یامی شنو
ان کے پہلے سنگتیر آتے ہیں اور ان کے پہلے یامی شنو آتے ہیں

آلہم رب

از ایشان
اولی

سورة طه تركت بمكة ثم الواقعة

10

ایاتو ما کلا قو ۱۳۱۱ و فو ۱۳۱۲ و فو ۱۳۱۳

بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ۱ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ۝

فروغستادیم بر تو بدان را تا هیچ کسے لیکن
اسو ایسے نہیں انرا سببے تجھے پرستد کہ تو سخت میں پرے کر

تَذَكَّرَ ۝ لَنْ يَخْتَنِيَ ۝ تَذَكَّرَ ۝ لَنْ يَخْتَنِيَ ۝

فروغستادیم بر آئینہ دادوں کسے را کہ برسد فروغستادوں از جا کسی نزدیک از جا
نفسی کی گوارا میں جسکو ڈر ہے اوزار ہے اوس شخص کا جسے باقی مراد

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلَى الْعَرْشِ الْمَشْهُودِ ۝

آسمانہا بلند را دوی بسیار بخندند ہر عرش سے در گرفت
آسمان ادسے وہ بڑی مہ دانی تھیں گے اور بنام ہوا

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا

اورست آنچه در آسمانہا است و آنچه در زمین است و آنچه در میان ہے و آنچه

تَحْتَ الثَّرَى ۝ وَإِنْ تَجْهَرُوا لَهُ أَقْوَالًا فَإِنَّهُ يَعْلَمُ

زیر خاک ناک ہے و اگر آشکار کنی سخن را پس وہ بیدار ہے
چنے سبلی زمین کے اور اگر زبان کھپے پکار کر تو دیکھو خست

السِّرِّ وَآخِفِ ۝ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ

سخن پنهان و پنهان تر از حد ایچ معبود نیست مگر وہ ہر اسم نامہا
چھپے کی اور پس چھپے کے خدا کے نامہا ہر نامہا کی اور پس ہر نامہا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
آلہ وسلم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

۹ الحسنی ۱۰ وهل اشد حلیث منی ۱۱ واذا رانا

نہ دایا آمدہ است بخوبی سے چوک دینا آتشی
نام سے فنا اور پستی ہے بھگوان موسیٰ کی جلاوت سے پہلے

فقال لا املہ املکنا انی انت نار العلی انکم
ہیں گفت اہل تورا در ملک کہہ ہر آئینہ میں دیدہ ام آتشی امیدوارم کہ ہمارے

نویا اپنے گہواروں کو ہر زمین دیکھیں ہے ایک ایک شاخ کے آون تم میں
ضہا بقیس او اجد علی النار هکذا فلما اتھما

۱۰ اور آتش شعلہ یا بیابم بر آن آتش راہ نایے ہیں چون یا مذکور
اور میں نے سیکھ کر یا اذن اوس آگ پر راہ کا بناؤں بہر جب پہنچاں

۱۱ فوجی یومانی انا ربک فاخضع لعلیک انک
۱۱ اور راہ مذکور کہو جسے ہر آئینہ میں اور ذکر نوام اہل یارین میں

آواز می ایسے موسیٰ میں ہوں میں تو ایسا موسیٰ یا یوشین تو ہے
بالوالمقدسین وانا اخترتک فاستمع لیا

۱۲ سمیع ان پاکی کو نام و من برگزیدم ترا پس گوش بندہ آئین
پاک میدان تو ہی میں اور میں نے بھگوان کیسا سو تو ستارہ جو

۱۳ یوحی ۱۴ انی انا الله لا اله الا انا فاعبدنی وواق
وہی نبیادہ میں ہر آئینہ میں خدا ہم سچ جو دین میں عبادت میں کہن و یارین

علم جو میں جو ہوں میں اور ہوں کی جلد کی نہیں سوا میرے سوئی کی کو
الصالح الذی یحی ۱۵ ان الساعۃ آتیۃ اے

۱۵ مازرا ہے یاد کردن ہر آئینہ قیامت آتہ کی است میخوام
نہ کفری رکھیری یاد کو قیامت مقرر آئی ہے

لا املہ
املکنا
انی انت
نار العلی
انکم

و اما استراریہ
فان کو خفیہ
۱۱ و اما استراریہ
۱۲ و اما استراریہ
۱۳ و اما استراریہ
۱۴ و اما استراریہ
۱۵ و اما استراریہ

۱۱ و اما استراریہ
۱۲ و اما استراریہ
۱۳ و اما استراریہ
۱۴ و اما استراریہ
۱۵ و اما استراریہ

16

15

14

16

1,

1

11

100

TABLE 1

10

معي

آتش

فَلْيُ

فج

سید محمد علی

من غلب رسول الله
من غلب رسول الله

من غلب رسول الله

من غلب رسول الله

من غلب رسول الله

من غلب رسول الله

من غلب رسول الله

من غلب رسول الله

من غلب رسول الله

من غلب رسول الله

من غلب رسول الله

من غلب رسول الله

من غلب رسول الله

من غلب رسول الله

من غلب رسول الله

من غلب رسول الله

من غلب رسول الله

من غلب رسول الله

من غلب رسول الله

من غلب رسول الله

من غلب رسول الله

111

أَتَيْنِي مِنْكُمْ وَأَرَى ۝ فَأَتِيَهُ تَفْصِيلاً ۝ فَأَوْسَىٰ لِي لَيْلِي

برآینه با اسامی می شنوم وی میثم پس برود پیش وی پس گوید برآینه ما سوادای
ممن است چون شما یک ستارون از کینتا سو جاو اوس پس از کرم و دو نو آید پس

فَأَرْسَلْنَا بِنِي إِسْرَآئِيلَ وَلَا تَقْدِرُ عَلَيْهِمْ قُوَّةٌ

پس نصرت پامانی اسرائیل را و عذاب کن ایضا بر آسمان اوردم پس
 سحر کی سعادتی اسرائیل اور نہ تا وگو او کو ہم آسمان پر کش

بِأَمْرِ مُرَبِّكَ وَتَسْلِمَ عَلَى مَنْ تَبَعَ الدُّعَاءَ نَاقِدًا وَرَجَبًا

نشان می‌دهد که در گذشته کسی که بیرونی را هدایت می‌کرد، این بود که بیرونی را به سوی خدا می‌برد و در راه او را هدایت می‌کرد. این نشان می‌دهد که در گذشته کسی که بیرونی را هدایت می‌کرد، این بود که بیرونی را به سوی خدا می‌برد و در راه او را هدایت می‌کرد.

السلامة من النار والنجاة من الموت

کہ عذاب و سزا ہو جو ہر انسان کو اور مومن بہرے بولا پھر نون کے حساب سے عذاب و سزا ہو

قَالَ رَبِّمَا أَلْبَسَ عَظْمِي كُلَّ شَيْءٍ مِمَّنْ خَلَقَهُ فَدَعَا

ایوبی که پروردگار را شاکست که داد هر چه بجزیر صورت خاص او باز راه نمودن
ایوبی که صاحب بیمار او را به حسنه می بر جز که او سگی صورت پر راه سو جهای

قَالَ قَتَابَانِ الْقُرْآنِ الْأَوَّلِ ۖ قَالَ عَلَيْهِمَا عَنِّي

گفت پس همیشه حال و سینه بخیر گفت علم آن نزدیک پروردگار است
 بولا که شما متوجه باشید چون نهانست که در کارها او کم خست میزدید پس

لا اله الا الله محمد رسول الله

در کتابی که خوانده ام و در دگرگونی و انقلاب است و از او نوشته اند که این کتاب

1. The following information was obtained from the records of the Department of the Interior, Bureau of Land Management, regarding the land owned by the United States in the State of California:

2. The total area of land owned by the United States in the State of California is approximately 100,000,000 acres.

3. The land is owned by the United States in several different ways, including:

- a. Land owned by the United States in fee simple.
- b. Land owned by the United States in trust for the benefit of the people of the State of California.
- c. Land owned by the United States in trust for the benefit of the people of the State of California, but subject to the right of the people of the State of California to purchase the land.
- d. Land owned by the United States in trust for the benefit of the people of the State of California, but subject to the right of the people of the State of California to lease the land.
- e. Land owned by the United States in trust for the benefit of the people of the State of California, but subject to the right of the people of the State of California to use the land for public purposes.

4. The land owned by the United States in the State of California is of great value to the people of the State of California, and it is the policy of the United States to protect and preserve this land for the benefit of the people of the State of California.

5. The Department of the Interior, Bureau of Land Management, is responsible for the management of the land owned by the United States in the State of California, and it is the policy of the Department to manage this land in a way that will protect and preserve it for the benefit of the people of the State of California.

6. The Department of the Interior, Bureau of Land Management, is currently reviewing the land owned by the United States in the State of California, and it is expected that the review will be completed by the end of the year.

7. The Department of the Interior, Bureau of Land Management, is committed to the protection and preservation of the land owned by the United States in the State of California, and it is committed to the management of this land in a way that will protect and preserve it for the benefit of the people of the State of California.

8. The Department of the Interior, Bureau of Land Management, is currently reviewing the land owned by the United States in the State of California, and it is expected that the review will be completed by the end of the year.

9. The Department of the Interior, Bureau of Land Management, is committed to the protection and preservation of the land owned by the United States in the State of California, and it is committed to the management of this land in a way that will protect and preserve it for the benefit of the people of the State of California.

10. The Department of the Interior, Bureau of Land Management, is currently reviewing the land owned by the United States in the State of California, and it is expected that the review will be completed by the end of the year.

پیدا الفضا این مقام پر لازم
ز غزل اقام

Handwritten signature: *James M. Smith*

[Faint handwritten notes and markings are visible at the bottom of the page.]

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

2. The second part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

3. The third part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

4. The fourth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

5. The fifth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

6. The sixth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

7. The seventh part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

8. The eighth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

9. The ninth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

10. The tenth part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

الارض مهذا جوسلك لکم فیها سبلات و انکم من

زمین دانستید و روان کردیم که شما در این راه را به دست تیار

زمین بچونایم و در جلا دینیم که این را بین او را تیار

السماء ماء فاحس جنایه از و جاز من نبات

آسمان آب است پس بر وزن آوریم آن آب انواع مختلف از نبات

آسمان پانی پر نکالا بچونایم او را به نبات به نبات

کلوا و ارعوا انفسکم ان فی ذلک لایکون

گفتیم بخورید و بچسبید چهار پانصد خود را بر آینه در عقده نشانی خداوندان

کلمه و او را بر او بچسبید چون با او بچسبید البسه این بچسبید عقل را بچسبید و الگو

النهی فیها خلقناکم و فیها نعیدکم و منہا نکون

خداوندان از زمین از نشانی شما را و در زمین از نشانی شما را و از زمین از نشانی شما را

تارۃ اسی و ولقد ارینہ اثبات کلها فکذب

بار دیگر و هر آینه نمودیم فرعون را نشانیها خویش تمام آن پس در فرعون

و ابی قال اجئتنا لیموت من ارضنا لیسیرک

و قبول کرد گفت آیا آمده تا برون کنی ما را از زمین ما بجادوی خود

و یومئس فلما تبیتک لیسیر حشاه فاجعل لیسیرک

و ایوستی هر آینه بنام کن تو جادوی ما را از زمین ما بجادوی خود

مهذا

ادعک

او را

فصل فی بیان سبلات و انکم من زمین دانستید و روان کردیم که شما در این راه را به دست تیار

نصف القرآن بعد الرکع الکبیر

قاتل المراط
 در دیوید به بیان کرده و یک جشن در آن بکشد
 کوخون با قاتل و چاکر که او را بکشد
 سالگره کا ۱۲۷۵

وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا تُخْلَفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَسْكَانًا

در میان خود وعده که ظلمات نکسم از اماند نه تو
 ای بے شکست و شکست نه تفاوت کرن او را بے شکست و شکست

سُبْحًا ۞ قَالَ مَوْعِدُكَ يَوْمَ الزَّيْتَةِ وَالْأُخْرَىٰ

سبانه شهر گفت وعده گاه شام روز آرایین است و آنکه در روز
 صاف من که با وعده نهاد است جشن کاوون

النَّاسُ فَتَقَالَ فِرْعَوْنُ جَمْعٌ كَيْدٌ ثُمَّ أُنِىَ

حیران رفت پاست پس بخانه بازگشت فرعون پس جمع کرد و در آن روز
 کوگو کردن جشن نهاد و در آن روز فرعون پر بکشد

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَيَّ آلَ اللَّهِ

گفت موسی ساغر از ادای بر شما افترا نکند بر خدا دروغ را
 که او را کفر موسی بے شکست و شکست نه بگوید

فَيَسْأَلُكُمْ عَذَابٌ قَدِيمٌ ۞ قَدْ خَابَ مِنْ أَفْتَرَائِهِ ۞ فَتَقَالَ

انگاه پلاک ساز شمار عذاب در آینه به طلب رسید بر که افترا کرد گفتند و در روز
 پر که با و یک گو کسی داشت و او را در کوتهن بهجا بکشد

أَمْ هُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرَأُ إِلَيْهِمْ ۞ قَالُوا إِنَّ هَٰذَا

بشورت خود در میان ایشان و بهمان گفتند باز گفتند البته این در میان
 بے کام بر پس من او بهیچ کسی بشورت بویست

لَسَحَابٌ يَّرِيْدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ

سحاب است بخوابند که برون کنند شمار از زمین شما لیسر خورشید
 جادوگرین جادو این که کال این کلمه شمار بکشد ایسج جادوگرین

سُبْحًا

سُبْحًا
 سُبْحًا
 سُبْحًا

سُبْحًا

سُبْحًا

سُبْحًا

فَيَسْأَلُكُمْ

فَيَسْأَلُكُمْ

فَيَسْأَلُكُمْ

فَيَسْأَلُكُمْ

فَيَسْأَلُكُمْ

فَيَسْأَلُكُمْ

فَيَسْأَلُكُمْ

فَيَسْأَلُكُمْ

فَيَسْأَلُكُمْ

وَيَذُفُّ بِأَيْدِيهِمْ كَمَا يُذُفُّ الْمَشْرِقُ ۖ فَاجْعَلْهُم مِّنْكُمْ

وَنَجِّهِمْ كَمَا نَجَّيْتُمُ الَّذِينَ آمَنُوا مِن قَوْمِهِمْ ۚ إِنَّكُمْ أَنتُم مُّخْرَجُونَ

فَرَأَوْهُ مُصَوِّدًا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَن اسْتَعْلَىٰ ۚ

فَرَأَوْهُ مُصَوِّدًا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَن اسْتَعْلَىٰ ۚ

فَرَأَوْهُ مُصَوِّدًا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَن اسْتَعْلَىٰ ۚ

فَرَأَوْهُ مُصَوِّدًا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَن اسْتَعْلَىٰ ۚ

فَرَأَوْهُ مُصَوِّدًا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَن اسْتَعْلَىٰ ۚ

فَرَأَوْهُ مُصَوِّدًا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَن اسْتَعْلَىٰ ۚ

فَرَأَوْهُ مُصَوِّدًا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَن اسْتَعْلَىٰ ۚ

فَرَأَوْهُ مُصَوِّدًا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَن اسْتَعْلَىٰ ۚ

فَرَأَوْهُ مُصَوِّدًا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَن اسْتَعْلَىٰ ۚ

فَرَأَوْهُ مُصَوِّدًا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَن اسْتَعْلَىٰ ۚ

فَرَأَوْهُ مُصَوِّدًا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَن اسْتَعْلَىٰ ۚ

فَرَأَوْهُ مُصَوِّدًا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَن اسْتَعْلَىٰ ۚ

فَرَأَوْهُ مُصَوِّدًا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَن اسْتَعْلَىٰ ۚ

فاجعلهم منكم

عصيم خيل

تلقف
لاخفا
تلقف
والاخر

1966

مجلس الشورى

اسکریٹری

استقام

بالاتحاد مع رط والاسم
عمر في مختلف الباقين
بالاستفهام فقهيل النية
من طريق الاذوق في كل
بالكف في اور والباقي

کہنے لگا: اوصی
و سکایا یہ شاہد رب کو
ف تمہارا جبرائیل ہے

ثالث

رواد او صلواتهم
خلافه است و السلام

سبح ولا یفعل الشیء حیث اشی قال فی الصحیح
جادوی کنندہ ہست و کجا نمیشد و سائر برادر و دوستانہ شہداء
جادوگر کا اور جادوگر نہیں کام یہ کھانا بھان اور گریبے جادوگر
مجدد قال امنا رب ہرمان و موسی قال
سجدہ کمان گفتند ایمان آوردیم بہ برادر دگر ہارون موسی گفت ہارون
سجدہ میں ہوئے ہم یقین لائے رب ہارون اور موسی نے ہارون
امنتم کہ قبل ان اذکرکم رائدہ لکہ ہر کہ
ایا باور داشتند اور پیش از آنکہ دستور دیم شمار ہر آیندہ دی بزرگوں انما
تم نے او کو مان لیا اہی میں یہ حکم نہ دیا تھا وہی شمار آتا
لذی علیہ السلام فلا قول من ایدہ
کہ ابو حنیفہ ہست شمار تھے ہر آیندہ ہر مرد و ستہای شمار
جنے سکھایم تو جادو سوا تب میں کھڑا کھڑا تھا نہ کہانہ
و اذ جلک من خلف لا و صلیتک فی
و پائتا تھا۔ یہی از جانب راست و دیگر از جانب اور در گنہ شمار
اور دوسری جانب اور سولی دو طرف
جذوع الخ و تعلم ان ایسا اشد عذابا و اشد
تنگداری شہداء و البتہ خواہید دانست کہ کہ ام کہ را سخت تر از ان کہ
کہ جو کہ دہندہ ہر اور زبان کو کہ تم میں کسی نہ کہ تم اور کہ
قال ان تو ترک علی ما جاء لا من البیوت
گفتند کہ تم ترک نہ کرنا ہر انچہ آمدہ ہر پیش از دلائل و اشعار و ہر کہ
و ہر کہ تم نہ کہ زیادہ سمجھیں کہ اس جیسے جو کہ ہر ہر ہر ہر ہر ہر

44

141

فَطَرْنَا فَاَقْضُ مَا اَنْتَ قَاضٍ اِنَّمَا تَقْضِي هَٰذَا الْحَيٰوةَ
 کہ آفریدہ مارا پس حکم کن ہرچہ تو حکم کنسندہ ہائے جو این نیست کہ حکم کنی در دنیا
 جسے ہو بنایا سو تو کو تک جو کرنا ہے تو ہی کر گا اس دنیا کی زندگی میں
 الدنیا انما امتبار ربنا لیففر کنا خطینا و ساء

دنیا بر آئینہ ما ایمان اور ایم پروردگار خویش را یارزد در آئینہ ایمان را
 ہم یقین سے کہ میں اب پر رب پر ناخوشی ہو گا ہمارے تقصیر اور غور
 اذکرھتنا علیہ من اللہ واللہ خیر ما

جو کر دی مارا بران کہ سو کہ ہم
 تو نے کر دیا تو راوری یہ جادو اور اللہ بہتر ہے اور پروردگار
 انہ من ربی ربہ جبر ما فان کہ جبر کر دے

بر آئینہ ہر کہ بیا د میں پروردگار خویش گناہگار شدہ پس راستہ و فرخ نمیزد
 نفسہ جو کوئی آیا ہے یا میں گناہ جو کہ سو اس کے واسطے روح انہ
 فیہا ولا یحیی ومن یاتہ من منہا قد عمل الصلٰۃ

انجا و زندہ ماند و آنگہ بیا د میں او مسلمان شدہ و نماز شایستہ کردہ
 او میں نہ جیوے اور جو آیا اوس پاس ایمان سے کہ کر نیکیان
 فاولئک لھم اللہ جنت المثل جنت حدیث

پس ان جماعت ان نراست در جہا بلند بوستانہا ہمیشہ ان
 سوادن لوگو کو در سنہ ہمین بلند باغ میں رہیں گے
 انکے منہ سے انہما را خلد فیہی و ذلک جزاؤ

بروردن بر آن جو تھا جاوید ان انجا ان است جنت
 بہتی اوس کے سب سے بہتر رہا کہ رہے اون میں اور بہرہ بردار

فصل در آفرین و آفرینا
 حضرت موسیٰ علیہ السلام و دیگر
 سب سے پیشتر کہ جادو و جادوگر
 و جادوگران کی خاطر سب سے پیشتر
 و جادوگران کی خاطر سب سے پیشتر
 و جادوگران کی خاطر سب سے پیشتر

تفصیل

طیبت ماریتکم ولا تغفایه فیل علیکم
 لاند ایچ روزک وادیم شمارا واز حد گذرید و ما بآن روز که بخت نمودن
 سندی بخرن جو روزی دی است نگو اور نه کرد او من زبانی بیاوریم
 غصبی من یجل علیک تنصیفه هو و لا تغفار لمنک
 خشم من هر که باشد و بر تو چشم من انبساط شد و بر آینه من از زنده ام کسی را گوید
 بر اعضا و ریس بر اثر امیر اندر ده بگفتا و بر میری ششش اوس بر جو توید که
 یجل صلیک تم اهدای و ما انجاک عن قومک
 ایمان آورد و کارش بسته کرد باز راه را ایستاد و چو میر نشینا آورد ترا داخل مانه قوم
 یقین لایق او کردی بهلا کام پیر راه بزرگ او و کون جلدی کی تو ای قوم
 یقینی قال هم اولاد علی اثری و جعلت لیک
 ای موسی گفت قوم من اشته بر بی من و شدایم بسوی تو
 ای موسی بولا و به من بریست پیچید او برین جلدی آیا تری طرقت
 رب لدری قال فانا قد فتا قومک من بعدک
 ای پروردگار من خوش و خوشی گفت خدا پیر آینه در بلا انگذیم قوم را پس از تو
 ای رب که تو را منی بود فانا پیچید تو چلا دیا تری قوم کو بر سیه پیچید
 و اضلهم السامری فرجع موسی الی قومیه
 و گرا ساختن از اسار پس باز گشت موسی بسوی قوم خود
 او را بگایا از کو سامری سین پیروا پیر موسی ای قوم پس
 غضبن ایسفا قال یقوم الکی بعدکم ربکم
 خشم گرفته اندوه خورده گفت ای قوم من آیا وعده خدا ده بود شمارا و روزگار
 پیچید پیر ایچانا کما ای قوم من کو وعده نه دیا تا شمارا رب

اثری

لَهُمْ ضُرٌّ وَلَا نَفْعٌ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ

برای اینان هیچ زیاده و نه سود و هر آینه گفته بود ایشانرا هارون
ایکے بے کارے بنے کا اور کہتا اوکو ہارون ہے

قَبْلِ يَقُولَ مَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ

پیش ازین کہے قوم من ہزارین شبت کہ مبتلا شدہ آید باین گوسالہ و ہر آینه بود گوسالہ
ہے سے ایک قوم اور کچھ نہیں تم کو بکا دیا اس پر اور ہزار رب تم سے

فَاتَّبِعُوا وَأَطِيعُوا أَمْرِي قَالُوا الرَّسُولُ حَرِّمٌ عَلَيْكُمُ

پس پیرو سے کن کنید و انقیاد حکم من نمایند گفتند ہمیشہ مجاور خواہیم بود و این
سو بری راہ ہو اور انوبات بری ہو کے ہم میں گے اس پر

عَلَيْكُمُ حَرِّمٌ حَتَّىٰ يَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ سَبِيلٌ قَالُوا يَهْدِي

نارہنیکہ باز آید ما سوی سویی گفتند ایسے ہارون
گے ہے بت کہ ہر آہے ہم اس سوی کہا سوی بنے ایک ہارون

مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا أَتَشْتَبِهُونَ قُلْ هِيَ سَبِيلُ

چیز ہزار و شت ترا جو نادیدہ سے انرا کہ گراہ شدند از انکہ پیر و سے کسی انرا
نچو کیا انکا و نہا جب رکھا تو ہے کہ وہ پہلے تو ہے جیسے نہ آیا انرا تو نے

أَمْرًا قَالُوا سُبْحَانَ اللَّهِ لَا تَأْخُذُ بِهِ سَنَةٌ وَلَا يَذَرُهَا

حکم من کر دے گفت ایک پیر و سن گر نہ پیر و سن و تو ہی سر مرا ہر آہے
برا حکم وہ بولا آہے بے کے جسے نہ پیر و سن و تو ہی سر مرا ہر آہے

خَشْيَتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَمْ

ترسیدم از انکہ گوئی جدا آہے انکے تیب و میان فرزندان یعقوب و
من دُرا کہ تو ہے گاہوت و ان ہی تو نے بنی اسرائیل میں اور

آن

تَقْبِلُونَهُ قُلْ هِيَ سَبِيلُ اللَّهِ يَتْلُو الْآيَاتِ
فَاتَّبِعُوا وَأَطِيعُوا أَمْرِي قَالُوا الرَّسُولُ حَرِّمٌ عَلَيْكُمُ
عَلَيْكُمُ حَرِّمٌ حَتَّىٰ يَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ سَبِيلٌ قَالُوا يَهْدِي
مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا أَتَشْتَبِهُونَ قُلْ هِيَ سَبِيلُ
أَمْرًا قَالُوا سُبْحَانَ اللَّهِ لَا تَأْخُذُ بِهِ سَنَةٌ وَلَا يَذَرُهَا
خَشْيَتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَمْ
زَبَدِمُ از انکہ گوئی جدا آہے انکے تیب و میان فرزندان یعقوب و
من دُرا کہ تو ہے گاہوت و ان ہی تو نے بنی اسرائیل میں اور

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا ۚ كَذَلِكَ نَقُصُّ

علیک من انباء ما قد سبق وقد آتینک
برو از اخبار آنچه گذشته است و هر آینه داده ایم ترا از
نگو احوال پس اگر چه او رفته دیر بگو

لَنَذِکَّرَکَ ۚ مَنْ أَخْرَجَ عَنْهُ فَإِنَّهُ یَمُوتُ

نزدیک نوین شدی هر که راند از آن پس دیگر دارد روز
پس از یک یک برینا جو کوی موند بهر یک اوس می سواد و کجا گاردن

الْقَبْرِ وَرَأَى ۚ سَاطِئُ نَارٍ وَسَاءَ لَهُ یَوْمَ

نیاست بارید را آتشی گدازای جادیدان در آن آتشی که بدید برین آتشی
نیاست که آتشی بهر آتشی برین آتشی اوس من او را آتشی

الْقَبْرِ حُلًّا ۚ یَوْمَ یَنْفَعُ الصَّوْمُ وَحُشْرُ

روزیک دلبد شود در سور و بر اگر چه
نیاست من بوجه و کجا جسم من بهر یک که شود من او را کجا

الْمِیْمَنِ یَوْمَئِذٍ رَفِیعًا ۚ یَتَخَفَتَانِ یَتَخَفَتَانِ

گدازای از آن روز که چشم گشته نهان حریف زنده در میان که در در میان
گدازای از آن روز که چشم گشته نهان حریف زنده در میان که در در میان

الْأَعْمَسِ ۚ تَخَنُّنًا یَقُولُونَ اِذَا یَقُولُ

مگره شبانه روز ما را نترسیم بحقیقت آنچه میگویند چون گویند
گردد من فلان که نترسیم معلوم می شود که من جب بوی گ

مجلسی در شرح این آیه
چون میگوید که او را آتشی

مجلسی در شرح این آیه
چون میگوید که او را آتشی

مجلسی در شرح این آیه
چون میگوید که او را آتشی

پیشکش کنندہ: محمد رفیع الرحمن

10/10/10

أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ أَلَا يَوْمًا ۝ وَيَسْأَلُونَكَ

بهترین ایشان در روشنی و رنگ کرده ای مگر یک روز و می برسد زیرا
آن من از پی راه والا نکودیر چنین لگی مگر یک روز و می برسد زیرا

عَنِ الْجَمَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا فَيَذَرُهَا قَوْمًا جَهَنَّمَ

از کوهها بگو به آگند فکند آتزا پروردگار من پر آگند فکرون بس گفتار دین
بیاژ و خا حال سونو کبه که او کو بگو به دیا گایرا رب او را که بهر که بهر که

فَاعَايَضْصَفَا ۝ لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۝

بیدار بیدار نهی در آن جا هیچ کجی و نه هیچ لبه
بیدار بیدار نه و کیسے تو اومیں موڑ نہ

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَأَعُوذَ بِهِ

انہوں نے کہا کہ وہ روزانہ اپنے کسی ناشتہ آن ایسے راویست ہوں
اوسدن پیچھے روٹیں گے بکارے وایے کے پڑھیں نہیں کیا اور پھر

الأصوات للرحمن فلا تسهم إلا همسا

آواز ابراہیم خدا - پس شوقِ طرِ آوازِ نرمِ اندرز
آوازِ رحمن کے در سے پہر نونہ سے مگر کہیں کہیں آوازِ اوسن
چشمِ ابرو سے ابرو سے ابرو سے ابرو سے ابرو سے ابرو سے

لا ترفع الشفعة إلا من أذن له الرحمن ورضي
رفع من شفاعتی اگر ہر کسی کہ دستور دادہ خدا را پسند کرد است

لازم آید که گفتار من گویا و حکم را بر من بنویسند و در این کتاب

اور اس کے گھار میں ان کے اپنے پیر کے روئے آدھان ہے وہ اپنے پس پشت پر

اوسکی بات سن کر وہ جانتا ہوا کہ اس کے لیے اور جو شیئے

اسرار فیض الہی

پیشو بہمنی سلطان باغداد

مجلس شورای اسلامی

۱۱۰ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ۖ وَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ لَكُمْ لَاقِيَةٌ

و آدمیان درگیرند خدا را از خود نشن و نباشن کنند و آدمیان بر آنند هرگز
اور پس تا بومین نہیں لایے او کو دریا کر اور گشتے میں ہونے کے آؤں جتنے ہوتے

۱۱۱ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۚ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ

وہ آئندہ بھقتہ نہیں ہر کہ راستہ ستم را وہ کہ بجارو کار کا ایسے را
اور ستم آہوا ہے بوجہ او تھا اظلم کا اور جو کوئی کرے بکھتہ بھلائی

۱۱۲ وَهُوَ مِنْهُمْ فَلَا يَخِفُّ ظُلْمًا وَلَا هُمْ عَنْهَا ۚ وَكَذَٰلِكَ

و آدمین باشند پس وہ ستم از ستمی و نہ از بھقتہ
اور وہ یقین رکھتا ہو سو او کو ڈر نہیں ہے انصافی کا اور نہ بکا کا اور اسطرح

انزل کہ قرآن اعراب و صرفہ فیکہ من الوعد لہم

فرود نہاد کہ کتاب را قرآن عربی و گوناگون بیان کردم اندر ان سائید را تابد
ترا راستے بھقتہ بران عربی زبان کا اور ہمیں ہر سنا سنا میں در کا شاید وہ

۱۱۳ يَتَّقُونَ أَوْ يُحِثُّ لَهُمْ ذِكْرًا ۚ فَعَلَىٰ اللَّهِ الْمَلِكُ

کہ ہر ہر گشتہ یا پیدا کنند در حق ان بنابر پس بلند قدرت خدا بادشاہ
بج چلیں یا دے ان کے دل میں سچی سولند رتھہ کا اور سچی پادشاہ

الحق وَلَا تَقْلُ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَقْضَىٰ إِلَيْكَ

ثابت و ستمانی کن بخواندن قرآن پیش از انکہ انجام رسانند شود بہر تو
اور تو جلدی کرتی ان بے بین جب تک نہ پورا ہو چکے

۱۱۴ وَحِجَّهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۚ وَلَقَدْ عَهِدْنَا

و حجاب او و گو ای پروردگار میں بفرما میرا دے وہ آئندہ حکم نہاد ہم
نہد کا افزا اور کہہ ای رب مجھ پر سچی دوجہ ف اور ستمی نقد کردا تھا

يَخِفُّ

فلان ہے اور ستمانی

تَقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحِيَّه

ح کات

فہرگز نہیں چھوڑا ستمانی
کہ ہر گشتہ یا پیدا کنند در حق ان بنابر پس بلند قدرت خدا بادشاہ
بج چلیں یا دے ان کے دل میں سچی سولند رتھہ کا اور سچی پادشاہ
ثابت و ستمانی کن بخواندن قرآن پیش از انکہ انجام رسانند شود بہر تو
اور تو جلدی کرتی ان بے بین جب تک نہ پورا ہو چکے
و حجاب او و گو ای پروردگار میں بفرما میرا دے وہ آئندہ حکم نہاد ہم
نہد کا افزا اور کہہ ای رب مجھ پر سچی دوجہ ف اور ستمی نقد کردا تھا

فلما رأى بؤس ما عملوا
وأنهم كانوا يفترون

قال المفسر

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِمَّنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا

تسوا آدم کہ بین ازین پس فراموش کرد و نیافتیم اورا قصد حکم
آدم کو اس سے پہلے پہر پہول کیا اور نہ پائی تھی اور بین است آدم
إِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
یاد کن چون گفتیم لشکرا کہ سجدہ کنند بسوی آدم کہیں سجدہ کردند
بسبب کہانی نیست تو کو سجدہ کرد آدم کو تو سجدہ کر رہی ہے

إِلَّا ابْلِيسَ ابْنِ الْفَقْلِ يَأْتِيهِمْ مِنْ آدَمَ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ

مگر ابلیس کہ فرستاد بر کہہ دیا منی ای آدم بہ دشمن ہے ترا
پس گفتیم ای آدم بر آئینہ این دشمن است ترا
مگر ابلیس کہ نہ مانا بر کہہ دیا منی ای آدم بہ دشمن ہے ترا
وَلَنْ يَجْعَلَ لَكَ مِنَ الْجِنَّةِ قُتْلًا
وزن ترا پس باید کہ یرون نکند شمار از بہشت کہ آگاہ رخ کنی
اور زبری جو رک سو مخلوق است کہ تو بہشت ہے بہر تو تکلیف من پر کنی

إِنَّكَ لَا تَهْدِي عَنِهَا وَلَا تُقْرَىٰ وَأَنْتَ لَا

ہر آئینہ ترا بہشت است انکہ کہند نشوید و بہر نہ بنای
تجو بہر ملا کہ نہ جو کا ہواوس من نہ نکلا اور بہر

تَنْظُرُ فِيهَا وَلَا تَضْحَىٰ فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ

نشہ نشوئی اینجا و کہ سے آنا بیا کہ پس وسوسہ انداخت بسوی آدم کہ
کہ نہ بیاں کنی تو اس میں نہ دہوپ پہر جی من ڈالا اور سبک شیطاں

قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْكُلِّ وَمَلَكَ

گفت کہ آدم ادا لات کہ ترا بردخت ہمیشہ بودن و بر باد شدن
کہا ای آدم میں بتاؤں تجکو درخت سدہ اسبیلے کا اور شاہی

إِنَّكَ لَا تَهْدِي عَنِهَا
وَلَا تَضْحَىٰ

۱۱۵

۱۱۶

۱۱۷

۱۱۸

۱۱۹

قال الم

اور یقین نہ لایا اور پھر سب سے بڑی
 اس کی سزا کی جائے گی اور اس کی سزا کی جائے گی
 یہ کہ اس کی سزا کی جائے گی اور اس کی سزا کی جائے گی

حشر تہی

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا
 گوئیے کہ میرے رب! مجھے کیوں حشر فرمایا ہے کہ میں نے پہلے بینا تھا
 وہ کہنے کا سبب یہ ہے کہ میں نے اللہ کی راہ میں مال و جان قربان کر دی تھی
 قَالِ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَلِكَ
 کہتے ہیں کہ تم نے ان نشانہ ہائے ہمارے کو بھول دیا اور اسی لیے
 ہم نے تم کو حشر فرمایا ہے کہ تم نے ان نشانہ ہائے ہمارے کو بھول دیا
 اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَنْكَ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ
 آج ہم تجھ کو سننے اور دیکھنے اور دل سے بند کر دیں گے
 وَكَمِيقُوتُ مِنْ يَأْتِي رَبَّهُمْ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ
 اور ان کا قیامت آئے گا اور ان کے رب سے آئے گا اور عذابِ آخرت
 اور یقین نہ لایا اور پھر سب سے بڑی اس کی سزا کی جائے گی
 وَابْقَى أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كُرْهُهُمُ أَنْ يَنْقَلِبُوا
 اور بقیہ نہ لایا اور پھر سب سے بڑی اس کی سزا کی جائے گی
 مِنْ الْقُرُونِ يَكْشِفُ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ
 ان کے سامنے ان کے کفر کو دکھائی دے گا اور ان کے کفر کو
 لَآيَاتِ الْآلِ الْاُولَى الشُّهُلِ وَكَوَلَا كَلِمَةً سَبَقَتْ مِنْ
 نشانہ ہائے پہلے کے اور ان کے کفر کو دکھائی دے گا
 خُوبِ بَيِّنَاتٍ لِّمَنْ هُوَ كَاذِبٌ

۱۲۵

۱۲۶

۱۲۷

۱۲۸

۸۱۹

فمن سبب عذاب انہما
 حشر تہی اور دوزخ میں اور
 زیادہ ہوا

وَمَا تَنْتَظِرُونَ
فِي الْمَوْتِ
وَمَا تَنْتَظِرُونَ
فِي الْمَوْتِ

۱۲۹

رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَاجِلٌ مَسْمُومٌ

پروردگار تو در وقت مرگ و ستمی بر آئینه عذاب لازم شدی

وَأَصْدُرُ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بَلَدًا

پس صبر کن بر آنچه میگویند و تسبیح کو با حمد پروردگار خویش پیش

طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ وَمِنْ آنَ

از برآمدن آفتاب و پیش از غروب آن و بعضی ساعتها

اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ

شب و طهارت روز تسبیح گو رات کے چاروں طرف اور دن کی حدوں پر شاید

تَرْضَى وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْتَهُمْ

که خوش خوئی و مکن که در چشم خود را بسوی آنچه بهم مندا خیم

بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْنًا الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِيَقْضُوا

آن جماعت از این آن از هم آرایش زندگانی دنیا تا مقبل امتحان

فِيهِ وَرِزْقٌ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى وَأَمَّا هَلْكَ

در آن و رزق پروردگار تو بهتر است و پاینده تر است و اما هلاکت

أَطْرَافِ

مَرْضَى

شهادت کی حدوں پر آئینه عذاب لازم شدی
وَمَا تَنْتَظِرُونَ
فِي الْمَوْتِ
وَمَا تَنْتَظِرُونَ
فِي الْمَوْتِ

سورة الانبياء نزلت عليك ثم قد افك

اياتها ۱۱۲ كل ما فيها ۱۱۶۱ حروفها ۲۸۹۰ دكر عاتنا

بسم الله الرحمن الرحيم

اقترب للناس حسابهم وهم في غفلة معرضون

نزدك شهودان حساب ايشان و ايشان در غفلت در گذر اند
نزدك آنگاه كه گوئند او سبكه حساب كاهفت آورده سينه خستيدارين
ما يا ايكم من ذكركم من ربههم فليذكر
من آيد ايشان كه بجز از جانب پروردگار ايشان نرسيده آورده گر بشنود آنرا
كوتاهي نصيحت ندين انهي از كو او سبكه رسيه سني گراو سكو سني
و هم يلعبون ليهية قلوبهم و اسر و النجوى

بازي كنان غافل شده دل ايشان و پنهان را از گفتند
كسبل من سبكه كسبل من سبكه من ل اوليكي او سبكه سبكه
الذين ظنوا هاهنا الا بشر مثلنا
ايشان اين ظانان كنيت اين شخص گرازيك انداخته
سني انصافون سني شخص كوتاهي يك آوي ايكي ام هي سا

الحق سبحانه

ایمان

قل
ع
ف
د
ک

اَفَتَأْتُونَ السَّحَرَاءَ وَانْتُمْ تَبْصُرُونَ قُلْ كَيْدُكُمْ

آیا اقبال میکنید سحر و شما می بینید گفت بغیر مرد و زن و...

الْقَوْلِ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بر سخنی را که در آسمان و زمین باشد و او شنوا را است

بَلْ قَالُوا أَضْغَاثٌ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ

بل گفتند این خوابها و ابرار است بلکه میگوید بر سر آفرینش و...

فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ مَا

پس باید که بیاورید و پیش ما آید چنانچه فرستاده شدند آن...

أَمْسَتْ قَبْلَهُمْ مَرْقِبَةٌ أَهْلُهَا كَذِبٌ أَفْهَمُ بَصِيرَةٍ

ایمان نیارود و در پیش از ایشان بچ و بی که خاک گردید و...

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ

و فرستادیم پیش از تو مگر مردان را که وسیع میفرستادیم...

فَسَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

پس بپرسید از اهل کتاب اگر شما نمیدانید

سوی چو بیاورید بپرسید و اولی اگر تم نمیدانید

۳

۴

۵

۶

۷

کلمه از انشاالله تعالی
بسم الله الرحمن الرحيم
و هو الله اعلم بالصواب

بسم الله

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُ مِنَ الطَّعَامِ

وہ جسم بنایا نہ کہ جس کا کھانے کا کھانا

اور ایسی ہی بدن بنائی ہے کہ کھانا نہ کھا دیں

وَمَا كُنَّا نُوَخِّدُهُمْ نَارًا ۝ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ

اور نہ ہی ہم ان کو آگ سے ڈھانپ رہے تھے ۝ پھر صدقہ کیا ان کو وعدہ

اور نہ ہی وہ رہے جو وہ جگہ پر آئے فن پر سچ کیا ہے اور ان کے وعدہ

فَأَنجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلُكَ أَهْلُكَ ۝

پھر ہم ان کو بچا دیا اور جو ہم چاہیں اور کھانا دینے والے ہوں گے

پھر بچا دیا اور جو ہم چاہیں اور کھانا دینے والے ہوں گے

لَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكَ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكَ

یقیناً ہم نے تم کو کتاب بھیجا ہے جس میں تم کا ذکر ہے

ہر آیت پر فرشتہ نازل کر رہا ہے تاکہ تم کو یاد دلا سکے

ہر آیت پر فرشتہ نازل کر رہا ہے تاکہ تم کو یاد دلا سکے

أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۝ وَكَفَّضْنَا مِنْ قُرْبَىٰ كَانَتْ

تو یاد نہیں کرتے ۝ اور ہم نے تم کو قریبی سے بچا دیا

تو یاد نہیں کرتے ۝ اور ہم نے تم کو قریبی سے بچا دیا

ظَالِمِينَ ۝ وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ۝ فَلَمَّا

ظالم بنائے ۝ اور ہم نے ان کے بعد ایک اور قوم بنائی ۝

ظالم بنائے ۝ اور ہم نے ان کے بعد ایک اور قوم بنائی ۝

أَحْسَنُ بَابًا ۝ إِذَا هُمْ يَنْهَارُونَ ۝ فَكُنْ

بہتر دروازہ ۝ جب وہ دن بھر رہیں گے ۝ تو

بہتر دروازہ ۝ جب وہ دن بھر رہیں گے ۝ تو

أَنسَ بَابًا ۝ إِذَا هُمْ يَنْهَارُونَ ۝ فَكُنْ

بہتر دروازہ ۝ جب وہ دن بھر رہیں گے ۝ تو

فَلَمَّا أَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ۝ فَلَمَّا

حکومتی تعلیم و ترقی " قوم احوال سما
اسکندریہ

۱۶۰

لا تتركوهما واسرجعوا الى ما اترفتم فيه

گفتم عزیزم و باز روید

ایر است کرد او به جاو جهان تم کو عیش و نشاط

وَمِثْلِكَ مِمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ قَالَ

و بسوی جاهای خوشین تا بود که بر سپیده ستود

اور آپ ہر دن میں ستائہ کوئی م کو بوسہ فرمائیے

يوليننا انا دينا حليمين همارا التناك

ایک خواجہ صاحبی کہ جس نے شمس کے نام سے ایک کتاب لکھی ہے

دعوت به اسلام

گفتار ایشان تا دقیقه که گردانیدم ایشانرا مثل نیراعت در دیده مانده است و در دوره

او کی یاد جب تک ڈھیر کر دیئے گا کہ جسے پر ہے

وما خلقنا السماء والأرض وما بينهما

وینا فریدیم آسمان وزین را دانجیہ در میان آہناست

اور جو ان کے بیچ ہے

لوار دنا ار محمد الوما لا تحده

باری جان اگر چو اسیم کہ بباریم
کسی است که اگر ہم جانے کہ سناں

منزلہ نامہ از کتب خانہ

از نزد یک پیشتر اگر کنند و دوم

فے یعنی یہ پانچویں نمبر پر موصول

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

جاسم بن محمد بن رسول
جو آری رسول بنی بلکے بنی بلکے
بنی بلکے بنی بلکے بنی بلکے
بنی بلکے بنی بلکے بنی بلکے

و جانم او را فدای شما

۱۰۰

50

عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكِنَّ

بر باطل پس ہر شے شکستہ پس ناگہان باطل نابود شود و او بکھارے

الْوَيْلُ لِمَا تَصِفُونَ ۝ وَلَهُ مُزْنٌ فِي السَّمَوَاتِ ۝

از آنچه بیان میکنید و اوراست ہر کہ در سہا نہاد

الْأَرْضِ وَمَنْ عِشْرُكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝

زمین است و آنکہ نزدیک او نہ یعنی ملا علی سرگشتی نمکنت از مہارت

وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ۝ يُسَبِّحُونَ إِلَٰهَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۝

و ماندہ نیستند تسبیح بگویند شب و روز

وَقَدَرُوا ۝ أَمَّا اتَّخَذُوا إِلَٰهًا مِنْ دُونِ

و قدر کردند اما اتخاذ نمودند خدا را از دین

يَقْتَرُونَ ۝ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلَٰهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا

بعد موت باز بر آید خدا اگر بود کہ در آسمان و زمین خدا را غیر خدا آباد کنند

فَيَسْكُنَ إِلَٰهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

پس بگویند خداوند عالمین را اگر سہا از آنچه حضرت میکشند بر سر بیدار

وہاں سے لے کر اس کے لئے ہر شے شکستہ پس ناگہان باطل نابود شود و او بکھارے

اصنام "خدا" نہیں ہیں۔
یَقْتَرُونَ

عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسَلُّونَ ۝ لَمَّا أَخَذُوا الْمِيثَاقَ
 از آنچه میکنند و ایشان را پرسیده میشوند آنکه بود این کردند و میگویند
 جوده کریه اورا این بود با جادو که اگر کسی این انبیا را در حق
 الهه قل هاتوا برهانکم هذا ذکر مرتبه
 بگو باری بر دلیل خود را اینست کتاب آنکه با من است
 اور صاحب آنکه لا اله الا الله است و اینست که هر چه را بنده الهی
 وَذِكْرُ مَرْقِیْ بِلَکَ اَکْثَرُ مِنْ لَایْهَ کُلُوْنَ
 و اینست کتاب آنکه پیش ازین بودند بلکه اکثر ایشان
 اور مجسمه بدون کی کوئی چنین پرده است و گوی چنین
 الْحَقُّ فَمَعْرِضُوْنَ ۝ وَمَا ارْسَلْنَا مِنْ قَبْلِهِ
 حق را ایشان را رد گردانند و نشناوریم
 سچ بات پیرایه این و این چنین پیرایه سچ است
 مِنْ رَسُوْلِ الْاَنْفِجْرِ اِلَيْکَ اِنَّهٗ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنَا
 هیچ بیغایه است الا و میفرستادیم بسوی او که نیست هیچ بخود حق غیر من
 کوئی رسول گرا و سگو بهی حکم بهی که بات یون که بسک زندگی چنین سوار
 فَاعْبُدُوْهُ ۝ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَهُ اِسْمُ الْحَمْدِ
 پس پرستش من کنید و گفتند زنده گرفته است خدا پاک را و راست
 سوزی ندگی کرو اور کینه این رمن سینه کر لیا کوئی بخدا را
 بَلْ عِبَادٌ مُّکْرَمُوْنَ ۝ لَا یَسْبِقُهَا شَیْءٌ اَوْ اَقْوَامٌ
 بلکه آنکه در حق ایشان این عم دارند ندگان گرا ند پیش دست میگذرد از این
 نیان ده بندگ من چگو عزت دی اوس سبزه کر چنین دل سکنه

۲۳

۲۴

۲۵

۲۶

معی

الحق

یوحنا الیه
خروج ن در حیث جاد
کن

و اینست که او را میفرستادیم بسوی او که نیست هیچ بخود حق غیر من
 کوئی رسول گرا و سگو بهی حکم بهی که بات یون که بسک زندگی چنین سوار
 فَاعْبُدُوْهُ ۝ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَهُ اِسْمُ الْحَمْدِ
 پس پرستش من کنید و گفتند زنده گرفته است خدا پاک را و راست
 سوزی ندگی کرو اور کینه این رمن سینه کر لیا کوئی بخدا را
 بَلْ عِبَادٌ مُّکْرَمُوْنَ ۝ لَا یَسْبِقُهَا شَیْءٌ اَوْ اَقْوَامٌ
 بلکه آنکه در حق ایشان این عم دارند ندگان گرا ند پیش دست میگذرد از این
 نیان ده بندگ من چگو عزت دی اوس سبزه کر چنین دل سکنه

۲۷

وَهُمْ يَأْمُرُونَ بِعَمَلِهِمْ ۝ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ

اور ان کے ہاتھوں سے کام کیا جائے گا۔ خدا ان کے سامنے اور پیچھے کی چیزیں دیکھتا ہے۔ اور وہ اوس کے حکم پر کام کرتے ہیں اور اس کو معلوم ہے جو اوس کے آگے اور

خلفہم ولا یشفعون ۝ الا لمن اراد الله وھم من

پس ان کے لئے شفاعت نہیں ہے۔ الا اگر خدا ارادہ کرے کہ خدا خواستہ ہو۔ اور وہ سفارش نہیں کرتے مگر اوس کی جس سے وہ راضی ہو اور وہ

۲۸

خشیتہ مشفقون ۝ ومن یقل منهم لیس

ترس خدا مضطرب نہ ہو۔ اور ہر کہہ گویہ ازبائیان کہ من اور جو کوئی آون میں ہے کہ میری

اللہ مردونہ فذلک جزئہ جھنم کذلک جزئہ

خدا ایم بخیر اللہ پس سزا دیم اور روزخ بچھین سزا میسیم بندگی ہے اوس سے سوا اوس کو ہم بدلا دین دونج ہی ہم بدلا دیتے ہیں

۲۹

الظالمین ۝ اولمیر الذین کفرو ان السمو

سنگدارانرا آئندہ بدکاران کہ آسمان

یہ انصافوں کو اور کیا نہیں دیکھا ان مکاروں نے کہ آسمان

والارض کاننا رتقا ففتقنہما وجعلنا

وزمین بستہ بودند پس را کریم اینبارا و پیداکریم اور زمین موہند بندہ ہے پھر ہے اوسکو کھولا اور بنائی ہے

من الماء کل شیء حی افلا یؤمنون ۝ وجعلنا

از آب ہر چیز زندہ را آیا ایمان کی آئندہ و پیداکریم پانی سے جس چیز میں حی ہے پھر کیا یقین نہیں کرتے اور کہے ہوتے

الکھبر
بدون الکرہ

مترجم گوید
والا ان آسمان و ارض را
نقطت و دو اکرن زمین و آسمان
گاہ از دو کس ۱۲ دفعہ

فان موہند خدایتے ہوتے ہیں
اپنی زمین سے نہیں اور کائنات
سبزی ہاتھ ہاتھ کمالی آسمان
سبزی ہاتھ ہاتھ کمالی آسمان
اور جاندار بنائے جاندار بنائے
یہ لفظ نہیں ہے ۱۲ دفعہ

۵۲
 کہ این زمین را از زمین دیگر جدا کرد و در آن زمین را زمین
 نامید و در آن زمین را زمین نامید و در آن زمین را زمین
 نامید و در آن زمین را زمین نامید و در آن زمین را زمین

فِي الْأَرْضِ رَوْسِي أَنْتَبِهْ بَرِّمُ وَجَعَلْنَا فِيهَا

در زمین کرم از هر یک از آنکه میخواهند نشان دهند اگر کرم در آنجا
 زمین بین بوجهی که این کو بکر بیک پریشی و در هر کس او بین
 فَاَجْعَلْ سَبِيلًا لَّهُمْ يَهْتَدُونَ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ

کشی او را با وجود که ایشان راه یابند و ششیم و ششیم
 کشت در این مشایخ و در راه پاویں و در این راه پاویں
 سَقَطْنَا مَحْضًا لَّهُمْ وَهُمْ عَنْ آيَاتِنَا مُعْرِضُونَ وَهُوَ

سقطه گناهی شده و ایشان از نشانه های آسمان در گذارند و او است
 چیست بجا دکی و در او اوست که نویسی و میان زمین و آسمان
 الَّذِي يَخْلُقُ الْيَلَّ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

آنکه از شب و روز را و آفتاب و ماه را
 میساخته برای رات و روز و در شویج و در چاند
 كُلِّ فِي فَلَكٍ يَمِينٌ وَمَا جَعَلْنَا لِلشَّيْطَانِ

هر یکی از ستار بار در آسمان خدای گفته و در او هم هیچ آدمی را پیش از تو
 سبب آنکه یک کبریا بر زمین و در زمین و در زمین و در زمین
 الْخَلَاءِ أَفَأَنْزِلُكُمْ فِيهَا خَلْدًا كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ

همیشه بودن آیا اگر تو بر سبب ایشان همیشه نماندند هر نفسی همیشه
 همیشه چنانچه که اگر تو مرگیا تو دره جاویدگی و هر کس که چنانچه
 الْمَوْتِ وَنَبْلُوهُمْ كَدًّا وَنَحْيِيهِمْ فَتَنَةً

مرگ است و بنیاد میکنیم شمارا بسختی و آسودگی بطریق امتحان
 موت و در هم آم که با سختی بین برای و در پهلای سیه از اینکو

موت و در هم آم که با سختی بین برای و در پهلای سیه از اینکو

و در این زمین را زمین نامید و در آن زمین را زمین
 نامید و در آن زمین را زمین نامید و در آن زمین را زمین

و در این زمین را زمین نامید و در آن زمین را زمین
 نامید و در آن زمین را زمین نامید و در آن زمین را زمین

و در این زمین را زمین نامید و در آن زمین را زمین
 نامید و در آن زمین را زمین نامید و در آن زمین را زمین

الحمد لله

۳۵

وَالَّذِينَ رَجَعُوا إِلَىٰ ذَٰلِكَ الذِّكْرِ فَمَرُّوا

در سبب باز گردانده شوید چون بدینستند ترا کافان

از یحییٰ ذک الکلام الذی یذکر الیکم

یعنی گزند ترا مگر بنسبت یگونی این شخص باو میکند یعنی امانت معنویان را

وَهُمْ يَذْكُرُ الْأَمْثَالَ فَمَرُّوا

وایشان باد و آورده رمن کے نام سے مکررین

الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأَلْتُكُمْ فَأْتُوا

آدمی از شتابی که اب دیکھتا ہوں تم کو اپنے جواب سے

تَسْتَعْجِلُونَ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ

رشتہ طلب کنندین و بگویند کی خواہ بود این وعده اگر است گوئید

صَادِقِينَ ۝ لَوْ يَعْلَمُ الذِّكْرُ أَجْمَعِينَ

اگر بداند کہی جانین بہہ مکر او سوقت کو کہ نہ روک سکند

عَنْ وَجْهِهِ النَّارُ وَلَا عَن ظَهْرِهِ دَعْوَةُ الْإِسْلَامِ

از روی خوش آتش را و نہ از پشت خویش و نہ از ان

اپنے موندہ سے آگ اور اپنی پیٹہ سے اور نہ او کو

وَالَّذِينَ رَجَعُوا إِلَىٰ ذَٰلِكَ الذِّكْرِ فَمَرُّوا

بزیادہ الیاد الرسم

وَالَّذِينَ رَجَعُوا إِلَىٰ ذَٰلِكَ الذِّكْرِ فَمَرُّوا

يَنْصُرُونَ ۝ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا

تفرات داده شده و نیز گفتند بلکه باید بدانند که ایشان سرچشمه اگر انداخته اند
در دین پیغمبر کی کوئی بین راه آید و این بر خیمه بران سینه بران کمر کی

يَسْتَطِيعُونَ رَدِّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۝ وَلَقَدْ

نشانند و نه کردن آن و نه ایشان مهلت داده شوند و هرگز
نیسکنند که او سرچشمه بران را اگر دست ببردگی

اَسْتَنْزِي بِرَسُولٍ مِّنْ فِیْهِ اِلٰهٌ فَاَقْبِلْ اِلَيْهِ

تسخر کرده است به پیغمبران پس از تو پس در گرفت بآنکه

يَسْتَجِيبُ لَهُمْ سُرْعًا ۝ اَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ اَوَّلُ بَرَاءَةٍ

سپهر از من و ما که انواریه لیست از من و قل

مَنْ يَرْجُو كُدُّهُمُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۝ اَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ

مناجاتی میکند شمارا شب و روز از حقوت خدا

اَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ اَوَّلُ بَرَاءَةٍ ۝ اَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ

بَلْ هُمْ غَرْبًا كَرِهًا ۝ اَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ

بلکه ایشان را از یاد بردگار خویش دور گردان اند

اَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ اَوَّلُ بَرَاءَةٍ ۝ اَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ

این امر اسعبد اندیرا که گاه بیدارند ایشان را از حققت نمیتوانند

ان سبک کوئی بیار کرین که انکو بجا بیاوریم باری سوا یک ده اینها بدین

۳۹

۳۸

۳۷

۳۶

استغفر
بیار

الحمد لله

نصراً لنفسيهم ولا هم منا يصحبون ﴿٢٢﴾ بل نعتدنا
 نصرت دادن خویش را و نه ایشان از عقوبت باجمیع خود محفوظ ماند مگر هر چند
 اور نه او کو ہماری طرف گرفت کوئی این چنین را
 هؤلاء وآباءهم حتى طال عليهم العمر ﴿٢٣﴾
 ایشان را و پدر ایشان را تا آنکه دراز شد برایشان مدت آبا
 انکو اور ان کے باپ داد کو پیاں تک کہ بڑھ پڑا ان پر سینا پیر کا
 يرون انا اناتي الارض تنقصها من اطرافها
 ہی مینند کہ مادر گرفت یکسوم زمین را حریف می گاهم انرا از جوانب آن
 نہیں دیکھتے کہ ہم چلے آتے ہیں زمین کو کھینچتے اور سکے کناروں سے
 أفهم الضالون ﴿٢٤﴾ قل إنما أنذركم بالحق
 آیات ان خدا کند گانند کہ جو سزا بنیت کہ می فرسام بہ ہون و حق
 اب کہ یہ جیسے وہ اپنے ہیں حق تو کہہ میں جو کورسنا ان کو
 ولا يسمع الضم الدعاء اذا أماسندرون ﴿٢٥﴾
 و نہیں سنے کر ان آواز خواندن را چون ترسانند ہی شوند اگر
 اور سننے نہیں ہرے بکار کو جب کوئی او کو درستی اور بھی
 مستهم نفعه من عذابك ليقولن يويلنا
 رسید ایشان کہ اندکی از عقوبت بروردگار تو بر آئند گویند ای وای ما
 پہنچے او کو ایک باب بزرگ کی آفت کی تو فرستے گئے گنہگارانی
 انا في سائر ظلمين ﴿٢٦﴾ ونضع الموازين القسط ليوم
 ہائینہ ما بودیم سبکار و در میان ہم ترازی عدل را روز
 بیشک ہم پہنچے گنہگار اور کہیں کے ہم ترازی و انصاف کی

الحمد لله
 نصرت دادن خویش را و نه ایشان از عقوبت باجمیع خود محفوظ ماند مگر هر چند
 اور نه او کو ہماری طرف گرفت کوئی این چنین را
 هؤلاء وآباءهم حتى طال عليهم العمر ﴿٢٣﴾
 ایشان را و پدر ایشان را تا آنکه دراز شد برایشان مدت آبا
 انکو اور ان کے باپ داد کو پیاں تک کہ بڑھ پڑا ان پر سینا پیر کا
 يرون انا اناتي الارض تنقصها من اطرافها
 ہی مینند کہ مادر گرفت یکسوم زمین را حریف می گاهم انرا از جوانب آن
 نہیں دیکھتے کہ ہم چلے آتے ہیں زمین کو کھینچتے اور سکے کناروں سے
 أفهم الضالون ﴿٢٤﴾ قل إنما أنذركم بالحق
 آیات ان خدا کند گانند کہ جو سزا بنیت کہ می فرسام بہ ہون و حق
 اب کہ یہ جیسے وہ اپنے ہیں حق تو کہہ میں جو کورسنا ان کو
 ولا يسمع الضم الدعاء اذا أماسندرون ﴿٢٥﴾
 و نہیں سنے کر ان آواز خواندن را چون ترسانند ہی شوند اگر
 اور سننے نہیں ہرے بکار کو جب کوئی او کو درستی اور بھی
 مستهم نفعه من عذابك ليقولن يويلنا
 رسید ایشان کہ اندکی از عقوبت بروردگار تو بر آئند گویند ای وای ما
 پہنچے او کو ایک باب بزرگ کی آفت کی تو فرستے گئے گنہگارانی
 انا في سائر ظلمين ﴿٢٦﴾ ونضع الموازين القسط ليوم
 ہائینہ ما بودیم سبکار و در میان ہم ترازی عدل را روز
 بیشک ہم پہنچے گنہگار اور کہیں کے ہم ترازی و انصاف کی

ولا يسمع الضم

مِثْقَالُ

۱۱

الْقِيَمَةُ فَلَا تَقْلَمُ نَفْسُ شَيْءٍ وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ

نمات پس ستم کرده نشود بر پنجس بج ستمی و اگر باشد مثل سنگ

قیامت کے دن ہر ظلم ہوگا کسی جی پر ایک ذرہ اور اگر ہوگا برابر

حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِهَا حَسِيبًا ۝

وہ سب سے ان حاشر کیم آنرا و احصا کنندہ بسم

راہی ہے دینے کے وہ ہم بے آویگے اور ہم میں کس کو نیکو

وَلَقَدْ أَتَيْنَا مَوْسَىٰ هَارُونَ الْفَرَسَيْنِ وَضِيَاءَ

وہ آئینہ داویم موسیٰ و ہارون را کتاب فیض کنندہ و روشنی

اور بھنے دی تھی موسیٰ اور ہارون کو چھوٹی اور روشنی

وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَ ۝ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ

وہ تذکرہ پر ہر گوارا آنکھ بے ترسند از پروردگار نون غائبانہ

اور غیبت ڈر والوں کو جو ڈرتے ہیں اپنے رب سے بے دیکھے

وَهُمْ مِنَ السَّامِعَةِ مُشْفِقُونَ ۝ وَهَذَا ذِكْرُ

وہ ان سے از نیابت ترسند گاہند و این سے آن بدست

اور وہ نیابت کا خطرہ رکھتے ہیں اور یہ ایک نصیحت ہے

مَبْرُكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ۝ وَلَقَدْ

مبارکت کی جو سنے اناری سو کیا تم اس کو نہیں مانتے اور

أَتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدًا مِنْ قَبْلِهِ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ۝

داویم ابراہیم را راہ باہی او پیش ازین و بودیم باحوال او دانای

آگے دی تھی ابراہیم کو ادکی نیک راہ اور ہم رکھتے ہیں ادکی خبر

۴۷

۴۸

۴۹

۵۰

۵۱

اِذْ قَالَ لَاقِيَهُ وَقَوْمِهِ مَا هِيَ التَّمِيلُ الَّتِي اَنْتُمْ

چون گفت پدر خود را و قوم خود را چیست این صورتها که شما

لَهَا عِشْرُونَ قَالُوا وَجَدْنَا ابَاءَنَا لَهَا

پدران مجاورت دارند گفتند با بنیم پدران خود را

عِشْرُونَ قَالُوا لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ

پرسند گفت بر آینه بودید و پدران شما در

ضَلِيلٌ مُبِينٌ قَالُوا اَحَسْنَا بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتُمْ

گمراشته ظاهر گفتند آيا آورده باشم راست را يا تو از

اللَّعِينِ قَالُ كُلُّ رَّبِّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ

پسندگنده گانی گفت بلکه پروردگار شما خداوند آسمانهاست

وَالْاَرْضِ الَّذِي فَطَرْنَاهُ وَاَنَا عَلَىٰ ذٰلِكُمْ

و زمین هست آنکه بیافریند اینها را و من برین سخن

مِنَ الشَّيْءِ قَالُوا وَتَاٰلِهٍ لَّكُم مِّنْ اَصْنَامِكُمْ

از شما و تالها را که از شماست و شما را

قَالَ بَلْ اَوْفَرْتُمْ لَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ كَرِهْتُمُوهُ

گفت بلكه او فرموده است كه از شماست و شما را

فصل در علاج کزانه و سینه
 بهر چه در سینه و کزانه و سینه
 بهر چه در سینه و کزانه و سینه

بَعْدَ أَنْ تَوَلَّوْا مَدْيَنَ ۖ فَعَلِمَهُمْ جَدَّاهُ الْإِسْرَافُ
 بعد از آنکه روگردا می داشت داده پس ساخت آنها را در سینه و کزانه
 جب تم با جوبی به پیوسته بهر که بهر که دلا او کو کویت
 كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ۖ قَالُوا أَأَمْنٌ فَقِيلَ
 بت بزرگ را از ایشان تا بود که بسوی او باز گردند گفتند که کرده است
 ایک بزرگ او که که شاید او س باس به آید و ف کینے گے کہیں
 هَذَا بِالْهَيْئَةِ إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۖ قَالُوا سَمِعْنَا
 ایچکار بخدا جان ماہر آید وی از ستمکاران است تمامہ گفتند شنویم
 فَيَذَرُكُمْ قَوْمٌ يَبْكُونَ ۖ قَالُوا سَمِعْنَا
 از جوای که بزرگ تران بکری می بیند و گفتند شنویم او را ابرہیم و سہیل
 يَهْدِي إِلَى الْعَيْنِ الشَّرِيفَةِ ۖ قَالُوا لَعَلَّكُمْ تَكُونُونَ
 اور ایچھو چشم مردمان تا بود کہ ایشان کو ہی دیند لعلہ آتا تو کہ ہے ابن کار
 بَالِهَتِنَا يَا اِبْرَاهِيمَ ۖ قَالَ بَلْ أَفْعَلُكُمْ كَيْدُهُمْ هَذَا ۖ قَالُوا لَعَلَّكُمْ
 بخدا جان ماہر آید گفت بکرده است از ایشان بزرگ تران پس ال کیند از ایشان
 يَنْطِقُونَ ۖ وَجَعَلُوا لِنَفْسِهِمْ قَوْلًا لَعَلَّهُمُ الظَّالِمُونَ
 سخن میگویند پس رجوع کردند بخود و گفتند ما کہ بکرده است از ایشان بزرگ تران
 وہ کہ کہیں بہر سو چہ اپنے ہی میں بہر سو چہ کہیں وہ کہ کہیں بہر سو چہ اپنے ہی میں بہر سو چہ کہیں

جداد
 جداد
 جداد

۵۸

۵۹

۶۰

۶۱

۶۲

۶۳

فصل در علاج کزانه و سینه

إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَعَثْنَا فِيهَا الْمَعْلَمِينَ

سید کریم نے کہ برکت نادرہ ہم دوران عالمہ راہی زمین و مہارکیم

لَهُ اسْحَوْ وَيَعْقُوبُ نَافِلَةً وَكَانَ اجْعَلْنَا

اور اسحق و یعقوب کو نیرہ اسماء بودہر کی با سیم

صَلِحِينَ وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا

صلوہ و دینو اگر ایدیم البشار راہ ہی نمودہ بندگان

وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فَعَلِ الْخَيْرَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ

دوبے نشانی و استوائی کون بنوینا و برادرین نماز

وَأَيَّاءُ الزَّكَاةِ وَكَانُوا الْكَافِرِينَ وَلَوْ طَائِفَةٌ

دو اون زکوہ بودہدرا عبادت کنندگان و لو طائفہ

مُحْكَمًا وَعَلَسَ وَتَجْمِئُهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي بَنَاتُ

محکم و علم و برانیم اور از دبیہ کہ بکر

تَعْمَلُ الْخَيْرَاتِ أَنْهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

کرم کار ناک ہر آئینہ ایشان بودہ قوم گنہگار

فصل دوم در بیان زمین و مہارکیم

فصل دوم در بیان زمین و مہارکیم

۱۰

۱۱

۱۲

۱۳

۱۵۸

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ السَّالِحِينَ ﴿١٥٨﴾

اور او را در رحمت خویش قرار دیم و او را از سیدان صالحین قرار دیم

إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَبَشِّرْهُ بِأَهْلٍ

چون و عاقل و پیش ازین پس قبول کردیم دعا او را پس خلاص کردیم او را از ستم

مِزَالِ كَرِيمٍ الْعَظِيمِ ﴿١٥٩﴾ وَنَصَرْنَا إِيَّاهُ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

از آید و بزرگ و نصرت داریم او را بر فرسایان که

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا يَفْقَهُونَ

و نکرند آیات ما را پس ایشان بودند گروه بد پس فرق کردیم ایشان

أَجْمَعِينَ ﴿١٦٠﴾ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخْتَصِمَانِ

همگی و داد و سلیمان را چون حکم کردند در

الْحَرْثِ إِذْ نَفَخَتْ فِيهِ غَمَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِمَكِيدِهِمْ

ایستاد و چون بوق بپرا کرد در آن گوسفندان گری و دویم حکم

شایدین ﴿١٦١﴾ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَاهُ حُكْمًا

ناظر پس فهمانیدیم طریق فیصل کردن نصرت سلیمان را هر یکی او را دویم

پس سجد و یا سجد و فیصله سلیمان کرد و نوگو و یا سجد سجد

و ایضا گوسفندان و دویم است
و ای دیگر بوقت شب در آمدند و او را کردند
داد و علیه السلام حکم کرده دادن گوسفندان
و ای سزا است و سلیمان حکم کرد از انعام را

و ایضا سلیمان را نصرت کرد و او را دویم حکم
و ایضا سلیمان را نصرت کرد و او را دویم حکم
و ایضا سلیمان را نصرت کرد و او را دویم حکم

فصل ششم در بیان فضائل حضرت زکریا و یحیی علیهما السلام
 و در بیان معجزات ایشان و در بیان کرامات ایشان
 و در بیان احوال ایشان و در بیان عیال ایشان
 و در بیان خصال ایشان و در بیان مناقب ایشان
 و در بیان احوال ایشان و در بیان عیال ایشان
 و در بیان خصال ایشان و در بیان مناقب ایشان

عَلَّمَ سَخِرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْإِسْحَاقَ الْيَسْحَاقَ وَالْإِسْحَاقَ
 دانش و سخن کردیم با داود کوه را که با او شیخ میکرد و غار را که
 سحر و جادو را از او آموخت و در او بکس سحر و جادو را آموخت
 وَكَانَ فَعْلِينَ ۝ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكَوْرٍ
 و ما بودیم کفنده و با او خشم اورا ساختن لباسی که
 در آن می پیکر می نمود و او را می کشید با سحر و جادو
 لَتُخَصِّنَكُم مِّنْ بَاسِكُمْ فَمَنْ فُضِّلَ أَتْلَقَ شَرِّكَمُ
 که گاه در دشواری از ضرر کارزار شما یعنی سخن و این است که گفته
 که با او بود که می پیکر می نمود و او را می کشید با سحر و جادو
 وَلَسْلَكُمُ الْإِسْلَامَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ الْإِسْلَامِ
 و سحر خشم بر سحر که با او بود و او را می کشید با سحر و جادو
 اوست که با او بود که می پیکر می نمود و او را می کشید با سحر و جادو
 الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكَانَ بَكْلٌ لِّشَيْءٍ عَالِيْنَ
 که برکت نهادیم در آن یعنی شام و بودیم به جسد دانا
 جهان برکت دی می پیکر می نمود و او را می کشید با سحر و جادو
 وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَن يَعْصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا
 و سحر خشم از دیوان جماعت را که غوا می پیکر می نمود و او را می کشید با سحر و جادو
 اوست که با او بود که می پیکر می نمود و او را می کشید با سحر و جادو
 وَذَلِكَ وَكَانَ لَهُمْ حَقٌّ ۝ وَكَانَ إِذْ
 غرض آن بودیم این را از او آموخت و او را می کشید با سحر و جادو
 اوست که با او بود که می پیکر می نمود و او را می کشید با سحر و جادو

فصل ششم در بیان فضائل حضرت زکریا و یحیی علیهما السلام
 و در بیان معجزات ایشان و در بیان کرامات ایشان
 و در بیان احوال ایشان و در بیان عیال ایشان
 و در بیان خصال ایشان و در بیان مناقب ایشان
 و در بیان احوال ایشان و در بیان عیال ایشان
 و در بیان خصال ایشان و در بیان مناقب ایشان

و در بیان احوال ایشان و در بیان عیال ایشان
 و در بیان خصال ایشان و در بیان مناقب ایشان
 و در بیان احوال ایشان و در بیان عیال ایشان
 و در بیان خصال ایشان و در بیان مناقب ایشان

100

طه صفت البهائم

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or title, appearing on a document page.

لاستيفانوس و سولومون

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

من شکر
بکینست
نہ ادا نہ ہو

ادب و ادبیات

یقلی

یہاں
میں نے جو کچھ لکھا ہے وہ سب
وہاں لکھا ہے

5. *Handwritten scribbles and marks.*

24

أَذِي كَرِهَ إِلَى مَسْنَى الضَّرِّ وَأَنْتَ أَحْمَدُ الْحَمْدِ

نہ اگر دجنجاب پروردگار خوش باک ہوا رسیدہ آریخ و توہن ترین نہا ہے
 بکارا ہے رب کو کہ بھگو پڑی ہے تخلیف اور تو سب تم دالون ہے علم والا

فانتبهنا له فكشفنا ما به من ضرر واتينا

پس قبول کر دیم دعا اور ایسے وسیعیم اچھے بابو جو داندیج و عطار دیم د
ہر سبب سے سن لی اوسکی پکار اور اوٹھادی جو اوسپر ہی تکیف اور سبب اوسکو

اهله ومثلهم معهم رحمة من عندنا وادركهم
فانهم انما كانوا من الذين كفروا

اوس کے گھر دے دیے اور ان کے برابر ساتھ ان کے اپنے پاس کی مہر سے نصیحت

۸۴

الْمُحْسِنِينَ ۝ وَاسْمِعِيلَ ۝ وَإِدْرِيسَ ۝ وَذَا الْكِفْلِ ۝

بندگی والوں کو اور اسماعیل کو اور ادریس کو اور زکریا کو

^ 8

كل من الصديقين ۞ وادخلهم رحمتنا انهم

بہارِ بہار کے ہوائے فنا اور فیاضی کے گلابی مہر میں

^

من الصَّالِحِينَ ۝ وَذَ النُّورِ اِذْ هَبَّ مَضْجِبًا

نیک شتون میں اور پھٹلی واسی کے کو جٹ چلا گیا غصہ سے لڑکر

فَإِنْ كَانَ لَمْ يُقَدِّ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ

پس ماں کو دیکھ کر میری ہر دلی خواہش یہ ہو گئی تھی کہ میں اپنے والدین کے پاس چلا جاؤں اور ان کے ساتھ رہوں۔

فصل پنجم

یہاں سے لے کر پورے ملک میں

١٠

۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

پس میں دران روح خود را دستا بشیم اورا دپسرا اورا نشاند
پہر ہونکے ہی میں نے اوس عورت بن اپنی روح اور کہا اوسکو اورا دیکھے

برای عالمیہ گفتیم ہر آئینہ نیست ملت شملت کہتا ومن
جہان والو کو یہ لوگ ہیں تمہارے دین کے سب ایک دین پر اور میں ہوں

پروہدگار شما ام لبس می کنید و متفرق شدند استہادہ کار خود را شروع

ہر کبھی سوچو کہ مار جوع کھنڈا گائندہ پس ہر کہ بگنڈہ از حقیقتیں کار ہر ہنشاہستہ
سب ہمارے پاس ہر آؤ سینگے سو جو کوئی اگر سے ایک کام

و آدمو من باشد پس نامتو سیے بود سنی اورا و ہر آئیہ نامہرا آدمی تو سیم
اور مہ بقین رکھتا ہو سو اکارت نگر شینگے اوسکی دڑ اور ہم اوسکو لکھتے ہیں

و محال است بر ہر دینے کے ہلاک کر دے ایم اور آئینہ باز گردن یعنی ہر دنیا
اور فقر ہوتا ہے ہر بسنی چر سکو سب نے کہا دیا کہ وہ نہیں پڑے فنا

تاریکی کشاد و شوق پیدا جرج و ماجرج و ایشان از
پہانہ کہ جب کپور دیوین یا جرج و ماجرج کو اور وہ

١٠٠

الحمد لله

كُلِّ حَذَبٍ يَنْسِلُونَ ۝ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ

ہر جمعیہ بشتابند و نزدیک برسد و وعدہ راست

فَإِذَا نَفَخَ الْفُخَارُ ۝ أَبْصُرْ أَلَّذِينَ كَفَرُوا

پس اگر گمان حال نیست بلا و دھندہ شود چشم کافران گویند و بگویند

قَدْ كُنَّا غَفْلَةً مِنْ هَذَا بَلِّغْنَا ظِلْمَ

ہر آئندہ غفلت بودیم از خیال بکہ بودیم ستمگر

أَكْمَرُوا مَا لَمْ يَكُنْ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصْبًا

پس بگویند و بگویند بگویند بگویند بگویند

أَنْتُمْ أَأُورِدُونَ ۝ لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ إِلَهًا

شما بگویند یا ضرر شود اگر بودہ اینها خدا بان

مَا أُرِدُوا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ هُمْ فِيهَا

خالد ہوں و ہر ایک میں داخل ہوں ان الذین سبقت

نار باشد و ایشان انجا پہنچت

و ان الذین سبقت

و ان الذین سبقت

الانبياء

۱۰۱ لَهْم مَنَا الْحَسَنَىٰ أَوْلَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدَانِ

برائے انسان از جہانیکوی آنجا آمد از دوزخ دور کرده شوند
ہماری طرف سے بنی وہ اس سے دور رہیں گے

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَتَهَا وَهِيَ فِي مَا أَسْتَهْتِمْ

نہنہ آواز دوزخ را و ایشان در انجہ خوابہ نفس ایشان
نہنہ سنتے او سکا آہٹ اور وہ اپنے جی کے خون میں

۱۰۲ خِلْدُونَ لَا يَخْرُجُ مِنْهُمُ الْفَرَقُ الْأَكْبَرُ وَتَتَكَلَّفُهُمْ

جاویدانہ اند و ہمیں نہ رز و ایشان از آن ترس بزرگ و پیش آئند ایشان را
سدا رہیں نہ علم ہوگا او کو اس بڑی گہرا سٹ میں اور لے آئیں او کو

۱۰۳ الْمَلِكُ هَذَا يَوْمَ مَكْمَلِ الَّذِي كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

زشتہ کان گویند ایست آنروز کہ شمارا وعدہ داوہی شد
فشتہ آج دن نہار ایجہ جسکا تم سے وعدہ تھا

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ الْمَكْتُوبِ كَمَا بَدَأْنَا

روز کہ در یکم آسمانرا اند بچیدن طومار وقت نوشتن نامہا جمانہ آغازیم
جسدن ہم لپیٹ لیں آسمان کو جیسے لپیٹے ہیں طومار میں کاغذ سے سرسبز بنانا

۱۰۴ أَوَّلَ خَلْقٍ نَعْيِدُ وَعَلَا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ

اول آفرینش را دیگر بارہ کنیم آفرینش وعدہ لازم بر آئینہ کنندہ ایم
پہلی بار پھر او سکود و ہر اوستگے وعدہ ضرور ہو جسکا سے ہم بنو کرنا

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ قَبْلُ الذِّكْرَٰنَ

دہر آئینہ نوشتیم در زبور پہلے زبور میں نصیحت کے لیے
اور ہم نے لکھا تھا پہلے زبور میں نصیحت کے لیے

فَإِنْ يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنْهُ فَقُلْ إِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَحْمِلُنِيَ إِثْمُهُمْ فَزَنُوا بَيْنَ يَدَيْكُمْ

لا یحسبوا

تَطْوِي السَّمَاءَ
السَّجِّلِ الْمَكْتُوبِ
فَإِنْ يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنْهُ فَقُلْ إِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَحْمِلُنِيَ إِثْمُهُمْ فَزَنُوا بَيْنَ يَدَيْكُمْ

زبور
و فی الزبور

میں نے اس کو دیکھا ہے کہ وہ اپنے
 اور اپنے والدین کے لئے دعا کرتا ہے

از قلم

الارض برشہا عباد الصلوات ان هذا البلد
 کہ زمین وراثت میں آئے ہوں یہ لوگ ان کے لئے ہیں
 کہ اگر زمین پر مالک ہوئے ہیں یہ ملک میں
 لقولہ عینہ وما امرسلک الا حجة للعالمین قل
 گروہ عبادانرا وفتنہ دیم تراگر از دیکھو ہر عالم
 ایک لوگ ہندگی دیکھو اور دیکھو جو ہے یہاں سے ہر لوگ
 انما یوحی الی انما الہکم الہ واحد قل انتم مسلمون
 یوحی نہیں کرتے کہ جو خدا ہے وہ ایک ہے کہ معبود خدا ہے ایک ہے
 محمد تو حکم ہی آتا ہے کہ سب سے پہلے تم کو حکم برداری ہے
 فان تولوا فقل اذنبکم علی سواہ وان اذنبکم
 پس اگر اعراس گئے ہوں تو سب سے پہلے تم کو حکم برداری ہے
 اور اگر سب سے پہلے تم کو حکم برداری ہے
 اذنبکم ما توحون انہ یعلم الجہنم القوقل انما توحون
 اور اگر سب سے پہلے تم کو حکم برداری ہے
 اور اگر سب سے پہلے تم کو حکم برداری ہے
 وان اذنبکم لعلہ فتنہ لکم ومنع الی حین قل رب
 اور اگر سب سے پہلے تم کو حکم برداری ہے
 اور اگر سب سے پہلے تم کو حکم برداری ہے
 استکم بالحق و ربنا الرحمن المستعان علی ما یضیعون
 تم کو حکم برداری ہے اور ربنا الرحمن المستعان علی ما یضیعون
 فیصلہ کہ انصاف کا اور ربنا الرحمن المستعان علی ما یضیعون

۱۰۵

۱۰۶

۱۰۸

۱۰۹

۱۱۱

۱۱۲

عباد
 ف

فان تولوا فقل اذنبکم علی سواہ وان اذنبکم

قل رب

نصف

یضیعون
 ہر ایک کے لئے

سَوَاءٌ لَّكَ بِمَا كُنتَ تَعْمَلُ ثَلَاثَ يَاقَاتِ الْوَقْعِ

ایاتھا ۱۲۹۱ حرفھا ۱۵ و رکعتھا ۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ كُنْتُمْ لِرَبِّكُم مَّا كُنْتُمْ

ای مردمان بترسید از پروردگار خود را این هر آینه زلزله در کتب

یَوْمَ تَرَوْهُم مُّسْتَضِئِينَ بِكُلِّ نَجْمٍ كَالْطُّرُقِ

پسند بزرگ است روزی که بینید انرا غافل شود بر شیر دهنده لی

عَمَّا رَضَعْتُمْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى

از طفل که شیر مبد بدن و بند هر زن باردار شکم خود را و بدین

النَّاسُ سَاجِدُونَ لِرَبِّهِمْ فَاسْقِطْ فَاصْبِرْ

مردانرا است شده و نیستند است و لیکن

لوگوں پر نثار اور اون پر نثارین

سکری بسکر
فقدان

ضعیف

عَذَابُ اللَّهِ شَدِيدٌ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَرْجِدٌ

عذاب خدا سخت است و از مردمان کسی است که گفتگو کند
آفت الله کی سخت ہے اور بعضا شخص ہے جو جھگڑتا ہے

فِي اللَّهِ يَغْيِرُ عِلْمٌ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ۝

در شان خدا بغیر دانش را پیروی کرے گا ہر شیطان سرور
اللہ کی بات میں بغیر دانش کرے گا ہر شیطان سرور

كُتِبَ عَلَيْكَ أَنَّهُ مَرْتَدٌ ۝ فَإِنَّهُ يَصِلُهُ وَيَهْدِيهِ

کہ در تقاضا اہی نوشتہ شدہ است کہ ہر کہ دوستانہ اور کہ نہیں گمراہ کنش و راہ مانہ
ہر کہی شہادت میں لکھا ہے کہ جو کوئی اوسکا نہیں ہو سوده اوسکا ہکا اور لکھا ہے

إِلَى الْعَذَابِ لَسَعِيرٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ارْجِعُوا

تسوی عذاب آتش اسی مردمان اگر
عذاب میں روئخ کے لوگوں اگر

فِي رَبِّكَ مِنَ الْبَعْثِ ۝ فَاِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ نَارٍ ثُمَّ

در شک اب از رستخیز پس بر آئید ما آئید ہم شمار از خاک باز
دو ہوا ہے ہی او ہے میں تو ہے نکلنا یا اسی ہے ہر

مِنْ نَظْفٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مَضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ

از نظف باز از خون بستہ باز از گوشت بارہ صورت را
نور ہے ہر ہنگی ہے ہر بولی سے نقش ہے

وغير مخلقة لنبيذ كمر ونقر في الارض

و غیر صورت داده میگویم تا و اصح سازیم بر آئید و قرارید ہم در زمین
اور بن نقش ہے اسوا سے کہ تم کہ کہول سناوین اور ہر ارہے میں ہم

ان الله فانه

البعث

نفس

مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ يُخَرِّجُكُمْ مِنْكُمْ فَلَا تَعْلَمُونَ

چیز را که خواہیم تا یک وقت تعیین باز بیرون بی آوریم شمارا گردانے شدان
تو چہ جانے ایک وقت سے ہو یہ وعدہ تک پہنچے گا کہ تیرے ہیں تو کا بہر
تَبْلُغُوا أَشْدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤْمِنُ وَمِنْكُمْ

تو تک پہنچے گا بہتر سے جو اپنے خود را دار تھا کسی کو کہ فیض روح اولاد آید
جب تک کہ پہنچو اپنی جوانی کے دور کو اور کوئی تم میں نہیں آوے اور کوئی تم میں
مَنْ يَرْجُو إِلَىٰ آرْذَلِ الْعُمُرِ لَكُمْ يُعَلِّمُ بَعْضُكُم

کسی کو کہ باز گرد آئے شود بہترین عمر تا آید
پہر چلایا تم کو سنک تا سمجھ کے

عَلَّمَ شَيْئًا وَتَرَىٰ الْأَرْضَ هَامِئَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا

بے گراست و بے بنے زمین را خشک شد پس دیکھ تو زمین پر
کچھ نہ سمجھنے لگے اور تو دیکھتا ہے زمین دلی بڑی پہر جہاں ہے ابارا
عَلَيْهَا الْمَاءُ أَهْبَتْ وَنَبْتَ الْغُلَّةِ وَنَبْتَ الْغُلَّةِ

بر آن آب را جنبش کند و باغزاید و برویاند از
او اس پر پانی تار سے ہوئے اور اُبھرے اور اُگائیں ہر

رَوْحٌ بِهِمْ ذَٰلِكَ يَٰۤاَكْرَهُ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَآنَهُ يَحْيِي

سہم روحی وار اینہ سبب آست کہ اللہ ہونست ثابت و دائم و زندہ
بہات بہات ہونے کی چیزیں یہ اسوا سبطے کہ اللہ ہی ہاں تحقیق اور حلا ہاں

الْمَوْتُ وَآنَهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ وَأَزَالُ السَّاعَةَ

مردگان را و آئکہ دیکہ ہر مہم چہند توانا است و آئکہ ہاں است
مردے اور وہ ہر چیز کر سکتا ہے اور یہ کہ قہاست

گدا
با فضل الرحمن

ربات

نکاح

اِنَّهُ لَا رَيْبَ فِيْهَا وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ

اے ہے است نیست شہد در آن و آنکہ خدا را کبریا آواز
آں ہے او سمن و ہر کا بین او پر کہ اللہ

الْقُبُوْرُ وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَّجْحِلُ فِيْ اللّٰهِ عِلْمًا

کہ و گوشتند و از مردمان کہے است اگر شک کند در شان احد
قرین ہر دن کو اور بعض شخص ہے جو چھوڑتا ہے اللہ کی بات بن بن

عَلِمٌ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٌ مُّبِيْنٌ لِّاُولٰٓئِكَ عَظِيْمُ

دانش و غیر ہدایت و نہیں کتاب روشن
نہ اور بن سوچ اور بن کتاب حکمتی

لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اِنَّ الدّٰنِيَآ اَشَدُّ حَرًّا

تا کہ اہ کند از راہ خدا اور است و دنیا سے
کہ بیکار کہ اللہ کی راہ سے او کو دنیا میں سے

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابُ الْحَرِّ اِنَّ اللّٰهَ اَشَدُّ

روز کی ثابت عذاب سوزن کو غیر از سوزن
قیامت کے دن جن کی مارا ہے

يَذٰكُ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِّلْعٰبِدِ وَاَنَّ النَّاسَ

دوست تو ذلیل کہتے کہ خدا نیست ظلم کنندہ ہرگز و از مردمان
نیک و دانا نہ اور یہ کہ اللہ ظلم نہیں کرتا بندوں پر اور بن شخص

مَنْ يُعْبِدُ اللّٰهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَاِذَا ضَلَّتْ سُبُوْلُ

کہے بہت کہ عبادت ہو کہ خدا را بر گناہ پس اگر پرندہ اور انسانی آرام کرد
کہ بندگی کرتا ہے اللہ کی کتاب پر ہر اگر مل گئی ہو کو ہدایتی میں ہرگز

عظیفہ

عظیفہ کی کتاب

یضیل

دع

اطمان

بائسبیل ج بطریق

وَاِنْ اَصَابَتْهُ مُصِيبَةٌ قُلْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ اِنَّ مَعَهُ خِزْيَانًا غَدِيرًا

بانی بگماید اگر چه او را بلائی بر گردد بر روی خود
اوسپر اورا کرل گئی اوسکو بلخ پیرگیا او کتا اسنے موندی
خسر الدنيا والاخرت ذلك هو الخسران

زبانکر شد در دنیا و آخرت اینست زیان
گوئی دنیا اورا خستہ ہی ہے ٹوٹا

الْمُبِينِ ۝ يَدْعُوْا مِنْ دُوْرِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا

ظاہر دنیا میں کہے خواند مجھ خدا جیسے نیر اک زبان پڑھن اور
مرکز کتا بکارنا ہے اللہ کے سوا کسی تیسہ کو کو اور کپڑا ہن کر

يَنْفَعُهُ ۚ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۝ يَدْعُوْا

سوزد تپش اینست اگر اسی دور پیخواند کتے را
لے کر اوسکا پہلا ہن کر لے ہی ہے دور میرا ہول کر بکار کتے را

خَيْرًا اَقْرَبَ مِنْ نَفْسِهِ ۚ لَيْسَ لِمَنْ هُوَ لِيْكَ وَالْغَيْبِ

کہ زبان اور دیکر نرس از سوراو ہر آئینہ خداوند وید بارہ است
کہ جسک نرسے پیغے نفع ہے بیشک مرادوست اور ہر بر این

اِنَّ اللّٰهَ يَخْلُكُ الدِّينَ اَمْ نُوَاوِ عَمَلُ الصَّالِ

ہر آئینہ خداوند آئند کہ ایمان آوردہ اند کار ایک نایستہ کردہ اند
اللہ داخل کر گیا او کو جو بغیر کج اور کین بہل تہان

يَسْتَعِزُّونَ بِهِ ۚ اَلَمْ يَكُنْ اَنْزِلَ عَلَيْهِ الْكِتَابُ ۚ اَلَمْ يَكُنْ اَنْزِلَ عَلَيْهِ الْكِتَابُ ۚ اَلَمْ يَكُنْ اَنْزِلَ عَلَيْهِ الْكِتَابُ ۚ

در پستہا کہ برود زبان جو ہا ہر آئینہ خدا بکند
باغون من ہتی سیتھے ادیکے ہرین اللہ کرتا ہے

فان لم ينجي الله من هذه المصيبة
فان لم ينجي الله من هذه المصيبة
فان لم ينجي الله من هذه المصيبة
فان لم ينجي الله من هذه المصيبة
فان لم ينجي الله من هذه المصيبة
فان لم ينجي الله من هذه المصيبة
فان لم ينجي الله من هذه المصيبة
فان لم ينجي الله من هذه المصيبة
فان لم ينجي الله من هذه المصيبة
فان لم ينجي الله من هذه المصيبة

وَعَمَّا
بَارَكَ وَتَعَالَى
الْعَزِيزُ

زمین اند و آفتاب و ماه و ستارگان و کوهها

زمین میں آجے اور سورج اور چاند اور تارے اور بہاڑ

وَالشُّعْرَىٰ وَاللَّيْلُ وَكَانَ مِنَ الْمُسْتَكْبِرِينَ

و در زنان و چهار پایان و بسیار از مردمان و بسیار کس

اور درخت اور جانور اور بہت آدمی اور بہت ہیں

وَعَلَيْكَ الْعَذَابُ وَمَنْ يُضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ

کتابت شد: هست بر شاخه اب و هر که اخوا رکند خدا پس منیت اورا

مکہ اون پر شہر کا عذاب اور مہ کو العذلیل کر کے ادب سے کوئی نہیں

مُكْرَمٌ إِنْ أَلَّهَ يَفْعَلْ مَا يَشَاءُ هـ

بجای گرامی دارنده هر آینه خدا میکند آنچه میخواهد این دروغ نیک

عن ربیعہ والا اس کرتا ہے جو جاسے وہ یہودو

خَصِمْنِ احْتَصِمُوا فِي رِيضِهِمْ فَاذْكُرُوا كَيْفَ وَقُضِيَ

دشمنان کی بگڑاہے حضرت کو دے دریشان بود کار خوشیں پس آنگاہ کہ کا قہر نہ قطع کرد

مدعی بن جگر ہے مین اپنے رب پر سو جو سکر ہوئے اور کے سکر ہوئے

لَمْ يَأْتِ مِنْ نَارٍ يُصْبِحُ مِنْ فَوْقِ رُؤُوسِهِمْ

اس کے اثرات کا سامنا کرتے ہوئے رخصتہ شودر بالاء سے پریشان

کریں آگ کے دھڑکتے ہوئے

۱۵

فہ ایک جگہ ہاں سب کو اپنی مثال
یوں انسان زین و کوئی ہے وہ چاہے
کہ اللہ کی قدرت سے جس کی بی خبر
اور ایک جگہ ہو گیا ایک ایسا جو نہ
کہ اس کے لئے کام لایا نہ کسی اور
نار سے اس کی پستی کی

اور غرض یہ ہے کہ یہ سب کچھ

الحمد لله الذي جعل في بطونهم وابلوا

وكلهم مقمعه من جهنم كذا كذا ارادوا ان

يخرجوا منها من غيرهم اعيدوا فيها وادعوا

عذابا لهم في ان الله يدخل الذين كفروا

وعملوا الصالحات جهنم بغير حساب الا انهم

يحلون فيها من غير حساب ولو كانوا

فيها جريسون وهذا الى اهل البيت

وهم في النار وادعوا الى اهل البيت

۱۴

۲۱

۲۱

۲۱

بصير

قبل تولد بصر
الفصل الاول
الكل من اولاد
مقام من مقام
اشقائي

لولا ان
غير ان

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في بطونهم وابلوا

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل في بطونهم والجلود

آب گرم بخورده گردان هر چه در شکر ایشان باشد و پست

چنانچه بخیل و بمانا سپید او من بخت جو او کسک پست من بخت او بخت

و لهم مقیم من حلال کلاما اراد و ان

در هر کونین ایشان بها باشد گردان هر گاه که خوانند که

اوراد که واسطه مگر بان بن بوسه یکی جس بیا که

بخیر جوامعها من غم اعیان و افیها و دوقوا

بر آید از دوزخ خلاص شود از اندوه باز گردانند شانه آید بخت

عذاب الی قی ان الله یدخل الذین امنوا

عذاب سوزن بر آید عذاب سوزن آید عذاب سوزن آید

و عملوا الصالحات یحییهم ربهم من تحتها و لا یموتون

و کار بخت بسته کردند در بوستانها بخت بسته کردند

و یحییهم ربهم من تحتها و لا یموتون

و یحییهم ربهم من تحتها و لا یموتون

۱۴

۲۱

۲۱

۴۹

۲۲

بسم الله الرحمن الرحيم

قیل قوله بطلون
الصفحة الاول حسب
الحکات و قوا و لهم
مقام من حلال
اشانی

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۲۱
 اینک که بهین کعبه شریفه فیضان
 اشک است بزرگ انجی بحدود زین
 نشان زمانه حاضر است این کمال
 در هر زمانه بود او کی بجا بود
 کعبه است که در هر زمانه
 که در هر زمانه بود او کی بجا بود
 که در هر زمانه بود او کی بجا بود
 که در هر زمانه بود او کی بجا بود

رَبِّهِمَا لَا وَ عَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِيَنَّ مِنْهُ كُلٌ فَوْجٌ

پیارے دوستو! ہر پرستشہ لاغر بیابانہ این شستہ ان لاغر از ہر راہ
افوختے اور سواری ہو کر دسبے دسبے اونٹوں پر سبے اسبے راہوں

عَمِّي ۞ لِّشَهِدٍ وَآمِنَةٍ لَهُمْ وَذِكْرٍ

دور تا حاضر شوند نزدیک فائده نامبر ایجاب خویش و باد کنند
و بهیچ وجه که بهیچ وجه است و بهیچ وجه که بهیچ وجه است

دوریا کے سالہ عین اسے جیل کی سیلون پر اور پھر

سم الله في ايام معلية مست على ما در تفهم
نام خدا را در روز خداداد شده هر روزی که بخواند از هر روزی که بخواند

اس کا نام کئی دن جو معلوم نہیں ہو رہا ہے

من بهيمة الانعام فكأنما فيها واطاعوا

اُقسم چہاں بیان موائے پس بخورید از ان و بخورائید
خوایون موائے کے حوا میں سے نر و نگہ سوکار و سکرست اور کمال

لِبَاسِ الْفَقْرِ ۝ تَكْتُمُ الْقَتْلَ ۝ تَقْتُلُ الْوَفَا ۝

درمانده در ویش را باز باید که دور کنند تو که تن خود را در نور کشا

جس کے حال سے غصہ کو فائدہ پہنچا دے یہی انجیل میں اور پوری کتاب

لذوهم وليطوفوا بالبيت العتيق

در مآورد و طواف نمایند این خانه قدیم
بنی بنین اور طواف کن اس قدیم

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

بن صفت تمام و هر که تقسیم کند شصت هزار را بر این رقم بیست و چهار مرتبه

پہن سبک ۱۱ جو کوئی تراویٰ پڑھ کرے اللہ کے اس بے شمار اجر سے محروم نہ ہو

د افغانستان د پوهنې او کلتور وزارت
د لغمان ولايتي مکتب

مجلس عمومی امام زین العابدین علیه السلام
در روز شنبه ۱۲۸۵

کی دینی بنام اور گورنر

میں نے اپنے دوستوں کو بتایا کہ میں نے
میں نے اپنے دوستوں کو بتایا کہ میں نے

لِيَقْضُوا
وَلْيُؤْتُوا

مجلس

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

— 38 —

۱۵۰۰

رَبِّهِ وَأَحَلَّتْ لَكُمْ لَا تَقْرَأُوا مَا يَتْلُو عَلَيْكُمْ

پروا کرو اور حلال کردہ شہ پر پڑھا سوائے شکر اور پڑھنا خواہ شہ پر پڑھا
بجائے کہ اس اور حلال ہے مگر جو باب مگر جو کتب میں

فَاتَجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ

پس اجتناب کرو از پلیدگی تان و اجتناب کرو از سخن
سوچنے رہو خون کی گند کی سے اور سوچنے رہو

الرُّؤْيَا كَثُفَافًا لِلَّهِ نَجْمٌ مِّنْ نَّجْمٍ يَّزِيدُ وَنَقْصًا

در روئے یعنی گواہی و غوغا صنفی و نشتہ ہر خدا غیر شکر مگر کثیفہ ہوا و برکت
جہت ہا ہے ایک ایک طرح کے ہو کر اور ایک ساتھ ساجی بنا کر اور جیسے شکر

يَا لَللَّهِ فَكَمَ أَتَمَّ مَا خَرَجَ مِنَ السَّمَاءِ فَخَطَفَهُ الطَّيْرُ أَوْ

اے خدا پس گویا کہ در افتاد از آسمان پس بردند اور مرغان و او را
اندر کا سوچے گر بڑا آسمان سے بہر او چکے بن او سکوا درینے جاوید

تَهَوَّى بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيحٍ ذَٰلِكَ وَمِنْ

زود افکند اور باد بکائیے دور و دور است حکم و ہر کہ
بے ڈالا او سکوا و بنے کسی دور مکان میں و ابہر میں چکے اور جو کوئی

يُعْظَمُ شَعْرًا لِلَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ

تقویم کہ شعائر خدا را پس این تقویم از تقویہ دلہاست
اوپر کہے اندکی نام لگی جزو کا سودہ دل کی پر ہر نگاری سے ہے

لَا تُفِيهِمْ نَافِعًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ يَحْمِلُهَا إِلَىٰ

نہارا در ان موافقہ نہایت تا مباد کہ میں باز فرود آید آن
م کو جو با پرین فائدہ میں ایک ہر کہ دعدہ تک بہر او کو پہنچا

بجائے کہ اس اور حلال ہے مگر جو باب مگر جو کتب میں
پس اجتناب کرو از پلیدگی تان و اجتناب کرو از سخن
سوچنے رہو خون کی گند کی سے اور سوچنے رہو

در روئے یعنی گواہی و غوغا صنفی و نشتہ ہر خدا غیر شکر مگر کثیفہ ہوا و برکت
جہت ہا ہے ایک ایک طرح کے ہو کر اور ایک ساتھ ساجی بنا کر اور جیسے شکر

اے خدا پس گویا کہ در افتاد از آسمان پس بردند اور مرغان و او را
اندر کا سوچے گر بڑا آسمان سے بہر او چکے بن او سکوا درینے جاوید
زود افکند اور باد بکائیے دور و دور است حکم و ہر کہ
بے ڈالا او سکوا و بنے کسی دور مکان میں و ابہر میں چکے اور جو کوئی
تقویم کہ شعائر خدا را پس این تقویم از تقویہ دلہاست
اوپر کہے اندکی نام لگی جزو کا سودہ دل کی پر ہر نگاری سے ہے
نہارا در ان موافقہ نہایت تا مباد کہ میں باز فرود آید آن
م کو جو با پرین فائدہ میں ایک ہر کہ دعدہ تک بہر او کو پہنچا

بجائے کہ اس اور حلال ہے مگر جو باب مگر جو کتب میں
پس اجتناب کرو از پلیدگی تان و اجتناب کرو از سخن
سوچنے رہو خون کی گند کی سے اور سوچنے رہو
در روئے یعنی گواہی و غوغا صنفی و نشتہ ہر خدا غیر شکر مگر کثیفہ ہوا و برکت
جہت ہا ہے ایک ایک طرح کے ہو کر اور ایک ساتھ ساجی بنا کر اور جیسے شکر
اے خدا پس گویا کہ در افتاد از آسمان پس بردند اور مرغان و او را
اندر کا سوچے گر بڑا آسمان سے بہر او چکے بن او سکوا درینے جاوید
زود افکند اور باد بکائیے دور و دور است حکم و ہر کہ
بے ڈالا او سکوا و بنے کسی دور مکان میں و ابہر میں چکے اور جو کوئی
تقویم کہ شعائر خدا را پس این تقویم از تقویہ دلہاست
اوپر کہے اندکی نام لگی جزو کا سودہ دل کی پر ہر نگاری سے ہے
نہارا در ان موافقہ نہایت تا مباد کہ میں باز فرود آید آن
م کو جو با پرین فائدہ میں ایک ہر کہ دعدہ تک بہر او کو پہنچا

کلمہ شریف
 ہر روز پڑھو
 اللہ تعالیٰ سے دعا ہے کہ
 یہ کلمہ ہر شخص پر عمل فرمائیے
 اور اس سے بڑھ کر کوئی اور کلمہ نہیں ہے

منسکا
 فارسی

الْبَيْتِ الْحَقِيقِ وَكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا

جو کلمہ ہم نے ہر امت کے لئے منسک بنا دیا ہے
 اور ہر امت کے لئے منسک بنا دیا ہے
 لَيْذِكُمْ وَالْأَسْمَاءُ عَلَى مَا رَزَقْتُمْهُنَّ

تا یاد کنند نام خدا را بر آنچه رزق فرموده ایشان را از چنانچه بیان
 کرد او کریں اسم خدا را بر چنانچه بیان کرد او کریں

الْأَلْهَمِ قَالُوا كَرَّمُوا اللَّهَ وَاحِدَهُ اسْمُهُمْ

اور انہوں نے کہا کہ ہم نے اللہ کو کرامت دی ہے
 اور انہوں نے کہا کہ ہم نے اللہ کو کرامت دی ہے

الْخَبِيرِينَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ

انہیں خبردار کہ اگر اللہ کا نام یاد کر دیا جائے تو
 انہیں خبردار کہ اگر اللہ کا نام یاد کر دیا جائے تو

وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُتَّقِينَ الصَّالِحِينَ

اور صابرین کو جو اس پر صبر فرماتے ہیں اور متقین کو جو
 اور صابرین کو جو اس پر صبر فرماتے ہیں اور متقین کو جو

وَيَمْلَأُونَ زُرْقَهُمْ يَفْقَهُونَ الْكَلَامَ وَالْبَدَلَةَ

اور انہوں نے کہا کہ ہم نے ان کو زرق بھری ہے
 اور انہوں نے کہا کہ ہم نے ان کو زرق بھری ہے

تَكْرُمُ شَعْرًا لِلَّهِ كَرَمًا فِيهِ اسْمُهُمْ

اور انہوں نے کہا کہ ہم نے ان کو شاعر بنا دیا ہے
 اور انہوں نے کہا کہ ہم نے ان کو شاعر بنا دیا ہے

الْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ
 وابتاعت

الْبَدَنَ

کلمہ شریف
 ہر روز پڑھو
 اللہ تعالیٰ سے دعا ہے کہ
 یہ کلمہ ہر شخص پر عمل فرمائیے
 اور اس سے بڑھ کر کوئی اور کلمہ نہیں ہے

10/10/10

50

الله على صوف فاذا اوجبت فافعلوا

خداوند بخیر آن بر چهره پاک آید و پس چون بزمی افتد بگو آن
 الله که قطره مانده که بهر مگر حریفی ادنی که در دست تو

مِنْهَا وَأَطَاعُوا أَمْرًا نَعَاهُ الْمُؤْمِنُونَ ذَلِكَ

از ان دو بخورانیہ درویشین نے سوال را سوال کنندہ ہنجیر نام کر دیا۔

لَكُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ الْمُنَافِقِينَ

شاید محترم احسان مانوف اندک کلامین بفرستند اویکی شکر گشت

ولا د ما فها و لكن يناله الشوق

نہ ہو لیکن اوسکو پہنچتا ہے یہاں تک کہ ادب اس طرح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

او کبریا پس این را میگوید که الهی بر آنی پیر بود سپهر که غم گورانه بهر جا می

برای این که از این سینه از سلطان

و در حق سنانیکی را انکه الله دشمنو کند بشما و بگما ایمان داران

برای تهنیت و دوستی نماید و هر خیارش کند و نامش را بر او بنویسد

اسد بخوش بین آقا گوی دعا باز ناشکر و حکم بود

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of subscribers. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تذکرہ اولیاد

آذن
بغير إذن
من صاحب البيت

[illegible]

لِّلَّذِينَ يُشْكُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلُمٌ أَوْ أَمَّا عَلَى النَّصْرِ

دن کو من سے لوگ لڑتے ہیں سو پہلے کہ اوں پر ظلم ہو اور اس کو کسی مدد کی ہے۔

لَقَدْ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ بِالْعَرَبِ ۚ لَعَلَّكَ تَعْلَمُ الْبَيِّنَاتِ

آنکه بیرون آورده شد این نامه از خان آقا بنام بیرون
ده جنگو نکالا او بنام بیرون جنگو بنام بیرون

لَا اَنْ يَقُولُوا رَبَّنَا اللهُ ثُمَّ كَفَرُوا لَدَعُوا اِلٰهَ الْاَنبِيَاءِ

لیکن سبب آنکہ میگفتند پدر را نگاه داشت و اگر نبود و دفع کردن خدا مردمان را
زود است بین ما را رب الله می آید اگر نه شما را که او را ندانید و اگر نه

بعضہم بعض علیہ السلام صومع و بیع و صفا

اس کو ایک سے بڑا کرنا ہے جیسے کہ اس کے اوپر سے اور اس کے نیچے

مسجد یزد گرامی اسم الله کنید اولین

و مباد و خانہ کی سیلانیان یاد کردہ میشود در آن خواست نام خدا بسیار و البته نصرت خود و
 اور مسجدین جن میں نام بڑا جاتا ہے اللہ کا بہت اور نصرت بڑا کریگا

الله من ينصره ان الله لقوي عزيز

نه اسکیمے را اگر قصد لغت دین و یکدیگر آید مدانه انا خاست لغت خواہد و اما
اوسکو جوہ و کریمکا اوسکی بیشک اندر زبانت ہر زوالا ہا کہ اگر ہم

مَكْنَهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ

دستور و حکیم ایشان را در زمین بر پا دارند نماز را و پندار گوشت را
نم او که سقا و درین ملک میں کبھی گرن نماز اور دستور کو

بسم الله الرحمن الرحيم

100

يَقْتُلُونَ
غَيْرَ آدَمِيٍّ

۱۰۰
دیف
احف

ادام

ثلاثه اربع

۶۱

وَمَنْ يَنْتَهِ عَنْ ذُنُوبِهِ يُجْزَئْهُ مِنْهُ زَكَاةً وَسَعَةً
وَمَنْ يَعْصِ أَمْرًا مُلْكًا فَإِنَّ يَدَ اللَّهِ مَعَ الصَّادِقِينَ

وَأَمَّا بِالْمَعْرُوفِ فَهُوَ عَزِيزٌ ذُو نَسْرٍ

وَيُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ وَارْتَبِطْ بِذِكْرِ اللَّهِ

فَقَدْ كَانَ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ۝ وَقَوْمٌ لَهُمْ

أَصْحَابٌ مُلْكٌ ۝ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكُذِّبُوا

فَأَمْلِكْتَ لِلْكَافِرِينَ أَنْ أَخَذُوا قَوْمَكَ كَيْفَ كَانُوا

فَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ

فَنُفِثَ فِيهَا بَارِئٌ مِنْهُمْ وَهُوَ رَحِيمٌ ۝ وَأَصْحَابُ

الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ ۝ وَالْأَنْبِيَاءُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ ۝

تَكْرِيرِي فَكَانَ

بِأَنَّهُمْ أَلْبَسُوا رُفُوفَ

أَهْلَكْنَاهَا

بِأَنَّهُمْ أَلْبَسُوا رُفُوفَ

بِأَنَّهُمْ أَلْبَسُوا رُفُوفَ

مَشِيدَةً أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونُوا أَهْمًا

خواب شده آیا سیر نکردند در زمین تا بود ایشان
کجا گری که چه بین ملک من جوان

قُلُوبُ يَهْفُؤْنَ زَيْهًا أَوْ أَذَانٌ لِّسَمْعِ زَيْهًا

دهد که نه گفتن بآن یا گوشها که بشنود بآن
دل هو شده بچشمی بوجهت یا کان هو شده بچشمی بچشمی

فَأَنَّهُمْ لَا تَعْمَهُ الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ

بر آینه حال این است که نمایان نمیشود چشمها و لیکن نمایان میشود آن دنیا
سوخته انگیزان اندی نه بین بویین یا انچه هو شده بین دل

الَّتِي فِي الصُّلُوفِ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ بِالْإِسْلَامِ

که در سینه اند و در ویلایان است از حق عذاب را
در سینه در بین او و حق عذاب را که در سینه

وَلَا يَخْلُفُ اللَّهُ وَعْدًا وَكَانَ يُوعَدُكَ رَبُّكَ

و هر که خلاف نموده که در راه خدا و هر آینه که در راه خدا
او را الله که در راه خدا و او را الله که در راه خدا

كَانَ سَنَاءُ قَوْمٍ أَعَادُوا لَكَ وَكَانَ مِنْ قَبْلِكَ

است هزار سال است از آنچه می شنید و در
بزار بسن که بر او است و بر او است و بر او است

أَمَلَيْتُمْ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ تَتَرَأَّسُ خَلْقًا وَآلًا

که هفت را در آن آفراد آن سنگها بود باز گردانم آن را و بسن
که بر آن آفراد آن سنگها بود باز گردانم آن را و بسن

کائن کائن

کائن کائن

کائن کائن

کائن کائن

کائن کائن

کائن کائن

کائن کائن

کائن کائن

کائن کائن

کائن کائن

کائن کائن

الشَّيْطَانُ فِتْنَةٌ لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَجٌ وَ

بلائی در حق ایمان که در دل ایشان بیمار است و
جاسی در کونینگی دل بین روگ بین اور

الْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ فِي شِقَاقِ

آنکه سخت است دل ایشان و بر آینه مستحکام ران در مخالفت
سختی دل سخت بین اورنگه فکر نوبین مخالفت بین

بَعِيدٍ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ

دور و درازند و با آنکه آگاهان و دانشمندان را آگاه است
دور چو اورا سوا سلی که معلوم گردین بین و سمجی که چو چو

مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُ بِهِ وَبِهِ نَجَّيْتَ لَهُ قَلْبَهُمْ وَإِنَّ

از جانب پروردگار تو پس ایمان آید بآن برینان که بر اختر اول ایشان
چو سبک عارض پیراوس بر اینین لادین اورین در یک یک انون دل

اللَّهُ هَادٍ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

خدا راه غایب است مسلمانرا بسوی راه راست
اندو سوجا می آید باین گاه اولو کورا سبب هی

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ

و همیشه باشند که کفران در مشر از ان و بی تاوندیکه یارین
در سکو کو همیشه نیست بکا اس بین رهو کا معینک آپیش انون بر

السَّاعَةِ بَعَثَ آوِيَاءَهُمْ غُلَابٌ يَعْلَمُ عَقِيمٌ

نیاست ناگهان با یار یارین ان عفریت رود که نهان بخش
نیاست سبب فریا ای سخی او کو آت است ایک دن کی بین راهنین خلاصی

مُرْتَدَّةٌ

ملکوت این بتی که در سبب
انکا کاسر کینا در ایمان و در سبب
چو سبب کاسر کینا در ایمان و در سبب
چو سبب کاسر کینا در ایمان و در سبب
چو سبب کاسر کینا در ایمان و در سبب

الْمَلِكِ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ لِيُكْرِمَ بَيْنَهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

پوستا آنروز خدا عز است حکم کند میان ایشان اینانکه ایمان آورند و کارهای

الصَّالِحِينَ فِي جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

نشان دهند که در بوستانها رفتند و آنانکه کافر شدند

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَلَمْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ هُمْ فِي عَذَابٍ مُهِينٍ

و دروغ میگویند آیات ما را انجمنه ایشانرا باشد عقوبت کنند

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَلَمْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ هُمْ فِي عَذَابٍ مُهِينٍ

و آنانکه کافر شدند و راه خدا برگزیده شدند

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَلَمْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ هُمْ فِي عَذَابٍ مُهِينٍ

و آنانکه کافر شدند و راه خدا برگزیده شدند

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَلَمْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ هُمْ فِي عَذَابٍ مُهِينٍ

و آنانکه کافر شدند و راه خدا برگزیده شدند

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَلَمْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ هُمْ فِي عَذَابٍ مُهِينٍ

و آنانکه کافر شدند و راه خدا برگزیده شدند

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَلَمْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ هُمْ فِي عَذَابٍ مُهِينٍ

قَتَلُوا

مَدَنِي

۱۸
 پیر کی راوی بن مسلمان بن
 کو دین میں کرنا اگر جہد لایا ہوتا
 دین کا ہر کام سے زیادتی کر کے گواہ
 بن اور احادیث میں ہر قسم کی دوری ہو
 کی احو

مَا عَاقَبَ بِهِ قَوْمُكَ عَلَىٰ ذُنُوبِهِمْ لِيَنْصُرَهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ

انکہ ایذا دہ شد اور اجداد ان تعذیب کردہ متذہروں پر آئندہ نصرت و نواہد اور ایذا دہ
 اور سبے کتابا پیراوسیر کوئی زیادتی کرے نواہند اسکی مدد کرے گا۔ آمین

لَعَفْوِ عَفْوٍ ذَٰلِكَ يَٰۤاَنَّا اللّٰهُ يَوْمَ الْيَكْلِ

بخشاینده افزگار است این نصرت بسبب آنست که خدا در پی آرمش بود
در گذر کرنا بی بخشش بیامی اسوا علی که در میان است رات که

النَّهَارِ وَيُخْرِجُ النَّهَارَ فِي الْبَيْتِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيمٌ

روز و در یک آرد روز را در شب و سبب آنست که غذا را
در روز خوردن و در شب خوردن

بَصِيرَةٍ ذَٰلِكَ يَآتِي اللَّهَ فَمَا تَعْلَمُ وَأَنْ مَا يَدْعُوا

میں امت این لغت بسبب است کہ انہوں نے ثابت و اثبات ہوا کہ
و کہنا کہ ہم اس مسئلہ کہ اللہ و وحی ہے صحیح و درست ہے

مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ

بجستہ ہو نہ است باطل
و بسبب آنست که خداوند است بلند

الكَبِيرُ. الْمُرْتَانَ اللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَزَيَّرَ

مرتب بزرگ قدر زیادتیکه که خدا فرمود آورد از ایشان شب ابرس

الارض مختصة بالانسان الله لطيف خبير

بر این سبب بر نشود هر آینه خدا الطیف کند و او است او را است

پیشتر بقایا همیشه سبزه میماند و بهرین جاسا، جز از اوستی نابود

فصل فی بیان طریقی
و این کتاب
بنا بر قطع
بالاتر از آن

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ الْغَنِيُّ

آسمانهاست و آنچه در زمین است هر آینه خدا بگفتنی نیازی
آسمان و زمین نیست و او را سودی نیست

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ

ستوده کار آفریننده ای که خداست و بر آفریننده ای در زمین است و او را
سب خدایان است و او را نیازی نیست

الْفَلَكَ جَبْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرٍ وَنُفِثَ السَّمَاءُ

سفر ساخت کشتیها بر دریا و دریا را بفرستاد و آسمان را
کشتی جعلی دریا بین او بفرستاد و او را نیازی نیست

أَنْ تَقْعَرَ شَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالشَّيْءِ

از آنکه بفرستد بر زمین مگر بفرستد او هر آینه خدا و او را نیازی نیست
از آنکه بفرستد بر زمین مگر بفرستد او هر آینه خدا و او را نیازی نیست

لَرَوْفٌ رَحِيمٌ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ

بخت کننده مهربانست و او است آنکه زنده کرد شمارا باز میراند شمارا
زنی که زنده مهربانست و او است آنکه زنده کرد شمارا باز میراند شمارا

ثُمَّ يُمِيتُكُمْ إِنَّ الْأَنْفُسَ لَكُفُورٌ لِكُلِّ أُمَّةٍ

باز زنده کن شمارا هر آینه آدمی ناسپاس است بر هر گروهی
باز زنده کن شمارا هر آینه آدمی ناسپاس است بر هر گروهی

جَعَلْنَا مَثَلًا لِّمَنْ كَفَرَ أَن يَكُنْ فِي الْأُمَمِ

ما بین کرده ایم شیهه ای را که آن را عمل کند «اندر بر این دنیا که نزع کند از این دنیا»
ما بین کرده ایم شیهه ای را که آن را عمل کند «اندر بر این دنیا که نزع کند از این دنیا»

وَالْفَلَكَ

مَثَلًا
لِّمَنْ

فَلْيَعْلَمُوا أَنَّهُمْ فِي آيَاتٍ مُّبِينَةٍ

۹. اور احکام برائے بن جبرائیل علیہ السلام
دراستہ گویند بن جبرائیل علیہ السلام

وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ كَلِمَةٌ مُّسْتَقِيمٌ (٦)

دیکھو ان بھوسے پروردگار خوش برآیند تو براہ راست
اور تو بھلا ہے جا اپنے رب کی طرف بیشک توجہ سجدی راہ سو جہاں

وَارْجُلًا نَّوَكُّهُ فَلْيُكَلِّمِ اللَّهُ أَعْلَمَ بِمَا تَعْمَلُونَ (١٠) اللَّهُ

اور اگر جگر پھٹے لیکن تو تو کہہ الیہم جانتا ہے جو تم کرتے ہو اللہ (۱)

يُحَاكِمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَا كُنْتُمْ بِهِ تَحْلِفُونَ

حکم خواهد کرد میان شمار اوزنیاست در آنچه اندران اختلاف می باشد
چگونه که شما هم بین نیامست که در حسن چنین هم نمی راه است

الْمَقِيلُ إِنَّ اللَّهَ يُعَلِّمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ط

آیند است که خدا میداند (هر چه در آسمان و زمین است
که آنچنانکه معلوم بنشین که الله جاست که جو یکصد است آسمان و زمین این

ان ذلك في كتاب ان ذلك على الله كثير

ہر آئینہ اینہد ثبت است در کائنات ہر آئینہ اینہد ہر خدا آسانست
ہر آئینہ اینہد ثبت است در کائنات ہر آئینہ اینہد ہر خدا آسانست

ويعبدون من دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ

و عبادت می کنند بحسنہ خدا چہ نیز اے سدا فروغ خداست خداست
اور پوچھتے ہیں اے دیے سوا کیسے نہیں اڑی اوس بے

وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصْرِ ۝

اور جسکی نسبت نہیں ہو کہو اور یہیے اللہ فون کا کوئی نہیں ہوگا۔

مکتوبین آید از آنست که از این مکتوبین
 بسبب تفاوت خصوصیات و کیفیات
 از زمان خود مروج پس از آن حقیقت
 اینجا نباید کرد و در عالم افق
 غیبی آنچه بنده آن که ملن الحاکمیت
 بن سبب این است

وَإِذْ أَتَىٰ عَلَىٰ آلِ يَسْرَافٍ وَجْهَهُ

و چون خوانده شود بر ایشان آفات ما در این آمده می شنایند در روز این

الَّذِينَ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَكَادُوا يَكْفُرُونَ

کافران ما فریفته را نزدیک میشوند از آنکه عمل کنند
بری شکل نزدیک بونی بین که دورترین

يَا الَّذِينَ يَسْتَلُونَ عَلَيْكُمْ أَتَيْنَاكُمْ فَأَتَيْنَاكُمْ

بر آنکه بی خوانند بر ایشان آفات ما بگو آتایم شما را
اون پر جو پر شسته بین اذن یک پاس جاری آیین نو که بین گویند

بَشِيرًا مِّنْ ذِكْرِ الْوَعْدِ ۚ وَاللَّهُ الَّذِي

بنا خوشتر ازین آن دو رخ است وعده داده است خدا را
یک چشمه شسته بری ده آگه ای او سکا وعده دیا اند

كَفَرُوا وَابْتُلِيَ الصِّبْرُ ۚ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبُ

بکافران دو یکد جا است ای مردان بد آورده شد
شکوه کنو اوریت بری به پر جاگی جگه لوگو ایک

مَثَلٌ ۚ فَاسْتَمِعُوا لَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِثْلَ

و سنا پس بشنوید آنرا هر آینه آنکه بی خوانید بجهند
کبادت کبی به او سکو کان رکبو چکو تم پو جیته هو الله سیکه سوا

اللَّهِ يَخْلُقُونَ أَفْئِدَةً بَآلَاكُمْ وَيُجَاهِلُونَ ۚ إِنَّ يَسْلُبُ

خدا بنافشند سیکه را و اگر چه جمع شوند بر ایشان و اگر بر ایشان
هرگز نه بناسکین یک کبی اگر چه ساری جمع هون در اگر چه هون

ع ۷۲

یاد دعوت
بالغیب
ج

نہیں

۹۲
فہم چاہتے ہیں کہ اگر وہ اس سے بددعا کرے
اور اس کی بددعا سے اس کی موت ہو جائے تو اس کی بددعا سے اس کی موت ہو جائے

الذیاب شکیلاً لا یستغفر لمنہ ضعف
 گس جزی خلاص نوا تذکرہ آنرا از گس نالوان شد
 الطالب و المطلب و ما قدر واللہ حقاً
 طالب و مطلوب یعنی طالب و مطلوب مگر خدا را حق تعالی
 از اللہ لقی عن اللہ یصطفی من الملائکہ
 ہر آئینہ خدا را از انجانب است خدا بر حق ازین آئینہ را ازین آئینہ
 رسولاً و من الناس از اللہ سہمیعہ بقیہ
 ہر آدمی مردمان ہر آئینہ خدا را سہمیعہ بقیہ
 یعلم ما بین ایدیہم و ما خلفہم و الی اللہ
 ہر آدمی میں رو بہ انست و آنچه پس پشت انست و الی اللہ
 یا ایہا الذین امنوا رکعوا
 باز کردا بندہ بشوئید کارا ایسے مسلمانان رکوع کرو
 و اسجدوا و اعبدوا و ارکعوا و اسجدوا الخیر
 و سجود و عبادت و نماز و رکوع و اسجد و الخیر
 اور سجود کرو اور عبادت کرو اور رکوع کرو اور اسجد کرو

فہم چاہتے ہیں کہ اگر وہ اس سے بددعا کرے
اور اس کی بددعا سے اس کی موت ہو جائے تو اس کی بددعا سے اس کی موت ہو جائے

فہم چاہتے ہیں کہ اگر وہ اس سے بددعا کرے
اور اس کی بددعا سے اس کی موت ہو جائے تو اس کی بددعا سے اس کی موت ہو جائے

سَجْدَةُ الشَّامِ

لَعَلَّكُمْ تَقْلِقُونَ وَجْهَهُ فِي اللَّهِ حَتَّى

ایسے ہیں کہ رستگار بنوید جہاد کینہہ در راہ خدا حق

جہاد ہوا حبیبکم و ما جعل علیکم فی

جہاد کے لیے جہاد کا بندہ کی برگزینہ اور حق پرست

الَّذِينَ مِنْ حَرْبٍ مَلَّةً أَمَّا بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ

دین بچ چکی مشہور و عہد کر دین پرستہ ابراہیم خدا نام نہا شمار

المسلمین من قبل و فی شہاد الیکم

مسلمان پیش ازین کہ دور ازین جہاد کینہہ تا باشد تمام

شہیداً علیکم و تکونون شہداء علی الناس

گواہ ہر شما باشند شہاد گواہ ہر مردمان

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَاتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ

پس برا دارید نماز را بہ ہدایت زکوۃ را و چنگ زندہ بخدا

هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

اوست خدا وند شما پس نیکو خدا وند است و نیکو مددگار است

وہ تمہارا صاحب ہے سو خوب صاحب ہے اور خوب مددگار ہے

آیت حدیثی

حدیثی در کتب بیانیہ

فصل در سجدۃ الشام
بعضی نے کہا کہ اگر اس سجدہ میں
کہ اس میں ایک سجدہ ہے
نہایت اہم ہے
اور اس میں ایک سجدہ ہے
اور اس میں ایک سجدہ ہے
اور اس میں ایک سجدہ ہے
اور اس میں ایک سجدہ ہے
اور اس میں ایک سجدہ ہے
اور اس میں ایک سجدہ ہے

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ نَزَلَتْ بِمَكَّةَ ثُمَّ الْمَدِينَةُ

ایاتھا ۱۱ و کلمات ۱۸ و حروف ۲۰۰ رکعات ۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ⑤

圖

ہر آئینہ شکستہ شدہ مسلمانان
آنگاہ ایسان
در نماز قبولین

خَشِعُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ

نیایش کنند گانه و اما نکته ایشان از پیوده و روستای گردانند

نویسے ہیں اور جو نکی بات پر وہ بیان نہیں کرتے

والدين هم الذين يذكرون فاعلموا والذين
وانما كنتم ايشان زكوة را ادا كنند گنانه

اور جوڑ کات دیا کرتے ہیں

الحمد لله الذي جعل في خلقه حكمة عظيمة لا يعلمها الا الله اعلم ان

اپنی شہوت کی جگہ تہا سیتے ہیں مگر اپنی عورتوں پر

نہی

۴ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاتِمْ عَنْكُمْ حِمْيَرَكُمْ ۝
 پر کینہ رکھنے والوں کے مال پر سواؤں پر ہین اٹا ہوا
 ۵ فَمِنْ ابْتِغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الْعَدُوُّ ۝
 نہیں ہر کہ طلب کند سوا اور ان جماعہ از حد گذرند اگاندہ
 ۸ وَالَّذِينَ هُمْ لِامْتِنِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ۝
 و آنکہ ایشان اور جو اپنی امانتوں سے اور اپنے عہد سے رعبہ دارین
 ۹ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَواتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝
 و آنکہ ایشان بر نماز ہا کے خود محی حفظ کنند گاندہ
 ۱۰ اُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۝ الَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ الْفَرْدَ ۝
 ان جماعہ ایشانہ انوار ثمان کہ عاقبت کار بدست آوند بہشت را
 ۱۱ هُمْ فِيْهَا خَالِدُونَ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ ۝
 ایشان انجا جاوید بہشت گاندہ و ہر آیت آفیم آدم آدیے را
 ۱۲ مِنْ سُلٰلَةٍ مَّرْطَبٍ ۝ ثُمَّ جَعَلْنٰهُ نَظْفًا ۝
 از خلصہ گل از سہنے بنا با ہے آدمی
 ۱۳ جَن لِّ مَی سَی ۝ پھر کہما او سکو بوند کر کر

لَا مَنِيَّتِهِمْ
 بالترجید

صَلَوَاتِهِمْ
 بالترجید

۵۶

قَارِ مَكِينٍ ۝ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا

قوارگاه استوار از ستم آن طفل را خون بسته بار ستم آن

الْعَلَقَةَ مَضْجَةً فَخَلَقْنَا الْمَضْجَةَ عِظْمًا فَكَسْنَا

خون بسته را گوشت پاره پس ستم آن گوشت پاره را استخوان پس ستم

الْعِظْمَ حِمًّا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ قَدْرَكَ اللَّهُ

بر آن استخوانها گوشت را از آفریدیم اورا آن نشیمن گویا پس بزرگست خدا

أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ۝ ثُمَّ رَأَيْنَاهُ كَذَلِكَ مُكَفَّيْنِ

نیکیترین بکارندگان باز برآیندهما بعد ازین مرده خود

ثُمَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَبَعُونَ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَا

باز برآینده شمار روز قیامت را بخشنه گردید و هر آینه آفریدیم

فَقُلْ كُلُّكُمْ سَابِقٌ إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَالْأَشْأَفُ

نهار کی او برسان را این اورم چنین بن خلق سے بنے ہر

وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ

و فرودستادیم از آسمان آب را باندازه پس جادادیم اورا در

وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ

۱۳

۱۴

۱۵

۱۶

۱۷

عظما
العظم
کس
کلی بنی راجع در دیدن نافر
نوی ۱۱۲

لَكُمْ بِهِ حَتٌّ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ وَأَعْتَبُ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهَ

كثِيرٌ وَمِنْهَا تَكُلُونَ ۝ وَشَجَرَةُ تَجْرُجُ

مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَنِيعُ الْكَافِرِينَ

نظر سبب استیجابی خوشترتوبن میرود بوجهی که حاصل شود دغنی نان درین طعام خوشتر و گوارا
سعیانها می باشد بے اگر تا به تیل اور روئی د بونا کھانے والو کو

وَأَرْسَلَكُمْ فِي الْأَنْفَالِ لِقَابِ سَقِيمٍ

وہ آئینہ شہلاور چہارباہان
اور تم کو جواب دیں۔ میں
خند ہے ہست یہی خوشام شہلاور از انچہ
وہاں کزنا ہے بلا پس من تم کو

فِي بَطْنِهَا وَكَثُرَ فِيهَا مَنَعَرُ كَثِيرٌ وَهِيَ

و شکایت آن متوجه شما در آن چهار باب منصفه علی السبیل است و بعضی
او بکشت کیستند و او شکایت که آن زمین منصفه است و آن او بعضی

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى رَسُوْلِكَ

میں نے یہ کہہ کر اس کو دیکھا کہ وہ میری طرف سے ہنس رہا ہے۔

[Handwritten signature]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين

تندیس
سرالانیا
لها علی روح

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الطاهر الطيب المصطفى وآله الطاهرين أجمعين

أما بعد

فإن من جملة ما ينبغي أن يعلم من شأنه وأحواله
أنه قد تولى أمر هذا الشأن في سنة ١٢٨٥ هـ
وكانت له في ذلك الوقت عدة من الخدم والجنود
والذين هم الآن في هذه المدينة وهم الذين
يكنون بـ "الخامسة"

والله اعلم بالصواب

محمد بن عبد الله القاسبي

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فِيهَا لَبِقَوْمٍ

وہر آئینہ نشاندیم نوحی را بسوی قوم او پس گفت ای قوم من
اور پیغمبر ہوا نوح کہ او کی قوم پاس نواوستن بہا کہ قوم
اے خداوند من اے خداوند من اے خداوند من اے خداوند من اے خداوند من

مبارک کنی ہر آئینہ نشاندیم نوحی را بسوی قوم او پس گفت ای قوم من
نوحی را کہ او کی قوم پاس نواوستن بہا کہ قوم اور پیغمبر ہوا نوح کہ

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا

پس گفت کہ ای خداوند من اے خداوند من اے خداوند من اے خداوند من اے خداوند من
نوحی را کہ او کی قوم پاس نواوستن بہا کہ قوم اور پیغمبر ہوا نوح کہ

إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ لَا يُفْضِلُ اللَّهُ الْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

نوحی را کہ او کی قوم پاس نواوستن بہا کہ قوم اور پیغمبر ہوا نوح کہ
نوحی را کہ او کی قوم پاس نواوستن بہا کہ قوم اور پیغمبر ہوا نوح کہ

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا

و اگر خواہد باشد خداوند من اے خداوند من اے خداوند من اے خداوند من اے خداوند من
نوحی را کہ او کی قوم پاس نواوستن بہا کہ قوم اور پیغمبر ہوا نوح کہ

فَوَالَّذِينَ الْأَوَّلِينَ إِنْ هُوَ إِلَّا جُلْدٌ بِهِ يَهْدِيهِ

پس گفت ای خداوند من اے خداوند من اے خداوند من اے خداوند من اے خداوند من
نوحی را کہ او کی قوم پاس نواوستن بہا کہ قوم اور پیغمبر ہوا نوح کہ

فَقَالَ رَبِّ انصُرْنِي

پس گفت ای خداوند من اے خداوند من اے خداوند من اے خداوند من اے خداوند من
نوحی را کہ او کی قوم پاس نواوستن بہا کہ قوم اور پیغمبر ہوا نوح کہ

غَيِّبَ غَيِّبَ
بِالضَّبِّ بِالضَّبِّ
رَحَالِ رَحَالِ

كَذَّبُونَا وَيَسْتَأْذِنُ الْيَهُودُ أَنْ يَصْنَعُوا الضَّلَاةَ

دروغی شروع فرمایا پس وہی فرستادیم کہ جو کچھ وہی کہتا ہے
جگو چھوٹا لایا پھر اپنے حکم پہنچا اور کہو کہ بنا

يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَدْ آجَأَ امْرَأُكَ الْفُلْقَ وَالْقَلْبَ

بجھوڑا دھنڈاں تا پس چون آمد فلان ماؤ جوشن توڑ دھنڈاں
ہماری اکھنوں کے سامنے اور حکم سے بہرہ میں اپنے ہمراہ حکم اور

فَأَسْلَفَ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَاسِغٍ وَاسْتَوَى

پس درآؤ در کشتے از ہر جنبے دو عدد نر و مادہ را
تو توڑاں بے اسمن ہر جنبہ کا جوڑا دوہرا اور

أَمَّا الْكَلْبُ الْأَمْرُ فَسَبَّوْا عَلَيْهِ الْقَوْلَ مِنْهُمْ وَلَا

در آگے خود را الا آنکہ از ایشان سبقت کر دہاں ہر دو گفشتہ
انے گھر کے لوگ مگر جسکی قسمت میں آگے پہنچا بابت اور

تَخِطُّبَتِي فِي الدِّينِ ظَلَمُوا إِلَهُمْ مَغْرُورُونَ وَكَانُوا

سخن گو با من در آنا کہ ستم کر دہاں آئینہ ابن نرین کو گاتہ پس چون
کہہ مجھ سے ان ظالموں کے واسطے ان کو دھوٹا ہے بہرہ

اسْتَوَيْتَ أَنتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الضَّلَالَةِ

راست بنشیں تو و ہر کہ با تو چھہ ہر کہ
چرہ چکا تو اور جوڑیہ سہا ہے

فَقِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَدْعُونَ إِلَى تَحْقِيقِهِ

گو ہمہ ستائش خدا را کہ تکیہ تانہ را از گردہ سنگاران
تو کہہ شکر اہل کا شستہ چہ چاہا ہلو کہ ہلو کہ ہلو کہ

کَل
بغیر
نوع

ن
کافہ

منزل
ص

وَقُلْ رَبِّ اَنْزِلْنِي مُنْزِلًا مُّبَارَكًا وَاَنْزِلْ خَيْرَ

دیکو ای پروردگار من نزل را در منزل مبارک و تو بهترین
اور که ایک او را بجویرکت کا انا اور تو ہے بہتر

الْمُزْلَيْنِ ۝ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ وَّاٰزْكُنَّا

نزل آندگانی ہر آئینہ درین اجواش نہایت در آئینہ ما بودیم
انرا بنی والا اس میں نشان ہیں اور ہم ہیں

لِمُتَكِلِيْنَ ۝ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرْاٰنًا اٰخَرَ ۝

استخوان کنندہ باز بنامیزیم بعد از ایشان و سبب دیگر
بناختن واسے پہ او می بینے اون سے چھ ایک سنگت اور

فَاَرْسَلْنَا فِيْهِمْ رُسُلًا مِنْهُمْ اِزَاعِبَ وَاَلِهَ

پس فرستادیم میان ایشان پیغامبر سے از قبیلہ ایشان کہ عبادت خدا کنند
پہر پیغامبرے اون میں ایک سول اون میں کا کہ ہنگی کرو اللہ کی

مَا لَكُمْ مِّنَ الْغَيَةِ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ۝ وَقَالَ

نہیں شماراچے معبود کے بخت دیک آیا نمی رسید و گفتند
کوئی نہیں تمہارا حکم اور سب کے سوا کہ ہر کلام کو در نہیں اور بوسے

الْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ قَوْمٍ ۝ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَاَوْكُنَّا

فرشتگان از قوم وی و انکے کافرند و دروغ فرزندوں کا
سردار او سکا کہ ہم کے جو ستریتے اور بہو تھکتے ہیں

الْاٰخِرَةِ وَاَتَرَفْنٰهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مَا هُمْ

آخرت کا مزہ دینے اور آسودگی دادہ بودیم ایشان اور زندگانی دنیا میں انھیں
اور آرام دینا او کو ہے دنیا سے کہ جیتے اور کہتے ہیں

۲۹۰

۳۰

۳۱

۳۲

ع

غِيْرَ

غِيْرَ

وَابْحَرِ

وَابْحَلَفِ

رَال

رَال

۱۰

۱۰۰

١٠

الابشر اكل من اكل مما تاكل لاني انا ذوقه وشربه

مگر آدمی مانند شما بخورد از آنچه شما آردان بخورید می نشاند

ایک آدمی ہے جسے تم کہتا ہے جس قسم تم کہنا سیکھو اور مینا ہے

۴۴

مَا تَشْرُونَ ۝ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشْرَ امْنِكُمْ لَأُكْفِرَنَّ

از پنج شہابی آسمانید و اگر فرمان برداری کردید تو میرا مانند خویش بر آئید شفا گاہ
مستقیم سید پیوستے ہو اور کہی تم چلے کیے بر ایک آدمی کیے اب میرا ہر تو تم

WZ

لَا يَسْرُورُنَّ ۚ أَيْسِدُكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مَدَدُوكُمْ يُسْرًا ۚ

زبانکار شهید آباد عده میداد شمارا که شما چون بمیرید و منمیرم چنان

140

عَظِيمُ الْاَلَمِ مَحْزُونٌ ۝ هِيَ اَتِ هِيَ اَتِ

اور پڑیان کہ غم کو کھانا ہے کہان ہوتا ہے کہان ہوتا ہے جو

W 6

وَعَدُونَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ لَخَبِيرٌ بِاللَّيَالِي ۖ وَنَحْمَدُكَ

رعدہ دادہ مشہور ستارا ایست زندگانی این جہاں با سیریم و زندہ
 قلم کہ دہدہ ملایم اور یکجہ نہیں جیسا ہے ہمارا دنیا کا قلم ہے این اور جیسا نہیں

44

ما نحن بمبعوثين ۝ ان هو الا رجل افترى

بسیار بر اینجه شده و بی اعتن میزد و چون میسند نیست این بخش کار مردی که انرا کرده
در مکتب بر او میخواندند و در کتب نفیسه که ایک مردی از ده ۱۱۱۱

•

بسم الله الرحمن الرحيم

بر خدا دروغ را عذاب است و انصاف گویند گفتند اگر چه

انصرنا بما كذبون قال عما قيل لي صبح

نفرت وہ مرا بقاء کہ وہ جو کچھ سزا گنت بعد از کتب
پری مدد کہ انہوں نے مجھ کو جو کچھ اہل ایمان ابھی تک نہ دیا
نہ میں نہ خدا نہ صبحہ یا کہ میں نے خدا سے
پشیمان خواندہ ہیں کہ انہوں نے آواز دے۔ بحسب حدیث میں انہوں نے انکار کیا کہ ہم
بہت بڑے بہر بڑا اوکو چنگھاڑے تحقیق یہ کہ وہ کہتے ہیں کہ کوئی

فبعدا للقوم الظالمین ثم انشاناً من بعدہم

پس دور ہو جاؤ گے ظالم لوگوں کے پھر انہوں نے اپنے اوپر سے
قرونا آخرین ما تسبق من امة اجلاھا
قرنہا در گہرا سبقت تمہارے آج کر رہی از انہوں خود و

سکین اور نہ پہلے جاوے کوئی قوم اپنے وندہ سے
ما یستأخران ثم اسرسلنا رسلا انذارا

نہا برس مانند باز ستادیم پیغامبر ان کو اور انہوں نے

کلیا جاء امة رسول کذب فاقبنا بعضهم

ہر گاہ کہ اپنی پیغامبر او بدروع نسبت کر دے اور اس کے اور کتب سے
جہاں پہنچا کسی امت پاس انکار رسول او کو جو کچھ اہل ایمان ابھی تک نہ دیا

بعضا وجعلنا احادیث فبعدا للقوم

عقب بعضے تہی ہلاک و ستیم انہوں نے پس دور ہو جاؤ گے
دوسرے اور کر دے او کو کہ انہوں نے سو دور ہو جاؤ گے لوگ نہیں

۳۹

۴۰

۴۱

۴۲

۴۳

فان اس کے بعد
نہا برس مانند
باز ستادیم
پیغامبر ان کو اور
انہوں نے

تتأخرت بالالف ابتداء
دخار

کل باقطع الاول
خلاف
۱۲

یَوْمَئِذٍ نُّنَادِ الْمُؤْمِنِينَ خَالِفِينَ ۝ قَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ ۝

۲۴۲ کہ ایمان نہی آئند وہاں سے ہم موسیٰ و برادرانہ را
مانے پہر پہنچا ہے موسیٰ اور اسکا بہائی مارون

بِأَيِّتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ۝ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلٰٓئِكَ

۲۴۵ ہاتھ پہنچا ہے خوسن و دلیل ظاہر کہو فرعون و جامعہ
اسے نشان دیکر اور سند کھلی سند عون اور اس کے سرداروں

فَاٰتٰىكَ وَ اَوَّلٰٓئِكَ مَا عَلَيْنَا ۝ فَاٰتٰىكَ

۲۴۶ پس سرکشے کردند و بودند گروہے تکر کنندہ پس گفتند
پہر برای کھولنے کے او پہنچے وہ لوگ چڑھ رہے سو ہوئے

اَنْتُمْ مِّنْ لَّبِثٍ مِّثْلَ نَارٍ ۝ وَ قَوْمُكَ مِنْ اٰتٰىكَ

۲۴۷ آیا ایمان آریم بدو آریے مانند نوبیش و قوم ایشان مارا خدمت کنند گان
کیا ہم مابین کے ایک دو آریے ہو گئے ہمارے برابر کے اور ان کی قوم کہتے ہیں ہم

فَكَذَّبُوهُمْ فَاَنْتَ مِّنْ اٰتٰىكَ ۝ وَ اٰتٰىكَ

۲۴۸ پس دروہے گرفتند ایشان را پس شدند از ہلاک کرد گان وہ آئند
پہر چھوٹا ہوا و دو نوگو پہر ہوئے کہتے دالون میں اور

اٰتٰىكَ مِّنْ اٰتٰىكَ ۝ وَ اٰتٰىكَ

۲۴۹ دادیم موسیٰ را کتاب بود کہ ایشان را راہ یابند
ہے دی موسیٰ کو کتاب شاید وہ راہ یابند

وَجَعَلْنَا اِبْرٰهٖمَ وَاٰتٰىكَ ۝ وَ اٰتٰىكَ

و جہنم پسہ مریم را و مادرش را نشانہ دجا کہ ادیم ایشان را
اور نشانہ مریم کا بیٹا اور ادسکی ما ایک نشانی اور او کو سکا آریا

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرٍ مُّضْتٍ ۚ وَكُفْرًا مِّنْ أَعْيُنِ

بل که دل این کفر غفلت است ازین سخن و این را غماست
کوفی همین اوست که دل پیوسته این اسطر

ذُو ذَٰلِكَ هُم مَّا عَمِلُوا ۖ حَتَّىٰ إِذَا الْخُذُوا

غیر این یعنی غیر از آنکه این کار کرده اند و غفلت خویش مانند توفیق گرفتار
این سبب سوار کرده او که گرفتارین بهمان یک کعبه بگوشیم

مُتَرَفِعِينَ بِالْعَذَابِ ۚ ذَٰلَهُم بِحُجْرَتِهِمْ تُؤْخَذُونَ

آسودگان این عذاب فلکشان اینان فریاد میکردند گفتیم فریاد کنید
اوست که آسوده او که آتشین است و ده لگن که چنانچه مت

الْيَوْمَ أَنْتُمْ مُنَاقِلُونَ ۚ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ

امروز این آینه شما از این قدرت داده خوانند هر آینه خوانده میثاق است
آج که دن تم سبب بر این بنیاد که تم کوششهای جانین برین

تُشَلَّىٰ عَلَيْكُمْ فَلَنتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ مُّكَلِّفُونَ

بر شما بر شما بر این شهادت خود را بر شما
نورم این یون بر اوست بهایست

تُسْتَكْبِرُونَ ۚ يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ۚ اَفَلَمْ يَدْرُوا

تکبران بران تران این است مشغول شده که میگردید اینان نمونده درین سخن
اوست برای کر که یک دو یک میگردید که سوار بر این سخن کی بهشت

أَمْ جَاءَهُمْ مَّا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمْ ۚ هُمُ الْأَوَّلِينَ ۚ أَمْ

یا آمد است بایشان آنچه نیامده بود به پدران نخستین ایشان
یا آید است اوست بایشان آنچه نیامده بود به پدران نخستین ایشان

۴۳

۴۴

۴۵

۴۶

۴۷

۴۸

بسم الله الرحمن الرحيم
تَجَرُّونَ
من الاعمال معلوما
د

بسم الله الرحمن الرحيم
تَجَرُّونَ
من الاعمال معلوما
د

فی سبب تفسیر
 تفسیر قرآن مجید
 جلد اول

۴۵
 کہ اہم قواں سے جو اہم قواں سے مل کر ان کے آند

نشانہ پیدا ہو گا اور اس نشان کا نام خدا ہے
 یہاں انہیں انہوں نے اپنا پیغام لایا ہے والا اور کوا و پری
 یقولون بہ عینہ لابل جہاں ہم با کون و انکھم
 بگویند تو یہ دیکھو اگلی ہے بلکہ آدرہ ہے پھر ان کے پاس
 کہتے ہیں اوسکو سو دیکھو کوی نہیں وہ لایا ہے ان کے پاس
 لایا ہے کہ وہ ان کے پاس ہے اور وہ ان کے پاس ہے

۴۶
 لیکن کہ وہ ان کے پاس ہے اور وہ ان کے پاس ہے
 لیکن کہ وہ ان کے پاس ہے اور وہ ان کے پاس ہے
 لیکن کہ وہ ان کے پاس ہے اور وہ ان کے پاس ہے
 لیکن کہ وہ ان کے پاس ہے اور وہ ان کے پاس ہے

۴۷
 لیکن کہ وہ ان کے پاس ہے اور وہ ان کے پاس ہے
 لیکن کہ وہ ان کے پاس ہے اور وہ ان کے پاس ہے
 لیکن کہ وہ ان کے پاس ہے اور وہ ان کے پاس ہے
 لیکن کہ وہ ان کے پاس ہے اور وہ ان کے پاس ہے

۴۸
 لیکن کہ وہ ان کے پاس ہے اور وہ ان کے پاس ہے
 لیکن کہ وہ ان کے پاس ہے اور وہ ان کے پاس ہے
 لیکن کہ وہ ان کے پاس ہے اور وہ ان کے پاس ہے
 لیکن کہ وہ ان کے پاس ہے اور وہ ان کے پاس ہے

۴۹
 لیکن کہ وہ ان کے پاس ہے اور وہ ان کے پاس ہے
 لیکن کہ وہ ان کے پاس ہے اور وہ ان کے پاس ہے
 لیکن کہ وہ ان کے پاس ہے اور وہ ان کے پاس ہے
 لیکن کہ وہ ان کے پاس ہے اور وہ ان کے پاس ہے

جہاں
 جہاں
 جہاں

وَنُفُوسٌ كَافِرَةٌ
وَنُفُوسٌ كَافِرَةٌ
وَنُفُوسٌ كَافِرَةٌ

يَوْمَئِذٍ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ لَمَّا كَانُوا فِي غُرُفٍ مُّكَوَّنَةٍ

ایمان ہی آئے آتش از ان راہ کیسہ شوند گانہ
نہیں آیتے بچہ گاہ راہ سے ٹہرے ہوے این اور اگر ہم او کو دیکھیں

وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لِّإِخْوَانِهِمْ

وہ دیکھیں اچھے این نشت از سچے ہر آئینہ ہوستہ ہی شدہ ہر آواز
اور کہول دین ہوستہ یہ سچے ہر آواز ہر مقرر کے جادو این نشت این

يَوْمَئِذٍ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ لَمَّا كَانُوا فِي غُرُفٍ مُّكَوَّنَةٍ

کشف شدہ ہر آئینہ گرفتار کردیم این نشت ابدا ہر
نشتے دینا اور سچے ہر آواز او کو نشت این

وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لِّإِخْوَانِهِمْ

نہ دینے اپنے رب کے آگے اور نہیں گرا تے یہاں تک کہ جب
نشتے دینا اور سچے ہر آواز او کو نشت این

وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لِّإِخْوَانِهِمْ

نہ دینے اپنے رب کے آگے اور نہیں گرا تے یہاں تک کہ جب
نشتے دینا اور سچے ہر آواز او کو نشت این

وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لِّإِخْوَانِهِمْ

نہ دینے اپنے رب کے آگے اور نہیں گرا تے یہاں تک کہ جب
نشتے دینا اور سچے ہر آواز او کو نشت این

وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لِّإِخْوَانِهِمْ

نہ دینے اپنے رب کے آگے اور نہیں گرا تے یہاں تک کہ جب
نشتے دینا اور سچے ہر آواز او کو نشت این

وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لِّإِخْوَانِهِمْ

بج

۷۸

وَنُفُوسٌ كَافِرَةٌ
وَنُفُوسٌ كَافِرَةٌ
وَنُفُوسٌ كَافِرَةٌ

ذَرَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

پیدا کرد شمارا در زمین و بسوی او برانگخته خواهید شد

وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافٌ

و اوست آنکه زند و بیکند و می پرازد و راست آمدند

الْكَلِّ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

شب و روز و آسایش و آسایش و آسایش و آسایش

بَلْ قَالُوا امْشِلْ مَا قَالُوا لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ

بلکه گفتند مانند آنچه گفته بودند غیبیان گفتند

عَازِدًا مِثْلًا وَكُنَّا نَرَىٰ آبًا وَعِظْمًا

ایا چون میریم و میرویم قافله و استخوان پخته آریا

لَمُبْعُوثُونَ لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا

برانگخته خواهید شد برآیند و عده داده شد باین سخن ما و پدران ما

هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا

این است ازین پیش اینست

مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا

اینست ازین پیش اینست

مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا

اِنَّ اَعْرَافَنَا
عَازِدًا مِثْلًا
ار

اَسْطُرُّوْا لَآوَكِيْنَ ۝ قُلْ لِّمَنِ الْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهَا

ان بنار پشیمان گو کر است زمین و آنچه در آن است
نفسین من بدو نمی تو کہہ کر کی ہے زمین اور تو کوئی کیے نہ

اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝ سَيَقُولُوْنَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا

گوئید اگر میدانید خواهند گفت خدا اُست گو آیا
بناؤ اگر تم جانتے ہو اُن کہیں گے اللہ کو تو کہہ

تَذَكَّرُوْنَ ۝ قُلْ مَنْ رَّبُّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ

پندیر غیشوید گو کہیت پروردگار آسمان و آسمانوں کا
تم سوچ نہیں کرتے تو کہہ کون ہے اَلک سات آسمانوں کا

وَرَبِّ الْمَرْثِ الْعَظِيْمِ ۝ سَيَقُولُوْنَ لِلّٰهِ قُلْ

و پروردگار عرش بزرگ خواهند گفت ایہم خدا اُست گو
او مالک اوس پر بخت کا اُن بناوینگے اللہ کو تو کہہ

اَفَلَا يَتَّقُوْنَ ۝ قُلْ مَرْيَمُ مَلَكَتْ كُلَّ شَيْءٍ

ایمانی ترسید گو کہیت اکیہ است اوست اور سب پر پسند
پر تم و پر نہیں رہنے تو کہہ کیسے ہاتھ ہے حکومت پر پسند کی

وَهُوَ يَحْيِيْ وَيُمِيتُ ۝ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ

اور وہ زندہ کر دیتا اور مرنے دیتا اور وہ غیشوید بڑھلا اور گوئید اگر میدانید
اور وہ بجا لیتا ہے اور اوس سے کوئی بجا نہیں سکتا بناؤ اگر تم جانتے ہو

سَيَقُولُوْنَ لِلّٰهِ قُلْ فَاَنىٰٓ سَحَرُوْنَ ۝ بَلْ اٰتٰیہُمْ

خواہند کہانہ ایہم خدا اُست گو پس از کجا سب دادہ مشوید لگا آورہ تم ان
اُن بناوینگے اللہ کو تو کہہ ہر کہاں سے تم پر جادویر جاتا کوئی نہیں اور کوئی

۸۳

۸۴

۸۵

۸۶

۸۷

۸۸

۸۹

اللہ
ح ۵۲

فی مصحف الانام و مصف
اہل البعۃ سيقولون اللہ
بزیادۃ الالہ فی السین
الآخرین ۱۲ طبع

اللہ
ح ۵۲

۹۰ بِالْحَقِّ وَانْتَهُمُ الْكَذِبُونَ ۝ مَا اخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ
 ستمین آیت اور آیتہ ایشان دروغ گویند هیچ فرزند نکرده است خدا
 هیچ اور وہ البتہ جھوٹے ہیں اللہ نے کوئی بیٹا نہیں کیا
 ۹۱ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنَ الْمَالِ ۚ اِذَا الْذَّهَبُ كُلُّهُ لِلَّهِ
 دینت ہمراہ او هیچ خدا کے دیگر انگاہ بردی ہر خدا کے چیزی
 اور نہ او کے ساتھ کہ کس حکم چلے ہوں ہوتا تو لجا تا ہر حکم والا اپنے
 خَلْقٍ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَسْتَكْبِرُ ۚ
 کہ آفریدہ بود و ہر آیتہ غالب آید بعض ایشان بر بعض بیای کی صفت میکنیم خدا را از خلق
 بنیاد کو اور چہ جانا ایک پر ایک اللہ بڑا ہے ان کے
 ۹۲ يَصِفُونَ ۚ عَلِيمُ الْغَيْبِ ۚ الشَّهَادَةُ قَتَلُ عَمَّا
 نفر میکنند دانند کہ ہنای و اشکار است بر ترست از انچه
 بتائے ہے جانیے والا چہے اور کہنے کا وہ بہت اور چہے اس سے
 ۹۳ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۚ قُلْ رَبِّ اِمَّا يَرِىْنِي مَا يَدْعُونَ
 شریک ہی آند بگو ای پروردگار من اگر تم میرا انچه ترسایدہ شوند
 جو بہ شریک بتائے ہیں تو کہہ اسے رسا کہیں تو کہہاؤ کہ تجھ کو جو انکو دعوہ کرتا ہے
 ۹۴ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۚ
 ای پروردگار من بس داخل کن مرا در گروہ زستکاران ہر آیتہ نابہ
 تو ایک بجگو نہ کرو ان گنہ گار لوگوں میں میں اللہ اور ہم کو قدرت ہے
 ۹۵ اَزْ يَرْيَاكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدْ وُفِّيْنَا ۚ اِذْ فَعَلْنَا بِنُوحٍ
 آنکہ بنام ترا انچه وعدہ میدہم ایشان تو ایم و تقابلہ کن بری را
 کہ تجھ کو دکھاؤ میں جو ان کو وعدہ دیتے ہیں بری بات کے جواب میں کہ

لعل
بالا لفت
لے الرحم
۱۲

علم
اصف
الن
و لا تکلف

فلا یبذل فی انک انت من نزل
نزلہ و صفا

۲۲۰
 در این سال دو ایدین غفران می باشد
 و در این سال یک بار غفران می باشد
 و در این سال یک بار غفران می باشد

۴۴ هِيَ احْسَنُ الشَّيْئَةِ لَمْ يَخُنْ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ
 ۴۶ وَقُلْ رَبِّ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ
 ۴۸ وَاَعُوْذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَّخْضَرُّنِ ۝ حَتّٰى اِذَا جَاءَهُمْ
 ۴۹ اَحْلَافُهُمْ اَلَمْ يَكُنْ لَّآلِهَتُكَ اَنْ تَبْعُوْا اَنْ يَّجْعَلُوْا
 ۱۰۰ وَمِنْ وَّرَآئِهِمْ يَوْمَ يُعْتَقُونَ ۝ فَاِذَا
 نَفَخَ فِي الصُّوْفِ فَلَا اَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا

لَعَلَّ
 اَدْحَك
 اور

انساب قتلیم
 بلا غلام ح

در این سال یک بار غفران می باشد
 و در این سال یک بار غفران می باشد
 و در این سال یک بار غفران می باشد

تکون

فصل فی بیان احوال و سیرت

تاریخ ۱۳۰۲

100

1900

١٠٠

شعبه

ف د
ك ن و

يَتَسَاءَلُونَ ۝ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ

با یکدیگر سوال و جواب گفته پس هر که گران آمد بپایه مادر تر ارد او بسپار بجایگاه

١٠٢

این نامه را به نگاران
در هر که شکستند پادشاه را ترسان و خوار و بس این نامه

الان حيدر الناصر في جهنم طلاق

آهسته که در میان کردند در حق خویش
دور و فرسخ جاوید باشند گامند

تلف وجوههم من النار وهم في النار كالحيت

میسوزدروخی ایشان را التماس و ایشان کی انجاری و بی ترن هستند
 مارتی سے ان کے مونس پر آگ اور وہ اس مونس پر کل اور اس کے

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لَكَ شَاكِرِينَ

نگویم تا خوانده نمیشود آیات من بر شما پس آنرا دروغ مبدانید
غیر که اینست: «اینها را که در قرآن است» و گویند که اینها را که در قرآن است

قالا ربنا اغفر لنا ذنوبنا وكنّا قوما

تکفیر خدا ہی پروردگار غالب آید ہر ما بدست نیکنے ما و بودیم کردہ ہے

وَمَا يَكْفُرُ لَكُمْ عَنْهُ وَمَا يُبْدِي لَهُمْ آيَاتِهِ إِلَّا فِي سَحَابٍ مُمَدَّدَةٍ

ای پرو دنگا بایرون از مارا از اینجا پس اگر خود نسیم بفرستد نیامد
ای پرو دنگا ای بی بی بگو اگر از من بیاید اگر نسیم هر کس تو نسیم

ظَلَمُونَ قَالُوا اِنْ سَوَّاهُ لَآ اَرْكَبُوهَا

سنگار چشم خدا فرماید و سوائی و در شوق دیدار شما دشمن گوید با من

اِنَّهٗ كَانَ فَرِيقًا مِّنْ عِبَادِي يَقُولُ اَوْ رِجَالًا

بر آینه گزینی از پندگانی من گفت ای پسر دروغگو

اَمَّا فَاسِخٌ لَّنَا وَاَرْحَمُنَا وَاَنْتَ خَدِ

ایمان آوردیم پس ما را و بخشای برادر تو بهترین هم یقین کنی سوسناست که گویا در هر کرم بر اورنوب

الرَّحْمٰنِ فَاتَّخَذُوا هُمُ السَّيْرَ بِاِحْتِشَامِهِمْ

بخشایندگان پس سفره گرفتند از ترا صاحب که فراموش گزشتی

ذِكْرِيْ وَكَنتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُوْنَ اَلَيْسَ

با در ازل شما و شما بر ایشان بخندید بر آینه من

جَزِيْعًا اَلْيَوْمَ بِمَا صَدَقْتُ اِنَّهُمْ هُمُ الْغٰفِرُونَ

خدا اوم از ترا امروز که بخالم بر ایشان تا که ایشان را در شوق

اَلَيْسَ كَذِبًا مُّبِينًا اَلَا تَرٰ اَنْتَ سَلٰتِیْ سَبْعَ مِائَاتٍ

ایستاد و گفت من را که در روز من بر من ستم کردی ای

رَبِّیْ اَمْ اَنْتَ اَعْمٰی اَمْ اَنْتَ اَعْمٰی

ایستاد من را که در روز من بر من ستم کردی ای رب من

۱۰۸

۱۰۸

۱۰۹

۱۱۰

۱۱۱

۱۱۲

و در سنگا
سجریا
اف
اکن

انهم
بکسر النون
ف

قل لکم
دف
در

والتی شریعتیں ہیں جن میں نبی صلی اللہ علیہ وسلم نے آجائے ہیں
 و التی شریعتیں ہیں جن میں نبی صلی اللہ علیہ وسلم نے آجائے ہیں
 و التی شریعتیں ہیں جن میں نبی صلی اللہ علیہ وسلم نے آجائے ہیں

العا دین

قل ان

لا ترجعون

محببت دنیا میں تو تھی اور نبی کا
 اور نبی کی محبت میں تو تھی اور نبی کا
 اور نبی کی محبت میں تو تھی اور نبی کا

دعای

113 قالوا لکننا یومئذ یا بعض یوم فسل العادین
 گفتند دنگ کر دیم کرو دنگ یا بعض روز پس میں نے ان لوگوں سے
 114 قل ان لکننا الا قلیلا لکنکم کثرتکم تعلمون
 گفتند خدا تو وقت کردہ آید گواند کے کاش خدا میدانشیند
 115 افسسبتم انما خلقکم عبثا و انکم الینکنا لا
 ایا بنداشیند کہ آفسہ ہم شمارا بیہودہ و آنکہ شما بسوینا
 116 مرجعون فقل الله الملك الحق لا اله الا
 گردانیدہ نشوید پس برزست خدا یادش ثابت نیست بخ عبود غیر
 117 هودک العرش الکریم ومن یدع مع
 او بروردگار عرش گرامیقدر و هر که بخواند
 118 الله ایها اخر لا برهن که به فاما حسابہ عند
 خدا عبود دیگر را کہ بج می نیست برستند را برخواستند و حساب
 119 ربه انه لا یبطل الکفر من وقل رب
 پروردگار او را نیست برستند کفر از کافران و گوای پروردگار
 بپسند بپلا ناپوشی منکر اور نو کہ آید سب

اعْفُوا وَارْحَمُوا أَنتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ

یارزد و بخشای تو بهترین بخشنده گان

مافکر اور مہر اور نسیب مہر سب مہر و انون

سُورَةُ النُّورِ نَزَّلَتْ بِالْمَكَّةِ ثَمَّ الْبَحْرُ

۱۲۳

ایاتھا ۲۴ و کلماتھا ۱۳۱ و حرفھا ۵۳۰ و کلماتھا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ

این سورت کز فرستادیم از او و من ما شیم از او و در او ایم و آن آیت

یک سورت است ناری اورده بر لازم کی اور ایمین اویمین

بَيَّنَّتْ لَكُمْ تَذَكُّرًا ۚ وَالْزَّانِيَةُ وَالزَّانِي

روشن بود که شما بند گیران زانی و زانیه در روز انکند

صاف شاید باد رکوب بدکاری کربنه دای موت اور مرد

فَأَجْلَدُ أَكُلَ وَحِيدٍ مِنْهَا مِائَةً جَلْدًا وَلَا تَأْكُلُ

بزیب هر یکی را از ایشان صد دره دای که در تکر و شمار

سوار و ایک ایک دو نون بر سو جوت نجی او نه آوی تلو

فَرَضْنَاهَا

یع در

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بِهِمَا رَأْفَةً فِي دِينِ اللَّهِ إِنَّكَ أَنْتَ تَقْضِي

شَقِيقَتِ بَرَايَتَانِ دَر جَوَابِ بَرَدِ شَرَعِ خُدا اَلَا اِيْمَانِ اُورْدَه آيد
اَوْنِ بَر تَرَسِ اَللّٰهِ كَلِمَ جَلَالِيْنِ مِّنْ اَلْكَرَمِ بَقِيْنِ اَلْبَقِيَّةِ

بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَاشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُ

بِخُدا دُرُودِ رَاخِصَه وَايدِ كِه حَاضِرِ شُودِ بِعَقِيْبَتِ اَلْبَيَانِ جَامِعَه
اَللّٰهُمَّ اَوْرِ بِيْشَمَلِ دِنِ بَرِ اَوْرِ دُكَمِيْنِ اَوْ كَلَامَا كَرِيْ لُوكِ

مِنَ الْمُشْرِكِينَ اَلَا اِنِّيْ لَا اِيْلَ اِلَّا بِكَ اَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ

اَزِ سُلَامَانِ مَرْدَنَ كُنْدَه كَلَمَ بَكُنْدَه اَكْرَمِ بَزُوْرَنَ كُنْدَه اِي
سُلَامَانِ بَرَكَا مَرْدِ نَهِيْنِ بَا تَبَا كَرِ عَوْتِ بَرَكَا اِي

مُشْرِكَةٍ وَالرَّائِيَةِ لَا يَكْفِيْكَ اِلَّا اَنْتَ اَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ

شَهِيْدِ كَرْتَنَدَه دَر دِنِ زَنَ كُنْتِ بَزِيْ دِيْكَوْ اَزَا كَرَمِ دَر زَنَ كُنْدَه اِي
شَرِكِيْ دَوَالِيْ اَوْرِ بَرَكَا عَوْتِ كِه بَا هِ نَهِيْنِ لَمَا كَرِ بَرَكَا مَرْدِ اِي

مُشْرِكَةٍ وَحَرَمَ ذِيْلِكَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ اَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ

شَرِكِ زَنَتِ دَحْرَامِ سَافَه شَهِيْدِ كَلَمَ زَانِيْهِ بَرِ سُلَامَانِ اَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
شَرِكِ دَوَالِيْ اَوْرِ بَرِ حَسَبِ اَمِ اِهْلَا دِلُوْنِ بَرِ فَنَّا اَوْرِ دُكَمِيْنِ

بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَاشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُ

دُشَبَانِ مِهْنَدِ زَنَانِ بَرِ سَرِ كَرِ اَلِزَنَانِ اَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَاشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُ

مُشْرِكَةٍ وَالرَّائِيَةِ لَا يَكْفِيْكَ اِلَّا اَنْتَ اَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ

اَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

فہمہ درجہ کی ہے اور اس کی تائید
 یس مسیحا اور اس کی تائید
 عیسیٰ مسیح کی ہے اور اس کی تائید

شہداء ابداً وأولئك هم الفسقون (۱) الا

جنگلہ دین جامعہ این تہ فاسق
 گوی گوی کہیں اور وہی لوگ ہیں یہ

الذین تابوا من بعد ذلك وأصلحو أفان

انما کہ توبہ کرنے بعد ازین
 جنہوں نے توبہ کی اس بجے اور سوا کسی

اللہ غفور رحیم (۲) والذین یرمون أنزلہم

خدا آفرینہ مہربان ہے
 انہیں جو کہتے ہیں کہ انہیں

ولم یکن لہم شہداء الا انفسہم فشیء

نہایت برا ہے انہوں نے
 اور شاہد نہ ہوں ان کے بس

احدہم انزلہم شہدات باللہ انہ لیں الصلح

کی انہیں نہایت چار بار کہ بخدا
 کہ چار گواہی دیوے اللہ کے نام کی

والخلاصۃ ان لعنت اللہ علیہ اذ کان

وگواہی خیم میں صفت کہ لعنت خدا پر وہاں
 اور یا تو یہ کہ اللہ کی پہکار ہوا اس شخص پر

من الذین (۱) ویبدوا عنہا العدا

از دروغ گویان ہند
 اور عورت کے شہوتی ہے مار

آربع
 غیر عتہ
 ان لعنت
 بالتخفيف ۱ ح ت
 ورنہ لعنت

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطاهرين

أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللهِ إِنَّهُ
 ۱ آنکه گواهی دهی چهار بار باینکه
 یون که گواهی دهی باینکه خداوندی است که نامش معبود و معبود
 لَنْ الْكَذِبِينَ ۵ وَالْخَامِسَةَ أَنْ
 از دروغ گو باینست و گواهی دهی پنجم بار باین صفت
 غَضَبَ اللهُ عَلَيْهِمَا إِنْ كَانَ مِنْ
 که خشم خدا باد برین زن اگر شوهر از
 الصَّادِقِينَ ۵ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللهِ عَلَيْكُمْ
 راست گویانست و اگر نمی بود فضل خدا بر شما
 وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللهَ تَوَابٌ حَكِيمٌ ۵
 و رحمت او و آنکه خدا توبه پذیرنده است با کفایت به چیزها که گنیدند
 و او را سبکی مهر و او بهی که اندک معاف کردی و او را سبکی حکمت چنانکه تو گویانستی
 إِنْ الَّذِينَ جَاءُوا بِآلَا فِكْ عَصَاةٍ مِنْكُمْ
 بر آینه آنکه آورنده نیت را جابجایی اند از شما
 لا تَحْسِبُوا لَكُمْ دِينَ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لَكُمْ أَمْرٌ
 پندارید این نیت را در حق خویش بگو آن بهتر است بر شما هر چه می باشد
 مَسْكُونَةٌ يَوْمَ تَنْفَخُ الْبُوقُ لِلْعَالَمِينَ

وَالْخَامِسَةَ
 ۸ اِنْ
 ۲۰ غَضَبَ اللهُ

وَالْخَامِسَةَ
 ۸ اِنْ
 ۲۰ غَضَبَ اللهُ

وَالْخَامِسَةَ
 ۸ اِنْ
 ۲۰ غَضَبَ اللهُ

الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفِثْنَةُ فِي الدِّينِ

اُنکے دوست میدانے آئے تاش شود تہمت در دین

خوگ چاہے ہن کہ جسد مباحہ

أَمْ نَالَهُمُ عِلَابَ الْإِيمِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

مسلمانان این نراست عقوبت ور دہندہ در دنیا و آخرت

ایمان والوں ہن او کو کہہ کی مارے دنیا و آخرت میں

وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَكَوَلَا فُضِّلَ

و خدا میداند اوشا نمیدانید

اور اللہ جانتا ہے اور تم نہیں جانتے

اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ

خدا بر شما و رحمت او

اُنکے اور بخشناند مہربان ست ہمیشہ

مہرب اور او کی مہر اور ہم کہ اللہ ہی کرے والا مہربان ہوگا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ

ای مسلمانان

ایہ ایمان والو نہ بطور قدموں پر شیطان کے

وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ

وہ کہہ پرے گامہائی شیطان کند پس بر آید وہی میفرماید بدیہائی

اور حوائجی سبکے فاقہ نمون پر شیطان کے سودہ ہی بناؤ گامہائی

وَالْمُنْكَرِ وَلَوْ أَنَّهُ أَفْضَلُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا

اگلا پسندیدہ و اگر بودے فضل خدا بر شما و رحمت او

اور تیری بات اور کہی نہوتا فضل اللہ کا تم پر اور او کی مہر

زَكَمِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنِ ارْتَدَّ

پاک نشدہ کسی از شما هیچ کس هرگز و لیکن الله پاک میسازد هر که انوار

وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ وَلَا يَأْتِلُ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ

و الله شنوا داناست و باید که سوگند نخورند خداوندان بزرگی

وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ

و سعیت از شما بر آنکه چیزی ندهند خویشاوندان را و نیز ایام را

وَالْمُهْرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا

و اگر کنیز و بکس از سب که درین ناسی و الونکو اور مجتاجون کو اور

و الْحَيُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

و است نمیدارید که یا فرزند خدا شمارا و خدا آمرزنده مهربانست

وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ فَسَادًا فَسَادًا يَكُونُونَ فِيهَا وَلَئِنْ لَمْ يَنْزِلْ بِهَذَا آيَاتٍ مِنْ رَبِّكَ لَفَسَدُوا

و آنکه پیروی میکنند فساد فساد میگردند و اگر نازل نشود این آیات از سوی پروردگار

وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ فَسَادًا فَسَادًا يَكُونُونَ فِيهَا وَلَئِنْ لَمْ يَنْزِلْ بِهَذَا آيَاتٍ مِنْ رَبِّكَ لَفَسَدُوا

و آنکه پیروی میکنند فساد فساد میگردند و اگر نازل نشود این آیات از سوی پروردگار

وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ فَسَادًا فَسَادًا يَكُونُونَ فِيهَا وَلَئِنْ لَمْ يَنْزِلْ بِهَذَا آيَاتٍ مِنْ رَبِّكَ لَفَسَدُوا

و آنکه پیروی میکنند فساد فساد میگردند و اگر نازل نشود این آیات از سوی پروردگار

يَتْلُ الْوَالِدِ
يَتْلُ الْوَالِدِ
يَتْلُ الْوَالِدِ

لِيَعْفُوا لِيَصْفَحُوا
لِيَعْفُوا لِيَصْفَحُوا
لِيَعْفُوا لِيَصْفَحُوا

و این آیه را بخوان که خداوند بخشد و عفو کند و صفا دهد

و این آیه را بخوان که خداوند بخشد و عفو کند و صفا دهد

و این آیه را بخوان که خداوند بخشد و عفو کند و صفا دهد

شہد
شہاد

یَوْمَ تَشْهَدُ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ السَّيِّئَاتِ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْبَاءِ
 رُسُلِهِمْ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (۱) یَوْمَ تَشْهَدُ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ
 السَّيِّئَاتِ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْبَاءِ رُسُلِهِمْ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (۲)
 (۱) آج کے دن ان کے اپنے اپنے گناہوں کی شہادت ہوگی کہ ان کے رسولوں کی آیتیں
 ان کے سامنے تھیں مگر ان کو علم نہ تھا کہ ان کے رسولوں کی آیتیں ان کے سامنے
 تھیں۔ (۲) آج کے دن ان کے اپنے اپنے گناہوں کی شہادت ہوگی کہ ان کے رسولوں کی آیتیں
 ان کے سامنے تھیں مگر ان کو علم نہ تھا کہ ان کے رسولوں کی آیتیں ان کے سامنے
 تھیں۔

۲۱۷

۲۱۸

۲۱۹

یَوْمَ تَشْهَدُ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ السَّيِّئَاتِ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْبَاءِ رُسُلِهِمْ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (۱) یَوْمَ تَشْهَدُ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ السَّيِّئَاتِ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتُ أَنْبَاءِ رُسُلِهِمْ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (۲)

فصل ششم در بیان
 بیان کلمات و معانی
 اول آنرا از کتب معتبره
 سی و هفتم

بِقَوْلِهِمْ غَيْرِهَا حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا فَمَنْ لَمْ يَسْأَلِ عِلَّا

بجای آنکه بفرمایند غیر این تا آنکه دستور طلبید و سلام کنید
 کسی که درون میں اسے کہیں کہے سو جب تک نہ بول جائے کہ و السلام کہے

أَهْلًا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

اہل آن این بہتر است شمارا بود کہ بندہ پذیر شود
 اوس گہراون پر یہ بہتر ہے بہار جن میں شاید ہم بار کہو

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى

پس اگر نیابید در آنجا بچکس را در یابید آنجا
 پھر اگر نہ پاؤ اوس میں کوئی تو اوس میں نہ جاؤ جب تک

يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ رَجِعُوا

دستور دہ شود شمارا و اگر نہ گفتمے شود کہ بار گردید پس باید کہ باز گرد
 پر و اگر نہ ہو تو اگر تم کو کہے کہ پھر جاؤ تو پھر جاؤ

هُوَ أَنْتُمْ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

آن پاک تر است شمارا و خدا آنچه میکنید داناست
 اسی میں خوب سنہرائی ہے تمہاری اور اللہ جو کہنے ہو جانتا ہے

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ

ہست بر شمارا کہ در آنکہ در آئید بجایان کہ
 نہیں گناہ تم پر ایمن کہ جاؤ اون گہراون میں

مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُفْعَلُونَ

مسکن کیے نیست در آنجا متاعے باشند شمارا خدا میداند کہ آنچه استکار میکنید
 جہان کوئی ایستادہ میں کہہ چیز ہو تمہاری اور اللہ کو معلوم ہے جو کہو

فصل کوئی گہراون میں ہونے پر و اگر نہ
 دیکھا کہ کسی کو کہے خالی گہراون میں جاؤ
 اور نہ دی کو تو نہ جاؤ اور نہ پھر جاؤ
 پس اگر نہ پاؤ اوس میں اگر نہ گفتمے
 نہ ہو تو اگر تم کو کہے کہ پھر جاؤ تو پھر جاؤ
 پھر اگر نہ ہو تو اگر تم کو کہے کہ پھر جاؤ تو پھر جاؤ

سلا
 کوئی بار باطراف و دفعہ

اَوَّالَهُمْ بَعُولَتُهُنَّ اَوَّابْنَاتُهُنَّ اَوَّابْنَاءِ بَعُولَتُهُنَّ

بہرمان شوہران خویشیں یا بہرمان خویشیں یا بہرمان شوہران خویشیں
یا بونڈ کے باپ یا اپنے بیٹے کے یا خاوند کے بیٹے کے

اَوَّاخْوَانُهُنَّ اَوَّابْنِیْ اَخْوَانِهِنَّ اَوَّابْنِیْ

یا برادران خویشیں یا بہرمان برادران خویشیں یا بہرمان
یا اپنے بھائی کے یا اپنے بہنوئی کے یا اپنے

اَخْوَانَتُهُنَّ اَوَّابْنَاتُهُنَّ اَوَّامَالِکُتْ

خوہرمان خویشیں یا زنان خویشیں ط یا انجہ مالک اوشدہ است
بہانجوں کے یا اپنی عورتوں کے یا اپنے اہل کے مال کے

اَيْمَنُهُنَّ اَوَّالْتَبَعِيْنَ غَيًّا وَّالْاَلْبَتَّةِ

دست ایشان یعنی غلامان یا غلامانے کہ صاحب شہوت نامہ شدہ
یا کیردن کے جو مرد کچھ غرض نہیں رکھتے

الرِّجَالِ اَوَّالْطِّفْلِ الَّذِيْنَ لَمْ يَكْظُمُوْا عَلٰی

مردمان یا طفلانی کہ ہوئے یا بچوں کے جنہوں نے چھپا کر

عُقُوْبَاتِ لِّنِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بَاکْمَ وَلَا يَضْرِبْنَ

شرنگہ زنان و زنند زمین را یا عورتوں کو مارنے نہ
عورتوں کے ہمد اور نہ دھکا دیں اپنے یا تو سے کہ جاننا ہے

مَا يَكْفِيْهِنَّ مِنْ زِيْنَتِهِنَّ وَّلَوْ اَوَّالِیَّ

انچہ نہیں ان کے ۱۵ اند از زیور خویشیں و رجوع نمید بھودیک خدا
جو چیزانی میں ایسا نہ گذار اور توبہ کرد اللہ کے اس کے سبب بلکہ

فرمانی غزال تیار ۱۲
عقوبات
بالصبر
۱۰۰

نوا کو کھائے دو اگر سمجھو ان میں کچھ بھی اور دوا

32

مجلس شورای اسلامی

Handwritten Persian text, likely a manuscript page, featuring dense cursive script.

در فتنه‌های باستان و کجاست آستانه‌ایان و کجاست
مسلمانان حاصل می‌شود و کجاست
بسیب و اقیانوس و کجاست
و حاصل این غلبه و کجاست

فی رُجَا حَۃِ الزُّجَا حَۃِ کَانَهَا کَوْنُ کَرِیْمِ

در شنبه است این روز است این شنبه گویا ستاره درخشان است
 این شنبه من شنبه هستی این تارا هستی

بوقدم من شجرة مبركة زينة لا تسقى ولا

افروخته شود از روغن سبزی ایبرکت که عصاره از پوست زیتون است که به نسبت یک در صد

یہ جملہ ہے اور میں ایک رخت برکت سے کہ ہے وہ ترنوں کے ہونے کے لیے

عربیہ یکا دریا یحیی و لولہ فسیسہ ناری

۵۱

على نور يهدي الله لنوره من يشاء ويضرب الله

بر روی است راه - نمایه جاده بود خود را خوانم و بیان میفراهمند
روشنی الدراه و تاسی ای روشنی که

لَا مِثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

وستانها برای مردان و خدایان و عیسایان و انبیا و اولاد

لہا و میں لوگوں کو اور اس سبب جانا ہے کہ

ویند که در این اسماء

فان گہروں میں کہ اللہ نے حکم دیا اور تم بلند کر بیٹے کا اور ان اوشاک نامہ

سَمِعَهُ فِيهَا بِالْفُتُورِ وَالْأَصْلَاحِ ۚ رَجُلًا لَا

ایسے یاد می کنند خدا را بجا بیج و ستام
اور نے جن کو سب کو جان سب کو اور ستام

100-443887-100

(Signature)

100

دري دري دري

بسم الله الرحمن الرحيم
والله اعلم بالصواب

بعد از این حرف ها من را از این کتاب
بغیر از این

توق توق

الحج

1

1

1

1

1

10

۱۰۰

البرق

100

5

10

100

10/10/10

تکون

ثَلَاثِينَ مِائَةً وَلَا يَمُرُّ عَزْ ذِكْرَ اللَّهِ وَأَقَامِ

کہ بار بار ادا کرتا رہے اور اگر کسی دن نہ پڑھے دس بار اور اگر روزانہ پڑھے

الصَّلَاةُ وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ يَخْفُوتُ يَوْمًا تَقَلُّبُ

نماز و دادن زکوٰۃ کی ترسند از ان روز کہ منقلب ہونے

فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ لِيُخَيَّرَ بِهِمُ اللَّهُ

در آن روز دل و دیدہ ہا تا جسند او بہ ان ترا خدا

أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ

بہترین بہترین آنچه کردند و زیادہ دہد ان ترا از فضل خویش و خدا

يَرْزُقُ مِنْ شَيْءٍ بَغَيْرِ حِسَابٍ وَالَّذِينَ

روز بخشد ہم ہرگز از خود ہمیشہ بغير شمار بغير حساب و انانکہ

كُفَرُوا أَعْلَاهُمْ كَسْرًا بِبَعْضِهِ يَكْسِبُهُ الظَّالِمُونَ

کافر شدند اعمال انان کہ کسر است بیکہ انہار ہوا ہے پند از ان نشند

مَاءٌ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ سَائِجًا وَوَجَدَ اللَّهُ

آبی نہاؤتیکہ بیاہ تزدیک ان نیابہش چہیست و یافت خدا را

يَانِي يَهَانُ نَكَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ سَائِجًا وَوَجَدَ اللَّهُ

یا نی ہیان نکر کہ جب پہنچا اوس پر اوسکو کچھ نہایا اور اللہ کو پایا

تقلب
لا باخلف

تقصيات

فان ايمان كبركبتون
كوبيك على كابدلا
كاشانست بکاز کو به علی کاسر
آزینک علی خست بای و نایا
بہتر نام کا ۱۲ ص ۱۲

الکون

تفعلون

یولف بالو

خلله

ینزل من الافعال

یذهب من الافعال

۸۱

وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ يَفْعَلُونَ ۝ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ

وخردا دانا است با آنچه میکند خدا راست باد و آسمانها

۸۲

وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ الْمَصِيرُ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَنْزِلُ

در زمین و بسوی خداست بارگشت آیا ندیدید که خدا در آن نازل

سحاباً ثَمَّ يُولِفُ بَيْنَهُمْ لِيَجْزِلَ رُكُومًا فَتَرَى

ابر را باز جمع می نماید میان آن بازمی سازد و دشمن تو بر تو پس می بینی

الْوَدَّعَ يَكْرَهُ مِنْ خِلالِهِ وَيُنْزِلُ مِنْ

قطره را که بر دانه که آید از میان آن و فرو می آرد از

السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِیْهَا مِنْ بَرَدٍ فَيَصِيبُ عَلَى

باب بالا از کوه که آنجا است ترا که را پس برساند من هر که

أَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَیْشَاءٍ يَكَادُ سُنْبُقًا بِقَرَّةٍ

خواهد و باز نهد از دشمن از هر که خواهد ترکست و خشنود که بر

نُفْثٍ بِالْأَبْصَارِ ۝ يَتْلُو اللَّهُ الْقُرْآنَ وَالنَّجْمَ

نور آن ابرو که در چشمها را میگردد از شب در روز را

۸۳

۲۴
 اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّاُولِيْ الْاَبْصَارِ وَاللّٰهُ خَلَقَ

ہر آئینہ در مقدمہ بندگیست خداوندان چشم را
 اس بن دہیان کی جگہ ہے آئینہ دلوگو

كُلِّ دَابَّةٍ مِنْ مَّا فَرَسْنَاهُمْ مِنْ نَّفْسٍ عَلٰى بَطْنِهٖ

ہر جانور کے را از آب پس از نیاست کہ آئینہ برود بر شکم خود

وَمِنْهُمْ مَنْ يَّمْسِيْ عَلٰى رِجْلَيْهِ وَ مِنْهُمْ مَنْ يَّمْسِيْ

از نیاست آئینہ برود بر دو پای و از نیاست آئینہ برود

عَلٰى رِجْلَيْهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَابِقُ الْاَوَّلِ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ

بر پہ پای او کوئی ہے کہ چلتا ہے دو پاؤں او کوئی ہے کہ چلتا ہے

بِشَيْءٍ قَدِيْرٍ لَقَدْ اَنْزَلْنَا اٰیٰتِ مَبِيْنٰتٍ وَاللّٰهُ

جیسے توانست ہر آئینہ فرد آوریم آیات روشن را و خدا

يَهْدِيْ مِنْ اَمْرِ شَاۤءٍ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيْمٍ وَيَقُوْلُوْنَ

دلائی نیکند ہر گرا خواہد بسویک راہ راست و بگویند

اٰمِنًا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُوْلِ اَطَعْنَا نَحْمَدُكَ فَرَّقْنَا مِنْهُمْ

ایمان آوریم بخدا و بر رسول و فرمان برداریم و بارو میگذاورای

بَعْنَةً نَّامَا اَللّٰهُ كُوْرَسُوْلٍ كُوْرَسُوْلٍ اِيْمَانٍ اِيْمَانٍ

بے نمانا خدا کو اور رسول کو اور حکمین ایمان ایمان

اٰمِنًا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُوْلِ اَطَعْنَا نَحْمَدُكَ فَرَّقْنَا مِنْهُمْ

ایمان آوریم بخدا و بر رسول و فرمان برداریم و بارو میگذاورای

بَعْنَةً نَّامَا اَللّٰهُ كُوْرَسُوْلٍ كُوْرَسُوْلٍ اِيْمَانٍ اِيْمَانٍ

خَلَقَ كُلَّ

فاد
کرفت

۲۵

۲۶

214

١٠

فصل

[Handwritten signature]

مَرْيَمَ ذَلِكَ وَمَا أَوْلَكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ۝ وَلَئِذَا

بعد ازین نویسنده ایشان مومنان و چون

ابن سبیر اور وہ لوگ نہیں مانتے اس لیے اور جب

دَعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِنَّكُمْ لَبِيتُمْ إِذَا قُتِلْتُمْ

خوانہ میں شہزادہ کے خدا و رسول اوتا حکم نہ مایہ میان (انگلیں سماجی)
 اوکو بلایے خدا و رسول کی طرف کہ ان میں نصیب نہ کیا (جیتا ہی) گرفتہ

مِنْهُمْ مَفْرُوضُونَ ۝ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ رَجُلٌ فَقُلْ يَكُونُوا

از این کار روی گردانده گفتند و اگر باشد ایشانرا حق بیایند

اون میں مونہہ مٹا دینا اور اگر اذکو کہہ نہ سکتا ہو تو سب سے اذین

إِلَيْهِ مَدْعَيْنِ ۖ أَفَنُفِ قُلُوبِهِمْ مِمَّا رَأَوْا

سبویک او گردن نہادہ آیا در دل ایشان چارست یاد رنگ نہادہ
از سکی طرف قبول کر گیا اوس کے دل میں رنگ سیاہ ہو گیا جس طرح

اَمْ يَخَافُونَ اَنْ يَحْجِفَ اللَّهُ إِلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ يُبَيِّنُ

یامی ترسند از آنکه ستم کنند بر ایشان خدا و رسول او
 یاد دیتے ہیں کہ سببے انصافی کر گیا اور ان پر اسد اور اوسکار رسول نبوی

أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ

ایجماع ایٹانہ سنگاران جہان نیست کہ می باشد قول مسلمانان
وہی لوگ سینے الصاف ہیں و ایمان والوں کی بات بہم نہی

إذا دعوا إلى الله ورسوله ليحكم بينهم

چون خوانند و میگویند و این را استنباط می کنند و در رسول و تمام حکم که میان ایشان است
جب بپایان آید و ان شاء الله و رسول کی طرفش فرستاد که بگویند او بن

1100

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

گویند شنیدیم و فرمان برداریم و آنجمند اینانند شگفتان
که کین بنی سنا در کجاست اورده لوگ او نهی کا به لای
وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ
اور کین بنی سنا در کجاست اورده لوگ او نهی کا به لای
اور جو کوئی حکم پر طیع الله و رسول الله کے اور جو کوئی حکم پر طیع

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ وَأَقِمُوا لِلَّهِ

پس ای جماعت اینانند برادر سنا شگفتان
سو وہی لوگ ہیں مراد کو پہنچے اور قہن کہا ہے میں اللہ کی
بشکی کا یمنہم کین امر تھم کینہ جن فال کینہ
جو کہ نہیں شہا خوا کہ اگر بغضانی اینانند البتہ یرون اندازن و قسم
ای ناکب کی قہن کہ اگر تو حکم کرے تو سب کہیں ہو گئے قہن کہ
نَاكِبًا مَعْرِفَةً ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

وہر ان بردار کے پسندیدہ شارب بر آید خدا خبردار است باجمہ سنیہ
حکم برداری جائے جو دستور الہیہ اللہ کو سب سے جو کہ ہے ہو

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا

اور ان بردار کے کہیند و زمان مراد کے قیام کہ ہے پس اگر تامل
تو یہ حکم الہیہ اللہ کا اور حکم انوار رسول کا ہر اگر تم نہ پہنچ

فَأَنصِرْ إِلَهُكُمْ مَا عَمَلَكُمْ وَعَلَيْكُمْ مَا يَذَرُوكَ

برائے خدا کہ قیامت انجہ ہر کہ لازم کہ دشت در کا جو چھوڑا کہ
نہ او نہ کا دشت ہر کہ جو چھوڑا کہ اور خدا و سب جو چھوڑا کہ

۵۱

۵۲

۵۳

قَالَ تَوَلَّوْا

فلا

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا

در یاد دارد نماز را و بدهید زکوة را و نشسته بر دای کینده
اور کثرتی رکعت نماز اور دست بر زکات اور حکم من جلو
الرسول لعلکم ترحمون لا تحسن
پیامبر را بود که بر شمارم کرده میشود
رسول کے شانہ پر رحم ہو
نہ خیال کرنا

الَّذِينَ كَفَرُوا أَمْحَیْنِ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ

کافرانرا عاثر کنندہ در زمین و جاک ایشان
که یہ جو منکرین تکادین گے ہمارے ملک میں اور اذکار ہمارا
النار و لیس المصیرن یا ایہا الذین آمنوا
آتش است و آن بہار گشت است ای مسلمانان
آگ ہے اور یہی جگہ ہے ہر ایک کی ایک ایمان والا

لَيْسَ تَأْخِذُكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ

بایہ کہ دستوں طلبند از شما آنکہ مالک ایشان شدہ است ثلثہ مالک
بود انکی مالک گردون ہم نیست ہونہارک بایہ کمال میں اور جو
لَمْ يَلْعَوْا الْحَمْلَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ

نرسیدہ اند بعد احلام کرانما شدہ ثلثہ مرتبہ
بیتن پہنچے تہ میں عقل کی حد کو نہیں بار

صَلَاةٍ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ

نماز فجر و وقتیکہ نشہ می کنید جامہ ہار خود را از نیم روز
مجر کی نماز سے پہلے اور جب اونار کہتے ہیں کپڑے دو پہر میں

يَحْسَبَنَّ

بالنفس
حرف توفع بالغلف
ن

ع ۱۳

الحکم
بکون الام
ل

کلمہ
کلمہ
صلوة
بالاعتقاف في الرسم
في الموضعين

وَمِنْ رَجَعِ صَلَوةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَشْرَةَ لَكُمْ
 و پس از نماز عشاء این سوره ساعت خلوت است برای شما
 اور عشا کی نمازیست بیست و پنج مرتبه وقت کھلنے کے میں تمہارے
 لیس علیکم ولا علیکم جناح بعد ہر
 ثلث برشتا و نیز ایشان بیچ ہر
 کچھ گناہ نہیں تم پر نہ اون پر
 طوفون علیکم بعضکم علی بعض کذلک
 در آئند گانہ برشتا بعض ارشما بر بعض دیگر ہم چنین
 ہر ایک کرتے ہو ایک دوسرے پاس
 یسین اللہ لکم آیات واللہ علیکم حکیم
 بیان کند خدا بر کیا آیتاں را و خدا دانند با حکمت است
 ہوتا ہے اللہ تمہارے آگے باتیں اور اللہ سب جانتا ہے حکمت الہیہ
 و اذ ابکغ الاطفال منکم احم فلیستادوا
 و چون رسیدن طفلان از شما بچہ احکام باید کہ و شیوہ طلبند
 در جیب بچہ اپنے عزمین عقل کی حد کو تو و بیسی پر وائی لین
 کما استاذن الذین من قبلہم کذلک
 چنانکہ دستوری طلبیدند آنکہ پیش ایشان بودند ہمچنین
 جسے لینے سے ہیں اون کے آگے
 یسین اللہ لکم آیات واللہ علیکم حکیم
 بیان میکند خدا بر کیا آیتاں خود را و خدا داننا با حکمت است
 کہول سنا تا ہے اللہ تمکو اپنی باتیں اور اللہ سب جانتا ہے حکمت الہیہ

ثلث
 بالنصب
 غرارج
 اور

و ان میں وقت میں کرتے ہو
 و ان میں کو بی بڑا کی لیس بیچ ہر
 و نفون میں حاجت نہیں اسی

الحکم
 بکون الام

میں حاصل آیت کہ احکام و طفل
 بزرگین سامان آیت ان گنہیزان کہ
 مردمان بامداد در کمال آیت کی گنہیزان
 بیست و محمول کن آیت کہ احکام و طفل
 بیان دیدن در کمال آیت

و ایسی روایتی
 کہ در آیت

الْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا

کسان سال از زمان آنکه توقع نکاح ندارند
جوشیده بی من تباری عورتون من جنکو توقع نہیں
فلیس علیهن جناح ان یضعن ثیابهن

بست برایشان بزه در آنکه نه دهنند جامه های خود را
اون پر گناه نہیں کہ اونارہ کہیں سے کپڑے

غیر متبرجت برینہ وان یستغفرن

نه ظاهر کنان آرایش را و اگر پر ہیز گاری کنند
بہ نہیں کہ کہا تی بہرین اپنا سنگار اور اس سے بچیں

جس لهن واللہ سمیع علیم فلیس علی

بہر تاملت ایشانرا و خدا شنوا و داناست نیست بہ
نویں ہے اونکو اور اللہ سب سنا ہے و جانتا ہے نہیں

الانکحی احدہن ولا تلک الاکثر حرج ولا تلک

اینا گناہی و نہ برنگ گناہی و نیست
انکحی پر کہیہ تخلف اور نہ

المریض حرج ولا تلک انفسکم ان تاکلو

نیر گناہی و نہ بر ذات شما گناہی و در آنکہ بخورید
بما بر تخلف و انہیں تخلف تم کو نہ کہ کھاو

من یویکم و یویکم ابائکم و یویکم

از خاںہا یہے خویش یا خاںہا پدران خویش یا خاںہا
ابے گھر دہے یا ابے بابا یہے گھر دہے یا آپستدائے گھر

ابے گھر دہے یا ابے بابا یہے گھر دہے یا آپستدائے گھر

ابے گھر دہے یا ابے بابا یہے گھر دہے یا آپستدائے گھر

۴۰

فلیس علیہن جناح ان یضعن ثیابهن
بست برایشان بزه در آنکه نه دهنند جامه های خود را
اون پر گناه نہیں کہ اونارہ کہیں سے کپڑے

فلیس علیہن جناح ان یضعن ثیابهن
بست برایشان بزه در آنکه نه دهنند جامه های خود را
اون پر گناه نہیں کہ اونارہ کہیں سے کپڑے

اَمْوَالِكُمْ اَوْ بَیْعَتِ اَخْوَانِكُمْ اَوْ بَیْعَتِ اَخْوَانِكُمْ

داران خویش یا خاندان برادران خویش یا خاندان خویش

اَوْ بَیْعَتِ اَخْوَانِكُمْ اَوْ بَیْعَتِ اَخْوَانِكُمْ

یا خاندان خویش یا خاندان خویش یا خاندان خویش

اَوْ بَیْعَتِ اَخْوَانِكُمْ اَوْ بَیْعَتِ اَخْوَانِكُمْ

یا خاندان خویش یا خاندان خویش یا خاندان خویش

لَیْسَ عَلَیْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَاْتُوا بِمِثْلِ مَا رَزَقْتُمْ

بِئْسَ مَا تَحْتَسِبُ

اَشْتَاتَا فَاِذَا دَخَلْتُمْ مِیْنَا فَسَبِّحُوا

مُتَفَرِّقًا

تَحِیَّۃً مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مَبْرُکَةً

وَعَاِزٌ لِّبَرَکَتِ

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْلُبُوْا

اَلْاٰیٰتِ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ تَشْقَوْنَ

بِئْسَ مَا تَحْتَسِبُ

اَمْوَالِكُمْ اَوْ بَیْعَتِ اَخْوَانِكُمْ اَوْ بَیْعَتِ اَخْوَانِكُمْ

یا خاندان خویش یا خاندان خویش یا خاندان خویش

اَمْوَالِكُمْ اَوْ بَیْعَتِ اَخْوَانِكُمْ اَوْ بَیْعَتِ اَخْوَانِكُمْ

یا خاندان خویش یا خاندان خویش یا خاندان خویش

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا

جز این نیست که مسلمانان آنانند که ایمان آورده اند بخدا و رسول او و چون ایمان دایه ده بین جویین لایک این الله برادر است رسول او

كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَم يَذْهَبُوا أَحَدًا يَسْتَأْذِنُ

باشند او یک بر کار یک که جمع کردن ایشان بطلبند نزد نا انکه دستور طلبیدن بر او یک به این دیکه سانه کسی جمع بود یک که هم بین طلبیدن حاجت ایشان را

أَنَّ الَّذِي يَسْتَأْذِنُ نَفْسَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ

بر آینه انکه دستور بطلبند از این آنانند که ایمان آورده اند جو نوک بختی بر و انکی بختی بین دهی بین جو سانی بین

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ

بخدا و رسول او پس اگر دستور بطلبند از تو برای بعضی کار خود رسول او را و او سکه رسول که هر چه برد انکی بختی بختی کسی بختی

فَأَذِنُ لِمَنْ شِئْتُمْ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ

دستور که هر که خواهی از ایشان و امرش طلب کن بر ایشان توبه برد انکی بختی او بین تو حاجت او دعائی انکه ان کی در سطر الله

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ

بر آینه خدا افرزنده مهربانست مشا رید طلبیدن بنیابر را الله بختی و الانه مهربان مست هر او بلانار رسول کا

بَيْنَكُمْ دُعَاءُ بَعْضِكُمْ بِبَعْضٍ فَيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ

در میان خویش مانند طلبیدن بعضی از شما بعضی دیگر بر آینه بیند خدا آنانرا این است اندر برابر او سکه جو بلانار است نم بین انکی یک الله بختی انکی گو

لبعض شأنيهم
باللهم
خ

بينكم
باب

۴۲

يَتَسَلَّفُونَ مِنْكُمْ لَئِنْ آفَلَحَدَ الَّذِينَ

نہ کسی بیرون میروند از شما چہا جو یان پس باید کہ پرسند آنانکہ
مزمین جو سنگ چاہی میں کہ بیکہ بجا کہ سو درستی زمین جو لوگ

خَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ

منافوت حکم پیا میر سکنیند از انکه برسد بدین (بلای)

خلاف کر سیتے ہیں اور جس کے حکم کا کہہ سکیں اور ان پر کچھ نہیں آیا

صَدَقَ عَنْكَ اللَّهُ ۝ إِلَّا رَزَقَهُ اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ

رسد ما نشان
عذای در دوزخ
اگاه شو بر آینه حذر
اگرچه در لوحها

پہننے اور کھانے کی طرف سے ہوا لے گا یہ جو کچھ آسمان

وہی ہے جس نے ان کو پیدا کیا اور ان کو پالیا اور ان کو مرانا ہے۔

والارض ما تعلم ما اتم عليه وبعثنا فيها رسلا

وزیرین است میباید روی کار را به شما بیاورد
و در صورتی که بخواهید که بخواهید

ورین بن اوسلو سکو پس لپم اور بسند پیر

إِلَيْهِ فَيَدِينُهُمْ عَمَّا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

بسیار و خرد و انوار را با یکدیگر کرده اند و خدا بهر چیز داناست

اوسکی طرف توں دنگا اوکو جواہنوں کے کیا اور اللہ سب چیز جانتا ہے

سورة الفرقان نزلت بمكة غير المتراكب كيف الاية

100

brake

رَأَيْتُمْ قِيَامَهُ فَالْعَمَلُ وَالْإِيمَانُ مِنَ اللَّهِ أَتَمُّ

سید کاظم علی بیگ

ہی چاہو اسے نہ روکنے کے واسطے
کہ وہاں سے جھگڑے نہ ہو
خاموش رہنا ہے کام کو روکنا
وہ نہ دیکھتا ہے کہ کیا ہو

ایاتھا ۷۷ کلماتھا ۱۱۲ حروفھا ۳۷۸ رکوعا تھا ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبْرَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ

سید پرکت بہت آئمہ فسد اور فرقان را بر بندہ خویش تا باشد
بسی برکت ہے اونکی نیسے تارا فیصلہ اسپت بندہ پر کہ رہے

لِلْعَالَمِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِي لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ

ترساند عالمہارا آئمہ اور است پادشا ہی آما ہمار
جہان والو کو ڈراؤ وہ جسکی ہے سلطنت آسمان و

الْأَرْضِ وَلَهُ يَجْزِي وَكَدَّاءُ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي

زمین وچ فزیدہ کوفت وچ شریک نیست اورا در
زمین کی اور نہیں کڑا او سے بیٹا اور نہیں گوی اوکسا ہے

الْمَلِكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ رُفِعَ تَقْدِيرُ

پادشا ہے دیا فرید ہر جیت برا پس اندازہ کرد اورا اندازہ
راجہا میں اور خانی پر پس ہر شیک کیا اسکواہ کر

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ

وگرفتند کافران بخندند معبود انرا کہ فی از میند جنبہ ہی زخودان
اور لوگوں نے بکرہے میں اسے دریکے کئے حاکم جو نہیں بنا کچھ چیز اور

دستجاوہ
حروفھا
۳۷۸
کلماتھا
۱۱۲
۸۹۲

ترکیه بنی که آن پنهان که در آستانها و زمین است
جوجانها که چو پسته بهینه است باغون زمین و از زمینین مفروده

جاء
بلا الف تها
۱۲

باب اول در بیان فضائل و مناقب ائمه
 و اولاد علی بن ابی طالب علیه السلام
 و در بیان فضائل و مناقب ائمه
 و اولاد علی بن ابی طالب علیه السلام
 و در بیان فضائل و مناقب ائمه
 و اولاد علی بن ابی طالب علیه السلام

فصل فی بیان بخشش دارالمسکین
بهمانداران و اموات

غَفُورٌ رَحِيمٌ وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ

یَا أَهْلَ الطَّعَامِ وَیَمِیْنِیْ فِی الْأَسْوَاقِ لَوْ لَا أَنْزَلَ

الْكِتَابَ مَا لَكَ فِیكَوْنٌ مَّعَهُ نَذِيرًا أَوِیْلَقَ

قَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا

فَلَا یَسْتَطِیْعُونَ سَبِيلًا تَبَارَكَ الَّذِیْ

اب باطنین سکتے راہ کے راہ گزرا سہارا

تاکل
کن

4
5
8
9

الفرقان

اِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ

اگر خواہد بدو تر از بہترین ازین بوستانہا کہ برود
اگر چاہے کردی بجو اس سے بہتر باغ سے بہتر

مِنْ خَيْرِ الْاَنْهَارِ وَيَجْعَلُ لَكَ فُصُوًّا رَاقًا ۝ بَلْ

زیر آن جو بہار و بہار بہتر از محلہا بلندتر و دنیا بلکہ
نہرین اور کردی بجو اس سے بہتر کوئی زمین قوت

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاعْتَدُوا لِمَنْ كَذَّبَ بِآيَاتِنَا

دروغ مندرہ اند قیامت را و آمادہ ساختہ ایم ہر کسی کہ کذب قیامت
وہ جو ہلکا ترین قیامت کو اور پہنچے طیار کی ہے جو کوئی جہو ہلکا و کج

سَعِيدًا ۝ اِذَا رَأَوْهُمُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

دروغ را چون بہینہ دروغ ان ترا از مسافت دور
اوس کے واسطے کہ سبب وہ دیکھے گی ان کو دور جگہ سے

يَسْمَعُونَ اَصْوَاتَهُمْ حُورٍ مِّنْ دُونِ النَّارِ وَتُزَيَّنَّ

بشوند آواز کے آواز چشم خوردن و تزیین و چون انداختہ شود از آن
سینہ سے آواز کے آواز بخلا و بخلا آواز

مِنْ اَنْصَابٍ اَمْ قَرِينٍ ۝ وَاعْتَدُوا لَكُمْ ثُبُورًا

بمکان ننگ دست و پا بستہ بدو عاکنہ آنجا بر خویش بہلاک
بمکان ننگ ایک بر یک بستہ کیے بند بیکار بن گئے اوس جگہ موت کو

لَا تَنْفَعُكَ اَلْيُومَ مَتَابَعَةُ اَوْحِدًا ۝ وَاعْتَدُوا ثُبُورًا

وگوئی نہ تو تھاکہ ہر روز یک ہلاک وہ دعا کنی بہلاک
مست بکار و این ایک نہر نیکو اور بکار و بہت سے مرے خوف

يَجْعَلُ
دارخ
یواخ ع و ص را
اع ک ن قدر

ضيقًا
تخفيفًا

دن میں ہزار بار اس کے ہر حال
یہ کتاب ۲۱ ص ۱۲
بہترین اور بہتر

کثیراً قل ذلک خیراً أم حنة الخلد التي

بسیار بگو آری این بهتر است یا بهشت جاوید آنکه

وعد المتقون کانت لهم جزاء ومصیر

وعدہ داده شدہ است تقیاً از ایشانرا پاداش و جایز گشت

لهم فیہا ما یشاؤن خلدیکان علی ربک

ایشانرا است آنچه میخواهند جاویدان هست بر پروردگار تو

وعدا مسؤل و یوم یکشتر هم وما بعدی

وعدہ طلبیدہ شدہ و آنروز کہ جمع کند خدا ایشانرا با کدی برستند

من دوز اللہ فیقول انکم اصلتم عباد

بخشنہ خدا پس گوید ایا شما گمراہ گردیدین ای بندگان مرا

هو لامرهم ضلوا السبیل قالوا سبیلک

یا ایشان خود غلط کردہ اند راہ را گوئی سبیل ما کیست

ما کان یلغی لنا ان یخلف من ذلک من اولیائ

سزاوار نباشد ما را کہ اچ دوست گیریم بخون

هم کوین نہ آتا کہ بگویند سبیل بفرم کوئی رفیق

یکشتر هم
پردہ
احول

فقط قول
کے

نخند
ان

وَلَا يَكُنْ مِمَّنْ يَتَّبِعُكُمْ وَأَبَاءَهُمْ حَتَّىٰ تَسْأَلَ الدَّعَىٰ

و لیکن ہرہ مند ستائے ایشانرا و پدران ایشانرا تا آنکہ فراموش گردند

لکن توبے ان کو برتنے دیا اور ان کے باپ داد کو یہاں تک کہ پہلے

وكانوا قومًا بؤسًا ۝ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِهِمَا

۱۸ رشتہ نہ گروہ ہلاک شدہ گویم اسی گروہ کافران پریندہ دروغ و کشتہ

اور یہ تھے لوگ کہنے والے سو تو وہ جہنم کے تھے کہ

تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا

۱۹ میگفتید پس نمیتوانید دفع کردن عذاب و نہ یاری دادن

نہاری بات بن اب تم نہ ہیروے سکتے ہو نہ مدد کر سکتے ہو

وَمَنْ يَظْلِمْ مِثْلَ نَذِيرٍ ۚ عَذَابٌ كَبِيرٌ ۝

وہر کہ ستم کردہ باشد از شما بچش عذاب بزرگ

اور جو کوئی تم میں گنہگار ہے او کو ہم جکھاوین بڑی مار

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَنْهَمُ

۲۰ و نہستادیم پیش از تو پیغامبران

اور چھٹے پیغمبر بھی بھیجے پہلے رسول

لِيَأْكُلُوا مِنْ الطَّعَامِ وَيَمْسُوكَ الْأَسْوَاجَ

۲۱ بخورند طعام و میسند در بازارها و ساختہ ایم

کہا ہے پیغمبر کھانا اور پیسے بنے بازاروں میں اور ہر گناہگار

بعضہم لبعض فِتْنَةً أَنْتُمْ بِهَا وَكَانَ زَيْدٌ بِبَصِيرَةٍ

بعض شمارا در حق بعضہ امتلا یا صبر میکنند و بہت پروہ کار و مباح

تم میں ایک دوسرے کے جاسپنے کو دیکھتے تھے و بہت ہوا و ہر ایک بہت کشتہ

وَمَا يَكُنْ مِمَّنْ يَتَّبِعُكُمْ وَأَبَاءَهُمْ حَتَّىٰ تَسْأَلَ الدَّعَىٰ
تَقُولُونَ
بِالْغَيْبِ غَايِبَاتٍ
بِالْغَيْبِ غَايِبَاتٍ
بِالْغَيْبِ غَايِبَاتٍ

وَمَا يَكُنْ مِمَّنْ يَتَّبِعُكُمْ وَأَبَاءَهُمْ حَتَّىٰ تَسْأَلَ الدَّعَىٰ
تَقُولُونَ
بِالْغَيْبِ غَايِبَاتٍ
بِالْغَيْبِ غَايِبَاتٍ
بِالْغَيْبِ غَايِبَاتٍ

عشر
الانبياء

عقود
بلا الف اساعا

حجرا
ن حجرا

وقال الذين لا يرجون لقاءنا لولا انزل علينا

الملائكة او نرى بنا لقد استكبروا

انفسهم وعتق عتقا كبيرا

الملائكة لا بشيء يومئذ للهم

يقولون حجرا محجورا

فجعلناه هباء منقرا

يومئذ جبر مستقرا

واحسن مقيلا

ويومئذ

٢١

٢٢

٢٣

٢٤

نزل الملائكة

مشتاق

کلمہ پختی آسمان بر زمین نازل ہوا
ہوئے اور ان کے فرشتے آسمان پر

۲۵

تَسْقِى السَّمَاءَ بِالْمُغَمِّمِ ۝ وَنُزِّلُ الْمَلَائِكَةَ تَنْزِيلًا

کہ آسمان کو آسمان ہوا پر
بہت جا کے آسمان بدلے اور ان کے فرشتے آسمان پر

الْمَلِكِ يَوْمَئِذٍ الْخَبِيرِ ۝ وَكَانَ يَوْمَئِذٍ

بادشاہ ہے حق آفرین خدا ہے
راج اور سدن سچا ہے رحمن کا اور ہے وہ دن

۲۶

عَلَى الْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ۝ وَيَوْمَئِذٍ يَصْحُرُ

روز دشوار بر کافران
سکروں دن بر شکل اور جسدن کاٹ کاٹ کیا دنگا

عَلَى أَيْدِيهِمْ يَفْقَهُ الْيَلِيقُ ۝ لِيُخَذَ مِنْهُمُ الرَّحْمَتُ

دوست خود را گویا کی کاش من گزشتے ہمراہ بیجا
اپنے ہاتھ کے کسی طرح من سے بکری ہوئی رسول کیا

۲۷

سَبِيلًا ۝ يُوبِقُ الْيَلِيقُ ۝ لِيُخَذَ مِنْهُمُ الرَّحْمَتُ

راہ ہے ای وہ بکری کاش دوست بکری فلا فلا
راہ ای خرابی بری کہیں نہ بکری ہوئی میں سے فلا

۲۸

خَلِيلًا ۝ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ ۝

ہر آئینہ وی گراہ کر دہرا از بند
دوستی او سے بکا دیا مجھ نصیحت سے

۲۹

إِنْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ۝

اگر آئے آدمہ ہو دہن دہست شیطان آدمی را در سخت نہا گراہ
بجہ تک پہنچے اور ہے شیطان آدمی کو وقت پر دہا آدمی والا

یَلِيقُ
خ

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا

وگفت پیغمبر ای پروردگار من برآئند قوم من

اور کہا رسول بنے ایسے رب پر یہ پیری قوم نے بھرا یا اس

الْقُرْآنَ مَجْهُوًّا ۚ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا الْكُرْآنَ

قرآن متروک ساختند و همچنین ساختیم برآئند پیغمبر

قرآن کو جھک جھک اور اسی طرح رکھتے ہیں پیغمبر کے

عَدُوِّمِنَ الْبَشَرِ مِثْلَ بَرِّكَ هَادِيًا وَ

دشمنان از گناہکاران و بس بہت پروردگار تو راہ نایب و

دشمن گناہکاروں میں سے اور بس بہت تراب راہ دکھانیکو اور

نَصِيرًا ۚ وَقَالَ الَّذِي كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ

انصر دہندہ وگفتند یہ اسکا نشان جسے نہ فرود آورند

مذکر یوسف اور کہتے تھے وہ لوگ جو سنکر کہیں کیوں نہ آوے

عَلَيْهِ الْقُرْآنَ جَمْلَةً وَاحِدَةً ۚ كَذَلِكَ

قرآن پر پیغمبر دفعتہ وچھن بدعات آوردیم

اس پر قرآن سارا ایک جگہ اس طرح اترانا تھا

لِنُنشِئَ بِهِ قَوْمًا مِّنْ ذُرِّيَّتِكَ عَرِفًا ۚ

ماستوار سازیم ان دل نرا وخواندیم آفرایا ہستی

نااہل کہیں ہم اس سے بڑا دل اور یہ سنایا ہے اسکو ہر کھٹ

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَحَسَنَ

و نہایت کا قرآن پیش تو آج دستا بگڑایم میں تو جوابے راست و نیکو تر

اور نہیں لایے تجھ پاس کوئی کہادت کہ ہم نہیں پہنچے تجھ کو ہر ایک بات اور

وہاں پہنچے ہر ایک بات کو حق و سچ و راست و نیکو تر

وہاں پہنچے ہر ایک بات کو حق و سچ و راست و نیکو تر

قوی

آخ ای

۳

۳۱

معانقہ
عند التقدیر
وحدة كذلك

۳۲

وہاں پہنچے ہر ایک بات کو حق و سچ و راست و نیکو تر

وہاں پہنچے ہر ایک بات کو حق و سچ و راست و نیکو تر

تفسیر الدین یحییٰ بن علی وجوه
در بیان آنکه بر اینگونه شوند امان بر روی توین
کبریا جوهر گهری آویخته اند بر لب توین
الی جهنم اولئک شر مکانا و اضل سبیلا
تسبیح درخ آینه بد تازد! عباد مکان و غلط کنند اند راه
دین کی طوت او نهی کبریا درجه ای در بهت نهی که من راه
ولقد اثبتنا موسی الکتاب و جعلنا معه
وبر آینه دویم موسی را کتاب و وزیر موسی براد او
اور بهی دی بی موسی کو کتاب اور بر آینه ایست سینه
اخاه هرون وزیر او فقلنا اذهبنا الی القوم
برادر او بارون را پس تقسیم برود بسوی القوم
اور کسانای بازون کام بشکند الا بهر کسانای من دو نو با اوین
الذین کذبوا بآیتنا فندمهم و هم فی عذاب
که دروغ شمرند آیات ما پس لعنتیم اهل کذب
جنون بی جهل بین هاری باین برود که راستی او کو اولی
وقوم نوح لما کذبوا الوعدا و هم یستعصم
دوم نوح چون دروغ شمرند پیمان را چون استعصم
اور نوح کی قوم کو جبار دیو کذب به جهل پلای پیام آید را کو کذب و کفر
وجعلناهم للناس آية واعلمنا بالظالمین
و گردانیم این ترازو بر دامن نازد و بیا کردیم بر آینه سنگاران
اور کیا اون کو گسیخته حق بین نانی اور رکبی بایست منتهی که کار این است

۱۳۱

۱۳۲

ع

۱۵

۱۶

قوله

وَقَالَ اللَّهُ

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

مصحف
عربی
کتاب
مطهر
نورانی

عَلَّا بَايَاتِهِمْ وَعَادَا وَتَوَدَّ وَأَوْحَىٰ الرَّسُولُ

عذاب در دینده و ملاک ششیم عادی شود و اهل رس را

وَقَرْنَ بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ۝ وَكَلا ضَرْبًا لَهُ

و طبعات بسیار را در میان ایشان و برای هر یکی بیان کردیم

الْأَمْثَالِ ۝ وَكَلا تَبَرُّنَا تَبَرُّنًا ۝ وَكَلا تَقُوا

و ستانها و هر یکی را ملاک ششیم ملاک کردن و در آینه رسیدند

عَلَىٰ الْقُرَىٰ الَّتِي آمَطَتْ مَطَرُ السَّحَابِ أَفَلَمْ يَكُونُوا

بر روی که بارانند و شد بر باران بپوشانند آسانی

يُرَوْنَ هَاجِلًا ۝ كَانُوا لَا يَرْجُونَ شَوْدًا ۝

دیدند آنرا که توفع نمیداشتند و بر این سخن

وَإِذَا رَأَوْكَ أَنْ يَنْخَذُوكَ لِأَهْلِ الْأَمْثَالِ

و چون ببینند ترا که میخازد برای اهل این سخن

بِأَعْيُنِهِمْ ۝ إِنَّكَ أَكْبَرُ مِنْهُمْ ۝

بهر چشمان خود و بگویند که تو بزرگتر از ایشان

بِهَاجِلٍ ۝ إِنَّكَ أَكْبَرُ مِنْهُمْ ۝

الغفران

لَا أَنْصِبْ دَنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ

اگر آن بود که شکایت کردیم بر آن و خواهند دانست چون بینند

سپین هم نه ثابت رنجی او بر او است جانین که بسوخت و کین

عَذَابٍ مِنْ أَضَلِّ سَبِيلًا أَرَأَيْتَ كَمْ أَتَتْهُ

عذاب را کبست غلط کننده ترا در راه را دیدی آنرا که خدا خود برگزید

عذاب کون بهشت بکلی است راه است بهر آنکه و نیست بر آن

اطمه و او را افانست نکرده و کلام و کلام

خوابش در زنده آیت می شود و نگاه آن را و پای

اگر پادشاه کین تو به کتاب او نگاه و انشای

از آن که ترهم یسعی و او یسعی و از هم

که بشیرین ایشان می شوند با می نهفته نبسته ایشان

که نیست آن من سست بهستی من اور سینه در برین

كَلَّا أَتَمُّوْا بَلْ كُنْتُمْ مُرْتَدِّوْنَ سَبِيلًا أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ

مانند جهان آن بکه ایشان غلط کننده و زنده را آنند که بسوخت و کلام

بویا و ن سست بکه من بهشت راه است تو به کلام و کلام

كَيْفَ مَدَّ الظُّلُمَاتِ وَأَنْ شَاءَ بَعَثْنَا مِنْهُ

چگونه دراز کرد سایه را که و اگر خواست که از آنجا از آید

کسی بسنی کی بر جانین اور اگر با خدا او سکو و کلام

۳۲

۳۳

۳۴

۳۵

باز در اول روز ۱۲۴۵
باز در اول روز ۱۲۴۵
باز در اول روز ۱۲۴۵

ای طرف کتب یکتا ای اصل کتب یکتا
 سید شمس بن علی بن علی بن علی
 اول پیر و کمالیہ لیا سید

نویسند

الْبَيْتَ قَبْضًا يَسِيرًا ۝ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ

سیرت خویش فراگشتن آسان و او است که ساخت برای شما

الْكُلَّ لِيَّاسًا وَاللَّيْلَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ

شبه را بپوشش و خواب را راحتی و ساخت روز را

نُشُورًا ۝ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بِشَرِّهَا

دفع بر خاستن و او است که فرستاد باد را خروار و نهان بین

رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ طُحُوفًا لِلْغُلَامِ

رحمت خویش و فرود آوریم از آسمان آب پاک را نازنه نازیم

يَا بَلَدًا مَيِّتًا وَلَنُخْلِقَنَّهُ مِمَّا خَلَقْنَا الْعِصْمَاءَ

آن آب شهر و ده را و زنده سازیمش از آنچه آفریدیم چهار پادشاه و مردم

كَثِيرًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَكُمْ لِيَذَّكَّرُوا

بسیار را و هر ایند گوناگون بیان کردیم که پند در میان ناپند پذیر شوند

فَأَنبَاكَ كَثُرَ النَّاسُ لَا كُفُورًا ۝ وَلَوْ شِئْنَا

پس قبول نکردیم بخت بر مردمان گوناگون سبک را اگر نخواهیم

بِهِمْ نَبِيًّا ۝

۳۶

۳۷

۳۸

۳۹

۵۰

بنا بر این که این کتب یکتا

الْبَيْتَ قَبْضًا
 نُشُورًا
 فَرَجًا
 وَرَحْمَةً

مَيِّتًا وَنُفُوتًا

لِيَذَّكَّرُوا
 فَرَجًا
 وَرَحْمَةً

وَاللَّهُ

الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ۖ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا

کافر پر مخالفت پروردگار خود پیشہ دہندہ و نفع دہیم ترا اگر

مگر اپنے رب کی طرف سے پہلے سے نہ آیا اور تجھ کو پہلے سے

مبشّرًا وَنَذِيرًا ۚ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ

شارت دہندہ و بیم کنندہ گوئی بسم از شما بر تبلیغ قرآن و احکام

الْأَمْرِ شَاءَ أَنْ يَخْتَلِيَ لِي رَبِّي سَبِيلًا ۚ وَتَوَكَّلْ

لیکن یہ کہ خواہم کہ راہ گیر و تسوی پروردگار تو بن گو گیر و توکل کن

عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ ۚ وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ وَكَفَىٰ بِنَبِيِّهِ

بر آن زندہ کہ ہرگز نہیں و یا کی یاد کن ہر اہستہ این اور ہر سب کے

بَذْنٍ عِبَادَهُ خَيْرًا ۚ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

گناہان بندگان خویش آگاہ آنکہ بیا فرید آسمان

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ

وزمین و آنچه در میان آسمان و زمین در شش روز بایستقر شد

وَأَزْمِنَ ۚ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ ۚ وَكَفَىٰ بِنَبِيِّهِ

اور زمین اور جو کچھ اس کے پنج ہے چہ دن میں ہر نام ہوا

۵۵

۵۴

۵۳

۵۸

۵۹

سُبْحَانَ اللَّهِ

خَيْرًا عَلَى الْعَمَلِ

وہاں کی کچھ باتیں لکھیں گے
لیا ہیں روزنامہ ۱۱ ص ۱۱

وَقِيَمًا ۝ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا

وہاں کی باتیں لکھیں گے اور وہ کہتے ہیں اے رب ہمارے

عَذَابَ جَهَنَّمَ ۝ اِنْ عَذَابُهَا كَانَ غَرَامًا ۝ اِنَّهَا

عذاب دوزخ کا عذاب ہے اور اگر عذاب دوزخ کا عذاب ہے تو اس کا

سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝ وَالَّذِينَ اِذَا النُّفُوسُ

بد آواز لگاتی ہیں وہ مقامی ہیں اور ان کے چوں کہ

كُنُوسًا ۝ اَوْ كَمْ يَقْدِرُوا ۝ اَوْ كَانُ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۝

ان کے گھر ہیں اور ان کے گھر ہیں اور ان کے گھر ہیں اور ان کے

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۝ لَا يَقْدِرُونَ

اور ان کے گھر ہیں اور ان کے گھر ہیں اور ان کے گھر ہیں اور ان کے

النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ ۝ اَلَا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۝ وَمَنْ

اپنی نفس کی جس چیز کو اللہ نے حرام کر دیا ہے وہ اس سے تجاوز نہیں کرتا

يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۝ يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ

کے لیے یہ کام وہ پھر سے فدا ہوا اور اس کو عذاب

۴۴

۴۵

۴۶

۴۷

۴۸

يَقْتَرُوا
اَكَا
يَقْتَرُوا
عِزًّا
اَكَا

يَضَعُ
يَضَعُ
يَضَعُ
يَضَعُ

من گنہگار بن جائے گا
سکھانے کی باتیں لکھیں گے
۱۱ ص ۱۱

وقال الله

نموده کنند و در این دنیا و آخرت
از این دنیا و آخرت

عَلَيْهَا صَاحِبُهَا وَعُمِّيَانُ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ

ربنا هب لنا من ارضك رجلاً و ذرنا في

اعين واجعلنا للمتقين اماماً اولئك

يُخْرَجُونَ الْمَدِينَةَ صَاحِبُهَا وَيَقُولُونَ

فِيهَا نَحْيَةٌ وَسَلَامٌ خَلْدٌ فِيهَا حَسَنَةٌ

مُسْتَقَرٌّ وَمَقَامٌ مُقَرَّرٌ مَا يُعْبَدُونَ

لَوْ لَا دُعَاءُكَ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامَانٍ

اگر باشد عبادت شما پس بر آینه دروغ داشتید پس البته باشد جزا آن نام

۴۳

۴۴

۴۵

۴۶

در این دنیا و آخرت
بلیقون
بلیقون
بلیقون

فصل
در بیان...

ربع

و در این دنیا و آخرت
و در این دنیا و آخرت

سوا الشعر اغتر كتبت غير الشعر اتبعهم ان شاء الله

ایاتها ۲۲۷ وکلماتها ۱۲۹۶ و حروفها ۵۵۴۰ و عراها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسّم تَلْكَ اٰیٰتِ الْكِتٰبِ لِبٰیِّنٍ لَّعَلَّكَ

این آیات کتاب روشن است شاید تو
بهر آئین بن کمال شکی کتابی شاید تو

لَهُمْ نَفْسُكَ اَلَا یَكُوْنُوْنَ اٰمُوْنِیْنَ اِنْ شَا

اگر گویند خورشید را بسبب آنکه سلمان نمیشوند
کهونت مایه این جان اسیر کرده یمن چنین کرستی اگر ایم جانین

نَزَلَ عَلَیْكَ مِنَ السَّمَاءِ اٰیَةٌ فَظَلْتَ لَعَنَهُم

فرود آوریم بر ایشان از آسمان نشاند پس شود گردن ایشان
نوازین اون بر آسمان یک نشانی بهره بادین ازکی گردن

لَا خَاضِعِیْنَ وَاٰیٰتِیْهِمْ مَّرْصُومٌ

پیش آن نیایش کنند و ای آیت ایشان
او سکه آنگه نمی او زمین تا بختی اون پس کوئی محبت

با جامه روشن نشانی
فان ان
امان

نزل

و قریب

الرَّحْمَنُ حَدَّثَ الْكَافِرَ نَوَاعِدَهُ مِمَّنْ ضَلَّ
 جانب پروردگار ایشان نوید آورده گری باشد از آن روی گرداننده
 رحمن بی نیی جس سے موبہ نہیں موبہ ہے
 فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَادًا يَوْمَ أَنْبَأُوا مَا كَانُوا يَكُونُونَ
 پس ثابت شد که ایشان دروغ شنودند پس خواب آید ایشان ماصدق و کذب
 سویدہ بہوٹلا کے اب پہنچے گی ان پر حقیقت اور بات کی جیسپر
 لَيْسَتْ زُنْزُنٌ أُولَئِكَ يَرْوُونَ إِلَى الْأَرْضِ كَمْ
 تشویش بکوند ایانندیدہ اند بسویک زمین چہ قدر
 طمعی کرتے ہیں کیا نہیں دیکھتے زمین کو کہتی
 أَلَيْسَ لَنَا بِمَنْزِلٍ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ أَلَيْسَ
 رہا نہیں رہا انجا از ہر جسر
 لوگ ہیں جسے اوسین ہر بہانہ بہانہ ہر نامی اسمیں
 ذَٰلِكَ لَايَةُ وَمَا كَانَ أَكْثَرَهُمْ مُّؤْمِنِينَ
 اجر انشاء بہت دشتہ بیشترین ایشان مسلمان
 البتہ نشان ہے اور وہ بہت لوگ نہیں مانتے دایے
 وَأَنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْغَيْبِ الرَّحِيمِ وَكَذَّابِي
 و ہر آئینہ پروردگار تو همان ہست غالب ہر بان و نگاہ کہ او را داد
 اور یہ ارباب و ہی ہیں غیب پرست رسم و آفتاب اور سب کارا
 رَبُّكَ مُّؤَيَّرٌ أَنْتَ لِقَوْمٍ الظَّالِمِينَ قَوْمٌ
 پروردگار تو موسی را کہ بیا پیش گروہ استمکاران بیا پیش قوم
 بزرگ بے موسی کو کہ جا اوس قوم گنہ گار بایس قوم

فما یستنبط فیہ من حقیقت
نہیں پہنچا ہوا

ف ایک فضیلاؤں پر ہوتا ہے
سورہ نعلین اور اس کا ماحول

وَلَقَدْ فَعَلْنَا مِنْ عَمَلِكَ سَيِّئًا ۚ وَفَعَلْتَ

دو بگ کردی در میان ما از عمو خود سالیان

فَعَمَلُكَ الَّذِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۚ

آن کردار خود را کہ از تو پہل آد وقت ازنا سالیان زندگانی
ایجادہ کام جو کر گیا اور تو ہے ناشکرف

قَالَ فَعَلْنَا إِذَا وَآنَا مِنَ الضَّالِّينَ ۚ فَفَعَلْ

گفت کردیم آن کردار را نگاہ من از گمراہان بودیم بس گونیم
کہا کیا تو ہے من بنے وہ اور میں نیلا جو کہے دالا بہرہا گامیں

مِنْكُمْ لَمَّا خَفَّيْتُمْ فَوْهَكُم بِرَبِّكُمْ وَجَعَلْنِي مِنْ

اوتشما چون خفیدم از عقوبت شما پس عطا کرد مرا پروردگار من سخت فراز
تم سے جب ہمارا درد کیا بہر سخت بگو برے رب سے حکم اور ہم ابا بگو

الْمُسَلِّينَ ۚ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنَّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَدْتُ

پناہبران وایا این نیتے است کہ من سے ہے برتن کہ بندہ گریختے
نہا کہ پہنچا بنے دالا اور وہ احسان ہے جو تو مجھے پر کیے کہ غلام کر تے

بَنِي إِسْرَٰئِيلَ ۚ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ۚ

بنی اسرائیل را کہ گفت فرعون و چیست پروردگار عالمیا
بنی اسرائیل بولا فرعون کہا سے جہا کا صاحب

قَالَ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا اَلَا اَنْتَ

کہا کہ پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان اینها است اگر
تو کہی کہ آسمان و زمین کا اور جو اس کے بیچ ہے

لَمَّا خَفَّيْتُمْ

وہ پہنچا بنے گریختے بنی اسرائیل
شک کردن کہ ما بن صورت
بدو نیت پناہندہ افش

اَنْ

۲۸ ۲۵
کُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۝ قَالَ لِمَنْ حُكْمُهُ ۝ أَلَا تَسْتَعْمِلُونَ ۝

یقین آئندہ اید گفتم فرعون آئندہ کہ حوائجے کووندہ آئانی شنوید
تر یقین کرد بولا ایسے کرد و اولوں کے تم نہیں سمجھتے ہو

۲۶
قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ قَالَ ابْتَ

دگفت مویسے پروردگار شماست و پروردگار پدران پیشین گفتم فرعون
کہا صاحب تمہارا اور صاحب تمہارے آگے اب داد کا بولا

۲۷
رَسُولُكَ الَّذِي أَرْسَلَ إِلَيْكُمْ لِيُخَوِّنَ ۝ قَالَ رَبِّ

پیغامبر کے کہ نہ تار شدہ بسویک شما دیوانہ است گفتم مویسے پروردگار
تمہارا پیغام دالا جو تمہاری طرف بھیجا ہے سو بولا کہ ہا رب

۲۸
الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ مَا بَيْنَهُمَا إِنَّ رَبَّكَ تَعْقِلُونَ

مشرق و مغرب و آنچه در میان اینہماست اگر در سبے باید
مشرق اور مغرب کا اور جو ان کے بیچ ہے اگر تم بوجہ رہے ہو

قَالَ لَنْ أَخَذْتُ الْمَالِ غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ سَر

گفتم اگر خدا کے گریختے غیر مرا البتہ کہیںم ترا
بولا اگر تو سبے بھرا کوئی اور حاکم میرے سبے تو کس قدر دلو کا بھلو

۲۹
الْمُسْحِقِينَ ۝ قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ

زندانیان گفتم آتا ہوں ان کوئی اگر چہ باریک بین تو پتہ پر نہ رہو
قدیمین کہا اور جولا یا ہوں تیرے پاس ایک چیز کہ آہستہ بولا

۳۰
قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ۝

گفتم بیا آئندہ اگر
بولا تیرا وہ چیز لا کر

فان حضرت موسیٰ الکی کہنے لگے
جانبے سننے اشدان قدس نے کہا
اور فرعون ج میں ایک پروردگار کو بولے
خدا را از تو یقین آجی کہ ترا دہا

وفا

فَأَقْبَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ شَعِيبَانِ مُبِينٌ (۱) وَنَزَعَ

پس بلنداشت عصا و خود را بین گمان یک از دو پای استخار بود و بر آبرو

بهر حال و یک اپنی لایحه تو او سیونت و هالک ہو گئے صریح اور

یَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظَرِ (۲) قَالَ لِلْمَلَأِ

دست خود را بین گمان و یک سفید و بر آبرو سیونت کان گفت فرعون کا

اینا بابت تو او سیونت چاہے دیکھوں کے سامنے ہو آپ کے کہیں

حَاكِهِ أَنْ هَذَا لَسِيٍّ عَلَيْهِ يُرِيدَانِ يُفْرِكُ

کہ جو ایک اور دوسرا تہہ ابن شمس جادوگر است وانا بخواند کہ بدون کند غمار

بہر کوئی جادوگر ہے چاہے چاہے کہ کمال سیونت کو

مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَأُذِيقُوا تَائِمُونَ (۳) هَٰؤُلَاءِ

از زمین شما بسحر خود پس یہ بیفت اندر مرا گفتند

نہار کہیں ہے اسے جادو کے سحر سوائے کمال سیونت ہو

أَرْجَاهُ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ خَشْرَىٰ

موقوف دار اور او برادرش را و بشت در شہر

شہر ایسے اسکو اور ایک ہاں جو از ہر شہر و من قبت

يَا تُفَكِّ بِلَّيْلٍ سِحْرًا عَلَيْهِمْ فَجَمَعَ السِّمَاءُ لَمِيقَتِ

تا باران بین تو بر جادوگر و انرا پس جمع کردہ شد سحر از اشیاء

کے آون بر کے پاس جو بڑا جادوگر ہو بڑا بہر اس کے جادوگر و

يَوْمَ مَعْلُومٍ (۴) وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ اسْلَمَ

روزی معین و گفتند ہر ومان آیا

اکتف بدون کے اور کہ دیا لوگو کو

۳۲

۳۳

۳۴

۳۵

۳۶

۳۷

۳۸

۱

۳۴ مَجْتَمِعُونَ ۚ لَعَلَّكُمْ تَتَّبِعُونَ السَّحَرَةَ إِن كَانُوا هُمْ

جمع شوند اید بود که با پیروی سحران کنیم اگر ایشان
آنچه بوسه می شود شایم راه بگوین جادو گردانی اگر جادوین بی

۳۵ الْفَلِیْنِ ۚ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ

غالب شوند پس چون حاضر شدند سحران گفتند فرعون را
زیر پر جب است جادو گر کنی بگو فرعون

۳۶ اِنَّا كُنَّا لَكُمْ اَنْذَارًا ۚ فَانْظُرْ اِلَى الْفَلِیْنِ ۚ

آیا ما نزدی بودیم اگر ما غالب شویم
ببیند که ما را شک بیست اگر جادوین هم زیر

۳۷ قَالُوا نَعَمْ وَانْظُرْ اِلَى الْمَقْرِبِیْنِ ۚ قَالُوا هُمُ

گفت آری و او را نیز مشاهده از مقربان شهید گفت ایشان
بولا البته او هم او سوف نزدیک والون من بوسه و کلمات

۳۸ مَوْسٰی الْقَوَامَا اَنْتُمْ مَلَقُوْنَ ۚ فَاقْضٰ حَیٰطَهُمْ

موسی با کتب انجم شما افکند اید بر انداختند رسد او خود را
موسی بنی دالو جوم و آینه بود پر دالین او بنویسند بنویسند

۳۹ وَعَصٰیهِمْ وَاَقَالُوا لِفِرْعَوْنَ اِنَّا لَنْزِلُ الْغُلَبِ

و عصای خود را و گفتند ششم بزرگی فرعون
او را شهبان او بوسه فرعون سکه اقبال سیم می زیر سحر است

۴۰ فَاَقْبَضَ مَوْسٰی عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

پس انداخت موسی عصا خود را پس ناگهان و سحر فرزدی بر انداخته و غازی میگردند
پس دالو موسی سینه عصا بر نهی و سحر گنگن گنگن بر آید و سحر بنای

عصای موسی سحر است

تلقف

تلقف

والله

فَأَلْقَى السِّحْرَ سِحْرَيْنِ ۖ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

پس انداختند سحر دو سحر و کسان گفتند ایمان آوردیم به پروردگار عالمها

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ۖ قَالَ آمَنَّا لَهُ قَبْلَ أَنْ

پروردگار موسی و هارون گفت فرعون آبا ایمان آوردید موسی و هارون

أَذِنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَ السِّحْرَ

و شما را که شما را آینه وی بهتر شماست آنکه یاد بخش شما را جادو

فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۖ لَا قِطْعَ لَكُمْ إِلَيْهِكُمْ وَارْجِعْ

پس خواهید دانست البته بر من دستدار شما را و با شما و شما

مِنْ خَلْقِي ۖ لَا وَصِيَّ لَكُمْ أَجْمَعِينَ ۖ فَتَوَلَّوْا

یکی از جانب راست و دیگر از چپ البته بر من دستدار همه یکجا گفتند

لَا ضَيْرَ ۖ إِنَّا إِلَيْنَا مُنْقَلِبُونَ ۖ وَإِنَّا نَظَرُكُمْ

هیچ زیان نیست برای ما که شما را برگردانیم به آینه ما واقع داریم

يَعْرِضُكُمْ كَمَا يَصْطَلِي السُّنْبُكُ مِنَ الْغُلِّ ۖ فَتَوَلَّوْا

که با بر زدن شما را به پروردگار گمان با سحر آنکه شایم اول سالاران

و تَوَلَّوْا كَمَا يَصْطَلِي السُّنْبُكُ مِنَ الْغُلِّ ۖ فَتَوَلَّوْا

۷۴
۷۵

امنتم
ع و ط و لا صبا ی عن ج و ع امنتم
تحقیق الثانیة ص فنه مای فان
ول بالخلعة و بتبیلها ب د ح م
والارزق عن ج

آیه بصری

بزیادة الواو بعد الا
لما وصلتم في
لبعض المساجد
فمنها ما كان
منها ما كان

۷۹

۵۰

۵۱

11

خالدون

ادج ول باجلف
ادج ول

کتابخانه

من الاشغال

فرازی

عالم البراءة وقبورها

فی الاصل منہ

و بانه المراء و البحرة

فصل پنجم
کتاب

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِآيَاتِنَا مِنْ فِرْعَوْنَ

دو جی قسمی ایم جسکو ہم دوسری کہ بوقت شہیدان ہنگام مراد آیتہ تھا
اور حکم بھیجاسے بنے سوئی کو کہ رات کو سب کے نکلے میرے بند کو کہ آیتہ شہید
مستحق ہے ۰ فارسل فرعون فی الملائین

تغایب کرد و تنوید پس فرستاد و فرعون و شهرها
پس به پنج فرعون بنی شهر دین زقیب

إِنْ شِئْتُمْ لَا نُكَلِّمُكُمْ قَلِيلًا ۝ وَإِنْ يَشَاءِ اللَّهُ لَنُنَزِّلَ

کہ ہر آئینہ ہی اسرائیل کو دہی اندک
بہم آؤں گا جو بین سوا ایک جماعت میں ہو رہا ہے اور وہ مفہوم ہے

لَنَا طُوبَى ۝ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ خَالِدُونَ ۝ فَانْجِبُوا

جی نیلے میں اور ہم ساریسے خطرہ سمیٹتے ہیں یہ نکال لاسیے لوگوں

مِنْ جَنَّتِ وَعَيْنٌ ۝ وَلَوْ نَزَّ وَمَقَامٌ كَرِيمٌ ۝

از بوستانها و چشمه ها و جنگلها و
باغ جهور کر اور چشمه اور جنگل اور گهر خامی

كَذَلِكَ وَأَوْفَقْنَاهُ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ فَاتَّبِعُوهُم

چنین کر دیم و میراث دادیم این استیلا ہی اسرائیل را پس لعافیت کے لئے
اسطرح اور ہاتھ لگاؤں میں خیرین بنی اسرائیل کو پہنچے اور ان کے

مَشَقَرِينَ ۝ فَيَا أَيُّهَا الْعَجَمِيُّ قَالَ لِمَ تَصْبِيحُ

بوقت اشراق درآید پس چون یکدیگر را دیدند در دوزخ فرو افتادند و در آنجا
سوز و شعله را بر سر نهادند و در دوزخ فرو افتادند و در آنجا

12

۱۲ ستمبر
 سب سے پہلے
 میری اس بات پر
 کہ میں نے
 اپنے دل سے
 اس بات کو
 ہٹا دیا ہے
 کہ میں نے
 اپنے دل سے
 اس بات کو
 ہٹا دیا ہے
 کہ میں نے
 اپنے دل سے
 اس بات کو
 ہٹا دیا ہے

وقال الله

اِنَّا لَمَذْكُورُونَ ۝ قَالَ كَلَّا اِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِي ۝

برآئید باز سید گفت موسی نه چنین است هر آینه با من پروردگار است و او مرا هدایت خواهد کرد

فَاَوْحَيْنَا اِلٰى مُوْسٰى اِنْ اَضْرَبْتَ بِعَصَاكَ الْخَشَبَ

پس وحی نمودیم بسو موسی که بزنی عصا خود را در دریا

فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ۝

پس درانشکافت پس شد هر پاره مانند کوه بزرگ

اَزْ لَفْنَاتِهِ الْاٰخِرِيْنَ ۝ وَاَتَيْنَا مُوْسٰى وَمَنْ

نزدیک آوردیم انجمن دیگران را و ما را رسیدیم موسی و آنانی که

مَعَهُ اٰجَمِيْنَ ۝ ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخِرِيْنَ ۝ اِنَّ فِيْ

که همراه بودند همگی از غنم شتم آن دیگران را هر آینه درین

ذٰلِكَ لَاٰيَةٌ وَّمَا كَانْ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ

ماجرای آنست و بودند بیشتر از ایمان مسلمانان

وَاِنَّ رَبَّكَ لَطَوُّ الْعَرْشِ الْاَعْلٰی ۝ وَاَتٰ عَلِيْكُمْ

و هر آینه پروردگار توست عرش عظیم و ما را رسیدیم شما را

41
42

43

44

45

46

47

48

و اما اینست که هرگاه که موسی را از غنم شتم آن دیگران را هر آینه درین ذلک لایه و ما کان اکثرهم مؤمنین و این ربک لطو العرش الاعلی و انا علیکم

و اما اینست که هرگاه که موسی را از غنم شتم آن دیگران را هر آینه درین ذلک لایه و ما کان اکثرهم مؤمنین و این ربک لطو العرش الاعلی و انا علیکم

نَبِيَّ الْبَرِّهِيمَ إِذْ قَالَ لِأَسِيهِ وَنُوحًا يَا عِبْدِيَ

خبر ابراہیم کی جب کہا اس نے ہانپ کر اور اس کی قوم کو تم کی پوجا سے ہو

قَالُوا نَعْبُدُكَ يَا أَصْنَامًا فَظَلَّ لَهَا عَافِينَ فَأَهْلَكَ

تفہندہ ی پرستم تارا بس ہی ہشیم برالبشان مجاورت کندہ گفت آہا
وہ بویے ہم یو بستے ہن مور تو گویہ سار جہان اداس ہن کیے بیٹے میں کہا کہ

اَلَيْسَ هَٰذَا تَدْعُوْنَ ۚ اَوْ يَفْعَلُ كَرُوْهُنَّ اَوْ يُضَرُّنَ الْاَوَّلٰى

می شنوند آواز شما چون بخوانید یا سود رسانند بستانایان بیدند گفتند

لَوْ جَدْنَا آبَاءَنَا كَذِبًا يَفْعَلُونَ ۖ قَالَ أَفَأَنتُمْ مَسْمُومُونَ

بلکہ یا عظیم پدرانِ خود را کہ جنین میکردند گفت ای افسوسیدہ! آنجا
برستنی ای منی! اسے نابود اور کبھی رہے کہا بدلا دیتے جو بیکو

انتم عباد الله انتم وانا وكم الاقرب فانهم

پوچھتے رہے ہو تم اور تمہارے باپ دارمیے اب گے سو وہ دیکھ

الذي خلقه فهو ما

یوسف غنیم ہیں مگر ہاتھ صاحب سے ٹکونا یا سوہی ٹکوسو چھوٹا

الذی هو یسعی و یسعی ۝ واذا امرت

ورودہ جو کچھ کہلاتا ہے اور پلانا ہے اور غیب میں بیماریوں

وفاقی

فہو کشفین والذی یستغنی عنی **والذی**
 پس ہوں شفا یہ ہو اُنکے پیرانہ بارزندہ گردانہ مرا دانکہ
 تو ہی جگا کرنا ہے اور وہ جو جگوں جگا پھر بلا جگا اور وہ
 اطمع از یغفر لے خطبتی یوم الدین **والذی**
 تو حق دارم کہ یا مرد در یک من گناہن روز حسنا پروردگار
 جگو تو حق ہے کہ بخشے میری نغیر دن الفاتحہ ایسے رب
 ہب حکما واحفی بالصلین **والذی**
 عطا کن مرا حکمت دلائل کن مرا ایشاں گمان دہدہ آرزو آئین کر
 دے جگو حکم اور جگو نبیوں میں اور کہہ پیرا دل
 صدق لے الاخرین **والذی**
 نیک در پسینان و بکن مرا از دستان
 سچا بچہ کن میں دل اور کہ جگو دارشون میں
 جنة النعیم **والذی**
 بہشت انست ویا مرد پیرا ہر آئینہ وی بود از
 نعمت کے باغ کا اور نعمت کرے ایسا کہ وہ نہا
 الضالین **والذی**
 گمراہان و مردا کن مرا در یک اگر را بخندہ شود زمان روزگار
 راہ ہون میں اور یہ جگو ہون کی کر آئین جس دن
 لا یغفر مال **والذی**
 کرنا ہر مال و نہ ہون
 نہ ہون مال و نہ ہون
 لکن صاحب فادہ آن کہ ہون
 مگر جو کوئی آیا اس میں ہے

خطایات

خطایات
 خطایات
 خطایات

۸۹
۹۰

سَلَامٌ ۝ وَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ دُخَانًا ۝

پس عیب بارانزدیک کرده شود بهشت برین و زمین و آسمان و آبر

۹۱
۹۲

وَقِيلَ لَكُمُ إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ ۝

وگویند شما را که ای کسانی که ایمان آورده اید تنها خداوند

۹۳
۹۴

مُزِدُّونَ اللَّهِ شَيْئًا ۝

بجستند خدا را چیزی را که او بیافزاید و او را شکر نکنند

۹۵

فَكُنْ يَوْمَئِذٍ مُّقْبِلٌ ۝

پس برآوردی انداخته شوند در اینجا بتان و گمراهمان

۹۶

وَجَنُودُ إبْلِيسَ أجمعين ۝ قَالُوا وَهْمٌ قَدِيمٌ ۝

و لشکری شیطان همه یکجا گویند و ایشان اینجا

۹۷

يَتَخَفُونَ ۝ تَاللَّهِ إِنَّهُمْ لَكَاغِبٌ يَوْمَئِذٍ ۝

ایستادند و میترسند بخدا برآیند ما بودیم در گمراهی

۹۸

إِنْ تَرَوْهُ فَقَدْ ضَلَّتْ سُبُلُكُم بِغَيْرِ عِلْمٍ ۝

اگر او را ببینید پس گمراهی شما را در راه گمراهی

که توبه بخواند
و غری بر اوین

التوبة

نصف

وَاتَّبَعَكَ

صالحی سے پہلے جو کچھ کہتا تھا
ساتھ اولیٰ سے پہلے جو کچھ کہتا تھا
اور کا صحت قبول کی اور کب کا صحت
کیا غرض کہ اور کا پیشہ کیا ہے

۱۱۰ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا قَوْلَ الْوَلِيِّ مِنْكُمْ وَ
 پس بترسید از خدا و فرمان بردارید از سران خود
 ۱۱۱ اتَّبَعَكَ الْأَرْدُ لَوْ أَنَّ قَالًا وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا
 مال کنیز پرست تو کرده اند غلہ گان گفت نوح بچہ کارست در زمین با بچہ بیکروز
 ۱۱۲ یَعْمَلُونَ ۖ إِنْ حَسِبْتُمْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ رِيبًا لِّرَبِّكُمْ
 نیست حساب نشان مگر پروردگار من اگر بداند
 ۱۱۳ وَمَا أَنَا بِظَارِدٍ الْمُؤْمِنِينَ ۖ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ
 کرسی میں فل اور کا حساب پوچھنا میرے رب ہی کا کام اگر تم نہیں سمجھتے
 ۱۱۴ صِبِينَ ۖ قَالُوا كَيْفَ نَكُونُ نَذِيرًا لِّمَنْ نَكُونُ
 سنم من دور کنندہ سلمانان سنم من گورنر مانند ہوں
 ۱۱۵ مِّنَ الْمَرْجُومِينَ ۖ قَالُوا كَيْفَ نَكُونُ نَذِيرًا لِّمَنْ نَكُونُ
 اور میں اٹکنے والا نہیں ایمان ڈالو نیکو میں تو ہی ڈرنا و ڈرنا والا ہوں
 ۱۱۶ قَالُوا كَيْفَ نَكُونُ نَذِيرًا لِّمَنْ نَكُونُ
 آشکارا گفتند اگر باز نہ آئے تو اسے نوح البتہ شوی از
 ۱۱۷ قَالُوا كَيْفَ نَكُونُ نَذِيرًا لِّمَنْ نَكُونُ
 کہول کہ بوسے اگر تونہ چوڑے گا اسے نوح تو
 ۱۱۸ قَالُوا كَيْفَ نَكُونُ نَذِيرًا لِّمَنْ نَكُونُ
 گفت ایک پروردگار من ہر آئند قوم من
 ۱۱۹ قَالُوا كَيْفَ نَكُونُ نَذِيرًا لِّمَنْ نَكُونُ
 کہنا اسے رب میری قوم سینے بچو
 ۱۲۰ قَالُوا كَيْفَ نَكُونُ نَذِيرًا لِّمَنْ نَكُونُ
 درویش ہونے پر اس فیصل کن بیان من و میان ایشان فیصل کردن و خلاص کردن
 ہونے والا ہوں

وفاقی

معنی
غیر جاس

وَمِنْ مَعِ الْمُؤْمِنِينَ فَالْحَيَاةُ وَمَرْمَعَةُ الْقَلْبِ

وہاں کہ جہاں سے ایمان اور وفائے دل اور مہر و پیمانہ

اَللّٰهُ ثُمَّ اَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَقِيَّةِ اَنَّ ذٰلِكَ لَا يَهْدِي

پروردگار پس ہم نے بعد از باقیہ بیان کیا کہ یہ ہدایت نہیں دیتا

كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ وَازْبِكَ هُوَ

بیشتر ان میں سے ایمان والے تھے اور تیرا رب وہی ہے

الْمَرْيُومُ الرَّحِيمُ كَذَبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ

ماریوم رحمہ اللہ کذب کرتی تھیں عادی مرسلین

اِذْ قَالِ لِهٰمْ اٰخُوهُمْ هُوَ الَّذِي تَقْتُلُوْنَ

جب کہ انہوں نے کہا ان کے بھائی ہیں جو تم قتل کرتے ہو

لَكُمْ رَسُولٌ اٰمِنٌ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا

تم کو ایک ایسا رسول ہے اس لیے اللہ سے ڈرو اور اطاعت کرو

وَمَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا

اور میں تم سے اس پر کوئی اجر نہیں مانگتا اگر میرا اجر تو

اَوْفِيَّ اَمَّا اَنْتُمْ فَاَنْتُمْ اَعْرَافٌ

۱۲۱

۱۲۲

۱۲۳

۱۲۴

۱۲۵

اگر
برائے

الشمس

فصل اول در بیان فضائل حضرت علی (ع)
 و صفات او و بیان آنکه او را
 تمام اسماء الحسنی و کلمات
 مانع از عذاب است و بیان آنکه
 شیطان بر او مسلط نیست

عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَتَيْتُكُمْ بِكُلِّ بَيِّنَةٍ

بر پروردگار عالمیا ایا عارت بکنید پر بلیتی علامت

تَقْبِلُونَ ۝ وَتَخَذُونَ مِنْهُمْ لَعْلَكُمْ كَخُلَدِ

بہان کے صاحب پر کیا بناتے ہو حق پر ایک نشان
 بہ نفاذ شغل شدہ و سیارید مہار سوار گویا جاوید خواہد ماند

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبْرًا ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ

و چون دست بکشاید دست مکناید ستمگر شدہ پس بر سجد از خدا
 اور جب ہاتھ ڈالنے ہو تو پیچھے تارے ہو ظلم سے سو ڈر و استر

وَاطِيعُونَ ۝ وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ عَمَّا

دفرمان بردار ہیں مکنید و نہ رسید از کسی کہ ادا کرد شمارا بایک
 اور میرا کہا مانو اور درو اوں سے نیست مگر ہوا آخر

تَقْلُونَ ۝ أَمَلَكُمْ بِأَنْصَرِيكُمْ وَمُتَّعِكُمْ

سیدانید ادا کرد شمارا بیکبار بایان دفرندان و دوستان
 جانتے ہو پہنچا ستم گویا ہے اور ستم

وَعِبَوْنِي ۝ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ

و شہدایا بر آئند می ترسم بر شما از عذاب روز
 اور جسے میں ڈرتا ہوں تم پر ایک بڑوں کی آفت سے

عَظِيمٍ ۝ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ

بزرگ کہ گفتند کیا است برنا کہ چند وہی
 بوبے بگو ابر ہے تو نصیحت کرے

خلق
غیر اکناف
کن

لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ۝ اِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقٌ

باسیٹے از بندہ بندگان نیست این مگر عادت
نہے نصیحت کرینوالا اور چہ نہیں عادت ہے

الْأُولَئِينَ ۝ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ۝ فَكَذَّبُوا

پہنچانیں دشمن عذاب کردہ بندگان پس درود نہیں
اگلے لوگو کی اور ہم کو آفت نہیں ہے والی پھر اسکو جہنم پہنچانے لگے

فَاَهْلَكَهُمْ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ

پس ہلاک ہوا ان کے ہر آیت درین ماجرا ان نہ ہست و نبودن
نویسنے انکو ہلاک اس بات میں البتہ نانی ہے اور وہ لوگ

اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝ وَاَرْسَلْنَا

بیشترین ان میں مسلمان
بہت نہیں مانتے والے اور برابر ہی ہے

الرَّسُوْلَ الرَّحِيْمَ ۝ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ الْمُرْسَلِيْنَ

غالب مہربان درود نہ قبول نہ تو بنیا برا
نزدست رحم والا جہو ہلاک ہوئے بنیام کے لوگو

اِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ۝ اِذْ

چون گفت ایشان برادر ایشان صالح آیا ای ترسید
جب کہا انکو اوسکے بھائی صالح کیام کو در نہیں

اَلَمْ رَسُوْلًا مِّمَّنْ ۝ فَاَتَقُوا اللّٰهَ وَاطِيعُوْا

آگے رسول امین پس ترسید از خدا و فرمان بردارین
تم پا رہو بنیام کے رسول امین سوؤ ڈالو اور میرا کہا مانو

۱۳۷

۱۳۷

۱۳۸

۱۳۹

ع ۱۱

۱۴۰

۱۴۱

۱۴۲

۱۴۳

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

رسوال نمکن از ستارہ تبلیغ رسالت حج مزدی نیست مزدی کر
اور میں نہیں مانگا تم سے اس پر بھینک میرا نیک ہے اسی حق

عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَنْتُمْ كُنْتُمْ فِي مَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ

بر پروردگار عالمیہ ایا میں کہ شہدہ خواہم شدہ در انجا نیاست
جہان کے صاحب پر کیا چہوڑ دینگے تم کو یہاں کی بیرون میں ہوں

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا

در بوستانا چشمہا و گشتہا و خلدہ ستارہ کہ شکر فدان
باغون میں اور چشمون میں اور کہنتون میں اور کہوڑون کا گھلہا

هَاصِلَةٍ ۝ وَتَحْتِلُفٌ مِّنَ الْجِبَالِ يَوُفُّوْنَ فِيهَا فَرِيقٌ

انکست دی تراشیدہ از کوہا خانہ استا کار شدہ
تلاطم اور تراشیدہ ہو بہاڑوں کے گھر کھلتے ہیں

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝ وَلَا تَطِيعُوا أَمْرًا

پس ترسیدہ از خدا و فرمان برداری کریں گنیدہ و انقیاد نہ مناسبت فرمان
سوڑ و اسے اور میرا کہا مانو اور نہ مانو

الْمُسْرِفِينَ ۝ الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا

از حد گشت گزاری تاکہ نہ دیکھنند در زمین
نے ایک لوگوں کا جو کار کرتے ہیں ملک میں اور

يَصْلِحُونَ ۝ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتُمُ الْمُسْرِفُونَ

اصلاح نہیں کرنا گنیدہ خرابی نیست کہ تو از حد دوز دگا ہوتے
سوار نہیں کرتے ہو کے بھنہ پر کہتے جادو کیا ہے

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

قرآن
اجل

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ

جیسے تو مگر آدمی مانند ماں پس بابت نہ اگر
تو ایسی ایک آدمی ہے جسے ہم سوئے آسکھتانی اگر تو

مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ لَكُمْ شِرْبٌ

از راجت گویا سینه گفت این ماده شمر نیست و بر آب گنبد آب خورد
سجاست گویا او سینه سے اسکا نام سنے گا اگر ای

وَلَا تَقْسُوْا هٰذَا بِسُوْءِ

و شمار انوبت روزیکه امین دوست فرسایند اورا بقیوت

اور مولانا ابی بن علی مہر اور نہ چھوڑا اسکو بڑی طرح

سکہ انگنہ درگیر و شمار غذا پیر و زریزگی

پہر پڑھیں تم نو آفت ایک ہر بدن کی یہ رکات ڈالے وہ ادنیٰ

فَاَصْبَحُوا نَادِيًا ۝ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ اِنْ
 لَّيْسَ لَكُمْ تَعْوِيلٌ ۝ اِذْ تَخَرَجَ الْاَنبِيَاءُ مِنْ بَنِي اِسْرٰءِيْلَ
 بِرُكْبَتِهِمْ ذُرِّيَّتُ اٰدَمَ اَوْسَمٰوْنَ ۝ اِذْ قَالَ لُقٰۤمُ لِبَنِيْهِ
 اِنَّ لَكُمْ اِيْمٰنًا بِرَبِّكُمْ ۝ اِنَّكُمْ اَنْتُمْ اَوْسَمٰوْنَ ۝ اِذْ قَالَ لُقٰۤمُ
 لِبَنِيْهِ اِنَّ لَكُمْ اِيْمٰنًا بِرَبِّكُمْ ۝ اِنَّكُمْ اَنْتُمْ اَوْسَمٰوْنَ ۝ اِذْ قَالَ
 لُقٰۤمُ لِبَنِيْهِ اِنَّ لَكُمْ اِيْمٰنًا بِرَبِّكُمْ ۝ اِنَّكُمْ اَنْتُمْ اَوْسَمٰوْنَ ۝

پھر کل کو مرنے لگا۔ مجھے اپنے ف پر ہلکا اور کم عذاب سے اللہ

بِذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ①

سب امتیں نانی ہے اور بہت لوگ نہیں ماننے والے

اَزْوَاجِكَ لَهَا الْغَزِيْرُ الرَّحِيْمُ ۝ كَذٰبٌ قَوًّا

وہر آئینہ بزرگا رتوہا نست غالب مہربان
وہر آئینہ بزرگا رتوہا نست غالب مہربان

[Faint handwritten notes and markings are visible at the bottom of the page.]

[Handwritten signature]

100

نور

۱۴۰ لوط المرسلین ۱۴۱ اذ قال لهم اخوه لوط اتقوا
 قوم لوط پناہرا چون گفت ای ن برادران لوط ای ن سید
 لوط کی قوم سے پیغام لایا کہ لون کو جب کہا اذ کو اون کے یہاں لوط کی مگوئی
 ۱۴۲ ابي لکم رسول امين ۱۴۱ فاتقوا الله واطيعوا
 ہر آیتہ میں ہر ایک پیغامبر! امانت پس ہر سید از خدا فرمان من ہر
 میں مگو پیغام لایا کہ لون غیر سوڑو اللہ سے اور میرا کہا مالو
 وما استلکم علیہ من اجر ان اجری الاعمال
 و سوال نیکم از شما و تبلیغ رسالت ای مرد بے منت مرد من گر
 اور مانگا نہیں من غم سے اس پر کچھ نیکد میرا نیک ہی اوسی
 ۱۴۳ رب العالمین ۱۴۴ اتا تون الذکر ان من
 ہر پروردگار عالمیا ایا بقصد فقار شہوت میرو یہ کسوی کران از
 جہان کے صاحب پر کیا روڑیے ہو جہان سے مردوں پر
 ۱۴۵ العالمین ۱۴۶ وتذون ما خلق ربکم من
 اہل عالم و بنگذاید انجہ آئندہ بہ منت ہر بختاوردگار شہاد
 اور چہوڑیے ہو جو تم کو بنادین بہتاد رب سے
 ۱۴۷ از وجکم بل انتم قوم عدون ۱۴۸ قالوا لن
 زمان شما بلکہ شما گروہی از حد گذشتہ اب گفتند اگر
 تمہاری جو زمین بلکہ تم لوگ حد سے ہو رہے ہو اسے بوسے اگر
 ۱۴۹ لکم شتہ یلوط لتکونن من الخسارین ۱۵۰ قال
 باز نمائے تو ای لوط ہر ایندہا ہے از بیرون کردگان گفت
 نہ چہوڑیے گا تو ایسے لوط تو تو نکالا جاوگا

اجری
عیراح کے
اور

إِنِّي لَعَمْرِي لَكُمْ مِنَ الضَّالِّينَ ۝ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ أَهْلَ

هر آینه من چنانچه شمار از زمانم پروردگار انجات ده مرا و کسان از ارباب

مما يعمون ۝ فنجينه وأهله أجمعين

آنچه نیکند پس نجات دارم مرا و کسان از ارباب همه را

الآنحى ذانى الغريرين ۝ ثم دبر الأختين

مگر بر ریشی که بود از باقی ماندگان باز پاک سازم آن دو گران

وأمطرنا عليهم مطرا فساء مطر المنكبين

و بارانیدیم بر ایشان بارانی پس بدست باران ترسانیدگان

إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَأَنَّكَ تَفْقَهُ

هر آینه درین ماجرا نشانه است و بنودند مستفهمین ایشان

مؤمنين ۝ وَأَرْسَلَكَ اللَّهُ الْفَزَّ الْوَحِيدَ

مسلمانان هر آینه پروردگار تو همانست غالب مهربان

كذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُسْلِمِينَ ۝ إِذْ قَالَ لَهُمْ

درین خیزش باشندگان ای که پیما میرانرا چون گفت ای شما

۱۶۸

۱۶۹

۱۷۰

۱۷۱

۱۷۲

۱۷۳

۱۷۴

۱۷۵

۱۷۶

لَيْكَةِ

بسم الله الرحمن الرحيم
فی سورة الفتح
وآية الفتح
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

الشعراء

۱۷۷ شَعِيبُ الْاِثْمَانِ ۝ اِنِّیْ لَكُمْ رَسُوْلٌ ۝ اٰمِنْ ۝
 شعیب ایچ سید بر آید من برا کینا پیاسر امانت
 شعیب کے کیا تم کو دشمن بنی ہو
 ۱۷۸ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُوْنَ ۝ وَمَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 پس ترسید از خدا و فرمان من برید سوال نمکنم از شما بربطت
 سو درو اللہ اور میرا کہا مانو اور نہیں مانگا من تم سے ابیر
 ۱۷۹ مِنْ اَجْرِ اَنْ اَجْرِيَ الْاَعْمٰلِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ۝
 منج زودے مزد من نیست مگر بر پروردگار عالمیا
 کچھ نیک بر انگ ہے اوی جہا کے صاحب پر
 ۱۸۰ اَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْخٰسِرِیْنَ ۝
 و تمام پیا بند پیمانہ را و مپاشید از زبان دہندگان بسجید
 پورا بہر و ماب اور نہو نقصان دینے واسیے اور تو
 ۱۸۱ بِالْقِسْطِ اِلٰی السَّیْقِیْمِ ۝ وَلَا تَتَّبِعُوا السَّالٰفَ
 بترادویک راست و اسرہ ندید بردمان
 سیم ہی ترادو اور مت کہتا دو دو گو گو
 ۱۸۲ اَشْیَاءَ هُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا فِی الْاَرْضِ مَفْسِدِیْنَ ۝
 اشیا دینا و بنے ہاک کردید در زمین مافسداں
 انکی چیزیں اور مت دو دو ملک میں مافسداں دینے
 ۱۸۳ وَاتَّقُوا الَّذِیْ خَلَقَكُمْ وَاٰبَآءَکُمْ ۝ اَوَلَا تَتَّقُوْنَ ۝
 و ترسید از خدا کہ آفرید شما را و خلایق نخستینا
 اور درو اوس سے ترسید بنایا تمکو اور انکی خلقت

اجری
 غیر اح کع
 لغت و ان بعد
 الايات

قسطاس
 غیر عفا
 کن

وَالَّذِينَ

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ۖ وَمَا أَنْتَ إِلَّا

گفتند جز این نیست کہ تو از جادو و دزدگانے دستے تو مگر

بوسے جگنو کسی سینے جادو کا ہے اور تو ہی

لَشَرٍّ مِّثْلُنَا ۖ وَإِنْ نَظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِينَ ۖ فَاسْقِطْ

آویسے مانند ما و ہر آئینہ سے بدنام تر از دروغ گو یاں پس آفتن

عَلَيْنَا كِفَاً مِنَ السَّمَاءِ ۖ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

برا بارہ از آسمان اگر از راست گو یا سنے

قَالَ كَلَّا ۖ أَتَعْلَمُون ۖ فَكَذَّبُوا فَخَذَّبَهُمُ

گفت نہ و دزدگانے اگر نہست با کچھ میکنید پس دروغے درشتند اور الی الی

عَذَابُ يَوْمِ الظَّلَاةِ ۖ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمِ عَظِيمٍ

عذاب روز کسایان قہ و ہر آئینہ وی بود عذاب روز بزرگ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم

و ہر آئینہ دین مابعد الہی نیست و بنودہ بشترین انسان

مُؤْمِنِينَ ۖ وَإِنْ رَبُّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

مسلمانان و ہر آئینہ پروردگار تو ہا نہست غالب مہربان

نہیں ماسنے و سبے اور تیرا رب وہی ہے زبردست رحم والا

۱۸۵

۱۸۶

۱۸۷

۱۸۸

۱۸۹

۱۹۰

۱۹۱

کشف
فرع

کشفی نشانی شکل بیان کا پختہ ہو گیا
راخت ۱۸۸

کشف بیان کی طرح ابراہیم کو
کلمہ سب تو سچا ہے

النزل

نزل الروح الا

وہ صفا
نزل

فلننزل من انزل
نزل من انزل
نزل من انزل

لننزل اية

برو خذ الف
نزل

نزل من انزل
نزل من انزل
نزل من انزل

۱۹۲ **وَإِنَّهُ لَنَزَّلُ رُبِّ الْعَالَمِينَ** نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ
 اور یہ ہے کہ قرآن فرود آورده پروردگار عالمیاست فرود آورده رُوح
 اور یہ ہے کہ قرآن فرود آورده پروردگار عالمیاست فرود آورده رُوح
 ۱۹۳ **الْأَمِينِ عَلَى قَلْبِكَ لَتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ**
 الامین امینی جزل بر دل تو تا شود از ترسانندگان
 ۱۹۴ **بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ**
 بران عریبی روشن و بر آینه جزوی و صیغہای پیشینت
 ۱۹۵ **وَلَوْ كُنْكَ لَهْمَايَ أَزِيعًا عَلَاقَتِي لَسَبَّحْتَ**
 آیتست برای ایشان نشان آنکه بداند حقانیت قرآن را عالمان اسلوب
 ۱۹۶ **وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ**
 و اگر فرود می آوردیم قرآن را بر بعضی عجمیان پس میخواندند بر زبان
 ۱۹۷ **مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ لَئِنْ كُنَّا لَسَكَنُ**
 هرگز نمیشدند آنرا باور دارندگان بچنین در آوریم انکار را
 ۱۹۸ **فِي قُلُوبِ الْأَعْرَابِ لَا يَأْمُرُكَ بِهِ حَتَّى يَبْرُ**
 در دها رگنا گران امان می آید بران تا آنکه ببینند
 ۱۹۹ **وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ**
 و اگر فرود می آوردیم قرآن را بر بعضی عجمیان پس میخواندند بر زبان

نزل من انزل
نزل من انزل
نزل من انزل

فَاتَّبِعُوا
بِقَائِهِمْ
ن

الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ۝ فَيَأْتِيهِمْ بَغْةٌ وَهُمْ لَا

عذاب درد دہندہ پس پاید بدیشان امان و ایشان

دیکھ کی مار پہر آویسے اودن پر اچانک اور اودکو

يَسْتَعْرِضُونَ ۝ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ۝

بیخراشند میں گوئند آیا ہمت دادہ شویم

خبر نہو پہر مہینے گئیں کچھ بی ایم کو فست ہے

أَفَعِدْنَا بِنَايَ لَيُتَجَلَّوْنَ ۝ أَفَرَأَيْتَ إِنْ شَتَّعْنَاهُمْ

آیا عذاب مارا شتاب ہے طلبند آیا دیکھ اگر ہرہ سنا زیم الشار

کیا باری مار جلد آئے ہیں پہلا دیکھ تو اگر بڑے دبا ہے دیکھ

سَنِينَ ۝ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ

ساہا باز یاید بدیشان اچھ ترساندہ میشند

کئی برس پہر پہنچا اودن پر جبکہ اودن سے وعدہ تھا

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَعُونَ ۝ وَمَا

جہ چیز ارفع کند از انرا ایشان پہرہ سنا بودن ایشان و

کیا کام آدیکھا اودکے جنا پہنچے رہے اور یہ

أَهْلُكُمْ مَرْقُوبَةٌ إِلَّا لَآئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۝ فَيَذَرُكَ

ہلاک کر دیم ایچ وہ را الا اور ایم کنندگان بودند بھتیدہ ان

کوئی بستی نہیں کیا ہے جسکو نہیے در سنا کو ایسے بادلا کر

وَمَا كُنَّا مُنْذِرِينَ ۝ وَمَا تَنْزِيلُ الْكِتَابِ إِلَّا

وہ ہودیم نہنگار و خود بنا و در دقتراہ استیظانان

اور بار اس کام نہیں فلک کرنا اور اس کو نہیں کے اور بے شیطان

۱۰۱

۱۰۲

۱۰۳

۱۰۴

۱۰۵

۱۰۶

۱۰۷

۱۰۸

۱۰۹

۱۱۰

ساقیہ عتدہ

منہ رن ذکر

وما ينبغي لهم وما ينبغي لغيرهم

وسرا اور نسبت ایشانرا و نمیتوانند
هر آینه نسبت ایشانرا

اور ان سے بن نہ آویسے اور دگر نہ سکتین انکم نو

عَنِ السَّحَابِ لَعْنَةُ وَلَوْ أَنَّ ۖ فَلَا تَدْعُوهُمُ اللَّهُ إِلَهُكَ

آرشیون یعنی آرشیدن کلام ملائکه و در کدگانند پس مخوان با طهارت و عبودیت

سننے کی جگہ سے کناریے کروا دیے سو تو منت بکرا لکھ کر یہاں سے گزرا

أَخْرَجَكُم مِّنَ الْمُعَذِّبِينَ ۝ وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى

دیگر اگاہ بائیں از عذاب گردگان

پھر تو پر ایسے عذاب میں ڈال دیا اور فرستادے کہ تم کو قتل کر دو

الْأَقْيَيْنِ ۝ وَانْخَفِضْ بِجَنَابِكِ لِمَنْ تَعْلَمِ

و بیست و نهمین بار در این موعود

اور اسے بازو سپرے کر کے اون کے راس پر جوڑ کر مایاں پر

من المؤمنين

پس از آنکه در این شهر اید هر ایامی که در آن

ایمان و ایسے شخص پر اگر میری سیب سے کسی کو کوئی چیز ہو تو میں اس کو دے دوں گا

سَمَاعُكُمْ ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۝

از این کتاب میسید

اور یہ ہوا کہ اس نے ہر دو سال میں ایک بار

لذی یرک جین نفوس و قلوب

وہ کہتے ہیں کہ حضرت ابراہیم علیہ السلام نے اپنے

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

36

مجلس سیدہ شریفہ
خانم دلاور خانم
پیشوا ارمی

برای این امر

۲۸۰
 علی بن ابی طالب
 اور بارون کی خدمت میں
 حاضر ہوا

مَنْ تَزَلَّ الشَّيْطَانُ عَلَيْهِ

السَّحَابِ إِنَّهُ هُوَ السَّهْمُ الْعَلِيمُ
 در میان سجدہ کنندگان حضرت علیؑ فرمود اناست
 نمازوں میں وہ جو ہے وہی ہے سنا جاتا ہے
 أَنْبِئَكُمْ عَلَىٰ نَزْوٍ الشَّيْطَانُ نَزَلَ
 خبر دہم تمہارا ہر پیکر خود ہی آئندہ شیطان نازل
 مِنْ بَنَادٍ مِّنْكُمْ سَيُؤْتِي السَّحَابَ الْوَسْطَىٰ
 میں بنادوں تم کو اس پر اور سب سے میں شیطان اوستہ ہے
 عَلَىٰ كُلِّ آفَاةٍ أَتِيَةٍ يَا قَوْمِ السَّهْمُ وَكَثْرُهُ
 ہر دروغ جو کہی گئی گناہگار ہی ہوتا کوش و بیشتر کرنا
 لَا يَمَانُ وَالشُّرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْفَقْرُ ۚ أَلَمْ
 دروغ تو باندہ و شراعت پر و بیکشان کیستہ گرامان آبا
 تَرَاهُمْ فِي سَكِلٍ وَأَدِيعُهُمْ ۚ وَأَنْتُمْ
 دیکھو کہ ایشان وہم پیدا ہے سرگردان خود ہر دیکھنا
 لَا يَمَانُ مَا لَا يَفْعَلُونَ ۚ لَا الَّذِينَ آمَنُوا
 نہ کہیں نہ انجام نہی کہتے مگر تاکہ ایمان اور نہ
 دَعَاوُ الشُّرَاءِ ذُنُوبُ وَاللَّهُ كَثِيرٌ وَأَنْتُمْ
 دعاوار شراعت کنندہ دیکھو خدا کونہ بیچارے و انتہام کشیدہ
 لَا يَمَانُ مَا لَا يَفْعَلُونَ ۚ لَا الَّذِينَ آمَنُوا

۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰

کہ ایک شیطان آسمانی ایک شیطان زمین کا ہے
 شیطان زمین کا ہر گناہ و شہوت کی بات کہتے ہیں
 شیطان آسمانی ہر گناہ و شہوت کی بات کہتے ہیں
 شیطان آسمانی ہر گناہ و شہوت کی بات کہتے ہیں
 شیطان آسمانی ہر گناہ و شہوت کی بات کہتے ہیں
 شیطان آسمانی ہر گناہ و شہوت کی بات کہتے ہیں
 شیطان آسمانی ہر گناہ و شہوت کی بات کہتے ہیں
 شیطان آسمانی ہر گناہ و شہوت کی بات کہتے ہیں
 شیطان آسمانی ہر گناہ و شہوت کی بات کہتے ہیں
 شیطان آسمانی ہر گناہ و شہوت کی بات کہتے ہیں

(Faint handwritten notes at the bottom of the page)

الحمل

مَنْ لَعَنَ مَا ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا

بعد از آنکه مظلوم شدند و خواهند دانست ظالمان
این بچه که او را بر ظلم هوا اورا با معلوم کرد بگفت ظلم کردند
ای منقلب بگو

که گرام از خواهند گفت
کس که گشت او بگفت این است
سورة النمل نزلت بمكة ثم القصص

ایاتها ۹۲ کلماتها ۱۱۴۹ و حروفها ۳۴۹۹ رکعاتها ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طس ق ت لك آیت القرآن و کتاب مبین

اینها آیات قرآن و کتاب روشن است
بسم الله الرحمن الرحيم
هنا و بشرى للمؤمنين الذين يقيمون
هم است و فرود است بر مسلمانان آنکه برپا دارند
سوجه او و خوشخبرى ایمان و انوار جو که می رسد به این

۷۲۴
ع ۱۵
فلانک و کونى من ذین الشکاک کبریا
بجایگاه نیست خدادادى ای
کافران ستمگران بپایان است
بیشتر بپایان رسوا

و من جمیع کلمات
آوردن است بلکه در آن
سوره که در آن است
بوده و در آن
بوده و در آن

فان اگر کسی
نفسه را از
آواز می خیزد

تُؤْتِي أَرْبَاعًا مِّنْ فِي النَّارِ وَمِنْ حَمَلٍ لَّهَا وَ

آواز کرده آنکه برکت داده اند کسی را که در آن است و کسی را که حوالی در

سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾ يَوْمَئِذٍ كُنَّا

پایه خدا است پروردگار عالمها و ایامی هر آینه سخن

اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ وَالْقَوَاعِصُ كَفَلَّا رَهًا

خداوند عزیز و حکیم و قوایع را که فراموش کرد

تَهْتِكُ كَانَهَا جَانٌ وَلِي مَدِيرًا وَلَمْ يَعْقِبْ

که غفاری چندی که یاری ما نیست و در گذشت او را و بازگشت

يَوْمَئِذٍ لَا تَخَفُ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدِي الْمُرْسَلُونَ ﴿١٠﴾

و این روز ایامی ترس بر آید نمی ترسند نزد من پیغامبران

إِنَّمَا مَنَظَرٌ لَّكُمْ تَبَدُّلٌ حَسْبُكُمْ سَوْفٌ قُلُوبٌ

لیکن آنکه منظر کول باز عرض آن کرد بکس بعد از بیک پس بر آید

غُصَّوْنَ رَحِيمٍ ﴿١١﴾ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ خُجَّاجٌ

آمرزنده مهر با هم و در آرد دست خود را بگریبان خود تا بر داند

فان اول سوره
جب از تو سوره
هوئی برده که

ایک کام کا
در آن
ساز کر یا

وَقَالَ

۱۲۹۸
 نشان بر روی این دیوار
 نشان بر روی این دیوار

يُخْلَعُ مِنْ غِيَرِ سَوْءٍ فِي تَسْعِ اَيَّامٍ قَرِيْبَةٍ

سفید شده از غییر سبب این درون که داخل اند و در غییر سبب

وَقَوْمُهُ اِيْضًا كَانُوا قَوْمًا فَسِقِيْنٌ فَلَمَّا

و قوم او هم ایضا ایشان بودند گروه فاسق پس نگاه

جَاءَتْهُمْ اَيُّهَا الْمُبْصِرَةُ قَالُوا هَذَا سَيِّئٌ

که آمد ایشان نشان ای که روشن شد گفتند این سر ظاهر است

وَجَدُوا اِيْهَا وَاسْتَبَقَتْهَا اَنْفُسُهُمْ طَمَعًا

و آنهاران یافتند او را و استبقتهای نفسهای طمع

وَعَلَوْا اَفَا نَظَرَ حَكِيْفٌ كَانَتْ عَقِيْبَةُ الْمَفْسِدَةِ

پس بنگر ای چگونه بود عاقبت کار مفسدان

وَلَقَدْ اَتَيْنَا دَاوُدَ وَ سُلَيْمٰنَ عَلٰى قُلُوْبِهِمَا

و قطعاً ایستادیم داود و سلیمان را بر دلهایشان

لِلّٰهِ الَّذِي فَضَّلْنَا عَلٰى كَثِيْرٍ مِّنْ عِبَادِهِ

آن خداوندی که فضل داد ما را بر بسیاری از بندگان

انکسار

فصل دوازدهم در بیان سبب بی جا آوردن
پادشاه و باب کی گنجینه او را چنانچه
ده اسب غلام بر او و او را چنانچه
ربانے جوینت و ربانین در کار خود

۱۵ **الْمُؤْمِنِينَ وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ**
 مومن خویش و وارث شد سلیمان داود را و گفت
 ایمان و الوان پر از وارث بود سلیمان داود کا اور بلا
يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلِمْنَا مَقْصُطَ الْظُلْمِ وَأَوْتَيْنَاكُمْ
 ایردمان آموخته شد ما را بقدر مرغان در آورده شد ما را از
 لوگوں ہلکو کیا ہے بولی اور سب سے جانور کی اور ہلکو
 ۱۶ **كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا طَوْعًا لِفَضْلِ الْمُبِينِ وَحَسْبُ**
 ہر شے ہر آئینہ است فضل ظاہر وہم آورد شد
 ہر چیز میں سے بیشک ہی ہے بڑائی مریخ و اور جمع ہے
لِسُلَيْمَانَ جُنُودٌ مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ
 ہر کے سلیمان لشکر ہائی آواز جن و آدمیان و مرغان
 سیلان کے اس از کے لشکر جن اور انسان اور اور سب سے جانور
 ۱۷ **فَصَحَّفْنَا لَهُمْ حَتَّى إِذَا اتَّكَمَلُوا لَدُنَّ**
 پس انجا بعد بعض آری سجدہ کردہ میشد او تیکہ رسید بمندان مومن
 ہر او کی انھیں بشن ایمان کہ کہ جب پہنچے حیوون کے میدان پر
 ۱۸ **قَالَتْ مَلَكَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسْكِنَكُمْ**
 گفت مورچہ ایک نور چکان در آئید بخانہ ایک خود
 کہا ایک حیوان نے ایسے حیوون گھس جاو سنے گھر میں
لَا يَحِطُّ بِكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ لَا يُسْمِعُونَ
 تاور ہم لشکر شمار سلیمان و لشکر ہائی او را دانستہ
 نہیں و اسے نہ کو سلیمان اور اس کے لشکر اور او کو خبر نہ ہو

لا يحط بكم
ظلم و ملائف فالانصار

فصل دوازدهم در بیان سبب بی جا آوردن
پادشاه و باب کی گنجینه او را چنانچه
ده اسب غلام بر او و او را چنانچه
ربانے جوینت و ربانین در کار خود

کتاب الفقه من علی بن ابی طالب
جلد دوم جلد اول
در باب الفقه

فان حضرت سیدنا ابی طالب
مال مفصل پنجابا ابی جاسکار
در باب الفقه من علی بن ابی طالب
جلد دوم جلد اول

أَحْطَتْ بِمَا لَمْ يُحِطُ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبِيلٍ نَبِيًّا

در ترجمه پیغمبری که در گذشته بآن راه مردم پیش از نرسیده سبیل
بین سبیل آید خبر یک چیزی که بخواد کسی خبر نماند و او را با یون بر پاشی پیغمبریک

يَقِينٌ ۚ إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ

یقین را هر آینه من یافتم که در پستی پادشاهی میکند بر ایشان و داده شده
تختی و من سبیل پای یک عورت او را که راج بر او او سکو

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ۚ وَجِئْتُكَ

از جنس هر شئی و او را تختی است بزرگ و یافتم که او
سب چیز می باشد و او را سکا یک تخت است بزرگ و یافتم که او

وَقَوْمًا يُسْجِدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزِينُ

و قوم او سجده میکنند آفتاب را بجای خدا و آراستند
او را و سکی قوم سجده میکنند آفتاب را بجای خدا و آراستند

لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالُهُمْ فَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ

برای ایشان شیطان اعمال آنهاست پس بازداشت ایشان از راه
از کو شیطان برای او بکام پیر رو کا بکام او کوراه است

فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ۚ أَلَا يَسْجُدُونَ لِلَّهِ الَّذِي

پس ایشان راه نمایی یا بند راه نمی یابند پس سجد میکنند آن خدا را
سو و راه نمایی یا بند راه نمی یابند پس سجد میکنند آن خدا را

يَخْرِجُ الْحَيَاةَ مِنَ الْمَوْتِ وَيَأْتِي السَّحَابَ مِنَ الْوَدَّاعِ وَيَعْلَمُ

که بیرون می آید از پشته و در آسمانها وزین
نشان است چهری چیز آسمانها وزین او زمین و او آسمانها

آیا اسجدوا هلا
در باب الفقه من علی بن ابی طالب
جلد دوم جلد اول

در باب الفقه من علی بن ابی طالب
جلد دوم جلد اول
در باب الفقه من علی بن ابی طالب
جلد دوم جلد اول

اسی قدر ہے کہ اس کا ہر ایک
 ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے
 ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے

مَا تَخْفُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ۝ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

انجہ بیان میدارے و آشکارا کی کہند خدا کیست ایچ جو کچھ چھپاتے ہو اور جو کچھ چھپاتے ہو

رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝ قَالَ سَنَنْظُرُ أَصْدَقُ

پروردگار عرش بزرگست گفت سلطانِ عرش دید آیا راست گفتے صاحب تخت بزرگ کا کہا ہم دیکھیں گے تو نے سچ کہا

أَكُنْتُ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝ إِذْ هَبْ بَكَنِي

یا تو جھوٹا ہے یا تو جھوٹا ہے یا تو جھوٹا ہے

هَذَا فَالْقَوْلُ لَكُمْ ثُمَّ تَقُولُ لَهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا

پس میندا آواز ہو کر نشان باز رہے کہ وہ ان ازالہ نشان میں بگڑ جویا اور ڈال دے اور کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے

يَرْجِعُونَ ۝ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَآءِ الْفُقَرَاءُ

باز میندا بقیس گفت ای جماعہ مرعیان ہر آئندہ از خدمتِ رسول جواب دینے میں شک کرنے لگی یہی دربارِ رسول سے ہر ایک کی طرف سے

كِتَابُ كَرِيمٍ ۝ إِنَّهُ مِنْ سَيِّدِنَا وَإِنَّهُ لَكَرِيمٌ

نامہ گرامی ہے ہر آئندہ ابنِ نامہ از جا سلیمان و ہر آئندہ ابنِ نامہ ایک خطِ عزت کا وہ خط ہے سلیمان کی طرف سے اور وہ ہے شروع

اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۝ لَا تَقْلُوا عَلَيَّ وَأَتَقَاتُوا

خدا بخشنیدہ رحیم است یا تمھیں کہ نہ کر گنہگار بنیں یا سید میں نہ نہ کہ نام سے جو ہر اہل حق و الا کہ وہ ذکر و سیر کی مثال اور چٹے اور

يَخْفُونَ يَكْتُمُونَ

چھپاتے چھپاتے

عَمَّ

سجد

الْقَوْلُ

یہاں اللہ کی طرف سے
 اللہ کی طرف سے اللہ کی طرف سے
 اللہ کی طرف سے اللہ کی طرف سے
 اللہ کی طرف سے اللہ کی طرف سے
 اللہ کی طرف سے اللہ کی طرف سے

الْمَلَأَآءُ

یہی جماعہ مرعیان

الْفُقَرَاءُ

یہی فقیر

كِتَابُ كَرِيمٍ

نامہ گرامی

إِنَّهُ مِنْ سَيِّدِنَا

ہر آئندہ ابنِ نامہ

وَإِنَّهُ لَكَرِيمٌ

ایک خطِ عزت کا وہ خط ہے

سلیمان کی طرف سے

اور وہ ہے شروع

اللہ کی طرف سے

اللہ کی طرف سے

وہاں اور کوہین میں سکونت نہ ہو
نہاں اچھا

۳۲
ع

مُسْلِمِينَ ۞ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَقْيَانُ فِي

مسلمان شدہ گفت بقیس چاہتے رہیں جو اباد ہدیہ مراد
حکم بردار ہو کر فتنہ کہنے لگی اسے دربار والو بشورہ دو جو کو

۳۲

أَمْرِكُمْ مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ۞

تدبیر میں نہیں من فیصلہ کنند بیچ کار را تا دیکھیں حاضر شو پیش
ہر بے کام کا میں سقر نہیں کرنی کوئی کام جب تک تم حاضر نہ ہو
قالوا نحن أولوا أفضق وأولوا بأئس شديد
گفتند مانہ اوند تو انایم و خداوند کارزار بخشیم

۳۳

وَأَمْرًا إِلَيْكَ فَانْظُرْ يَٰمَآذَاتَا مِثْنٍ ۞ قَالَتْ

وہ ہوبے ہم لوگ زور آور میں اور سخت لڑائی واسے
اور کام تیرے اختیار ہے سو تو دیکھ کے جو حکم کرے کہیں ہو

إِنَّ الْمَلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا

ہر آئینہ پادشاہان چون در آئند بد سے خراب کنند آرا
بادشاہ جب بیٹھیں کسی بستی میں اوسکو خراب کریں

وَجَعَلُوا أَعْنَاقَهُمْ آيَةً لِلْعَالَمِينَ ۞ وَأَوَّلِي

دسازند غیر ترین اہل آرا سواتر وہم چنین
اور کرد اولین دہان کے سردار کو بستی غارت اور بھی

۳۴

يَقُولُونَ ۞ وَأَوَّلِي مَسِيلَةَ الْيَمِّ بَعْدَ بَيْتِهِ

کہتے تھے وہ آئینہ من فرستند ہم کو نشان
کہہ کرینگے ق اور میں پہنچی ہوں اونکی طرف کچھ تھو

فہا یعنی ہر بادشاہ
الہی کی کن رہا

قلم و کلام

۳۹

تَقُومُ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْكَ لَقَوِيٍّ أَمِينٌ

برخیز از جای خود برآینه من بر آن عرش توانا باشم
که تو از پیشه ایی جگه بیستی و درین ایام زور کار کن

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ

گفت آن شخص که نزدیک او علم بود از کتاب ای من بیا پیش من
بولا ده نفس جسکه یاس تا ایک علم کتاب کا میں لا دیتا ہوں

بِقَبْلِ أَنْ تَقْرَأَ لَكَ مِنْ فَطْرِكَ فَكَارَ أَنْ يَسْمُرَ

پیش از آنکه باز گردد بسوختن تو پس چون بگویند و یار او را
وہ پہلے اس سے کہ پھر تو ہی طرف میری گنہ پر ہے دیکھ اوہ در

عِنْدَكَ قَالَ أَنَا مِنَ فَضْلِكَ يَا كَلْبُ

نزدیک خود پیش گفت این عارف عادت از فضل پروردگار من است
ایہ یاس کہا بہ یہ ہے فضل سے میرے جائے کہ

أَشْكُرُ مَا كَفَرْتُ مِنْ شُكْرِكَ يَا نَشْكُرُ

آیا شکر گزاری میکنم یا ناشکر می نمایم و بر شکر گزاری که در پیش
کہ میں شکر کرتا ہوں یا ناشکری اور جو کوئی شکر کرے

لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا غَنِيًّا كَرِيمًا

بر آنکس خودیش و بر آنکس بیاسی کرد پس پروردگار من بیزار گم کند
اسنے واسطے اور جو کوئی ناشکری کرے سو پروردگار من بیزار گم کند

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرُ أَتَنْتَبِهِينَ

گفت سلمان بپیش سازید بر آنکس این تخت و را بگردیم آیا بختی باری شود
کہا رو پدل دکھا و اس عرش سے آگے آگے نہ کہیں سو خبر دیاں

وَلَا تَجْعَلْ بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ رَحْمَةً
بے رحمتی میان تو و او

بَيْنَ يَدَيْهِ رَحْمَةً

آتش

نزد او صفین باران
ضیاء کن
وہ باری

رأى

بالتجسس و باری

لَيْسَ لَكَ

بفتح الیاء ۱۲

فَسَجَّ طَارِ

فَسَجَّ طَارِ

فَسَجَّ طَارِ

فَسَجَّ طَارِ

فَسَجَّ طَارِ

فَسَجَّ طَارِ

فَسَجَّ طَارِ

فَسَجَّ طَارِ

فَسَجَّ طَارِ

فَسَجَّ طَارِ

فَسَجَّ طَارِ

فَسَجَّ طَارِ

فَسَجَّ طَارِ

فَسَجَّ طَارِ

عقل آینه است و در آینه هر چه باشد
 در دنیا هم هست و در آخرت هم هست
 و در دنیا و آخرت هر چه باشد
 در آینه هم هست و در آخرت هم هست

و قال

مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ۝ فَلَمَّا جَاءَتْ

از آنکه راه نمی باشد چون باید بپایان

قِيلَ أَهْلَكَ عَرَضٌ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ ۝

گفته شد آیا چنین است گفت گوید که همانست و داده شد را

الْعِلْمُ مِنْ قَبْلِهَا وَكَامِلِينَ ۝ وَصَدَّهَا

دانش بخفایت سلیمان پیش از بنده و کاملان و باز داشت سلیمان

مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ

از آنچه عبادت میکرد بخسزد خدا را آنچه نوحی بود

مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ۝ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّحْ

از گروه کافران گفتند بگو که در آید باین گوشه

فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا

پس چون دید آنرا پنداشتن حوض آب و جامه برداشت از دستان خود

قَالَ إِنَّهُ صَاحِبُ مِمَّا مِنْ قَوَارِيرٍ قَالَتْ

گفت سلیمان این گوشه است بی نقش و زخمان ساخته شده از آئینه گفت بپایان

کجا به نوا یک محل سبک جوشیده بود او بپایان

و قال
 ای ۱۲ صوا

رأته
 بانتهن ج بطریق الاله
 ساقها
 بالهفة الساكنة قبل الاله
 قوارير
 آیه مدبری
 و شای ۱۲

اِنَّ ظَلَمْتُمْ نَفْسَكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

برآیند منستم کرده ام برخویش و اسلام آوردم برآه سلیمان برآه غلام

رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَقَدْ ارْسَلْنَا اِلٰی ثَمُوْدَ

برادر دگر عالمها درآیند بنفستادیم بسویک بنمود

اَنَّا هُمْ صٰلِحٌ اَزْ اٰجِهٍ وَاللّٰهُ فَاذْا هُمْ

برادر ایشان صالح را که عبادت کنند خدا را پس ناگهان نفوم

فَرِيقٍ يَّخْتَصِمُونَ قَالَ يَقُومُ لِمَ تَسْتَعِیْلُونَ

دو گروه شدند با یکدیگر خصومت می نمودند گفت صالح ای قوم من چرا استعایل طلب میکنید

بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْ لَا تَسْتَغْفِرُونَ

سخن را برآی بدی پیش از رحمت جلدی طلب آمرزش می کنید

اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ قَالُوا طَرَدْنَاكَ

از خدا بود که رحم کرده شود بر شما گفتند شگون بدگرشتم از تو

وَكَمْ مَعَكَ قَالَطَرَدْنَاكَ عِنْدَ اللّٰهِ بَلْ اَنْتُمْ

و از آنکه همراه تواند گفت شگون بد شما نزدیک خداست مگر شما

اورتریکس تبه و الوکو کبا منهای بری قنعت الله که پاس آگویی این من

فصل در بیان شیوهی رسیدن به سلیمان
سلیمان و صهیون هر دو یک جا هستند
در سبب کتابانی که بر او است
که چون بانی این شیوه کوختر سلیمان
بجای که پیشینین و شگفتی بانی
او سکون بجای عقل کاغذ و از آن عقل کامل
سلیمان را از شیوهی که درین بین ظاهر است
میں سوچید و هیچ وقت سلیمان را
او کی در این دنیا و در دنیا
به برای یک یک پیدا بویانی
از او که اندک ۱۲ ص

فصل در بیان شیوهی رسیدن به سلیمان
سلیمان و صهیون هر دو یک جا هستند
در سبب کتابانی که بر او است
که چون بانی این شیوه کوختر سلیمان
بجای که پیشینین و شگفتی بانی
او سکون بجای عقل کاغذ و از آن عقل کامل
سلیمان را از شیوهی که درین بین ظاهر است
میں سوچید و هیچ وقت سلیمان را
او کی در این دنیا و در دنیا
به برای یک یک پیدا بویانی
از او که اندک ۱۲ ص

۲۹۴
 قنبر کے لکھنے کی شہادت
 قنبر کے لکھنے کی شہادت
 قنبر کے لکھنے کی شہادت

قَوْمٌ يَفْقَهُونَ ۝ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ قُرُوفٍ

نوی ہند کہ امتحان کوہ مشہور و بودند در آن شہر
 لوگ چاہتے تھے ہر طرف اور تھے اس شہر میں
 رھطے فسدون فی الارض ولا یصلحون
 کس کس دیکھتے تھے در زمین و اصلاح فی نمودند

قَالُوا اتَّقُوا سَمَوَاتِ اللَّهِ لَنُنَبِّئَنَّهٗ وَاهْلَکَ

گفتند ایک گروہم خدا خوردہ کہ البتہ نبیوں کسم بر صباغ و اہل خاند
 بوسیہ آئیں میں قسم کھاؤ امد کی سقریات کوڑھے کسم اسیر اور کسم
 ثُمَّ لَنَقُولَ لَکُم لَیْسَ بِمَا شَهِدْنَا مُوَلَّدُکَ اَهْلَکَ
 باز البتہ خواہم گفت وارث اور احاطہ نمودیم وقت ہلاک شدن اہل اور
 پھر کہہ دیں گے اسکو و عواکر بنو لہ کسم نے انہیں دیکھا جب تباہ ہوا تو کاکہ

وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۝ وَمَكْرُومًا مَّکْرًا وَمَكْرًا

وہر آئینہ مارا تو کسم گوئیم وہر سگالی کردہ بخوبی از حیلہ و ہر سگالی کردیم
 اور ہم بیشک سچ کہتے ہیں اور انہوں نے بنا با ایک تڑا اور سچے بنا
 مکرًا وھم لا یشرعون فانظر

ما فیہ از حیلہ و انشان بنید انستند پس بگر
 ایک شہد اور او کو بنید نہوی فان

کَیْفَ کَانَ عَاقِبَةُ مَکْرِہِہٖمَا اِنَّہٗمَا فِی مَرٰضٍ

چگونہ بود سدا انجام بد سگالیہ انشان کہ مہلاک کردیم البشارا
 کبسا ہوا اخلاص کے نسب کا کہ اکھاڑ مارا ہے انکو

لَنُنَبِّئَنَّہٗ لَتَقُولُنَّ
 فَنَمُکِن

مُہلک
 غیر

انکا
 اور
 قنبر کے لکھنے کی شہادت
 قنبر کے لکھنے کی شہادت
 قنبر کے لکھنے کی شہادت

الحمد لله

مجلسی بی عالی سیدان
ص ۱۲۵

مجلسی بی عالی سیدان
ص ۱۲۵

جواب قومه

وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ قُلْ يَبْقَىٰ سِعَتُهُمْ خَاوِيَةٌ
وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ قُلْ يَبْقَىٰ سِعَتُهُمْ خَاوِيَةٌ
بِمَا ظَلَمُوا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
وَأَنجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ
وَلَوْ كُنَّا إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفِتْنَةَ
وَأَن تَصْبِرُونَ ۝ آيَاتُكُمْ كَتَاتُونَ
الرِّجَالُ شَهْوَةٌ مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ ۚ بَلْ أَنتُمْ
بِمَا تَعْمَلُونَ لَبُوءُونَ ۚ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ
وَلَوْ كُنَّا إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفِتْنَةَ
وَأَن تَصْبِرُونَ ۝ آيَاتُكُمْ كَتَاتُونَ

۵۱

۵۲

۵۳

۵۴

۵۵

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْزَلَ

نہ بلکہ ہی پریم کہ بیا فرید آسمانہا زمین و زمین و زمین

لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ

برای شما از آسمان آسمانہا پس روایند ہم لبیبہا آن بوستانہا

ذَاتِ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ تَبْتِغُوا فِيهَا

بازگی ممکن بود شما را کہ ہر ویانید کہ ہر ویانید ہر ویانید

عَالِهِ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ

آسمانہا ہر ویانید ہر ویانید ہر ویانید ہر ویانید

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا

نہ بلکہ ہی پریم کہ ساخت زمین را قرا و جعلا خلالہا

أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيًا وَجَعَلَ بَيْنَ

برایا و بیا فرید ہر ویانید ہر ویانید ہر ویانید

الْمَوْتِ رَحْمَةً لِّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

وہ ویانید ہر ویانید ہر ویانید ہر ویانید

بسم الله الرحمن الرحيم

لا يعلمون ان من يبيع المذخر اذا دعا

و يكشف السوء و يجعلكم خلفاء الارض

عالمه مع الله قليلا ما تذكرون

في ظلت البر والبحر ومن يرسل الرياح

بين يد رحمة عالمه مع الله تعالى

يشركون امن يبدوا ان خلق الله

ومن يرزقكم من السماء والارض

و من يرزقكم من السماء والارض

بسم الله الرحمن الرحيم
يا فتى تشيد لآل
حل ك

الريح
دفار دكن

تشرا تشرا
ف ر ادح
ن دن ادح

42

43

النور

وہ جس نے عقل و ادراک کے
خسٹے کی کیفیت نہ سمجھی
کے لیے یہی سب سے بڑا نقصان ہے

اَدْرَكَ اَدْرَكَ
تَدَارَكَ

مکالمی تا انکے قطع گشت
اِذَا اِذَا اِذَا اِذَا اِذَا اِذَا اِذَا
اِذَا اِذَا اِذَا اِذَا اِذَا اِذَا اِذَا

بدھرتہ
الباقون داخل صولہ فی اسبیل

۴۰۰ اللہ قل ما تروا ربکم ان کنتم صدیقین
 خدا کو یاد رکھو جو تم کو دیکھتا ہے اگر تم سچے ہو

قل لا یعلم من فی السموات والارض الغیب
 کہہ دو کہ نہ آسمان پر نہ زمین پر کسی کو نہیں پتا جو کچھ چھپا ہوا ہے

۴۱ الا اللہ وما یشعرون ایاں پہنچتوں بلکہ
 مگر اللہ اور انکو خبر نہیں کہ کب اور کس طرح پہنچتوں

اَدْرَكَ علمہ فی الاخرۃ قل سم فی شک
 اِدْرَکِ اس کی دانائی میں آخرت میں کہہ دو کہ میں شک میں ہوں

۴۲ اِنھما بل ہم فیہا عمون وقال الذین
 ان دونوں ہی اس میں اندھے ہیں اور ان لوگوں کا کہنا تھا کہ

اِنھما وَاَعَادَ اَکْثَرُ اَبَاوَا اَبَاوَا اَبَاوَا اَبَاوَا
 ان دونوں ہی کو دوبارہ اباؤں کی طرح پھر سے اباؤں کی طرح

لَقَدْ وُعِدْنَا هَذَا نَحْنُ وَاٰبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ اِنْ
 ہم سب کو پہلے ہی یہ وعدہ کیا گیا تھا کہ ہم اور ہمارے اباؤں کو

هَذَا الْأَسْطُورُ الْأَوَّلُ قُلْ سِيرُوا فِي

این گرافیک پیشینان
اور کیمین بن افکوکی
نوکہ پر

الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

زمین میں بگڑے ہوئے بود انجام
ملک میں نزدیک ہوا آخر گئے گار

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ

واحدہ محو برائت ان رہائش در شکستہ از بد گارین انان
اور غم نہ کیا اون پر اور نہ رہے غم بن اون کے او با نیکی

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

وہ کہتے ہیں کہ کب ہے یہ وعدہ اگر راست کہتے ہو
اور کہتے ہیں کہ کب ہے یہ وعدہ اگر راست کہتے ہو

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفٌ لَّكُم بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ

گوشت پر نزدیک شدہ باشد
تو کہ شاید تھاری

تَسْتَعْجِلُونَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ

تو کہ شاید تھاری
تو کہ شاید تھاری

وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ

لیکن بیشتر بن ایشان شکر نہ کیا
پر اون بن بہت شکر نہیں کر سیتے

وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ

صَدِيقٌ
کبریا
وہ و خلیف

[illegible]

411

میداند / آنچه پنهان میکند سینه ایشان / آنچه ظاهر می نماید
جانشان / جوهر ربان / در کجاست / سینون من / در جبهه /
وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا بِنَا

و نیست هیچ سقده پوشیده در آسمان و زمین
 و در کوی چیز نهی جو غائب هو آسمان و زمین مین گویی

کتاب روشن بر آینه این مقلدان جان میکند پیش می
کتابی کتاب من به قرآن سناست بی

104

اسرائیل بیشترین آنچه ایشان در آن صلاح میگردند
اسرائیل کو اکثر چیز جس میں وہ بہت رہسہ ہیں

44

وہر اینہ وی ہما در حمت است
در ہر سو جہ ہے اور ہر جہ ایمان والو کو
تراب

570

۱۰۸

1. $\frac{1}{2}$

سودو بهر وسا کراد پر مینک تو سی صبح کھلی را ۵۰

وقت

اِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْكَلِمَۃَ وَلَٰكِن تَرَاهُ ۗ اِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الصَّوۡتَ الَّذِي يَدْعُوۡكَ
 ہر آنکہ تو سمیٹتا ہے شکر اُنہی کے کہ گارہ و ہمنوا کی مشنوائی کر رہا اور خود
 تو نہیں سنا سکتا مگر وہ تو گویا اور نہیں سنا سکتا ہر آنکہ تیرا
 اِذَاۤ اُولُوۡا۟ۤ اٰمِلٰۢیۡنَ ۙ وَمَا اَنْتَ بِبَصۡیۡرٍ
 تو جبکہ روی کر دانتہ پشتِ الہیہ نشین ہو رہا ہے ناہیدہ
 جہاں پر بن پشیمہ ہے کہ اور پشیمہ تو دکھانا ہے
 اَللّٰہِیۡ عَنْ فَضْلِہٖۤ اِنْ تَسْمَعُ الْاٰمِنَۃَ مِنْ
 کورانے تلمباز آئندہ از گراہی غولیش کی مشنوائی کرے کہے را کہ جانے
 اندہ تو کو جہاں راہ سے بچاؤ تو تو سنا ہے اور کو جو نہیں رکھتا ہو
 اِیۡۤاَیۡنَا فَہُمۡ مُّسۡلِمٰۢتٌ ۙ وَاِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ
 آئینہا را پس این جاغہ گردن ہند گند و چون تھوڑے عرصہ بعد
 ہماری آئینوں پر سودہ حکم رودار ہیں اور جب پڑے گی
 عَلَیۡہِمۡ اَخْرَجۡنَا لَہُمۡ ذَاۃَۤ اَبۡۃٍ مِّنَ الْاَرۡضِ
 برا نشان کیرون آریم ہر ایک نشان جانے از زمین
 اُن کے بران نشان ہیں ہر ایک کے ایک ایک نشان ہے
 تَحۡکِمُہُمۡۤ اَلۡنَّاسَ کَاۡنُوۡا یَاۡتِیۡنَا لَاقِیۡۃً
 کہ سخن گوئی را نشان ہے ہر ایک ہر ایک بات
 اُن کے کہ انہی کے گناہوں سے کہ لوگ ہماری نشانہاں لائیں کہ تہہ
 و یوم فَنَحۡشُرۡہُمۡ کُلَّ اُمَّۃٍ فَوَیۡلٌ لِّمَنۡ کَانَ
 و آئندہ کہ ہر ایک ہم از ہر ایک تہہ از آئندہ از ہر ایک
 اور جسے ہم کہہ لیں وہ ہے ہم ہر ایک ہر ایک کی ہر ایک ہر ایک

وَلَا تَسْمَعُ الصَّوۡتَ

تَدۡیِ الۡہِی

یَدۡیِ الۡہِی

والوقت ہینا

فَا تَجِبُۢنَّ بِحُجَّتِہٖۤ اِنْ
 کہ چاہے گا اور چاہے کہ
 لوگوں کے آئینوں کے گناہوں کے
 اور چاہے جان و لوگوں اور چاہے
 جہاں را نشان ہے ہر ایک

الحمد لله

سبحان الله العظيم

۸۳

يَا أَيُّهَا فَهْمُ يَوْزَعُونَ ۝ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ

آیات مارا پس ایشان بعض را بر بعض بناوہ کر دہ مشیر تا و تیکہ حاضر آمدہ گوید
ہماری باین پیرا وکی مثل شنی کی فک بہان تک کہ جب آیتہ فرمایا

اَكْثَرُكُمْ يَأْتِيَ وَكَمْ يُحِيطُ بِمَا عَلٰى

آباد و رخ شتر دین آیات مارا و زگر فتنہ بود بآن از و می دانش
نہون تم سببے بہو شتر دین بری باین اور نہ ابجکی نہیں ہماری سمجھیں

۸۴

أَمَّا ذَاكَ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَقَعَرُ الْقَوْمِ

ایہہ کار مکر دین
یا کہو کیا کہ سببے
اور پڑ حکم ادن برات

۸۵

عَلَيْكُمْ بِمَا ظَلَمْتُمْ أَفَهْمُ لَا يَنْظُرُونَ ۝ أَلَمْ

برائے ان کہ سببسم کردن ایشان پس انجاء سخن نگونید یا
اسوایطے کہ او نہون بشارت کی سوده کہہ نہیں ہو سکتے کیا

يُرَوُّ أَنَا جَعَلْنَا الْيَكْلَ لَيْسَ كُنْ أَمِيهِ وَالنَّهَارِ

ندیدہ اند کہ مایہ کردہ ایم شب رانا آرام گیرند در آن دیدہ آوہ ام روز
نہیں دیکھتے کہ سببے بنای رات کہ او سببیں چین کریں اور دن بنایا

۸۶

مُبْصِرًا ۝ ذٰلِكَ لَا يُصْلِحُ لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُونَ

روشن شدہ ہر آیتہ در عقیدہ نشانہاست قوی را کہ باور میدارند
دیکھنے کا لایسین نشانہان بن اون لوگو کو جو یقین کرتے ہیں

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَفِي غَمْرٍ مِّنَ السَّمَاءِ

و یاد کن آنروز کہ دیکھہ شود در صور پس مسطرب شوند آنانکہ در آسمانہ
اور جسدن بہو کا جادو کرسنگا تو کہہ را جادو جو کوئی این آسمان

المیرہ
سجده الفاتحہ
عشق سببے برائی داد ایسکے ہمارے
۱۲ ص

[illegible]

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ الْأَمَرُ بِشَاءِ اللَّهِ وَكُلِّ

وَتَانَاكَ دَر زَمَنِ اَنْدَرِ مَرُگَرِ كَيْسِي كِه خُدا خُواسَنَدِهَسْت دِهَرِ كِي

انکہ دین میں ۰ وتری الجبال تحسبہا حمالہ

بیا بد پیش ضد خوا رنده و به بینی کو بهارا بندہ کے آزار کا کیا
 طے آوین اوس کے آگے عاجزی ہے اور نوکیتا بہارستان غم
 وہی تم میرا السحاب صنع اللہ

و ان میر و بشارت من ابر و مشکاویہ ان خدا کہ
 اور وہ چاہیں گے جیسے صلہ بدلی کاری گری اللہ کی جسے
 کہ نہی اِنَّہ حیدر بہا بقول

استوار ساخت بر نیز را بر این دیوی خبردار است با کینه نیکیند
ساده ای است بر چیز او کو نیکو جویم رسته هو ق
من جاء بالحسنة فله خمر ميثها وهم

ہر کہ تیار و سبکی پس اور بہتر باشد از ان و ایشان از
جو کوئی را با بہلای خود او سکو مناسب است و پس بہتر از او کو
نَعْمَ تَوَافِقُ مَنُونٌ وَمِنْ حَاجِّكَ بِاللَّهِ مُتَقَرِّبَةٌ

انظر آفرین این شہد
 و ہر کہ بیارو بدست
 اور جو کوئی لایا برائی
 اور جو کوئی لایا برائی

پس نام نثار کردہ شود در کتابت در آتش جسد او دہمیشود و اگر
مواو نہ دہمیشود ایسے مین او نیکی موضعہ آگ مین وہی بدایا دے

افقہ
افقہ
فیروز خان

مجلس
مجلس
مجلس
مجلس

سورہ یونس

فَرَجَ
بِقُدْرَتِهِ
أَن فَتَنَ
أَكْبَرُ

الذکر

۹۰ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ

برق انچه میکردید بگو یا محمد جز این نیست که فرموده شد مرا که عبادت

جو کچه کرتے تھے مجھ کو ہی حکم ہے کہ بندگی کروں

رَبِّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَ مَا وَلَهُ كُلُّ

خداوند این شهر را یعنی مکہ اکرم محترم ساخت از او بشمار است

اس شہر کے مالک کی جس نے اسکو رکھا ادب کا اور وہی ملک ہے

شعبي وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝

چیز و فرمودہ شد مرا کہ باشم از مسلمانان

چیز اور حکم ہے کہ رہوں حکم برداروں میں

وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي

و فرمودہ شد آنکہ بخوانم قرآن پس بر کہ راه یافت پس این نیست کہ گمراهی

اور یہ کہ سنادون تہد ان پیر کوئی راہ پر آہا سوراہ پر او گیا

لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَلَا إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذَرِينَ ۝

برای نفس خویش و ہر کہ گمراہ شود بگو جز این نیست کہ من از بیم کنندگان

اپنے پہلے کو اور جو کوئی بگا رہا تو کہہ کہ میں ہی ہوں سزا دلا

وَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ سِيرَ إِلَيْكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا

و بگو ستائش خدا ایراست خواہ نمود شمار آیات خود پس بشناسید

اور کہہ تعریف ہے سب اللہ کو آپ کے دکھاوے کا بگو آپ کی توحید و یگانگی

وَمَا رَبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝

و نیست پروردگار تو سے بے خبر از انچه میکنید

اور نیز از رب سینے خبر نہیں اون کا خون ہے جو کرتے ہو

اتلوا
بترتادۃ اللہ بعد الواد
ارتعالہر سبیم ۱۲

یَعْلَمُونَ
بالتعریف
ان

۳۸۹

سُورَةُ الْقَصَصِ نَزَلَتْ بِمَكَّةَ غَيْرَ أَنَّ الَّذِي

۴۲۸

فَرَضَ الْآيَةَ وَقِيلَ غَيْرَ الَّذِي أَتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ بِمَا فِيهِ الْإِسْلَامُ

آيَاتِهَا ۱۸ وَكَلِمَاتُهَا ۳۴۱ وَحُرُوفُهَا ۱۰۰۰ وَوَرُكُوتُهَا ۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسْمَةً تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ سَتَلُوا

ابن ابتهار کتاب روشن است
بهم آتین من کلمی کتاب کی

عَلَيْكَ مِنْ نَبِيِّ مُوسَىٰ وَمِنْ عَمَلِكِ بِالْحَقِّ لَقَوْمٌ

بر تو بعض خبر موسی و من عمل تو را حق است
چونکه بهر حال موسی و فرعون را تحقیق اگر بود آن را

يَسْتَوُونَ ۚ إِنَّ فِي عَمَلِكِ لَعَلًا فِي الْأَرْضِ وَمَا

که باور پیدا کنند هر آینه در عمل تو که کرد در زمین
چونکه در سینه زمین است و در عمل تو که کرد در زمین

با دعای نون سینه یسیم
الا عندنا ال حال آنکه

نوا
نوازه قال
انها

الفصل

جَعَلَ أَهْلَهَا شَيْعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً

ساخت اہل آئرا گروہ گروہ زبون بگرفت جماعہ را
کر کے بنے وہاں کے لوگ کے جسے کرور کر کہا ایک زبے کو
میںم یذبح ابناء ہم و یستحي نساء ہم انہ
از ایشان می گشت پیران ایشانرا دزدہ میکرد و خزان ایشانرا دزدہ
اویں فرج کرتا اویں کے میٹے اور جنتی کہتا اویں کی عورتیں وہ

كَانَ مِنَ الْمُسَدِّينَ وَنَزِيلًا نَحْسًا عَلَى

بود از مسندان و نجاتی کہ نعت فرودان ہم بر
تہا خزانہ داری داری والاہ اور ہم چاہنے ہیں کہ احسان کریں
الذین استضعفوا فی الارض و جعلهم

آنکہ زبون گرفتہ شدہ در زمین و پیشوا مسانیم ایشانرا
اون پر جو کمزور پہنچے ملک میں اور کرور اویں کو
ایمہ و جعلهم الوارثین و نمکن لهم

دوارث کنیم ایشانرا و دسترس دہیم ایشانرا
سردار اور کرور اویں کو تمام مقام اور جاوین اویں کو
فی الارض و نری فرعون و هم من وجنتی و هم

در زمین و بنائیم رسدعون و ہامانرا و لشکر ہائی ایشانرا
ملک میں اور دیکھاوین فرعون اور ہامانکو اور اسی کے لشکر دیکھو
منہم ما کانوا یستعرون و اوجینا الی

از ان زبون گرفتگان اپنے ہی تہہ بند
اون کے ہاتھ سے جو پیر کا خضرہ و سب سے تہہ بند و اویں کا ہم بیجا

طیبتی نسخہ از کہ بنیو مہ و نہ جان
کرور و کرور بنیو مہ و نہ جان

یری فرعون
لشکر ہائی ایشانرا
لشکر ہائی ایشانرا

بنیو مہ و نہ جان
بنیو مہ و نہ جان

فلان بھائی کے لیے
 ایک اور نسخہ
 دیکھو یہ نسخہ
 دیکھو یہ نسخہ

أَمْرٌ مِّمَّا أَنْ أَرْضَعِيهِ فَإِذَا اخْفِيتْ عَلَيْهِ

موسیٰ کی ماں کو کہ اسکو دودھ پلا بہر جب تک وہ نہ ہو اسکا

فَالْقِيَهُ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا

بإذننا نرزاقك وننرسدك واندوہ مجھ پر ایسا
 تو ڈال دے اسکو پانی میں اور نہ نظر کر نہ غم کر

رَأَدُّكَ إِلَيْكَ وَجَعَلَهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

باز رسانندہ او تم بسو تو گردانندہ او ہم از پناہ بران
 پہر پہنچا دنگے اسکو نیزی طرف اور کہے اسکو بسو تو

فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا

پس برگرفتند از اہل خانہ فرعون تا آخو کارند از اہل ایشان
 پہر او پکارتا اسکو نہ عون کے گھر و اہل کے کہ ہو او کا دشمن

وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمُّنَ وَجَنُودَهُمْ كَانُوا

وہمب اندوہ دہر ایندہ فرعون و ہمان و لشکر اسے ایشان
 اور گرفتار ہے و نہ لا بیشک فرعون اور ہمان اور اس کے لشکر

خَطِئِينَ وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْ

خطا کنندہ بودند و گفت زن فرعون ابن طفل نیکو کہ ہے
 جو کہے دے ہے نہ ف و اور بولی فرعون کی عورت اچھو کی کہ ہے

عَيْنِي وَلَوْلَا تَقَاتُلُ عُكْسِي أَلَيْسَ لِي بِعَدُوٍّ

چشم مرا و مرا کشیدن بود کہ نفع دہ مارا با فرزند گریہ او را
 بجگو اور بجگو اسکو نہ مار و شاید ہمارے کام او با ہم اسکو کہ لین

وہم
 حزن

فلان بھائی کے لیے
 ایک اور نسخہ
 دیکھو یہ نسخہ
 دیکھو یہ نسخہ

قصص

موسیٰ فرعون کو بتا رہا ہے کہ میں نے تم کو بتایا تھا کہ میں تم کو قتل کروں گا اور تم کو اپنے گھر لوٹاؤں گا۔

وَلَدَاؤُهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَأَصْبَحَ فُجُورًا أُمًّا

اور ان کی حالت غافل تھی اور صبح کو موسیٰ کی ماں نے اپنے گھر کو لوٹا دیا۔

أَنْ رَبُّنَا عَلَىٰ قُلُوبِنَا لَتَكُونُ مِنَ الْمُنْذَرِينَ

اور ہمارے رب ہمارے دل پر ایسا ہے کہ تم میں سے بہت سے لوگ ہمارے سامنے آئیں گے۔

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ

اور وہ نہیں سمجھتے کہ ہم نے ان کے لیے دودھ پلانے والی عورتوں کو حرام کر دیا ہے۔

يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِيبٌ ۝ فَأَرْسَلْنَا

اور ان کے لیے ان کی دیکھ بھال کرتے ہیں اور ان کے لیے حصہ ہے۔

اور فرعون نے موسیٰ کو قتل کرنے کا حکم دیا اور اسے اپنے گھر سے نکال دیا۔

۱۰
 فاسطیغی دندہ اور کلاں میں
 تاج میں بڑا بیاض پیرا اور
 بال میں بہت اور کلاں میں
 پیرا میں ۱۲ ص ۱۰

اِلٰی اُمّہ کی بقرعینہا ولا تخرن ولتعلم ان
 ہجری اور اور تخرن ہجری کے واندہ غور و نامہ اند کہ
 اور کی مکی طرف کہ ہجری ہی رہے اور کی آمد اور غم نہ کیا اور جا
 وعدہ اللہ حق ولکن اکثر ہوا لا یقین

وعدہ خدا راست است ولکن شیرین مردمان بند اند
 وعدہ اللہ کا شک ہے بہت لوگ نہیں جانتے
 ولما بلغ اشد واشتد آئینہ حکما وعلما
 اور چون رسید بہت ہوئے خود درست اندام شد اور ہم اور اور
 اور جب پہنچا اسپہ زور پر اور سپہ لا واپس اور حکم اور سمجھ

وکذاک ہجری الحسین ودخل المدینہ
 وچنین ہجری ہم نیکو کارانہ اور آمد در شہر
 اور اس طرح ہم لا رہے ہیں نیکو اور ابانہ کے اور
 علی بن ابی طالب فوجہ فیہا رجلاں
 در وقت ہجری اہل آن پس یافت اچا در دشمن

جس وقت ہجری ہوئے وہاں کے لوگ پہنچے اور ہمیں دور
 یقیناً ہذا من شیعۃ و ہذا من عدا
 با یکدیگر جنگ مکرند آن یک از قوم موسی بود و آن دیگر از دشمنان و
 رہتے بہہ اوس کے رفیقوں میں اور بہہ اوس کے دشمنوں میں

فاستعانہ الذی من شیعۃ علی الذی
 پس طلب کیا کہ از قوم او بود اور ان دیگر کے
 پہنچا دی اوس میں اوس کے رفیقوں میں اور بہہ اوس کے دشمنوں میں

فاستعانہ

فون دے دا خون باس فرماوے دیسے
 دیسے کس پرانیٹ ہواور دیسے
 دیسے کس پرانیٹ ہواور دیسے

۱۸

قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَكَيْفِي مَبِينٌ فَلَمَّا ان

پس گفت کہ موسیٰ ہر آئندہ تو گراہ آشکارے پس چون
 او سو گیا موسیٰ نے ہنر فرما دیا ہے صریح و پیر جب

أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَا

خواست کہ دست دراز کند شیخے کہ دسی دشمن موسیٰ فرما کہندہ بود
 چاہا کہ مانند دے آبے او سپہر خود دشمن بنا و د و نوکا بون

مُوسَىٰ أَيْدِيًا تَقْسِيكَ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسِي بِالْأ

فرما کہندہ ای موسیٰ آیا سوچا کہ کشتے مرا چاہا کہ کشتے
 او تھا ای موسیٰ کیا چاہتا ہے کہ خون کرے میرا جسے خون کہ چاہا ہے ایک ہی کال کو

أَنْتَ تَدْعُنِي أَنْ تَكُونَ رَجُلًا فِي الْأَرْضِ مَا يَرِيدُ أَنْ يَكُونَ

نہ خواہے مگر انکہ بائیں سم گارے در زمین و نہ خواہے کہ بائیں
 تو ہی چاہتا ہے کہ زبردستی کرنا پرے ملک میں اور زمین چاہتا ہے کہ ہو

مِنَ الْمُصْلِحِينَ وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ

از نیکو کاران تھا و آمد شیخے از اقصا مدینہ
 طلب کرد سپہر والا تھا اور آیا شہر کے سپہر سے

يَسْعَى قَالَ مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَأْتِيَنَّكَ

شہابان گفت ای موسیٰ ہر آئندہ ریشان مشورت بکنند در حق تو
 ایک مرد و در تا کہا ای موسیٰ در بار و اسے مشورہ کہے ہیں تجھ پر

لِيَقْضِيَ لَكَ فَاخْشَعْ جِرَائِكَ مِنَ النَّاسِ

تا کہ شہد ترا پس برون رود ہر آئندہ تو از نیکو کاران نام
 کہ نیکو کار دین سونکل جائیں در اہل اہل یا سپہر والا بون

یٰطش
 ان

۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰

الفصل

فخرج منها خائفاً يترقب قال رب بيدي من

پس بردن آمد از آن شهر نرسان استغاثه گفتند آید بر در کار من خلاص کن مرا
هر نگار و این بی تو از راه بی درنگی بولا ای رب خلاص کر مجو

القوم الظالمين ولما توجه تلقاه مدي

گرده استگزاران رفتند متوجه شد بسوی شهر یمن
اس قوم بنی الفاضل است او جب موبه در امدن بیست

قال عيسى عليه السلام اني قد بينت لكم السبيل ولما

گفته امیدوارم از پروردگار زایش که دلالت کند بر راه راست و قیله
بولا امید است که میرا ایوب و سید مجو سید ای راه او جب

ورد الماء مدينا وجعل عليه امة من الناس

و در آب یمن یافت آن آب طافه را از مردمان
شهر یمن سید بانی پر است و آن جمع پور است

ليست لهم نبي ووجه من ذنوبهم من آتت تدوون

ایستادن نداشتند خود را و اوقات آنرا ایشان روزن که کارها
بانی بلا سید است و در یمن او را که سوار بود و در یمن

قال ما خطبكم قالوا لا نسقي حتى يصير الربيع

گفت موسی بن ذن چیست حال شما گفتند آب نمی نوشانیم تا که باران از آسمان
بولا نگو که کام سید بویان هم چنین بکلی بانی جب که سید بویان چو کام

فما كنا نخرج كبد من قدامهم فماتوا ثم نزل

و چه راه چو کلان سال است پس موسی آب نوشانید بر آیین پروردگار و
او را بار آب چو سید سید بری عمر که پیراوست سید سید که پیراوست

فما كنا نخرج كبد من قدامهم فماتوا ثم نزل

فما كنا نخرج كبد من قدامهم فماتوا ثم نزل

فما كنا نخرج كبد من قدامهم فماتوا ثم نزل

فما كنا نخرج كبد من قدامهم فماتوا ثم نزل

الظِّل فَقَالَ رَبِّ لِي مَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ

سایہ پس گفت ای پروردگار من بر آئین من آنچه فرود آورده ای که بگویند نعمت

جهان کی طرف بولا ای رب تو چه آید که میری طرف آید

فَقَدَرْنَا جَاءَتْهُ أَحَدُهُمَا نَسِيًّا عَلَى اسْتِجَاءٍ

مخام پس آمد بوسی یکی ازین دوزن راه برفت بفرست

من او سکا محتاج ہوں پھر آیا اوس پاس دو نوغین سے ایک

ثَلَاثًا لِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرًا وَسَقِيمٌ

گفت بر آئین بد من بخواند ترا تا بتودہ مرد

بولی میرا یہ تھکو بلا تا ہے کہ یہ ہے میں دیکھتی ہوں اسکا کہ تو نے بتا دیا

لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ

را کیا بچہ تو سنا بد تو یک شعبہ دقت کر کہ پیش رو تھے را گفت

ہمارے جانور پر جب پہنچا اوس پاس اور بیان کیا اوس سے احوال کیا

لَا تَخَفْ جَوْتُ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ قَالَتْ

ترسش خلاص شدی از قوم ستمکاران

مت ورنہ آ یا تو اوس قوم سے انصاف سے بولو

أَحَدُهُمَا يَأْتِ اسْتِجَارَةً إِنَّ خَيْرَ مَنِ

یکی ازین دو دوزن ای دوزن مزدور گیر اورا بر آئین بہترین سے

اون دو نوغین سے ایک آید اسکو نوکر کہہ دے البتہ بہتر

اسْتِجَارَتِ الْقَوِيِّ الْأَمِينِ قَالَتْ لِي

کہ مزدور گیری شخصہ تو انا با امانت باشد گفت شعبہ بر آئین بخوام

نوکر جو نوکر کہا چاہی وہ جو ذرا آبرو امانت دہم کہ میں چاہتا ہوں

میں خود کو نوکر کہہ دوں گا

میں خود کو نوکر کہہ دوں گا

میں خود کو نوکر کہہ دوں گا

میں خود کو نوکر کہہ دوں گا

میں خود کو نوکر کہہ دوں گا

میں خود کو نوکر کہہ دوں گا

میں خود کو نوکر کہہ دوں گا

میں خود کو نوکر کہہ دوں گا

میں خود کو نوکر کہہ دوں گا

میں خود کو نوکر کہہ دوں گا

میں خود کو نوکر کہہ دوں گا

میں خود کو نوکر کہہ دوں گا

میں خود کو نوکر کہہ دوں گا

میں خود کو نوکر کہہ دوں گا

میں خود کو نوکر کہہ دوں گا

میں خود کو نوکر کہہ دوں گا

۲۷

۲۸

۲۹

۳۰

میں خود کو نوکر کہہ دوں گا

جذوة
غرنف
شکن

راہا
باجتہیل و بطریق الای

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ نَارُ الْعَالَمِينَ
 ایل خود دوزخ کنیدی ہر آئینہ برہم آئینہ ہے
 اے گہرہ انکو ہر دین سے دیکھی ہے ایک آگ شامیہ ہے
 مِنْهَا خُبِرَ وَجَدُوهَا مِنْ الشَّارِكِ لَكُمْ
 از خبا خبر یا ہر دم شعلہ از آتش بود کہ خبا
 و مانکی کچھ خبر یا انگور آگ کا شامیہ
 تَصْطَلُونَ فَلَمَّا آتَاهَا نُورٌ مِنْ شَيْءٍ
 تحصیل گری کنید پس چون آذر دیکھ آذر دہ شد از کراندہ
 پر جب پہنچا اوس سانس آذر ہوئی
 الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ
 راست میدان در جاگاہ بابرکت از میان درخت
 اے ان کے واسطے کہ آئینہ ہے برکت ہے آئینہ ہے آئینہ ہے
 أَن يَمُوسَىٰ إِنَّ اللَّهَ رَبُّ الْعَالَمِينَ
 کہ موسیٰ ہر آئینہ میں خدا ہم پروردگار عالمیہ
 کہ موسیٰ میں ہوں میں اللہ جہانکا رہا
 أَن أَلْقَىٰ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تُتَلَدُّ لَكُنْهَا
 آگہ بانگن عصا خود را پس چون دید کہ عصا کوکت بکن گویادی
 بہ کہ ڈال دے اپنی لاٹھی پر جب دنیا و سکو بہتہ جیسے
 جَانِ وَلِيٍّ مَدِيرًا وَكَوْنَهُ يُوقِظُ الْعُلَمَاءَ
 جان ولی مدبر و کہ بیدار کند عالمیہ
 مارست بیدار کند از پست دادر باز گشت
 سانب کی شکست آیت اولیہ ہر امور بزرگ اور پست چہ دیکھا موسیٰ

أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِ ۝ أَسْأَلُكَ

یہ ہیں سب سے ترس ہر آئینہ از انہما نے دور آر
آگے آ اور نہ ڈر تجھ کو خطہ نہیں چٹھا
بدل فی حبیب کجرا بربضاء من غیر سو

دست خود را در گریبان خود تا برون آید سفید شده از غیر علفی
اینهاست این گریبان من گل آویخته چنانچه که چهره برای می
و اضمهم الک جناحک من الهم فداک

وہم آں [بسیب خورد باز دی خورد] از سرش کہ بسیب فہو خوردن پیرا
اور طاعت انما از درستی سوچہ

اور اسی طرف ایسا بازو درج
بَرِّمَنْ مَرْيَكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ

دوستانہ انداز و ادبہ از چہ بردار کار تو کیسے فرعون و جاعت اور آہستہ آہستہ
دوستیدن برتر کسی کہ طوطی کے فرعون اور اس کے سرداروں پر ہنسے

دوستوں میں ہر ایک کی طرف سے دعوتیں اور اس سے بڑھ کر یہ کہ

كَانُوا أَقْوَمًا فَسَقِينِ ۝ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ

گفت ای بروم کار من بر آئینه من نشانم
بودند گروه بدکار مرا

ہے لوگ نے علم فان بولا ابے رب سبے خون لیا ہے
مِنْهُمْ نَفْسًا وَاَخَافُ اَنْ يَّقْتُلُونِ ۝ وَاَسْخِي

فرايند شخفيہ را پس نم کہ بکشند م
دبر اور من

۱۷۸
ہو افسوس منی لسان فارسیلہ منی

ہمراہ ہوا۔ کچھ عرصے تک یہاں رہا اور پھر وہاں سے
بارون فیض ترہٹ زمین اور قیمت زبان میں بیعت اور ہمارا من

الرَّهْبُ الرَّهْبُ الرَّهْبُ
بُغْطَانِي بُغْطَانِي بُغْطَانِي
مَنْ مَن مَن

حسن آباد مولانا درویش علی خان صاحب

طر مرقوم گوید
 هم آوردن و مبارک است
 است از معطر خام و خوشنشان
 چنانکه نفس جلی کباب است از اوضاع و احوال

بسم الله الرحمن الرحيم

رَدَّ اَيْصَدِّقْنِي رَايَ اَخَافُ اَنْ يَكْتَبُوْنِي

در گذشته که بار و در مرا بر آینه می رسم از آنکه در وی خنجر نذر
دو کو که بگو سجا کر سیه بن در نا چون که بگو چه بگو تا کر بن

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَجُعَلَ

گوشت منم خواهم کرد بازو تو را برادر تو و خواهم داد تو
و در ایامم کرد در سینه برت بازو کو برت بهای است از سینه

لَكَ سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكَ مَا بَأَيْتُنَا

شمارا علیه پس توانند رسد بقصد ایضا ایستو شما بسبب نهادن
تکو غلبه بر ده نه پنج سبب منم که همای نشانی است

أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمْ الْغَالِبُونَ فَلَمَّا جَاءَهُمْ

شما و آنکه پیروی شما کرده اند غالب شدند پس چون آورد
تم آورد و چهار سبب ساخته بود و بر روی سینه برت بهای است

مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا حُسْنُ

موسی نشانیها را و واضح آمد گفتند نیست این اگر جادوی
موسی است که بر روی نشانان ایلی بوسیله او بر کوه بنین برت بهای است

مُفْتَنٍ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آيَاتِنَا الْأُولَى

برسته و نشیده ایم این را در بیان نخستین
جوریا او برت بهای بنین برت بهای است که بایستاد و در بن

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي أَعْلَمُ بِمَا يَدْعُوا بِأَلْهَدَى

و گفت موسی پروردگار من دانست که هر که آرزو هست هدایت
او را که با موسی میرا برت بهای بنین برت بهای است که بایستاد و در بن

رَدَّ اَيْصَدِّقْنِي

اَيْصَدِّقْنِي

يَكْتَبُوْنِي

بِأَخِيكَ وَجُعَلَ

لَكَ سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكَ مَا بَأَيْتُنَا

أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمْ الْغَالِبُونَ فَلَمَّا جَاءَهُمْ

مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا حُسْنُ

مُفْتَنٍ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آيَاتِنَا الْأُولَى

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي أَعْلَمُ بِمَا يَدْعُوا بِأَلْهَدَى

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي أَعْلَمُ بِمَا يَدْعُوا بِأَلْهَدَى

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي أَعْلَمُ بِمَا يَدْعُوا بِأَلْهَدَى

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي أَعْلَمُ بِمَا يَدْعُوا بِأَلْهَدَى

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي أَعْلَمُ بِمَا يَدْعُوا بِأَلْهَدَى

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي أَعْلَمُ بِمَا يَدْعُوا بِأَلْهَدَى

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي أَعْلَمُ بِمَا يَدْعُوا بِأَلْهَدَى

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي أَعْلَمُ بِمَا يَدْعُوا بِأَلْهَدَى

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي أَعْلَمُ بِمَا يَدْعُوا بِأَلْهَدَى

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي أَعْلَمُ بِمَا يَدْعُوا بِأَلْهَدَى

القصص

يَكُونُ
فنا کردن

مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عِقْبَةُ الدَّارِ

از نزدیک او و پھر کہ اور است عاقبت پسندیدہ در آخرت

أَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا

برائینہ رستگار نشینان کہ ستم نگاران گفت فرعون ای

الْمَلَأُ مَا كُنْتُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ

جامہ نذرانہ ام بد کہ شما هیچ خضر غیر من بر آتش برافروز

لِيُبْهِمَنَّ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا

بر آب من ای مان بر گل بقعہ خشت ساز پس بنا کن بر آب من کو شکر

لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَخْلَقُهُ

بود کہ من بالا بر آیم ای سو کہ معبود موسی و بر آئینہ من سیبہ پندام اورا

مِنَ الْكَذِبِينَ ۝ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ

از دروغ گو یان و تکبر کرد فرعون و لشکرهای او

فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُوا أَنَّهُمُ الْبَاقُونَ

در زمین بفریاد حق و ظن کردند کہ آیندگان

لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَكَانَ لِفِرْعَوْنَ أَشَدُّ الْعَذَابِ

وہاں کہ عذاب او سخت تر از عذاب ہوا

أَعْلَى
اوج ک
اور

فنا کردن
اینکه از آتش زمین کی است
اولی مرتبت
وہاں کہ عذاب او سخت تر از عذاب ہوا

برجوع
افاد
رجل

۳۴

لَا يَرْجِعُونَ ۝ فَأَخَذَهُ وَجُودُهُ فَنَبَذَهُ
بِأُذُنِهِ دَانِدَهُ شَتُوهُ بَسْمُكَ نَشْمُ اَوَارَادِ شَكْرَانِي اَوَّلِيَسْ نَعْدُ بِالنَّارِ

فِي السَّيْرِ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الظَّالِمِينَ

پیدا پس دگر چگونه بود انجام سنگاران

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيُفَكِّمُونَ

وگر داندیم اینها پیشوایان که میخوانند بسوی آتش روز

الْقِيَامَةِ لَا يَنْصُرُهُمْ ۝ وَلَشَجَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ

آیات نصرت داده نشوند و از پی ایشان که شایسته دین

الدُّنْيَا آيَةً وَيَعْمَى الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْقَاطِعِينَ

دنیا آیت است و روز قیامت ایشان از دوزخگان شایسته

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكَ

وہ آئندہ دادیم موسی کتاب بعد از آنکہ ہلک شدیم

الْقُرْآنَ زَكَاةً لِّبَصِيرَةِ النَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً

قرآن پاکیزگی را دلیل شدہ را یک مردمان و ہدایت و بخشایش

لِّقَوْمٍ سَابِقِينَ ۝ اَوَلَمْ يَكُنْ لَهُ آيَاتُ

۴۲۱ مَلَهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ آلِ

تا بود که ایشان پند پذیرند و تو نبودی بطرف غریب
شاید یاد رکھیں **فَلَنْ** اور تو نہ تھا **غَرَبَ** کی طرف
اِذْ قَضَيْنَا اِلَىٰ مَوْسٰى الْاَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنْ

چون انجام رسا بزم موسیٰ وحی را دیند و خود از
جانب ہستی بھیجی موسیٰ کو حکم اور نہ تھا تو

۴۲۲ الشَّاهِدِينَ ۝ وَلَكِنَّا اَنْشَاْنَا قُرْۤاٰنًا قَطَّاعًا

حاضران و لیکن ما آفریدیم **قُرْۤاٰنًا** یعنی بعد موسیٰ پس درازند
و کہنا **قَطَّاعًا** لیکن ہستی اور ٹھانیں کئی سنگین پھر ہستی گزری

عَلَيْهِمُ الْعَمَلُ وَمَا كُنْتَ تَاوِيًا فِي اَهْلِ مَدْيَنَ

برائشان **عَمَلُ** عمو تو نبودی باشندہ در اہل مدین

۴۲۳ تَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰیٰتِنَا وَلَكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا

اون بر مدت اور تو نہ تھا **اٰیٰتِنَا** یعنی دالون میں
کہ سچو آیت برائشان آیات مارا و لیکن ما بودیم **اَكْثَرَ** نسبتندہ

۴۲۴ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّوٰرِ اِذْ اُنۢزِلْنَا وَاِلَیۡكَ

اور تو نہ تھا **طُّوٰرِ** چون آواز دایم و لیکن ہی آمد
اور تو نہ تھا **اِلَیۡكَ** طور کے کنارے جب آواز دی و لیکن

رَحْمَةً مِنْ رَّبِّكَ لِتُنۢذِرَ قَوْمًا مَّا اَتَوْهُمۡ مِنْ

از رو بخشش پروردگار تو نازر سے گرد ہی را کہ نیا ہوا و لیکن
یہم ہر سے ترسے رب کی کہ تو دیر نہ تھا **رَحْمَةً** کہ کوئی نہ ہو

فَلَنْ تَوَسَّيَكَ بَعْدَ اِجَابَتِكَ
عَذَابِ اَلَمِ اِيۡمَانِ كَبِيۡرًا
اَلَيْسَ بِكَ بِمُؤْمِنٍ
مِّنْ اَعۡرَابِ اَلۡدِّیۡنِ
مِنَ اَعۡرَابِ اَلۡدِّیۡنِ
مِنَ اَعۡرَابِ اَلۡدِّیۡنِ

قُلْ فَأَتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ هَادٍ

گو پس بیاورند کتاب سے فرود آئندہ از نزدیک خدا کہ وہی راہ نایب و ہدایت
تو کتاب اب لاؤ کوئی کتاب اور سب کے پاس کی جو ان دونوں سے بہتر ہو

مِنْهُمَا اتَّبِعْهُ أَنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ فَإِنْ

از میں دو تا پر دیکھو اگر راست آگاہ ہو پس اگر
میں اور سپر جوں اگر تم سے ہے ہو

لَمْ يَكُنْ بِكُمْ نَبَأٌ فَاكْذِبُوا أَمْ يَكُنْ لَهُمْ

نبیوں کے لئے خبر نہ تھی پس بدانکہ جو این نیست پیروی میکنند
نہ کر لادین ترا کہا تو جان سیکے کہ وہ جلتے ہیں

أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِنْ أَتَّبِعَهُمْ هُوَ الْبَاطِلُ

خود پس خود را و کسست گمراہ تر از کے کہ پر د خواسش نفس کو
نیکے اپنے جاؤ پر اور اوس سے بھگا کون جو طے اپنے جاؤ پر

هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ أَنْ لَا يَهْدِيَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

یہ خدا کے آئندہ خدا را کہ نایب گمراہ را
راہ نیکے اند کے بیشک اند ماہ نہیں دینا ہے انصاف کو

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

پر آئندہ ہم نے در پی آوردیم براہ ایشان این فراموش تا بود کہ ایشان تذکر
پر ہم لگایے گئے ہیں و ان سے بات نہاید وہ وہاں میں لائیں

الَّذِينَ اتَّبَعُوا الْكُتُبَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ

انکہ را وہ ایم ایشان را کتاب پیش از قرآن ایشان بقرآن
جگوہنے دی ہے کتاب اس سے پہلے وہ اسکو

۲۰۴

ع

۵

نصف

بسم الله الرحمن الرحيم

يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذْ أُنزِلَ عَلَيْكُمْ قَالُوا أَمْثَلُ

ایمان می آرند چون فرستادیم بر ایشان گویند ایمان آوردیم

أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّنَا إِنَّكُم مِّن قَبْلِهِ مَسْلُومِينَ ۝

آنکه حق است از جانب پروردگار ما و شما را پیش از این تسلیم کرده بودیم

أُولَئِكَ يُوقِنُ أَجْرَهُمْ قَرِيبٌ ۝

این جماعت داده شود این را نزد ایشان دوبار بابت آنکه میسر کردند

وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ

و رها می کنند بدی را و آنچه را که از نعمت پروردگار خود رها می کنند

يُنْفِقُونَ ۝ وَإِذْ أَسْمَعُوا اللَّغْوَ عَرْضُوا عَنْهُ

سخن می گفتند و چون بشنیدند سخن بی مورد را روی گردانیدند از آن

وَقَالُوا إِنَّا أَعْلَمُ بِالْحَقِّ ۝

و گویند ما را است کردار ما و شما را است کردار ما شما را است که می گویید

لَا تَسْتَعِزُّ بِالْحَقِّ ۝ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَن تَشَاءُ ۝

نخواهم بجزت جانان من یا محمد بر آینه تورا نهی غای هر که را

بگویند چاهین من بسمه تورا نهی نهی لانا بگو

۵۲

۵۳

۵۴

۵۵

و این جماعت را که در این آیه مذکور است و این جماعت را که در این آیه مذکور است و این جماعت را که در این آیه مذکور است

و این جماعت را که در این آیه مذکور است و این جماعت را که در این آیه مذکور است و این جماعت را که در این آیه مذکور است

قصص

أَجْبَدْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ وَهُوَ

محدث مہداریک ولیکن خدا راہ می نماید ہر کرا خواہد داد

أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ وَقَالُوا إِنَّا نَسْتَبِيعُ الْيَهُودَ

دانا ازست براہ یافتگان گفتند بعض اہل کفر اگر ہر دو ہزار ہستم

مَعَكُمْ تَخْتَلِفُ مِنَّا أَوْ لَمْ تَخْلُفْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ

بانو ر بودہ شویم از ز بن خود ط آیا جا گذاریم ایشانرا

حَرَمًا أَمْ نَاجِي إِلَيْكَ مَوْتٌ كُلُّ شَيْءٍ رِزْقٌ

در حرمے ما امن رسانیدہ بنود و تسکو دی یوہ ما از ہر جنبہ زور سے

مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

از نزدیک ما ولیکن بیشتر بن ایشان نمیدانند

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِكَ بَاطِلٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ

وہا ہلک کر دیم دے را کہ از حد در گذشتند در گذران خود

فَتِلْكَ مَسَکِنُكُمْ لَمَّا نَزَّلْنَا الْبُيُوتَ مِنَ السَّمَاءِ

پس اینہا ست جا ماندن ایشان ماندہ نشد انجا بعد از ایشان

أَنْبِئْهُمْ بِمَا هُمْ كَاذِبُونَ

آنبیہم بن اوسیکے گھر سے نہیں اور ان سیکے بچھ

قصص حضرت ابراہیم علیہ السلام
راستے سے کسی کو نہ ملے
کھیرے سے اوسنے قبول کیا
پہا بیت ابراہیم اوس

چبھی
۵۱۲

مذہبی مردان اس کے لئے

قصص حضرت ابراہیم علیہ السلام
کہ ہم سب کو تو سب کو سب کو
ابن اللہ بنیاد ابراہیم کی دینی سے
کی پناہ میں نہیں ہوں
ابن اللہ بنیاد ابراہیم کی دینی سے
ابن اللہ بنیاد ابراہیم کی دینی سے

الْأَقْبِلْ لَوْ كُنَّا خُنَّ الْوَارِثِينَ ۝ وَمَا

مگر آندے وہ جو دیم ماہرست آئندہ میراث ایشان و ہرگز
مگر نہویں وزن اور ہم میں آج سب سے واپس اور
کازر بک مہلت القریٰ حتی یبعثوا

بہشت پروردگار تو ہلاک کنندہ دوسرے تا آنکہ نصیب دقتیہ آن
تیرا رب نہیں کہتا ہے والا بستی کو جب تک نہ پہنچے ایسے لوگ ہی
رسو گیتلو علیکم ایبتنا و ما کما مہلکی

پیشا بری کہ خواند برا نشان آ آیت ما و ہرگز نصیب ہلاک کنندہ نے
کہ کہ پیغام دے کہ جو ستاویں اولو بناری باتیں و ہرگز نہیں کہاوا
القریٰ الا و اما اظلمون ۝ و ما اولکم

وہا مگر در آن حال کہ اہل آن سنگار شدہ ہرگز دوادہ شدہ شمار
نہیں کہو مگر جب کہ وہاں کے لوگ گنہگار ہوں اور جو ہم کو لیا ہے
من یستقیم فستقیم الحق الدنیا و زیتہا و ما

از ہر نوع میں ہر ہند کی زندگانی دنیا و آرائش و بہت راہ
کوئی چیز سو بڑا ہے دنیا کے جتنے اور یہاں کی رون و آواز
عند اللہ خیر و ابقى افلا تعقلون ۝ ا

نزدیک خداست بہتر داندہ ترست آیا سنے نصیب آیا
اللہ کے پاس ہے سو بہتر ہے اور سب سے والا کہ ہو جو بہتر ہیں ہلا
فمن وعدناہ عدا حسنا فهو اخیہ کمن

کیسے کہ وعدہ دواویش وعدہ نیک پس و دریا بندہ انست یا کسی
ایک شخص جو ہستے وعدہ دیا ہے اوکو اجھا وعدہ سواو سکو اجھا

ایک شخص جو ہستے
وعدہ دیا ہے اوکو
اجھا وعدہ سواو سکو
اجھا

ایک شخص جو ہستے
وعدہ دیا ہے اوکو
اجھا وعدہ سواو سکو
اجھا

مقصود

تم هوی
و اختصار
با این
کتاب

متعنه متعنه الحیوة الدنیاء تم هویم القيمة

که بهره مند ساختن زینت زنگانی دنیا بازوی روزی است
برای او که جسکو چنه برتوالا برتند نیایب که جسته بهره نیاست کون

من المحضین ویومینا یم فیقول این

از حاضر کرد گشتند و روزی که آواز دهد ایشان را پس گوید بجا آن
بگرا آبا و در جسد او کو بکار یگا تو کبی گاهان بن

شركاء ی الذین كنتم ترعون

آن شرکان من که شما گمان میکردید
بر شرک جن کا تم دعوی کرتے تھے

قال الذین حق علیهم القول سنا هؤلاء

گفتند آنکه ثابت شد ایشان حکم عذاب مری برد و گاهایم
بوسی جن بر ثابت ہوئی بات اسے رب پہ لوگ ہیں

الذین اغوینا اغویهم كما غوینا سیرانا

اگر گمراہ کردیم اگر گمراہ کردیم ایشان را چنانکہ خود گمراہ شدیم
جسکو چنه بکایا او کو بکایا جسته تم اتب سیکے اگر بکایا

انک انما اتاکم انما انا یعبدون

ایستو ایشان را انی پرستیدند و گفتند
شرکاء ی الذین كنتم ترعون

و عودا یم فیقول این

خواید شرکان خود را پس خواند ایشان را پس بول گشتند
پکار و اپنے شرکو کو پکار گشتے تو وہ جواب نہ دینگے

و انی ربکم فی
و انی ربکم فی

و انی ربکم فی
و انی ربکم فی

لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَشْعُرُونَ

وعدا انجاء و پادشاهی و دنیا کنند کاستن ایشان راه یابی بود
 او کو اور و پادشاهی و دنیا کنند کاستن ایشان راه یابی بود

و یوم ینادیهم فبقول ما ذا اجبتکم الشیخ
درود که خواندید صد بار یا زبیر که در جیب خود بیاورید و بیاورید

اور حسین و کوثر کا فوجی گیارہویں کھانسی پر ان کے ساتھ

سپس شنبه شود در ایران خبر مار آتوردن سپس ایشان را که نگه سال کنند

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَى أَنْ

سورجیے نوٹب کی ہے اور یقین لایا اور کی بیماری سوا مید ہے کہ

یقول من العالین ۝ و ربک یخبر
که باشد از سنگاران
و پروردگار فرمای آفریند هر چه

یہ وہی جہو ہے والوئین اور برار بیدار رہا جو
 یسوع ویشار ماکان لہما المیرۃ

خواہد و سب سے گزیند ہر کر اخلاہ نیست البتہ مرا اختیار باکی
چاہے اور پسند کرے او سب کے ہاتھ ہنر پسند البتہ مرا لا سیے

اللَّهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ

اور بہت اور ہے اس کی کہ شریک شایہ میں اور خیر اس جہاں

42

4B

44

4/6

4/8

اولیٰ الکریکیم بالصو ابی جوب

الحضر

49.

ما نكسرهم ولا يمسهم شيء وهو الذي

انجمن پنهان پیدا در سینه کاروان در پنج آشکارا می کنند و او است خدا
 و چون در این ایام سینه کاروان در پنج آشکارا می کنند و او است خدا
 لا اله الا الله محمد رسول الله

وَكَلَّمَ اللَّهُ نُوْحًا وَأَبْرَاهِيْمَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَآخِرُ الْآيَاتِ نَارُ الْكَافُورِ

نجمك الله عليك والياك محمد والي يوم

لَقِيَ مِنَ اللَّهِ غَيْرَ الْبَاطِلِ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ

سَمِعْنَا بِمَا قَامَ إِلَيْهِمْ مِنَ الْقِيَمَةِ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

نہیں کو قیاس کی دن تک کو ن حاکم ہے ایک سو ا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا فِي مَتَاعِكُم مَّن تَتَّبِعُوا فِي مَتَاعِكُم مَّن تَتَّبِعُوا فِي مَتَاعِكُم

اور اپنی مہر سے بنادیا تم کورات اور دن کر اس میں صبر ہی ہو
وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ الْيُسْلَ وَاللَّهَ التَّسْكِينُ

اور رحمت خود ساخت بر ایک شام شب و روز تا آرام کرید
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

در شب و روز سے طلب کنید از فضل و تعنی و روز تا شکر گذاری کنید
وَيَوْمَ يَنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيُّكُمْ شَرٌّ كَأَيِّ الذِّكْرِ

و روز کی آواز دہانیاں را پس گوید کجا اند ان شر بکان من کہ
کُنْتُمْ تَزْعُمُونَ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ امَّةٍ شَهِيدًا

گمان بکردید و بیرون کشیم از ہر امتی گواہی
فَقُلْنَا مَا تَوَابَّرْهُمْ فَفَعَلُوا إِنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ

پس گویم قوم را بیا رسید دلیل خود پس باندہ کہ حق تجاہد است
ضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

گم شود از ایشان آنچه افرا میکردند
کہوی گنہن اون سے جو با بن جوڑے تھے ف

۷۲

۷۳

۷۴

۷۵

مذہبی استیلا و زور و کوری
وہم افخر

بسم اللہ الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

AK E

آری خرابی به تو بهلا نہیں اسے منکر

بایست چنین متکبر میگفتم: آنرا برای آنان که غلط بزند

١٩٠٠

نرمین و زلف و حسن عاقبت پر پیروز گلزار است

1956 1957 1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707 2708 2709 2710 2711 2712 2713 2714 2715 2716 2717 2718 2719 2720 2721 2722 2723 2724 2725 2726 2727 2728 2729 2730 2731 2732 2733 2734 2735 2736 2737 2738 2739 2740 2741 2742 2743 2744 2745 2746 2747 2748 2749 2750 2751 2752 2753 2754 2755 2756 2757 2758 2759 2760 2761 2762 2763 2764 2765 2766 2767 2768 2769 2770 2771 2772 2773 2774

چونکہ میں نے اپنی اس بات کو تسلیم کیا ہے کہ وہ ایک بڑی اور

يا سيدي ولا جبري الدين علي السبي

برای سحر بر اینان رسید و او ایستاد

الاعجب انچھ میکر دے برائے خدا مئی کہ نازل کیہ پرتو

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِيُبَيِّنَ لَكُمْ آيَاتِنَا فَتَدَارَكُوا أَلَمًا لَّيِّنًا

مجلس شورای اسلامی

1. *Chrysomelidae* (Coleoptera) (1000)

APR

12

کتابخانه

100

القصص

فان تظن انك اعداء لک
او ای چوں کہ بت پرستی و بت پرستی
که چوں که بت پرستی و بت پرستی
بجای خدای تعالی

فان تظن انك اعداء لک
بجای خدای تعالی
که چوں که بت پرستی و بت پرستی
بجای خدای تعالی

فان تظن انك اعداء لک
بجای خدای تعالی
که چوں که بت پرستی و بت پرستی
بجای خدای تعالی

۸۵ **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَهُوَ الْغَلِيُّ الضَّالُّ الْمُنِينُ وَمَا**

آنکه در این آیه میفرماید که هیچ الهی جز خدا نیست و او است که در گمراهی راه می یابد و یاری کننده

كُنْتُ لِرَبِّكَ أَنْ يُلْقِيَ إِلَيْكَ الْكِتَابَ الْأَوَّلَ

تو بودی برای خدایت که فرود آورد و بخودت کتاب اول را

۸۶ **مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهْرًا لِلْكَافِرِينَ وَلَا**

از پروردگار تو نباشی که پشتی برای کافران و

يُصَدِّقُكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلَتْ

باز نرساند که از آیات خدا بعد از آنکه فرود آورده شد

إِلَيْكَ وَأَدْعُ إِلَى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ

مستحقان و دعوت کن بسوی پروردگار خویش و هرگز مباش از

۸۷ **الْمُشْرِكِينَ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا**

مشربکان و مخوان با خدا معبود

أَسْوَىٰ إِلَهِ هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ

و دیگران نیست هیچ معبود بخیر او و هر چیز ناله کننده است مگر روی

کسی که نماندگار نیست از پیشگاه او و هر چیز فناپذیر است مگر او که بماندگار

فہرست اس باب کے علوم و ادب کے

لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

در اور است زانتر دانی و بسوی او باز گردانیده شود
 او بسوی ملک است و در او سیکی طرف بهر باد بگفت
 سورة العنكبوت زانتر است بمكة و قيل من اولها

إِلَى الَّذِينَ يَتْلُونَ الْكِتَابَ الْمُنَافِقِينَ مَذَٰبِغَ الْمَطْفَفِينَ

[illegible]

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم

اللَّهُ أَحْسَبُ النَّاسِ أَنْ يَبْتَغُوا الْغَايَةَ

مردمان که بگفته اند

أما وقد فتننا الله

ایمان آوردیم و ایمان شما را که تشویر و هم آئینه امتحان کردیم آنرا

کہ ہم نے سچا اور اذکار جانچ لیں گے اور جانچا ہے اور

ع ۱۲

نورنگہ ایمان آوردند و کار پادشاهی شد کردند البته محمود کبیر
اور جو لوگ یقین نہ کیے اور یہ کہ پہلے کام تمام اتار دیے

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الأنبياء والمرسلين
آلِهِ الطيبين الطاهرين
الطاهرين

عَنْهُمْ سَيَاتُهُمْ وَلَكِنْ يَسْتَحْسِنُ الَّذِينَ كَانُوا

از ایشان خطا و اشتباه را و البته جز او ستم ایشان را به بنو زین انچه

اون سے برائیاں او انکی اور ہم لادیں انکو ہنر سے بہتر

يَعْلَمُونَ ۝ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا

میکوند و امر کردیم آدمی را بہ نسبت پدر و مادر و ستم

کاموختا و اور ہے نقد کردیا انسان کو اپنے باب پہلے رہنا

وَأَنْ جِهَكَ لَكَ شَرِكٌ بَنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ

و اگر گوشش کند با تو ای انسان تا شریک اگر با من با تخمینت ترا حقیقت

اور اگر وہ تجھے زور کرن کہ تو شریک ہو گیا جسکی بھوکہ جز نہیں

فَلَا تَطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكَ فَانْبِسْ كَمَا كُنْتَ

نہیں تو اگر ایشان کن تیرے سن است بارگشت شمارا بانی

تَعْمَلُونَ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

میکردند و نماز کنند ایمان آورند و کارهای شایسته کردند

لَنَدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝ وَمِنَ النَّاسِ

البتہ در ایمان شاندار و در نیکو شانداران

مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَاءَ

کسی کہ کہتے ہیں کہ ایمان آوریم خدا پس چون نقد دیدہ آوے اور در

کے کہتے ہیں یقین لایم اللہ پر یہ جب اسکو اذیت پہنچے

فَلَا يَنْتَهِ ابْنَانِ كَمَا كُنْتَ تَكُونُ
میں گئی اور برائیاں سنانہ ہوں
کی ہر گھبراہٹ

فَلَا يَنْتَهِ ابْنَانِ كَمَا كُنْتَ تَكُونُ
میں گئی اور برائیاں سنانہ ہوں
کی ہر گھبراہٹ

فِتْنَةُ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَكِنْ جَاءَ نَصْرُ

پیچ و اون مردمان مانند عذاب خدا اگر بیاید ہے

لوگوں کی فتنہ برابری اللہ کی ماری کے اور اگر آتی ہے

مِنْ رَبِّكَ لِيَقُولَ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ اَوْ لِكَيْ

از پروردگار تو گویند ہر آئینہ ہا بنما بودیم آیا نیست

شیر کی طرف سے کہنے لگیں ہم تو تمہاری سہارا ہو گئے ہیں

اللَّهُ يَأْكُمُ بِنَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ وَ

خدا دانائے راجح و سہارا عالمی است

کہ اللہ خوب خبردار ہے جو کچھ جہان میں ہے جہان والوں کے اور

لِيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلِيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ

البتہ ممتاز کند خدا و نشانہ کہ ایمان آورند و البتہ ممتاز کند کفار

البتہ معلوم کرے اللہ جو لوگ یقین لائے ہیں و البتہ معلوم کرے کفار

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الَّذِينَ آمَنُوا اَتَبْعُوا

دگشتہ کافران کہنے لگے ایمان والوں کو تم چلو

سَبِيلَنَا وَلَوْ خَلِطَ بَيْنَكُمْ وَهْمٌ فَخِلِينِ

راہ مانگید و باید کہ ما بردارم گناہان شمار و نسبتہ ایشان بردارند

ہماری راہ اور ہم اوہا لیں نہ ہر گناہ اور وہ کچھ نہ اوہا لیں

خَطِيئَتِهِمْ مِنْ رَبِّكَ اِنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ

گناہان انہا لے ہر آئینہ ایشان دروغ گویند و البتہ بردارے

انہا لے گناہ وہ جو ہے ہیں اور البتہ تھاوی

ابراہیم خوش و بارگاہ ہزارہ بارگاہی خوش۔ والہ اللہ سوال اگر تم کو

34

ارسلنا نوحا الى قومه فليتب عليهم الف

سنة الاخمين عاما فاضلهم الطوفان

وَهُمْ ظَالِمُونَ ۝ فَاجْنِبْنَاهُ وَاحْتِصِنِ السَّبِيلَ

وَجَعَلْنَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ

اور کہا ہے جہازنہم جہان و الفلک اور پرانیم کو جب کہا
 قوما اسماء واللہ واتقوا ذلک کہ

اپنی قوم کو ہند کی کروا دے اور اسکا ڈھیر لکڑیہ پتھر سے بھرا کر

فان کہتے ہیں طوفان سے پہلے انکار
اور جسے لی ایک رات سے پیری
عمر ہوئی جو وہ کتب و کتب

Handwritten notes in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

الحق

۱۶

اِنْ كُنْتُمْ تَحِبُّونَ ۖ اِنَّمَا تَقْبِلُوْنَ مِنْ

اگر پیدا بند اگر تم دوستی ہو تم تو سے ہو

دُوْنِ اللّٰهِ اَوْ تَخْلُقُوْنَ اِفْكَانَ الَّذِيْنَ

بجز خدا بنا را و بر سے بندہ و سوخ را ہر آئینہ آنا کہ جس

تَقْبِلُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ لَكُمْ شَيْءًا

پرستش میکنند بجز خدا نیست و اند برای شمار و دران

فَاِتَّقُوا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّقْقَ وَاعْبُدُوْهُ وَاشْكُرُوْا

پس طلب کنید از نزدیک خدا روزی را و پرستش او کنید و شکر او بجا آید

لَهُ اِيَّاهُ رَاجِعُوْنَ ۚ وَازْكُرُوْا فَاَقْدِكُمْ

سوی او باز گردانیدہ خواہید شد و اگر در رخ شمرید پس آئینہ در رخ شمرید

اَمْرٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَي الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلَاغُ

امتنای پیش از شما نیست و پیغام بر پیغام رسانیدن

اَلْمُبِيْنِ ۚ اَوْ كُفِّرُوا كَيْفَ يَبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ

آشکار آئینہ بند چگونہ نو میکنہ خدا آفرینش را

کہول گرفتار کیا دیکھتے نہیں کہوں کہ شے رخ کر آسمان سے بدین کہوں

لَمَّا قَرَأَ
بالحق اس وقت
وصی بالخلق
میں، لم یذکر الخلق
فی الشاہد

بہترین دینا دی دینا کی کوئی
کہ اللہ سے کوئی
بہترین دینا دی دینا کی کوئی
بہترین دینا دی دینا کی کوئی
بہترین دینا دی دینا کی کوئی

فان تفرقوا فليفرقوا
 واما ان كانوا على شئ فليفرقوا
 واما ان كانوا على شئ فليفرقوا

ثم يبدل ان ذلك على الله يسير قل سيروا
 باز دیگر بار کند آفرینش بر آینه اینکار بر خدا آسان است بگو سیر کنید
 پیرا سکود و پیرا گاه پیرا آسان است و فایده

في الارض فانظروا كيف بدأ الخلق ثم الله
 در زمین پس درنگ کنید چگونه نو کرد آفرینش را باز خدا
 ملک من بود پیرا دیگر کیونکر شروع کی به پیدایش بر الله
 يُلْقِي النُّشَاةَ الْآخِرَةَ اِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَلِيقٍ
 پیدا کند آن پیدایش را از پسین بر آینه خدا بر هر چیز

فكثيرا يعلم من يشاء ويحكم من يشاء
 او بسیار می داند و می بیند از آن که بخواهد و می بیند از آن که بخواهد
 و از آن که بخواهد و می بیند از آن که بخواهد
 و از آن که بخواهد و می بیند از آن که بخواهد

واليكه تَقْلِبُونَ وما انتم بمعجزين في الارض
 و بسوی او باز گردانیده خواهید و نیست شما عاجز کننده در زمین
 او را و بسوی طرف پیرا جوی او را و پیرا جوی او را و پیرا جوی او را
 و لا في السماء وما لكم من دونه الله من شيء
 و نه در آسمان و نیست شما را بجز خدا هیچ دوست
 نه آسمان من او را کوئی نهین شما را الله می داند و پیرا جوی او را

ولا نصير والذين كفروا آيات الله ولقائه
 و نه پیرا جوی او را و آنکه کافر شدند آیات خدا و ملاقات او
 و نه پیرا جوی او را و آنکه کافر شدند آیات خدا و ملاقات او

14

النشاة
 دح جیت جوار

۲۰

۲۱

ع ۲۲

الحمد لله

جواب
چند

بسم الله الرحمن الرحيم

نسخه خطی کتابخانه

وہاں پہنچ کر اس نے اپنے دوستوں سے مل کر ان کی بات سنی اور ان کی بات سے بہت متاثر ہوا۔

100

39

1000

وَالْبَاقُونَ بِأَقْصَىٰ
الْبَيْتِ

مجلس شورای اسلامی
جمهوری اسلامی ایران
بالتعمین

أُولَئِكَ يَكْسِبُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمْ عِلْمٌ

انجام دہندہ از رحمت من و انجاء ایست از استقامت (عبدالله)

إِلَيْهِ ۖ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا

درد دهنده پس بود جواب قوم ابراهیم را که الله تعالی
مارسے پھر کچھ جواب نہ تھا اوسکی قوم کا سکر یہی کہ جو سب

اَقْتُلُوا الْكَافِرِينَ فَانْجِئَهُمُ اللَّهُ مِنَ الظَّالِمِينَ

بکشد اور یا بسوزانید اور اس پن پانید حد اور اس پن پانید
کہ اسکو مار ڈالو یا جلادو پھر اسکو بجادیا اللہ یہ آگ سیسہ

ذٰلِكَ لَايَتَّخِذُ لِقَوْمٍ مُّؤْمِنُونَ ۝ وَذٰلِكَ

درین ماجرا تا نهایت برای گروهی که باو میسر آید و هسته ابراهیم چراغین
 همچنین بر شمس است این ادون لوگو کو جو یقین است این شمس اولو بلو

اتخذهم من دون الله اولئنا موتهم بينهم

کہ بتا کر فتنہ (اندبجہ) خدا بکھیت دوسے ہے در بیان خوشی

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا يُؤْتِمِرُ الْغَيْبُ بِمَا مَضَىٰ

دوزخ کا سینے دنیا باز روز اقیامت نامہ محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 دنیا کا زندگیاں شین یہ دونوں قیامت کے سنگسار ہو جاؤں گے کہ

بعض يعنى بعضهم ايضا وما يذكره الناس

بعضی از غنایان که بعضی آنها را در جوارش و در میان

6

100

آینه جاری

العنبر

جواب
 در مجلس خویش کار با سبزه پس نمود جواب قوم
 ای مجلس بن بر اکام هر کچه جواب نه تنها او سکی قوم کا
 الا ان قالوا انتنا بعدا ببالله ان كنت
 مکره ای که بوی بے آیم چر آفت است که اگر نویس
 من الصادقین قال رب انصر علی القوم
 از راست گویان گفت ای پروردگار من نصرت ده مرا بر قوم
 بولا ای رب میری مدد کن ان شریر لوگون
 المفسدین و لما جاءت رسلنا ابرهیم
 و وقتیکه آوردند رسلان کان پیش ابراهیم
 بالبشری قالوا انما مصلکنا اهل من القرية
 نزد قرا گفتند بر آئینه ما ملاک کنند اهل این دایم
 از اهل کانا فظلمین قال ان یصلوا
 بر آئینه اهل این ده شکار بودند گفت ابراهیم بر آئینه اهل کانا
 بیشک او سکی لوگ هر کچه بن کنه کار بولا او سیم لو طه

ایمان

۲۹

۱۳
ع

۳۱

وَلَا يَخْشَوْنَ شَيْئًا مِمَّا يَخْلُقُ
فِي بَاطِنِهِمْ وَلَا يَخْشَوْنَ
نَظْرًا بَيْنَ يَدَيْهِمْ

الْحَقُّ

وَلَا يَخْشَوْنَ شَيْئًا مِمَّا يَخْلُقُ
فِي بَاطِنِهِمْ وَلَا يَخْشَوْنَ
نَظْرًا بَيْنَ يَدَيْهِمْ

مُؤْمِنِينَ

وَلَا يَخْشَوْنَ شَيْئًا مِمَّا يَخْلُقُ
فِي بَاطِنِهِمْ وَلَا يَخْشَوْنَ
نَظْرًا بَيْنَ يَدَيْهِمْ

۳۵

۳۶

۳۷

۳۸

يَقُولُونَ ۖ وَالْإِلَهِ الْمَدِينُ أَخَاهُمْ شَيْعَبًا أَفَنُحَالُ

کروری بابتند و ستادیم لبویدین برادران شیب را پس گفت
برجی گوگوف اور بهجا بدین پاس او کجاها می شیب بهر بولا
ای قوم اعدو الله وارجمو اليوم الآخر ولا
ای قوم این عبادت خدا کنید و توقع دارید روز از پسین را و
ای قوم ندگی کروالدگی اور توقع رکوشیبه ندگی اور بودو

تَقْتُلُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۖ فَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

هر سو گردید در زمین فسادکنان پس دروغی داشتند اور الیهین را
ست بهر وزمین من خدای مجایست بهر او سو بود بولا یا تو بکر او

الرَّحْمَةِ فَاصْبِرْ فِي دَارِهِمْ خَمْسِينَ عَامًا

زلزل پس باد او کردند در خانه خویش آمده افتاده و هلاک کردیم
بهویشال سینه بهر صبح کوره گئی است که من او بدایید اور

وَيَمْشُوا أَوْقَاتٍ لَّهُمْ مِنْ مَسْجِدٍ وَمِنْ مَسْجِدٍ

و نمود را و بر آینه واضح شده است شمار بعضی ساکنان ایشان و آتش را
اور نمود کو اور هم بر کهل چکای او ن کے گردن به اور زنها یا

لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلُ فَصْلًا هُمُ عَنِ السَّبِيلِ

بر ایشان شیطان کردار ما ایشان را پس از بد ایشان را از راه
او کو شیطان بنی او ن کے کامون پر روک دیا او کو راه به

وَكَاْنُوا مُسْتَبْصِرِينَ ۖ وَقَوْمٌ لَّهُمْ وَفَرَعُونَ

و ایشان بیا بودند و هلاک کردیم قارون و فرعون
اور تھے ہوشیار و قارون اور فرعون

و اما آن را و هر آینه آمده بود اینان موسی بن جابر و شیخ ابن بکر و
 اور همان که از او ن پاس بهنجا موسی بن جابر نشان بزرگوار
 فی الارض ما کانوا استیعین و کلاً اخذنا

و منہم ان شاء اللہ العزیز و المتعالیٰ

اور کوئی تھا کہ اس کو ڈوبایا اور اللہ کی شان بھانجی

دستان آنگاه دوستان گرفته اند اینها
کهاوت از کی جهون پیست یک شیبه ایست که جهون کرمانی

1

کتاب مائت فی السنه الثمان
بیان چارہ بردہ اندونان فتح
نہایت چارہ بردہ اندونان فتح

فہرست
کتاب مائت فی السنه الثمان
بیان چارہ بردہ اندونان فتح
نہایت چارہ بردہ اندونان فتح
تکلیف
فرحان

کُنْزُ الْعَنَكِبُوتِ أَخَذَتْ بَيْتًا وَإِنْ أَوْهَنَ

بجوستان عنکبوت است که فرا گرفت خانه و بر آینه بست زین

الْبَيْوتِ لَبِثَتْ الْعَنْكَبُوتُ لَوْ كَانَ فِي الْعَالَمِينَ

خانہ عنکبوت است اگر میدانستند

إِنَّ اللَّهَ يَكْشِفُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ

بر آینه خدا میدارند حال چیزی که می پرستند بجز وی از هر چه باشد

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ

و ادست غالب است و این دستان

نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالَمِينَ

بیان بکشد از آیه کردان و نمی فهمد آنرا مگر دانایان

خُتِبَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْحَيِ

آتش آسمانها و زمین را بنیدر دست

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝

بر آینه درین کار نشانه است برای مسلمانان

فہرست
کتاب مائت فی السنه الثمان
بیان چارہ بردہ اندونان فتح
نہایت چارہ بردہ اندونان فتح
تکلیف
فرحان

کتاب مائت فی السنه الثمان
بیان چارہ بردہ اندونان فتح
نہایت چارہ بردہ اندونان فتح
تکلیف
فرحان

فصل فی نماز و کتب
 کہ ایک بار پڑھنا ہے اور اگر
 یاد کو اس سے زیادہ پڑھنا ہے
 گناہ نہیں اور اگر کوئی
 گناہ نہیں

نماز

الرحمن الرحیم
 الحمد لله رب العالمین

أَنْذَرُ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ

پہلے جو کچھ وحی فرماتا ہے اس سے پہلے کتاب
 تو پہلے جو کچھ وحی فرماتا ہے اس سے پہلے کتاب

أَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ شُعْبَةٌ مِنَ الْفَحْشَاءِ

پہلے نماز پڑھنا ہے نماز سے بچنا ہے
 نماز پڑھنا ہے نماز سے بچنا ہے

وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

وہی ہے جو کچھ کہتا ہے اور اللہ کی یاد کرنا
 اور اللہ کی یاد کرنا اور اللہ کی یاد کرنا

مَا تَصْنَعُونَ وَلَا تَجِدُوا أَهْلَ الْكِتَابِ

جو کچھ کر رہے ہو اور ان کو کتاب
 جو کچھ کر رہے ہو اور ان کو کتاب

إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ

وَمَا أَمْنًا بِالَّذِي نَزَّلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْنَا

وَأَمَّا الْفُكْرُ وَحْدَهُمْ فَهُمْ لَكَ مَسْلُوفُونَ

اور جو کچھ کہتا ہے وہی ہے اور جو کچھ کہتا ہے وہی ہے

۴۵

۴۶

فصل فی نماز و کتب
 کہ ایک بار پڑھنا ہے اور اگر
 یاد کو اس سے زیادہ پڑھنا ہے
 گناہ نہیں اور اگر کوئی
 گناہ نہیں

المنبر

این کتاب در میان مسلمانان
بسیار مشهور است و از کتب
معتبره است

تتلاوا
بترتیب
و بعد از آن
تسبیح

این کتاب در میان مسلمانان
بسیار مشهور است و از کتب
معتبره است

این کتاب در میان مسلمانان
بسیار مشهور است و از کتب
معتبره است

وَكُلَّكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ
چنانکه کتاب را سابق فرود آورده بودیم بحیثان فرود آوریم بسوختن پیش آنکه
اورویسی می باشد از برای بجهت کتاب سوختن
آیتها هم الیکت ابونین به و من هه لا
داریم این کتاب ایمان می آید آن و از عجب است
چون کتاب دی است و اسکو ماسته بین اوران و گوین
مکن یقین به و ما یجحد یأیننا الا الکفر
که ایمان می آرد بدان و انکار نمکنند آیات مارا که کفران
می بکنند بین که اسکو ماسته اورشکری بین هاری باون که چنان
و ما کنت تتلوا من قبله و من کنت
و من کنت تتلوا من قبله و من کنت
اورشکری و من کنت تتلوا من قبله و من کنت
و لا تخطه بمینک اذا الارتاب لم یطوین
و من کنت تتلوا من قبله و من کنت
بل هو آیت بین فی صدر الذین او
بلکه فران آیات روشن است محفوظ در سینه مارا که داده شده
و من کنت تتلوا من قبله و من کنت
العلم و ما یجحد یأیننا الا الکفر
علم و انکار نمکنند آیات مارا که کفران
سجده اورشکری نهین هاری باون که چنان

الغفر

يَسْتَعِجْلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْ أَجَلٌ مُّسَمًّى

شتاب میطلبند از تو عذاب را و اگر بود میعاد بعضی
شتاب مانگت من بختی آفت اورا که نه هوتا ایک وعده پھر یا
لجاء هم العذاب وليأتينهم بغتة وهم

النه آتید بدین عذاب و هر آینه بیاید بدین ناگهان و ایشان
نویسند بختی آن آفت اورا که کی آن بر آید اورا که
لَا يَشْعُرُونَ ۝ يَسْتَعِجْلُونَكَ بِالْعَذَابِ إِنَّ

ندانند شتاب طلب میکنند از تو عذاب را و هر آینه
خبر نه بودی که شتاب مانگت من بختی عذاب اور
جَهَنَّمَ عِطَّةً بِالْكَافِرِينَ ۝ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ

دوزخ و در گزند است کافران را روزی که پوشاند ایشانرا
دوزخ گهری سیاه نکرد مگر است جسدن گهری گمانگو
الْعَذَابُ مِنْ قَوْلِهِمْ وَمِنْ خَلْقِ أَرْجُلِهِمْ

عذاب از آواز ایشان و از زیر پاچه ایشان
عذاب اورا که در دوزخ بود و در دوزخ بود و در دوزخ بود
وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يَسْأَلُهُ

و بگوید خدا بخشد جسدن اینچ بگوید ای بندگان
اورا که بگوید جسدن اینچ بگوید ای بندگان
الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَسِعَةً فَإِنِّي فَاسِحٌ

مسلمانان من هر آینه زمین من کشاده است پس مرا بخشید
جو زمین من هر آینه زمین من کشاده است پس مرا بخشید

کذا خدا تعالی فرمود
بنوعی که در حدیث آمده است
این آیات را
تفصیل
از حدیث
مسلمانان من هر آینه زمین من کشاده است پس مرا بخشید
بنوعی که در حدیث آمده است
این آیات را
تفصیل
از حدیث

بنوعی که در حدیث آمده است
این آیات را
تفصیل
از حدیث

فانی کہ کوئی دن کی زندگی نہ ہو
 اگر آدمی کے لئے دنیا کی زندگی ہو
 کات و دہر ہمیں باطن سے اویس
 ناوہن ہونا دل پر شکل نہیں
 اور نہ شیشی جیہ ہونا صو

۵۴
 کُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ لَکُمُ الْمَوْتُ جَعَلَنَ
 ہر شخص چشمنہ مرگ ہے پھر تم کو موت ہر پہلو سے
 الذِّینَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّیَنَّهُمْ مِنْ
 انہوں نے ایمان اور نیک کام کیا کہ ہم ان کو
 الْجَنَّةِ الَّتِیْ فِیْهَا نَیْمٌ مَّا یَشَاءُونَ وَفِیْهَا
 جہنم کی جس میں جو چاہیں سوچا کرنا ہے
 ۵۸
 اَعْمَارًا مَّا یَسْتَوُونَ ۚ وَالَّذِینَ کَفَرُوا لَهُمْ
 عذاب کا عذاب ہے اور جو کفر کرنے والے ہیں
 ۵۹
 یَتَوَسَّلُونَ ۚ وَكَانَ مِنْ مَّزْدِ ابْنِ لَاحِلٍ
 توکل میکنے والے اور کہیں سے دار
 ۶۰
 وَلَیْسَ سَأَلْتُمْ مِنْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ
 اگر سوال کیے انہوں نے کہ آسمان
 جانتا ہے اور جو لوگوں سے پہلے کہیں آسمان

یٰ جَعَلَنَ
 بالیاں لکھنے
 ص

کتبہ نام
 فار
 کن

فانی کہ اس دن کی کتبہ
 وہ دن ہے کہ اس دن کی کتبہ
 فانی کہ اس دن کی کتبہ
 کہی کہ اس دن کی کتبہ
 بین بنیاد ان دن کی کتبہ

وکاف

الحق

وَالْأَرْضَ وَشَجَر الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ لِيَقُولَ اللَّهُ

وزمین و درام کرد ایند آفتاب و ماه را البته گویند آن خدا

فَإِنِّي يَوْمَ فُكِّنَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ

پس از چه جهت کرد ایند مینو از راه توید خدا فراخ بکس که بخواهد

مَنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنْ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

از بندگان خویش دنگ میسازد بر آنچه که خواهد بر آینه خدا هر چیز

عَلِيمٌ وَلَكِنْ سَأَلْتُمْ مَنْ نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

دانات و اگر پرسیدے ایشا از اکیست آنکه فرود آورد از آسمان آبی

فَأَخْبَاهُ الْآرْضُ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لِيَقُولَ

پس زنده شد پسب آن زمین را بعد از مردن آن البته گویند

اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

آن خدا است بگو سنابین خدا را بلکه بشترین ایشان سبب نمند

وَمَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُ الدُّنْيَا إِلَّا كَلْبٌ وَلَعِبٌ وَإِنْ

و نیست این زندگانی دنیا مگر بازی و بهوده و بر آینه

یا اور بهم دنیا کا جینا تویم ہی ہے جی بھلانا اور کھیلنا اور

خبر روزی
فان الله سبحانه و تعالی
بیسبب از چه جهت
نمیند که در وی بیخوابی
خداوند که چنانچه خفا نم
سجده و بار صفا

و سبب از چه جهت
که زنده شد پسب آن

و سبب از چه جهت
نمیند که در وی بیخوابی
خداوند که چنانچه خفا نم
سجده و بار صفا

مکتبہ

النَّارِ الْأَخْرَجَ لَهَا الْحَيَّوانَ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

سراپاوت ہوںشت زندگانی اگر میدانستند

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ

میں چون سوار شدند در کشتیا دعا کنند بجا بماند اخلص کنان

لَهُ الَّذِينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ

بر کوی عبادت را پس دفعہ نکالت داد ایشان را بسورین جنک کہ ان

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

تا سبک کنند با نچ عطا کردیم ایشان را و با ہر مزہ شویند پس

أُولَئِكَ يَرْجُونَ أَفْئِدَتَهُمْ وَإِلَهُ يَرْجُونَ

آیندند کہ ما پیدا کردیم ہم با امن را اور بود ہی شویند

النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفِيالْبَاطِلِ يُوقِنُونَ

مردمان از حوالے ایشان ایالی اہل را باور میدارند

وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ

و بنعمت خدا ناسیاسے میکنند و کیست مکار تر از اسے کہ اقرار کند

اور اللہ کا احسان نہیں اسے قولا اور اس سے نیلے انھا کون جو تارا

۴۴

۴۵

۴۶

۴۷

وایستند دعا

کے گریب اچھا بر سر

فان کجے کہ اللہ کے
کے غفلت
اور کجے کہ عیب میں نہایت
جہت احسان

الحمد لله

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِمَا كَانَ عَدُوًّا

بر خدا دروغی را یا دروغ داشت سخن راست را چون باطل را
 و باندی به الله بر جهل یا جهل به الله و بانی کذب و کذب به الله

الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ شَوْكًا لَّكَفَرِيٍّ ۝ وَالَّذِينَ

آبانیست در دوزخ چو کافران را
 که در دوزخ بن بستن کی چنگی زمین منکوفی
 جَهَنَّمَ أَفِيْنَا لَنَهْدِيَنَّكَ سَبِيلَنَا ۝ وَاللَّهُ

جهاد کردند در راه ما البته دلالست کنیم ایشان را بر راه خود را
 محنت کی ہماری را سبط هم سو جهاد میکنی او کو ای این او

وَكَلَّمَآتَهَا ۝ ۸۱۹ حُرُوفَهَا ۝ وَكَلَّمَآتَهَا ۝

و کلماتها ۸۱۹ حروفها و کلماتها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فصل فی بیان این بنیاد است
 در احکام و عقوبات و غیره

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمین
 و الصلوة علی سیدنا محمد
 و آله الطیبین الطاهرین
 و السلام علیهم اجمعین
 و بعد

مجلس شورای ملی
تاریخ ۱۳۰۲/۱۰/۱۵
شماره ۱۰۰

۱۰۴

اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِيْ اَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ
 آسمانوں کو نہ کر کے اور زمین کو نہ کر کے کیا فریبہ ہے خدا اسماں
 کیا زمین نہیں کرے اپنے ہی میں اللہ نے جو تھکے آسمان
 وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا الْاِلٰهَ الْحَقُّ وَاجَلٌ مُّسَمًّى
 زمین اور آنچه در میان آن ہر دوست گویا تیرہ دست و پچاس ہزار
 و زمین اور جو ان کے بیچ ہے سو ٹھیک سادہ گراور ہر دمہ پڑ
 وَارِثُكَ ثَرًا مِّنَ النَّاسِ يَلْقٰهُ يَوْمَ
 رہ آئند بستی از مردمان بلافات بروردگار چون
 اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِيْ الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا
 کیا ملاحظہ اند یا سیر کردند در زمین پس نگردند
 كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوْا
 نہیں اتنے فک کیا یہ نہیں ملک میں جو کہیں وہم
 اَشْدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاَثَارُهُمْ فِي الْاَرْضِ
 آتش کیسیا ہوا ان سے انگوٹھا
 اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاَثَارُهُمْ فِي الْاَرْضِ
 تو آثار از ایشان در شترانیند از زمین را و آباد کردند از
 اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاَثَارُهُمْ فِي الْاَرْضِ
 ان سے زیادہ قوت و اثر زمین اور زمین اور زمین
 اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاَثَارُهُمْ فِي الْاَرْضِ
 بیشتر از آباد کردن ایشان ان زمین و آثار در زمین
 ان سے زیادہ قوت و اثر زمین اور زمین اور زمین

فَمَنْ يَنْبَغِيْ لَهُ جَزَاءٌ كَذٰلِكَ
 انتہا ہے انسان جہان وقت کو نہ
 نظر آتا ہے آسمان میں اگر کسی
 ایک لکھ کا نصف یا ایک لکھ کا
 ضم کیا ہے جو زمین
 جہان میں ایک وقت یا اس کا
 پہچاننا انتہا مشکل ہے اس کی
 وہی آیت میں نظر آتا ہے

فہرست کتب
کتابخانہ
مکتبہ
مدرسہ
الہیہ

فصل فی بیان یک فرم که چون از آن

فہرست

فَإِن كَانَ اللَّهُ لِيُظِلَّهُم وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ
سُيُوسَ عَمَّنْ يُؤْمَرُ فَذَلِكَ سَمْعُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ
يَذَلِّلُنَّ ۝ ثُمَّ كَانَ عِاقِبَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا
سُخْرٍ يُكْرَدُونَ ۝ بَارِئًا بِعَاقِبَتِ الْكَافِرِينَ
رَأَى كَيْفَ يَكُونُ عَلَيْهِمْ حُكْمُ اللَّهِ وَكَيْفَ يَكُونُ
الْعَوَىٰ أَذًى لَّهُمْ لَا يَسْتَرْجِعُونَ ۝ وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ
بَارِئًا بِسُوءِ الْكَافِرِينَ ۝ وَكَيْفَ يَكُونُ عَلَيْهِمْ
حُكْمُ اللَّهِ وَكَيْفَ يَكُونُ عَلَيْهِمْ عَذَابُ اللَّهِ
يَذَلِّلُنَّ ۝ ثُمَّ كَانَ عِاقِبَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا
سُخْرٍ يُكْرَدُونَ ۝ بَارِئًا بِعَاقِبَتِ الْكَافِرِينَ
رَأَى كَيْفَ يَكُونُ عَلَيْهِمْ حُكْمُ اللَّهِ وَكَيْفَ يَكُونُ
الْعَوَىٰ أَذًى لَّهُمْ لَا يَسْتَرْجِعُونَ ۝ وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ
بَارِئًا بِسُوءِ الْكَافِرِينَ ۝ وَكَيْفَ يَكُونُ عَلَيْهِمْ
حُكْمُ اللَّهِ وَكَيْفَ يَكُونُ عَلَيْهِمْ عَذَابُ اللَّهِ

ادع ادم

السَّوَاي
رسمت البقرة الفا
في جميع الصفات

١٠٠

۱۲ تَقُومُ السَّاعَةُ يُعْمِدُ تَقُومُ قَوْلُهُ فَاَمَّا

قام شود قیامت آنروز پراگنده شوند مردمان را
و ایستایگی قیامت اوسون لوگ بهانست بهانست
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

انکه ایمان آوردند و کرد ابرار شایسته گردند پس (الَّذِينَ آمَنُوا)

۱۵ یَجْرُونَ ۝ وَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا

خوشحال کرده شوند و اما آنکه کافر شدند و در دفع دشتند

یَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ فَسَوْفَ يَكُونُوا لَكُمْ سَعَةً

ایمانداران و ملاقات آتش را پس ایشان در عذاب

۱۶ هُمْ جُجُوجٌ ۝ قُلْ لِّمَنَ الْكُفْرُ

حاضر کرده گانند پس باکی یاد کنند خدا را و فیکه شام میکنند

۱۷ وَلَهُ الْكُفْرُ وَلَهُ الْكُفْرُ

بصباح در یک آید و در اورست ستاین در پستانها و

۱۸ الْأَرْضِ وَكَيْفَ يَأْتِيهِمْ

زمین و از غروب و آنگاه که در وقت زوال در می آید بری آید

زمین من اور پیکه وقت اور جب و دیر هوفت نکا نماه

مهر ادا است که در هر روز
ازین اوقات و لال ترید اور از
زائل و انصاف و حکایت بخیر و بد
پس باورند نصیحت و امانت اعظم

و فی بعضی احوال انکه یاد کرد و اور
ان چار و قون بر او می آید و انکه یاد کرد
نام کی او می آید و انکه یاد کرد
در شطرا و فک و در دیر

الملك
غير

یہاں

و زمین و گوناگون بودن زبانها و شما و زنگبار شما هر آینه
 زمین و آبها و دره ها و بیابان و دریا و تنگهای و دره ها و
 ذلک لآیات للعالمین و من آیتها منامکم

در نیکوکاران آنها را بشمارند از آنجا که در انشا نهاد او است بعضی تها
 بهیست بهیست این را بهیست و او کو ف اور او اسکی ف نیون بهیست
 الکمل والنهار واستغواکم من فضله ان
 در شب در روز در رزق طلب کردن شما از فضل او هر آینه
 راتین آوردن بین او تلاش کردن او سکے فضل کی

[illegible]

پس زندہ میکنے بسبب آن زمین بعد از مرگ آن ہر آئینہ در شکار نشانی است
پس جلالتا ہے اور کسی زمین کو کسی کے لئے زمین نہیں بناتا

تَقْوَمُ يَعْقِلُونَ ۝ وَمَرَأَتُهُ أَن تَقْوَمُ الْمَاءُ
 دیکھو اسی کہ ہمیں دلائل ہاں ہی خداست کہ ہی ایسا آسمان
 دیکھو جو ہو جیسے ہیں اور اوسکی نشانوں پہ یہ کہ اگر کسی آسمان

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

زنگنه

۳۴۴
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
المرسلين

وَالْأَرْضُ يَأْمُرُكُمْ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ
 دَرِين بگویم او بار چون بخواند شمارا بکار خواندن
 زمین از شما را بگویم که هر چه بکار گزینم که یک بار
 الْأَرْضُ لَكُمْ وَاللَّهُ يَخْرِجُ مِنْهَا
 ناگهان شمار از زمین بر آید و هر چه او را است آنچه در
 زمین من است نهی نمی کند بکار و او را می بیند و گوید
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلِّ لَه قِيَمَةٌ
 آسمانها و زمین است هر یکی بر آسمان او فرمان بر دارند
 آسمان و زمین من است سب او بگویم که شما را بین
 وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ
 و او است آنکه نو بسازد آفرینش را باز دوباره کند و او را باز آفریند
 اَوَّلَهُمْ عَلَيْهِمْ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ
 آسان تر است بر او و او است صفت بلند تر در آسمانها
 وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 زمین و او است غالب با حکمت
 مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ
 درستان از حال شما آیا هست برای شما از بندگانی که مالک ایشانست
 اَبَدًا مَّا دَرْتُمْ ثَمَّارًا مِّنْ دُونِهَا
 یک گاه در آنجا می بارانید و می بارانید

۲۵

۲۴

ربع

۲۳

ع

وَاللَّهُ يَخْرِجُ مِنْهَا
 و او است آنکه نو بسازد آفرینش را باز دوباره کند و او را باز آفریند
 اَوَّلَهُمْ عَلَيْهِمْ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ
 آسان تر است بر او و او است صفت بلند تر در آسمانها
 وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 زمین و او است غالب با حکمت
 مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ
 درستان از حال شما آیا هست برای شما از بندگانی که مالک ایشانست
 اَبَدًا مَّا دَرْتُمْ ثَمَّارًا مِّنْ دُونِهَا
 یک گاه در آنجا می بارانید و می بارانید

۳۴۵

ایمانکم من شرکاء فیما رزقکم فانتم فیه سو

وہی غلام ہے جس کی بڑی برائی ہوئی ہیں اس کے لیے چاہیے کہ وہ اپنے مال سے ان کو بخش دے اور ان کو اپنا دوست بنائے۔

مملوک خدا کا شریک و توائف ہے مگر یہ مال سے تم جو چاہو گے روزگار کیا ہے

ایک کام کرو جو اللہ تعالیٰ کا حکم ہے اور اس کا پورا کرنا تم کو نجات دلا دے گا

۱۰۷

اَمَّا كُمْ مِّنْ شَرِكَاۤءَ فِیْمَا رَزَقْکُمْ فَاَنْتُمْ فِیْهِۦ
 دست شما از پنج شریکے در آنچه عطا کردیم شما را تا شما در آن یکسان
 اولین بن کوئی سباهی مہار کے دیکر کے دی روزی بن کہ تم کہ بن
 تَخَافُوْنَہُمْ خِیۡفَۃً ۚ اَنْفُسَکُمْ کَذٰلِکَ

فطره رکعو از کعبه جنت حظه رکعو ایون کا یمنین

فَصَلِّ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُعْقِلُونَ ۝ يَا أَيُّهَا

بیان میکنم تا ہمارے قومی ازمیے فہمہ کل بلکہ بیرونی کردہ
 کہہ دیتے ہیں ہم سے اون لوگو کو جو ہوشیار ہیں بلکہ صلے میں

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَعْمَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ فَمِنْهُمْ يَهْتَكِمُونَ

شہزادانِ خواہش نفس خود را بغیر علم کس یس کہ راہ غائب کیے
 یہ ہے انصاف اسے جاؤ برین سے سوکون سو جہاں سے جسکو

أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرٍ ۝ فَأَوْرَثْنَا جَهَنَّمَ

کہ گمراہ کرو خدا دنیست ایسا ترا ہیج با یک دہندہ پس است کن رو خود
الدینے بہکایا اور کوئی نہیں اون کے مددگار سو تو سید ہار گناہ

اللَّهُ زُحِيْفًا وَطَرَتِ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا

برای عبادت خفیف شده پیرو کن دین خدا را که بیدار در دمانا بر دین
دین بر ایک طرف کا هو کر دمی تراشش الله کی خستیر تراشلا گون کو

لَا تَبْدِيلَ لِمَخْلُوقِ اللَّهِ ذَلِكَ الْبَدِيعُ الْقَرِيمُ وَلَكِنْ

برای کردن نمود وین خدا را اینست دین درست
بر اند، نه این اوست که بنای کوهی است وین سیدما

الروم

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ اَمْ لَكُمْ اِلٰهَةٌ غَيْرُ اللَّهِ ۝ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

زود وقت حال خواہد داشت آواز آید و بر ایشان (دینے) اب آگے جان لو گے کیا ہے اور پوچھو کہ یہ کون کی ہے

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۝ اِذَا دُاعُوا لِرَبِّهِمْ اَوْ لِمَا عَمِلُوا ۝ فَهُمْ لَا يَذْكُرُونَ ۝ اَوْ اِذَا دُاعُوا لِمَا عَمِلُوا ۝ فَهُمْ لَا يَذْكُرُونَ ۝ اَوْ اِذَا دُاعُوا لِمَا عَمِلُوا ۝ فَهُمْ لَا يَذْكُرُونَ

سو وہ (پڑھنے والے) ہیں جو یہ نہیں یاد کرتے کہ ان کے لئے کیا ہے اور اگر ان کو یاد ہے تو ان کو یاد نہیں آتا کہ ان کے لئے کیا ہے اور اگر ان کو یاد ہے تو ان کو یاد نہیں آتا کہ ان کے لئے کیا ہے

قَدْ مَتَّ اَيْدِيَهُمْ اِذَا هُمْ يَعْبُدُونَ ۝ اَوْ اِذَا دُاعُوا لِمَا عَمِلُوا ۝ فَهُمْ لَا يَذْكُرُونَ ۝ اَوْ اِذَا دُاعُوا لِمَا عَمِلُوا ۝ فَهُمْ لَا يَذْكُرُونَ ۝ اَوْ اِذَا دُاعُوا لِمَا عَمِلُوا ۝ فَهُمْ لَا يَذْكُرُونَ

پس (میں نے) ان کے ہاتھ بڑھائے ہیں جب وہ (پڑھتے) ہیں کہ ان کے لئے کیا ہے اور اگر ان کو یاد ہے تو ان کو یاد نہیں آتا کہ ان کے لئے کیا ہے اور اگر ان کو یاد ہے تو ان کو یاد نہیں آتا کہ ان کے لئے کیا ہے

ذٰلِكَ اَلَّذِي يَتَّبِعُ الْقَوْمَ يَقُولُ مِمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ فَاِنَّ اللَّهَ لَخَبِيرٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ اَوْ اِذَا دُاعُوا لِمَا عَمِلُوا ۝ فَهُمْ لَا يَذْكُرُونَ ۝ اَوْ اِذَا دُاعُوا لِمَا عَمِلُوا ۝ فَهُمْ لَا يَذْكُرُونَ ۝ اَوْ اِذَا دُاعُوا لِمَا عَمِلُوا ۝ فَهُمْ لَا يَذْكُرُونَ

وہ (جو) اللہ کے پیچھے ہیں ان کو اللہ نے ان کے لئے کیا ہے اور اگر ان کو یاد ہے تو ان کو یاد نہیں آتا کہ ان کے لئے کیا ہے اور اگر ان کو یاد ہے تو ان کو یاد نہیں آتا کہ ان کے لئے کیا ہے

يَقْنَطُونَ
ح ر ح کات

فَاتِ ذَا
روزی سے نماز کیا گیا ہے

تکلیف

يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأَبْغَىٰ إِلَيْكَ هُمُ الْمُشْرِكُونَ وَمَا

ی طلبند رجب خدا را و این جماعت ایشان اندر شکر و آنچه
چاہے من اللہ کا منہ اور وہی ہیں جس کے چاہے اور جو
آیت تم میں بوالہی کہ فی اموال الناس فلا یربوا

داده باشند از سود تا بپایند در اموال و زمان پس رجب اللہ
دیتے ہو بیان پر کہ بپہلے لوگوں کے مال میں وہ ہیں پڑنا
عند اللہ وما آیتکم من رکوع الشمس ویریدون وجہ اللہ

نزدیک خدا و آنچه داده باشد از صدقہ طلب کنان رجب خدا را
اللہ کے ہاں اور جو دیتے ہو پاک دل سے چاہ کر موند اللہ کا
فأولئك هم المضعفون ○ اللہ الذی خلقکم

پس انجماء ایشانند و چون کنند خدا انست کہ بیا فرید شمارا
سود ہی ہیں جس کے دو گئے ہوئے اللہ وہی ہے جسے تم کہنا
تعد زکم ثم یبیکم ثم یحیکم هل من

باز روز شمارا باز میراند شمارا باز زندہ گرداند شمارا اما از
پہرے کو روزی دی پہرے کو مارنا ہے پہرے کو جلا و بگا کوئی ہے
شکر کار کہ من یفعل مژدکے مژدے

شریکان شاکسے ہست کہ کند از بیکار چہ
نہار بیکون میں جو کہے ان کاموں میں ایک
سبحنہ و تعالی عما یشرکون ○ ظہر الفساد

پاکے اور است و بلند ترست از آنچه شرک بآرند پیدا شدن د
وہ نرالا ہے اور بہت اوپر ہے اس جو شرک بنا ہے کمال پر فساد

آیتکم لربوا
د

نہار بیکون میں جو کہے ان کاموں میں ایک
سبحنہ و تعالی عما یشرکون ○ ظہر الفساد

تشرکون
عبرادح کن
ادح کن

لَيْسَ بِالَّذِي أَصْنُوهُ إِلَّا الصَّلَاةُ مِنْ فَضْلِهِ

تا جہاں خدا آواز کہ اجالہ اور دند و کار با تہا لستہ کردہ از فضل خود
کہ وہ بدلا دیے او کو و جہنم لایے اور پہلے کام کیے اپنے فضل

انه لا يجب لكفرنا. ومزايته ان يرسل اليه

19

مِلَّةٌ تَلَذُّبُكُمْ مَرْجُئَةً وَتَعَذُّبُكَ

مژده دهنده برای آنکه بچانه شمارا از رگت خود یعنی باران ببرانکه جاری

خوبتر می گویید و الی او را چکها و سبب هم که بجهت آنی هرگاه او را چکین چانه

یا قهرا و استغفار از فضیله امامان شکر و
 نعمان او و در آنکه در هر یک از اینها او و آنکه شکر کند

از سبب حکم سببه اوز قاتلان کرد او سبب قتل چه او شاید هم من مانوس

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ

اور ہم بیچ کے مابین جسے پہلے کہتے رسول اپنی اپنی قوم یا اس

فَاذْكُرُوا بِالْبَيْتِ كَمَا كُنْتُمْ اٰتٰىنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا

پس او را پس قوم خود را سپاس نهادیم و از آنکه فرمانی کردند

پہرے اور پاس سے لکڑی لایا ہے اور جو گنہ گار ہے

وہا حق علیہا نصر المومنین (اللہ الا
ولودہ لغرتہ سلیمان لازم ہوا

اور حق ہی ہم پر مدد ایمان والہ کی ہے اللہ ہی جو

١٠٠

مجلس شورای اسلامی
کتابخانه

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الْقَدِيرُ وَيَقَامُ تَقْوَمُ السَّائِكَةُ يَقْسِمُ الْجَمْعُ

روزگار قائم شود قیامت سوار شود خردگان بیکدیگر
کندند اور مجتهدان او بیست کی بیست فیض کماون کے گن گارہ

مَا كَيْتُمَا خَيْرَ سَائِكَةٍ كَيْلِكَ كَانُوا يَوْمَ فُلُوحٍ

که توقف کرد و بقی در دنیا بجای بیست و پنجین از راه بزرگد از بدو پیشتر
که هم نہیں رہا ایک گھر ہی سے زیادہ وسیع ہے اوسے جابج

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْأَمِينَ لَقَدْ

وگویند آنکہ علم و ایمان دادا شدہ ہے ایسا اثر ابراہیم
اور کماون کے جنوری سمجھتے اور یقین تیار

أَتَيْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَيْتِ فَهَذَا

آئیے آؤں گے اب وہ دن کہ با خدا نماز روز بیکدیگر
تیرا اوتھا اللہ کے پیچھے میں ہی اور پیچھے میں تک سوہن ہے

يَوْمَ الْبَيْتِ وَلَكِنْ كُنْتُمْ

روز بیکدیگر لیکن تھے
یہی اور پیچھے کا دن تھے

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ

پس آئندہ سود نہ ہو
سوا و سدن کام نہ اوسے کی رو سے

ظَلَمُوا مَعْدَارَ تَوَهُدٍ وَلَا هُمْ يَرْجِعُونَ

ظالانرا عذر خواہی ایشان و نہ ایشان طلب توبہ کردہ شود
ان گنہ گاروں کو توبہ بخیر خیرانی اور نہ ان شیعوں کو توبہ مانا جائیگا

کما یقین چون عقوبات مخلدہ ستان
کرد و دنیا را نشا سبک خیال نمودند
جس کے اندر دنیا جیات دنیا را غما نمود
خیال بیکدیگر و علم و ایمان

کما یقین فرماں نماز روز بیکدیگر
اور ایسی ہی غلطی ان بیکدیگر دنیا
بن ۱۱۱

لا تفتق
غیر رفت
کے رفت

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ

وہ آیت بیان کر دیں کہ ہر مردمان و دین نشان
اور آیت شہادی ہے کہ ہر دین کو اس نشان میں
میں کمال و منزلت ہے کہ ہر دین کو ہر دین کی

ہر دین کے لئے ہے کہ ہر دین کو ہر دین کی
ہر دین کی کہادت اور ہر دین کی کہادت
الذین کہہ ان انہم الا سبیلون

ہر دین ان ہر دین کے لئے ہے کہ ہر دین کی
ہر دین کے لئے ہے کہ ہر دین کی
ہر دین کے لئے ہے کہ ہر دین کی

ہر دین کے لئے ہے کہ ہر دین کی
ہر دین کے لئے ہے کہ ہر دین کی
ہر دین کے لئے ہے کہ ہر دین کی

ہر دین کے لئے ہے کہ ہر دین کی
ہر دین کے لئے ہے کہ ہر دین کی
ہر دین کے لئے ہے کہ ہر دین کی

ہر دین کے لئے ہے کہ ہر دین کی
ہر دین کے لئے ہے کہ ہر دین کی
ہر دین کے لئے ہے کہ ہر دین کی

ہر دین کے لئے ہے کہ ہر دین کی
ہر دین کے لئے ہے کہ ہر دین کی
ہر دین کے لئے ہے کہ ہر دین کی

لَقَدْ

سورة لقمن انت عمدة غير و لو ان كتابك لا يشترط

اياتها و كل ما فيها و حررها و كبر عاتها

بسم الله الرحمن الرحيم

الم تلك ايت الكتاب الحكيم هذو

این آیتها کتاب با حکمت است هدایت و بخشش است
پیدا بین یکی کتاب کی سوچید و او را

الحسین الذين يقيمون الصلوة ويؤتون

سجده نیکو کاران آنکه بر پا میدارند نماز را و میدهند
نیکو دانه جو کز می ریزند بین نماز آورده شده بین

الزكاة وهم بالآخرتهم يوقنون اولئك

زکوة را و ایشان با خشنود یقین می دارند اینجا
زکات آورده بین جو آتش کوه یقین گشته این ده بین

اولئك هم المفلحون
برنداشت اندامه از برور دگر ایشان اینجا اندیشه نگار
سوچید بر اسپه رسی کی طرف است آورده بین چنگا بهلاست

و رَحْمَةً
بالرفع
رب

نکاح

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُنْزِلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُخْرِجُ بِهِ ظُلُمًا مَدِيدًا وَنَجَاتٍ لِقَوْمٍ عَابِدِينَ
 اور اسی کے ہوتے ہیں کہ میسند سے پانی نازل ہوگا اور اس سے ظلمت دور ہوگی اور نجات کے لئے لوگوں کے لئے
 عَجَبُ سَبِيلِ اللَّهِ يُغَيِّرُ عَلَيْهِ وَيُخَذُّهَا هَرَا
 ازراہ خدا بفرم علم اور شکر کیر دراه خدا را
 اوست کی راہ سے بن سمجھے اور پھر ادین او کو مہنسی
 أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ وَإِذَا تَلَّ
 ایٹامہ ایٹ راست عذاب خوار کشتہ و چون خواندہ شود
 وہ جو میں او کو ذلت کی مارے و اور جب سنائے
 عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلِيُسْكَرَ كَانُ كَرِيمًا
 برین شخص آیات ماروئی بگرواند بکبر کمان گویا شنیدہ و سنایا
 او کو بیماری بائیں پیٹ دی جاوے غور سے گویا ذکوہ سنایا
 كَانِيبًا ذَنْبَهُ وَقَرَفْتُهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
 گویا ذکوہ کو شرم دی گرائی است پس خبر دہ اور عذاب درد مندہ
 گویا او سے دوکان تریک بن سوخو شہری دیے او کو دہم والی تری
 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ هُمْ فِي جَنَّاتٍ
 بر آئینہ آنانکہ ایمان اور دند و کردار بارشایستہ کردند الشافرا ایستہ
 جو لوگ یقین لایے اور کئے سب سے کام او کو میں نعمت کے لایے
 النَّعِيمِ خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَا اللَّهُ حَقًّا وَعَقْدًا
 عابدین ان آجنا و عذہ و ادہ است خدا وعدہ را او و
 را کرین اون میں وعدہ ہو چکا اللہ کا سچا اور وہ زبردست

لِيُضِلَّ
 دح درو ط باخلف
 یخدا ہارن
 غیر عاف
 ن ک ن

مکہ کی نئی قدامت از سونہ از قدامت

فلک ایک کا قریب کونین و قریب
 ہو اسلام کی طرف چکا ہے
 شرب پلانا اور آگ اور نایج سکھانا
 اوس کے کی مجلس ہے ارجان کا
 ازشت جانا او کو ہندو نایج

فہم

۹. الْحَكِيمُ خَلَقَ السَّمَوَاتِ يَغْفِرُ عَن تَرْوَنَهَا وَالْقَوِيَّ

بَهِت آفرید آسمانها بغیر ستونہا کہ بہ بنیاد آرا داد کند
مکنون والا بنای آسمان بنی کی دیکھتے ہو اور دیکھتے

فِي الْأَرْضِ وَبَنَى الْأَرْضَ وَبَنَى فِيهَا مِنْ كُلِّ

دَرِزَمِن کوہا ہر ایک جزائر آگہ بچاند شمار و ہر گدہ کرد زمین پر
زمین پر بوجہ کہ ہر کوئی کہ چھک نہ پڑے اور کیسے اور کس طرح

ذَابَهُ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ

جَانُورٍ وَفَسَدَ آوَرَدِيمُ أَرْضَ السَّمَاءِ آتَى بِسَبْ وَبَانَدِيمُ دَرِزَمِنِ دَرِزَمِنِ
جانور اور فساد آوے آسمان سے پانی پر لگا دے زمین میں ہر قسم

زَكَوٰةٍ كَرِيْمٍ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرَوْا مَاذَا خَلَقَ

نیک ان بہت بخشش خدا ہیں بنایند مرا جہیز آفرند
جوئیے خایے یہ کہہ بنایا اب دیکھا دیکھ کوئی بنایا

الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ

آئندہ مجھ سے دیکھو بلکہ ستکاران در گرا ہی ظاہر اند
اور دن نے جو اس کے سو کہ ہیں کوئی نہیں ہے انصاف منج نہیں

وَلَقَدْ آتَيْنَا الْهَمَانَ الْكَمَالَ كَمَلَةً أَنْ شَكَرَ لِلَّهِ

وہر آئینہ عطا کردیم لقمان را حکمت گنشم کہ شکر کن خدا را
اور بنے دی ہے لقمان کو عقلندی کہ حق مان اللہ کا

وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ

وہر کہ شکر کند کہیں بہ این نیست کہ شکر میکند برا نفس خود و ہر کہ کفر کیا
اور جو کوئی حق مانے اللہ کا تو ماسے گا اپنے پہلے کو اور جو کوئی منکر ہوگا تو

وَمَنْ يَكْفُرْ فَإِنَّمَا يَكْفُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ فَإِنَّ

وہر کہ کفر کیا کہیں بہ این نیست کہ کفر کیا برا نفس خود و ہر کہ کفر کیا
اور جو کوئی حق مانے اللہ کا تو ماسے گا اپنے پہلے کو اور جو کوئی منکر ہوگا تو

۱۶ ص
 این دو نفر که در این دیار سیاحت می کنند
 حضرت لعل خان غلام حسن

اللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝ وَإِذْ قَالَ لُقْمَنُ لِبَنِهِ وَهُوَ

خدا نے نیاز ستودہ کار است و یاد کن چون گفت لقمان به پسر خود و او
 الدینے پر و ایسے با جو یون سرافراست اور جب کہا لقمان بیٹے نے بیٹے کو
 يَعْظُمُ يَابُنَيَّ لَا تَشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ
 بڑی داد آن پسر را ای پسر که من شریک مقصد کن باشد ابرازینے ترک سستی
 چسب او سکو سچو با سینه کلا ایک شریک نه هار اتوا الله که امینک شریک بنا

عظمي ووصينا الانس بولديه حمدان

و حکم فرمودیم آدمی را به نسبت پدر و مادر و دیگران در آن شهر

امہ و ہناتکلی و ہنز و قصاۃ فی عامین ان

مادر که در حال حیات با او است و دیگر از خبر باز کردن او در و حال است

اوسکی مائے تنہا تنہا کہ اور دودھ چھوڑا ہے اوسکا دوسرا بیٹا کہ

باغبانان که شکر گزاری کن مراد و بدو را خود را بسوی ایشان بفرست و اگر

مقام میرا اور اپنے مامی کا آخر بھی نہ آتا تو اور اگر

سجده علی انتم وعلی ائمه وعلی ابی مایه وعلی ابی طالب

و ده دوفو پنجت ازین اسپهر که نرگیشان پیرا جگر معلوم این

فَلَا تَطْعَمُوا وَصَاحِبَهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعَهُمَا

ایں فساد برادر ایسان من و ثبت دارا ایسان در غایت دیا بوجہ
نوا و نکا گمانان او سیانہ دیک او نکا دیا من و سیانہ

میرزا حسن خان

۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۱۰۰

منه

منہ سے نکلتا ہے۔

[illegible]

و پرویدی را به راه رسیدن که در جعبه داد و کتبیه بین باز نسوزی من است با برنج ساسان
در راه چل او سکی هم را بگوشا هوا میبری طرفند هر دو طرفش

پہرین جنادو سنگا تم کو جو کچھ تم کو کہیے یہ سب اس کے لئے ہے

اگر کوئی چیز ہو جو برابر اسی کے واسطے کے پڑے ہو کسی نہیں

يا اسلمون بين
يا اسلمون بين
الله لطيف خبير

يَا مَعْزُوفٌ إِنَّهُ عَمْرُ الْمُحْكَمِ كَرِ اَصْبِرْ عَلَى مَا

أصابك أن ذلك من عزم الأعداء ولا

1875

ابو یحییٰ
ابو یحییٰ
ع
وہابیوں کا

اسی لیے لوگوں میں اس کا نام "سید" رکھا گیا۔

و لا یبصر فی الارض و لا فی السماء
و لا یبصر فی الارض و لا فی السماء

انک

۱۰

تصیر
اج ف
کن

تصیر خدایک للناس لا یبصر فی الارض و لا فی السماء

و کتاب خدایک خدایک از طرف مردمان تعجبی شکری در راه مرد در زمین خدایان
ای کمال نه پیدای لوگو کی طرف او دست جل زمین پر اترتا
ان الله لا یبصر کل عین فی الخوف و اقصا

بر آینه خدا دست بند او هزارانده خود ستانده را و میان زمین
میشک اسکو چنین بهانا کوئی اترتا بر ایشان کتاوی او جل زمین کی حال
مشیک و اغضض من صوتک ان کن

دور قدر خود و در آواز خود را
اور نبی کر ابی آواز
الاصوات لصوت الحیر الکثر ان الله

آوازها آواز خوان باشد
آواز گد یون کی آواز است
سخرکم ما فی السموات ما فی الارض و ما فی

رام گردانید بر آسمان و آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و تمام فرود
کام گدایان و آنچه در آسمان و زمین است و آنچه در زمین است
علیکم لعمه ظاهرة و باطنه و من الناس

بر شما نشانه خدایا آشکار و پنهان
تم کو ابی نفین کهی اور جہی
من یجاد فی الله بغیر علم و لا ہدی لا یتب

کیست است که بکاره میکند در باب خدا بقیات و هدایت و بغیر کتاب
وہین جوہر گدایان الہی مانت مین نہ سمجھہ کہین نہ سمجھہ نہ کتاب

ع ۱۹

بجاء اللفظ الخ
و تنبأ للسم

لعمه
غیر
افراد

نقش

مُنِيرٌ وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ

وہی کہنے شروع کرتا ہے کہ تم میری بات کو چھوڑ کر خدا

قَالَ اَبِلْ نَتَّبِعُ مَا وَحَدَنا عَلَيْهِ اَباءُنا اَوْ لَوْ كُنَّا

کہتے ہیں کیا ہم اپنے باپوں کی پیروی کریں گے یا اللہ کی

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الشَّيْطٰنُ يَدْعُوْهُمْ اِلَى عَذَابٍ اَلِيْمٍ

اللہ کے سوا کوئی اور نہیں ہے شیطان انہیں عذاب دردناک

وَمَنْ يُّسَلِّمْ وَجْهَهُ اِلَى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ

اور جو کوئی اللہ کی طرف راہ دہا کرے اور جو کوئی

اَسْمَاكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى وَرَبِّىَ اللّٰهُ عَصِيَةً

اپنے رب کی پختہ پستی اور میری اللہ کی عصیان

الْاَمْوَارِ وَمَنْ يُّكْفِرْ فَاِنَّ جَزَاءَ كَفْرِهِ

مال و دولت کے کفر کا ہے اور جو کفر کرے گا

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى اَبِى اَبِي

اللہ کے نام سے دعا ہے کہ اللہ تعالیٰ علیہ السلام

اللہ تعالیٰ علیہ السلام کے لئے دعا ہے کہ اللہ تعالیٰ

عَلَيْهِمْ بَيِّنَاتٍ لِّصُدُورِهِمْ فَتَعْلَمُوا قُلُوبَهُمْ

و اما بتخصیص که در سینه باشد بهره مندی باین نشان از اندکی باز

بماند و چون بیت چون من کام چلاوی گم ایم آنجا بود که

و کلامی که بر این نشان از کتب عزاب سخت و اگر سوال کنی از این

ممن خلق السموات والارض ليقولن

کسیست که بفرمود آسمانها و زمین را

الله قل الحمد لله بل اكثرهم لا يعلمون

خدا را بفرمود بگو ستایش خدا را راست بلکه اکثر ایشان نمی دانند

الله ما في السموات والارض ان الله هو العلي

خدا را راست آنچه در آسمانها و زمین است بر آئینه خدا همانست که نیاز

الحجین و لو انما في الارض من شجرة اقلام

ستوده و اگر آنچه در زمین است از درختان قلمها شوند

والبحر مملوء من بعل سبعه اجمع ما نقلا

و دریاها مملو از باده میکند از بعد از این دریا نهفت و در دیگر مملو از

و در سمندرها و او سگی سیاهی او سگی میخساید ست سمندر نه ترش

الحجین
عن الاصل
ف

کتاب

کَلِمَاتِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ مَا خَلَقَكُمْ

سخن خدا یعنی مخلوقات و بر آینه خدا غالب ماست که نیست ازین شمار

باین اسم که بیشک الله زبردست است بخلق و الا تمسک بایمان

وَلَا تَعْتَكُمُ إِلَّا كَنَفُ نَفْسٍ جَدَّةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ

و نه بر انگیزن شما الا مانند ازین و بر انگیزن کین بر آینه خدا شنوا

در هر یک بر جلای دمی جیب ایک جی کا

بَصِيرٌ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامِ يَكْفُلُ فِي النَّهَارِ

بصیرت یابندید که خدا در روز آردش را در روز

و یَوْمَ الْقِيَامِ يَكْفُلُ فِي اللَّيْلِ وَ يَكْفُلُ فِي النَّهَارِ

در روز آردش را در روز و رات گرام گردانید اقباب و ماه را

و یَوْمَ الْقِيَامِ يَكْفُلُ فِي اللَّيْلِ وَ يَكْفُلُ فِي النَّهَارِ

در شبهاست در رات مین اور کام گایه بین سوچ او جانید

كُلِّ مَجْرِي إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ

هر یکی بزود تمام است معین و ابانید که خدا آنچه میکنید

خَبِيرٌ ذَلِكَ بَانَ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ

خبر دهن آنکار با سبب نیست که خدا همون است ثابت و سبب نیست ازین

مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

بجند و سبب نیست که خدا همون است بلند مرتبه بزرگوار

تَدْعُونَ
با خطاب غیر حق و ان
ح که ن قدر
مقتضی بلا تفاق ۱۲

فان الله اودعه با قیامت
کا دور ۱۲۵۵

لَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِقُوَّةٍ ۖ وَاللَّهُ يَدْعُو

ایمانداران کہ جسے برود در دریا بفعل خدا تا نما شماران

تو سنے نہ کیا کہ جہاز جسے ہن سمندر میں اللہ کی نعت کہ وہاں سے

مِنْ آيَاتِهِ أَنْ فِي ذَلِكَ لَا يَتَّخِذُ كُلُّ شَيْءٍ حِسَابًا ۖ

یعنی نشانہائی خویش بر آیتہ در عقیدہ نشا ہست ہر صکنندہ حساب

وَأَذَانُ غَسِيثِهِمْ مُوَجَّعٌ كَأَنَّهُمْ يَتَكَلَّمُونَ ۖ وَاللَّهُ

و چون در گردان ترا موج مانند سایہ بانہا بخوانند خدا برا

اور جب سر بر آویسے او سنے ہر جسے بدلیان بکارین اللہ کو

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ فَلَمَّا جُمِعُوا إِلَى اللَّهِ

خالص کردہ ہر ایک اور عبادت پس آگاہ کہ نجات داد انرا بسویلا

فِيهِمْ مَقْصُودٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كَذَّابٌ

پس بعض ایشان سیاہ ہر ہند و انکار نمیکند آیات مرا مگر تہی ہر

تو کوئی ہوتا ہے اون میں نجات کی جال پر اور متروک ہی ہو سکتے ہیں

نَحْنُ نَخْتَرُ لَهُمْ ۚ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ

ہم شکرندہ قاسم ہر زندہ ای مردمان پرست از پروردگار خود

وَأَنْشَأْكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ۖ فَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُشْرِكُ ۚ وَاللَّهُ

و خدا کہنے از رو یک کہ گفایش کند نجات پر جہا کہ ہر خویش

وَرَدَّكُمْ إِلَىٰ أُمَمٍ نَخْتَرُ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَخْتَارُ ۚ وَاللَّهُ

اور ورتو او مدتی کہ کام نہ آوے کوئی ایسا آیتیں کے کہ ہر اور

بسم اللہ

ایمان بصری در شای

فلا تفرحوا بقرآن مجید

و لا تفرحوا بقرآن مجید

و لا تفرحوا بقرآن مجید

مَوْلِدُ هُوَ جَارِعٌ وَلِلَّهِ شَيْئَانِ وَعَدَ اللَّهُ

فرشتہ کی کفایت کنندہ باشند بجائی پدر خود چیز را بر آئینہ وعدہ خدا
نہ کوئی بیجا ہو جو کام آویسے اپنے باب کی جگہ پہنچند اللہ کا وعدہ
حق فلا تفرحوا بکرم الحقیقۃ الدنیا ولا یفرحکم

راستست پس نہ ہنسا راند گاہینے دنیا و نہ ہنسا راند شمارا

بِاللَّهِ الْغَرُورُ إِنْ لِّلَّهِ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ

در مقدمہ خدا شیطان فریاد ہر آئینہ خدا نزدیک است علم قیامت و
اللہ کے نام سے وہ دغا باز اللہ جو ہے اوس میں سے قیامت کی خبر

يُنْزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا

فرودینفرستد بارانرا و میداند آنچه در شکم حاملہ باشد و
انبار آب سے ببارندہ اور جاننا ہے جو ہے ما کے پیٹ میں اور

تَدْرِي نَفْسٌ مَّا ذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي

مندانہ ای شخصے کہ چه کار خواهد کرد فردا و میداند
کوئی جی نہیں جانتا کس کا کل اور کوئی جی نہیں جانتا

نَفْسٌ مَّا أَرِضٌ تَمُوتُ إِنْ لِّلَّهِ عِلْمٌ

ایج شخصے کہ کد نام زمین خورہ مرد ہر آئینہ خدا و دانا
کس زمین میں مرے گا تحقیق اللہ ہی

وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ اللَّهُ
کہ اللہ نے تم پر جو کچھ چاہا اور نہ ہنسا راند شمارا
بِاللَّهِ الْغَرُورُ
کہ اللہ کے نام سے وہ دغا باز

يُنْزِلُ
کہ انبار آب سے ببارندہ
وَالْعِلْمُ
وہ علم

خبردار
خبردار

سورة التجدد تم تکملہ لا فمن كان مؤمناً ثلث اياماً

ایاتها ۳۰ کلایاتها ۳۰ وحرروفها ۱۰۵ وروکوعها ۱۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ فِيهِ مِنْ رَبِّ

قرود آوردن کتاب ای شریف نیست در آن از جانب پروردگار

از کتاب کتاب کاتب اسرارین کجاست در میان کتب جهان

عالمین ۱۰ ام یقولون اقتله بل هو الحق

عالمهاست ایامگویند بر یافته است از عالم و بر است

صاحب دینی کیست بین پنداره لایا کوی چنین و چنان

مَنْ قَبْلَكَ لَهُمْ يَهْتَدُونَ ۱۰ اللَّهُ الَّذِي

آنکه از جانب پروردگار تو تا رسیدن نبوی را که آمده است ایشان را

زیستار کی طرف است که تو در سبیل او یک نوگو کوی کوی در راه

ببین از تو تا بود که ایشان را و یابند

بخشیده بهی سزایده در راه پر آفرین

السموات

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي

۱
چهار روز آسمانها و زمین و آنچه مابین آنهاست را
نیاست آسمان و زمین و آنچه مابین آنهاست را
سِتَّةَ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكَ مِنَ
شش روز باز قرار گرفت بر عرش نیست نشاند

۲
چهار دن مین پر قام هوا عرش بر کوی نهین نهاد
وَقَالَ اسْكُنُوا فِي السَّمَاوَاتِ الْأَعْلَىٰ
وگفت ای کسانی که در آسمانهای بالا

۳
بجستید ای کسانی که در آسمانهای بالا
اوست که سوختن عایشی نه سفری پر هم که سوختن عایشی
يَكْمُلُ لَكُمْ فِي الْيَوْمِ السَّادِسِ الْأَرْضَ وَالْجِبَالَ
تمام میگردد کارها فردا آورده از آسمان سوختن باز بالا بردن

۴
در یک روز تمام آسمانها و زمین و آنچه مابین آنهاست را
الْيَوْمَ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّنْكُمْ
امروز در روزی که هست مقدار آن هزار سال از آن حساب

۵
و در روزی که هست مقدار آن هزار سال از آن حساب
تَقْدِيرَ ذَٰلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ فِي السَّحَابِ الْعُلَىٰ
تقدیر آنکه علم غیب است در ابرهای بالا

۶
که می شنایند این است صفت داننده نهان و آشکارا غالب
گفتی من و آنچه مابین آنهاست را دانسته و آنچه مابین آنهاست را

۷
و آنچه مابین آنهاست را دانسته و آنچه مابین آنهاست را
أَلَمْ يَخْلُقْكُمْ أَلَمْ يَخْلُقْكُمْ أَلَمْ يَخْلُقْكُمْ
آیا نگذاشت که شما را نیافرید و نیافرید و نیافرید

۸
آیا نگذاشت که شما را نیافرید و نیافرید و نیافرید
رَبِّكُمْ وَآلَا جِنَّةٌ مِّثْلُكُمْ
پروردگار شما و آنگاه جنی مانند شما

خَلَقَهُ
آسمانها و زمین و آنچه مابین آنهاست را

۶
و آنچه مابین آنهاست را دانسته و آنچه مابین آنهاست را
خیال نمایند و آنچه مابین آنهاست را دانسته و آنچه مابین آنهاست را

۷
و آنچه مابین آنهاست را دانسته و آنچه مابین آنهاست را
آیا نگذاشت که شما را نیافرید و نیافرید و نیافرید

۱

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ طِينٍ ۖ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ

انسان کو آدھے راز از گل باز پیدا کرد نسل او را از

سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ۖ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَقَّصَهُ

خلاصه از آب خوار باز درست اندام کرد و نقص داد

مِنْ رُقْعَةٍ ۖ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ

روح خود را و پیدا کرد برای شما گوش و چشمها و

وَأَفْقَادَ قَلِيلًا ۖ فَاثْشُكْرُوا ۚ وَاقَالُوا

دلها اندکے شکر بکنید اور کہتے ہیں کیا

ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ ۚ أَنَا نَعْلَمُ خَلْقَ جَدِيدٍ

میں گم ہوئے زمین میں کیا ہم کو نیاں ناسیے

بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفُورُونَ ۚ قُلْ يَتُوبُ

بلکہ ایشان بلاقات پر دوکار توبہ کافر اند

مَلِكُ الْمَوْتِ الَّذِي يُكَلِّمُكُمْ فِيكُمْ

ملک الموت کہ گشتہ شدہ است بر شما باز سوچو

فَرِيقًا مِمَّنْ كَانُوا بِرِيقَتَيْنِ سَوِيًّا

پہر اپنے رب کی طرف

۹

۱۰

۱۱

۱۲

تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّمَا يُقِيمُنَا الذِّكْرُ إِذَا ذُكِرَ

میکردید جز این نیست که ایمان می آرند بایات ما آنکه چون بخوانند
این کلمات را بهاری بازگو تا بنیاد و بن که حب او مکتوب است
بها سحر و اسجد و سبحان و بحمد و هم
ان گوشت را فتنه سجده کنان و بیایکی یاد کنند باستانش بر درگاه خود
اون به گریه برین سجده کر که او را که ذات کو یاد کن این کلماتی جوهر بود

لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝ تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنْ الْقِبْلَةِ

نمکن نمکنند دوری اند بگوئی ایشان از رخسار نگاه
برائی نمکنند کسی را که این کلمات را بخواند
بدعون را به خوف و شهادت و عمارت و قنار
می خوانند بروردگار خود را ترس و امید و اری و از اینچنین در آورده ام
بکار بنی این سحر کو در سینه او را لایق است و در بار او با کج

يَنْفَقُونَ ۝ فَلَا تَقْلُمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن

خرج میکند پس بنده اند هیچ نفس چه چیز پنهان در فتنه
خشی که بنی فتنه کسی چنانکه معلوم نمیشود چه چیز در این
قره اعین جز اینها که انفا یعلمون ۝ اَمِنْ

خکی چشم پادشاهش دارد شد با آنچه میکردند ایاسی
چونند که کسی را که بگوید که کسی را که بگوید که کسی را که بگوید

كَانَ مَوْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَّا يَسْتَوُونَ

که مومن باشد آنکه کسی است که فاسق باشد برابر نمیشوند
ایک جوهری ایمان بر برابر او سیکه جوهری است که فاسق است برابر نمیشوند

۱۳۷

۱۵

۱۶

۱۸

سجده

انصاف است
انصاف است
انصاف است
انصاف است

انصاف است
انصاف است
انصاف است
انصاف است

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ

الْأُولَىٰ ۖ أُولَٰئِكَ فِيهَا مُبَدَّلُونَ ۖ وَأَمَّا الَّذِينَ

فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ۖ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ

يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُرُّوا

عَذَابَ النَّارِ ۖ الَّذِينَ كَانُوا يَكْفُرُونَ ۖ

وَلَنَذِقَنَّهُمْ عَذَابَ النَّارِ لَدُنِّي ذَوْرًا

مُتَعَدِّيًا ۖ وَنَجْزِي السَّاعِدِينَ ۖ

وَنَجْزِي السَّاعِدِينَ ۖ وَنَجْزِي السَّاعِدِينَ ۖ

وَنَجْزِي السَّاعِدِينَ ۖ وَنَجْزِي السَّاعِدِينَ ۖ

وَنَجْزِي السَّاعِدِينَ ۖ وَنَجْزِي السَّاعِدِينَ ۖ

وَنَجْزِي السَّاعِدِينَ ۖ وَنَجْزِي السَّاعِدِينَ ۖ

وَنَجْزِي السَّاعِدِينَ ۖ وَنَجْزِي السَّاعِدِينَ ۖ

وَنَجْزِي السَّاعِدِينَ ۖ وَنَجْزِي السَّاعِدِينَ ۖ

وَنَجْزِي السَّاعِدِينَ ۖ وَنَجْزِي السَّاعِدِينَ ۖ

وَأَكْمَلَهُمْ دِينَهُمْ كَمَا أَكْمَلْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ دِينَهُمْ

ایا واضح نشد این را که چقدر هلاک کردم پیش از ایشان از

کجا او کو سو جه نه آمی اس ی کتی لهادین سینه اون سینه

الْقُرْآنَ يُمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّهُمْ لَأُولَئِكَ

قرنها میروند ایشان در خانه ها و انجاء

سختین هر سینه امین اوسینه گهرون بین

لَا يَبْتَغُونَ أَجْراً لِيَسْمَعُوا ۚ وَأَكْمَلُوا دِينَهُمْ

نت نه است آمانی مشنونه

بیت سینه امین کاسه نه بین

الْمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ الْخَرَجَ فَيُخْرِجُ بِهِ زَرْعاً تَأْكُلُ

آب را بسوی زمین سینه گاه تا بیرون از زمین بسبب آن زمین

بانی اک جلیل زمین کو بهر سخا سینه امین سینه کسین

مِنْهُ أَنْفُسُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ

از ان زراع چها این نشان خود نشان

اوسین سینه امین جویاب و در آب بهر کاسه سینه امین

مَتَى هَذَا الْفَتْحُ ۚ أَتَمُ صِدْقِينَ

کی خواهد بود این فتح اگر راست گویند

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ

بگو روز فتح سود ندهد کافران ایمان ایشان

نوکهر دن فیلد ک کام نه اوسینه گاهنر فکوا و کاهان

ترک الفتح
انها غایب

۱

وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝ فَالْكَرْخُ عَنْهُمْ وَانْتَظِرُوا
 و نہ ایشان را مہلت دادرہ شوند پس بگردی بگردان ایشان و انتظار
 اور نہ او کو دہیل بے گی سو تو خیال چھوڑ او کا اور راہ دیکھ
 انہم منہ تَظُنُونَ

۹

ع

سُورَةُ الْاَحْزَابِ تَرْكَبُ لَمْ يَتِمَّ الْمُحَقَّقَةُ
 ہر آئینہ ایشان نیز منتظر اند
 رہی راہ دیکھتے ہیں

آيَاتُهَا ۳، وَكَلِمَاتُهَا ۱۲۸۸ وَحُرُوفُهَا ۶۹۹ وَكُلُوبُهَا ۱۲۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ
 اے پیغمبر! ترس خدا و فرمان برداری کافران
 اے نبی! ڈر اللہ سے اور کافران سے نہ کرو
 وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَاتَّبِعْ
 و منافقان! ہر آئینہ حدیث است دانا با حکمت و پروری کن
 اور دغا باز و کاسق شبہ اللہ سے سب جاننا حکمت و اولاد اول

مکہ کا نقشہ ہے جو چاہئے
 نیز اس زمانہ میں
 چاہئے کہ اس میں
 ہے اس کے

بسم الله الرحمن الرحیم
و بسم الله الرحمن الرحیم
و بسم الله الرحمن الرحیم

و بسم الله الرحمن الرحیم
و بسم الله الرحمن الرحیم
و بسم الله الرحمن الرحیم

تظهر من
تظهر من
تظهر من

و بسم الله الرحمن الرحیم
و بسم الله الرحمن الرحیم
و بسم الله الرحمن الرحیم

مَا يُؤْتِيكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَنِيًّا
چیز از آنکه دهنده است از جانب پروردگار تو را آنست که خداوند غنیست
و تو را آنچه را که میسر آید از جانب پروردگار تو را آنست که خداوند غنیست
تَقُولُ خَيْرًا ۖ وَ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَ كَفَىٰ
تو می گویی خیر و توکل کن بر خداوند و کافیست
يَا اللَّهُ وَ كَيْفَ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِي جُلُوسًا مِنْ قُلُوبِهِ
ای خداوند و چگونه آنچه را که خداوند برای من از دلها
فَجَافَتْهُ وَ مَا جَعَلَ مِنْ جُلُوسٍ لِي تَضَاهِي
در داخل بدن او و گردانیده است آن زنان شمار که غایبند
مِنْهُمْ أَمْ هُنَّ أَعْيُنٌ تُبْصِرُونَ
با ایشان مادران شما و آن خسته است به خوانندگان شمار ایشان
ذِكْرُكُمْ قَوْلُكُمْ يَأْتِيكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ
این سخن شماست که میگوید بهمان خویش و خداوند میگوید حق را
و هو يَهْدِي السَّبِيلَ ۚ ادْعُوهُمْ لِأَسْمَائِهِمْ
و او دلالت میکند بر راه حق نسبت کنندگان را به پدر ایشان
اوروی سوختن است راه حق را بکارند بپایان بخوانند

و بسم الله الرحمن الرحیم
و بسم الله الرحمن الرحیم
و بسم الله الرحمن الرحیم

ما بسے پیران لب کو انداز

هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنْ لَمْ تُكَلِّمُوا آبَاءَهُمْ

واین راست ترست نزدیک خدا پس اگر نہ اندازید پیران ایشان را

فَاخِرُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوْلَاكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ

پس برادران شما آخر در دین و ازاد کردگان شما اند بطر و نسبت شما

جَنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُم بِهِ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ

گناہ ہے اور بے غفلتے کھٹا کردہ باشد بیکر آن و لیکن گناہ نسبت قصہ

قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ الْبَنِيُّ

دل شما و هست خدا آمرزنده مهربان پیاہر

أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ

نزدادار ترست بچہ و مسلمان از ذاتہائی ایشان و زنان پیاہر

أَمْهَاتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ

مادران ایشانند و خداوندان فرابت کہ بعضی ایشان نزدیک تراند

بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ

بعض در کتب خدا از سائر مسلمانان و ہجرت کنندگان

بعض دیگرے حکم میں زیادہ سب ایمان والوں اور وطن چھوڑنے والوں

فہ اپنے چوک گانہ کو جس میں
پیران و ازاد کردگان ہوں
میں سے سب سے پہلے ہوں
میں سے سب سے پہلے ہوں
میں سے سب سے پہلے ہوں
میں سے سب سے پہلے ہوں

ما بسے پیران لب کو انداز

فما یصلحکم فی قرائتہا
 ام ایسی حرکت کریں گے جس سے

وہ سب سے بھی فہم پڑے
 اور سب کو یاد آئے ہوگا جس کی نسبت اور اس

عہد اللہ مسئلہ ۱۰ قل لن یمفعکم القار ان

مہد خدا پر سیدہ شدہ ہو سوسود نہ ہ شمارا گر بخین اگر

فرکتہ من الموت او القتل واذا لامتنون

گر نہ پڑ از مرگ یا از گشتہ شدن وان ہنگام بہرہ مند ساختہ

الاقلیلا ۱۱ قل من ذالذی یعصمکم من اللہ

مگر اندکے ہو گشتہ آنکہ نگاہدار شمارا از نظر خدا

از ارادہ بکم سوء او ارادہ بکم رحمۃ ولا یحیل

اگر بخواد در حق شامتی یا بخواد در حق شامتی دنیا بندہ

لہم من ذواللہ ولایا ولا نصیرا ۱۲ قل لعلکم

برای خوشی بچند خدا دوستی دہد یاری دہندہ ہر آئینہ امید

اللہ المعوقین منکم والقائلین لا خوف منہم

باز دارندگان از شما دگویند گمانا بہرادران خویش

ہلم الینا ولا یاتون الباس الاقلیلا

کہ بیاہد بسوی ما و حاضر نمیشوند بکارزار مگر اندکے

وہ سب سے بھی فہم پڑے
 اور سب کو یاد آئے ہوگا جس کی نسبت اور اس

۱۰

۱۱

۱۲

۱۳

أَشْجَةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ أَيْتَمَّ بِكُمْ

بخل کنان بہ نسبت شما پس چون باید ترس برسد کہ ایشان در غیبت

الْبِكَ تَدْرُأَعَيْنُهُمْ كَالَّذِي يُفْتَنُ عَلَيْهِ

بستو تو میکرد و چشمہ ایشان کہ مانند کسی کہ بہوش کردہ شود

مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَفُكُمْ

از بستختہ موت پس چون برود ترس زبان درازی کنند بر شما

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرًا فَكُفُّوا عَنَّا

بزرگاہانی تیر بخل کنان بر مال ایجا غریزہ

لَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ فَاخْذُوا حِذْرًا فَكُفُّوا عَنَّا

ایمان نیاوردہ پس ما بود ساخت خدا کردار ما را انشاء دوست این کار

عَلَى اللَّهِ يَسِيرُ الَّذِينَ يَحْسِبُونَ الْآخِرَ ابْنِ كَر

بر خدا آسان محاسبانند کہ شکر ما کند

يَذْهَبُوا وَارِثَاتِ الْآخِرِ ابْنِ كَر

نزدند و اگر بیاند شکر ما کنند کشتن ایشان

نہیں گشتن اور اگر آجاوین فوجین تو آرزو کن کیطرح

۳۲

کلمہ نمونہ در عبارت

فما یستبشرون فی غدا و فی ما یستبشرون فی غدا و فی ما یستبشرون فی غدا

نہیں گشتن اور اگر آجاوین فوجین تو آرزو کن کیطرح

اور با نون بن ہزاری غیر فوای
 جہا بن اور لای بن کم
 یسین نہیں آتا کہ فوین بن کر
 ہر ویسے نام دی سب

بَادُونَ فِي الْأَحْزَابِ يَسْكُوتُونَ عَزَّ أَنْبَاءُكُمْ

صحرائیں بوندیک در میان اعراب سوال میگردند از اخبار شما
 با ہو گئے ہوں گانوں میں پوچھا کریں تمہاری خبریں

وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا لَقَدْ

و اگر باشند در میان شما کارزار نکنند مگر اندکے ہر آئند
 اور اگر ہوں تم میں لڑائی نہ کریں مگر تھوڑے

كَانَ كَرَمِي رَسُولَ اللَّهِ اسْوِ حَسَنَاتٍ

ہست شمارا بہ پیغامبر خدا پیروئے نیک کے
 تم کو پہلے ہی سبکی رسول کی جاں

كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

کہ توقع بہداشت ثواب خدا و توقع میداشت روز آخر و یاد کرد خدا کثرت
 امید رکھتا ہے اللہ کی اور شکلیے دن کی اور یاد کرتا ہے اللہ کو

وَمَا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا

و چون دیدند مسلمانان لشکر ہمارا گفتند ایست
 اور سب دیکھیں مسلمانوں نے فوجیں ہوسے

مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ

اچھے وعدہ داده ہوا خدا و پیغامبر خدا گفتند خدا و رسول
 جو وعدہ دیتا تھا بھلائی کے اور اس کے رسول نے اور کہا اللہ اور رسول

وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا

و این ماجرا نہ افزاورد حق ایشان مگر باور و ایمان و گردن نہادوں از مسلمانان
 اور ان کو اور بڑا یقین اور اطاعت

بہ آیتوں
 بالانہی الرسم
 ہنس فقط ۱۲
 ۲۰
 ع

اسوق
 غیرن کہ
 ۲۱
 پرجوا بالاضافہ
 بعد الواو اتبع
 لہم ۱۲

۲۲
 میں نے رسول کو
 میں کیا استقبال کرتا
 زیادہ محنت اور زحمت
 سب سے

بہ آیتوں
 بالانہی الرسم
 ہنس فقط ۱۲
 ۲۰
 ع

رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ

مروانہ کہ راست کردند آنچه عہد بسته بودند باز ایران پس را ایشان
گفتے مردمان کہ سچ گردگانا جسر فوارگاناندا ایستے بہر کو ایستے

من قضاة منتهى و منهم من يتصرف و ما لا

مکعبه هست که با بنجامین بنیامین قرار داد و خود را از ایشان کسی هست که انتظار می کشد و بداند

کہ پورا کر چکا ہیں نہ اور کوئی ہے الا میں راہ و گیتا اور یہاں نہیں

بیدار و بختیاری که از صدای این بیدار و بختیاری
 بخت و بختیاری که از صدای این بیدار و بختیاری

ایک درہابلا رہے اللہ سمونکو اور ان کے بچے کا

ويعذب المنقذين (رشاء) ويؤاخذ عليهم
وعذاب كذا منقذين إذا أرادوا أن يخرجوا من
الدين فخرجوا لولا أن يخرجوا من الدين لكانوا
من الذين يخرجون من الدين

اور غداں کرے منافقوں کو اگر چاہے یا توبہ دے یا نہیں

زان الله كان عفواً رحيماً - ورد الله الدين
 مراآتیه خدا هست آمرزنده مهربان و بازگرداننده خدا

بیشک است بخشنا
اور پیر دیا الدین

كفر العيظيم فمنا الواسع وكفى الله

کافر اگر با اسم این نیا کند
شکرتی که از او پائی نماند

لَقَدْ نَالَ كَانَ اللَّهُ قِيَامًا عَمِيرًا ۝ وَأَشْرَا

در مقدمه جنگ و سیاست خدا توانا غالب
 را ای اورسپاس الله خود را اورسپاس
 او را تا دریا

[illegible]

rd

222

[illegible]

FI

3

1

444

فصل فی بیان احوال و سیرت ائمه اطهار علیهم السلام

چندین روزی که در این شهر بودم

فصل پنجم در فضیلت ازواج و احوال
 بین نسک و کسب و کسب و کسب

۳۳

وَيُطَهِّرُكُمْ تَطْهِيرًا ۖ وَاذْكُرْنَ مَا يُلَىٰ فِي

دنيا کد شمار پاک کردی دیو کبد آنچه خوانده میشود
 اورسند اگر بگوئید سزا می رسد و اور یاد کرد و جو چوئی می بین

۳۴

ع

بِغَيْرِ تَكُنْ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

ناتوان گشت از آیتها خدا و از حکمت هر آینه خدا است
 بهر چه که در دین الهی باقی است و عقلندی مفید است

لَطِيفٌ خَبِيرٌ ۖ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ

لطف کننده خبردار هر آینه مردان مسلمان و زنان مسلمان و
 بهر چه جاننا خبردار تحقیق مسلمان مرد و اور مسلمان عورتین اور

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ

مردان باورداران و زنان باورداران و مردان عت کننده و زنان عت کننده
 ایمان دار مردان و ایمان دار عورتین اور بندگی کریم و ایمان داران و عورتین

الْصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ

و مردان راست گوینده و زنان راست گوینده و مردان چسبنا می تنه و زنان چسبنا می تنه
 اور بیک مرد اور بیک عورتین و عت کنند - بیک و اور عت کنند و عورتین

الْمُحْسِنِينَ وَالْمُحْسِنَاتِ الْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ

مردان نیکو تنی و زنان نیکو تنی و مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده
 و بیک و بیک مرد اور بیک و بیک عورتین و عت کنند و عورتین و عت کنند و عورتین

الصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ الْحَافِظِينَ وَحَمَمِ

مردان روزه داران و زنان روزه داران و مردان محافظان و مردان محافظان
 روزه دار - مرد اور روزه دار عورتین اور تنها بیک و بیک مرد ای بیک و بیک

نگین
غیرت

کارتی و کز فانی
خفتن و تپیدن
کجا بی او و من ازین
سر او و من ازین
چون ز اهل عشق
چون ز اهل عشق
بین شکر و شکر
کدامی و کز فانی

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

Full Copy

وَاتَّقِ اللَّهَ وَخُفِّ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ

اور وڑا ہے اور قویاں ہاتھ اپنے دل میں ایک چرخہ اور اس کو کھانچا،

وَتَتَحَنَّنُ الْبَاسِ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَتَحَنَّنَ عَلَيْهِ فَا

و میرے اردو مان و خدا سزاوارست بآنکہ ہر سی از و پس منیکہ
اور تو دوتا تھا لوگوں سے اور اللہ سے زیادہ چاہے تو نہا تجھ کو بہر حسب

قَضَىٰ يَدُ مِنْهَا وَطَرَّازُ وَجَنَّاكَ إِلَيَّ لَا يَكُونُ

باسمهم رسانید از زینجا حجت را بلی طلاق ما و زنی دادیم ترا زینجا تا با سق
زید تمام کرد چکا اوس عورت بی اینی غرض همینست و ده سکه شمع من بی مانتر بی

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حِجَابٌ فِي أَرْوَاحِهِمْ أَدْعِيائِهِمْ

بر مسلمانان بیچ سیتے در نکاح کون زمان پسرو اندکان میں
سب مسلمانوں پر گناہ نکاح کر لینا جو روئے اپنی سیے پاکوئی

اِذَا قَضَيْتُمْ مِنْهُمْ وَطْراً وَكَانَ اسْمُ اللَّهِ

چون با هر رسیده از ایشان حاجت را و هر رسیده را و هر رسیده را
چند و ده نام گزین او را به این غرض آوردند که الله را
سبح و تعالی

منقولاً من كتابه على النبي صلى الله عليه وآله وسلم

مضائقه نهین اوس باستان

فرض الله له سنة الله في الدين ولقائه
خلال ساخته است خدا بر او مانند آئین خدا در حق آنکه که شنیده پیش ازین

جو پڑا دی اندر سے اویس کے واسطے دستور کیا۔ اس کا اون لوگوں میں گزریا ہے۔

عظیم کا علاج

2

بگو خواجه حسین مکنش و الله خبر نو
طاعت داخل نمایند بکین برار عظام
معاقت وان شود آرد اسکان رواج
وسیم کنشت که اگر در میان زیور
که در خطایست که بی انصاف
نمیگردد کسی اخف صلی علیه
سوره قیوم زین آنند و سب ابان

[illegible]

۱۰
 ہر ایک کو اپنے گناہوں کے حساب سے
 دیا جائے گا اور جو ایمان لائے گا
 اور عمل کرے گا وہ بہشت میں داخل ہوگا
 اور جو کفر کرے گا وہ جہنم میں داخل ہوگا
 اور جو ایمان لائے گا اور عمل کرے گا
 وہ بہشت میں داخل ہوگا اور جو کفر کرے گا
 وہ جہنم میں داخل ہوگا

وكان امر الله قدام قدورا الذي ينفو

وہست کار خدا اندازہ ہفتہ کردہ شدہ میں جو نامہ میں درج
 اور ہے حکم اسکا ہفتہ ہر جگہ وہ جو پہنچائے ہیں

رسالت الله ويحشون واحدا الله وكفى بالله

پیامبر خدا اور دینہ سند اور دینہ سند کس گرا خدا اور ہست خدا
 پیامبر اللہ کے اور دینہ سند میں سے اور دینہ سند میں سے کسی پیامبر اللہ اور اللہ

حسبنا ما كان محمد ابنا احد من رجالكم

حساب کنندہ و نسبت محمد پدر مجلس
 کفایت کرنا لاف محمد باب نہیں کیگا تمہارے مردوں میں

ولكن رسول الله وخاتم النبيين وكان

لیکن رسول اللہ کا اور ہر سب نبیوں پر
 لیکن رسول اللہ کا اور ہر سب نبیوں پر

الله بكل شيء عليما يا ايها الذين امنوا

خدا ہر چیز پر دانایا ای مسلمانان
 خدا ہر چیز پر دانایا ای مسلمانان

اذكروا الله ذكرا كثيرا

یاد کنید خدا را یاد کردن بسیار
 یاد کنید خدا را یاد کردن بسیار

واصبروا هو الذي يصلي عليكم

اور صبر اور صبر
 اور صبر اور صبر

اور صبر اور صبر
 اور صبر اور صبر

۳۸
 ہر ایک کو اپنے گناہوں کے حساب سے
 دیا جائے گا اور جو ایمان لائے گا
 اور عمل کرے گا وہ بہشت میں داخل ہوگا
 اور جو کفر کرے گا وہ جہنم میں داخل ہوگا
 اور جو ایمان لائے گا اور عمل کرے گا
 وہ بہشت میں داخل ہوگا اور جو کفر کرے گا
 وہ جہنم میں داخل ہوگا

خاتم
 خاتم
 خاتم

۳۹
 ہر ایک کو اپنے گناہوں کے حساب سے
 دیا جائے گا اور جو ایمان لائے گا
 اور عمل کرے گا وہ بہشت میں داخل ہوگا
 اور جو کفر کرے گا وہ جہنم میں داخل ہوگا
 اور جو ایمان لائے گا اور عمل کرے گا
 وہ بہشت میں داخل ہوگا اور جو کفر کرے گا
 وہ جہنم میں داخل ہوگا

مجلس
 یعنی از جانب خداوند شنگان نفع
 و این یعنی امان و سلامتی
 اورا پس میں نے ہی دعا دعا اور دعا دعا

وَمَلَكْتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى

نشتگان اور تار و خارا از تاریکیها بسوی
 اور او کے لئے نشتے کو نکالے تم کو اندھیروں سے

النُّورِ وَكَانَ بِالْقَوْمِ مِنْ رَحْمَتِهِ تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ

روشنی و بہت خدا بسلامتان مہربان دعا غیر نشان ہر روز
 اور جانے میں اور ہے ایمان والوں پر مہربان دعا ان کی حیدر

يَلْقَوْنَهُ سَلَامًا وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا يَا أَيُّهَا

کہ ملائکہ کنہ بخدا سلام بہت و آمادہ کرد بہت برائے نشان خدایک
 اور ہے میں کے سلام ہے اور رکھا ہے ان کے واسطے نیک عزت کا ہے

النَّبِيِّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

پیغمبر پرانے اسنادیم ترا گوایا کہندہ و غرورہ رسانندہ و ترسانندہ
 تمی سے بکھڑا بھیجنا ہے والا اور خوشی سننا والا اور درد

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا

دخواستہ بسوی خدا بکرم و جہد ان روشن
 اور بلانے والا اللہ کی طرف کے علم ہے اور چراغ بکھنا

وَبَشِيرًا لِلْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَاءَكُمْ

و بشارت دہ مسلمانانرا انکرا ایش ترا باشد از جانب خدا بخشن
 اور خوشی سننا ایمان والو کو کہ آؤ کو ہے خدا کی طرف سے

كَبِيرًا وَلَا تَطْعِمُوا الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ

بزرگ و فرمان ہر کافران را و منافقانہ اور نظر اعتبار بکیر
 بڑی بزرگی فدا اور کسانہ مان سکرونگا اور غایب و نکا اور چہرہ و کجا

مجلس
 سناؤن یہاں سے

میں

اذیہم وتوکل علی اللہ وکفی باللہ عیلا

یٰ اَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ

مَلَاقِیْہُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمْسُوْہُمْ فَاَکْفٰہُمْ

وَسِرِّہُمْ سِرًّا حَیْلًا یٰ اَیُّهَا السَّیِّدُ

حٰکِمُنَا لَكَ اَرْوَجُكَ الَّتِیْ اٰتٰتِ لَہِمْ

وَمَا مَلَکَتْ یَمِیْنُکَ سِوَا مَا آفَاہُ اللّٰہُ عَلَیْہَا

اِذَا رَجَعْتَ اِلَیْہَا فَاَنْتَ رَاجِعٌ اِلَیْہَا

اِذَا رَجَعْتَ اِلَیْہَا فَاَنْتَ رَاجِعٌ اِلَیْہَا

۴۸

۴۹

توکل علی اللہ

یٰ اَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ مَلَاقِیْہُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمْسُوْہُمْ فَاَکْفٰہُمْ

یٰ اَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ مَلَاقِیْہُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمْسُوْہُمْ فَاَکْفٰہُمْ

وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ اُمِّكَ وَبَنَاتِ خَالَكَ

و حلال کردیم دختران عم ترا و دختران اُم ترا و دختران خاله ترا

وَبَنَاتِ خَلَّتِكَ الَّتِي هَاجَرَتْ مَعَكَ وَامْرَاةً

و دختران خاله ترا آنکه هجرت کرده اند با تو و حلال کردیم زن

مُؤْمِنَةً اِنْ وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ اِنْ اَرَادَ النَّبِيُّ

مسلمان اگر بخت کند خود را برای پیغمبر اگر خواهد پیغمبر

اَنْ يَكُنَّ لَهَا خَاصَّةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ

که بخواهد آنرا به خاص کردیم بخت مسلمان

قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْكُمْ فِي اَزْوَاجِهِمْ مَا

بر آید دانستیم آنچه فرض ساخته ایم بر ایشان و در حق زنان ایشان و

مَلَكَ اَيْمَنُكُمْ لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ

در حق کمترین کسانی که مالک است دست ایشان سهل کردیم تا نباشد بر تو هیچ تنگی

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا تَرْجِي مَنْ تَشَاءُ

و دست خدا آمرزنده و مهربان است و ترجیح دهی هر که خواهی

اَوْ يَهِيَ اِلَهُهُ بَخِشْنِي وَاَلَا مَهْرًا وَا

اگر بخت کنی خود را برای پیغمبر اگر خواهد پیغمبر
اگر بخت کنی خود را برای پیغمبر اگر خواهد پیغمبر
اگر بخت کنی خود را برای پیغمبر اگر خواهد پیغمبر

و در حق کمترین کسانی که مالک است دست ایشان سهل کردیم تا نباشد بر تو هیچ تنگی
و در حق کمترین کسانی که مالک است دست ایشان سهل کردیم تا نباشد بر تو هیچ تنگی
و در حق کمترین کسانی که مالک است دست ایشان سهل کردیم تا نباشد بر تو هیچ تنگی

و در حق کمترین کسانی که مالک است دست ایشان سهل کردیم تا نباشد بر تو هیچ تنگی
و در حق کمترین کسانی که مالک است دست ایشان سهل کردیم تا نباشد بر تو هیچ تنگی
و در حق کمترین کسانی که مالک است دست ایشان سهل کردیم تا نباشد بر تو هیچ تنگی

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

مجلسه اول در تاریخ ۱۳۰۲/۱۰/۱۵

لَقُلْ لَكُمْ دُلٌّ وَقُلْ لَكُمْ دُلٌّ وَمَا كَانَ لَكُمْ دُلٌّ

برای دل شما و دل ایشان و منرا و انبیت شمارا کہ
نہایت دل کو اور ان کے دل کو اور تم کو تین پہنچا کہ
تو دوار رسول اللہ ولا ان تنکھم از و

برخاندید پیغامبر خدا را و نہ آنکہ نکاح کفید زمان اورا
تکلیف رد اللہ کے رسول کو اور نہ یہ کہ نکاح کروا سکی عورت کو
من بعدہ ابدان ذلکم کان عند اللہ

پس از وہ ہرگز ہر آئند انکار ہست نزدیک خدا
اور کے پیچھے کہی البتہ یہ بات تمہارے اللہ کے ہاں
عظیماً از تبدل و اشکاً و تحفہ فان اللہ

گناہ بزرگ اگر آشکارا کفید چیز میرا یا بہتان دوا یا لیس ہر آئند خدا
بڑا گناہ ہے اگر کہوں کہ کہوں کسی چیز کو یا اسکو چھو یا مسوا اللہ
کان رب کل شیء علیہا لاجناس علیہ

ہست ہر چیز دانا ہست ہر چیز ہر زمان پروردہ
جانتا ہں گناہ نہیں اور عورت کو سنا ہے
فی ابائہن ولا ابنائہن ولا اخوانہن

پیش پدران خویش و نہ پیش پسران خویش و نہ برادران خویش و
اپنے باپوں سے اور نہ اپنے بیٹوں سے اور نہ اپنے بھائیوں سے اور
لا ابناء اخوانہن ولا ابناء اخوانہن

پسران برادران خویش و نہ پسران خواہران خویش و
نہ اپنے بھائی کے بیٹوں اور نہ اپنی بہن کے بیٹوں سے اور
لا ابناء اخوانہن ولا ابناء اخوانہن

۵۳

۵۴

وَقُلْ لَكُمْ دُلٌّ وَقُلْ لَكُمْ دُلٌّ وَمَا كَانَ لَكُمْ دُلٌّ
برای دل شما و دل ایشان و منرا و انبیت شمارا کہ
نہایت دل کو اور ان کے دل کو اور تم کو تین پہنچا کہ
تو دوار رسول اللہ ولا ان تنکھم از و
برخاندید پیغامبر خدا را و نہ آنکہ نکاح کفید زمان اورا
تکلیف رد اللہ کے رسول کو اور نہ یہ کہ نکاح کروا سکی عورت کو
من بعدہ ابدان ذلکم کان عند اللہ
پس از وہ ہرگز ہر آئند انکار ہست نزدیک خدا
اور کے پیچھے کہی البتہ یہ بات تمہارے اللہ کے ہاں
عظیماً از تبدل و اشکاً و تحفہ فان اللہ
گناہ بزرگ اگر آشکارا کفید چیز میرا یا بہتان دوا یا لیس ہر آئند خدا
بڑا گناہ ہے اگر کہوں کہ کہوں کسی چیز کو یا اسکو چھو یا مسوا اللہ
کان رب کل شیء علیہا لاجناس علیہ
ہست ہر چیز دانا ہست ہر چیز ہر زمان پروردہ
جانتا ہں گناہ نہیں اور عورت کو سنا ہے
فی ابائہن ولا ابنائہن ولا اخوانہن
پیش پدران خویش و نہ پیش پسران خویش و نہ برادران خویش و
اپنے باپوں سے اور نہ اپنے بیٹوں سے اور نہ اپنے بھائیوں سے اور
لا ابناء اخوانہن ولا ابناء اخوانہن
پسران برادران خویش و نہ پسران خواہران خویش و
نہ اپنے بھائی کے بیٹوں اور نہ اپنی بہن کے بیٹوں سے اور
لا ابناء اخوانہن ولا ابناء اخوانہن

الحمد لله

الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام
على من لا نبي بعده

لَا نَسْأَلُكَ إِلَّا بِمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَأَتَقَبَّلُ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا

ان خدا ہر آئینہ خدا ہے ہر جیسے گواہ
اللہ بیشک اس کے سامنے ہے ہر جیسے
إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ

ہر آئینہ خدا و فرشتگان اور درویشند ہر بجا ہر
اللہ اور اس کے فرشتے رحمت بھیجے ہیں رسول پر
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

ابے مسلمانان درود سنیہ برویہ و سلام گوید سلام
ابے ایمان والو رحمت بھیجو او پر اور سلام بھیجو سلام کہہ کر
إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ

ہر آئینہ آنکہ می رنجاند خدا و دنیا ہر اور لعنت کو خدا
جو لوگ شتجہ ہیں اللہ کو اور اس کے رسول کو اور کوبند
اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا

در دنیا و آخرت و دنیا ساخت ہر آئینہ خدا
اللہ نے دنیا میں اور آخرت میں اور رکھی ہے ان کے واسطے
مُعَذِّبًا وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ

آخواری کنندہ وہ کہنے لگے رنجاند مردان مسلمان
ذلت کی مار اور جو لوگ ہمت لگاتے ہیں مسلمان مرد کو

الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام
على من لا نبي بعده
ان خدا ہر آئینہ خدا ہے ہر جیسے گواہ
اللہ بیشک اس کے سامنے ہے ہر جیسے
إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ
ہر آئینہ خدا و فرشتگان اور درویشند ہر بجا ہر
اللہ اور اس کے فرشتے رحمت بھیجے ہیں رسول پر
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا
ابے مسلمانان درود سنیہ برویہ و سلام گوید سلام
ابے ایمان والو رحمت بھیجو او پر اور سلام بھیجو سلام کہہ کر
إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا
در دنیا و آخرت و دنیا ساخت ہر آئینہ خدا
اللہ نے دنیا میں اور آخرت میں اور رکھی ہے ان کے واسطے
مُعَذِّبًا وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ آخواری کنندہ وہ کہنے لگے رنجاند مردان مسلمان
ذلت کی مار اور جو لوگ ہمت لگاتے ہیں مسلمان مرد کو

مذہب جلاوطن کر دینا

مذہب جلاوطن کر دینا

مذہب جلاوطن کر دینا

مذہب جلاوطن کر دینا

مذہب جلاوطن کر دینا

مذہب جلاوطن کر دینا

مذہب جلاوطن کر دینا

مذہب جلاوطن کر دینا

مذہب جلاوطن کر دینا

مذہب جلاوطن کر دینا

مذہب جلاوطن کر دینا

مذہب جلاوطن کر دینا

مذہب جلاوطن کر دینا

مذہب جلاوطن کر دینا

بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ۝
 برا نشان باز ہمسایہ نباشند باز در دینہ مگر نہ مابے اندک نہ
 او بے جے بہرہ رسے ہمارے بے سائے اس شہر میں کہ ہوا دھون
 ۴۱ مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا تَقِفُوا احْذَرُوا وَتَمْلِكُوا ثَمْلَةً
 لعنت کردہ شدگان ہر جا کہ بایستہ سونڈ اسیر گشتہ این تراکشہ شود ایشان
 پتھر پتھر جہاں پکے پکے پڑے گئے اوہاں پکے پکے جانے
 سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَكِنْ نَجِدُ
 مانند روش خدا در آنکہ گذشتہ پیش ازین و ہرگز بایستہ
 دستور پڑا ہوا ہے اللہ کا اون لوگوں میں جو آپ کے ہو چکے ہیں و توفیق ہے
 ۴۲ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝ يَسْأَلُ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ
 روش خدا را تغیر سوال میکند ترا مردمان از قیامت
 اللہ کی چال بدلتی ۝ لوگ پوچھتے ہیں تجھ سے قیامت کو
 قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ
 گو جسز این نیست کہ معرفت آن نزدیک حد است و چیز جز خدا ترا شاید
 تو کہہ او کی خبر اللہ ہی پاس اور تو کیا جانتا
 ۴۳ السَّاعَةِ تَكُونُ قَرِيبًا ۝ إِنَّ اللَّهَ لَعَزِيزٌ
 کہ قیامت موجود شود و زمان نزدیک ہر آئینہ خدا لعنت کردہ کافر انرا
 وہ گھڑی پاس ہی ہوتی بیشک اللہ بے شکرا ہے شک و گمان
 ۴۴ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ۝ خَلَّيْنِ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُ
 و آمادہ ساختہ ہے برا نشان آتش جاوید ان انجا ہمیشہ نیابند
 اور رکھی ہے اوسکے واسطے دہکنی آگ رہا کریں اوسیں ہمیشہ پاویں

مذہب جلاوطن کر دینا

مذہب جلاوطن کر دینا

مذہب جلاوطن کر دینا

وہی کہ جو خدا کے لئے جان و مال قربان کرے وہی جنت میں جائے گا۔
 وہی کہ جو خدا کے لئے جان و مال قربان کرے وہی جنت میں جائے گا۔
 وہی کہ جو خدا کے لئے جان و مال قربان کرے وہی جنت میں جائے گا۔

وَلْيَاوَلَّا نَضَيِّرَ اَيُّوْمَ تَقْلِبُ جُوهِهِمْ

اور نہ ہم ان کے روزوں کو برباد کر دیں اور نہ ہم ان کے چہروں کو بدلتے ہوئے دیکھیں۔

فِي الشَّارِقِ وَلَوْ لَيْسَتْ اٰطْعَمَنَا اللّٰهُ وَاطْعَمَنَا

در مشرق اگرچہ اگرچہ ہم نے ان کو کھانا نہ دیا ہو اور اگرچہ ہم نے ان کو کھانا نہ دیا ہو۔

الرَّسُوْلُ وَقَالُوْا رَبَّنَا اِنَّا اٰطَعْنَا سَادَتَكَ وَكَبَّرْنَا

رسول کو اور کہا کہ ہمارے رب! ہم نے تجھے سب سے بڑا اور تجھے سب سے بڑا۔

فَاَصْلَحْنَا السَّبِيْلَ رَبَّنَا اِنَّا اٰطَعْنَا سَادَتَكَ وَكَبَّرْنَا

پس گمراہی سے توبہ کر گئے اور سب سے بڑا اور تجھے سب سے بڑا۔

مِنْ اَلْعَذَابِ الْعَنَمُ لَعَنَّا كَبِيْرًا يَا اَيُّهَا

ان عذابوں میں سے عذاب عظیم ہے کہ ہم نے تجھے سب سے بڑا اور تجھے سب سے بڑا۔

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اٰذُوْا مُوْسٰى

وہ جو ایمان لائے ہیں نہ بنیں جیسے وہ لوگ جو موسیٰ کو اذیت دیتے تھے۔

فَبَرَا اللّٰهُ مِمَّا قَالُوْا وَكَانَ عِندَ اللّٰهِ وَجِيْهًا

پس اللہ نے ان سے جدا کر دیئے اور اللہ کے پاس چہرہ تھا۔

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اٰذُوْا مُوْسٰى وَكَانَ عِندَ اللّٰهِ وَجِيْهًا

اور نہ بنو گے جیسے وہ لوگ جو موسیٰ کو اذیت دیتے تھے اور نہ بنو گے جیسے وہ لوگ جو موسیٰ کو اذیت دیتے تھے۔

49

44

46

48

44

سنادینا

گنہگار

وہی کہ جو خدا کے لئے جان و مال قربان کرے وہی جنت میں جائے گا۔
 وہی کہ جو خدا کے لئے جان و مال قربان کرے وہی جنت میں جائے گا۔
 وہی کہ جو خدا کے لئے جان و مال قربان کرے وہی جنت میں جائے گا۔

وہی کہ جو خدا کے لئے جان و مال قربان کرے وہی جنت میں جائے گا۔
 وہی کہ جو خدا کے لئے جان و مال قربان کرے وہی جنت میں جائے گا۔
 وہی کہ جو خدا کے لئے جان و مال قربان کرے وہی جنت میں جائے گا۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَتَقُوا أَقْلَكُمْ سَابِقًا

اے مسلمانانِ تریسید از خدا و گویید سخن استوار
اے ایمانداران! ڈرتے رہو اللہ سے اور تمہاری سیدی

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ

تاک اصلاح آرد کردار تمہارا و بیا مژدہ بر آید شما گناہان شمارا و ہرگز نہ
کہ سوار دیکھم کو تہذیب کام اور نیکوئی تم کو تہذیب گناہ و درجہ کوئی

اللَّهُ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۝ اب

خدا کے رسول اور اس پر آئینہ مطلب بے بند و بزرگ ہر آئینہ
اللہ کے اور اس کے رسول کے او سے ہادی ہر مراء

عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ

پیش آوریم آمانت را کہ بر آسمانها و بر زمین و بر کوهها
و کہانی آمانت آسمان کو اور زمین کو اور پہاڑ کو

فَابَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ

پس قبول کردند کہ بردارند آسمان و زمین و پہاڑان و زمین
پہرہ بے قبول کیا کہ او کو اوٹھا وین و او پس دے گئے اوٹھا او کو

إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۝ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ

ہر آئینہ و بہت سنگار نادان کہ تا شود آخر کار آئینہ و عذاب خدا
پہرہ بے بڑا سے ترس نادان و تا عذاب کرے اللہ

الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ الْمَشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ

مردان منافق و زنان منافق را و مردان مشرک و زنان مشرک را
منافق مرد و کفو اور عورت و کفو اور مشرک و کفو

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد و آله الطيبين
الطاهرين
عند التمام
الصلوة و السلام

وایں باری جان بر انس و ملک
آمانت کی برائی و زنی باری و پیش کو کبر
آسمان و زمین میں باری و پیش کو کبر
وادی بیکس و خاتم بن آسمان و زمین
پہرہ نازکی و کاشمیر و خاتم انسان و کاشمیر
اور ملک خلافت اوسیک و اوسیک و اوسیک
و خلافت سیدتی سیک و خاتم انسان و کاشمیر
و خلافت سیدتی سیک و خاتم انسان و کاشمیر

وایں باری جان بر انس و ملک
آمانت کی برائی و زنی باری و پیش کو کبر
آسمان و زمین میں باری و پیش کو کبر
وادی بیکس و خاتم بن آسمان و زمین
پہرہ نازکی و کاشمیر و خاتم انسان و کاشمیر
اور ملک خلافت اوسیک و اوسیک و اوسیک
و خلافت سیدتی سیک و خاتم انسان و کاشمیر
و خلافت سیدتی سیک و خاتم انسان و کاشمیر

سید

وَيُؤَيِّدُ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

در محنت رجوع کند بر مردان مسلمان و زنان مسلمان و
اور مسافرت کرے اللہ ایماندار مرد و کنو اور عورت و کنو اور

كَانَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ قَوَّارًا حَمِيدًا

ہست خدا آرزندہ مہربان

سَيُؤَيِّدُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ قَوَّارًا حَمِيدًا
بے شک اللہ بخشنے والا مہربان

إِنْفِائِهَا ۵۲ وَكَلَامُهَا ۱۱۳ وَحَرْفُهَا ۳۵۱۲ وَرُكُوعَاتُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

ہم ستائش خدا آراست کہ بہت آوٹ اپنے در آسمانہاست و اپنے در زمین است
سب خونی اللہ کی ہے جس کا ہے جو کہ ہے آسمان و زمین میں

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

وہ اور است سنائش در آخرت و است با حکمت و آگاہ
اور او سبکی تعریف بہ آخرت میں اور وہی با حکمتوں و الاست جاننا

من زبان من ظاہر اور سبکی تعریف
وہی سبکہ کردہ پڑہا اللہ تعالیٰ
بہ آواز سبکی

در سبکی پڑھنا

من زمین میں ہے اور زمین کا نور
کسی آسمان اور زمین کے
قرآن نے جو کچھ علم اور دعا
اور اس کے لیے اور اس کے لیے
کتاب ہے اور اس کے لیے

يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا

میدان آنچه در زمین است و آنچه بر زمین و آنچه
جائے جو بیہوتا ہے زمین میں اور جو نکلتا ہے اوس سے اور جو

يُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَهُوَ الْحَكِيمُ

فرود می آید از آسمان و آنچه بالا برود و دروے و اوست مہربان
افزایا ہے آسمان سے اور جو بیہوتا ہے اوس میں اور دیکھا کہ زمین و آسمان

الْغَفُورُ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا

آمرزنده و گشتند کافران نخواہد آمد پیش ما
بخشند و اور کہنے لگے شکر نہ آوے گی ہم پر

السَّالِمَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ

قیامت بگو آری قسم در دکان زمین و آسمان و دکان و اندہ پوشیدہ است
وہ گہری نو کہہ کیوں نہیں آئے ہر کس کا بڑا دیکھو جس جان و ایسے کی

لَا يَعْزِيبُ عَنْهُ شَيْءٌ ذَرَّةٌ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا

غائب ہر شے و اوس کے ہم وزن ذرہ در آسمان و زمین
غائب نہیں ہو سکتا اوس سے کچھ ذرہ پر آسمانوں میں

فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ ۝

در زمین و نیست خرد تر از آن و نہ بزرگتر سے بزرگتر
زمین میں اور کوئی چیز نہیں اس سے چھوٹی نہ اس سے بڑی چون

كِتَابٍ مُبِينٍ ۝ لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

کتاب ظاہر تا جزا دہد آمانرا کہ ایمان آورند و عمل صالح کنند
کتابی کتاب میں تا بدلا دے اوس کو جو یقین لائے اور کئے بہت کام

کتاب ظاہر تا جزا دہد آمانرا کہ ایمان آورند و عمل صالح کنند

کتابی کتاب میں تا بدلا دے اوس کو جو یقین لائے اور کئے بہت کام

عالم الغیب

عالم الغیب

عالم الغیب

عالم الغیب

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا

بر خدا دروغ را با باد جنوبیست بلکه آنکه

یَوْمَ مَنُونٍ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ الضَّلَالِ الْبَعِيدِ

ایمان بکنند آخرت در عقوبت باشند و در گمراهی دور افتاده

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنْ

آیا ندیدند بسوی آنچه پیش روی ایشانست و آنچه پشت ایشانست

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَنْشَاءً مُخْتَفِفَةً يُهْمُ الْأَرْضِ

آسمان و زمین اگر خواجهان زمین را بر زمین

أَوْ لَسِقَظَ عَلَيْهِمْ كَسْفًا مِنَ السَّمَاءِ أَرَأَيْتُمْ ذَلِكَ

آیا فکرم بر ایشان را باران از آسمان بر آید درین کار

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَبْدٌ مُنِيبٌ وَلَقَدْ أَنشَأُوا دَاوُدَ

نشدست هر بنده رجوع کننده را و بر آید داوریم و او را

مِنَّا فَضْلًا يُجِبَالِ أَوْ بِي مَعَهُ وَالطُّيُورُ وَالنَّجَارُ

از نزدیک خود بر روی گفتم ای کوهها بیزید و بنم نسج گوید پاره او و سخن هم فغان

أَبْنَى طَرْفَتَيْ بَرَاءَتِي أَيْسَرُ رَجُوعِي مِمَّا أَدْرَاكُمْ وَأَرْبَعُ أَرْبَابِي

آبنی طرفه ببراءتی آسار رجوعی مِمّا ادرارم و از چهارم

وَأَرْبَعُ أَرْبَابِي

وَأَرْبَعُ أَرْبَابِي

وَأَرْبَعُ أَرْبَابِي

سب

میر و
بعد از آنکه

نشان مختف

فرا

مختف هم

کسفا
غیر

آونی

11

عبدی

مستشرقون العرب
وقد

6

منسأة
منسأة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مکتبہ
کراچی

شمال
ایته شمای

وہی کہ میری موت پہنچے تو

سید الشہداء ابی عبد اللہ علیہ السلام

The graph plots 'Number of people who are likely to conform' on the y-axis (0 to 10) against 'Number of people in group' on the x-axis (1 to 10). The data points are approximately: (1, 1), (2, 4), (3, 5), (4, 5.5), (5, 6), (6, 6), (7, 6), (8, 6), (9, 6), (10, 6). The curve rises steeply from 1 to 2, then levels off.

[illegible]

مجلس بخت داری بسبب آنکه این کتب را در این کتب
آن کتب که در این کتب است

۱۸

سَيُؤْتِيهِمُ الْيُسْرَىٰ وَأَيَّامًا مَّعْدُودَةً ۚ فَمَا أَوَّلَىٰ
فهم گیر کنید درین بهایشها و روزها این شده
پس در آن روزین را تو آن آوردن آن سے فہم
ربنا بعد بین اسفارنا وظلنا انفسنا
ای پروردگار دور پسید کن در میان سفرهای ما و تنم کردن بر خویش
ای رب زوق دال ہمارے سفر میں اور اپنا
فَعَلَمْنَاهُمْ آخِلَاتِهِمْ وَمَقَرَّنَهُمْ كُلَّ مَحْرَبٍ
پس گردانیدیم ایشان را از انہا و پارہ پارہ ستیم ایشان را نام پارہ ستیم
پس گردانیدیم ایشان را از انہا و پارہ پارہ ستیم ایشان را نام پارہ ستیم

ربنا بعد
بہشت
ظن

۱۹

أَنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۚ
ہر آئینہ درین ماجرا نشانیست بر صبر کنندہ و شکر گوینہ را
اس میں ہے جن میں ہر صبر کرنے والے کو جو حق سے
وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْكُمْ بِاللَّيْلِ كُنْهَهُ فَاتَّبِعُوهُ
وہ آئینہ راست بابت شیطان حق اینان اندیشہ خود را پس پیروی کردہ
اور سچ کر دکھائی اودن پر اللہ کے ایسی شکل پر او سچ راہ ہے
الْأَفْرَاقَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَمَا كَانَ لَهُ

صدق
خون فہم
کرن

وہ آئینہ راست بابت شیطان حق اینان اندیشہ خود را پس پیروی کردہ
اور سچ کر دکھائی اودن پر اللہ کے ایسی شکل پر او سچ راہ ہے
الْأَفْرَاقَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَمَا كَانَ لَهُ

۲۰

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْكُمْ بِاللَّيْلِ كُنْهَهُ فَاتَّبِعُوهُ
وہ آئینہ راست بابت شیطان حق اینان اندیشہ خود را پس پیروی کردہ
اور سچ کر دکھائی اودن پر اللہ کے ایسی شکل پر او سچ راہ ہے
الْأَفْرَاقَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَمَا كَانَ لَهُ

وہ آئینہ راست بابت شیطان حق اینان اندیشہ خود را پس پیروی کردہ
اور سچ کر دکھائی اودن پر اللہ کے ایسی شکل پر او سچ راہ ہے
الْأَفْرَاقَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَمَا كَانَ لَهُ

مِنْ مَوْنِهَا فِي شَيْءٍ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

از انکہ یک در شبہ است و پروردگار تو ہر چہ
الک او ستر جہتہاں او سکی طرف یکہ ہو کے من اور تیرا رب بر جہان

حَيْضٌ ① قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دُونِ

ننگا بہان ہوتا گو کہو انہی آواز
کہ گمان میں کہنید بجز

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَيُّومُ لَا يَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لِمَا فِي السَّمَوَاتِ

خدا مالک نیستند هموزن یکدزه و آسمانها

اللہ کے وہ بہن مالک ایک درہ بہرے آسمانوں میں
ولا فی الارض والسموات

و نه در زمین . و نیست ایشانرا در آسمان و زمین هیچ شرکتی نیست

نہ زمین میں اور نہ آسمان دو نوین ساجھا اور نہ

له من مبر شکر و لا تشفع الشفای عیسا
 خدا را از این پنج بار می خواند و سود بکند و در حق است نزدیک خدا

ادین کوئی اوسکا مددگار اور کام نہیں آتی سفاشر او سکے پاس

الامین اذن له فحقی اذا فرغ عن فانی و یوم القیامۃ

مگر اس کو جسے واسطے حکم و پابیان تک کہ نہ کیا گیا ہو اس کو اس کے واسطے حکم و پابیان تک کہ نہ کیا گیا ہو

مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ وَالْوَالِدَيْنِ إِذَا قَالَا هَذَا كَلِمَتَا ابْنِكُمَا عَلَى الْكِبَرِ

چیز فرموده است پروردگار شما ملا علی گویند که فرموده است مرا و او است بلند و
که از ملا محمد ابوبکر و دیگران است

أذن
فرع

نصف
مربع

من المجلد
المنهج
في بيان
الدين

مجلس العلماء
کراچی

قُلْ مَزِينٌ قُلْ مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ

جو کہ بے شک خداوند شہادت از جانب آسمانها و زمین بازگو
تو کہ کون روزی در آسمان و زمین سے بتا

اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ أَيْكُمُ لَمُعِدِّي وَفِي ضَلَالٍ

خداوند و در آئینہ بیاختما ہر ہا یتیم یا در گمراہی ہے
کہ اللہ اور ہم یا تم میں سے کون سوچہ پر این یا پر کے میں ہنگام میں

مُبِينٌ قُلْ لَا تَسْأَلُونِ عَمَّا أَجْرُ مَا وَكَلَنِي

جو سوال کردہ خواہ شہادت از گنہ و ما و سوال کردہ خواہ
صریح و تو کہ بتا ہے نہ پوچھنے سے جو گنہ کی اور میں سے نہ پوچھنے سے

عَمَّا تَعْمَلُونَ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْصِلُ

از انچه شما میکنید جو جمع خواہم کرد پروردگار ما میان ما بازگاہ کند
جو ہم کرے ہو تو کہ جمع کرے گا ہم سب کو رب ہمارا پھر فیصلہ کرے گا

بَيْنَنَا الْحَقُّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ قُلْ رَوِّ

میان ما حق و شہادت راستے و اوست حکم کنندہ و دانا جو بتا ہے مرا
ہم میں انصاف کا اور ہی سب بتا دے گا اسباب جاتا تو کہ ہم کو دیکھا

الَّذِينَ أَحَقُّهُمْ بِهِ شِرْكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْغَنِيُّ

آنکہ انہی انصاف حق کردہ اید با خدا شریک ساختہ نہ چہ میں سب بلکہ خدا ہوتا ہے غنی
جن کو اور سب سے زیادہ ہوتا ہے جو ہر اگر کوئی نہیں وہی اسکا زبردست

الْحَكِيمُ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ

حکمت کو و فرستادیم ترا الابرار مردمان پریشان
حکمتوں والا اور جو جو میں سے ہیجا سو سہا کی و کون کی و اسے

وہی سب بتا دے گا اسباب جاتا تو کہ ہم کو دیکھا
آنکہ انہی انصاف حق کردہ اید با خدا شریک ساختہ نہ چہ میں سب بلکہ خدا ہوتا ہے غنی
جن کو اور سب سے زیادہ ہوتا ہے جو ہر اگر کوئی نہیں وہی اسکا زبردست
حکمت کو و فرستادیم ترا الابرار مردمان پریشان
حکمتوں والا اور جو جو میں سے ہیجا سو سہا کی و کون کی و اسے

بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

ترہ دہندہ اور نشانہ دہن لیکن اکثر مردمان سمجھتے
خوشی اور درد سنا سیکو لیکن بہت لوگ نہیں سمجھتے
وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

وہ کہتے ہیں کہ یہ وعدہ اگر سچا ہے تو
اور کہتے ہیں کہ یہ وعدہ اگر سچا ہے تو

قُلْ لَّكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْذِنُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ سَاعَةً وَلَا

کہو تمہارا وقت وہ دن ہے کہ ایک دوسرے سے اجازت نہ مانگے
تو کہہ تم کو وعدہ ہے ایک دن کا نہ دیر کر دے اور کسی ایک گھنٹے

تَسْتَقْدِمُونَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَٰكِنَّا

پیش دیتے ہیں کہ ہمارے پاس ہے اور کہتے ہیں کہ ہمارے پاس ہے

نُومِنُ بِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَٰكِنَّا

ہم اس قرآن میں نہیں مانگے اور نہ اس کے پہلے کے
ہم ہر کتاب میں مانگے یہ قرآن اور نہ اس کے پہلے کے

نَحْنُ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْفُونَ ۝ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُقَرَّرُونَ

ہم ہیں جو ستمگاران ہیں اور وہ خود نزدیک پروردگار کو پیش کرتے ہیں

بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ يَتَّبِعُونَ الْفَقِيرَ ۝ يَقُولُ الَّذِينَ

بعض ان کے بعض کے پیچھے ہیں اور کہتے ہیں کہ ہمارے پاس ہے
ایک دوسرے کے پیچھے ہیں اور کہتے ہیں کہ ہمارے پاس ہے

۲۸

۲۹

ع ۳۰

کے

نصف

اَسْتُضِعُّمُ الدِّينَ اَسْتَكْبِرُ الْفُلَا اَنْتُمْ كَمَا
 نانوان گرفته شده ایشان را مانده سر بسته کردند اگر بنی بودی شما آری
 کرد و همچو آنها بڑای گویند و الوکر اگر تم نه بویست تو نام
 مَوْمِنِينَ قَالَ الَّذِي اَسْتَكْبَرُ الْفُلَا اَنْتُمْ كَمَا

مسلمان بنیدیم گفتند هر چه بگفته بودی کربلای کریمه دایه
ایمان و دین است

بنا تو انان گم زور گئیے گیون کو کیا ہے روک رکھا تم کو سو جہد کی بات ہے
آیا باز و استیم شمارا اندر است

بَعْدَ إِذْ جَاءَ كَبِيلٌ كُنْتُمْ فِيهِمْ

بعد از آنکه آمد بسوی ما بلکه شما بودید گفتار و گفتند
 شما را پس این شجره کوی این تم می باشد که در آنجا
 الذین استضعفوا للذین استکبروا ابله

گئے گئے برائی کو بخوارو کھجور کو میٹھین پر چڑھا دے
لیکل والہ ہمارا اذیتا ہے ورنہ ان تکفیر سے اللہ

سب روز و شب چون پیروید ما را که کار سدید
 رات و دن کی جب تم ہاکو حکم کرے کہ ہم نہ مین اللہ کو
 بیکہ انداد او اسے الندامہ بکار او

در این باره با ما در میان داشته باشد و در میان خود با ما
در میان داشته باشد و در میان خود با ما

بر آید بخدمت حضرت مولانا
عزیز الرحمن صاحب
مکتبہ دارالعلوم دیوبند

حضرت مولانا محمد رفیع الدین صاحب دہلی

الْعَذَابُ وَجَعَلْنَا الْآلَةَ الْكَاذِبَةِ

کفر اهل یحزون الامکان اعمام
کافران سزا دادہ نیشو نگر بوفن اپنے سکوند

وما ارسلنا في قرية من قبلك رسولاً الا قالوا ضغفوا

انما ارسلنا اليه كفرون وقالوا انهم اكثر

اموالا واولاداً وما نحن بمدينين قل ان

ربي يسطر الرزق لمن يشاء ويقدر ولكن

اكثر الناس لا يعلمون وما اموالكم ولا

اجسامكم في شيء عند ربكم الا بطونكم

س

تقریباً

بشرایع الضعف

الزهد

الغنى

مستحق

روح

یقل

برو

مخرج

اولدکم بالی تقریباً عندنا زلفی الامن امن

اولاد شما آنچه که مقرب گردانید شمار از دیک برشته قربت لیکن محبت که امان

و عمل صلیحاً فاولئک لهم جزاء الضعف

و کرد کردار ضایع پس آنجا که اینها جزا در چند

بما عملوا وهم فی الغفلة امنون والذین

بما عملوا آنکه عمل کردند و ایشان در غفلت امنون و آنکه

یسعون فی آیتنا معجزین اولئک فی العذاب

سعی میکنند در ردایات ما مقابل کنان آنجا که در عذاب

محضون قل انی یسط الرزق لمن یشاء

حاضر کرده شوند بگو هر آینه پروردگار من گشاده میکند روزی را هر که خواهد

من عباده ویقده و ما انفکم من ربکم

از بندگان خود و تنگ نسازد برای هر که خواهد و هر چه غرض کنید از منسبت

فمن یخلفه و هو خیر الرزقین و یقین

پس خداوند آن دهد و او بهترین روزی دهند گانت و روزی که بر آن

و او سعادتمند دیندار و در ده بهتر از روزی دیگر و الا او ضعیف جمع کرد

جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكِ كُنْ أَهْلًا ۖ يَا أَيْكُمُ الْكَافِرُ

ہم سب کو پھر بلا کر کہے گا کہ ہو جاؤ اہل گناہ میں سے ایک تم لوگوں میں سے جو کفر کرتے ہو

يَعْبُدُونَ ۖ قَالُوا سُبْحٰنَكَ اَنْتَ وَلَيْسَ لَكَ

عبادت میں کوئی شریک نہ ہے۔ انہوں نے کہا کہ تیرا ہی ہے اور تیرے لئے

دُونِهِمْ كُلُّ شَيْءٍ ۚ قَالُوا لَوْ كُنَّا نَعْبُدُكَ اِلَّا بِالْحَقِّ

جو سچ ہے تو ہمارے لئے کچھ بھی نہیں ہوتا۔ انہوں نے کہا کہ اگر ہم تو تیرے

بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ۖ قَالُوا لَكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا كُنْتُمْ بَعْضُكُمْ

بعض دوسروں کے لئے ایمان والے۔ انہوں نے کہا کہ تم میں سے بعض تمہارے

لِبَعْضٍ نَفَعًا ۖ وَلَا ضَرًّا ۚ وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَنُّوا

کہ انہوں نے اپنے آپ کو اللہ کے لئے کچھ نفع پہنچانے والے سمجھے تھے کہ

ذُرُّوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۚ

وہ لوگوں کو اللہ کے عذاب سے روک دے۔ انہوں نے کہا کہ تم اپنے آپ کو

بِخَفَايَاهُمْ يَكْتُمُونَ ۚ قَالُوا لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ سُبْحٰنَكَ

اور اگر ہم جانتے ہوتے تو ہم نے تمہارے لئے کچھ بھی نہیں کیا ہوتا۔ انہوں نے کہا کہ

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ آيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوا اِنَّا نَحْنُ

وہ خود ہیں جو ان کے پاس آیتیں پڑھائی جاتی ہیں۔ انہوں نے کہا کہ ہم

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ آيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوا اِنَّا نَحْنُ

وہ خود ہیں جو ان کے پاس آیتیں پڑھائی جاتی ہیں۔ انہوں نے کہا کہ ہم

نقول

فرع

قول

مفسر نے عبادت اللہ کو ایک ہی قسم کا قرار دیا ہے اور اس میں کوئی تفریق نہیں ہے۔

۴۰

۴۱

۴۲

الْأَرْجُلُ يُرِيدُ أَنْ يَصْلَحَكُمْ عَمَّا كَانُوا يَبْغُونَ

مگر مردی که بخوابد باز دارد و شمارا از آنچه سبب است بیدار شدن شما

وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا فُكٌّ مُفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ

وگویند نیست این فتنه مگر دروغی بربافته و گویند

كُفْرًا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ مِنْ هَذَا الْأَحْصَيْنِ

کافران سخن راست را چون باید بدین نیت این مگر سحر ظاهر

وَمَا أَتَيْنَهُمْ مِنْكُمْ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا

و ندادیم مشرکان کتب را که بخوانند آنرا و نداشتیم

إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ

پیش از این بودند و این مشرکان رسیده اند و کذب کردند و نذر

فَكَفَّكَ كَانَتْ كَيْدٌ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدٍ

پس چگونه بود عقوبت من و گویند من تو که می گویم تنها یک

و بگویند چنانچه چنانچه

تکبیری

با قیامت الیاء و صلا

علا علی العالمین ص

اصِلْ عَلَى نَفْسِي وَإِزْهَدِيَتْ فَمَا يُؤْتِي

کہ گمراہ میفرماد بر نفس خویش و اگر راہ با ہم پس بسبب است کہ وحی فرستد کہ بگوئی نکاح ایسے بر سب کو اور اگر میں سوچا ہوں تو اس سبب کہ وہی پہنچا

إِلَى رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ وَلَوْ تَرَى إِذْ دُعُوا

بسوئے میں پروردگار میں ہر آئینہ و کشتہ از دیک و تعب کنی اگر یہ مینی چون منظر

فَلَا فِتْنَةٌ وَآخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ

پس نباشد از عذاب خلاص شدن و گرفتہ شوند از ہر جا نزدیک

وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَازُشُ مِنْ

وگویند آگاہ ایمان آوردیم بقرآن و از کجا بود ایشان نزاع است آوردن بآں

مَكَانٍ بَعِيدٍ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ

جای و دور یعنی محال شدہ و حال آنکہ کافرو بودند بقرآن پیش ازین و می اندازند دور جگہ سے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا زِينَتَكُمْ

بنو ایمانیان! خدو زینت خود را

وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاءِهِمْ

و میان آنچه میخواستند چنانچہ کردہ شد با ایشان

۴۲۹

کے لئے جو کچھ فرستادہ ہے

التَّنَازُشُ
جھگڑنا

مَنْ يَتَذَكَّرْ فَإِنَّهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

مَنْ يَتَذَكَّرْ
جو یاد دہندہ ہو

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ

وہ جو ایمان لائے اور نیک عمل کیا

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَكُونُوا فِي شَكٍّ مَرِيبٍ ۝

پیش ازین بر آئینہ ایشان بودند در شک و سوسائے
وہ لوگ اپنے دھوکے میں جوہن نہ لینے دیتا
سوفاطر ایک کہ سو قیرم آیتا ہا ۴ فی العدی و کلماتا

و حروفها ۳۱۳ و رکوعها ۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله فاطر السموات والأرض جاعل الملائكة

ہمہ سناسن خدا است آفرینندہ آسمانها و زمین سازندہ فرشتگان را
سب خوبی اللہ کو ہے جسے بنا کا ہے آسمان و زمین جسے ہر ایک
رسلاً اولیٰ اجمعہ مثنیٰ و ثلث و ربیع و زید و

پیغام بر سازندہ ایشان را چنداوند از و ما دوگان دوگان سہ گان و چارگان
پیام الٰہی کو ہے جن کے پر ہیں دو و اوہین میں اور چار جا رہا تا ہے

الخلق ما يشاء ان الله على كل شيء قدير ۝

آفرینش ہر چہ خواہد بر آئینہ خدا بر ہر چیز تواناست
پیدائش میں جو چاہے بیشک اللہ ہر چیز کر سکتا ہے و

مکتبہ اسلامیہ
پیشانیہ
پیشانیہ

مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا

انہ کو کھلا دے سارے خدا پر آکر دمان از رحمت پس بچ نہ کھنڈ نہ نیست آنرا
جو کھول دے اللہ لوگوں پر کچھ نہ تو کوئی نہیں او کو روکے نہ والا
وما تمسک فلا تمسک له من بعدا وهو الغر

و انچه نہ کھنڈ پس بچ نہ کھنڈ نہ نیست آنرا بعد از دھروا دست علیہ
اور جو روکے نہ تو کوئی نہیں او کو روکے نہ والا اس کے سوا اور کسی اور کو روکے نہ

الْحَكِيمُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ

حکمت کے مردمان یاد کیند نعمت خدا را
حکمتوں والا لوگو یاد کرو احسان اللہ کا

عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خُلُقٍ غَيْرِ اللَّهِ بِرِزْقِكُمْ مِنْ

برخوش آیا پچ آفرینندہ ہست غیر خدا روکے مہد بہ کشتار
اپنے او پر کوئی ہے نہ بے والا اللہ کے سوا اور کوئی نہ قائم کو

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَالْأَن

جانب آسمان وزمین نیست پچ معبود مگر وہ پس از کجا
آسمان اور زمین سے کوئی حاکم نہیں مگر وہ بہر کھان سے

تَوَفَّكُونَ ۝ وَإِنْ يَكْذِبُوا فَكَذِبْتَ

گردانیدہ میشود و اگر نہ رقع نہ کھنڈ ترا پس بہر کھان سے
اوپرے جاتے ہو اور اگر جھوٹ کو جھوٹلا دین تو جھوٹلا ہے

رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ وَاللَّهُ يُرْجِعُ الْأُمُورَ

پیغامبران پیش از تو و بسوی خدا باز گردانیدہ میشود کار را
کے رسول تجھے پہلے اور اللہ کے پہنچنے میں سب کام

کے پیغمبروں پر

غیر اللہ
اور نہ

تجھے
کے

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغْرِبْكُمْ

اے مردمان ہر آئینہ وعدہ خدا راست ہے پس غریب نہ کرو تمہارا

الحق الدنیا ولا یغرنکم بالله الغرور

زندگانی دنیا و غریب نہ شمارا نسبت خدا شیطان غریب نہ

دنیا کا جیسا اور نہ دغا دے تم کو اللہ کے نام سے وہ دغا باز

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا

ہر آئینہ شیطان تمہارا دشمن پس دشمن نہ گردید اور

اتَّخِذُوا حِزْبَهُ لِيَكُوا مِنَ الْأَحْزَابِ

جو این نیست کہ بخواند تا یگان خود را تا باشد از اہل

وہ تو بلاتا ہے اسے گروہ کو اسی واسطے کہ مودین و دین و انون

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ

انما کہ کافر شدہ اینان راست عذاب سخت و آمانکہ

أَمْسُوا وَاعْمَلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ

ایمان آورند و کردند عملہا راست ایشان است آمرش و مزد

بِذَلِكَ أَفْتَنَ بَيْنَ فَسَادٍ مِمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

بزرگ آما کہے کہ آراستہ کردہ شدہ او عملت و فساد مین صاف

بَرَاءً مِمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

برا بہلا ایک شخص جو پہلی سوچہائی او کی برای

شہید
آیتہ عدلی بھری دستا

فاز اللہ

فلا

فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنِ شَاءَ وَيَهْدِي مَنِ شَاءَ

پس ہر آئینہ خدا گمراہ میکند ہر کرا خواہد و راہی نماید ہر کرا خواہد
کیونکہ اللہ ہر کرا خواہد و راہی نماید ہر کرا خواہد

فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً إِنَّ اللَّهَ

پس باید کہ ہلاک نہ شود نفس تو بر ایشان از رنج و کوری ہر آئینہ خدا

عَالِمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ

دانا است با آنچه میکنند و خدا آنست کہ فرستاد

الرَّحْمَةَ إِلَى بَلَدٍ مِّنْ قَبْلِكَ

باد را پس بر نیکی آن باد را ابر الیون کریم ابر الیون کریم

بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ الشُّرُورُ

آن ابر زمین را بعد مردہ بودن آن چنین خواہد بود بر زمین مردگان

مَنْ كَانَ يَرْيِدُ الْغَنَى فَلْيَسْأَلِ الْغَنَىٰ جَمِيعًا

ہر کہ خواہد از غنی ہر کہ خواہد از غنی ہر کہ خواہد از غنی

إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلْبُ الطَّيِّبُ وَالْجَمَلُ الصَّالِحُ

سوی او بالا میرود بخوبی پاک و نعل صالح

تَذْهَبْ نَفْسُكَ
م

الرَّحْمَةُ
دفعہ
صیبت
دح کص
روح کفر

کفر و فحشاء کا اسلام کو اپنی ہونے کی وجہ سے
 کفر و فحشاء کا اسلام کو اپنی ہونے کی وجہ سے
 کفر و فحشاء کا اسلام کو اپنی ہونے کی وجہ سے

میں

يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ
 عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَوْمُ
 خَلْقِكُمْ مِنْ تَرَابٍ ثُمَّ نُفُثَكُمْ فِي أَحْشَاءِ
 وَمَا تَحْمِلُ مِنْهُ وَلَا تَنْصُرُ وَلَا يَعْلِمُ وَمَا
 كُتِبَ إِلَّا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ وَمَا لَكُمْ
 أَنْ تَقُولُوا مَا لَمْ يَكُنْ مِنْ شَيْءٍ مِمَّا
 كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ وَمَا لَكُمْ أَنْ تَقُولُوا
 مَا لَمْ يَكُنْ مِنْ شَيْءٍ مِمَّا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

۱۰

۱۱

عمر

یہ

سیف

یہ ہے اور یہ ہے اور یہ ہے

فصل

وَهَذَا مِلَّةُ أَجَاهٍ وَمِنْكُمْ لَتَأْكُلُونَ لَحْمًا

دآن دیگر شہور نخلی نال است و از ہر کی می خورد گوشت

اور یہ کہارا کرڈا اور دو نوین سے کہا سیت ہو گوشت

طِیَافُ تَسْتَحْرِجُونَ حَلِیَّةً تَلْبَسُونَ نَازِیَةً وَتَرَى

نازہ و بری آریہ ز یوریک کہے پوشیدہ آزادی بھی

نازہ اور نکالتے ہو گہنا جسکو پہنتے ہو اور خود کہے

الْفُلَّكَ فَبِهِ مَوَاحِرُ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ

کشیدہا در در شکافند آب ناروٹ طلب کنند از فضل او

جہاز اوسین جلتے ہیں بہارے تا تلاش کرو اوسے فضل

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ يَوْمَ الْيَكْلِ فِي النَّهَارِ وَ

تا بود کہ شما شکر گوئید و در سبے آرد شب را در روز و

شاید تم حق مانوی رات بیٹھتا ہے دن میں اور

يَوْمَ الْيَكْلِ فِي النَّهَارِ وَتَسْجُدُ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

در سبے آرد روز را در شب و رام ساخت آفتاب و ماہ را

دن بیٹھتا ہے رات میں اور کام اگلا سورج اور چاند

كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ

ہر کی پروہ بمقادیر معین این است خدا پروردگار شما را پاد

ہر ایک چلتا ہے ایک ٹھہرے وعدہ پر یہ اللہ تمہارا رب اوسکی پناہی

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا

و انانکہ ہے پرستند مجھ کو مالک نہیں

اور جن کو تم پکارتے ہو اوسکے سوا مالک نہیں

فصل
یہ ہے کہ از اسلام ہر مومن
خدا کو نہ سجدے نہ کہ کسی اور کو
دوویسے خاندہ سبے گاسلہ و ان
وقت دین اور کافرون سبے کفر و ان
سبے کفری و دلو و سبے کفری
اور گہنا سبے کفری و سبے کفری
اور گہنا سبے کفری و سبے کفری

یہ ہے کہ از اسلام ہر مومن
خدا کو نہ سجدے نہ کہ کسی اور کو
دوویسے خاندہ سبے گاسلہ و ان
وقت دین اور کافرون سبے کفر و ان
سبے کفری و دلو و سبے کفری
اور گہنا سبے کفری و سبے کفری
اور گہنا سبے کفری و سبے کفری

۴۴۶
 رات دن کی طرح کی کھانسی
 کئی اسلام اور سوجھ بوجھ کی طرح
 بار بار کی دہرائی
 ہر ایک کی دہرائی
 ہر ایک کی دہرائی
 ہر ایک کی دہرائی

قُطْمِيرٌ اِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعْوَكُمْ

مقدار پست گشتہ اگر خواندہ البتہ نرا نشنوند خواندن شما

وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ

و اگر بفرمان نشنوند قبول نکند گفتہ شما و روز قیامت

يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ فِئْتِ خَيْرٌ

نکر شود شریک معترف گردن شمار او جزند بہتر از چکس مانند دانا و خیر

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ

ایسے مردمان شما بید محتاج بسوی خدا و خدا

هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ اِنْ يَشَاءْ يُبَكِّدْكُمْ وَيُنَزِّلْ

ہم نیست فی احتیاج ستودہ کار اگر خواہد نابود سازد شمار و بار

يَخْلُقُ جَدِيدًا وَمَا ذَلِكُ عَلَى اللَّهِ بِعَازِلٍ

آفرینش نو و نیست این کار بر خدا دشوار

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ

وہ نہ دارد راجع بردارندہ بار دیگرے را و اگر بخواند

اور نہ ادھنا و بگا کوئی ادھنا بہ دالہ بوجھ و سترے کا اور اگر بکار

مشقہ

گویند و تحقیق بنیابت رسد اندر آن گویند اندر
 مثل خیر برتر از شریک معترف

کہنے الہیہ زیادہ احوال
 سون جابجہ و خیر و شر

۹۳

مَنْقَلَةٌ إِلَى حَمَلٍ لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَكَوْكَانٌ

کوان بار کیسے تھوڑے بار خولیں ہر دھندلے نشو وازان بار چڑھیں اگر چہ کوی بوجھوں مڑتا آیتا بوجھ بنائے کو کوی نہ اوتھتا او نہیں کیسے کہ اگر چہ

ذَاقُوا عَذَابَ تَنْزِيلِ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ

۱۸۰ وہ ذوق دینے ہائے تہمت کہ ہم یہ کہنے لگے تھوڑے ہی تھنڈے آبرور کارش

بِالْغَيْبِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَنَزَّلْنَاهُمْ

غائبانہ اور یادداشتہ اندازہ نماز اور کہ پاک نہ ہوں نہ ہوں

يَتَذَكَّرُ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ وَمَا يَسْتَقِ

کہ پاک مینو اور آیت غرض و سب سے خدا باز گشت برابر ہست

الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ

نا بینا و بینا و نہ تاریک و نہ روشن

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ وَمَا يَسْتَقِ

۲۱ و نہ سایہ و نہ باد گرم برابر ہمیشہ زندگان

وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَكُنَّا

مردگان نہ مرد و نہ آیت خدا شنو اند ہر کرا خواہد و نہ

ثلثه اربع

سناؤ فریق پر تو کو اور خطیب کی اس
 اوجھار اور انداز پر کسی
 دیکھا اور کسی کو ایسا نہیں
 بس غلو برا اور من جانمان
 سناؤ فریق پر تو کو اور خطیب کی اس
 اوجھار اور انداز پر کسی
 دیکھا اور کسی کو ایسا نہیں
 بس غلو برا اور من جانمان

بِسْمِ مَنْ فِي الْقُبُورِ أَنْتَ الْإِنْدِيرُ

شہزادہ کیسے کہ درگورائندہ دینے تو مگر ترسانہ میں
 سناؤ فریق پر تو کو اور خطیب کی اس
 اوجھار اور انداز پر کسی
 دیکھا اور کسی کو ایسا نہیں
 بس غلو برا اور من جانمان

أَنَا رَسُولُكَ بِالْحَقِّ نَبِيًّا وَأَنْذِيكَ وَأَنْ

ہر آئینہ راستہ اور ایم ترا برین سناؤ فریق پر تو کو اور خطیب کی اس
 اوجھار اور انداز پر کسی
 دیکھا اور کسی کو ایسا نہیں
 بس غلو برا اور من جانمان

مَنْ أَمَّا الْأَخْلَاقُ فَيُهَا أَنْذِيرُ وَأَنْذِيكَ وَأَنْ

آج اسے مگر گشتہ است در ان ہم گندہ و اگر در فریق کیسے
 کوئی فرق نہیں جس میں نہیں ہو چکا کوئی در ان اور اگر وہ چھوٹا
 فقد كذب الذين من قبلهم فجاءهم رسالهم

پس ہر آئینہ درویشہ ہر آئینہ در ان ہم گندہ و اگر در فریق کیسے
 کوئی فرق نہیں جس میں نہیں ہو چکا کوئی در ان اور اگر وہ چھوٹا
 فقد كذب الذين من قبلهم فجاءهم رسالهم

بِالْبَيِّنَاتِ بِالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ثُمَّ أَخَذَ

شہزادہ کیسے کہ درگورائندہ دینے تو مگر ترسانہ میں
 سناؤ فریق پر تو کو اور خطیب کی اس
 اوجھار اور انداز پر کسی
 دیکھا اور کسی کو ایسا نہیں
 بس غلو برا اور من جانمان

الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَكَيْفَ كَانَتْ كَيْدُهُمْ

کائنات از اس جگہ بود غیبت من
 مگر و کلمہ تو کیسا ہوا
 کہ قرآن اللہ انزل من السماء ماءً فاخرجنا

آج اسے مگر گشتہ است در ان ہم گندہ و اگر در فریق کیسے
 کوئی فرق نہیں جس میں نہیں ہو چکا کوئی در ان اور اگر وہ چھوٹا
 فقد كذب الذين من قبلهم فجاءهم رسالهم

آج اسے مگر گشتہ است در ان ہم گندہ و اگر در فریق کیسے
 کوئی فرق نہیں جس میں نہیں ہو چکا کوئی در ان اور اگر وہ چھوٹا
 فقد كذب الذين من قبلهم فجاءهم رسالهم

۲۲
۲۳

۲۵

۲۶
۲۷

سناؤ فریق پر تو کو اور خطیب کی اس
 اوجھار اور انداز پر کسی
 دیکھا اور کسی کو ایسا نہیں
 بس غلو برا اور من جانمان

سناؤ فریق پر تو کو اور خطیب کی اس
 اوجھار اور انداز پر کسی
 دیکھا اور کسی کو ایسا نہیں
 بس غلو برا اور من جانمان

نکاحی
 مائتات النسا و صلا
 جو دنی کی تائید

سما اور شمس و انوار و کائنات
یعنی بنی برآورد و بنی برآورد
یعنی بنی برآورد و بنی برآورد

يَدْخُلُونَهَا
ح

وَلَوْ كُنَّا
غیر ان

وَلَوْ كُنَّا
بعد الصلوة فی الحرم
یعنی بنی برآورد و بنی برآورد

۳۳

۳۴

۳۵

وَلَوْ كُنَّا
کتابہ قول کہ اس کے لئے

جَنَّتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسْوَدَ
بوسانہا ہمیشہ ماندن درآیند آنجا زبور داده شود ایشانرا انجا از ستم و سوزان
باغ بن بستی کے جن بن جاوین کے وہاں گناہین بن گناہین
مِنْ ذَهَبٍ وَلَوْ كُنَّا
ملا در زبور داده شود مردارید و لیس ایشان آنجا جاوید بارشند و ستم
سوزن کے اور سوزنی اور او کی پوشاک وہاں لیسند و ستم
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنْكَ الْحُزْنَ إِنَّ رَبَّنَا
ہم ستایش خدا را است کہ دور کرد از ما اندوه را ہر آئینہ پروردگار
شکر اللہ کا جن کے دور کیا ہے غم و غم
كَفَّوْا شُكْرًا ۝ الَّذِي أَجْلَدَ أَرْقَامَهُ
آمر زندہ قدر شناسند انکہ فرود آورد بار ابدی کے غم
بختا سے قبول کرنا وہ سے انبار ابلوہ سے گھر بن
مِنْ صَلَواتٍ لَا يَمَسُّنَهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا
از فضل خود نرسد بنا آنجا رسیج و نرسد بنا
انے فضل سے نہ پہنچے بھلا ہمیں شقت سے اور نہ پہنچے ہم کو
فِيهَا الْغُوبُ ۝ وَالَّذِي كَفَّرَ عَنْ يَدِنَا
بج ماند کے و آنکہ کفار رشندند ایشانرا ستایش
اسبن تہکنا و اور جو شکر بن او کو سب ان
جَهَنَّمَ لَا يَقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيهَا قَوْلٌ وَلَا يَخْشَفُ
دوزخ نہ حکم کردہ شود برایشان آئینہ زندہ سب کردہ شود
دوزخ کی نہ اون پر تہدیر پہنچتی ہے کہ مر جادین او را دن پر کی ہو

وَلَوْ كُنَّا
وہاں بنی برآورد و بنی برآورد
وہاں بنی برآورد و بنی برآورد

تفصیل

بسم الله الرحمن الرحیم

عَنْهُمْ مِنْ عَذَابٍ كَبِيرٍ كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ

البتة ان چنانچه اند عذاب و درخ بچنین سزا میدهم هر ناسپاس را
و ان کی کچه کلفت می سزا دهم بن هر ناشکر

وَهُمْ يَصْطَرِّحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذَا

و اهل درخ فریاد کنند در آنجا که ای پروردگار ما را بیرون آر از اینجا که اینجا

غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ اَوْ كُنَّا نَعْمَلُ مَا تَنْذِرُ

بجز آنکه ای پروردگار ما را نندگانی که ما در شمار آفرید که نندیدیم
و نه بنین جوگانی که ما می کردیم و ای حق تعالی که ما را نذرت می فرمودی

فِيهِ مِنْ تَذَكُّرٍ لَكُمْ وَالنَّذِيرُ فَذُقُوا

در آن هر که نندید میرفتن خواهد و آمد بشمار رساننده پس بخشد
بسکو سوختن او و پنهانی نگوید و نذیر است و الا اب چنانچه

فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ اِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ

نیت شما را از آنجای که پنهان است بر آینه خدا دانای پنهان
که کوئی پنهان کند کار و کار خدا را که خدا میداند و الا ای

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اِنَّهُ عَلِيمُ غَيْبَاتِ الصُّدُورِ

آسمان و زمین است بر آینه حق داناست بگویند سینه
اسما و کما و زمین کا و سکو خوب معلوم است جوابات است و زمین

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِی الْكَفْرِ

و حق تعالی است که گردانید شما را جانشین در زمین پس هر که
در حق است که تمام تمام زمین را بر جوگانی

۲۵۴

۳۵

ع ۱۴

۳۸

و نه بن جوگانی که نندیدیم
و نه بنین جوگانی که ما می کردیم
و نه بنین جوگانی که ما می کردیم

كُفْرًا عَلَيْهِ كُفْرًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرًا إِلَّا أَكْثَارًا

کافر شود و کفر بر او است کفر بود و نمی افزاید در حق کافران کفر را بر ایشان زیادتر

رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرًا إِلَّا أَكْثَارًا

پروردگار ایشان مگر عصبانیت و نمی افزاید در حق کافران کفر را بر ایشان مگر زیاده

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

گو ای بادید شرکایان معبود کرده خود را آنکه می پرستید پس بگو ای خدا را

أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ

نشان دهید مرا چه چیز آفریده اند از زمین آیا این را راست شریعت

فِي السَّمَوَاتِ أَمْ أَيْنَهُمْ كِتَابٌ يَكْتُبُونَ

در آسمانها نه بلکه آیا دادیم این را کتاب ایشان بر جهت اندازان

بَلْ أَرِيتُمْ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَصَا

بلکه و عده نمیدهند سنگگران بعضی را بر بعضی فرزند

إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا

هر آینه خدا نگاه میدارد آسمانها و زمین را از آنکه از جای خود

تتحركن فإله تبارک و تعالی است آسمان و زمین که که می نگاهدارد

۳۹

این فاعل غلام ساز زمین است
چیز بابت دی با یکی است
از دست حق و از دست خود

تبارک و تعالی
تبارک و تعالی
تبارک و تعالی
تبارک و تعالی

ای تبارک و تعالی
و شای

صاحبی فرخنده

فرخنده

وَلَكِنْ التَّائِبُ الزَّانِ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ

و اگر بجزند نگاه ندارد دین برود را به مجلس بعد از خدا
اورا اگر مل جاوین نوکوی نهام بکے او کواد بکے سو

أَنَّهُ كَانَ جَلِيلًا غُفُورًا ۝ وَاقْتُمُوا بِاللَّهِ جِهَةً

بر آینه وی هست بر دبار فرگار وشم خوردند بخدا بخشش ترین
وہ ہے تحمل الا بخشنا اورشم کہاتے ہے اللہ کی تاکہ کی

أَيُّكُمْ لَمْ يَأْتِ بِذَنْبٍ لِيَكُونَ مِنْ أَهْلِ

شہا خود کہ اگر باید با نشان ترسانندہ البتہ خواهند بود راہ یافتہ تر
قین اپنی اگر آویگا اودن پس کوی در سنا والا البتہ بہتر راہ پین

مِنْ أَهْلِ الْآدَمِ فَمَا جَاءَ هُمْ بِذَنْبٍ مَّا زَادَ

از یک است پس چون آمد بدین ترسانندہ زیبا دہ کرد در حق
اور کسی کی است پہر بآیا اودن پس در سنا والا اور زیادہ ہوا وگا

الْأَفْوَ ۝ إِنَّ اسْتِغْثَارَ فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ

گر میدان را مراد دارم سر کشے در زمین و زیادہ کر مکر و بے
پہر گنا غور کرنا ملک بین

السَّيِّءِ وَلَا يَجِزُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَمْرِ

بیج را مو فروغی آید و بال اندیشے بیج مگر باطل او
پس کام کا اور برائی کا دواو سے گما اوسی داو دالون پر

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّيِّئَاتِ وَلَئِنْ ظَنَرْتُمْ أَنَّ

پس نظر نہتند مگر آئین عقوبت پیشینیا خواہ پس خواہی منت
پہر اب دہی راہ دیکھتے ہیں انگور بکوستو کی سو تو نہ ہوا وگا

۴۱

۴۲

السَّيِّئِ

سنت باقار الطورہ
نے میرا نظر الٹا

السَّيِّئَاتِ

۴۰۱

عَلَىٰ عَرْشِكَ رُكْنِي وَنِعْمَتُكَ
بِعَيْنِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَسْتُ بِاللَّهِ تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ

آمین خدا را تبدیل و خواہی یا حق آمین خدا را

تَبْدِيلًا أَوْ كَمَا يَسِيرُ وَفِي الْأَرْضِ نَبِيٌّ

تبدیل یا سیر کردہ اند در زمین کہ نبی

كَانَ عَقِبَهُ الَّذِينَ مَرُّوا بِهِمْ وَكَانُوا

چگونہ شد سر انجام آنکہ پس از ایشان بودند و آنجا آمدند

أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُمْ

زادہ تر از ایشان در قوت و ہرگز نیست کہ عاجز کند خدا را چہ

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا

در آسمان ہا و نہ در زمین ہر آئینہ اوست دانای

قَدِيرًا وَلَوْ يَوَاضَعُ اللَّهُ السَّاسِ مَا كَبُوا

قوانا اگر گرفتار کردی خدا مردمان را بجز آنکہ بگرفتند

مَا تَرَكَ عَلَىٰ ظُهُرِهِمْ زَادًا بَلَدًا وَلَكِنْ يَوَاضَعُهُمْ

نہ چہور زمین کی بیٹ پر ایک ہٹنے چنے والا ہر او کو دہل دیتا ہے

۴۰۱

إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاذْأَجَاءَ أَجَلُهُمْ فَارِزَالَهُمُ كَانِ

تا سعادتی معین پس چون آمد سعاد ایشان پس هر آنکه خدا است
 ایک شریک ہوئے وعدہ تک پہنچا اور کما وعدہ تو اس کی گاہ میں ہیں
 بعد از یہ

بہندگان خود

رَقَّةٍ نَّسِيتُكَ كَتَبْتُ غَيْرَ ذَا قِيلَ لَمْ تَقُولَ إِلَّا يَٰ قُرْآنُ

ایاتھا ۴۰ وکلما تھا ۴۰ وحر و فھا ۳۰ رکوعا تھا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱۰ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

تم بھن آن با حکمت
 ہم ہے اس کے ذرا کنی تو تحقیق ہے بھیجے ہوؤں ہے
 علی صراط مستقیم ۱۰ تنزیل المرز الرحیم
 براہ راست
 اوپر سید ہی راہ کے
 مراد دارم فروختہ تاون غالب بہرین
 اتوار از بردست رحم داسے کما

یس
 کبریا

یس
 باو نام نون یس
 وادو القرآن

یس
 ویا مخالف
 احوال

تفزیل
 تفزیل
 ارجح

الذِّكْرُ وَخَشِيَ الرَّحْمَنََ الْغَيْبُ فَلْيَسِّرْ

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

۳

مِثْلَنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ قَبْلِهِ إِنْ أَنْتُمْ

ماندا دند نزد سیدار دهن خدا هیچ چمند مستی شما

۱۵ لَا تَكْذِبُونَ ۝ قَالُوا رَبَّنَا يَعْلَمُ أَنَّ الْبَرْقِ

گمزد و دند گوی گفتند پروردگار ما میدانند که بر آینه ما کسب شما

۱۴ ۱۶ لَمْ يَسْأَلُونَ ۝ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاءُ الْمُبِينُ

سارا اجوت کسبته ہو کہا ہمارا رب جانتا ہے ہم مشک تمہاری طرف

۱۸ قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَطْرِدُونَا بَكْرَةً لَمْ تَتَّهِمُوا النَّازِجِينَ

گفتند بر آینه ما شگون بد گزشتہ شما اگر باز نمائید سنگسار کنیم شمارا و

۱۸ لِمَسْكُكُمْ مِنْ عَذَابِ الْيَمِّ ۝ قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ

ایستہ بر سہ شما از عذاب با طوفان درد دہندہ گفتند شگون بد شما ہمراہ طوفان

۱۹ اِنْ ذِكْرُكُمْ إِلَّا أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ۝ وَجَاءَ

یا اگر نہ درد نمود شمارا بر شگون بد عمل کنید بلکہ شمارا وہی از حد گذشتہ ابد و آمد

۱۹ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى ۝ قَالَ يَتَّبِعُوا

از دور ترین محلہ ہا آن شہر مردیکہ شہابان گفت ایک قوم من پروردگار کند

شہر کے پرے سریشے ایک مرد دوڑتا ہوا ایسے قوم چلو راہ پر

آتش
بغض المیز و تانیہ
و تشہیلہا
ال
ذکرکم
ال دو غلبہ
شاید کوئی شایستگی خطا
ہوگا اور سکو ساری کچھی بابی بنی صلابہ
کسے نماند کسے نہ نمانا و سکو کا طرح
شاست ادینی کی سیہ ۱۱ ہو

انصاف و انصاف

۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

وَمَا لِي لَا أَعْبُدَ إِلَهِي فَمَرْيَمُ وَلِلَّهِ
 اور جو کیا ہے کہ نہ کروں اور اس کی تسبیح بگوں یا اور اس کی
 تَرْجَعُونَ ۝ اِنْ تَحْذَرُونَ فَاِنَّ اِلَهَكُمْ اَنْ يَرِدَ
 بارگروانندہ خواہد شد آجائوزی خدا با بے کرم کہ اگر نخواہد
 بہر جا و گے پہلا میں بگردن او کے سو آب اور کوہ صفا کہ اگر چاہے
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ اَوْفَوْا بِوَعْدِهِمْ سُبْحَانَ الَّذِي
 خدا بے درمن رانی دفع کند از من شفاعت انان جبرمراو الشان خلاص شد
 رحمن تکلیف کچھ کام نہ آویسے بگو اذکی سفارش اور نہ تھکوں چہ اذین
 اِنِّي اِذَا الْفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ اِنِّي اُضِلُّ بِرَبِّكَ
 ہر آئند من انکاہ در گرا ہی ظاہر باشم بر آئین ایمان آوردم بہ پردہ گناہ
 تو تو من ہنگام ہوں سرخ من بھن لایا ہمارے رہبر
 فَاسْمِعُونِ ۝ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَيْكُ
 پس شہید از من قد گنہ شد اور ادر آگ بہشت رفت ای کاش
 سے سن حکم کہ چلا جا بہشت میں بولا سبط رح

الحق والحق

مالی
 فاولا بخت
 مع کن
 یمنی
 لیس الہاد صلا
 و سکرنا و تھا

یمنی
 با مانتہ الہاد صلا
 و سکرنا و تھا

تشریح و تفسیر
 و سکرنا و تھا

تشریح و تفسیر
 و سکرنا و تھا

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

قَوْمِي يَسْكُنُونَ ۝ إِنَّمَا غَضَبْنَاهُ رَبِّي وَجَعَلَنِي

دومین جلد است
میری قوم معلوم کریں کہ بحث مجھو میرے رب نے اور کیا مجھو
الْمُكْرِمِينَ ﴿١٠﴾ وَمَا أَزِلُّكُمْ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِّنْ ذَلِيلٍ ﴿١١﴾

مَرْجُلٌ مِنَ السَّلَامَةِ وَالْكَامِلِينَ ۝

کئی فوج آسمان پر اور ہم انہیں زمین پر بھی
 کانتِ الاصلحة و احد فاذا هم مخدون

نہی ایک جگہ نہی سب جگہ رہے
 بنو عقیل اب ان کو ایک فریاد تھی
 پس کہا ان کی جان چھوٹ گئی
 یہود عقیل اب ان کو ایک فریاد تھی

يَحْسِرُ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا

ایں ایک بربذگان کی آید بدین ن ایچ سداوہ کر
ایا افسوس ہے بندو برکوی رسول نہیں ان پاس
کائنات یہ یستیزن الکیر و کماہلکنا

باو مسخر میگردند
 جس سے ہنسا نہیں کر سکتے
 اباوندند جہ نذر ہلاک مسایم
 کہ نہیں دیکھتے کتنی کیا ہے کام

قَبْلَهُ مِنْ الْقُرُونِ أَكْثَرُ الْيَهُودِ لَا يَرْجِعُونَ

چون از ایشان طبقات مردمان را میاندیدند که انجمنه تبسمه ایشان از برای سیر
اکنون چنانچه پیش از این گفتم کرده آن با حسن پیر همین است

پرو بھوت
اتباعا للہم

الزهر

وَأَنَّ كُلَّ مَا جَمِعْنَا لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ۝ وَأَيُّهُ

دنیست ہر طبقہ مگر جمع آوروں و مزدوروں کا حاضر کردہ منہ و دانا ہے
اور سارے دن میں کوئی نہیں جو کہے نہ اویں ہمارے پاس بڑے اور کیا آئی
لہما الارض المیتۃ و احیئہا و اخرجنا

چند آیه از قرآن در این باب آمده است و در این باب نیز آمده است
و در این باب نیز آمده است و در این باب نیز آمده است

مِنْهَا جَائِزَةٌ يَا كُفْرًا ۝ وَجَعَلْنَا فِيهَا

از ان دانه پس از ان بخورند و آفریدم در زمین
ادب من به انان سو او سی من به کباب من اورنای منی ادب من

جَنَّتْ مِنْ حَيْلٍ وَأَعْنَبَ فِي كَرَامٍ فَأَيْهَا مِنَ الْعُيُونِ

بلخ، کجور کے اور اگوز کے اور سیاہ و سبیں بعضے بعضے

يَا كُفَّارًا مِّنكُمْ وَمَا عَمِلْتُمْ أَكْبَرًا فَلَا

کہ کہا دین اوسکے بیوون سے اور وہ نایاب نہیں ہے ایک ہاتھوں پہر کیون

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا

شکر میبندند بال است آنگه آفسرید احتباس را تمام آن
شکر نهین کرین باک ذات است چنانچه بنامش چرخ صید

لَا تُنَبِّتُ الْأَرْضُ وَنَزَّلْنَا سَمَكًا لِيُظَاهِرَ

زاکچہ مرویدستش زمین و ارضیال دمیان و از انچہ ایشان نمیکشد
 و از انست که جو گناہ سے زمین و از انست که جو گناہ سے زمین

14

لَمَّا
فُورَكَ نَف
حَكَف
الْمَيْتَةُ
١٢

نصرتی عملت
فد کرن
فد کرن

وَأَيُّ لَكُمْ الْيَلَّ كَسَلٌ مِنْهُ النَّهَارُ فَادِّاهُمْ

دانشانه هست این را شب مانند پوست شکم از روی رد و زاپس نامکنان
 و در ایک شانی بهیسه انکورات آورد و بر طریقیته بن هم اوس کنی پستی پدید
 مَظْمُونٌ ۝ وَالشَّمْسُ بَجَرِّ الْمَسْتَقَرِّ لَهَا

اور ساری آئندگان باشند و آفتاب میرد و بر اسی کے فراگاہ عویست
اندر پیرین اور سوچ چلا جاتا ہے اپنی ٹھری راہ پر

ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْغَزِيرِ الْعَلِيمِ ۝ وَالْعَمَرُ

یہ سارا ہے اوس تبرکت با خبر کا
اور چاند کو

لَدَرْزُهُ مُنْزِلُ حَتَّى عَادَ كَالْمُجُونِ الْقَدِيمِ

بجئے یا نہ دسی ہن منتر یمن نہان تک کہ ہر آری

وَالشَّمْسُ تَبْيَضُّ بِلَا أَسْفَادٍ وَالْقَمَرُ لَا يَلْبَسُ

آفتاب میسر و شمس
کدر مایه بار و غنچه شب

تو ان کے لئے کہ

حقیقت گننده هست بر کمال از آفتاب و ماه و ستار و در آسمان و زمین و در آب

کے بڑے بیٹے اور ہر کوئی ایک ایک گھیریں۔ بیٹے نہیں اور ایک بیٹا

بسم الله الرحمن الرحيم

مکتوبه ای که از اوستا آمده است و در آنجا آمده است که در آنجا آمده است

١١١

ان کا نام حضرت

اینکه در زمانه دینار و در زمانه دینار

و

وَحَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ وَإِنْ

د آفریدیم براہین ان اند کھینے ایک سوار میٹھو نہ بران سے نگر و وار
اور بنادینے سے اور کو اور سطح کے سیر چڑھ سیتے ہیں اور اگر

وَلَا يَنْقُذُونَ

خود ہم غن کہیں انشاں را پس ایچ فریاد پس نہ بران انشاں در انشاں ہا کہ وہ
ہم جاہلین تو اور کو و باوین ہر کوئی نہ پہنچے اور کی فریاد کو اور وہ جلا کر جان

الْأَرْحَامَ مِنَّا وَمَتَّعْنَا إِلَىٰ حِينٍ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ

لیکن رحمت کریم از جا خود و پھر ہند سائیم ناندی و چون کفہ شود بالیشان
مگر ہم اپنی مہر سے اور کام جلا بنو ایک وقت تک اور جب کہے اور کو

اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

کہ بر سید از حقوتی بین دست باشد و حقوتی کہ بین دست نما باشد کہ بر نما جم کر نہ ہو
بجو اسے سامنے آتے ہے اور اپنے چہرے سے نہ بر ہم ہو

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ بَرِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا

وہی آید بہ نشان ایچ نشانہ از ان ہمار برورد و گارالان الاران
اور کوئی حکم نہیں پہنچتا ان کو اپنے رب کے حکمون سے حکمو

مُعْرِضِينَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ

روگردان ہند و چون کفہ شود بالان کہ جس کفہ از انہ زرن آدہ
تلا نہیں رہتے ولا اور جب کہے اور کو جس نہ کر کہ پھر کادیا

اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْظِعْ

خدا تعالیٰ گوید ان کافران مسلمان آپطعام و ہم
کہتے ہیں مگر ایمان والو کو ہم کیوں کھلاوین

وہا سے آئے خبر کا دیکھو
یہا سے آئے اعمال ہر دھما

من

مَنْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِئَاحٌ

کسی را کہ اگر خدا چاہتا تھا تو اسے طعام دے دیتا اور انہیں نہ مگر درگاہ

مبین ۵۰ و یقولون مئی هذا الوعد ان کستم

ظاہر دیکھو کہ کافران کی باتیں ہیں وعدہ اگر

صالحین ۵۱ مَا يَفْطُرُونَ إِلَّا صِجْرًا وَخِزْيَانًا

راست گویند انہیں کہہ دیتے ہیں ایک چکھارٹی جو لوگوں کے

وَلَهُمْ يَحْضَمُونَ ۵۲ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً

و انہیں ان حضرات کے لئے نہیں ہوتا ہے کہ کچھ کہہ دیں

وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ۵۳ وَنَفْثَ فِي الصُّورِ قَادًا

دنہ بال خانہ خود باز گردند و در بندہ شود در صورتیں گہان

مِنْ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ۵۴ قَالُوا يَوَيْلَنَا

از قبرنا بسوئے پروردگار خویش رہنا بندہ گوئید کہ وای ہمارا

مَنْ يَعْشَىٰ عَصْرًا قَدْ نَاهَا مَا وَعَدَا لَكُمْ مَوْصِقًا

کہ خبر آئے مارا از فراغ نگاہ ما کہ این ہمارے وعدہ دادہ بود و خدا تعالیٰ

و یقولون مئی هذا الوعد ان کستم

یَحْضَمُونَ

وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ

مَنْ يَعْشَىٰ عَصْرًا قَدْ نَاهَا مَا وَعَدَا لَكُمْ مَوْصِقًا

نظر

اَلْاَسْلُوْنَ ۝ اِنْ كَانَتْ اِلَاصِيْحَةٌ وَّحْدًا فَاذْاَظْهَرُ ۝
 پناہ بران نہا شد این واقعہ مگر نہ ہشت پس گہاں ان سے آؤں
 لَمْ يَكُنْ اَحْضَرُونَ ۝ فَاَلْيَوْمَ لَا تَطْلُبُ نَفْسٌ سَبِيًّا وَجَرَ ۝
 نہ ہوگا حاضر کردہ ہند ہیں امروز نہ کرہ خواہد آئندہ کہیں سب سے توڑا آؤں
 اَلَا اَلَمْ نَقْلِبْكَ اِلَاصِيْحَةً ۝ اِنْ اَصْحَابُ اَلْجَنَّةِ اَلْيَوْمَ ۝
 الہجسایہ میگردید بر آئندہ اہل بہشت امروز
 شَغِلَ فَعَمَلُونَ ۝ لَمْ يَكُنْ اَحْضَرُونَ ۝
 شغلی نہ تھے جو کرتے تھے بہشت کے لوگ آج
 مَسْكُونُونَ ۝ لَمْ يَكُنْ اَحْضَرُونَ ۝
 مسکون رہنے والے تھے وہ اور اوی عورتیں سا یون میں مخون رہتے ہیں
 قَوْمٌ مِّنْ دُونِ اَیْہَا اَلْاَحْضَرُونَ ۝
 قوم کے گاہے اونکو وہاں ہے بسوہ اور اونکو ہے جو انکے ہیں سلام
 اَلَا اَعْلَمَ اَلِیَوْمَ اَدَمُ اَنْ لَا تَقْبَلُ الشَّيْطٰنَ ۝
 آہا نہ سناؤ وہ بودم کہیں نہ تھا اسی اولاد آدم کہ میرے سبتہ شیطانرا
 مَن سَبَّكَ کہہ رہا تھا تم کو اے آدم کی اولاد کہ نہ پوجو شیطان کو

۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹

قلمی و کلامی
 اب
 ف
 س
 ک
 م

۵۶
 ۵۷

۴۰ **اِنَّهٗ لَكُمۡ عَلٰی مِیۡنٍ وَّاٰرَ اَعۡیَاسَ ۙ هٰذَا صِرَاطُ**
 ہر آئینہ ویک شہر از دامن استکبار است و انکہ پرستید مرا این است راہ
 ۴۱ **مُسْتَقِیۡمٌ وَّلَقَدْ اٰضَلۡ مِنْکُمۡ جِبِلًّا کَثِیۡرًا فَاَفَلَمۡ**
 راست در آئینہ گمراہیست شیطان از قوم شما غفلت بسیار آید
 ۴۲ **تَلَوۡا وَاَتَعٰیقَلُوۡنَ ۙ هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِیۡ کُنْتُمْ تُوعَدُ**
 سید ای اور وہ بہکا گیا تم میں سے بہت خلق کو بہکا دے
 ۴۳ **اِصْلٰوْهَا اَلِیۡوَمَ ۙ بِمَا کُنْتُمْ تَکْفُرُوۡنَ ۙ اَلِیۡوَمَ نَحْنُمۡ**
 بندہ آئینہ ہنکو بوجہ نہی بہہ روزی ہے جسکا تم کو وعدہ تھا
 ۴۴ **اَقْوَامٌ وَّتَکَلِّمُنَا اَیۡدِیۡہِمْ وَتَشَہَدُ اَرْجُلُہُمۡ مَا کَانُوۡا**
 در آئینہ بان امروز سبب کار بودن خود امروز ہم آئیم
 ۴۵ **بِیۡسَبۡحٍ ۙ وَّلَوْ نَشَآءُ لَطَمَسْنَا عَلٰی اَعۡیُنِہُمۡ فَسَبَقُوۡا**
 در بیان آن دشمن کو یہ بامادستہا ہنکو گوی ہدایا ہا ہشان باخبر
 ۴۶ **اَلِیۡسَ فَاۡنِیۡ یَّجۡزِیۡنَ ۙ وَّلَوْ نَشَآءُ لَسَخَّخۡنَا**
 اور ان کے ہونہ ہر اور رو لین سبک ہنکو او کی ہاتھ اور ہاوی کے او کی ہاوی
 ۴۷ **اَلِیۡسَ فَاۡنِیۡ یَّجۡزِیۡنَ ۙ وَّلَوْ نَشَآءُ لَسَخَّخۡنَا**
 سہوی راہ پس از کجا ہنکو اگر خواہیم سچ کینہ ہنکو را
 ۴۸ **اَلِیۡسَ فَاۡنِیۡ یَّجۡزِیۡنَ ۙ وَّلَوْ نَشَآءُ لَسَخَّخۡنَا**
 راہ ہنکو کو ہر کجا ہنکو اگر ہم چاہیں صورت بدل دیں کی

جِبِلًّا کَثِیۡرًا
 ہر آن چہ کہ
 راہی

4

100

کے

۱۰ ادعہ کر

تعلیقات
ارکب الحکیم

لَتُنْفِذَ

سب سے پہلے تو یہ دیکھنا چاہیے کہ

۱۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۲۰

مَكَتَبُهُمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ٥

جہاں انسان آپس تو اُنہ کھینچن ارا کجا وہ باز نہ کر دے
جہاں کتیاں بہر نہ سبکرا آگے چلا نہ وہ اوسے پیچھے

وَمِنْ نِعْمَتِنَا تِلْكَ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ

وہر کا عمر و رازیدیم کو لستار یمنش وارفتنیش آباد دنی یا بند سون
اور جبکو ہم بوٹا کرن اونڈ ہکر بن خلقت میں بہر کرا جھمپیں اور

(۱)

عَلَيْهِ الشَّعْرُ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ

امو نسیم این بیجا مبراستغ و لانی نیست اورا نیست این مگر یہ
میں نہیں سکا اسکو مفر کہا اور یہ اس کے لانی نہیں یہ تو نری نہیں

وَقُرْآنٍ مِّمِّينَ ۝ لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ لَمْ يَرْكَبُوا السَّيْرَ ۝

اور خزان آستار تا برساند هرگز زنده باشد و ثابت شود
 اور خزان آستار تا در سینه او رسد جسم میزد جان بر او ثابت شود

الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ

حجت بر کافران ایما ندیدم که ما فریدیم بر ایشان
ات مسکون بر حق کما او یمن و گفته که ما منسختیم

لَمَّا عَمِلَتْ آيَاتُنَا آتْمَا فَهُم مُّكْرِبُونَ

چند پاییز از ایشان گزینا کند

لكننا لم نفسد اركوبهم وضيها اكلنا ٥٠

و اما ستم چهارم از اینها یعنی از آنکه ایشان نسبت به بعضی از امور خود را از ایشان

عاجز از ادوا و اسبیه است چه بر زمین نمی آید. اسی سواری و اسبیه ها این برادر

١٠

۳۳

مستبارب
بالا
کے خلف

۴۲۲ **فِيهَا مَنفَعَةٌ وَفِيهَا شُكْرٌ أَفَلَا تَشْكُرُونَ** **وَإِنَّهَا لَكُنْزٌ**
 در چہار بابان خفہا و شامیدن با آتشگر نیکو دارند و گرفتند
 ان بن فائدہ سب ہیں اور سب کے گہات ہر کون شکر نہیں کرتے اور کون
 ۴۲۳ **ذُو الْعِلْهِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ** **لَا يَسْتَفِيدُونَ**
 سوا خدا سے نفع اٹاتا ہو کہ ان کا یاد دہن ہوتا ہے
 اللہ کے سوا اور حاکم کہ شاید ان کو مدد پہنچے نہ سکن گے
 ۴۲۴ **فَضْلَهُمْ وَهُمْ لَمْ يَشْكُرُوا** **فَلَا يَسْكُرُونَ**
 باری کون انشان و ان بنان برکات ان شکر کردہ شدہ اندیش و شکر نہیں کرتے
 انکی مدد کرنی اور یہ انکی فوج ہو کر کربے آئے اب تو غم نہ کیا
 ۴۲۵ **فَلَا يَسْكُرُونَ** **فَلَا يَسْكُرُونَ** **فَلَا يَسْكُرُونَ**
 سنی ان ہر آئند امید انہم انجہ نہان میکنہ انکار می نمایند
 انکی بات سے ہم جانتے ہیں جو چاہیے ہیں اور جو کہتے ہیں
 ۴۲۶ **أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّنْ نُّطْفَةٍ فَإِذَا**
 آبانیدہ است آدمی کہ ما آفریدیم اور از نطفہ پس ناگهان
 کیا دیکھتا نہیں آدمی کہ ہے او کو بنایا ایک پوندے پر تھی
 ۴۲۷ **فَلَا يَسْكُرُونَ** **فَلَا يَسْكُرُونَ** **فَلَا يَسْكُرُونَ**
 وہی خصوصیت کندہ آشکار شدہ دیدہ اور تو بر یکا دستا و فراتوش آدمی
 وہ ہر گز چھوڑتا ہوتا اور نہانا ہے ہم پر کہ اوت اور ہول گیا انی نہیں
 ۴۲۸ **فَلَا يَسْكُرُونَ** **فَلَا يَسْكُرُونَ** **فَلَا يَسْكُرُونَ**
 گفت کہ زندہ کند استخوان ہزار آدمی کہ ان کہیں ہند
 کہنے لگا کون جلا دیکھا پڑیاں جب ہو کبری ہو گئیں تو کہہ او کو جلا دیا گیا

یہاں سے درخت سے پہلے پہلے
 اس میں رکنی میں نواز گئی
 یہاں سے پہلے پہلے پہلے

وہاں

الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
 اَلَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا
 أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ ۚ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
 بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ۚ إِنَّمَا آمَنَ إِذَا أَرَادَ
 شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ فَبِحَسْبِ اللَّهِ
 بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

۸۹

۸۰

۸۱

۸۲

۸۳

يَقْدِرُ
 الْخَلْقِ

فَيَكُونُ
 عَطْفًا عَلَى الْقَوْلِ
 مَلَكَتْ

سورة

سُورَةُ الصَّافَّاتِ نزلت بمكة ثَمُ سُورَةُ الْقَمِينَ

ایاتہا ۱۸۲ وکلا تہا ۸۶۰ وحورفہا ۳۸۲۶ وروکوعاتہا ۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّافَاتِ صَفًا ۝ وَالْبُشَيْرِ بُشًرًا ۝ وَالنَّازِلَاتِ

قسم جماعتی از ملائکہ کہ صفائے کشف کشید
پس تمام جماعتی که میر اندر انبیاء پس قسم جماعتی که بطریق

مشرع صفا اند سین و اولوکی قطار سوکر پند و استغنی و اولوکی جہر شک کر ہر شہاد و اولوکی

ذِكْرًا ۝ اِنَّ اِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۝ رَبِّ السَّمٰوٰتِ

نظام دولتی ہر آئینہ معبود بتایا ہے
بادر پیشک حاکم مہاراجا کی راجا

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّكَ أَكْبَرُ

اور زمین کا اور جو ان کے بیچ ہے اور یہ مشترک گاہ ہے زمین کی

السَّامِ الْكَلْبِيَّةِ الْكَوْكَبِيِّ وَخُفْطَا

اسمان دیدار ابرہی یعنی بستر ہا
در ہما کو ایک رونق جو تارے ہیں

اسماء معبود
جدا اور جدا
بین سورگ
شمال

بسم الله الرحمن الرحيم

وہی ہے جو کہ ان کے لئے ہے۔

والصالحات

فَالْأَخْرَافُ زُجْرًا

فالتالى ذكر

وہی ہے جس نے ان کو

لا تضافه بغيره
فمنه فلهذا

پیشانی و منہ پر ہاتھ مارنے

۱۲۱

وَالْقَدُّ لَمْ يَكُنْ

میں نے اس کو دیکھا ہے

سازمان نظام مهندسی

۱۰

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لہ
والصلاة والسلام على
المرسلين

منه

جب آدم خطا کرنا

نہایت اعلیٰ درجہ کی تعلیم کے لئے

[illegible]

ان کی طبیعتیں جو کہیں نہ کہیں
 ہرگز نہیں ہوتیں
 ان کی طبیعتیں جو کہیں نہ کہیں
 ہرگز نہیں ہوتیں

الایضاً
تبرعاً و
کس

مِنْكَ الشَّيْطَانُ مَا رَدَّ ۚ لَا يَسْمَعُونَ إِلَّا الْمَلَأَ

از هر شیطان برکش
مقتضی آنکه کوشش نه تنها مشایخ طایف کسب و طراد

ہر شیطان سرکش سے وہ مسخ نہیں کر سکتے اور یہی مجلس نمک

الْأَعْمَلُ يَقْدَرُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ دَعْوَاهُ

اعلیٰ و انداختہ میشود بسوایان شهاب از مرتبہ محبت را بدین

اور تہنکے پاس تین طرف سے ہانکے گئے اور

لَهُمْ عَذَابٌ وَأَصِيبٌ مِنَ الْأَمْرِ خُفْفَ الْخُفْفَةِ

پیش از است عذاب و ایم

مگر حوا شک لایا جب سے

فَاتَّبَعَهُ شَرَاهُ ثاقف فاستفهم اسمه

من از بی او او نشد شعله سوزنده

اب بوجہ ان سے ہم

سَدَّ خَلْقًا أَمْ مِّنْ خَلْقٍ ۖ إِنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ طِينٍ

نیت ترند در آفرینش ما بکسی که ما آفریده ایم اگر بر آتش ما و پدرانش از گ

شکرا ہر زمانے میں جہتہ خلتہ

لا زب ۛ نام عت ویکے و ۛ و اذ کو

حکامی کوئی نہیں تھا، ان کے لئے ایک خاص مقام تھا۔

جله عجب کردی عجبی احوال از آن انسان میسر میکنند و چون بد داده شود
مکنز سر کلاه میستای چقدر من او و او کس زرد

یہ ہے بلکہ نور تھا، اشیاء میں اور وہ زمین میں تھیں اور ہوا میں

مدیرکل و ادارا و ایہ سسٹمز

و چون به پیشینه نشاند را مستحق گفتند

ہاں سوچئے اور جب دیہین کچھ نشانہسی میں آئیے

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

رَأَى وَجْهَ الْمَلِكِ
بَعْدَ الْمَوَاضِي
الرَّسْمِ الْمُتَعَدِّدِ
نَسْجُودِ

کتابخانه کتب خطی
کتابخانه کتب خطی
کتابخانه کتب خطی

عَلَمُ

اِذَا عَاثَا عَاثَا اِذَا

مُنَا
دج
اربع

اَقْبَابُنَا
ا

۱۵ وَقَالُوا اِنَّ هٰذَا اِلٰهٌ مِّمَّنْۢ مَّبْنٰۤىۤنَۙ عَاۤذُ اَصْنٰۤىۤنَا
 ۱۴ وَكَانَ تَرَابًاۙ اَوْ عِظْمًاۙ اَنَّا لَمَبْعُوۡثُوۡنَۙ اَوْ اَبَاۡوُنَا
 ۱۳ اَوَّلُوۡنَۙ قُلْ نَفْسٌۭ وَّ اَنْفُسٌۭ وَّ اَنْفُسٌۭ حِرْوٰنٌۭ فَلَمَّا
 ۱۲ هٰى رَحْمَةًۭ وَّ حِدَةًۭ فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُوۡنَۙ وَقَالُوۡا
 ۱۱ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡۤا اِنَّكُمْ لَفِيۡٓ اَعْيُنِنَاۙ اَنْتُمْ اَوَّلُ الْغٰۤىۤىۤنَۙ
 ۱۰ الَّذِيۡ كُنْتُمْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡۤا اِنَّكُمْ لَفِيۡٓ اَعْيُنِنَاۙ اَنْتُمْ اَوَّلُ الْغٰۤىۤىۤنَۙ
 ۹ الَّذِيۡ كُنْتُمْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡۤا اِنَّكُمْ لَفِيۡٓ اَعْيُنِنَاۙ اَنْتُمْ اَوَّلُ الْغٰۤىۤىۤنَۙ
 ۸ الَّذِيۡ كُنْتُمْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡۤا اِنَّكُمْ لَفِيۡٓ اَعْيُنِنَاۙ اَنْتُمْ اَوَّلُ الْغٰۤىۤىۤنَۙ
 ۷ الَّذِيۡ كُنْتُمْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡۤا اِنَّكُمْ لَفِيۡٓ اَعْيُنِنَاۙ اَنْتُمْ اَوَّلُ الْغٰۤىۤىۤنَۙ
 ۶ الَّذِيۡ كُنْتُمْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡۤا اِنَّكُمْ لَفِيۡٓ اَعْيُنِنَاۙ اَنْتُمْ اَوَّلُ الْغٰۤىۤىۤنَۙ
 ۵ الَّذِيۡ كُنْتُمْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡۤا اِنَّكُمْ لَفِيۡٓ اَعْيُنِنَاۙ اَنْتُمْ اَوَّلُ الْغٰۤىۤىۤنَۙ
 ۴ الَّذِيۡ كُنْتُمْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡۤا اِنَّكُمْ لَفِيۡٓ اَعْيُنِنَاۙ اَنْتُمْ اَوَّلُ الْغٰۤىۤىۤنَۙ
 ۳ الَّذِيۡ كُنْتُمْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡۤا اِنَّكُمْ لَفِيۡٓ اَعْيُنِنَاۙ اَنْتُمْ اَوَّلُ الْغٰۤىۤىۤنَۙ
 ۲ الَّذِيۡ كُنْتُمْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡۤا اِنَّكُمْ لَفِيۡٓ اَعْيُنِنَاۙ اَنْتُمْ اَوَّلُ الْغٰۤىۤىۤنَۙ
 ۱ الَّذِيۡ كُنْتُمْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡۤا اِنَّكُمْ لَفِيۡٓ اَعْيُنِنَاۙ اَنْتُمْ اَوَّلُ الْغٰۤىۤىۤنَۙ

ربع

عَلَمُ

وہابی بائیں بائیں واداعلم انہ
وہابی بائیں بائیں واداعلم انہ
وہابی بائیں بائیں واداعلم انہ

دُونَ اللَّهِ فَصَلُّوا لَهُمْ إِلَى خُطْبَةِ الْحَجِّهِ وَفَقُّوهُمْ
 بحسنہ خدا پس لالت کنند انہ از بسوگراہ و فخر و باز در پیدائش
 انہم مسؤلون ما لکم لا تناصرون بلہم
 ہر آئینہ انہ سوال کروہ خوانند جبست شمار کہ بائیں یکبارہی سکنید بلکہ انہ
 ان سے پوچھتے کیا ہوا انکو ایک دوسرے کی مدد نہیں کرے گی انہیں
 الیوم مستسلون و اقبل بعضہم علی بعض
 امروز گراہن نہاد گانہ درو آور نہ بعض از انہا بر بعض
 رہ آج آپ کو پکڑو اپنے ہیں اور موہ نہ کیا بعضوں نے بعضوں کی طرف
 يتساءلون قالوا انکم کنتم تاقوننا
 پوچھتے سوال کنان گویند ہر آئینہ شمار سے آمدید ہر شمار
 کے پوچھتے ہوسیلے تم ہی ہے کہ آتے ہے ہم پر
 عن الیمین قالوا بل لکم تکلون اموال منہ
 از جانب راست کہ بلکہ گویند شمار بنودید
 و اسنے سے وہ ہوسیلے کوئی نہیں پر تم ہی نہیں بغیر لایہو اسنے
 وما کان لنا علیکم من سلطان بل کنتم قوما
 دہو مارا ہیج تسلط بر شمار بلکہ شمار ہدیہ گروہ
 اور ہمارا تم پر کچھ زور نہیں نہ تھا پر تم ہی تھے لوگ
 طعین فحق علینا قولا ربنا اننا لکاذبون
 از حد گذشتہ پس لازم شد بر اسمن پر در و گار ما کہ ابشہ ماحشہ
 نیے حد چلنے و اتساع مواہات ہوی ہم بر بات ہمار سیرب کی ہکوزہ چکنا

وہابی بائیں بائیں واداعلم انہ

لا تناصرون
اور لا خلفا
و لا خلفا

وہابی بائیں بائیں واداعلم انہ

وہابی بائیں بائیں واداعلم انہ

وہابی بائیں بائیں واداعلم انہ

وہابی بائیں بائیں واداعلم انہ

۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۳۲

فَاَعْوَجَّ يَكْفُرًا اَنَا كَا كَا خَوِيْنٌ ۝ فَاَنْتَهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي

پس گمراہ کر دیم شمار کہہ کر آئینہ گمراہ بودیم پس تحقیق ہر اثنان آنروز در
پہرے ہم کو گمراہ کیا ہم پہرے آپ گمراہ سو خدا اوسدن

۳۳

الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ۝ اِنَّكَ اَنْتَ الَّذِي فَعَلْتَ

عذاب با ہم مشترک باشند ہر آئینہ ہر بھینسے کرے تا کہ
تخلیف میں شریک ہیں ہم ایں بچہ کرے تا کہ

۳۴

رَاجِعٍ مُّبِينٍ ۝ اِنْهُمْ كَانُوا اِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا اِلٰهَ

آگاہ ہماران ہر آئینہ اثنان چون گفتند بیشمارشان کہ نیست
گمراہوں کے حق میں وہ تھے کہ جب اوس سے کوئی کہتا کہ کیا ہے

۳۵

اِلَّا اللّٰهُ يَسْتَكْبِرُوْنَ ۝ وَيَقُولُوْنَ اَتُنَادِرُكُمْ

مگر خدا سرکش میگردند و میگفتند آیا ما ترک کہنندہ
سو اے اللہ کے تو غرور کرتے اور کہتے کیا ہم پتھر دیتے

۳۶

اَلِهِنَا السَّمٰوِيَّاتِ فَجَعَلُوْنَ بَلًا جَاءَ بِالسَّحَابِ وَرَوٰى

معبودان خود کا شیم ہر آئینہ شاعر ہوا نہ بلکہ آورد بجا ہر سخن درست را و اگر
اپنے ہمار کو نکوس کرے اے آسمانوں کو اے کوئی نہیں وہ آسمان ہمارا نہیں

۳۷

اَلْمُرْسَلِيْنَ ۝ اِنَّكُمْ لَنْ يَّقُوْا الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ۝ وَمَا

سما ہر بجا ہر آئینہ شما جہنمہ عذاب درد دہندہ ہندہ
سب رستہ لوگو بیشک تم کو چھوکنی رکھ دالی مارے اور

۳۸

يُخْرَجُوْنَ اِلَآ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝ اِلَّا لِبَعْضِ اِلٰهٍ

خارج ہوا ہر آئینہ اگر جہنم ہر آئینہ
وہی دلا ہوا ہے ہم کرے ہے مگر جو ہر آئینہ

ہذا قولہ اللہ جل

۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

این مقام بر سر است

المخلصين أو لك لهم رزق معلوم

انجامه الخیرات و نیکی مومنین

فَوَلِّهِ وَهُوَ مُكْرِهٌ ۝ اِلَّا جَنْبَ النَّمْلِ ۝

انواع میوه و اینان نوازشگانه
میوه و اورا تو کی عزت است با خون من

عَلَيْهِمْ سَلَامٌ ۝ طَائِفٌ عَلَيْهِمْ بِكُلِّ

بر تخت تار و در بوی یکدگر گرد آید و عشق و دیرایشان
عشوقان پر ایک و دوسرے کے سامنے لوگ بے ہرے ہن اور ایک ساتھ

مِنْ مَعِينٍ ۝ يَضَاءُ لَدَى السَّيْرِ ۝ لَا يَهْبِطُ

از شراب چارسی سفید رنگ لذت و شهنشه نوشند گاهرا نه در آن شراب
شراب نهر کجا سفید رنگ غره و تخی سینه و الوگو نه او سینه

غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَلَيْهَا يُزَفُّونَ ۝ وَعِنْدَهُمْ قُضَاهُ

تباہ کاری کے باعث وہ انسان ازل سے ہی مستحق تھوئے و نزدیک ایشان از انان فرنگی
سزہر تاجی اور نہ اس کے گنہ گن اور اس کے پاس میں عورتیں بھی

الطَّرَفِ عَيْنٍ ۝ كَانَتْ مِنْ بَيْضِ مَكُونٍ ۝

چشم باشند فراخ چشمان کویا ایشان بسپینا دشت مرغ و پرده پوشیده اند
نگاه رکیبان شری انکون انان شو با و اندھے این جے درے

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۖ قَالُوا

اپس سے آکر بعض اہل مشائخ پر بعض بائبل کے مفسران گفت

پھر عوام کے لیے ایک نیا دور شروع ہوا۔

میں نے فون
کے

مجلس شورای اسلامی
جمهوری اسلامی ایران

بانتات ایہا وصال
خونی و کھالین
ح س

اور تم کو تکلیف نہیں پہنچنی (۵) بیشک ہی ہے

١٢٠

اور سب کے لئے آیتیں اور احکامات
 اور سب کے لئے آیتیں اور احکامات
 اور سب کے لئے آیتیں اور احکامات

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ لِيُثْلَ مَا فَلَيْعَ الْعَمَلِ ۝

بزرگ برتری کے لئے جو بڑے کاموں کے لئے ہے

۝ ذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ اَمْ شَجَرَةُ الزَّقْلِمِ ۝ اِنَّا جَعَلْنَاهَا

۝ اَيًّا نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ اَمْ شَجَرَةُ الزَّقْلِمِ ۝ اِنَّا جَعَلْنَاهَا

۝ اَيًّا نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ اَمْ شَجَرَةُ الزَّقْلِمِ ۝ اِنَّا جَعَلْنَاهَا

۝ اَيًّا نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ اَمْ شَجَرَةُ الزَّقْلِمِ ۝ اِنَّا جَعَلْنَاهَا

۝ اَيًّا نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ اَمْ شَجَرَةُ الزَّقْلِمِ ۝ اِنَّا جَعَلْنَاهَا

۝ اَيًّا نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ اَمْ شَجَرَةُ الزَّقْلِمِ ۝ اِنَّا جَعَلْنَاهَا

۝ اَيًّا نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ اَمْ شَجَرَةُ الزَّقْلِمِ ۝ اِنَّا جَعَلْنَاهَا

۝ اَيًّا نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ اَمْ شَجَرَةُ الزَّقْلِمِ ۝ اِنَّا جَعَلْنَاهَا

۝ اَيًّا نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ اَمْ شَجَرَةُ الزَّقْلِمِ ۝ اِنَّا جَعَلْنَاهَا

۝ اَيًّا نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ اَمْ شَجَرَةُ الزَّقْلِمِ ۝ اِنَّا جَعَلْنَاهَا

40

41

42

43

44

45

46

47

48

۝ اَيًّا نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ اَمْ شَجَرَةُ الزَّقْلِمِ ۝ اِنَّا جَعَلْنَاهَا

۝ اَيًّا نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ اَمْ شَجَرَةُ الزَّقْلِمِ ۝ اِنَّا جَعَلْنَاهَا

۴۹ **لَقَدْ اٰتٰنَا هٰذَا الْاٰلِیْنَ** **فَهُوَ عَلٰی اٰیٰتِہِمْ**
 گواہ یافتند بدان خود را پس ایشان بر آیتہیں ان کو
 ۵۰ **یٰہٰرِیْعُوْنَ** **وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَہُمْ اَکْثَرُ**
 ہرے را ندہ می شوند و بر آئینہ گواہ شدہ بودند پیش از ایشان اکثر
 ۵۱ **الْاَوَّلِیْنَ** **وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا فِیْہِمْ مُّسَدِّدِیْنَ**
 پیشانیان و بر آئینہ فرستادہ ایم در میان ایشان مقرر کنندگان
 ۵۲ **فَاَنْظُرْ کَیْفَ کَانَ عَقِبَةُ الْمُنْذَرِیْنَ**
 پس بہین بگوئید شدہ انجام ہم نکرہ گان
 ۵۳ **اَللّٰہُمَّ اَدِلْہِ الْمُخْلِصِیْنَ** **وَلَقَدْ نَادٰنَا**
 مقررندگان خالص ساختہ جدا و بر آئینہ آواز دادہ ما را
 ۵۴ **نُوْحٌ فَلَنِعْمَ الْجَیْبُوْنَ** **وَجِیْنُہٗ وَاٰہِلُہٗ**
 نوح پس یک اقول کنندہ و نامہا در مانند ہم اورادک را اورا
 ۵۵ **مِّنَ الْکَرۡبِ الْعَظِیْمِ** **وَجَعَلْنَا ذُرِّیَّتَہٗ**
 از اندوہ بزرگ و ساختیم اولاد اورا ایشانرا
 ۵۶ **اَدۡسٰی** **مِّنۡ ہٰذَا** **وَجَعَلْنَا ذُرِّیَّتَہٗ**
 ادس بری گہراست و ساختیم اولاد او را و ہی

المخلصین
۵۵ ح ۵

ہذا در مسی و سائران
نیکوین و در ہر ہر ہر ہر

۴۰
بسیار عزیز میسکه و عباد در دوران نور
ایران پیران خود را با اینها نشان دادند
و با وجود این که اینها را به نام
خودشان که هند و عربستان و ایران

49

A
 A

af
af

AM

١٥

24

lag

۱۰۰
۱۰۱
۱۰۲
۱۰۳
۱۰۴
۱۰۵
۱۰۶
۱۰۷
۱۰۸
۱۰۹
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲
۱۱۳
۱۱۴
۱۱۵
۱۱۶
۱۱۷
۱۱۸
۱۱۹
۱۲۰
۱۲۱
۱۲۲
۱۲۳
۱۲۴
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰
۱۳۱
۱۳۲
۱۳۳
۱۳۴
۱۳۵
۱۳۶
۱۳۷
۱۳۸
۱۳۹
۱۴۰
۱۴۱
۱۴۲
۱۴۳
۱۴۴
۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰
۱۵۱
۱۵۲
۱۵۳
۱۵۴
۱۵۵
۱۵۶
۱۵۷
۱۵۸
۱۵۹
۱۶۰
۱۶۱
۱۶۲
۱۶۳
۱۶۴
۱۶۵
۱۶۶
۱۶۷
۱۶۸
۱۶۹
۱۷۰
۱۷۱
۱۷۲
۱۷۳
۱۷۴
۱۷۵
۱۷۶
۱۷۷
۱۷۸
۱۷۹
۱۸۰
۱۸۱
۱۸۲
۱۸۳
۱۸۴
۱۸۵
۱۸۶
۱۸۷
۱۸۸
۱۸۹
۱۹۰
۱۹۱
۱۹۲
۱۹۳
۱۹۴
۱۹۵
۱۹۶
۱۹۷
۱۹۸
۱۹۹
۲۰۰

[illegible]

البیاض ابو عبد الله
عنه السلام

والباقی فی اخرہ

ماہنامہ علمی و ادبی

یہاں ایک نیا جہان ہے
یہاں ایک نیا جہان ہے
یہاں ایک نیا جہان ہے
یہاں ایک نیا جہان ہے

روز یکشنبه ۱۳۰۲/۱۲/۱۲

جسٹس جی ایم ایف

مجلس علمائے ہندوستان

بنی بر این بود و پس از آن زمان

ان کو ایک خلافت، اس کا

سورہ بقرہ میں جو حکم دیا ہے

بہارِ نبویؐ

ملک و دیو و فریاد

۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷

بی ادعا دین آید جن جی عاکیس
بی گداریسی از سر اسل

بہت اولاد پہلی سخا کی اولاد میں
مرد و فوگیا دور دنیا ہو گا وہ سب

کے ہیں امن فرج کو کونسا
بولے

وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ

و بشارت دهیم ایشانرا و قوم ایشانرا از آنده بزرگ
اور بشارت دهیم ایشانرا که اگر مصیبتی بر ایشان
آید بگویند ما لله و ما الیه راجعون

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ الْمَلَكُ فِي بَيْتِ الْاَمْرِ اِذْ تَخَرَجَ فِرْعَوْنُ بِكُفْرَانٍ

و لافترت و دادیم ایشانرا ایستادگی و یاری و یار
اور او را و یاری دادیم ایشانرا در آن روز که
او از کفر و کفران نجات یافت

اَلْيَكْتُمِبُ الْمُسْتَقْبِرِينَ هَؤُلَاءِ اَلَّذِينَ كَانُوا يُسَبِّحُونَ نِعْمَتَ رَبِّهِمْ هَؤُلَاءِ

کتاب است که مستقبِرین و هؤولاء و هؤولاء
کتاب است که مستقبِرین و هؤولاء و هؤولاء
کتاب است که مستقبِرین و هؤولاء و هؤولاء

اَلْمُسْتَقْبِرِينَ هَؤُلَاءِ اَلَّذِينَ كَانُوا يُسَبِّحُونَ نِعْمَتَ رَبِّهِمْ هَؤُلَاءِ

کتاب است که مستقبِرین و هؤولاء و هؤولاء
کتاب است که مستقبِرین و هؤولاء و هؤولاء
کتاب است که مستقبِرین و هؤولاء و هؤولاء

عَلَى مَوْسٰى وَ هَارُونَ اِذْ قَالَا لَنُصَلِّيَنَّكَ لَنُصَلِّيَنَّكَ لَنُصَلِّيَنَّكَ

بر موسی و هارون و هارون و هارون و هارون
بر موسی و هارون و هارون و هارون و هارون
بر موسی و هارون و هارون و هارون و هارون

اِنَّهُمْ مِّنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ وَ اِنَّ اِيَّاهُ

اینها از عبادان ما هستند و اینها را
اینها از عبادان ما هستند و اینها را
اینها از عبادان ما هستند و اینها را

اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اَلَا تَتَّقُونَ

اینها از عبادان ما هستند و اینها را
اینها از عبادان ما هستند و اینها را
اینها از عبادان ما هستند و اینها را

اِنَّ اِيَّاهُ
و اَنْتُمْ
و اَنْتُمْ

الحسن والحسين
 عليهما السلام
 حضرت ابی اسحاق و ابی اسحاق
 حضرت ابی اسحاق و ابی اسحاق
 حضرت ابی اسحاق و ابی اسحاق

الحسن والحسين
 عليهما السلام
 حضرت ابی اسحاق و ابی اسحاق
 حضرت ابی اسحاق و ابی اسحاق
 حضرت ابی اسحاق و ابی اسحاق

الحسن والحسين
 عليهما السلام

الحسن والحسين
 عليهما السلام

۱۲۵ اتدعونكم بسلام وتذكروا احسن الحسنين
 آپ پر سختی کی گئی ہے اور اہل ایمان ہی سے تڑک کر کہیں گے کہ یہاں فرستند گارا
 ۱۲۶ ربکم ورب آبائکم الا وکن فکن
 تم ہی کہیں گے خدا اور پروردگار تمام پروردگار ہیں اور وہی پندہ آئندہ
 ۱۲۷ فانهم محضون الاعباد لله المخلصين
 پس برآئندہ انجمائے حاضر و گائندہ مگر نہ گان خالص کردہ خدا
 ۱۲۸ و ترکا علیک فی الاخرین
 و گدائتم برائش تا نیک و برینان سلام باد بر الیاس
 ۱۲۹ و ترکا علیک فی الاخرین
 اور باقی رکھا اور بہترین خلق میں کہ سلام ہے الیاس
 ۱۳۰ و ترکا علیک فی الاخرین
 ہر آئندہ انجمن بستہ امید ہم بخو کا راز
 ۱۳۱ و ترکا علیک فی الاخرین
 ہر آئندہ بستہ امید ہم بخو کا راز
 ۱۳۲ و ترکا علیک فی الاخرین
 ہر آئندہ بستہ امید ہم بخو کا راز
 ۱۳۳ و ترکا علیک فی الاخرین
 ہر آئندہ بستہ امید ہم بخو کا راز
 ۱۳۴ و ترکا علیک فی الاخرین
 ہر آئندہ بستہ امید ہم بخو کا راز

هوای رطوبتی و آلودگی هوا

الغيبين ﴿تُؤْتِيهِمْ مِنْهَا الْآخِرِينَ﴾ وَإِنَّكُمْ لَمِنْ

از باقی ماندگان باز ملاک تشخیص آن دیگر اندازا و هر آینه شما کز مسکنه
ره گئی رهسپار ایون من بهر کوه و کازار استخمسے دوسر دکن اور علم گدے پو

عليهم من حين ۞ وباللّٰكِلَ افلا تَعْقِلُوْنَ

وَن يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فِي هَٰذِهِ السَّاعَةِ ۖ وَتُصْعَقُونَ فِيهَا ۚ فَأُولَٰئِكَ مُتَرَدِّفُونَ لَكَ ۚ فَأُولَٰئِكَ كَانُوا فِيهَا يَسْتَكْبِرُونَ ۖ

در این بونس بود از ضعیفان و گاه چون گنجینه بونس گشته
در حقیقت بونس بود و گاه چون گنجینه بونس گشته

شعرون ۱۰ فاما هم مكان من المدحسين ۱۱

پس فرموده اند ای ای سنی بین این مملوکان
بهر فرقه دلتو یا تو بویگیا الزام کیا یافت

وَهُوَ مَلِكٌ ۖ قُلْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

المسيحين . لكيت يظنه الى يوم سيعتقون

چون که گفتند کان بود بای ماند در شکرمای تار و رمی که در دانش کلام آنچنان بود
که با پاک ذات کو نور پنهان او سبک پیوستن جسم آن تک در شکرین

لَنْ يَكُونَ الْعَمَاءُ وَهُوَ سَقِيمٌ وَأَبْنَيْتُمْ

نہایت سے اس کو چھوڑ دینا چاہیے اور اس کو نہ دیکھنا چاہیے

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

ماں کے چہرے میں دیکھ کر
بیل بنی رومی

والہ صفا

ماں کے چہرے میں دیکھ کر
نور آبادہ بابہ العزیز نے بیل بنی رومی

ماں کے چہرے میں دیکھ کر
ایمان لائے اور بیل بنی رومی

کہ یہ جابجہ اور بیل بنی رومی

اصطفا
بغیر ہرگز الاستقام
کلی الجہرہ جبرائیل
۱۵۱
۱۵۲
۱۵۳

۱۴۷

عَلَيْهِ شَجَرَةٌ مِنْ يَقْطِينٍ ۖ وَارْسَلْنَاهُ إِلَىٰ

بیسراور خنی از شرم کرد و دستاوردیم اورا بسوی

۱۴۸

مِائَةِ الْفِ أَوْ يَزِيدُونَ ۖ فَاَمْنُوا فَنَقْصِرْ

صد ہزار یا بیشتر از ان ہند پس ایمان آورو میں کو

۱۴۹

عَلَىٰ الْحَيْنِ ۖ فَاسْتَفْتِمُ الْكَرْبَ الْبَنَاتِ لَهُمْ

توہم ہی پس استفسار کن از شجر کرب کہ آیا پروردگار ایشان را دخترانست و ایشان

۱۵۰

الْبَنُونَ ۖ اَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ اِنْثَا وَهُمْ

پسران آباد خستہ آفریدیم و شجرہ کربا و ایشان

۱۵۱

شَهِدُونَ ۖ اَلَا اِنَّهُمْ مِنْ اَفْكَهْمُ لِقَوْلِ

دیکھتے تھے کہ کیا ہم نے انہیں بنایا جو وہ کہتے ہیں

۱۵۲

وَلَكِنَّ اللَّهَ وَانْتَهُم لَكَاذِبُونَ ۖ اصْطَفَىٰ الْبَنَاتِ

کہ بڑا و خدا تعالیٰ و ہر آئینہ ایشان دروغ بایند آیا اختیار کرد و دختران

۱۵۳

عَلَىٰ الْبَنَاتِ ۖ مَا لَكُمْ فِيهِ مِنْ حَكَمٍ ۚ

بر پسران چیست ہشما کی گونہ حکم کنید

بہتوں سے کیا ہوا اس پر ہم کو کہیں انصاف کرے تو

وَمَا لَكُمْ

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ أَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ

آیا اندیشه نمی نمایند یا شما را حجتی واضح است
کیا تم و بیان همین کرتے ہو یا تم پس کوئی سند ہے پہلے

فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صٰدِقِينَ

پس بیاورید کتاب خود را اگر سچہ راست گوئی
تو لاؤا بنی کتاب اگر ہو تم سچے

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا ۝ وَلَقَدْ عَلِمْتِ

و مقررہ کردند کافران میان خدا و جہنم میان جنیان خوشی را و راندہ شدہ اند
اور پڑایا ہے اوس میں اور جنوں میں ناتا اور جنوں کو معلوم کہ ہے

الْجَنَّةَ أَنَّهُمْ مُحْضَرُونَ ۝ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا

جنیان کہ ایشان البتہ حاضر کو گاندہ ہوا پاکست خدا را از انجہ
کردہ پرکرتے آتے ہیں اللہ بڑا لایک ہے ان باتوں سے جو

يُضْفَوْنَ ۝ الْأَعْبَادَ لِلّٰهِ الْمُخْلِصِينَ ۝ فَذَكَّرْ

بیان میکنند مگر نہ گان خالص کردہ خدا پس برانہ نشانی فرما
بناتے ہیں مگر جو بندے ہیں اللہ کے جسے سو گوتے

وَمَا تَعْبُدُونَ ۝ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ فِتْنَتِينَ ۝

و انجہ می پرستید یعنی بتان سچید ہمہ گراہ کنندہ پر ایک عبادت ان بتوں پر
اور جنکو تم پوجتے ہو او کے ہاتھ سے بہکا نہیں سکتے تھے

الْأَمِّنْ هُوَ ذَا الْبَحْرِ ۝ وَمَا مَنَّا إِلَّا عَلَىٰ

مگر کیسے کہ او درآیندہ دونوں بہت در علم الہی و شہدگان کنندہ و مائیکلین مگر او را
نگہاؤ سیکو جو پیہنا ہے اک میں وں اور ہم میں جو اسکو ایک ہکا گانا

۱۵۵
۱۵۶

۱۵۷

۱۵۸

۱۵۹

۱۶۰

۱۶۱

۱۶۲

۱۶۳

سار و خراب
میں لڑائی

عکس بننے بیان مخلصان موقوف شد

صَلٰتِ

وَمَا مَنَّا إِلَّا عَلَىٰ
مگر کیسے کہ او درآیندہ دونوں بہت در علم الہی و شہدگان کنندہ و مائیکلین مگر او را
نگہاؤ سیکو جو پیہنا ہے اک میں وں اور ہم میں جو اسکو ایک ہکا گانا

من بجان اللہ تعالیٰ شہید ہوں
 زبان پر آیا جسے دشمنان ازین
 میں آویں کی زبان سے چھانڈتے
 بنے اپنی حد اکسرتے

جنتی عورتوں کے چہرے پر
 حال حکومت پر اور کچھ
 میں راضی

من بنے اپنی حد صبر کوئی
 رہتا ہے راضی
 نصف

من بہانہ کو چکاڑتے
 کام ۱۲ ص

من عوب وک ایما کا نام ہے
 ہنسنے اور کچھ سے غرضدار ہونے
 پونہ کہنے سے تپا ہو اپنے اندر
 پیدا ہوا پونہ کے ۱۲ ص

۱۴۳ مَعْلُومٌ ۞ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافِقُونَ ۞ وَإِنَّا لَنَحْنُ
 معین اور آئینہ صاف کشند گانیم
 ۱۴۵ مَعْلُومٌ ۞ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافِقُونَ ۞ وَإِنَّا لَنَحْنُ
 معین اور آئینہ صاف کشند گانیم
 ۱۴۶ الْمُسَبِّحُونَ ۞ وَإِن كَانُوا لَيَقُولُونَ ۞ لَوْ كُنَّا
 تسبیح گوئند گانیم وہ آئینہ کا فرمان عیب ہی گفتند اگر بودی
 ۱۴۷ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنْ الْأَوَّلِينَ ۞ لَكُنَّا عِبَادٌ
 ہمیں ماضی سے از پیشینان البتہ می شدیم بندگان
 ۱۴۸ اللَّهُ الْخَالِكِينَ ۞ فَكُفُّوا أَيْدِيَكُمْ عَنْ عَمَلِكُمْ
 ہم پاس احوال ہوتا پہلے تو کو گناہ تو ہم ہوئے بندے
 ۱۴۹ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ۞
 وہ آئینہ سابقاً صادر شد وعدہ ماہر آئیندگان و شہادۂ خویش
 ۱۵۰ وَإِنْ جُنَحُوا مِنْكُمْ ۞ فَلَاحِقَ الْأَمْرُ الْأَوَّلَ ۞
 اور پہلے ہو چکا ہمارا حکم پہنچے دیکھتے ہیں جو رسول ہیں
 ۱۵۱ وَإِنْ جُنَحُوا مِنْكُمْ ۞ فَلَاحِقَ الْأَمْرُ الْأَوَّلَ ۞
 اور پہنچا ہمارا حکم پہنچے دیکھتے ہیں جو رسول ہیں
 ۱۵۲ وَإِنْ جُنَحُوا مِنْكُمْ ۞ فَلَاحِقَ الْأَمْرُ الْأَوَّلَ ۞
 اور پہنچا ہمارا حکم پہنچے دیکھتے ہیں جو رسول ہیں
 ۱۵۳ وَإِنْ جُنَحُوا مِنْكُمْ ۞ فَلَاحِقَ الْأَمْرُ الْأَوَّلَ ۞
 اور پہنچا ہمارا حکم پہنچے دیکھتے ہیں جو رسول ہیں
 ۱۵۴ وَإِنْ جُنَحُوا مِنْكُمْ ۞ فَلَاحِقَ الْأَمْرُ الْأَوَّلَ ۞
 اور پہنچا ہمارا حکم پہنچے دیکھتے ہیں جو رسول ہیں
 ۱۵۵ وَإِنْ جُنَحُوا مِنْكُمْ ۞ فَلَاحِقَ الْأَمْرُ الْأَوَّلَ ۞
 اور پہنچا ہمارا حکم پہنچے دیکھتے ہیں جو رسول ہیں
 ۱۵۶ وَإِنْ جُنَحُوا مِنْكُمْ ۞ فَلَاحِقَ الْأَمْرُ الْأَوَّلَ ۞
 اور پہنچا ہمارا حکم پہنچے دیکھتے ہیں جو رسول ہیں
 ۱۵۷ وَإِنْ جُنَحُوا مِنْكُمْ ۞ فَلَاحِقَ الْأَمْرُ الْأَوَّلَ ۞
 اور پہنچا ہمارا حکم پہنچے دیکھتے ہیں جو رسول ہیں
 ۱۵۸ وَإِنْ جُنَحُوا مِنْكُمْ ۞ فَلَاحِقَ الْأَمْرُ الْأَوَّلَ ۞
 اور پہنچا ہمارا حکم پہنچے دیکھتے ہیں جو رسول ہیں
 ۱۵۹ وَإِنْ جُنَحُوا مِنْكُمْ ۞ فَلَاحِقَ الْأَمْرُ الْأَوَّلَ ۞
 اور پہنچا ہمارا حکم پہنچے دیکھتے ہیں جو رسول ہیں
 ۱۶۰ وَإِنْ جُنَحُوا مِنْكُمْ ۞ فَلَاحِقَ الْأَمْرُ الْأَوَّلَ ۞
 اور پہنچا ہمارا حکم پہنچے دیکھتے ہیں جو رسول ہیں

بسم اللہ الرحمن الرحیم
دن ۱۲ ص ۱۲

فَسَوْفَ يَصْرُونُ ۝ أَفَعَدَّيْنَا لِلْمَصْرِفِينَ
پس ایشان نیز خواهند دید آیا این کافران عذاب را اشتناک طلبند
که آگے ویکہ لہیں گے کیا ہماری آفت اشتناک مانگتے ہیں
فَإِذَا نُزِّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابُ فَاذْكُرْهُ لِمَنِ نَزَّلَهُ
پس چون فرود آید عذاب ہمیدان (ایشان) بہشت روزان ہم اگر دکانوں
پر جب آڑے کی ان کے میدان میں تو برمی صبح ہوگی ویکہ کیوں کی
وَقُلْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۝ وَأَبْصُرْ فَسَوْفَ
دروغ گردان ایشان (نامہ) ویکہ پس ایشان
اور ہریان یہ ایک وقت تک اور ویکہ نہ آئے
يَصْرُونَ ۝ سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبَّ الْعِزَّةِ عَمَّا
خواہند دید نظر پاکست پروردگار ترا خداوند علیم از انجہ
ویکہ لہیں گے ہاں ذراست ہر یک رب کی عزت کا شائبہ ہر یک
يَصْفُونَ ۝ وَسَلِّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ۝ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
بیان می کنند سلام باد بر فرستادگان خدا او سب خدایت پروردگار عالمہا
جو کریم ہیں اور سلام باد بر او بھیجی اللہ کو جو رب ہمارا چارگان
سورة ص نزلت بمكة ثوالاعراف

۱۷۵

۱۷۴

۱۷۷

۱۷۸

۱۷۹

۱۸۰

۱۸۱

۱۸۲

ع ۹

وہ شایع ہوا

وعدہ دینا کے عذاب کا اور

ترجمہ انجیل کا ۱۲ ص

ایاتھا ۱۰ وکلما تھا ۳۱ وحر و قھا ۳۹ ورتھا ۴۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۝ بَلِ الَّذِينَ

نہم بقرآن نہ اوند بندہ کہ انجمن عینیت بلکہ

نہم ہے اس قرآن سمجھاؤ بیگے کی

کَفَرُوا أُنْفِ عِزِّكَ وَشِفَاؤُكُمْ أَهْلُكُمْ أَمِنْ

کافران در سر کیے و مخالفت اند سبھا ہلاک کر دیم

لوگ شکر ہیں غور میں ہیں اور نقابہ میں بہت کہا دین بنے

قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَ وَأُولَاتٍ حِينَ مَنَاصٍ

پیش از ایشان قرنہارا پس فریاد بر آوردند و بنود آتوقت وقت خلاص

ان سے پہلے سنہین پہرے لگے بکار سے اور نہ رہا خلاصی کا

وَعَجَبًا أَنْ جَاءَهُمْ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ

و تعجب کردند از لکہ باید ایشان ہم کنند از قوم ایشان گفتند این کافران

اور عجبیا کہ بنے لگے اسپر کہ آیا او کو ایک اور سنا بنواں او ہی کی اور لگے کہ

هَذَا سِحْرٌ كَذَابٌ ۝ أَجْعَلُ الْأَلِهَةَ آلِهَةً

ابن شخص جاوگر دروغ گوئیست آ اگر داغند خدا این بنفہ در لکہ

یہم جاوگر ہے جو تھا کیا اسے کوئی انگو کی بندگی سے بھول ایک ہی کی زندگی

وَجَدَا مِنْ هَذَا لَتًى بِحُجَابٍ ۝ وَأَنطَلَقَ الْمَلَأُ

ہر اینہ این چیز نیست عجیب در فتنہ شران قوم

یہم ہی ہے ہر جے تعجب کی با اور جل کر ہے ہوئے کہنے پنچ

کبر الدال في لفظ ص

در بیان موم و ایمان و ایمان و ایمان
 و ایمان و ایمان و ایمان و ایمان

مِنْهُمْ أَنْ أَمْشُوا وَأَصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِهِمْ
 از این که بگویند که بگوید و شکایت کند بر عبادت خداوند خود
 از این که بگویند که بگوید و شکایت کند بر عبادت خداوند خود

الْآخِرَةُ مِنَّا الْأَخْيَارُ
 پسین و آخرت این مگر از این
 پسین و آخرت این مگر از این

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ
 از آن که کفر کردند از بنی اسرائیل
 از آن که کفر کردند از بنی اسرائیل

بَلْ لَمَّا يَدْعُونَكَ إِلَىٰ طَعْنِهِمْ
 بلکه هنوز بخندند و اند عذاب مرا آید و کلام ایشانست از خود انحراف
 کوئی نهین اهی چکی نهین بری مار کلامی بسر من خوانی

رَبِّكَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ
 پروردگار تو غالب بخشنده
 پروردگار تو غالب بخشنده

وَالْأَرْضُ وَمَا بَيْنَهُمَا فَيَرَوْنَ السَّمَاءَ
 و زمین و آنچه در میان آنهاست پس بایده که بالا و ندانند و نیستند
 و زمین و آنچه در میان آنهاست پس بایده که بالا و ندانند و نیستند

و این که بگویند که بگویند که بگویند
 و این که بگویند که بگویند که بگویند

و این که بگویند که بگویند که بگویند
 و این که بگویند که بگویند که بگویند

و این که بگویند که بگویند که بگویند
 و این که بگویند که بگویند که بگویند

مجلسی از جناب سرور انعام
که اینها بخلاف

سید محمد حسین علی
کاظمی

کتابخانه عمومی
شعبه کتب خطی
موسسه تحقیقات و
مطالعات اسلامی
تهران

مکتبہ اسلامیہ کراچی

لکھنؤ
۱۲
۱۳

وہ عالم آدمی کو اپنے
انہما اور سکھانے نامہ کے
نویں

کتابخانه بین المللی
سنہ ۱۹۷۸ء

مذاق
وفا
کرن

وہاں سے غور کی آواز آ رہی تھی

جند ما هناك مضر وممن الاحزاب كذبت

شکری هست اینجا بهم آمده از گروهها شکست داده است و حاکم را در هوا فروغ
ایک لشکر به بی دانی تباہ ہوا و ان سب لشکرون میں وہاں پہنچا ہے

قِيلَ لَهُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَفِرْعَوْنَ ذُو الْأَوْدَادِ
بَيْنَ أَزْوَاجٍ ثَمَرٍ

وَقَوْمٌ لَوْ أَنَّهُمْ رَأَوْا أَنَّهُمْ لَا نَجْوَىٰ لَهُمْ فِي أَرْضِهِمْ وَلَا يُمْسِكُهُمْ فِيهَا وَلَا قُوَّةٌ يُقَاتِلُونَهُمْ فَيَكْبِتُونَ وَلَا هُمْ يَرْجِعُونَ

اور محمود اور یوں کی قوم اور ایک کے لوگ وہ

الْأَحْزَابُ أَنْزَلَ كُلَّ الْإِسْكَدَّ الرَّسُلَ خَقِ
منست بحکیم از ایشان گردد و غی و شت سنا نیز پس بوجوه

فوجین
عقار

عقوبت من و انتظار منی بر بند کفایت این عصر گر یک نفس نذر ابتنی کفایتی
میری طریقی نذر او را نذر منم گنسته همه لوگ فی گز بهی ایک چنگا کی

مَا لَكُمْ مِنْ فَوَاقٍ ۖ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا

کہ مابعدہ از اربع توقف باز لشکر و گفتند بطریق استہدای پروردگار
جو بیچ بین دشمنہ کے گئی اور کہتے ہیں ایک بہشتی شخص تھا جس کا

و طنا قبل نفی الحسب اصبر علی ما یقو
سر زشت از عفت پیش از دروخت صبر کن بر آنچه میگویند

جہتی ہماری پہلے حساب کیا دین سے فائدہ سہارا جو کہنے میں

وہاں پہنچے تھے اور ان کی دعا

والہذا

فوتیہ میں ہے کہ اسی نے اسی کو
فوتیہ میں ہے کہ اسی نے اسی کو

[illegible]

وَإِذْ كُنْ عِبْدًا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ٥٠

اور یاد کن بندہ ناما داؤد خداوند فوت را ہر آئینہ اور جہنم کشمکش
اور یاد کر ہمارے بندے داؤد کو ہاتھ کیے کئی دلا وہ ہمارے جہنم

انا نسبحك يا ارحم الراحمين

ہر آئینہ رام ساجم ہمارا او کو بہار التبیح میگفتند بوقت شام و
 سینے تاب کیے بہار او بجے ساتھ باکی بوسے شام کو اور

الاشراق والطير محتوية على كل له اول

درام سناشیم مرغزارا بہم اور دہ کی برآؤ فرما کر اور
اور ادھیکے جانور جمع ہو کر لے لے کر آئے تھے۔

وَسَلَّمَ نَامُوكَ وَأَيْمِنَهُ الْحِكْمَةُ وَفَضْلُ الْحَمْدِ

و محکم کردیم پادشاهی اورد و او پیش حکمت و سخن واضح
او زور و دایم می آید سبطنه کو اردی او سکوت بر او نه باریات کا

وَهَلْ تَنْتَ نَبِيًّا خَصًّا مَدَّ تَسْوِيحُ وَالْحَبَابِ وَدَا

وایا آمده است بین تو جبر و مصلحت گفتند بل چون اردو بر حاکم حاکم شد
 او را بھیجی ہے تجکو خرد عوی و لوی جب دیوار کو در کے عبادت خانہ میں جب

علی او دفعی عنہم قال لا تخف حمید

برادر و پس بریدار ایشان
د او د پس نوادگان په گهیرا
یا وده یو بله منه گهیرا هم د وچه

بعضی بعضی علی بعضی

زبانتی کی ہے ایک سینکڑوں سیر پر قبضہ کر دیتے ہم میں انصاف

کمال نه کما بهیسته
کسب که بستم بر حق
خود را بداد و عید السلام
چشمه خفگی یاد رخ او در فرات
کرد خدا بیست شکار ازین تیر فراز
نعل خرم غمگین رفت اشارت این فیه
است دین آیات و اسرار

تَجَوَّأُ
بِالْأَلْفِ
فِي الرَّسْمِ

حضرت داؤد علیہ السلام کی کہانی

خط
تبع
ولی
بکون الیاد
عیرع دلان خلف

۲۲

وَلَا تُشِطُّ وَهَذَا إِلَى سَوَاءِ الصَّرْحِ ۝ اِنْ هَذَا

دخول کن دولت کن مارا ہوا راست
اور دور نہ ڈال ہوتا کو اور ہوا ہلکے سبب ہوا راہ
اچھی کہ تسع وتبعون نعمة ولفحة حنة فقال
برادر من بہت بہت اوست خود دہ میں و بین تو کہ میں سن پس گفت
بہائی ہے ہر او سیکے ان میں رہا کو چہاں اور ہر بے ان کی بی ہر کجا

۲۳

اَكْفَلْنِي مَا وَعَدْتَنِي فِي الْخُطَابِ قَالَ لَقَدْ

ابن شخص بمن بسیار این یکیش را و در ستمہ کرد با من و سخن گفت خود را
تو ای کے کہ مجھ کو وہ اور زبردستی کرنا ہے مجھے بات میں بولا

ظَلَمْتُكَ بِسُؤَالِ نَعْمَتِكَ اِلَى فِجَاجَةٍ وَارْتِكَابِ

ستم کرد تو بہ تو بخواستن میں تو تھا ہم آرد ہمیشہ خود و ہر آئینہ بسیار
وہ نے انسان کرنا ہے بہت پر کہ ناگنا ہے بہت دینے ملا ہوئی جو فوج ان کے

مِنْ الْخُلَطَاءِ كَيْفَ خَلَعْتَهُمْ عَلَى الْبَصْلِ الَّذِي

از نزدیکان ستم نیکند بعض ایشان
شک زبانی کر رہے ہیں ایک دوسرے پر

اَمْ نُوَاوِعِلُوا الصَّالِحِينَ قَلِيلًا مَا تُحْكُمُونَ

ایمان و دین و کار ایک ناسبتہ کردہ و اندک انداز ان دینداران
بہن زبانی ہیں اور ہم سیکے انہیں اور ہوش لوگ ہیں دینے احوال میں

اَوْ دَانَا فَنَفَعَهُ فَاَسْتَعْفِفْ رَبِّكَ وَخَرُّ السَّجْدَ

اور اگر آئینہ سودہ ایم اور پس علی فرستیں کرد آرزو کرد و خود سجدہ
دو دیکھے کہ چہنے او سکو جانچا بہر گناہ مجھ تو آگاہا رہے اور ان کے

فَسَدًا
بالتحقیق
۱

۲۹۶ فیض شریف پور دہلی از سید
 ۱۹۱۹ء میں لکھا گیا
 ہندوستان کے ایک عہدید کی موت پر غور کی جاوے
 کہ وہ کونسی قوم کا رہتا تھا
 موجودہ ہندوستان کے ہندوؤں کی
 بالوں کی رنگت سے اس کے ہندو ہونے کا
 چھپا ہوا اندازوں کی رائے میں رہتا
 ہے وہ ہندو ہوا ہے لیکن اس کا
 کوئی بھی تعلق نہ تھا
 ہندوؤں کی سنی ناموس کی
 کی طرف سے کی تہ پر
 ہندوؤں کی ہندو مت کی کتابوں میں
 اس پر بھی ہندی ۲۲ ص

وَأَنَابَ ۖ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَهُ كَفَّةً

و باز گشت بخدا پس یا مہربانم اور اے خداوند! اور نزدیک فرست

اور رجوع ہوا پس ہر سنی سے معاف کر دیا و سکو وہ کام اور و سکو ہمارے پاس ہے

وَحَسْمًا يَدُودًا ۖ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً

و سکو باز گشت است تقسیم آدا و د بر آئینہ شایم ترا بادشاہ

اور اچھا ہنگامہ ہے داؤد سے کیا تجھ کو

فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ ۚ وَلَا تَتَّبِعِ

دور زمین پس حکم کن میان مردمان بر راستے و پروا کن

مَلِكِينَ ۚ سَوِّدَتْ حُكُومَتُكَ ۚ لَوْ كُنَّ مِنَ الْفَافِ ۚ وَارْتَدَّ

خویش فضل کہ آن گراہ کند ترا از راہ خدا ہر آئینہ آنا کہ

جی کی چاہ پر ہر تجھ کو بچلا دے اللہ کی راہ سے مقرر جو لوگ

يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۚ

گمراہ میشوند از راہ خدا ایشانرا سخت عذاب سخت

بھلنے ہیں اللہ کی راہ سے اونکو سخت مار ہے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَعَلْنَا السَّمَاءَ

سبب آئینہ فراموش کر اذ روز حساب را و یا فریدیم آسمان

اسپر کہ پہلا و بادن حساب کا اور سنی نہیں بنا یا آسمان

وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۚ ذَلِكَ ظَنُّ

وزمین را و آنچه در میان انہاست بیہودہ و این گمان

۲۷

۲۵

۲۶

الح

۳

کتابت میں آج تک
نہیں لکھا گیا ہے
کہ اس آیت میں
جو کلمہ ہے
اس کا ترجمہ
یہ ہے کہ
اے ایمان والو
جو اللہ کے
پیغام کو
سنو اور
اس کی
پیشانی
کو دیکھو
اور اس کی
تائید کرو
اور اس کی
تائید کرو
اور اس کی
تائید کرو

لَتَذَكَّرَ

الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ النَّارِ

کافران سے پس واپس کاںڈاڑا از عتوب اس
اور کافران میں سوختی ہے سوز و گداز ہے

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّسْمَرُونَ عَلَى الصُّلْبِ كَمَا كَانُوا

تہا می سازیم آئنا کہ ایمان آورند و کار پیکشاستہ کردند مانند سدا کنند
کیا ہم کہتے ایمان را تو کو جو کہتے ہیں نیکان را تو کو جو کہتے ہیں

فِي الْأَرْضِ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ كَذَّبُوا

در زمین آہا می سازیم پر ہیز گار ازا مانند بدکاران این فران کتا
کلمہ میں کیا ہم کہتے و در را تو کو برابر دہندہ لوگوں کے ایک کتاب ہے

أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّدُبُّرِ وَأَيُّهَا لَيْتِكَ

بارکت کہ فرود آوردیم اور سہو تو آمد مان تامل کنند در آیت او قیام کنند
جو انباری بخیر تری طرف برکت کی تاد بیان کریں لوگوں کی باتیں اور انجمن

أُولَئِكَ الْأَكْبَبُ وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ

خداوندان شد و عطا کردیم داود را فرزندی سلیمان نام نیکو
عقل و اسے اور دیا ہے داود کو سلیمان بہت خوب

الْحَمْدُ لِلَّهِ أَنَّهُ آتَى الْبَيْتَ إِذْ عَرَضَ عَلَيْكَ بِالْقِسْفِ

بندہ بود سلیمان پر آئید اور جمع کنند ہ بود کذا با تو کن چون نودہ شد اور کذا
بندہ وہ ہے پر جمع رہے والا جب دیکھا تو آئے اوتے کے سامنے نام کو

الْقِسْفِ لِيَأْتِيَ الْبَيْتَ فَقَالَ لِيَأْتِيَ أَجِبْتُ حَتَّى

اسپان بنی رو پس گفت ہر آید دوست در شام این ہر ازین
کہو شے خاستے تو بولا میں سینے جای بہت

ماری نامی جان
ماری کریمه کوئی جان
ماری کریمه کوئی جان

ماری کریمه کوئی جان
ماری کریمه کوئی جان
ماری کریمه کوئی جان

ماری کریمه کوئی جان
ماری کریمه کوئی جان
ماری کریمه کوئی جان

۳۸ وَأَخْرَجْنَا مَقَابِلَ الْأَعْيُنِ مِنْهَا
 ۳۹ عَمَّاؤَنَا فَا مَنَّا أَوْ أَمْسَلْنَا بِغَيْرِ حِسَابٍ
 ۴۰ وَإِنَّكَ عِنْدَنَا لَازِلٌ مُّسْتَمِرٌّ
 ۴۱ أَذْكَرُ عَبْدًا أَيْوَابَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي
 ۴۲ مَسِيئٌ شَقِيظٌ لِّنَفْسِي عَذَابَ الْأَرْضِ
 ۴۳ بِرَجُلٍ هَذَا مَعْشَرُ الْأَعْيُنِ
 ۴۴ وَهَبْنَا لَهُ أَمَلًا وَهَبْنَا لَهُمْ رَحْمَةً

۳۸

۳۹

۴۰

۴۱

۴۲

۴۳

۴۴

صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا ہے کہ جو شخص شربت الکریم پئے گا اس کی ہر بیماری دور ہوگی اور اگر وہ بیمار ہو گا تو اس کی بیماری دور ہوگی اور اگر وہ مرے گا تو اس کی قبر میں سے اس کو زندہ کر دیا جائے گا

۴۹

ہذا زکوة والصلواتین بحسن صافی جنت
ابن قرآن نے فرمایا ہے کہ جو شخص روزانہ ایک بار زکوة پئے گا اور ایک بار صلا پئے گا اس کی ہر بیماری دور ہوگی اور اگر وہ بیمار ہو گا تو اس کی بیماری دور ہوگی اور اگر وہ مرے گا تو اس کی قبر میں سے اس کو زندہ کر دیا جائے گا

۵۰

يَعْنِي فِيهَا بَفِكَ كَثِيرَةٌ وَشَرَابٌ
مطلبہذا جگہ سے مراد ہے کہ شربت الکریم اور شربت الکریم

۵۱

عندكم قصرت الكرم شرب هذا
نزدیک این کہ اگر شربت الکریم پئے گا تو اس کی ہر بیماری دور ہوگی اور اگر وہ بیمار ہو گا تو اس کی بیماری دور ہوگی اور اگر وہ مرے گا تو اس کی قبر میں سے اس کو زندہ کر دیا جائے گا

۵۲

يَعْنِي فِيهَا بَفِكَ كَثِيرَةٌ وَشَرَابٌ
مطلبہذا جگہ سے مراد ہے کہ شربت الکریم اور شربت الکریم

۵۳

يَعْنِي فِيهَا بَفِكَ كَثِيرَةٌ وَشَرَابٌ
مطلبہذا جگہ سے مراد ہے کہ شربت الکریم اور شربت الکریم

۵۵

يَعْنِي فِيهَا بَفِكَ كَثِيرَةٌ وَشَرَابٌ
مطلبہذا جگہ سے مراد ہے کہ شربت الکریم اور شربت الکریم

۵۶

يَعْنِي فِيهَا بَفِكَ كَثِيرَةٌ وَشَرَابٌ
مطلبہذا جگہ سے مراد ہے کہ شربت الکریم اور شربت الکریم

ثلثه اربع
يَعْنِي فِيهَا بَفِكَ كَثِيرَةٌ وَشَرَابٌ
د ج

هَذَا فَلْيَذوقُون حَمِيمٌ وَعَشَاقٌ وَأَشْعَرٌ
 این صواب است گرم است و در دالست پس باید که بخشد آنرا و شعله را بر سب
 بهر چه است آب است و چکین گرم بانی او بر آب
 مَرَشِكَةٌ أَوْ رَجَبٌ هَذَا فَوْجٌ وَصَفِيٌّ
 مانند این انواع مختلف هر این قومست و رانیده و آتش همراه است
 اسی شکل کا طرح طرح لی برین بهر ایک فوج و شعی را
 لَأَمْرًا جَاهِلًا نَصْرًا صُلُو النَّارِ قَالُوا لَيْسَ
 منومان گویند زمین شده میاد بر این بر آید این را بندگان آتش اندنایان بندگان
 چکیده نه یوان کو بهرین پیوسته آگ بین ده بوسه بک
 أَنْتُمْ لَأَمْرًا جَاهِلًا أَنْتُمْ قَدْ أَتَمَمْتُمْ لَنَا فَيْسَ
 شما نه بین کنده میاد بر شما رسم ندیم ساخته کفر را بر ما پس
 مری ای هو که چکیده نه یوانم کو تم ای بیش لای بهر چه بهر سبکبار
 الْقَرَارِ قَالُوا أَرَبْنَا مِنْ قَدَمٍ كُنَّا هَذَا فَرَدَدَ
 قرار گاهن شد و رخ گویند بهر پروردگار ما هر که این قدم ساخته با بر ای بیش
 هر او بهر ده بوسه است بر ما بهر سبکبار کوی بهر ای بیش لای بهر سبکبار
 عَذَابًا ضَعُفًا فِي النَّارِ قَالُوا مَا لَنَا لَنَارٍ
 عذاب در باره در آتش گفتند اهل دوزخ چیست ما را که غی بهر
 او سبکبار و دنی آگ بین و له اور کینکے کیا ہو اکہ ہم نہیں دیکھتے
 وَجَاهًا كَانَتْ لَهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ أَتَخَذُونَ
 مرد سبکبار که می شود و هم از این از بد ان می شود و سبکبار ای سبکبار
 بکیر مرد و کو که هم او کو گینتے سبکبار بکیر کو گینتے کیا ہے انکو کو گینتے

عشاق
 ارجح
 ارجح

بهرین و آتش
 بندگان
 بندگان

اتخذ
 او
 او

و این صواب است گرم است و در دالست پس باید که بخشد آنرا و شعله را بر سب
 بهر چه است آب است و چکین گرم بانی او بر آب
 مَرَشِكَةٌ أَوْ رَجَبٌ هَذَا فَوْجٌ وَصَفِيٌّ
 مانند این انواع مختلف هر این قومست و رانیده و آتش همراه است
 اسی شکل کا طرح طرح لی برین بهر ایک فوج و شعی را
 لَأَمْرًا جَاهِلًا نَصْرًا صُلُو النَّارِ قَالُوا لَيْسَ
 منومان گویند زمین شده میاد بر این بر آید این را بندگان آتش اندنایان بندگان
 چکیده نه یوان کو بهرین پیوسته آگ بین ده بوسه بک
 أَنْتُمْ لَأَمْرًا جَاهِلًا أَنْتُمْ قَدْ أَتَمَمْتُمْ لَنَا فَيْسَ
 شما نه بین کنده میاد بر شما رسم ندیم ساخته کفر را بر ما پس
 مری ای هو که چکیده نه یوانم کو تم ای بیش لای بهر چه بهر سبکبار
 الْقَرَارِ قَالُوا أَرَبْنَا مِنْ قَدَمٍ كُنَّا هَذَا فَرَدَدَ
 قرار گاهن شد و رخ گویند بهر پروردگار ما هر که این قدم ساخته با بر ای بیش
 هر او بهر ده بوسه است بر ما بهر سبکبار کوی بهر ای بیش لای بهر سبکبار
 عَذَابًا ضَعُفًا فِي النَّارِ قَالُوا مَا لَنَا لَنَارٍ
 عذاب در باره در آتش گفتند اهل دوزخ چیست ما را که غی بهر
 او سبکبار و دنی آگ بین و له اور کینکے کیا ہو اکہ ہم نہیں دیکھتے
 وَجَاهًا كَانَتْ لَهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ أَتَخَذُونَ
 مرد سبکبار که می شود و هم از این از بد ان می شود و سبکبار ای سبکبار
 بکیر مرد و کو که هم او کو گینتے سبکبار بکیر کو گینتے کیا ہے انکو کو گینتے

سبحانک
یا ارحم الراحمین

عزیزان و عزیزان
و عزیزان و عزیزان
و عزیزان و عزیزان

و عزیزان و عزیزان
و عزیزان و عزیزان
و عزیزان و عزیزان

و عزیزان و عزیزان
و عزیزان و عزیزان
و عزیزان و عزیزان

و عزیزان و عزیزان
و عزیزان و عزیزان
و عزیزان و عزیزان

سُبْحَانَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ایا ارحم الراحمین

یا چوک کبیر اودن سے ارحم الراحمین

سُبْحَانَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

راست است هر که در آن فطرت گردانید با یکدیگر بخوانند نسبت کس است

بیک بونی سبب بیکد آئین من تفریق نکند تو که من تو همی بولن سنایا

وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

و نیست هیچ معبود مگر خدا بگانه با قوت برود و گذر

اور حاکم کوی چنین مگرداند اکیلا و باور والا

السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

آسمانها و زمین و آنچه میان اینهاست غالب امر بکار

آسمانها و زمین و آنچه میان اینهاست غالب امر بکار

قُلْ هُوَ يَتَّبِعُكُمْ أَتَمُّ مَعْرِضٍ

بگو این خدای بزرگ است شما از وی رد گرداننده ایست

تو که هیچ یک بگری خست که غم او سکود جان من بین لاج

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى أَنْ يَقْتُلُونِي

نیت مرا هیچ دانش به حال آسمانها و زمین که بکشد جان من

بگو بگو خدایا او بگری خست که غم او سکود جان من بین لاج

إِنْ يَوْحَى إِلَيَّ إِلَّا أَنَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ

و می فرستاده نیست و بگو من مگر آنکه من ترسانده آسمانم و باور من جو گفت

مخلوق تو می حکم آتای که او چنین من در سنایا نوالا برن کهل که جب کہا

۵۰۴
 خدا ایک ہی ہے نہ توئی
 کافرانی و ایمان فریاد و
 خدا ہی ایک جان ہے نہ توئی
 ایمانی و کفرانی دعا و

وصاف

۴۱
رَبِّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ اِنِّیْ خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ
 پروردگار تو بفرستگان پر آئینه من آفریننده ام آدمی را از گل
 پر یک رب بفرستگو من بناتامون ایک ان منی کاف
فَاِذَا سُوِّيَتْهُ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِیْ فَقَعَا
 پس چون راست کنم او را و دم در وی روح خود را پس رانند
 بهر سبب تنبیه بنا چگون او بهر کون او پس ایک بنی جان تو گرد
لَهُ سَجْدٰتٍ ۝ فَسَجَدَ الْمَلٰئِكَةُ كُلُّهُمْ اٰمِعًا
 او را سجده کنان پس سجده کردند فرستگان تمام ایشان همه یکجا
 او یکے آگے سجدے میں منتظر سجده کیا فرستگوں نے سارے ایک
اِلَّا ابْلٰیْسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِیْنَ
 مگر شیطان بر کشتی کرد و شد از کافران
 مگر ابلیس نے غور کیا اور تبار و مکر و ن من
قَالَ يٰۤاِبْلٰیْسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ
 گفت ای شیطان چه چیز باز داشت ترا از آنکه سجده کنی چیزی را که آفرینش
 فرمایا ای ابلیس بگو کیا مانع از تو بود که سجده کری ای من کو جو من
بِیْدٰی اسْتَکْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعٰلِیْنَ ۝
 بدو دست خود آیا بگرددی یا بحقیقت هستی از بلند قدران چه و
 ای من دو نو پرتو من به به تو نے غور کیا یا تو بر اہلادری من
قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِیْ مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ
 گفت من بہترم از وی آفرید مرا از آتش و آفریدی او را از گل
 بود من بہتر چون او پس بگو بنایا تو نے آگ سے اور او گل سے بنایا

۴۱

۴۲

۴۳

۴۴

فصل پنجم در بیان آفرینش
 شیطان و کفر ابلیس
 بن برحق

فصل دوم در بیان آفرینش
 آدم و حوا و کفر ابلیس
 بن برحق

الحمد لله رب العالمین

۳

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰

طین ۱۰۰ قال فاخرج منها فانك رجيم ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰

فالحق
نور وف
لن

لا ملین
بالتسلی ج
بطریق الاجتهاد

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ

مگر سوال نہیں کرتا کہ تم سے اس پر کیا نیک اور میں نہیں
تو کہہ میں تم کو نہیں کہتا کہ تم سے اس پر کیا نیک اور میں نہیں
الْمُتَكَلِّفِينَ ۝ إِنَّ هُوَ الْإِذْ كَرَّ
تخلف کنندگان یعنی دعویٰ دہی کہ تم یقینی نیست قرآن کریم

آپ کو نہ تھا والا یہ تو ایک سمجھوتہ ہے
لِلْعَالَمِينَ ۝ وَلَقَدْ كُنَّا مِنْ نَبَاهِ بَعْدَ حِينٍ

عالمیوں کے لیے
ساری دنیا کے لیے جہاں والوں کو اور معلوم کر لو گے اسکا احوال نہ ہوئی ہو گیا
سورة النمل بمكة الاقل ایضاً ای الہین افسرنا الیہ ثم المونی

ایاتہا ۷۰ وکلماتہا ۱۰۰ وحروفہا ۴۷۰ وروکعاتہا ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْكَافِرِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ

خود بخود ان کتاب از جانب خدا کے غالب باکلت است ہر تہیہ و تہذیب
آراہ ہے کتاب کا اللہ کے جوڑ پر مستحکم حکم نوا ہے ہے اقرار ہے

کتابخانه عمومی و تحقیقاتی
کتابخانه عمومی و تحقیقاتی

بسویق تو کتاب را بر ایست پس عبادت کن خدا را خالص کرده بر
 نیز بگرد کتاب شہیک سوزندگی کراشدگی نری کر او سیکے واسطے

برہمن آگاہ اس مردِ بابرست پرستِ اردن سے دامنِ دوستار
بندگی سنبھالے اللہ کو ہے بندگی نری اور جنہوں نے پکڑے ہیں

ادس سے جو یہ سہاٹی کہ ہم انکو بوجھتے ہیں اسکو اسطے کہ کہیں بھاؤں

اللہ کی طرف سے جو بڑے بڑے علماء اور حکماء اور بزرگواروں نے

كفار لو أراد الله أن يخذلنا ولما لأصطف

مما يخلق ما يشاء باسمه هما لله الواحد

10

آیہ بصری

وہابی

۵۰۶
 علی بن ابی طالب
 بنی ہاشم

الْقَهَّارُ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِأَحْوَى يَوْمٍ

باقوت آفرید آسمانها و زمین بتدیر درست می بچاند
 و باووالا و بنای آسمان و زمین هر یک بتدیر

الْيَوْمِ عَلَى النَّهَارِ وَيَكُونُ النَّهَارُ عَلَى اللَّيْلِ وَتَخْتَفِ
 شب را بروز می بچاند روز را بر شب درام ساخت
 رات کو دن پر اور پشما ہے دن کو رات پر اور کام گنج

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى لَا
 آفتاب و ماه را هر یکی برود در زمان معین آگاہ باش
 سوچ اور چاند ہر ایک چلتا ہے ایک ٹہری مدت پر سنائی

هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
 ہوںست غالب آمرزنده آفرید شمار از یک شخص بنوا یک ہی
 وہی ہے زبردست گناہ بخشہ والا و بنایا

ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا رِجَالًا وَنُحُورًا وَآفَافًا لَّكُمْ مِنْهَا لَقَرٌ
 باز یا فرم از ان شخص زشت را و فروختند و بر آفرید شمار از جہا بایان
 پھر بنایا اوسے سے اوسکا جوڑا اور آوازیے ہمارے واسطہ چاروں

فَلَمَّا مَلَكَ مِنْكُمْ لَاحِقٌ مِنْ يَمِينِكُمْ قَالُوا لَوْ كُنَّا
 ہنست قسم می آفرید شمار از شمار ما در شمار ما در ان شمار
 اہل زمانہ بنایا ہے ہمارے ہمارے ہمارے

خَلَقًا مِنْ لَدُنْكَ فَظَلَّتْ ثُلُثُ لَيْلِكُمْ وَلَكِنْ
 یک نوع آفریدن بعد از آفریدن دیگر و زار کہاں سے گاہ این خدا
 طرح بر طرح بنانا بن اند پر دینے کے بعد وہ اللہ ہے

ایک بزرگوار صلا
 بنی ہاشم

بطور اہمیت
 بکبر الہیہ و صلا
 و کبر الہیہ و صلا
 فک

قد بعثنی و ما در ان شمار
 و زوار و صلا و صلا

ایک بزرگوار صلا
 بنی ہاشم

ایک بزرگوار صلا
 بنی ہاشم

الفرقان

رَبِّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانْصَرُوا لَهُ

پروردگار شما اوراست پادشاهیست هیچ معبود مگر او پس از کجا گردانیده شود

رَبِّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانْصَرُوا لَهُ

اگر کسی کینه پس برآیند خدا بی نیاز است از شما و نمی پسندد در حق کلام

اگر تم مکر بویگے نوالله پروا نہیں رکھتا تمہاری اولاد نہیں اگر آپ بدی

الْكَفْرُ وَإِنْ تَشْكُرُوا مِنْ آيَاتِنَا لَكُمْ وَلَا تُنْصَرُوا

نہا ہے را اگر سپاس دے کینہہ پسند کند آفرامہا بشما و بر ندارد

مکری اور اگر حق مانوگے تو وہ پسند کرے گا تمہارا اور نہ اوٹھاگا

وَأَزِدْ لَهُ زُجْرًا خَرَىٰ لَهُ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مِنْ جَعَلَهُ

بہج بردارندہ بار دیگر پرا باز بسوے پروردگار شما باز گشت شما

کوئی اوٹھا نہوالا و جہہ دوسرے کجا بہر آجرب کی طرف مگر پیر جانا ہے

فَيَسْأَلُكُمْ فِيهَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ

پس خبر تمہارا پانچہ پیکر دے برآیند او داناست

تُوَدُّهُ جَادًّا كَمَا تَكُونُ يَوْمَ يَكُونُ مَقْتَدِرٌ

تو وہ جادو کجا مکر کرے ہے مقتدر او سکو خستہ

بَيِّنَاتٍ لِّلْمُذْذَرِينَ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَاضُ

وَضَعُفُ خُلُقِهِ كَمَا لَمْ يَنْصَرِفْ إِلَىٰ
لَا يَنْقِلُ إِلَا بِالْإِذْنِ فَتُحْذَرُ
يَرْضَاهُ يَرْضَاهُ
بِشْمِ الْهَارِ وَشِمَاءِ
بِشْمِ الْهَارِ

بکھنوں سینہا و چون بر سر آویے رار ہے
بھونکی بات کی اور جب سے لے انسان کو سختی
دعا کرے کہ یہ سب الیہ تمہارا خدا ہے کہ نفعہ میں
دعا کہہ بجا ہے پروردگار خود رجوع کر دے اسکو اور اپنے چون عطا کند تمہاری از خود
کجا سب سے پہلے رجوع ہو کر اسکی طرف بہر شہدائے اسکو نعمت اپنی طرف

لَيْسَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ تَبَلُّدٍ وَجَعَلَ اللَّهُ

فراموش سازد آنچه دعا میکرد بجهت او پیش ازین و مقرر کند مرخصی از خدا
بہول جاوید جو بکار نامہا اوس کام کو پہلے سے اور ہر روز اللہ کے

أَنذَارُ الْيُضَلِّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّ بِكُفْرِهِ

مہمان رانا گراہ کند از راہ جدا گویا ہر مندیش کفر خور
اور برابر کرد و گویند کہ او کی راہ ہے لاکھ ہر کے ساتھ انہی نگر ہے

فَقِيلَ إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْمَعْنَى

انکہ زمانی ہر آئینہ تو از اہل دوزخ ہے یا آن نہ پاس شرک بہتر یا کسی اور آئینہ
شور و یک دوزخ تو ہے اگر دالون میں بہلا ایک عورت کی بن لگا ہے

إِنَاءُ الْيَكِلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ

در ساعت شب بخواب
کمان کسانده میوهی سدا از اعدا
شکر و نون رات گئی بعد بکزنا اور کپڑا خطه رکنا ہے آخت کا

وَيَكْفُرُ بِحُجَّتِهِ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ

اور امید رکھنا ہے اسے بے زب کی مہر کی نوک تھمے کوئی برابر ہو سکتے ہیں

وَلَا يَكُنْ إِنْ مَّا يَكُنْكَ وَالْأَلْبَسُ قُلْ

اور پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا کہ جو شخص اپنے جگر و غلہ میں

يَعْبُدُونَ الَّذِينَ آمَنُوا أَتَقُولُ لَكُمْ أَنَّكُمْ كُفَرَاءُ ۖ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

ایکے بند۔ میرے جو یقین لاہور کے ڈاکو اپنے سر پہ بیٹھے جنہوں نے نیکی کی

[illegible]

لیضیل
بفتح الیاء
د ح
دس روط
اکلف

آمن
بحفظہ
ادفت
ک

بسم الله الرحمن الرحيم

بغیر ما بعد الذل فی اسیر

فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَآرْضُ اللَّهُ وَسِعَهُ

درین دنیا حالت نیک باشد و زمین خدا کن و دهت
اس دنیا میں اور نیکو ہے پہلائی اور زمین اللہ کی کن و ہے
انما یقوی الصبر من اجرکم یغیر حساب

جز این نیست کہ تمام داده میشود صابران را و ایشان می شمارند
مهر بے دالون می گویند صابران را و نیک آن گنت

قُلْ لِّیْ أَمْرٌ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ

بگو برآیند فرموده شد مرا که عبادت کنم خدا را خالص ساخته مرا
نویسند بگو حکم ہے کہ بندگی کروں اللہ کو بپوری کر و سکی

الَّذِينَ وَأَمْرٌ لَّانْ أَكُونُ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ

بیشتر و فرموده شد مرا که باشم نخستین مسلمانان
بندگی اور حکم ہے کہ بن ہوں سب سے پہلے حکم بردار

قُلْ لِّیْ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّیْ عَذَابَ عَظِيمٍ

بگو برآیند من می ترسم اگر از فرمانی پروردگار خود کنم از عذاب بزرگ
نویسند من و ترسنا ہوں اگر حکم ناموں اپنے رب کا ایک بچوئی ماریے

عَظِيمٍ قُلْ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِینَیْ

بزرگ بگو خدا را عبادت میکنم خالص ساخته مرا او پرستش خودیست
نویسند من تو اللہ کو بپوری بجا ہوں کر و اپنی بندگی او سب سے واسطے

فَاعْبُدْهُ وَامَّا شِئْنُکُمْ فَمِنْ دُونِهِ قُلْ اَلْحَسْبُ

بس عبادت کنید ہر کرا و امید بجز خدا بگو برآیند زیانکاران
اب تم پر جو جو چاہو او کے سوا ایک نویسند ہر کسے ماریے

فہذا درین است نیکو است
سخت و آسان

آیہ کوئی دست

آیہ کوئی

عزیز و عزیز

مکمل

مکمل یعنی مکمل کرد و در اول آغاز
و در اصل مکمل و مکمل

کتابیات الالهیات
مدرستین

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
آنانند که در زبان دادند خوشتن را و اهل خود را روز قیامت
و ده جوار بیست و پنج ایمن جان اورا بنا گهر قیامت کے دن
الْأَذَلُّ هُوَ الْخَسِرَانِ الْمُبِينُ لَهُمْ مِنْ

آنگاه باشر این مقدمه همانست زبان ظاهر ایشانرا از
ستایه بیست و پنج و بیست و پنج

فَوَقَّعَهُمْ ظُلُمٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلُمْ
بالا داند آن ساکنان باشند از آتش و از زیر ایشان نیز آتش ساکنان

اور بیست و پنج و بیست و پنج

ذَلِكَ يَخَوْفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَعْبَادُ فَا تَقْوَى
این عذاب می ترسانند از آن زندگان و در آیه بعد گمان من شدین

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطُّغْيَانَ أَنْ يَعْبُدُوهَا
و آنانکه احتراز کردند از بت از آنکه عبادت کنند اورا

و آنانکه احتراز کردند از بت از آنکه عبادت کنند اورا

و آنانکه احتراز کردند از بت از آنکه عبادت کنند اورا

و آنانکه احتراز کردند از بت از آنکه عبادت کنند اورا

و آنانکه احتراز کردند از بت از آنکه عبادت کنند اورا

و آنانکه احتراز کردند از بت از آنکه عبادت کنند اورا

و آنانکه احتراز کردند از بت از آنکه عبادت کنند اورا

و آنانکه احتراز کردند از بت از آنکه عبادت کنند اورا

یعبادی
بانیات الالهیات

عبادی
بانیات الالهیات

أُولَئِكَ الَّذِينَ هُمْ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ

انہی تھے انہی کے ہاں اللہ اور وہی ہیں

وہی ہیں جنکو راہِ دمی اللہ ہے اور وہی ہیں

أُولَئِكَ الَّذِينَ هُمْ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ

خداوندانِ خود پس کسکے نام میں خدا بروی وعدہ عذاب

عقل واسے پہلا خبر ہو چکا عذاب کا علم

أَفَأَنْتُمْ تَنْقُذُ الْمُشْرِكِينَ لَكِنَّ الَّذِينَ

ابا تو خلاص تو انی کرد آن دوزخی را لیکن انہی کے

پہلا تو خلاص کر چکا آگ میں پرچے کو لیکن جو

أَفَأَنْتُمْ تَنْقُذُ الْمُشْرِكِينَ لَكِنَّ الَّذِينَ

ترسیدند از پروردگار خود انہی سے است محملہا بلند بالا و آن محملہا و مگر

در صیبتے رہے اپنے رب سے اذ کو میں جہر و کے اون پر اور ہر کسی کے

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلُفُ

برود زیر آن جویہا وعدہ کردہ است خدا خلاف نہ کند خدا

اونکے نیچے جتنی ہیں ندیاں وعدہ ہوا اللہ کا اللہ نہیں خلاف کرتا

الْمُبْعَادُ أَكْثَرُ أَمَّا اللَّهُ أَنَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

وعدہ را ایانہ بدی کہ خدا فرو فرستاد از آسمان آبنے

وعدہ تو بنے نہیں دیکھا کہ اللہ نے انہی سے آسمان سے پانی

فَسَلَكَهُ يَلْبِيبُ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ خَرَجَ بِهِ رِجَالًا

پس در اور و آنرا بچشمہ سار و در زمین باز بر می آورد بسبب آن رشتہ

بہر چلا یادہ پانی چشمون میں زمین سے کہ بہر نکاح ہے اور اس کے کہنی

بہر چلا یادہ پانی چشمون میں زمین سے کہ بہر نکاح ہے اور اس کے کہنی

وہی ہیں جنکو راہِ دمی اللہ ہے اور وہی ہیں
انہی تھے انہی کے ہاں اللہ اور وہی ہیں
خداوندانِ خود پس کسکے نام میں خدا بروی وعدہ عذاب
عقل واسے پہلا خبر ہو چکا عذاب کا علم

لَكِنَّ الَّذِينَ

بِقِسْمِهِ مِنَ الْأَشْيَاءِ

مُخْتَلِفًا لَوْنُهُ ثُمَّ يَجِيءُ فِتْرَتُهُ مَصْفًى ثُمَّ

گوناگون رنگ آید و بعد از آن فترت صاف آید
کمی کمی رنگ بدست آید و بعد از آن طاری بر تو شود و بعد از آن
بجمله خطا ما ان فی ذلک لذكری لا ولی

میکنند آن را ریزه ریزه بر آینه در بمقدار چنانچه هست خداوند
کرد اتا به او بگو بخوره

الاکبیر آمین شرح الله صدره للاسلام

خود را آید یکباره کشاده کرده است خدا سینه او را بر کتب اسلام
عقلند و گویند بهر جا سینه کهنه و یا اندکی مسلمانان

فَهُوَ عَلَى نَفْسٍ مَّرْغُوبَةٍ قَوْلٌ لِلْفَانِيسَةِ قَافٍ

پس او بر سرش باشد از جانب پروردگار خود مانند سخن لایق است که آید که سخن
سوده آید بای من به این رب کی طرف سخن آید و بگویند دل سخن

مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أَوْ لَكَ فِي ضِلَالٍ مُبِينٍ

از یاد کرد خدا این است در گمراهی
البدکی باد و به او بر طبع هر چه بین بهی صریح

اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُبِينًا صَدَقَ

خدا نازل ساخت بهترین سخن کتابی که بعضی او مانند دیگر است باین
بدست او تاری بهترین کتاب کی این بین طبعی و در این موی

نَقِشَ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ

موی نیز میشود از شنیدن آن پوست آنانکه می ترسند از پروردگار خود
بال کهر طبع بدست بین اوست که حال برون و کون جو در این است

ع

کتاب الف بعد النون

و این معنی و معنی و معنی
و انداز این است
۱۲

الذکر

صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا ہے کہ جو شخص اپنے رب سے ملے گا وہ اس کے لئے ایک دروازہ ہے جس سے وہ اپنے رب کے پاس پہنچے گا۔

وہ جس کی طرف اشارہ کرتا ہے وہاں اس کی طرف اشارہ کرتا ہے۔

کتبہ علیہ السلام

ثُمَّ نَكُنْ مِنْ جُلُودِهِمْ وَقُلُوبِهِمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ

بعد ازاں ہم میں سے ہر ایک کی ہڈی اور دل ان کے لئے ایک ذکر خدا کا بن جائے گا۔

هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنِ شَاءَ وَمَنْ يَضِلْ

ہدایت خدا راہ می نماید بآن هر که خواهد و هر که گمراہی کند

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْهَا دِينَ ۝ اَفَمَنْ يَتَّبِعِ بَؤُجَ جَهَنَّمَ

خدا کیسے اور اس کے راہ نامزدہ یا کسیکے اثر از یکدیگر کے خود را سے سمجھے

الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ هَذَا

عذاب روز قیامت کہہ دو کہ تم نے خود کو گمراہی میں ڈال دیا

مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۝ كَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا

انہوں نے کذب کیا اور انہوں نے کذب کیا

قَبْلَهُمْ فَاتَّخَذُوا الْعَذَابَ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

پیش از ان کہ وہ خود کو گمراہی میں ڈال دیا

فَإِذَا قَامَ اللَّهُ الْخَزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

پس جب خدا زندہ ہوگا اور دنیا کے لئے

یہ جگہ می آوے گا اور خدا کے لئے دنیا کے لئے

وَلَعَلَّابِ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٥٠﴾

مہربانہ عقوبت آخت سخن ترست اگر میدانستند
اور خدایا آخت کا تو اور مڑا ہے اگر یہ سمجھہ کہتے

وہا آئینہ بیان کہ فریم مراد کیا مردان درینستان از ہر نوع
امر کہ سخن بیان کی لوگوں کو اس قرائت میں سب چیز کی

مَثَلُ لَعَلَّكُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝ قُرْآنًا عَرَبِيًّا عَجَبًا

دستان بود که ایشان پند گیرند فرمود آوردیم قرآن علی بی
کهادت کشایدوه سوچین و تارک علی ز با کتا

دری عوارج لهم يتقون ○ صر الله مثلاً

میں نے بھی نہیں کہ شاید وہ نیک چلین اس نے بتائی ایک کہادت

جلالیه سیرکاء ملتیسو وارجد
ہند کہ درویش شریکان مختلف اند
اکبر و سیک کہ او سحر کردین کہ خدمت میں اور اکبر کے

لَمَّا لَرَّ جُلُودًا يَسْتَقِينُ مَثَلًا لِّلْحَمْدِ لِلَّهِ بَلَّ

برای مردمی آیار براند و صفات مستقیم خدای است بلکه
 بوی این شخص کا کوئی برابر روحی است که کلمات سبحانی را در

كَلَّا هُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ اِنَّكَ مَيْمَنُ اِيْنَاهُمْ مِّيْمُونَ

وہ بہت لوگ سمجھ نہیں سکتے تھے۔ بیشک بی مرزا کے اور وہ بی مرزا کے ہیں

مجلس عمومی در روز پنجشنبه
در الکلیه بود

اور ایک عالم غلام ہے اور یہی ہے
اور اس کو دنیا ہے

14

42

7

11

سید
فتح
محمد

ایک ایک

د

...

...

10

10

ما کان فیہ منکم شیء
 یمنی بیاہدین و یمنی بیاہدین
 جہنم و یمنی بیاہدین و یمنی بیاہدین
 جہنم و یمنی بیاہدین و یمنی بیاہدین

ع ۱۷

تَمَّارَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ
 باز البتہ شمار روز قیامت نزدیک پروردگار خوشن یا کدگر خصم خواہد کرد
 بہر معزرت تم دن قیامت یکے سے یکے کہتے ہو گے
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَ

بِسْمِ اللَّهِ سَمَّارَ اُنکے دروغ برست خدا و
 پھر اوس سے ظالم کون جن سے جھوٹ بولا اللہ پر اور
كَذَبَ بِالْحَقِّ قَدْ جَاءَهُ الْبَيِّنَاتُ فِي جَهَنَّمَ
 دروغ و درشت دین راست را چون بیاہد باد آہستہ دروغ جار
 جہنم پہلایا بھی بات کو جب پہنچے اوس پس کیا نہیں پوچھیں پھر تو

لِلْكَافِرِينَ ۝ وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ
 کافران و آنکہ آورد دین راست را و آنکہ باورد و راست آرا
 شکوگاہی اور چولایا بھی بات اور سچ مانا اوس کو

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۝ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ
 انعامہ باشند متقیان ایشانراست آنچه خواہند نزدیک
 وہی لوگ ہیں دُر و اس کے اوس کو ہے جو چاہیں کہ کافروں سے

رَبِّهِمْ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْحَسَنِينَ ۝ لِيُكَفِّرَ عَنْهُمْ
 پروردگار ایشان اینست جزا انکو کاران نمازل کند خدا از ایشان
 یہ ہے بدلہ نیکی والوں کا تا ان کے گناہوں سے

أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي
 بدترین انجامہ کہ دے وہ انرا جزا انان بحسب بہترین انجامہ
 بریکہ کام جو کئے تھے اور بدیہ میں کہ آدکانیک بہتر کام کا جو

الحزب
 الرابع والعشرون
 ص ۲۸
 ما کان فیہ منکم شیء
 جہنم و یمنی بیاہدین و یمنی بیاہدین
 جہنم و یمنی بیاہدین و یمنی بیاہدین

لا یابح نونی اور یابح
 بہم نون نراہو

فصل

عجلہ
نہ اکن

لَا تُؤَيِّدُوا الْكُفْرَ ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ ۚ

بکروند ایامت خدا کارساختہ خود را
کرتے تھے کیا اللہ بس نہیں اپنے بندے کو

يُخَوِّفُ نَفْسَكَ بِالَّذِينَ مُرَدُّوهُ وَمَنِ يُضِلَّ

ی ترسانہ فرماتا کہ
یخوفاں تو کوئی نہیں جو اس کے سوا کہ ہیں اور جس کو راہ ہلاک

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْهَا دَرَجَةٌ وَمَنْ يَرْجُ اللَّهَ فَمَا لَهُ مِنْ

خدا پس نیست اور ایچ راہ نمائندہ و برکار راہ نمائندہ است اور ایچ
اللہ تو کوئی نہیں راہ دلا اور جس کو راہ ہلاک

مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِذِي نِقَامٍ ۚ وَلَكِنْ

گمراہ کنندہ ایامت خدا غالب خداوند انتقام نشین
مضیل اے اللہ تو کوئی نہیں ہے اللہ بڑیست بدلا

سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ

پر ہے ان نرا کہ ازیر آسمان و زمین
سائل تو ان سے ہوئے کہنے بنایا آسمان و زمین تو کہیں

اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مُرَدُّوهُ إِلَى اللَّهِ ۚ

خدا گو دیدید آتما کہ ہی بر سید پیر خدا
اللہ قہ تو کہہ پیر تو کہہ پیر جو کہتے ہو اللہ کے اگر خدا اللہ

اللَّهُ يَضْرِبُ الصَّلَاةَ كَيْفَ يَشَاءُ أَوْ ارَادَ أَنْ يُنَزِّلَ

خدا اپنے جیسے راہا این بنان دفع کنندہ کی او را خواہ در حق میں
اللہ ضربه صلاہ کیفہ یشاء او اراد ان یزلی

بِجَهِّمَ تَخْلُفَ وَهٍ مِنْ كَمَلٍ نَظْمٍ أَوْ يَدَّ بَأْسًا ۚ

بجہم تخیف وہ من کمل نظم او یدد باسا
بجہم تخیف وہ من کمل نظم او یدد باسا

امامی
رک
فصل
تانا نودہ جہدہ
بجہم تخیف وہ من کمل نظم او یدد باسا
بجہم تخیف وہ من کمل نظم او یدد باسا
بجہم تخیف وہ من کمل نظم او یدد باسا

مُسْتَكْتَحِبَةٌ رَحْمَةً
ح ح ف ر و د با کلف

مَكْتَبُهُ
بالحسنه

و ده و نایم بر آفتاب

هَلْ هُوَ مُسْتَكْتَحِبَةٌ رَحْمَةً قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ

ایا این جان بازدارنده بخشایش او هستند بگو بس است مرا خدا
و ده من که سوگند دین او سگی مهر تو که محکوم بس است الله

عَلَيْكَ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا

بر روی توکل میکنند توکل کنندگان بگو ای قوم من عمل کنید
او سگد پر و سار گفته من بهر وسار گفته و اب تو که ای قوم کام من

عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

بر وضع خود هر آینه من نیز عمل کننده ام و وضع خود پس خواهید دانست
ای جگه من نی کام کرنا چون اب آگے جان تو گے

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ

کس بر آتی عذاب که او را خوار کند و کس بر آید بر عذاب
کس بر آتی عذاب که او را خوار کند و کس بر آید بر عذاب

مَقِيمٌ إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ

دائم هر آینه ما فرود آوریم بر تو کتاب را برای مردمان بر حق
سدا کی و نایم اتاری به نهم بر کتاب تو گے و ای طبع من

فَمِنْهُمْ مَنْ هُوَ مُسْتَكْتَحِبٌ رَحْمَةً قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ

پس بر نه راه باب شد بس نفع او را و هر که گراه شد پس من است که گراه شد
پس بر جو کوئی راه بر نایم سو ای طبع کو او را و جو کوئی بهک سو نایم که بهک سو نایم

وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِعَاقِلٍ اللَّهُ يَتَقَرَّبُ إِلَىٰ الْمُقْسِقِينَ

و نیستی بر ایشان بر نگا هندان خدا است بهک نفع از رواج میکند
او رنهم بر او کا و نه نهین الله کسین لقا جانین

دوسری موت ہے اگر لہجہ جان دہاں سے لے کر موت تک
 اور پہلی موت ہے جس سے موت کے بعد جان دہاں سے لے کر موت تک
 دوسری موت ہے جس سے موت کے بعد جان دہاں سے لے کر موت تک
 پہلی موت ہے جس سے موت کے بعد جان دہاں سے لے کر موت تک

حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَكُمْ فِي مَنَامِهَا فَمِنْكُمْ
 تَزِيدُكَ مَوْتُ أَنْ دَانَ رُوحُكَ نَزْدَةً فَتُفْضَلُ أَنْ تَكُونَ فِي مَنَامِهَا
 حِينَ مَوْتِهَا وَتَكُونَ فِي مَنَامِهَا حِينَ مَوْتِهَا وَتَكُونَ فِي مَنَامِهَا
 الَّتِي قَضَى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْآخِرَى إِلَى
 لِهَذَا تَكُونُ مَوْتُكَ مَوْتُكَ وَتَكُونُ مَوْتُكَ مَوْتُكَ

قَضَى عَلَيْهَا الْمَوْتَ
 فَتُفْضَلُ

أَجَلٌ مُسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
 وَفِي مَعِينٍ هَذَا فِي مَعِينٍ هَذَا فِي مَعِينٍ
 رُبُّكَ يَدْعُوكَ لَعَلَّكَ تَهْتَدُ هَذَا فِي مَعِينٍ
 أَمْ آتَاخُذُ وَأَمِنْ دُونَ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوْ كُنَّا
 آيَاتُ شَفَاعَتِ كُنَّا كُنَّا كُنَّا كُنَّا كُنَّا كُنَّا كُنَّا كُنَّا

لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَقُولُونَ قُلْ لِلَّهِ
 الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ
 بِأَزْوَاجٍ مُّطَهَّرَةٍ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ
 بِأَزْوَاجٍ مُّطَهَّرَةٍ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ

حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَكُمْ فِي مَنَامِهَا
 حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَكُمْ فِي مَنَامِهَا

أَشْمَزَتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

منفر شود دل آنانکہ ایمان نمی آرند آخرت

میں جا رہیں دل اویسے جو یقین نہیں رکھتے پچھلے گھر کا

وَاِذَا ذُكِّرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ اِذَا هُمْ كَيْتَبُونَ

و چون یاد کردہ سنوئے آنا کہہ بجز اوستند ناگاہ ایں بن شادمان مشغول

اور جب نام پچھے اور بکے سواری اور دغا بھی وہ لگتی سنائی گئی

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلَّمِكُمُ

گو بار خدا ایسے پیدا کنندہ آسمانها زمین و اشدہ ایمان

تو کہ ہے اللہ پیدا کرنے والے آسمان و زمین کے جانکوار ہیں

وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا

و اشکارا تو حکم کنی میان بندگان خود و پرچہ می کہ ایں ان

اور کہے کے تو ہے فیصلہ کرے اپنے بندوں میں جس چیز میں

فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ وَلَوْ اَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي

وران اختلاف می کنند تو اگر باشند آنا نما کہ قسم کرند آخرت

وہ بھگت رہے ہوں اور اگر گنہگاروں کے پاس ہو جتنا بچہ

الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَاقْتَدِرُ عَلَيْهِ

زمین است ہمہ کچھ و مانند آن ہواہ آن البتہ عرص خود پر قدرت آرا

کہ زمین میں ہے سارا اور اتنا ہی اور اویسے ساتھ سب دوزخ میں آئی

مِنْ سِوَا الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَذْكُرُ مِنَ

سب سے ستمتے عذاب و روز قیامت و ظاہر شد و نشان از ان

بر ہی طرح کی مار سب سے دن قیامت کے اور نظر آیا و نہ کر

اللہ مالکم یکنوا یحسبون ○ وبدا لهم

جہانہ انجہ گمان بنداشتہ دظاہر شود ایشانرا

اللہ کی طرف سے جو خیال نہ رکھتے تھے اور نظر آئے انکو

سیئات ما کسبوا وحق یہم ما کانوا بہ

جہادہ انجہ کردہ بودند و نہ گنہ ایشانرا انجہ ہر ان

جہ کام اپنے جو کمائے تھے اور اولٹ پڑا اون حسین جہ

یستیزون ○ فاذا من الائن صرد عانا

استہا بکردہ پس چون ہر سد آدے را بختے بخواند مارا

بہتہا کرتے تھے سو جب آدے کو کچھ تکلف ہو کر کباب

ثم اذا خلنہ لعمہ منا قال انما اوتیتہ علی

باز چون بدایم اور انہی از طرف خود گوید جز این نیست کہ دادہ ہوئے

پہر جب ہم بخشیں اسکو اپنی طرف سے کوئی نعمت کہے یہ تو بکھڑی کہ آئیں

علی بلہی فتنہ ولكن اکثرہم لا یعلمون

بنابر ادائے کردہ سن بلکہ نعمت آراہی ہو لیکن اکثر ایشان بندہ اند

معلوم نہی کوئی نہیں پہنچا ہے پر وہ بہت لوگ نہیں

قد قالہا الذین من قبلہم فما اغنی عنہم

آئینہ گفتند ان کہہ آئنا کہ پیش از ایشان بودند پس مع کذا ایشانرا

کہہ جے ان بہ بات ان سے ایگے پہر کچھ کام نہ آبا انکو

ما کانوا یکسبون ○ فاصابہم سیئات

انجہ بکردہ پس رسیدہ ایشان عفتہا ہے

جو کمائے تھے پہر چرین اون پر برا بیان

ہاں آئینہ سے معلوم ہوا ہے
فیاضی جہانہ کہ وہ ہر طرف سے
کافال نہ ہو چلا ہے کہ غفلت کی اور
گفتہ سچا اپنی غفلت سے وہ غفل
ہوئی اور آفت آتی ہے ابھی

وَلَا يَخْلُفُ عَنْكُمْ فِي شَيْءٍ
وَلَا يَخْلُفُ عَنْكُمْ فِي شَيْءٍ
وَلَا يَخْلُفُ عَنْكُمْ فِي شَيْءٍ
وَلَا يَخْلُفُ عَنْكُمْ فِي شَيْءٍ

مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ

انچه کردند و آنکه ستم کردند از شما و خود را

سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِبِشِيرِينَ ۝ اُولَئِكَ

عقوبتهائی انچه کردند و نیکه ایشان عاجز کننده ایماز

يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ

ندانسته اند که خدا گشاده بشار و رزق را بر هر که میخواهد و تنگ

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُوْنَ ۝ قُلْ

بر آئینه در بخار نشانه است قوی را که ایمان می آرد و بخوار

يَعْبَادِي الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰۤى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا

ای آن بندگان من که تجاوز از حد کردید بر خود و نا امید مشوید

مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذَّنْبَ جَمِيعًا

از رحمت خدا و بر آئینه خدا می افروزد گناه را همه یکجا

اِنَّهُ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۝ وَاَنْتَبِهْ اِلَىٰ رَبِّكُمْ

بر آئینه خدا همانست امرزگار مهربان و رجوع کنید بسوی پروردگار خویش

وَهُوَ جَمِيْعٌ دُوْنِ مَا هِيَ مَعَالِفُ كَرِهَ اَلْمُشْرِكُوْنَ اَوْفَوْا عَهْدَكُمْ

يَعْبَادِي
خَفَا سَا
وَحَكَمَ نَارَ
لَا تَقْنَطُوْا
ح ۷
ح ۸

۵۲
ع ۲

۵۳

اسلام کا ایک اور نام ہے جس کا ذکر قرآن میں ہے
 لیکن قرآن میں اس کا ذکر نہیں ہے بلکہ اس کا ذکر
 کہ اب ہماری اسلامی کی بات ہے
 دینی کی راہی اور دنیا کی بات ہے
 اس کے بعد دنیا کی بات ہے
 دینی کی بات ہے اور دنیا کی بات ہے
 دنیا کی بات ہے اور دینی کی بات ہے
 دنیا کی بات ہے اور دینی کی بات ہے
 دنیا کی بات ہے اور دینی کی بات ہے

وَأَسْلَمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ
 دُفَعُوا شَوْبَهُ أَوْ رَأَوْهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
 وَأَتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ
 مدد کرو دشواریوں کو دیکھ کر بہترین اور سب سے بہتر بات پر جو ان کی
 کوئی تمہاری مدد دے اور جو بہتر بات پر جو ان کی
 مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
 از جانب پروردگار شما پیش از آنکه بیاید بشما عذاب
 تمہارے رب سے پہلے اس سے کہ پہنچے تم پر عذاب
 بَقَّةٌ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۚ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ
 ناکہان و شما خبردار بنشید رجوع بخدا کنید و ان ناکہان سے کہ کوئی شخص
 اچانک اور تم کو خبر ہو
 يَحْسَبُ عَلَىٰ مَا فَرَّطَتْ فِي جَنْبِ اللَّهِ تَكُنْتَ
 ایک شخصانی میں بر تفسیر کردن من در حق خدا و ہر آئینہ بودم
 ہے انفس میں ہی سے میں نے کسی کی اللہ کی طرف سے اور میں نے
 لَمِنَ السَّاجِدِينَ ۚ أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ
 از مستخر کنندگان یا گوید اگر خدا ہدایت کردی مرا البتہ میں
 ہستای رہا یا کہنے لگے اگر اللہ مجھ کو راہ دینا تو میں ہوتا
 مِنَ الْمُتَّقِينَ ۚ أَوْ تَقُولَ إِنْ رَأَيْتُ الْعَذَابَ
 از متقیان یا گوید و تہیکہ سعائینہ کند عذاب را
 دیکھ لو میں یا کہنے لگے جب دیکھ عذاب

اس کے بعد دنیا کی بات ہے
 دینی کی بات ہے اور دنیا کی بات ہے
 دنیا کی بات ہے اور دینی کی بات ہے
 دنیا کی بات ہے اور دینی کی بات ہے
 دنیا کی بات ہے اور دینی کی بات ہے
 دنیا کی بات ہے اور دینی کی بات ہے
 دنیا کی بات ہے اور دینی کی بات ہے
 دنیا کی بات ہے اور دینی کی بات ہے

یٰٰحَسْبُ تَلٰی

یٰٰحَسْبُ تَلٰی
 جہاں سے بگفت
 دیکھ کر اللہ سے بگفت

۵۸ **لَقَدْ آتَيْنَاكَ كِتَابًا كَبِيرًا ۝ فَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَلَعْنَةُ الْمَلَائِكَةِ الَّذِينَ هُمْ يَكْفُرُونَ ۝**
 کاش در آری جو عی باشد یعنی بدینا تا با شسم از نیکو کاران انگاه خدا فرماید اگر
 کس طرح بگوید چنانچه تو من ہوں نیکی والوں میں کیوں نہیں
 جائے گا ایتنی فکرت بہا واستکبرت
 آمد میں تو آیات میں پس دروغ دانیستے آبرا ذکر کر دے
 ۵۹ **وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا أَصْحَابَ الْأَيْمَنِ يَجْمَعُونَهُمْ عَلَىٰ قُرْبَىٰ ۝**
 دیکھ از کافران اور روز قیامت بہ میں آنا
 اور تو تھا سکون میں اور قیامت کے دن تو دیکھے انکو جو
 کذبوا علی اللہ وجہہ ممدوحہ الیہ
 کہ دروغ بستند بر خدا روکے ایشان سپاہ شدہ است ایانیت دے
 ۶۰ **جَهَنَّمَ لَمَّا كَانَتْ أُولَئِكَ فِي يَأْسٍ ۝ وَيَنْجِي اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِحَبْلٍ مُّشْتَرَكٍ ۝**
 روز رخ جائی سبک انرا و نجات دہ خدا
 روز رخ میں چھکانا غور و افکار اور بجا دے گا اللہ انکو جو ہوں در
 ۶۱ **بِمَقْرَضٍ مِّنْهُمُ الْإِسْمَاءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝**
 قرین رنگاری خوش شدہ آرسد ایشان سختی و نہ اند و مکیں شو
 او کے بجاؤ کی جائے نہ گے انکو برائی اور نہ وہ غم کہا دن
 ۶۲ **اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝**
 خدا افرینندہ ہر چیز است و او بر ہر چیز خبر گیرندہ است
 اللہ خالق واکام ہر چیز کا اور وہ ہر چیز کا ذمہ لیتا ہے

وود
 یسبحی
 قدری

بمقرضہم
 ص ۵۵
 کن

۵۲۶
 حضرت علی غازی رضی اللہ عنہ
 والدہ اعظم

لَهُ مَقْلِبُهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ

مراور است کلمہ ہمارا آسمان و زمین
 اوسے کے پس میں کچھ ان آسمان کی اور زمین کی اور جو

كُفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

کافر شد نہ بشنا خدا خدا انجمہ ان تہ زبا کفار ان
 مسکو ہوئے ہیں اسی باتوں سے جو میں ہی میں و سبے میں

قُلْ أَفَغِيرُ اللَّهَ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ

گو آیا می فرماید میں کہ پرستش کنم غیر خدا را ای نادانان
 تو کہہ اب اللہ کے سوا کس کو بتائیے ہو کہ جو ان کے نادانوں

وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ

وہ آئندہ وحی فرستادہ شد یا محمد بس تو و کسکو آنا کہہ پیش از تو بودند
 اور حکم ہو چکا ہے تجکو اور تجھے اگلو

لَئِنْ أَشْرَكَ يُحَبِّطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ

کہ اگر شریک خدا مقرر کنی البتہ بود کرد عمل تو و البتہ شوی از
 اگر تو ہے شریک مانا اکارت جاوے کے شریکے اور نہ ہوگا

الْخَاسِرِينَ ۝ بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ

زبا کفار ان بلکہ خدا را فقط عباد کن و بشناس پاداران
 و سبے میں آئندہ بلکہ اللہ ہی کو پوج اور وہ حق است و اولین

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا

و نہ خستہ خدا را حق شناختن اور زمین
 و زمین ساری

وہ زمین ساری

تأمرونی
 تأمرونی
 تأمرونی
 تأمرونی
 تأمرونی

قد حرق

مختار

وَلَا يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ كَمَا فُتِنَ آدَمُ وَابْنُ مَرْيَمَ إِذْ تَبَوَّآ اْلْأَرْضَ لِحُلُمِهِمَا فَنِفَقَ لَمْ يَكُنْ لَكُمُ الْفِتْنَةُ كَمَا كَانَتْ لِحُلُمِهِمَا

وَلَا يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ كَمَا فُتِنَ آدَمُ وَابْنُ مَرْيَمَ إِذْ تَبَوَّآ اْلْأَرْضَ لِحُلُمِهِمَا فَنِفَقَ لَمْ يَكُنْ لَكُمُ الْفِتْنَةُ كَمَا كَانَتْ لِحُلُمِهِمَا

قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمُوتُ مَطْوِيَّتٌ بَيْنَهُ

درشت او باشد روز قیامت و آسمانها پیچیده شوند در دست راست او

وَالْأَرْضُ مَوْجُودَةٌ وَسُحُبٌ مُنْقَلِبَةٌ يُخَالِفُ عَنْ أَفْوَاجٍ مُّسَبِّحِينَ

و زمین هست و ابرها برگشتن از آوازه های مختلف

فَصَبِّحْ مَنْ فِي السَّمُوتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ الْأَمْرُ

پس صبح هر که در آسمان و هر که در زمین است امر

شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نَفَخَ فِيهِ أَنْخَرًا فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ

خدا خواست که خداوند در صور دیگر پس همان ایشان را بیدار کند و بگویند

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورٍ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ

و روشن شود زمین بنور پروردگار خود و نهاده شود نامه اعمال

وَجَاءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمُ الْحُكْمُ

و آمدند انبیا و شهادت و قضا شد بین آنها حکم

وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ وَوَقَّيْتُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَانَتْ

و آنها را ستم نکرده اند و قرار دادم برای هر نفس آنچه که

اوراد بر ظلم نه بود و اوراد را از هر نفسی که

جای
بشمارم
لهم

وَلَا يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ كَمَا فُتِنَ آدَمُ وَابْنُ مَرْيَمَ إِذْ تَبَوَّآ اْلْأَرْضَ لِحُلُمِهِمَا فَنِفَقَ لَمْ يَكُنْ لَكُمُ الْفِتْنَةُ كَمَا كَانَتْ لِحُلُمِهِمَا

مکتبہ اسلامیہ

۵۶۸
 حلیہ گاہ ایمن دین اسلام
 کوئٹہ

سبیق باختم الکفر
 کرم

مکتبہ
 فتح
 ادع
 ارج

وَهُوَ اعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ۝ وَسَبِّحْ الذِّكْرَ كَفْرًا

و خدا او را تر است با آنچه میکند و آن کرده شود کافر از او
 اورا و سکو خوب خبر ہے جو کہ ہے اور مانگے گئے جو سکو ہے
 الی جہنم زہر احمی اذا جاءوها فاحت ابوابہا
 سبوح دوزخ گروہ کہ وہ قہقہہ بیانہ نزدیک دوزخ و اگر دوزخ و اگر دوزخ
 دوزخ کو جتنے جتنے یہاں کہ جب سبوح ابوابہا کو جتنے اوسکے دوزخ

وَقَالَ لَهُمْ خُذُوا كُمُ يَاتَكُمْ رَسُولٌ مِنْكُمْ يَخْلُقُ

و گویند ایشانرا کما ہما ان دوزخ ایانامہ بودہ بشما یاتون انہیں
 اور کہنے گئے از کوہ او خدا و سکو کہانہ پیچھے تھے ہم اس رسول میں کہ
 علیکم آیت ربکم وینذرونکم لقاء یومہم
 بر شما آیات پروردگار شمارا و می ترسانند شمارا از ملاقات این روز شمارا
 تم پر باتین تمہارے رب کی اور در پی تم کو اس تمہارے ملاقات ہے

هَذَا قَالُوا بَلٰی وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ

گفتند انہیں بلکہ سچ ہوئی کلمہ عذاب
 بلکہ یہ کہوں نہیں پر ثابت ہوا حکم عذاب کا

عَلِ الْكَافِرِينَ ۝ قِيلَ ادْخُلُوا ابْوَابَ جَهَنَّمَ

بر کافران
 کہہ دیا کہ پھر دوزخ میں دوزخ سے

خَالِدِينَ فِيهَا قِيَاسُ مَثْوٰی الْمُشْكِرِينَ ۝ وَسَبِّحْ

جاویدان در انجا پس بدجایے مشکران ہستادوزخ و در کافران
 سدا رہتے کو او سبوح سدا کی بری جگہ ہے رہنے کی خور و کو اور کہنے

سبیق
 باختم الکفر
 کرم

الَّذِينَ اسْتَفْتَاكَ رَبَّهُمْ إِلَى الْحَيَاةِ زُفْرًا خَلَّى بَيْنَهُمَا

آنکه پسر سزا از پروردگار خویش میسر شود و اگر ورنه پسر از او

وَفَتَحَ أَبُوبَا وَقَالَ لَهُمْ خُذُوا سَلَامًا عَلَيْكُمْ

و اگر ده شود در دهات آن و گویند آن را دهانگاه یا دهستان
در کوه می گویند و در آب می گویند که از کوه و دره و دهستان

طِبُّكُمْ فَأَدْخُلْنَاهُمْ خِلَابِنَا ۖ وَقَالَ الرَّسُولُ يَا أُولِي الْأَبْصَارِ

خوشحال شند بد پس در آمد به بهشت جاویدان و گویند سپاس خدا را
 نم گویم مگر نه بود سو میخواند سپاس را سپاس گویم و درود بکنی شکر الله را

الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثْنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّعُ

که راست کرد با ما و عهد خود و عطا کرده مارا از زمین که پیش از این
 حسن فتح کما میس این داد عهد او و دارش کما هم که او اسیر من کما که میگردید

من الجنة يحيى نساء فمراجهن السمل

ازم شش خواریم پس بیکس مرده کار گفته کالبدی است
بهشت برین سیه جهان چایین سوگیا خوب نیکم سیه شسته بکر جوانو

وَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْهُ بِهَيْبَةٍ

وہی ہوتی ہے جس کا نام ہے کہ اگر وہ نہ ہو تو

کتاب فی الفقه و فنی بیهتم با کتب و

[illegible]

پالی بوسیتے ہیں اب رجب کی حویلیں اور فیصلہ ہو گا اور من لسانہ الوری

فیتہ
ادح
ادح

فانی دہلوی سے کہہ چکا کہ جہان بے غایت
لکھنؤ کو ہی چاہیے جہان بے غایت
دہلی سے لکھنؤ کی جیسے دہلی سے

مَدِّیْنِی در اضمحلال طوارق علی النبی

ہر قیامت میں تیری ہر صفا
 حکمت سے کہ مومن پر ہر عطا
 بات جاری کہ نایب مہربانی ہے
 فنا ہے ہر ایک فیروزانی ہے
 ہر دستوں میں فیض ہر یک ایک ہے

المالكين

الحمد لله رب العالمين

سستای این خدا است پروردگار عالمها
که به خدای خود را در دلو جو صا حسب سار جهان فانی

سورة المؤمن من نزلت بمكة غير ان الذين

يُجَادِ لَمْ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَجِئْنَا بَعْدَ الْبَاقِ

ایاتہا ۱۵ وکلماتہا ۹۹ اوصروفہا ۹۲۰ ہم و رکوعہا ۹

بسم الله الرحمن الرحيم

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

فرو فرستادن کتاب از جانب خدا غالب و انماست

انبار اکتاب کا اللہ سے ہے جو بزرگ دست ہے جبردار

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ

آفریننده گناه پذیرند و تو هم سخت کننده عقوبت خداوند

مگنا، بخشش دالا اور توبہ قبول کرنا سمیت مار دیتا

اسکا اندیشہ بکرا امیر
 فتح اپنے شہنشاہان کے لئے
 اسکا اندیشہ بکرا امیر

الطَّوَلَّاهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَصْدُورُ مَا يَجِدُ

تو انگریزیت ہی ہے جو کہ اور بسویک اوست باز گشت سکا سر نہ بنکند
 ہندو کا صاحب کسی زندگی نہیں سوایک اوسکے اوسکے سیکڑے ہر جاگادی ہر گز نہیں
 فی آیات اللہ لا الذین کفرؤ افلا یفکرؤ

در آیتہا خدا مگر کافرین پس غش کند ترا
 اللہ کی باتوں میں جو سکر ہیں سو فو نہ بہک اسبہ

تَقْلِبُهُمْ فِي الْبِلَادِ كَذَبَتْ قُلُوبُهُمْ قَوْمٌ نَافِقُونَ

آمد و رفت ایشان در سرزمینا دروغ و استندیش ایشان قوم نوح
 کہ جلتے پرستے ہیں سحر و من فلان جو ہلاکے ہیں ان سے قوم نوح

وَالْآخِرُ ابْنُ مَرْيَمَ هُوَ وَهُمُومٌ كُلِّ أُمَّةٍ يَرِثُهَا

وہاں تھا دگر بعد از قوم نوح و قصہ کرد ہر جاعتی بہ بیجا مبر خود
 اور وہ فرستے اور ان سے پہلے اور ارادہ کیا ہریت سے اپنے رسول

لِيَأْخُذُوا وَجْهَهُمْ لَوَالِبًا يَلِيهِمْ خُصُوعًا

تا بیکر نہ آئنا و مکارہ کرد نہ ہشامات یہودہ تا با جبر سازند بان
 کہ او کو بیکر لین اور لاسنے گئے جہو گئے جہکے کو اوس سے کہ وہاں

الْحَقُّ فَآخِذْهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابُ كَذَلِكَ

سخن درست را پس گرفتیم ایشانرا پس چگونه بود عفویت من و تمجیدین
 سجادین بہرین بنے او کو بیکر انو کسی ہو ی میری نزد دعا اور ریشہ

حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ

ثابت شد حکم پروردگار نو بر کافران کہ ایشان
 ٹھیک ہو چکی بات پروردگار کی سکر دن پر کہ یہ ہیں

کلام
 غیر دین و دنیا
 و حاکم ان

اصحاب النار الذين يحملون العرش ومن

اول دوزخ اند آنگاه بر میده ارند عرش را و آنگاه
دوزخ و اسیر می شود و گوید او تباری بن عرش اور جو
کلیه یسویان و یسویان و یسویان و یسویان و یسویان
گرد اگر عرش را یسویان و یسویان و یسویان و یسویان و یسویان
اور سکه کرد بن یسویان و یسویان و یسویان و یسویان و یسویان
بزرگه مو منان میگویند آید و در کار اگر فی همه چیز را به بخشش و دانش

الذين اصفوا ربنا وسعت كل شيء رحمة وعلما

ایمان و اوست که سبک است و هر چه سبک است همه یزری مهر اور خیرین

فاستغفر الذين تابوا واتبعوا سبيلك وقوم

پس بیا فرزند آنگاه که توبه کردند و پیروی راه توفورند و نگاهار ایشانرا

غالب الجحيم ربنا وادخلهم جنت عدن

از عذاب و دوزخ ای پروردگار ما و در آن نر بهستانها همیشه بمانند

التي وعدتهم ومن صلى من ابائهم انهم

که وعده کرده باشند و در آن نر بهستانها همیشه بمانند از پدران ایشان

وذرهم انك انت العزيز الحكيم

و فرزندان ایشان را بر آنست تو می غالب با حکمت

انور اولاد من مینگ تو می همه زبردست حکمت و الاح

فهم
اختلف من طایفه الما

جنة

اینکه اگر چنانست منی که
خبر عمل می شود و چنانکه
نهی که بکنند و چنانکه
او را به او می گویند
چون که بکنند

لَيْسَ لَكَ بِهِ قُوَّةٌ فَأَنْصَرِفْ ۚ فَكَلِمَةً عَلَى الْكَبِيرِ ۝

شریک و مقرب کردہ بندہ اور رسیدہ شہید پس فرمان خدا پر است بلند قدر بزرگوار سے
اوسکے ساتھ شریک چکار تو تم یقین لائے کہ اس حکم دی گئی کہ اسے اللہ اور

هُوَ الَّذِي يُبَيِّنُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ

اوست اگلی غایت شمار نشانہاں خود و فروری قسیدہ بر آسمان از آسمان
دی ہے مگر دکھانا ہے اپنی نشانیاں اور آواز تہذیب واسطے آسمان

رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا الْأَعْمَىٰ ۚ فَأَنْهَؤْا

رزق را و بند پذیر نشود مگر کسی کہ بر جمع میکند تجذا پس یاد کنید
روزی اور پس دی کہ ہے جو رزق نہ تباہی

اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝

خدا را ایک چھتا سا خدیم اور عبادت را اگر خدایان خوش دارند کافران
اس کو شے کر کر اوسکے واسطے بندگی اور پرے بر آگے منکر

رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ وَالْعَلِيِّ يُلْقَى الرُّوحُ مِنْ

اوست بلند کینہ مرتبہ خداوند عرش می اندازد و ہے را از
صاحب اوچ در جو گنا مالک تخت کا اتوار تہا ہے بہدگی بات

أَمْرٍ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ

فرمان خود بر ہر کہ خواہم از بندگان خود تا ہر ساندہ آن بندہ از تو
ہے حکم سے جس پر چاہے اسے ہندون میں کہ وہ در آوے

التَّلَاقِ ۚ يَوْمَ هُمْ بَرْزُوقٌ لَّا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ

حالات ہر کہ کہ ایشان ہر وہ آمد یوشیدہ ماباندہ بر خدا
حالات کن سے جسدن وہ لوگ نکل کہ شے ہوں کے چہرہ کی اسے

۱۲

۱۳

۱۴

۱۵

یُنَزِّلُ
سَنَ الْأَفْصَالِ
ح

لَتُنْذِرَ
بِأَخْبَابِ
ن

التَّلَاقِ
بِأَنْبَاءِ الْأَوْدَادِ
بِأَنْبَاءِ الْأَوْدَادِ
فَتَلَىٰ الْحَالِ بِرَجْعِ

یہ ہے یعنی ایضا و نشانگان
یہ ہے یعنی ایضا و نشانگان

از این

۱۴ منهم شی من الملک الیوم لله الواحد القهار
 از اینست که هر چه خدا فرماید راست باد و راستی است امروز با هر چه خدا بخواهد
 او نمی گوئی چیز کس کار را جایی است و سدن الله که جو اکیلاست و با او والا
 الیوم تجزئ کل نفس بما کسبت لا ظلم الیوم
 امروز با او بخش داده شود و حساب بچه کرده است هیچ ستم نیست امروز
 ۱۵ ان الله سميع الحساب و انذهم یوم الاخرة
 و آینه خدا زود حساب کننده است و برسان این را از روزی است
 بیشک الله شتاب کننده و آلا بخت او خیر است و او را و نکو و خوشی است
 ۱۶ اذ القلوب لای الحزن کظین ما للظلم
 آنگاه که دلها نزد یک جنبه گردان باشند برنده از غم نیست و ستمکاران
 جسوت دل به چنین بگویند که در باره بگویند که کوئی چنین نگردد و نکو
 ۱۷ من حمیم ولا شفیع بطاعه عا حائنه
 هیچ دوستی نیست و نه شفاعت کننده که سخن او قبول کرده شود و نه میانه خدایت
 دوست او نه کوئی سفارشی جسکی بابت مالی جا داده جاننا و جورکی
 ۱۸ الاعین و ما تخفی الصدورن و الله یقضي
 چشمه را و آنچه پنهان میداند سینها خدا حکم میکند
 نگاه او و آنچه پنهان است سینون من او را الله چکانا است
 ۱۹ بالحق و الذی یدعون مردونه لا یقضون
 بر راستی و آنکه بخوان می پرستندشان بجز خدا حکم نمیکند
 انصاف او و چنگو بکار سیاه من او سیکه سوا است نهین چکانا

تدعون
الرم
بالخلف

بَشِيٍّ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝ أُولَئِكَ

بجزئی بر آینه خدا هموست شنوا بینا ای سیر کرده اند

بکجه بیشک الله جو ہے وہی ہے سنا دیکھنا کیا ہر کج بین

فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ

در زمین تا بنگرد چگونه بود آخر کار آنانکہ

ملک میں کر دیکھتے آخر کیسا ہوا اور

كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قِيًّا

پیش از ایشان بودند بودند زیادہ تر از ایشان قیوت و

تھے ان سے پہلے وہ تھے ان سے سخت تر و رہیں اور

أَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ

نشانہا در زمین پس گرفتار کرد ایشانرا خدا بگناہان ایشان

جوتن چھوڑ گئے زمین میں پہراؤ کو پکڑا الله نے اونکے گنہوں کو

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ

و نبود ایشانرا از خدا هیچ پناہ دہندہ این عتوبت سببان

اور نہ ہوا انکو الله سے کوئی بچانے والا یہم سیر کردہ ان میں

كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا

بود کہ می آمدند ایشان پیغامبران ایشان نشانہا پس کافر شدند

آتے تھے اونکے رسول کھلے نشان لیکر پہر منکر توبے

فَآخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

پس گرفتار کرد ایشانرا خدا اپنے خدا کہ تو اناسخت عتوبت بہت

پہراؤ کو پکڑا الله نے بیشک نہ در اور کج سخت مار دینے والا

ع ۲۰

مِنْكُمْ
کذا فی الصحیفہ الثانی

بجز باری را در دنیا
قدیمی حکایت و شواہد

۲۱

۲۲

لکھ

فل فارون بنام موسیٰ بنی اسرائیل میں مبعوث
بنی موافق بنام فرعون واولوں کے اور دینی
کی دولت کے کیا انہما مال ہر امی

۲۲ وَلَقَدْ ارسلنا موسیٰ بآیتنا وسلطان مبین

وہ آیت تھی کہ موسیٰ پر آیت تھی اور سلطان مبین
اور یہ بھی تھا کہ موسیٰ پر آیت تھی اور سلطان مبین

۲۳ اِلٰی فرعون وهمن قرون فقالوا لیسک کلک

یسو کز عون ولمان وقارون پس گفتند جادو کی روشنی
فرعون اور امان اور قارون اور قارون اور قارون

فلما جاءهم بالحق من عندنا قالوا اقتلوا

پس جب کہ ان کو حق پہنچا تو انہوں نے کہا کہ قتل کرو
پس جب کہ ان کو حق پہنچا تو انہوں نے کہا کہ قتل کرو

۲۴ اباء الدین امنامعه واستحبوا نساءهم

فرزندان آئنا کہ ایمان آوردند ہمراہ او وزندہ گذاردند و نساء
بنیہ اود کے جو بعض لاکھ ہوں اوس کے ساتھ اور بعض لاکھ ہوں

۲۵ وما کذب الکفرین الا فی ضلالہ وقال فرعون

دینت جلد سب کا کفران مگر درنا ہے وگفت فرعون کیا
اور جو اوس کے شر و کجی سے غلطی میں اور بولا فرعون

۲۶ ذرونی اقتل موسیٰ ولید عربہ الی اخاف

گذاردہ مرا تا کہ شرم موسیٰ سے راہا کہ دعا کند بحجاب پر و ز کجی میں
نیکو چہرہ کہ مارڈا کون موسیٰ کو اور بڑا کجی سے کجی میں

۲۷ از بیدل دینکم اوان یطهر فی الارض الفس

از آنکہ بدل کند دین شمارا باید آرد در زمین فساد را
کہ بجای دین شمارا با نیکوئی کے کہ میں خزانہ

ذرونی
بقیہ الیاء
۵۷

وان یطهر
اوح
در کمالی کمال
والک وانشائی کمال
یظہر الفساد
دک صفت
دکن

ارکان شہزادہ دین و سبب
کلاس سے کہ بزرگوار
اسکارب بدلائے نساہی
ارکان شہزادہ دین و سبب
کلاس سے کہ بزرگوار
اسکارب بدلائے نساہی

کامیاب و کامیاب
کامیاب و کامیاب

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ

گفت موسی بر آئینه من پناه اگر منم به پروردگار خود و پروردگار شما از شر

مَذَكِّرٍ كَذِبٍ لَوْ مِنْ رَبِّكُمْ إِحْسَابٌ وَقَالَ جَل

شکری که باوریند از روز حساب را و گفت مردی

مُؤْمِنٍ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ

مسلمان از خویشان فرعون که پنهان میداشت ایمان در آئینه

رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

مردی را بسبب آنکه میگوید پروردگار من خداست و بر آینه آورده بر شما

مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْتُمْ كَذِبًا تَفْعَلُونَ

از جانب پروردگار شما و اگر بفرعن دروغ گوئی باشد این دروغ گوئی

وَأَنْتُمْ كَذِبًا تَفْعَلُونَ

وَأَنْتُمْ كَذِبًا تَفْعَلُونَ

وَأَنْتُمْ كَذِبًا تَفْعَلُونَ

وَأَنْتُمْ كَذِبًا تَفْعَلُونَ

وَأَنْتُمْ كَذِبًا تَفْعَلُونَ

وَأَنْتُمْ كَذِبًا تَفْعَلُونَ

وَأَنْتُمْ كَذِبًا تَفْعَلُونَ

وَأَنْتُمْ كَذِبًا تَفْعَلُونَ

وَأَنْتُمْ كَذِبًا تَفْعَلُونَ

يَقُومُ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظُهْرَيْنِ فِي الْأَرْضِ

ای قوم اس شمار است بادشاهی امروز در غالب شدہ در زمین

فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ فَإِن جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ

بس کہ نصرت دہد مار از خدا اب خدا اگر باید یا گفت فرعون

مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ مَا أَصْدِكُمْ إِلَّا سَبِيلَ

صلحت بند ہم شمار اگر آنچه اوراک بکنم و دلائل انبیکم شمار اگر تیرہ

الرَّشَادِ ۚ وَقَالَ الَّذِي مِنْ يَقُومُ إِنِّي أَخَافُ

را بنے و گفت شخصی کہ ایمان آوردہ بود کہ قوم من ہر آئینہ ہستم

عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ۚ مِثْلَ مَا كَانَ

از شما از مانند روز حاحا اعتہا پیشین مانند سوت حال قوم

نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۚ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ وَمَا اللَّهُ

نوح و عاد و ثمود و آنکہ بعد از ایشان بودند کہ خدا

يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ۚ وَيَقُومُ إِنِّي أَخَافُ

ارادہ ستم نمیکند بر بندگان ای قوم من ہر آئینہ ہستم بر شما

بنی انسانی ہر ہمانا بندون ہم اور کہ قوم ہر کلمین و تارہون کہ ہم

السنن حريق
وطفا على المن

اَتَّبِعُونِي
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

سور کھنٹھ کی گھم سیٹھ اور کہا اس میں ایمان نہ آئے البتہ ہم میری راہ چلو

وفاقی

أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ۚ يَقُومُ إِنَّمَا مِنْهُ

تا دلالت کنم شمارا بر راه راستی ای قوم من از این نیست که این
پنجادون هم گویگی کی راه بر یک قوم بهر جو

الْحَقِيقَةُ الدُّنْيَا مَتْنَعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ

زندگانی دنیا اندک بهره است و بر آئند نیست بهر دست راست
زندگی بهیچ دنیا کی سورت لینا بهیچ اورده گهر جو پچھلا بهیچ دینی

الْقَارِ مِنْ عَمَلِ سَيِّئَةٍ فَلَا يَجْزِيكَ الْأَمْثَلُ

همیشه ماندن و هر که بعمل آرد کار بهیچ خاوا دره نخواهد شد الا مانند آن
نہرا و کا گهر جسے کی بهیچ برائی تو دینی بدلا تو کی گاد سیکے برابر جو

وَمَنْ عَمِلْ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ

و هر که بجائز کارشایسته خواه از جنس مرد خواه زن و اومومن بود
اور جسے کی بهیچ بهلانی مرد ہو یا عورت اور وہ یقین رکھتا ہو

فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ بِرِزْقٍ فَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

پس انجائے در آئند و در بهشت رزق دادہ شود اینرا انجا بایند
سودہ لوگ جائے بہشت میں روزی پادے گئے وہاں

حَسَابٍ وَيَقُومُ مَالِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَىٰ

شمار و ای قوم من چیت مرا کہ بخوانم شمارا بسویک نجوات و
بیشمار اور انقوم بجگو کیا ہو ای بلا تا ہوں نکو بجاد کی طرف اور

تَسْعَوْنِي إِلَى الشَّارِكِ عَوْنِي لَا كُفْرًا بِاللَّهِ

شما بخوانید مرا بسویک و دوزخ بخوانید مرا بسویک اگر کافر شوم بخدا و
میں بلا ہے تو بجگو آگ کی طرف طلبہم بلا ہے تو بجگو کہ شکر ہوں اللہ سے اور

۳۸

۳۹

۴۰

۴۱

وہو
ید خاویں
دع ص
اور

نصف

ممالی یقین الیہ
اد جہل و عیب و خاف
و اور

مکملہ پنجادون بہر سبب
نہرا و کا گهر جسے
نہرا و کا گهر جسے

أَشْرَكَ بِهِ مَا لَيْسَ بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُكُمْ إِلَىٰ

شریک او منور کنم چیزی که نیست مرا تحقیق آن علم و من بخوانم شمار اسرار

شریک بپراون او سکا جسکی مجکو خبر نہیں اور میں بلانا ہوں تم کو طرف

العزیز الغفار لا جرم امانت دعوتی الیہ لیس

خدا غائب امر زکریا بی شبہ چیز کہ شامی خوانند اسوہ آن نیست

اوس بر دست گناہ بخشے و الیکس طرف آپ ہی ہوا کہ جسکی نظر مجکو لایے ہو

لَهُ دَعْوَىٰ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مِّنْ دَالٍ

آن چیز انبوی کردن دعائے در دنیا و نہ در آخرت و بی شبہ باز گشت اسوہ

سکا بلا و کہیں نہیں دنیا میں نہ آخرت میں اور یہ کہ تم کو ہر جا آئے

اللَّهُ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ الْمَصَارِ

خدا است و بی شبہ از حد گذشتگان ایشانند اہل دوزخ سے لوگ

پاس اور یہ کہ زیادتی و اسے دہی میں دوزخ سے لوگ

فَسْتَذْكُرُونَ مَا أَقُولَ لَكُمْ وَأَفَؤُصُّ أَكْرِمِي

پس یاد خواہد کرد آنچه من بگویم بشما و می سپارم مقدمہ خود را

سوائے یاد کرو گے جو میں کہتا ہوں تم کو اور میں سنو تمنا ہوں انا کا نام

اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ ۝ فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ

بجدا ہر برکت خدا بیست باحوال بندگان پس نگاہداشت اور خدا اور

اشد کو بیشک اللہ کی نگاہ میں ہر سب بدیہر کا ایسا ہی کو اللہ سے

مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِالْفِرْعَوْنَ سُوءُ الْمَكَارِ

بدنگالی ایشان و فرعون گرفت بخوشان فرعون عذاب سخت

و اوتوں جو کہینے اور اللہ بڑا فرعون والوں پر برتری طرح کا عذاب

فلان عالم فرماں گاه
کافر کو اور کافر کو
کافر کو اور کافر کو
کافر کو اور کافر کو
کافر کو اور کافر کو

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ وَأَذِيقُوا جُحْنَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ

و در گشت این تراش ما فخر و پیشه بفرست بگاه و بگاه و در گشت
اگر چه که در کما دینیه بین او کو بجه اور شام اور بدن
تقوم الساعه ادخلوا آل فرعون اشد
که تا شوق و قیامت گویم و در باره خویشان فرعون را در سخت ترین
او بجه کی قیامت داخل کردن و عون و او کو سخت بی سخت
العذاب و اذیقوا جحن فی النار فبقول
عذاب و اذیقوا جحن فی النار فبقول
عذاب و اذیقوا جحن فی النار فبقول
الضعفاء الذین استکبروا انما کانوا لکم تبعاً
تا توانان سرکش ترا بر اینه تا تابع بودیم شما را
کزور غور کرستی و او کو هم بجه بجه
فهل انتم مغنون عنا نصیباً من النار
سیر است و نه کتده بهشید از سر ما یک حصه از عقوبت اشر
بهر چه نمی بیه او بیا تو بجه حصه اگر
قال الذین استکبروا انما کل فیها ان الله قد
گویند سرکشان بر اینه ما همه در آتشیم بر اینه خدا
کهن بجه جو غور کرستی بجه هم سببی بجه بین اسمن الله
حکیم العباد و قال الذین استکبروا انما کل فیها ان الله قد
تقدیر فیصل کرده است در میان بندگان و گویند انما کل در آتش است انما کل بجان
فیصله کر چکا بند دین ف اور کهن بجه جو لوگ بجه بین کهن

انخلوا

هم البهزة الوصلية

دع کس

و فدر

الضعفاء

بزیاد الالف

اتباعا

نفسه کر چکا بند دین ف اور کهن بجه جو لوگ بجه بین کهن

الحمد لله الذي جعل القرآن
 كتاباً مبيناً يبين ما كان
 من قبله من الكتابات
 التي كانت تتفاوت في
 الدقة والبيان
 والقرآن هو الكتاب
 الذي لا يغير ولا يزول
 وهو الكتاب الذي لا
 يخبث ولا يفسد
 وهو الكتاب الذي لا
 يهلك ولا يدمر
 وهو الكتاب الذي لا
 يظلم ولا يظلم
 وهو الكتاب الذي لا
 يظلم ولا يظلم

جَعَلَهُمُ ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَعُوا

دو رخ زار دعا کنید بجانب پروردگار خود را که گوازد از آنجا که میاید از آنجا

دو رخ زار دعا کنید بجانب پروردگار خود را که گوازد از آنجا که میاید از آنجا

دو رخ زار دعا کنید بجانب پروردگار خود را که گوازد از آنجا که میاید از آنجا

دو رخ زار دعا کنید بجانب پروردگار خود را که گوازد از آنجا که میاید از آنجا

دو رخ زار دعا کنید بجانب پروردگار خود را که گوازد از آنجا که میاید از آنجا

دو رخ زار دعا کنید بجانب پروردگار خود را که گوازد از آنجا که میاید از آنجا

دو رخ زار دعا کنید بجانب پروردگار خود را که گوازد از آنجا که میاید از آنجا

دو رخ زار دعا کنید بجانب پروردگار خود را که گوازد از آنجا که میاید از آنجا

دو رخ زار دعا کنید بجانب پروردگار خود را که گوازد از آنجا که میاید از آنجا

دو رخ زار دعا کنید بجانب پروردگار خود را که گوازد از آنجا که میاید از آنجا

دو رخ زار دعا کنید بجانب پروردگار خود را که گوازد از آنجا که میاید از آنجا

الانصر
 کتب بنویس و احده فی الجمل
 الصالحین والصلوات
 علیهم اجمعین
 لا تنفع
 بالتأیید
 غیر ان فیها
 کرب

ع

ا

ا

مکمل

ایہ قریب

وَاَوْثَنَّا بَنِي إِسْرَآئِيلَ الْكِتَابَ هُدًى وَذِكْرَىٰ

دو اور کتاب ہم نے بنی اسرائیل پر ایک راہ نمودن و ہدایت اور یاد دہانی کی۔ بنی اسرائیل کو کتاب کا سوجھنا ہے اور سمجھانے

لَاُولَىٰ الْاَلْبَابِ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ اللَّهِ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا

خدا اذان خود پس مہر کن ہر آئندہ وعدہ خدا راست ہے اور عقل مند و نیکو سو تو ہزارہ بیشک وعدہ اللہ کا شک ہے اور

اَسْتَغْفِرُ لَذَنبِكَ وَتَجِدُكَ رَدِّكَ بِالْعَشِيِّ

اور میں طلب کرتا ہوں کہ تیرا گناہ خود و تیرے گناہ کی باستانیں پروردگار خود بکاہ بخشوا اپنا گناہ اور باکی بول آج رات کی خوبان شام کو اور

الْاَبْرَارِ اِنَّ الَّذِيْنَ يَجْعَلُوْنَ فِيْ اٰيَاتِ

پکاہ آئندہ ان کے حکامہ می کنند در آئینہ

بِصَاحِبِ كُوفٍ جَوْشَنَ جَهَنَّمَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ

خدا بغیر سجدے کے آئندہ باشند ایشان نیست در سجدہ ایشان بغیر کچھ سجدے جو پہنچی ہوا و نیکو اور کچھ نہیں اور ان کے حق میں

اَلَا كَذَّبْتُمْ اَمْ تَكُنَّ تُرَاوِدُوْنَ اَعْيُنَكُمْ عَنْ اٰيَاتِ اللَّهِ

مگر ارادہ غلبہ کہ نہیں ایشان رسدہ آن پس نہ طلب من از خدا ہر بار غور ہے کہ کہی نہ پہنچیں کے اوست تک سو تو پناہ مانگ اللہ کی بیشک

هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ اَلَمْ تَرَ اَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا

ہوئے سمیع و بینا پس زمین آسمان ہوا زمین بزرگتر است از زمین رتہ سے سستا و یکساں اللہ پیدا کرنا آسمان و زمین کا رتہ اور ان کے

وہ حضرت مولیٰ ابن ابی بکر
سند کریم لکھنؤ
نور کا اور سیکھ لائق از علوم و ادب
استفادہ ۱۲ ص

مکمل

الحمد لله رب العالمین

بسم الله الرحمن الرحیم

فان یغنی و یسد یارب
بدا ہونا محال جانے میں
۱۱

البصیر
آیت ساری

یتدکرون
ادحک
ادحک
ادحک

می
می
می
می

ادعو فی
بفتح الیاء

سید خلون
خطا اور

الناس لکن اکثر الناس لا یعلمون وما
 یستوی الاعمی والبصیر والذین امنوا وعملوا
 الصالحات ولا المسئی قلبا ما تنکون
 ان الشامة لایة لا ریب فیها و لکن اکثر
 الناس لا یعلمون وقال ربکم ادعوا
 اسئب لکم ان الذین یستکبرون عن عباد
 سید خلون بحکمہ دحیرن الله الذی
 اب یبہن سیکه دوزخ من ذیل سورۃ

ما یبہن سیکه دوزخ من ذیل سورۃ
 ما یبہن سیکه دوزخ من ذیل سورۃ
 ما یبہن سیکه دوزخ من ذیل سورۃ
 ما یبہن سیکه دوزخ من ذیل سورۃ

جَعَلَ لَكُمُ الْكُلَّ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
 کہ آفرید بر یک شب را تمام کند به در آن و آفرید و فرمودی که در آن بمان
 بنادی بنکوارات که او سمین چین بگو و آوردن دیا دکھاتا
إِنَّ اللَّهَ كَذَلِكَ فَضَّلَ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
 بر آینه خدا خداوند فضل است بر مردمان و لیکن اکثر
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۝ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ خَلَقَ
 مردمان شکر نمیکنند اینست خدا پروردگار شما آفریننده
 و گوی حق چنین است و ده آیه رب تمام از چرخانوالا
كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا إِلَهَ الْأَهْوَاقَانِ تَوْفَاقُونَ ۝ كَذَلِكَ
 هر چیزی نیست جز بنفوس و سبک پس از کجا بر آید بشنوی همچین
 کشتی کی بندگی نهی و سبک سوا بپر کمان بهر جا بود
يُؤْتِكُمُ الذِّبْكَ أَنْتُمْ أَيْتُ اللَّهِ مُحَمَّدٌ ۝
 بر گردانیده میشد تا آنکه آیات خدا است انکار میکرد
 بهر چه بجا بیاید چون جوهر گریست بن آید کی با تو ن بے شک بود
اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ
 خدا آنست که ساخت بر آینه شما زمین را قرار گاه و آسمان را
 آید بپسین بنادی بگویند بین هموار و در آسمان
بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ
 بساخت و صورت بدست شما پس بنکوار ساخت صورتهار شما و زرق و آینه
 عاریت او تم کو صورت بنای پیراهن بنایین و نورین بنایین از زرق و آینه

۴۱

۴۲

۴۳

ضعیف
 حشوات
 شرف

فلان سب جانور و کائنات کی مخلوق
ہزاروں روزی سہری کی مخلوق

خائف
بے گون الیاء
ان

مِنْ الطَّيِّبَاتِ ذِكْرُكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ

از پاکیزہ باتیں خدا ہے پروردگار شما پس بسیار بگفتند

الْعَالَمِينَ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ

عالمہا اوست زندہ نیست هیچ معبود مگر او پس عبادت کنید اورا

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

یک خالصتہ برای او عبادت ستائش خدا اوست پروردگار عالمہا

قُلْ إِنِّي نُسِيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ

بگو برایتہ نسخ کردہ شد مرا از انکہ عبادت کنم آنان کہ شما ہی پرستید

دُونِ اللَّهِ مَا جَاءَنِي الْبَيْتُ مِنْ رَبِّي وَأَمْرٌ

بجز خدا و نیستکہ آمد بمن نشانی از جانب پروردگار من فرمودہ شد

أَنْ أَسْلُمَ رَبِّ الْعَالَمِينَ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ

کہ سغافروم کہ پروردگار عالمہا اوست انکہ آفرید شما را

مِنْ نَرَابٍ مِنْ نَظْفَةٍ تَمْرٍ عُلْقَةٍ تَمْرٍ خَمْرٍ

از خاک باز از نطفہ منی باز از خون سستہ باز از دیرنی آرد شما را

شیخ

شیخ
رہی دم

طِفْلًا قَدْ تَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ تَمَّ كَوْنُكُمْ شِعْرًا

کودک شدہ بچہ بنائی بگڑا رہا ہے نہایت قوت خود بار بانی بگڑا رہا ہے

وَمِنْكُمْ مَنْ يَفِي مِنْ قَبْلِ وَتَبْلُغُوا أَجَلًا

و بعضین از شما کہے بہت کہ نہیں روح او گر تھو پیش ازین دلی بگڑا رہا ہے

مَسْمِيٍّ وَلَكُمْ تَقُولُونَ هُوَ الَّذِي

مسمیٰ زنا بود کہ بقبیلہ دوست آگہ زندہ بگنہ

وَمِنْكُمْ مَنْ يَفِي مِنْ قَبْلِ وَتَبْلُغُوا أَجَلًا

وہی بر اند چون پیدا کند چیز را جز این نیست کہ بگنہ نشین بشود

فَيَكُونُ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَجْعَلُونَ

پس میشود آید یک بسو آنکہ سکا برہ سگنہ در آیات

اللَّهُ لِيَصْرَفُونَ ۝ الذِّكْرُ ۝

خدا از کجا گردانیدہ میشوند آنکہ در دفع سزدند کتاب را

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رُسُلِنَا قَدْ يَعْلَمُونَ

و آنچه نہ سدا ریم بان بیغایران خود را خواهند داشت حقیقت حال خود

آور جو بیجا نہینے رسولوں کے ساتھ سو آخر جان لینے

علی در ربی کہ گنہگار ہو رہا ہے

فیکون
بالقرب
یصرون
رسولنا

فَمَنْ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ۝ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ

پس بہ جائی سبکراشت رو بخ پس صبر کن یا محمد زینہ وعدہ خدا
سویکایہ فیکاناسہبہ بزور و الوکا سو تو ہزارہ بیشک وعدہ اللہ کا
حق فاما نریماک بعض الذی یغدرہم و

رہست پس اگر بنام ترا بعض ایچ وعدہ میدہیم البشائر فیہم
شیک ہے پیرا اگر کہی ہم دکھاوین تجکو کوئی وعدہ جو اولو دین

توفیقک فالینا یرجعون ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

اگر بعض روح تو کنیم پس بسویک ما باز گردایندہ شوند کافرا و ہر آیند فرستادیم
یا ہر لین تجکو ہر چار بطرف ہر یکہ او بیکے اور ہمنے ہرچہ لین

رَسُولًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَ

پیغامبر ازما پیش از تو از اینان کہیست ہست کہ قصہ اش خواہ بر تو
ہست رسول تجھے پہلے کوئی اون من ہن کہ سنایا تجکو اونکا احوال و

مِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ

از اینان کہیست ہست کہ قصہ اش نخواندہ ایم بر تو و بود ایچ پیغامبر را
کوئی من کہ نہیں سنایا اور کسی رسول کو قصہ در نہ تھا

أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ

کہ یار دایج نشانہ مگر بفرمان خدا پس و نیکہ آمد فرمان
کہیے آتا کوئی نشانہ مگر اللہ کے حکم سے پیر جب آیا حکم ف

اللَّهُ قَضَى بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ۝

خدا فیصل کردہ شود برستی و زیانکار شد نہ ایچا یہودہ گویان
اللہ کا فیصلہ ہوگا انصاف سے اور لوٹے میں سے اوس جگہ جہاں

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْفَامَ لَتُرْكَبُوا مِنْهَا

خدا ہے جس نے تم کو جو ایسے ناموساری کر دے کہ توں پر

وَمِنْهَا تَأْكُمُونَ ۝ وَلَكُمْ فِيهَا مِنْ فَرْثٍ وَرِثَاقٍ

و بعض آہارا بخورید و شمارا در چار پان سفینہا و یا سیدہ

اور کتون کو کھاتے ہو اور اون میں تمک بہت نامہاں ہیں

عَلَيْهَا حَاجَةٌ فِي صُودِرِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى

برائتا بھد کہ در سینه شما منفر شدہ ہست و بر چار پان و نیز بر

اون پر چڑھ کر کیکام تک جو تھاک جی میں ہو اور اون پر اور

الْفُلُكُ تُجَالُونَ ۝ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَآيَ آيَاتِهِ

کشتیاں برداشتہ می شود و خدا می نماید شما را نشانی ہاں خود پس کہ میں آیت ہاں

کشتی ہاں پر ہوتے ہو اور یہ کہنا ہے تمکو اپنی نشانیاں ہر کون کون

اللَّهُ تَشْكُرُونَ ۝ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا

خدا انکار نہیں کیا کہ وہ انہ در زمین نما نہ کر

ہے یہ کی نہ مانو گے کیا ہر کہ نہیں ملک میں کہ دیکھتے

كَيْفَ كَانَتْ عِاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ

چگونہ بود آخر کار آنکہ پیش از ایشان بود بیشتر

کہ آخر کیسا ہوا این سے پہلو کا وہ ہتھے ان بارہ

مَنْهُمْ وَأَتَتْهُمُ قُوَّةُ رَبِّهِمْ فَوَسَّخَتْ أَرْضَهُمُ الْآخِرَ

از ایشان و زیادہ تر قوت و نبش ہوا در زمین پس دفع نکرد

اور زور میں سخت اور انہوں میں جو چھوڑ گئے ہیں میں میں ہر

مَنْهُمْ وَأَتَتْهُمُ قُوَّةُ رَبِّهِمْ فَوَسَّخَتْ أَرْضَهُمُ الْآخِرَ

اور زور میں سخت اور انہوں میں جو چھوڑ گئے ہیں میں میں ہر

بسم الله الرحمن الرحيم

عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ

از ایشان آن انچه میکردند پس و قیامت آید بفرمان ایشان
اورگو جو کما بنی بنی پیر چپ پیچے اون پس رسول او کی

بِالْبَيِّنَاتِ قَوْمًا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ

بانهجرت امام شادمان شدند با انچه نزد کمال ایشان بود از دانش و در گرفت
کھلی نشان بکر پیچنے لگے او سبز حواو بنے پاس ہی خبر اور دست پر

بِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا

ایشان را انچه بدان سبزا میکردند پس و قیامت دیدند عقوبت ما
اون پر جس چیز پر شہتا کرتے تھے پیر چپ پیچے اون کی ہوا ہی

قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكُفِرْنَا كُفْرًا

گفتند باورد و شتم خدا پر انہا و مکر شدیم با انچه
ہوئے ہم یقین کیا کہ خدا کیلے پر اور جوڑین جو جڑین

بِهِ شُرَكَائِنَ ۝ فَلَمْ يَكُنْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ

انہی شریک بیکدیگر پس برگزنا نفع یمنہ از دین را ایمان ایشان و
شریک تباہی تھے پیر نہ ہوا کہ کام آوے او کو یقین لانا او کا جسو

رَأَوْا بِأَسْنَانِ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي

کہ دیدند عقوبت ما آئین خدا کہ گذشتہ است در
دیکھ کے ہمارا عذاب رسم بڑی ہوئی اللہ کی جو چلی آئی ہے

عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَاكَ الْكَافِرُونَ ۝

بندگان او و زیانکار شدند آنجا کافران
اوسکے بندہ دن میں اور عذاب ہوئے اوس جگہ نگر

در آئی انصاری
بزرگ الدین بوردی
انصاری
۱۲
۱۲

۸۲

۸۳

۸۴

۸۵

سُورَةُ الْحَمْدِ السَّجْدَةِ تَرَكْتُ بِمَكَّةَ ثُمَّ حَمَّ عَسَقُ

اَيَاتُهَا هـ وَكَلِمَاتُهَا ١٩ وَحُرُوفُهَا ٢٢٢ وَرُكُوعُهَا ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَحْمَدُ تَنْزِيلُ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كِتَابُ قُصَصٍ

این سوره سوره است از جانب خدا بخشنده مهربان این کتاب است

بسم الله الرحمن الرحيم در این کتاب است که قصصی است

آیت قرآن اعز بها لقوم یعلمون که مبدء است در حالی که مرده و زنده

ندیدیم فاعرض اکثرهم فهم لا یسمعون

ترسانده است پس روی گردان شدند اکثر مردمان پس ایشان نمی شنوند

وقالوا اقلعوا بنا فی اکنة مما تدعونا الیه

وگفتند دمار ما در پرده است از آنچه میخوانی ما را بسوی آن

ادریکنیم بن هر یک دل غلاف بین بین او سبب است که غیبت کند و بگوید

فہرست

میں نے اس کو دیکھا تھا

وَقَدْ أَذَانِنَا وَقَدْ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ

اور گوش ما گرا ہے و میان ما و میان تو حجاب است

فَاعْمَلْ إِنَّا عَامِلُونَ ۝ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ

پس کار کن پر آئندہ ما کار کنند و ہم جو جو این نیست کہ من آدمی مانند شما سو تو ایسا کام کر کہ ایسا کام کرے میں تو کہہ میں بھی آدمی ہو جیسے تم

يُوحَىٰ إِلَىٰ أَنَّمَا إِلَهُ الْكَوْكَبِ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا

وحی کردہ میشود کہ یوں کہ پروردگار شما معبود یکا است پس راست منو جو خدا

إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا ۝ وَوَيْلٌ لِلشَّارِكِينَ

بسو آں کہ ہے بخو کہ تم پر بندگی ایک حاکم کی ہے سو سجدہ ہے رہو خد

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ

نہ ہند جو نہیں دیتے زکوۃ اور وہ آخرت سے

كَفَرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

ہا معتقدانہ پر آئندہ آئندہ ایمان آوردند و کار بارشالستہ کردند

لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝ قُلْ أَنتُمْ كُفَرَاءٌ

ایشانرا است مزد غیر منقطع گو آہا شما نا معتقدہ میشود

قل

یوحی

ثلثہ اربع

آئینہ
بسم اللہ
الحمد

وہاں سے پہلے میں نے دیکھا تھا

الحق

يَا لَذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ

۴ لَهٗ أُنْدَادًا ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ وَجَعَلَ

فِيهَا رَوْسِي مَرْفُوعًا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا

أَقْوَامَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءٌ لِّلْأَسْمَانِ

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا

وَلِلْأَرْضِ أَتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا

طَائِعِينَ ۝ فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي

يَوْمٍ وَاحِدٍ ۝ وَنَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ عَلَىٰ

عِصَايَ إِذِ انبَسَخَ الْبُحُورُ مُجْتَمِعَةً ۝ وَنَزَلَ بِهِ

الْجِبَالُ بَازِيًّا ۝ وَنَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ عَلَىٰ

عِصَايَ إِذِ انبَسَخَ الْبُحُورُ مُجْتَمِعَةً ۝ وَنَزَلَ بِهِ

الْجِبَالُ بَازِيًّا ۝ وَنَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ عَلَىٰ

عِصَايَ إِذِ انبَسَخَ الْبُحُورُ مُجْتَمِعَةً ۝ وَنَزَلَ بِهِ

سَوَاءٌ
سَوَاءٌ
ح ف

مَا لِي نَقُودَ عِلْمَ نَفْسِي وَالْعِلْمَ
۱۲ خُفَّ
سَمَوَاتٍ فِي لَيْلٍ وَاحِدَةٍ
بِشَاطَةِ لَيْلِي لَيْلِي لَيْلِي
دَلِيلًا وَنَزَلَ بِهِ

الحکم
آیات اللہ بعد از
فی الزلزال
از سبب زمین کی حرکت
اور آواز و کلام و باران
ماں بال لانا و صحر

تخسبات
احج و صحر

تخسبات
تخسبات

او نکانہ و غیرہ
تخسبات
تخسبات
تخسبات

فَأَسْتَكْبِرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ
بِش بکر کردند در زمین ناحق و گفتند کیست
عزیزتر بے گناہ ملک بین ناحق کا اور کہنے کے کون ہے
أَشَدُّ مَنَاقِقَ أَوْ كُفْرًا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ
زیادہ تر از منافقوت آبادند کہ آن خدا کی باریک بینی
ہم سے زیادہ زور میں کیا دیکھتے ہیں کہ جسے انکو بنایا
هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
و زیادہ ترست از ایشان بقوت و ایشان باہات مانکار میکردند
وہ زیادہ ہے اوتن سے زور میں اور ہوتے ہماری نشانیوں سے منکر
فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ صَرْصَرًا يَوْمَ الْحَشَمِ
پس ہم نے ان پر باد بھری زور کی کہنے دن بھرتے کہ
لِنَذِيقَهُمْ عَذَابَ الْآخِرَةِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
تا بچش نیم ایشانرا عذاب رسوائی در زندگانی دنیا
و عَذَابَ الْآخِرَةِ وَهُوَ الْأَنْفُسُ
و بر آئینہ عذاب آخرت رسوائی و نشان نصرت
اور آخرت کی مار میں نو بوری رسوائی ہے اور انکو کہیں نہیں
وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ
و اما ثمود پس راہ نمودیم ایشانرا پس اختیار کردند تابینای راہ
اور وہ جو نمودے تھے سو ہم نے انکو راہ بتائی پھر انکو خوش گماند کہ

جہنم

۴۰
تذکرہ
بکرمہ

الْهٰدٰى فَاَخَذَتْهُمُ صِيعَةُ الْعَذَابِ الْهَوٰى
 راہ ہادی پس در گرفت ایشانرا عذوبت سخت عذاب خواہی
 سو چینی سے پر کراؤ کو کرا کے نے ذلت کی مار کے بدلاؤ کا
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُوْنَ ۝ وَنَجَّيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
 بسبب آنچه میکردند و نجات دادیم آنانرا کہ ایمان آوردند
 جو کما سبت سے تھکا اور بچا دیے تھے جو یقین لائے تھے
 وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ۝ وَفِيْہُمْ اٰیٰتٌ لِّاٰتِیِّ الْعَذَابِ
 و بر ہر گارے میکردند و آئندہ کے بارانچختہ شوند دشمنان را
 اور بچ چلے تھے اور جہنم جمع ہوئے دشمنان کے
 الشَّارِفِ فَمِنْهُمْ ذُوْا عِلْمٍ ۝ حَتّٰی اِذَا مَا جَاوَوْهَا
 انش پس ایشانرا بن ہفت کہ بعض ان میں سے تھے و کوفہ میں سے تھے
 و فرج پر ہر او کی مشین میں کی یہاں تک کہ جب تھے اور سن
 شَرِّدًا عَلَیْہِمْ سَبْعَ مَرَّاتٍ وَّابْصَرُوْهُمْ وَّجَلُوْا ۝
 گواہی دہ رہا ان کو سن ایشان چشم ایشان و پوست ایشان
 بناوین گئے از کو اوں کے کان اور اوں کی آنکھیں اور اوں کے چہرے
 بِمَا كَانُوا يَكْمُنُوْنَ ۝ وَقَالُوا لَیْسَ بِہُمْ
 بچہ نہ کر دے و گھٹا ہوا ستار خود را
 جو بچہ وہ کہتے تھے اور وہ کہتے تھے اپنے پروردگار
 لَمَشْرِدًا عَلَیْہِمْ سَبْعَ مَرَّاتٍ وَّابْصَرُوْهُمْ وَّجَلُوْا ۝
 چرا گواہی داد ہر بار گویا کرد مارا ان خدا کہ
 بستے کیوں تباہ ہوئے وہ ہوسے ہو گئے یا اللہ بستے جسے

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

تشریف اعلیٰ
۱
۲

منہ

۵۶۲
مذہبی از شیاطین و اعداء

وَقِصْنَا لَهُمْ قِصَّةَ فِرْعَوْنَ إِذْ هَمَّ بِإِثْمٍ

اور کہیں ہم نے ان کو قصہ فرعون کی کہ جس نے کبر و تکبر سے اٹھ کر اپنی قوم پر ظلم کیا اور ان کو جہنم کی آگ میں ڈال دیا

وَمَا خَلَقْنَاهُمْ وَحَرِّ الْعَقْلِ فِي أَمْرٍ

اور ہم نے ان کو نہ عقل و شعور کے واسطے اور نہ اس کے لئے

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ

جو پہلے ان سے گزشتہ تھے جن و انس کے

أَنْهُمْ كَانُوا خَيْرِينَ ۚ وَقَالَ الَّذِي نَكَهَ

ان کو کہ وہ بہتر انسان تھے اور کہنے والے نے کہا

لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَايِہِ لَعَلَّكُمْ

اس کو نہ سناؤ اور نہ اس کے غلطیوں سے غافل نہ رہو

تَكَلِّفُونَ ۚ فَلَنْ يُقِرَّ الَّذِي كَفَرُوا عَذَابًا

جو تم کو تکلیف دے گا اور نہ ان کو عذاب سے بچا دے گا

شَدِيدًا ۚ وَلَنْ يُخْرِجَهُمُ اللَّهُ مِنَ الدِّينِ كَانُوا

مشرک و کافر اور نہ ان کو دین سے نکل دے گا

اور ان کو بدلاؤ دینا ہرگز نہیں ہوگا

مذہبی دوسرے انداز میں
دینا قابل رغبت است و افسوس
رغبت نیست و افسوس

ع

مذہبی نے ان شیطان
کو کہہ دیا کہ تم میرے
بھائی ہو اور میرے
دوست ہو

مذہبی جو کلمہ نکال دے
انہیں نہ فریاد ہو

یَعْلَمُونَ فَذَرْهُمْ أَفَلَا يَفْقَهُونَ

برگردند این است بفرمان دشمنان و این که نفیست
که بگویند چه میفرماید و چه میگوید و چه میگویند

لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلَافَةِ جَزَاءُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

ایشان را در اینجا منزل علی الدوام باشد پادشاهان و پادشاهان
از کو اوس می بین که هر چه میگویند و میگویند و میگویند

يُحْجِدُونَ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا

اینها میگویند و گویند که اینها را
اینها میگویند که ایها که اینها را

أَرَنَا الَّذِينَ كَانُوا مِنْ الْيَحْيَىٰ وَالْكَافِرِينَ

بنام آری و کس یعنی آن فرق که که
بنام آری و کس یعنی آن فرق که که

ثُمَّ قَدْ بَدَأَ الْيَوْمَ مِنَ الْكَافِرِينَ

زیر که بدها خود با کفر
زیر که بدها خود با کفر

الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْتُوا

اینها میگویند که ایها که ایها که
اینها میگویند که ایها که ایها که

عَلَيْكُمْ أَلَمْ يَكُنْ الْأَنْفُسُ الْأَتَمَّاءُ

بریشان از ایشان که نزدیک است که
بریشان از ایشان که نزدیک است که

آری
حق و صواب و انصاف
وردی و انصاف و انصاف
منهج

مستخرج

وَابَشِّرُوا أُولَٰئِكَ الْجَنَّةَ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

اور خوشی سزاوسن بهشت کی جسکا نکو وعده تھا

نَحْمَدُكَ أَفْكَرُكَ فِي السَّعَةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ

اودوستان شکرابودیم اورزندگانی دنیا و دوزخست نیز

ہم تیں شکرکیے رہیں دنیا میں اور آخرت میں

وَلَكُمُ فِئًا مَا تَشْتَهُیْ اَنْفُسُكُمْ وَلَكُمُ فِئًا

دشمارت در اینجا ایچہ بطلمہ انفس شما دشمارت است

اور نکو ومان ہے جو چاہے جی مقدار اور نکو ومان ہے

مَا تَدْعُونَ ۖ تَزْكَا مِنْ غَفْوَةٍ رَّحِيمٍ

ایچہ درخواست کیند بطریق مہمانی از چاہے کہ امزگار بہرمان

جو نگواد مہمانی ہے اوسن بخشنے دے ایچہ مہمان سے

وَمِنْ أَحْسَنِ تَوَكُّلٍ مِّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمَلٍ

دکیست بیکوتر با اعتبار سخن از شیخے کہ دعوت کر دوزخ و ابر السجود کا کام

اور اوس سے بہتر کسل بان جسے طایا اللہ کی نظر اور

صِلًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَلَا تَسْتَوِ

وگفت ہر آئینہ من از مسلمانانم

نیک کام اور کہا میں حکم بردار ہوں

الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ اِذْ قَرَّبَ اِلَیْهِ لَحْظَةً

بنی دیکھ جواب باز دیکھنے کے کہ آن بہر تبت

بنی نہ بدی جواب میں تو کہہ اوس سے بہتر

۱۰۰

۱۰۱
۱۰۲
۱۰۳
۱۰۴

۱۰۵

مستخرج از تفسیر ابن کثیر
جسدن پر سیکو و انکار و عدم و کلام
بک وقت اور سیکو وین و سیکو
بنی اسی

اور الگ اور الگ ہو کر رہیں گے
میں نے یہاں تک کہ میں نے

فَالَّذِينَ عَمِلُوا رِيبًا لَهُمْ أَلِيلًا وَأَلْبَانًا

ایک آنکھ پر اور دوسری آنکھ پر سیاہی یا سفیدی اور شب و روز
نور و تاریکی پر ریب کیا پس میں پاکی بولے ہیں اسکی ریت اور من
وہم کہ ایسے من ۰ ومن آیتہ انک تری

وایشان ماندہ نہیں شود و از نشانیہ او آنست کہ بے من
اور وہ نہیں تھکتے و اور ایک اسکی نشانی یہ کہ تو دیکھنا ہے

الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ

زمین را فرسودہ پس و نیکہ فرود آوریم بر سر آن آب را
زمین کو دینے پر پڑے پھر جب انڈا پڑے اس پر پانی

أَهْتَرَّتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي لَكُمْ فِيهَا مَوْءِدٌ

بجھنٹش آند و بلند شد ہر آئینہ اکند زندہ کردہ است زمین البرزخہ لکندہ
تو کی ہو گیا اور ابھرے بیشک جسے او کو جلا ما وہ جلا دیکھا دے

إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِنَّ الَّذِي لَكُمْ فِيهَا

ہر آئینہ وہی بر ہمہ چیز توانا است ہر آئینہ آنکہ بخردی میکند
وہ سب چیز کر سکتا ہے جو لوگ پھر پڑے دیتے ہیں

فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْكَ إِنَّا لَمُنْزِلُونَ

در آیات ما پوشیدہ نیستند ازنا آبا کیکہ انداختہ شود در نش
ہماری باتون میں سے چھپے نہیں بھلا ایک جو بڑا ہے اگ میں

خَيْرٌ أَمْ مِنْ يَأْتِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَلُوا

بہتر ہے یا کہ آیا اب میں شہ روز قیامت کہنید
بہتر! ایک جو او کا اس سے دن قیامت کے کر سیکے ہمار

میں

رباٹ

یکدیگر

مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

ہر چیز خواہد برآیند بآنچه میکنید بیناست
جو چاہو بیشک جو کرے ہو وہ دیکھنا ہے جو

الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ

زآنکہ کافر شدند بقرآن و تئیکہ آمد بدیشان پرستند و انانیت
در دل شکریہ بجھوتی سے جب دن بامیں آئے اور یہ

لَكُنْ عَزِيزٌ لَا يَأْتِيهِ السَّاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ

من بلی است گرامیقدر راہ نمی یابد از باطل از پیش روی او
کتاب آید اور اس پر جھوٹ نہ آسکے نہ غل نہیں آسکے

وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلُ مِنْ حَكِيمٍ ۝

و نہ از پس پشت او فرستادہ شدہ است از خدا داناستورہ
نہ پیچھے سے نہاری چکنون واسیہ سب خوبون سرا

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَد قِيلَ لِلرَّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ

باجد گفتہ نمیشود ترا مگر آنچه گفتہ شدہ بود پیغامبران از پیش از تو برآیند
بجسے وہی کہنے ہیں جو کہہ دیا سب رسول سے تجھے سے پہلے

رَبِّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ۝

پروردگار تو خداوند آمرزش است و خداوند عتاب دردندہ اور آلام
ترے رب کے ہاں معافی ہے اور سزا دہی ہے دکہ دہی اور اگر ہم او کو کہے

وَأَنَا أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ۝

اور میں ظالمین سے بہتر آگاہ ہوں
فرمان او پر ہی راہ نکالو کہنے اسکی امن کہوں نہ کہوں کہیں اور ہی زبان اور عز

الحکم

بالاجارہا کہ با مختلفان

عاجل

تحقیق النایہ صفت

ی کن بایضا الفاضل

للازق عن جو شہرہا

مع اور کہ انرا طانی

احد الوہسن روی

بسم الله الرحمن الرحيم

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَتَرْجِعُكُمْ فِيهَا ۖ وَتُخْرِجُكُمْ مِنْهَا ۚ وَالَّذِي لَا

یگوہ قرآن مسلمانوں پر اہمیت و شفقت و امانت
تو کہہ ہم ایمان دالوں کو سوچہ ہے اور روگ کا دفع اور جو

يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْهُوَ عَلَيْكُمْ عَمَلُكُمْ

ایمان نہ ارنہ درگوں ایشان اگر انی بہت و آن قرآن بر ایشان کو سبب انجام
یعنی نہیں لایے اوں کے کانون میں بوجہ ہے اور یہ اؤ کو اندھا پاؤ کو

يُنَادُونَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ۚ وَلَقَدْ آتَيْنَا

ممثل خیال اند کہ اواز دادہ میشود ارچا دور و ہر آئینہ دا دم
پکار رہے ہے دور کی جگہ سے اور سمجھے دی اپنی

مُوسَى الْكِتَابَ فَخَلَّفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ تَسْبِقُ

موسی را کتاب پس اختلاف کردہ شدہ دران و اگر نہ بود کہ ساقی صادر
موسی کو کتاب پہرا و میں ہوٹ بڑی اور اگر نہ ہونی ایک بات جو پہلے کل کی

مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ إِلَيْهِمْ وَاتَّخَذُوا فِيهِ مَثَلًا

از پروردگار تو البتہ فیصل کردہ شدہ و ایشان و ایشان در کہ اؤ اؤ
بے شبہ ہے تو اوں میں فیصلہ ہو جاتا اور وہ دہو کے میں میں اوس کے

مَرِيٍّ ۚ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ

بر کہ بکنہ کار نیک پس نفع اور راست و ہر کہ
جو جن نہیں متبادل حق کے کی بتلائی سوا ہے واسطے اور جن کے

أَسَاءَ فَسَاءَ لَهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لَّهِيبٍ ۚ

بد کار کے گندہ پس ال بدست و نیست پروردگار تو ستم گندہ ہر بندگان
کی برای وہ فی اوسی پر اور تر از اب نہیں کہ ظلم کرے بندوں پر

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله

الحمد لله
والصلاة والسلام

قرآن
بالتوحید
دع صدف
دع کدور
شکر کاوی
د

الیکہ یرد علی الساعۃ وما تحسب من

بسیک خدا حوالہ کرد پیشگو معرفت قیامت و یرون می آید
اوسکی طرف تو ایسے جز قیامت کی اور کوی مہوئے نہیں تھیں

ثم ات من اکما مہا وما تحسب من

اجاس ہوہ از غلاف و در شکم بارے گریہ راج زیبا
اسے غلاف ہے اور گاہیہ نہیں رہتا کسی بارہ کو

ولا تضرہ الا بعلمہ ویکم یناد یھم من

دینی ہند بار شکور اگر کہتے ہیں اور ذکر خدا را از یاد ہٹا کر اپنے من میں غور کرتے
اور وہ جسے جسکی اوسکو خبر نہیں اور خدایا کو کو بگا کہان میں ہرگز نہیں

قالوا اذک ما منا من شریبہ وذلک عنہم

گویند خبر دادیم ترا کہ نیست از ما ہم کس ثبات کنندہ شراب و ہم شدند از نظر انسان
بولین کے معنی جھکو کہہ سنایا ہم میں کوئی نہیں اقرار کرنا اور جو کیا اوں سے

ماکانوا یدعون من قبل ووطنہما لھم من

انجہی پر سبند ہیں ازین و دانستند نیست البتہ انہما
جو بگا رہتے تھے پہلے اور اچھے کہ اوسکو نہیں کہیں

محصن لا یسم الا نسن من دعاء الخیر

ایچ محصی ماندہ نہیں آدوی از طلب خیر
خلاصی نہیں نہکنا آدوی مانگنے سے پہلای

وازمستہ الشرفی قنوت وکثر اذقنا

و اگر برسدش سچے پس نا امید طبع برندہ است و اگر بچنا ہم اور ہم
اور اگر لگ جادو او کو برا ہی تو اسے تو کتنا امید ہو کر اور اگر ہم بچنا ہم

۴۴

۴۴

۴۴

رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرْأٍ مَسْتَكِينٍ

بخشش از ما بعد از بزرگوار کسی که سست و پست شود

هَذَا يَوْمَ مَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ

که این روز است که من گمانم ساعده قائم شود و اگر من برنگردم

إِلَى رَبِّي أَكُونُ فِي عِنْدِ الْخَمْسَةِ فَكُنْ مَعَهُمْ

بسیار دور در کنار من و در نزد پنج نفر باشند پس ایستاده در کنار من

كُفُّوا أَيْمَانَكُمْ وَأُولَئِكَ يَقْنَنُ مِنْ عَذَابِ غَلِيظٍ

کافرا را از آنچه میگویند و ایستاده بخوابند و آنرا از عذاب سخت

وَإِذَا الْغَمَامُ عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأْيَ عَنْهُ

و چون غمام بر آدمی رود و دور شود و دور شود و دور شود

وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرَفُ وَدَنَا عَرَضَ قُلُوبُهُمْ

و چون بر سرش طاری پس خداوند عارض است بگو یا دیدید

أَنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ تَعَالَى كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ أَمَلٍ

که اگر باشد از آن از خدا باز کار خود را بماند بگفت گمراه

اگر چه بود الله که پس چه بپوشد او سکون مانا او سر بیگانه

و این ظاهر است که در خوف
دل در امان شود و در علم
فهم

رَبِّي
چون سخن تو
با کلف
داد

نَا
نَا
دیده را
خداوند را
دیده را
دیده را
دیده را

و این بیان است که
نقصانها را می بیند
و این بیان است که

مَنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ سِرُّهُمْ أَيْتِنَا

۵۲

از شخصی که باشد درین مخالفت و در انصواب خواهم نمود و این را نشان بیاورم
چون در دنیا با کسی مخالفت بود که اب هم و یکبارگی او کو انچه

فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْآيَةُ

در اطراف عالم و در نفس ایشان نیز تا آنکه واضح شود بر ایشان که این
دنیایین و او را آب او کی جان من جب تک که کهل جاوید او را بر کعبه

الْحَقُّ أَوَّلُكُمْ يَكْفُرُ بِرَبِّكَ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

راست است ای این نیست پروردگار تو پس نیست که او بر هر چیز

۵۳

شَهِيدٌ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فِي مِرَابٍ مِنْ لِقَاءِ

مطلع است آگاه شود بر آینه ایشان در شبهه اند از طرف ملاقات
ستایید و ده دهریک من بین است بکی ملاقات

۵۴

رَبِّهِمْ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ

پروردگار خویش آگاه شود بر آینه خدا بهر چیز در گیرنده است
ستایید و ده گیر بایست چینه کو

۵۵

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ بِمَا كَانُوا لَا يَسْأَلُونَكَ عَنْهُمْ

سوره الشعراء باینکه آنرا نپرسد از تو در باره ایشان

آيَاتِ مِمْسَاكِ الْحُرُوفِ

آیاتها و مسمکتها و حروفها و کلماتها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدُكَ عَسَقَ لَكَ يَا أَيُّهَا الْمَلِكُ وَالْإِلَهُ

بمبین دمی نیستند بسوئی و بسوئی آنانکه

من قبلك الله العزيز الحكيم له ما في السموات

پیش از تو بودند خدا غالب با حکمت اورا است آنچه آسمانها

والارض وهو العلي العظيم تكاد السموات

و آنچه در زمین است و اوست بلند مرتبه بزرگ قدر نزدیک است که آسمانها

تقطن من فوقهن والارض كانه يسبحن بحمده

بشکافند از جانب بالا خود و زمینگان تسبیح میگویند همراه حمد و ثناء

و يستغفرون لك في الارض الا ان الله هو

و آمرزش طلب میکند از آنکه در زمین اند آگاه خود خدا اوست

الغفور الرحيم والذی اتخذ من دونه

امرزگار مهربان و آنکه دوستان گرفته بخند خدا

معاف گردانده امیران و از جهنم بگریه می آید که سوا

من لا اله الا الله

و هیچکس نیست مگر خدا

والله اعلم بالصواب

و خداوند دانای حق است

بسم الله الرحمن الرحيم

یک کاد

یتقطن

نجد کع فر

اول ف

و آسمانها و زمین و آنچه در میان است تسبیح میگویند همراه حمد و ثناء و استغفار میکنند از آنکه در زمین اند و خدا را میستایند و میگویند که سوا او نیست و خداوند دانای حق است

التفكر

أُولَئِكَ اللَّهُ حَقُّهُمْ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ

خداوندی نگهبانست بر ایشان از تو نیستی تو بر ایشان رفیق اسد کو و دمار بین اور کتبه بر زمین او کتا

يُوكِّلُ ۝ وَكَذَلِكَ وَحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

مستعد و همچنین و سبے رستا و ہم بسو تو سہ بجے عربیہ اور ایسی طرح قرارا سہنے مجھ پر قرآن عربی زبان کا

لَتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَنُنذِرُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ

تا خبرسانی اہل مکہ را و انکا گردان ہند و ہر سارا روز قیامت کی کہ تو در سدا کی برے گا تو کو اور اویسے اس میں اویسے کو اور ہر سدا کی

لَارِبِّ فِيهِ فَرْقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرْقٌ فِي السَّعِيرِ

ایج شبہ نیست در آن گروہی در بہشت باشند و گروہی در دوزخ او زمین و ہوا کا ہر ایک فرقہ بہشت میں اور ایک فرقہ آگ میں سلا

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ

و اگر خواستے خدا اگر داند ہی ایشانرا ایک است و لیکن اور اگر چاہتا آیتوں کو کرنا ایک ہی فرقہ پروردہ

يَدْخُلُ مِنْ شَاءَ فِي رَحْمَةٍ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ

دری ارد ہر کرا خواہ بر رحمت خود و مستکاران نیست ایشانرا داخل کرتا ہے جسکو چاہے اپنی مہربانی اور گنہگار جو بین او کتا

مِنْ وَلِيِّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ أَمْ أَتَيْنَا مِنْ دُونِ الْبَلَاءِ

ایچ کا ساریک و نہ ہی باری دہندہ ایاد و ستان گرفتہ ہر خدا کا ہوا کوئی نہیں نہیں نہ مددگار کیا اوہوں نے پر تیس میں اوس کے آ

ہر گروہ کا فرقہ ایک ایک ہے
 ہر کلمہ کا معنی وہاں ہوتا ہے اور
 ساری دنیا میں گھر اس کا وہاں ہے
 اس میں ایک ایک اول عربیہ ہے
 ساری دنیا میں ۱۲ صحن

قَالَ اللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ الْحَيُّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

پس خدا ہی ہستی کا ساز و بھونٹہ دیکھو کہ ہر چیز پر ہر چیز پر
سوال اللہ جو ہے وہی ہے کام بنانا والا اور ہی جلاتی ہے اور وہ ہر چیز
قدیر ہے ۱۰ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَكُفُّوا
تو انہیں اختلاف کر دینے پر حرج ہے پس بغیر کرنے

۱۱ اِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ

حوالہ ہے اس میں خدا پر توکل کروم و بسوی اور

۱۲ اَنْتَ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ جَعَلْ لَكَ

رجوع میکنم آفرینندہ آسمانہا و زمین است پیدا کردہ آسمانہا

۱۳ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَمِنْ الْاَنْفُسِ اَزْوَاجًا يُدْرِكُونَ

از جنس شما زنان را و پیدا کردہ از جنس چارہ پیمان استام خنجر اللہ

۱۴ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

اس میں نہ ہر شے کی مانند اور نہ ہی شے کی مانند اور نہ ہی شے کی مانند

۱۵ اَللَّهُ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ

اور استام آفرینندہ آسمانہا و زمین کشادہ میکند روزی

۱۶ اَوْ يُمْسِكُ الرِّزْقَ وَيَشَاءُ وَيَعْلَمُ اَلْغُيُوبَ

اور پس اس میں کہ چاہے اور نہ ہی چاہے اور نہ ہی چاہے

المشور

کے معنی جہنم و اس کے معنی
نہندہ اور

کے بعد ان کتاب کو کہیں
جہنم کے معنی جہنم کے
دراں کے معنی

کے ترازو و فیضان کی کو
جس میں بات پوری نہ ہو
۱۱

فِي اللَّهِ مِنْ نَبِيٍّ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً

در دین خدا بعد از انکہ قبول کروند فرمان اور از انکہ مبارکہ (ایشان) مل
الد کی بات میں جب خلق اوسکو مان گئے اور انکا جہگڑاؤںکے رہا ہے

عَنْ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ

نزو کہ پروردگار انکیا و برائیاں انکے غم و این نراست عذاب
اور انکے رب کے مان اور ان پر غصہ ہے اور انکو سخت عذاب

شَدِيدٌ ۝ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَ

سخت خدا آنت کہ فرود آورد کتاب را براسی
الد وہ ہے جس نے آپاری کتاب بھی دین پر اور

الْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ

ترازو و ترازو پر چر مطلع ساخت ترا بر حقیقت او شاید کہ آمدن قیامت قریب
ترازو اور انکو کیا خبر ہے شاید وہ گہری مابین ہو

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا

زود طلب کنند قیامت را آنانکہ ایمان ندارند بآن و آنانکہ باور داشتند
ستابی کہتے ہیں اوسکی جو یقین نہیں رکھتے اوسپر اور جو یقین رکھتے

مُسْتَفْضُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ الْأَيُّهَا

ترسانہ از ان و سیدانہ کہ آن راستہ آگاہ و پراستہ
او کو اوسکا ڈر ہے اور جانتے ہیں کہ وہ ٹھیک ہے ستا ہے

الَّذِينَ يَتَمَارَّوْنَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝

آنانکہ مکارہ میکنند و آمدن قیامت پر اینہ در گرا ہی دورند
جو لوگ جھگڑتے ہیں اوس گہری کی آسے میں وہ نہیکے میں صبح

وَلَا يَكْفُرُ

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ

خدا مہربانست بہ بندگان خود روزی میدهد ہر کہرا خواہ و اوست
الغنی الغنیز من کان یرید حرثاً للآخرۃ
توانا و غلب ہر کہ خواستہ باشد کشت آخرت

زور آور زبردست و جو کوئی چاہتا ہو آخرت کی کھیتی
نَزِدَ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا
بہتر ایم برای او و کشت او و ہر کہ خواستہ باشد کشت دنیا

بڑا دین ہم او سکوا و سکی کھیتی اور جو کوئی ہو چاہتا دنیا کی کھیتی
نُفُتِهِ مِنْهَا وَمَالَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ
ہر ایم اور بعض دنیا و نیست اور او آخرت بچ نصیب

او سکودین ہم کچھ دین میں سے اور او سکودین آخرت میں کچھ حصہ
أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمُ مِنَ الدِّينِ مَا
آیا کافر انرا ان شرکان ہستند کہ مقرر کردہ اند برا انشان از دین انچہ

کیا او سکی اور شرک میں جو راہ و طریقہ ان کے واسطے ہیں
لَمْ يَأْذُرْ بِاللهِ وَلَوْ لَاحِكْمَةُ الْفَصْلِ الْقَضِي
نقصودہ است آرا خدا و اگر بودی وعدہ فیصل کردن البتہ فیصل کردہ

جس کا حکم نہیں و یا اللہ نے اور اگر نہ ہوتی بات فیصلہ کی تو فیصلہ ہو جاتا
يَذَرُهُمْ وَأَنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
سیان انشان و ہر آئینہ ستمکاران انشان است عذاب درد دہندہ

اون میں اور بیشک جو گنہ گار میں انکو دکھ کی مار ہے

۱۹

ع

وَلَا يَكْفُرُ

۲۰

شُرَكَاءُ

وَلَا يَكْفُرُ

۲۱

نَفِي

وَلَا يَكْفُرُ

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَاءِ اللَّهُ لَنُنَزِّلَ

ابانگو نیند نیامبر انرا کرده است بر خدا و روح غزایں اگر خواهد خدا مهر کند
کیا سیتے من اس کے نام نہ نامہ الہیہ ہو بہ سو الہیہ چاہے مہر کرے
عَلَى قَلْبِكَ وَيُخَيَّرُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُخَيَّرُ الْحَقَّ بِكَلِمَةٍ

بر دل تو و ما بودی ساز خدایهوده را و اثبات میکند و من است بخند
تیر به دل پر او و سادیک الدجوه هم کو او زانت کرنا هیچ کو انی لون
انہ علیہ ذات الصدور و سوال الذی قبل

برائینہ خدا و اناس با یکدیگر سینه است راست آنکه قبول میکند
او کو معلوم ہے جو دنوں میں ہے وہ اور ہی ہے جو قبول کرتا ہے
التَّوَكُّلُ عَنْ عِبَادَةِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ

توہم از جہان خود دوری گردد از جہ ہمارو
توہ اپنے بدن سے اور معاف کرنا ہے برائیاں اور
يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۝ وَيُحِبُّ الْمُؤْمِنِينَ

وَقُولُ يَكْفُرُ دُعَاؤُكَ إِنَّكَ إِيمَانٌ أُوتِيَ
وَعَلُوا الصَّلَاةَ قَسْرًا لَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ

وکار ہواش بستہ کردہ اند و زیادہ سیدہ ایشیز از فضل خود و کافران
جو بے کام کو کہتے ہیں اور برہمنی دیتا ہے او کو اسے فضل اور ہنر کہیں

محمد علاب سلمیہ اور فی سبط اللہ الرضا
 ایسا نہایت غذاب سخت اگر فراخ کردی حدی بزرگوار
 انکو سخت مار سیم اور اگر پھیلے دیکھ اندر دزدی

کتابخانه

في تغيير العادات في الرسم

ليسمعوا
نزيهة الملايكه تسبحوا

فعل

دھڑکی میں
دھڑکی میں

۱۰۰
 یعنی اسد اب او بکون
 ۱۰۱
 جو جو بکون بکون
 ۱۰۲
 جنون نہ او جو بکون
 ۱۰۳
 جو بکون بکون
 ۱۰۴
 جو بکون بکون
 ۱۰۵
 جو بکون بکون
 ۱۰۶
 جو بکون بکون
 ۱۰۷
 جو بکون بکون
 ۱۰۸
 جو بکون بکون
 ۱۰۹
 جو بکون بکون
 ۱۱۰
 جو بکون بکون

Handwritten signature: *James M. Smith*

لِعِبَادِهِ كَبَعُوا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ

بر بندگان خود البتہ فساد میکردند و زمین را بکن فردی آرد اما از

آن بند و کون تو و هم او و ہا وین ملک من بر اہل است و است

مَا يَشَاءُ إِنَّهُ لَعَبَادٌ خَبِيرٌ صَبِيرٌ وَهُوَ الَّذِي

آنچه خواهد بر آنچه خدا بر بندگان خود دانا و داناست و است

يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَطَطُوا وَيَنْشُرُ حَبْلَ

فردی آرد باران بعد از آنکه نماندند و بر آندہ می سازد

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ

و است کار ساز و ستودہ کار و از آیت ہا او آفریدن آسمان ہا

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ

زمین است و آفریدن آنچه بر آندہ کردہ است و میان این دو زمین جانور

عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ۝ وَمَا أَصَابَكُمْ

بر ہم آوردن ایشان و تنگہ خواہ توانست و ہر چه برسد بشما

مِنْ مُصِيبَةٍ فَمَا لَكُمْ أَنْ تَقُولُوا وَبِعِزَّتِ اللَّهِ لَئِنْ

از مصیبت ہا پس بسبب گماشتہ شدہ بمل و دست ہا شما و در میگزد و از

كُنْتُمْ تَقُولُونَ لَنْ يَكُونَ لَنَا مَقْصَدٌ مِنْهُ

کونی تخی سو دلا او سکا جو گما یا نمیدارے ہا تو ہا و فرمایا کہ

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و آنچه برسد بشما و آنچه برسد بشما و آنچه برسد بشما

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و آنچه برسد بشما و آنچه برسد بشما و آنچه برسد بشما

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و آنچه برسد بشما و آنچه برسد بشما و آنچه برسد بشما

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و آنچه برسد بشما و آنچه برسد بشما و آنچه برسد بشما

ربیع

ع ۶

ما

۲ کرا ز صفت
ادبیہ و ادب

الرحمن

۵۸۲
 داخل اور اس کے اوپر ہونے والی ہوائی اور آبی ہوائی
 ہوا اور آبی ہوائی اور آبی ہوائی اور آبی ہوائی
 اور آبی ہوائی اور آبی ہوائی اور آبی ہوائی اور آبی ہوائی

کثيرة وما انتم بمعجزين في الارض وما لكم

بسیاری نیستید شما عاقلانہ کثرتہ در زمین
 بہت ہا اور تم تہکا بنے وایے نہیں بہاگ کر زمین میں اور کوئی نہیں

من دون الله مروي ولا نصير ومن آياته

بجہ خدا
 اللہ کے سوا کسی کام بخدا والا نہ مددگار اور ایک اور کسی نشان

البحار في البحر كالاعلام ان يشاء ليكن

کشتیاہست در دریا مانند کوہا
 چلتے جہاز دریا میں جیسے پہاڑ اگر چاہے تہا میں

الريح فيظلمن روكد على ظميرة ان في ذلك

بادرا پس ستادہ سوز کشتیاہست دریا ہر ایندہ در غمقبہ
 باد پھر رہ جادین سکون ہر ایک ہست پر مغز اس میں

لايت لكل صبار شكور او يوق بهزيم

نہا ہست ہر صبر کنندہ شکر کہ ارندہ رابا اگر خواہد ہلاک کند اس کشتیاہست
 تے ہن ہر ہرٹنے والی کو جو حق مانے باتناہ کہ دے او کو کوئی

كسبوا ويعف عنك كثيره ويعلم الذين

کودند و در بکند زائد از تقصیرت بسیار تا انتقام کند از ان و تابد اندانہ
 کما تے اور معاف تے کہ بے ہمتو کو اور جان لبون جو

يبدلون في ايتنا ما لهم من محيص فما

تبدلت تے ہمیں ہمارے قدر توں میں کہ نہیں او کو بہاگنی کی جگہ ہو جو
 خدمت میکنند در آیات ما کہ نیست ایشان را ج مخلص پس انجہ

البحار
 اثبات الماء و صلا
 الح ان ر
 الی فابین
 الی یج
 ۱۲

يعلم
 اكا

ما من شيء الا عن عنده من خزائن
 او

الشمس

کثیر
ف رکعت

غضب
کتاب
لنزلوا
الرحم

مشورہ سے کام لینا
بہتر ہے
جس کا دین کا دین کا کام

جراؤ
بہتر ہے
لنزلوا
الرحم

بہتر ہے
لنزلوا
الرحم

اَوْ تَكُونُ مِنْ شَيْءٍ فَمَنْتُمْ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْكُمْ
 داورہ شد شمار از ہر خشن کہ باشد اندک بہرہ است از زندگانی دنیا و آنچه برک
 ملا ہے ملک و چہ چیز ہو سہر تہا ہے دنیا کے جسے اور جو
 اللہ خیر و ابقی للذین آمنوا و علیٰ ہم یومئذ
 خداست بہتر است و پابندہ تر بہتر است بر امانک بیان و وہ اندر بر در کا جو و توکل
 اللہ کے مان ہے بہتر ہے اور ہے والا و انہوں جو ہے بہتر ہے
 وَالَّذینَ یَحْتَسِبُونَ کَثْرَ الْاِثْمِ وَالْفَوْحِ شَرًّا
 و بر امانک بیان بہتر ہے از گمان کیر و از جہاں ہوا و چون
 اور جو ہنچے ہن بر سے گناہوں سے اور جہاں سے اور جب
 مَا غَضِبُوا هُمْ یَغْضِبُونَ وَالَّذینَ اسْتَجَابُوا
 خشم می آیند ایشان می آفرزند و انانکہ قبول کردہ
 غصہ آویسے وہ معاف کریتے ہن اور جہوں کے حکم مانا
 لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَمْرُهُمْ شُورٰی
 فرمان پروردگار خود را و پاداشتند نماز را و کار ایشان از مشورہ باشد
 اپنے رب کا اور کڑی کی نماز اور او کا کام سے مشورہ ہے
 بِلَیْنِهِمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ یَنْقُوتُونَ وَالَّذینَ
 بالیکر اور از انچه روزی دادیم ایشانرا خج می کنند و انانکہ
 انہیں کے اور ہمارا دیکھہ خرق کریتے ہن و اور وہ لوگ
 اِذَا اصَابَهُمُ الْبَغْیُ هُمْ یَنْقُصُونَ وَحِجْرًا
 چون برسد بدیشان تعدی ایشانرا انکسار می کنند و نہرانی
 کہ جہاں بر ہو کے چرائی تو وہ ہلا لیتے ہن و ہا اور برائی ہلا

بہتر ہے
لنزلوا
الرحم

سَيِّئَةٌ سَيِّئَةٌ مِثْلَهَا فَمِنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ

بدی بدی است مانند آن پس ہر کہ در گذارد و قیید را بکام آورد پس او را

عَلَى اللَّهِ أَنَّهُ لَا يُكِبُّ الظَّالِمِينَ وَلَمَنْ انْتَصِرَ بِهِ

بر خدا است بر این خدا دوست بخندد و ظالمان را دیر اندیش کسی کی انتقام کشد

ظَلَمَهُ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ إِنَّمَا

ظلم شدن خود پس بر انجم نیست بر ایشان هیچ راه ملامت جز این است

السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلُمُونَ النَّاسَ وَيَعْلَمُونَ

کہ راه ملامت بر انجم است کہ ظلم میکنند مردم را و فساد میطلبند

فِي الْأَرْضِ بغيرِ الْحَقِّ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

در زمین ناحق انجمه ایشان است عذاب دردناک

وَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَمَلٍ الْأَمْوِنِ

وہر کہ صبر کند و بیامزد ہر اندیش صفت از کارهای ایمن و محفوظ است

وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى

وہر کہ گمراہ کند خدا پس نیست او را هیچ کار سازی بعد از او و تری

اَوْ حَكِيمًا هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُونَ

اور حکیم! ہذا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُونَ

وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى اَوْ حَكِيمًا هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُونَ

الحق

راہ
عزت الالف
استعمالیہ

الظالمین لماراؤ العذاب یقولون هذا

ستمکاران چون معاینہ کنند عذاب را گویند آیہ است
گنہگاروں کو جسوقت دیکھیں گے عذاب کہیں گے کہ سب طرح
۴۸۵
الی مراد من سبیل و ترہم یعرضون علیہا
کہو باز کشتن ہیج را ہے وہ یہی کہ اشارت فرما پیش آورہ خود کو کہ
پہر جاسے گے ہی ہوگی کوئی راہ اور خود کیے او کو بتا لائے گئے ہوں گے

خشیعین من الذل ینظرون من طرف خشی و

ستواشیع شدہ از خواری می نگرند گوشہ چشم ہم کنندہ و

خشی کہیں ذلت سے دیکھتے ہیں جہی نگاہ سے اور

قال الذین آمنوا ان الخسیرین الذین خسروا

گفتند اہل ایمان ہر آئینہ زبا بکاران کہتے کہ ذریبان و

انفسہم و اہلہم یوم القیۃ الا ان الظالمین

خوشترن او خود بناوندان خود را از قیامت آگاہ شود آئینہ ستمکاران
اپنی جان اور اپنا گھر قیامت کے دن ستا ہے گنہگار

۴۸۵
فی عذاب مہینہ و ما کان لہم من اولیاء

در عذاب دائم باشند و نہ باشند ایشانرا کارہانان

پر ہے ہن سدا کی مار میں اور کوی نہ ہو سبب او کے حامی

یہ صبر نہ ہم من دوز اللہ من بعد اللہ فیما
کہ نصرت دہند ایشانرا بجز خدا و ہر کہ گراہ کہ از خدا نیست
نہ و نہ کر سبب او کی اللہ کے سوا اور سببوں کا نہ ہے اللہ

لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۝ اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ
 اورا ہی راہی فرمان قبول کیجئے پروردگار خود را پیش از آنکہ
 اوسکو کہیں بہین راہ مانوسہ پر کہ حکم اوس سے پہلے
 يَأْتِي يَوْمَ لَكُمْ مِرْدٌ ۝ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُم مِّنْ مَّجْدٍ
 بیاید نہ دوزی کہ باز گشت نیست اور از جانب خدا نیست شمارائی نہ
 کہ اوس کے ایک دن جو پہلے نہیں اس کے ہاں سے نہ سیلے گا نہ کو بجاؤ
 يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّكَرٍ ۝ فَإِنْ أَعْرَضُوا
 امروز نیست برای شمارائی باز خواست کنند پس اگر روی برگردانند
 اوس دن اور نہ سیلے گا اوس ہو جانا بہر اگر وہ طردین
 فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا ۝ أَرَأَيْتَ إِنْ
 پس نقشہ دیم ترا بر ایشان نگاہبان نیست بر تو
 تو بھکو نہیں بھیجا ہے اون پر نگہبان تیرا ذمہ ہی ہے
 إِلَّا الْبَلَاءُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِثْلَ حَمِئَةٍ
 مگر نعیام رسانیدن ہر آئینہ ما چون بچشایم آدمی را از جانب خود رنجی
 پہنچا دینا اور ہم جب چکایم تین آدمی کو اپنی طرف سے مہر
 فَرِحَ بِهِ الْوَأْنُ وَانْصَبَّ سَيْفُهُ ۝ إِنَّمَا قَدَمَتِ
 شادمان ہو دبان و اگر رسد باو باران بچشایم سببا نچہ پیش فرستادہ
 اوس پر بچشایم باو اگر پہنچی ہے اوسکو کچھ برای بدلا اپنی کمائی کا
 اِيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ۝ لِلَّهِ الْمُلْكُ
 دست ایشان پس آدمی ناسداس دارندہ است خدا ابراستا و شاہی
 تو انسان ہرانا شکر ہے اللہ کا رائج ہے

الشمس

السموات والأرض خلقاً ما يشاء يهب لمن

آسمانها و زمین می آفریند هر چه خواهد عطا میکند خزان بر کرا
آسمان من و زمین من بیدار گشته است جو جابجاست بختناست جسکو

۴۹

يشاء انشا ويهب لمن يشاء الذكورة او

خواهد و عطا میکند پسران بر کرا خواهد با جمع کند برای ایشان
جاست بختان و بختناست جسکو جاست بختناست جسکو

ذكر انا و انشا و يجعل من يشاء عقيماً انه عليم

سنان پسران و دختران و می سازد هر کرا خواهد نازا نیده بر آینه او دانا
بختی و بختان و بختناست جسکو جاست با بختناست جسکو

۵۰

قدره و ما كان لغيره ان يظن ان الله لا

توانست و ممکن نیست هیچ آدمی را که سخن گوید با او خدا
کرست و کسی آدمی کی حد نهین که او سنی است این کریم الله

وحيا او من و انشا و يجعل من يشاء عقيماً انه عليم

باشدت یا از پس برده باشدت یا از پس برده باشدت یا از پس برده
اشاره به یا برده به یا برده به یا برده به یا برده به یا برده به

۵۱

يا ذننه ما يشاء انه على حكيم و كذلك وحيانا

بگو خدا را آنچه خدا خواهد است بر آینه خدا بلند مرتبه است او بختناست جسکو
او یک حکم است جو جاست او یک حکم است او یک حکم است او یک حکم است

اليك روحاً من اهلنا ما كنت تدري ما الكتب

بسو تو قرآن از کلام خود نمیدانستی که چیست
بزی طرفت یک فرشته است که می تو نه جانتا تھا کہ کتاب ہے کتاب

یہ سبیل یوحنا
اور صراط مختلف

فان حضرت مریم کے کلام
نہج پروردہ کے کلام

لا اله الا انت و انت العليم و انت العليم و انت العليم
لا اله الا انت و انت العليم و انت العليم و انت العليم
لا اله الا انت و انت العليم و انت العليم و انت العليم
لا اله الا انت و انت العليم و انت العليم و انت العليم

وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَن

وہمیدانستی کہ جیسیت ایمان و لیکن ساخنہ ایم و حی را روشنی راہ ہما نم کہ
نہ ایمان پر ہیے رکھی ہے ہر روشنی اس سے راہ و ستارہ ہے کہ

نَشَاءُ مُزَيَّنًا بِدِينِكَ لَنَهْدِيَ إِلَى صِرَاطٍ

خواہیم از بندگان خویش و ہر آئینہ تو بہت میکنی بسوی راہ

جامین اپنے بندوں میں اور تو آئینہ ہو جاتا ہے جیسے ہی راہ

مُسْتَقِيمٌ صِرَاطُ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

راست راہ خدا کہ اور ستارہ در آسمان ہا بہت

راہ الہی جسکا ہے جو کچھ ہے آسمان و زمین

وَمَا فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ

و آنچه در زمین است آگاہ تو بسوی خدا باز ہر ذرہ کارا

اور زمین میں سنا ہے الہی کہ ہر شے ہے کاوکی

سُورَةُ الرَّحْفِ نَزَلَتْ بِمَكَّةَ ثَمَّ الدُّخَانُ

ایاتھا ۸۹ و کلماتھا ۴۲ و حروفھا ۳۰ و رکعاتھا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دین

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

اِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ
اَوْفَا
اَكْثَرُ

فان میں نے اس پر سب سے
 نہیں نہیں کیا پھر بخیر سو فکریں
 کے گلوکار کا ہوا

وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

و اگر سوال گنی از ایشان که چه کس بنا فرید آسمانها و زمین را

لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝

البته گویند بنا فرید اینها خدا غالب دانای است

جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا

که ساخت برای شما زمین را بساطی و ساخت برای شما در زمین اینها

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ

بود که شما راه یابید و وی است که فرو فرود آورد از آسمان

مَاءً يَقْدَرُ فَاَنْشُرْنَا بِكَ بَلَدًا مِّثْلَ لَآكٍ ۝

آبی باندازه پس نده کردیم بان شهر مرده را زنده بر آورده خواهیم شد

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمُ مِّنَ

و وی است که بنا فرید اصنام حیوانات تمام آن رخت برای شما

الْفُلُوكَ ۝ لَا تَقْرَبُوا كُتُبَ ۝ لَتَسْتَوْفُوا عَلَى

کتابها و از چهار بابیان چیز را که بران می شود تا رسیده بشینید

مهدا
ارجح
ارجح

مينا
ارجح
ارجح

مينا
ارجح
ارجح

مينا
ارجح
ارجح

مينا
ارجح
ارجح

مينا
ارجح
ارجح

نور

فصل در بیان فضیلت و عظمی
و جلال و کبریا و تعالی
و جلال و کبریا و تعالی

۱۵

۱۶

۱۷

قد یعنی تبارک و تعالی
اعلم ان

ظهوره ثم تذکروا انعمه ربکم اذ استنقذکم

بیت مرکوب باز یاد کنید نعمت پروردگار خود را و اینکه در استنشید
او سکی بیست بر پیر باد کرد پس رب کا احسان جب پیشه جو

علیه و تقولوا سبحان الذی معکنا هذا

بر آن بگویند یا کی خدا را که مسخر ساخت برای ما این کوه
اوسپر اور کوه پاک ذاتی که ده حسن پس میں دیا ہمارے پاس

ما کنا له مقرین و انما الی ربنا المنتقلین

ہرگز نبودیم بر آن تو را و بر آیت ما بسوی پروردگار خویشین
ہم نہ تھے او کے مقابل ہونے والے اور ہمارے رب کی طرف ہر جا

وجعلوا له من عبادہ جبرء ان الارضین

و مقرر کردند بر خدا از بندگان و اولاد را بر آیت او کے
اور ہماری ہے انہوں نے اور سکو اولاد او کے بندوں کے تحقیق انسان

لکفوا مبین ام ائخذ مما یطوق بذات قریضکم

ما سبب ظاہر است آیا فر گرفت خدا از غما و قات خود و غیر
بڑا نا شکر ہے میری کیا کہہ بین ابی پیدلن بین سبب بیان و تکرار

یا المبین و اذا البشرا حذرهم بما ضرب للفرسین

بہ بیان و چون خبر داده شود کی از ایشان تولا یا پیشتر بیان
ہے اور جب اون میں کسی کو خبر می ہے اوس خبری جو حرمی نام

مثلا ظل وجهه مسود او هو کظیم او من

ہر وی اوسماہ کرد و او بر غم باشد اما آری
سایہ دل ہے اوسکا سونہ سبب او را دل میں ہوتا اولی

يُنشِئُوا فِي الْحُلِيِّ وَهُوَ فِي الْخَصَامِ غَيْرُ سَمِينٍ

کہ پروردہ میشود و وزیر و او در صف خصوصیت ظاهر میکرد و در آخر کار کرده

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ انْشَاءً

و دفتر مقرر کردند فرشتگان را کہ بندگان خدا اند

أَشْهَادًا خَلَقَهُمْ سِتْ كِتَابٍ شَهَادَةً

آیا حاضر بودند نزدیک آن فرشتگان نشان نوشته خواهد شد این گواهی نشان

يُسَدُّونَ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

برسبده خوانند و گفتند که از آن اگر خواستی خدا پرستش میکردیم

مَا لَكُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

منیت ایشان را با مقدمه و اش نیستند ایشان مگر دروغ گوئی

أَمْ أَمِيتَهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَكْبِرُونَ

آیا داده ایم ایشان را کتابی پیش از قرآن پس ایشان بان کتاب چنانچه

بَلَا قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثِمِينَ

نی نی بلکه گفتند هر آینه ما یافتیم پدران خود را بر مبنی و بر آئین پدری ایشان

بَلْ كَذَّبْتُمْ عَنْ يَمِينِكُمْ فَاصْبِرُوا لِمَا دَاخِلُكُمْ بِهِمْ كَذِبًا

بلکہ کہتے ہیں کہ یمن کے پاس سے ایجاب داد کہ ایک راہ پر اور ہم اوستی قدم نہیں

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

۱۸

۱۱

عِنْدَ

عِنْدَ

أَشْهَادًا

أَشْهَادًا

۱۹

۲۰

۲۱

یُنشِئُوا کِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَكْبِرُونَ

یُنشِئُوا کِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَكْبِرُونَ

کون

۲۲

مُهْتَدُونَ ۝ وَلَئِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ

راہ یافتگانیم و چندی نفرستادیم پیش از تو

فِي قُرْيَةٍ مِنْ قَبْلِكَ ۝ قَالَ مُتَرَفِّعًا اَنَا وَجَدْتُهَا

در ایچ و ہی ترسانجده را اگر گفتند منہاں آن رہ نہ آئیہا نہیں

۲۳

اَبَاءَنَا عَلٰى اُمَّةٍ وَاَنَا عَلٰى اٰثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ۝

پدران خود را بر دینی و ہر آئینہ ما برے ان ن متابعت کنندگانم

قُلْ اُولٰٓئِكَ جُنُودُكُمْ يٰٓاَيُّهَا مِمَّا وُجِدْتُمْ عَلَيْهِ

گفت چنانہا بر متابعت پدران مغربی نیاید اگر چہ دورہ ام نہیں زیادہ تر راہ نمائندہ ایشان

۲۴

اَبَاءَكُمْ قَالُوا اِنَّا اِمَّا اَرْسَلْنَا بِهٖ كُفْرًا فَانْتَهٰ

پدران خود را گفتند بر آئینہ ما بفرستادہ شدہ ابراہ آن متقدم ہیں انتہا نہیں

۲۵

ع ۸

مِنْهُمْ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِيْنَ

از ایشان حال پس نگر چگونه بود عاقبت دروغ دانندگان

وَ اِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لٰكِيْہٖ وَ قَوْمُہٗ اِنِّیْۤ اِبْرَءٌ مِّمَّا

و یاد کن چون گفت ابراہیم اپنے قوم خود را آئینہ من بی تعلف را بخند

جنتکم
قل
غیر طع

اپنی برائی

۵۹۴
 کہ ہر ایک کو اپنی جگہ پر لایا گیا ہے
 حضرت ابراہیم علیہ السلام پر
 خدا تعالیٰ کی طرف سے

تَقْبِلُونَ ۝ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ
 پیشکش کیجئے گا کسی کو یا نہیں دے گا پس ہر آئندہ اور ہر آئندہ
 جسکو چاہے ہو مگر نہ جسکو چاہے نہ ہو سورہ مجکو راہ و یگانہ
 وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّكُمْ تَجِيبُونَ
 و ساخت خدا تعالیٰ کلمہ تو حیدر را سخن باقی اندہ و فرزند انانہ و کافران جو
 اور یہی بات چہے جو گویا ابی اولاد میں شاید وہ رجوع رہیں
 بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَيَاتًا مِّنْ قَبْلُ
 بلکہ ہرگز نہ متاعیم انہیں اور پدر ان انہیں تا وقتیکہ آمد بدیشان میں رہا
 کوی نہیں پرین برینے گویا انکو اور پسینے ابی او کو پہان کہ کہ گناہ و درین
 وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ۝ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا
 و پیغامبر ظاہر اور رسول کہول ستا والا اور جب پہنچا او کو سچا دین کہنے لگیے
 سِحْرٌ قَدِيمٌ ۝ وَقَالُوا لَوْلَا نَزَّلَ هَذَا
 جادو و ست و ہر آئندہ ماہدان اسفندہ ہم و گفتند جو انہ فرود فرستادہ خدا ان
 جادو و ست اور ہم اسکو نہ مانیں گے اور کہنے ہیں کیون نہ آتا یہ
 الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْفَرِيقَيْنِ عَظِيمٌ ۝ اِهْم
 قرآن بر مردی بزرگ از این این فودہ آہان انان
 قرآن کسی بر طیس مرد پران و دینے کہے و کا وہ
 يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ حُنَنٍ فَسَمَّا بِيَكْنَهُمْ
 قسمتے کہندہ رحمت پروردگار ترا مسمت کردہ ایم و میان انان
 بانٹتے ہیں پر رب کی مہرینے بانٹی ہے ان میں

۲۶
۲۷

۲۸

۲۹

۳۰

۳۱

کہ ہر ایک کو اپنی جگہ پر لایا گیا ہے
 کہ ہر ایک کو اپنی جگہ پر لایا گیا ہے
 کہ ہر ایک کو اپنی جگہ پر لایا گیا ہے

(۱۳۰)

میں نے اپنے خطرات کو
دعا کر کے اٹھایا

وہ اللہ کے روزی و نیک
نور ان کی غور و نظر سے
سب کو ان کی غور و نظر سے

سَقْفًا
حجۃ الہد
و ازادہ کلمت

مَعِيشَتِهِمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ
بَعْضًا سُلُوكًا

۱۳۱ وَرَحْمَتِ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ۝ وَكُلًّا

۱۳۲ اَنْ يَكُونَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً لِّجَعَلْنَا لِمَنْ

۱۳۳ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سَقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمِنْ

۱۳۴ عَلَيْهِمْ يَظْهَرُونَ ۝ وَلِبُيُوتِهِمْ اَبْوَابُ وَسْبِي

۱۳۵ عَلَيْهِمْ يَتَكَلَّمُونَ ۝ وَنَزَحْنَا عَنْهُمْ اَنْ يَكُونَ

۱۳۶

۵۹۶
 در این کتاب که در این دنیا و آخرت
 از این کتاب که در این دنیا و آخرت
 از این کتاب که در این دنیا و آخرت

لَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ سَمْعًا وَلَكِنْ
 گر آنکه پرهیز کنید از گمانی دنیا و آخرت
 مگر بر شاوینا کیست
 اور به پهلای که بر شاوینا
 لِلْمُتَّقِيْنَ ۝ وَهِيَ اَنْ يَّهْتَفُوا عَنِ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نَقِيْضٌ
 متقین است و هر که غافل شود از یاد خدا
 او نمی تواند بود که در این دنیا و آخرت
 لَهٗ شَيْطٰنٌ اَنْفٰهٖ اَلَهٗ قَرِيْنٌ ۝ وَ اَنْفٰهٗ لِيَصْدِقَ
 بر او شیطان است و هر که غافل شود از یاد خدا
 او نمی تواند بود که در این دنیا و آخرت
 عَزَّ السَّبِيْلُ ۝ يَكْسِبُوْنَ اَلْهٰوْمَ وَ هٰوِيْ
 از راه و آدمیان می پندارند که ایشان راه یابندگانند
 حَتّٰى اِذَا جَآءَ نَاقَالْ يَلْبِثُ يَلْفِيْ وَ يَلْبِثُ لَعَلَّ
 تا آنوقت که آدمی بپاید شیطان گوید یا شیطان خود ای کاش در میان و در میان
 اَلْمُشْرِقِيْنَ فَيَلْبِسُ الْقُرْبٰنِ ۝ وَ لَنْ يَنْفَعَكَ الْيَعْمٰ
 شرق و مغرب بود پس بپوشد در میان و در میان
 اِذْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ فِى الْعَذَابِ مُشْتَرِكِيْنَ
 از آنکه ستم کرده دید آنکه در عذاب با هم شریک باشند
 جب تم ظالم هر چه است پس ستم که تم مار من شامل بود

لَا
 غیر ف
 کف
 دل به گفت
 ویک
 یقین
 دل به گفت
 حال

چنانچه
 از کس
 در این دنیا و آخرت
 منوره بر این است
 در این دنیا و آخرت
 در این دنیا و آخرت
 در این دنیا و آخرت

در این دنیا و آخرت
 در این دنیا و آخرت
 در این دنیا و آخرت
 در این دنیا و آخرت

اَفَاَنْتَ تَسْمَعُ الصَّوْتِ اَوْ تَهْتِكُ الْعَمَى وَمَنْ كَانَ ضَلَّالًا
 یا محمد آیا تو می شنوی که اینها باراه می تو می شنود که از او غافل گردی
 و سبک تو سبک است و سبک تو سبک است و سبک تو سبک است
 مَبِينٌ ۝ فَاَمَّا نَدُّهُمْ لَكَ فَاِنَّا نَحْنُ مُسْتَبِينٌ
 ظاهر است پس اگر ازین عالم بیرون ترا پس ایستاده اند و انعام
 اَوْ نُرِيكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُ فَاِنَّا عَلِيمٌ ۝
 یا ایست که بنایم ترا آنچه وعده دادیم بایشان پس برآیند بپیشانی تو و انعام
 فَاَسْمِعْكَ بِالَّذِي اَوْحَى الْيَكْ اَنَّكَ عَلَى
 پس شنیدن بآنکه وحی است و آنکه وحی است و آنکه وحی است
 صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَاِنَّ لَكَ لَدُنَّا لَ لَفَتْحًا
 راه راست است و برآیند قرآن بدست ترا و قوم ترا
 وَسَوْفَ تَسْأَلُونَ ۝ وَنَسْأَلُكَ مَنْ رُسُلَنَا مِنْ
 و شما سوال کرده خواهید شد و پرسش احوال آنکه رستاده بودیم
 قَبْلَكَ مَنْ رُسُلَنَا اَجْعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ
 پیش از تو از پیغامبران خود آما ساخته بودیم بجز خدا
 بختی پیشه گویی بختی رستگاری بن رحمن سبک است

مَدَّ الْعَيْنَ
 طم و اما لفتان
 مَدَّ الْعَيْنَ
 طم

۹۸
 ملاقات ہو یا اور بسنے اور اس کے احوال کا
 کتابوں سے تحقیق کر رہی ہیں
 یہ سننے کی باتیں ہیں

۲۵
 اِلٰهَةً يُعْبَدُونَ ۝ وَكَذٰلِكَ اَرْسَلْنَا مُوسٰی بِآيٰتِنَا

معبودان دیگر کہ پرستش کر رہے تھے اور آریز فرستادیم موسیٰ راہا نشانہا
 اور حکم کہ جو بے جاؤں اور پہنچے بھیجا موسیٰ اپنی نشانیاں دیگر

اِلَی فِرْعَوْنَ وَمَلَآئِهِ فَقَالَ اِنِّیْ رَسُوْلٌ رَّبِّ

کبیر فرعون و اشراف قوم او پس گفت ہر آئینہ من پیغامبر پروردگار
 فرعون اور اوس کے سرداروں پاس تو کہا میں بھیجا ہوں جہاں سے

الْعٰلَمِیْنَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيٰتِنَا اِذَا هُمْ مِنْهَا

عالمہا ام پس آن ہنگام کہ آید بدیشان باشت نہاد ماگہاں لک اراں
 پھر جب لایا اون پاس ہماری نشانیاں وہ ٹوٹے اوتوں پر

يَضْحَكُوْنَ ۝ وَمَا نُرِيْهِمْ مِنْ اٰیَةِ الْاٰهٰی اَكْبَرُ

میںندیدہ یعنی نمودیم باشتان بقی نشانہ گردی بزرگتر
 سے اور جو دکھاتے تھے ہم اونکو نشانی سو دوسرے سے بڑی

مِنْ اَخْتَا وَاَخَذْنٰهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ

ازقرین خود و گرفتار کردیم انہارا یعقوب
 اور بڑا سے انکو تکلیف میں شاید وہ

يَرْجِعُوْنَ ۝ وَقَالُوْا اٰیٰتُہُ السِّحْرِ اَدْعٰکُنَّ اَرْبَکَ

رجوع کنند وگفتند ای جادوگر دعا کن برای ما بجنا پروردگار
 باز آویں اور کہنے لگے ایجاد کر بکار ہمارا سے پیچ کو

یٰمَآکَہْدُ عِنْدَکَ اِنَّا لَمُهْتَدُوْنَ ۝ فَلَمَّا کَشَفْنَا

یاں اسما کہ وحی کردہ است نزدیک ہر آئینہ مارا ہا شکام کہیں ہنگام کہ کردیم
 جب سکھار کہا ہے بھگو ہم مقرر راہ پر آونیکے بہر تپ پہنچے اوٹھالی

ع

۲۶

۲۷

۲۸

۲۹

ایک

بجوت الامم
 لاسم

موسیٰ علیہ السلام

دعوت

عَنْهُ الْعَذَابُ إِذَا هُمْ يَنْتَقِبُونَ ۝ وَنَادَىٰ

از ایشان که عقوبت را ناگهان ایشان عهدی شکسته و آواز داد
اون پر سے نکلیف تھی وہ وعدہ توڑ داتے اور کھارا

فِرْعَوْنَ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَقَوْمِ أَلَيْسَ لِي مَلِكٌ

فرعون در میان قوم خود گفت ای قوم کہیں امانت پست پائیں
فرعون اپنی قوم میں بولا ای قوم میری پہلا جگو نہیں حکومت

مِصْرَ هَذِهِ الْأَرْضُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا أَنْهَارٌ

مصر داین جو بہا میرود زیر کوشک من
مصر کی دور بہ نہرین جاتی ہیں میرے نیچے کیا

يَبْصُرُونَ ۝ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مِثْلِي

میں بہیند فی بلکہ من بہترم ازین شخص کہ خوارست بہین
تم نہیں دیکھتے کہ پہلا میں ہوں بہتر اس شخص سے جسکو عجب

وَلَا يَكَادُ يَبِينُ ۝ فَلَوْلَا الْفِتْنَةُ عَلَيْهِ أَسْوَدَتْ

و نزدیک نیست کہ سخن واضح گوید کس چراغ فروغ آورده نہد بر شقیق شناسنا
اور صاف نہیں بول سکتا کہ بہر کیون نہ آہستہ آہستہ

مِنْ ذَهَبٍ وَجَاءَ مَعَهُ الْمَلَأُكَةُ مَقْتَرًا

از زر پائید ہمراہ اوشیکان
سویکے پائے او کے ساتھ نہتے پرا باندہ گرفت

فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْوَمَ

پس یہ عقل کو قوم خود را پس متول کرد نہ فرمان اور پر آئینہ ایشان بود کردہ
پہر عقل کہو دی اپنی قوم کی پہر اوسیکا کہا مانا مقدرہ ہتے لوگ

اوس گریہ میں کہیں
میں سے حکمران سے پوچھا
میں سے نہیں میں سے پوچھا
خارج میں لا تابا کلاش

طاہری وزیران
حضرت میری علیہ السلام
آسیو کہ وہ آسیو

یہاں حضرت موسیٰ اور ہوں

بہر باندہ کہ ۱۲ مو
سایہ فی کرمی ہونی باقی
کلیف اور جس ایسے بہر باندہ ہونا
وہ اب کنگی بہت طاہر ہے

[illegible]

فَسَقِينَ ۝ فَلَمَّا أَسْفَوْا ابْتِغَيْنَا لَهُمْ فَاغْرَقْنَاهُمْ

فاسق پس آن بکام که چشم او در میان انتقام و شکر علم از ایشان پس از حکم
بی حکم بهر سبب بگویند و لای شکر او نیستند بدانکه هر دو را بدو دانند

اجمعين ١٠ فجمعنهم سكرًا ومثلاً للآخرين

سب کو یہ خبر ہو گئی کہ ان کے گھر میں ایک ایسا بڑا کھانا ہو رہا ہے جس کا نام "کھانا" ہے۔

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ

و انگاه که درستان زده شد ایسر مریم بیاگاه قوم تو را درین کجاست

بصالحين ○ وقالوا أءالطعننا خير من هذا هو ما

آواز بلند میگفتند گفتند آبا معبودان ما بهتر اند یا عیسی

ضریف لك الاحكام

نمودند با تو کر بکار برده بلکه ایشان نوی
ستاد محترم که

جو درین محنت پر سب متذکر یکو بکنند بهر دوگ بین جهنگ او
از سید احمد القاسمی

این بود که عیسی علیه السلام و جلاله صلا
تسبیست عیسی گریه کرد که انعام کرده ایم بر تو و سخیم او را نه

وہ کیا ہے ایک بچہ کہ اپنے اوسپر فضل کیا اور کہا کیا

بنی اسرائیل ۵ و لو نشاء لعلنا منکم
و اگر سخنان حقیم البته گرد می که بدل شما

اور اگر ہم چاہیں نکالیں ہمیں

سکفا
فیر

یصلک
اک
کے

Handwritten text in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is illegible due to the quality of the scan and the nature of the bleed-through.

والتعجب من
 انما الله لا يخلق
 حافضاً لروايتهم
 حافضاً لروايتهم

تكملة

ما ينبغي ان يكون
 من انما الله لا يخلق
 حافضاً لروايتهم
 حافضاً لروايتهم

۴۰ مَلَأَكُمُ فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ۝ وَانَّهُ لَعَلَّكُمْ
 زشتگان در زمین خلق شوند و بدانند عیسای نشانده است
 ۴۱ لِّلشَّائِطَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُون ۝ هَٰذَا
 نیابت این شیطان هستند و در نیابت و گویا محمد پروردگار من کند این
 افسوس که بگو سواد بین بود که نگردد او میرا که با نوح
 ۴۲ صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝ وَلَا يَصُدُّكُمْ عَنْهُ الشَّيْطَانُ
 راه راست و باز ندارد شمار شیطان
 ۴۳ إِنَّكُمْ لَكُمْ عِدٌّ صَبِيحٌ ۝ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
 ساریه او درین نشان ظاهر است و نگاه که آمد عیسای با هم
 ۴۴ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلَئِنْ لَكُمْ لَبَعْضٌ
 گفت آورده ام بشما حکمت را و آمده ام تا بیان کنم برای شما بعضی
 ۴۵ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 آنچه اختلاف می کنند در آن پس ترسید از خدا و فرمان من را
 ۴۶ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوا اللَّهَ هَٰذَا صِرَاطٌ
 بدانند خداوند من و پروردگار شماست پس پرستید و اینست
 ۴۷

مَبْلُوسُونَ ۝ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا

پڑھنا اور سمجھنا شروع کر دے اور یہی علم نہیں کیا لیکن ہے

هَمْ الظَّالِمِينَ ۝ وَنَادَىٰ أَمْلَأْ لِي بَقْضِ

وہی سینے الناف اور بچا بیٹے اسی مالک کہ جس کا فیصلہ کہیں

عَلَيْكُمْ رَبُّكُمْ قَالَ إِنَّكُمْ مُّكُفَّرُونَ ۝ لَقَدْ

برما پروردگار تو را که گویند بر آینه شما همیشه باشند گمانید هر آینه
یتراب و ده سپهر که در شکوه است

جَسَدُكَ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّكَ تَزْكُو بِالْحَقِّ كَرِهًا

اور ہمیشہ سخن راستہ را ولیکن اکثر شما سخن راستہ را خالیانید
 ہم لایق این تمنا را پس بچا وین یرقم بہت لوگ بھی مانتے ہیں کہ

امام رضا (ع) امامنا مبرمون ○ امیر مجید

آغا غم کردہ اندھم برکار کے پس بر آئندہ غم ہم کو کف نہ آئی سدا رہے

نَا اَنْتُمْ مِثْلَهُمْ وَجِي اَحْمَدُ بِي وَرَسُلُنَا

وہابی سنیوں میں یہاں ایسا اور سرگوشی ایشیاء اور ہندوستان میں
میں نہیں ہوتی اور سنو وہ کیوں نہیں اور ہمارے ہندو

لَا يَكْفُرُونَ ۚ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ

نزدیک ایشان می گویند بگو اگر بفرض باشد خدا را آفرینند
نیکوئی ما من بگویند اگر سور حسن کو ادا داد

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

بسم الله الرحمن الرحيم
بمراة الله
اشهد على الرسم

مجلس السبعين

فصل فی بیان احوال و حال

وله
فان
الشيء

سید احمد علی خان

۳۵

فَاَنَا اَوَّلُ الْعَبْدِيْنَ ۝ سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ
 ۸۱ ۱۰۰
 ۸۲ ۱۰۰
 ۸۳ ۱۰۰
 ۸۴ ۱۰۰
 ۸۵ ۱۰۰

يَلْقَا
 حَيْثُ جَاءَ
 ۵۱ وَخَلَّاتُ مَرَجٍ
 فِي الطُّورِ

۵۱ وَخَلَّاتُ مَرَجٍ
 فِي الطُّورِ

۶۰۵
 ہر کس کو ایسی دعا ہے کہ اس کا ہر کام آسان ہو اور ہر دشمن سے محفوظ رہے
 ہر کس کو ایسی دعا ہے کہ اس کا ہر کام آسان ہو اور ہر دشمن سے محفوظ رہے
 ہر کس کو ایسی دعا ہے کہ اس کا ہر کام آسان ہو اور ہر دشمن سے محفوظ رہے

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفْعَةَ
 اور ان کے لئے جو ان کے لئے دعا کرتے ہیں وہ اس کے لئے شفاعت نہیں کر سکتے
 إِلَّا مَنْ شَاءَ يَلْحَقْ بِهِمْ رَبُّهُمْ فَيَقُولُ لَهُمْ
 لیکن جس کو چاہے وہ ان کے ساتھ جاتا ہے اور ان کو خبر دیتی ہے اور ان کو
 سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ قَالُوا اللَّهُ فَاَنَّى
 سوال کنی ان کو ان کے لئے کہ ان کو کس نے پیدا کیا ان کا جواب ہے کہ اللہ نے ان کو پیدا کیا
 يَقُولُونَ ۚ وَقِيلَ لَهُ رَبُّكَ اَنْ هُوَ لَا يَقُولُ
 کہ وہ کہتے ہیں کہ ہاں اور کہا گیا کہ تو کہہ دے کہ وہ کہتا ہے کہ ہاں
 لَا يُؤْمِنُونَ ۚ فَاصْفَعْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمْ وَسَلِّمْ
 کہ وہ نہیں ایمان لاتے لہذا ان کو صدمہ پہنچا دے اور کہہ دے کہ سلام و سلام
 لِمَنْ ۚ

۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹

قسیر
 غفران

تعلیم

خواہند و است
 آفسہ معلوم کرین
 سورة الدخان نزلت بمكة ثم الجاثية
 آیاتہا ۲۵ و کلماتہا ۲۲ و حروفہا ۱۳۲ و رکعاتہا ۲

ہر کس کو ایسی دعا ہے کہ اس کا ہر کام آسان ہو اور ہر دشمن سے محفوظ رہے

مكتبة جامعة القاهرة

ان کے لئے

بہارِ نبویؐ

قلم بشارت
 روح محفوظین
 والو کو لکھ دیتے ہیں
 سید الفیاض

521
521

بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ۖ وَالْكِتَابُ الْمُبِينُ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي

مستم بکتاب واضح کہ ہر ایک مافر و آفرین کا بار
مستم پہ اس کتاب واضح کی سہجی اور سکو تبار

لَکھ مَبرکہ اِنَا کَے مَندَرین ۰ فِیہا

شب مبارک ہے ہر اینہ مابودیم ترساندہ درخش مبارک
 ایک برکت کی رات من ہم مین کہہ سنا واسطے اوسی من

يُفَرِّقُ كُلَّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۝ أَمْ أَمْرٌ مِنْ عِنْدِنَا أَلَّا

فبعل كزده ميشود هر كار استوار فرود آرد و هم آنرا بوجي كردن از تركيبي بنام
جدا هو تاسيه بر كام جانجا هو او هم بوجي كردن از تركيبي بنام جدا هو تاسيه

کَیْلاً مِنْ سَلٰتٍ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِیْعُ

[illegible]

فَلْيَلْمِ اللَّهُ رَبَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَا يُلِيمُهُمَا
وَمَا يَدْرِي مَا تَكْفُرُونَ

جاننا رب آسمانوں کا اور زمین کا اور جو ان کے بیچ ہے

۱۰ لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
 اگر یقین کنه ۱۰ نیست هیچ معبود مگر او زنده و میکنه و می برانده

اگر عثمٰنو یقین ہے کہ کسی کی زندگی نہیں سوا اویس کے جلا نا، اور تہا

سید محمد رفیع

رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ بَلْ هُم بَشَرٌ

رب تبارک و تعالیٰ کی تعریف و ثناء

شَكَكَ يَحْمِلُ ۝ تَارِقَتُهُمْ تَأْتِي السَّمَاءَ

ہمیں کہتے ہیں کہ سو تو راہ کی گھبراہٹ سے بے خبر ہو کر رہ گئے ہیں۔

سَخَّانِ مَبِیْنِ ۝ یَقْسِي النَّارُ فَمَا عَصَا ۝

یسی انسانوں کا

وہو ان سرخ جگہ پر لے لو گھر کو نہایت دیکھ کر

﴿ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴾

ایک رب کہوں کے جسے میرا گھٹ

لَقَدْ كَرَّمْنَا دَاوُدَ وَهَارُونَ وَيُوسُفَ وَأَيُّوبَ وَإِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَاقُونَ وَيُحْيَىٰ وَنُوحًا وَهَارُونَ وَشَاوْنَ وَكَانَ يُؤْتِيهِمْ مَّا يَشَاءُونَ وَكَانَ يُؤْتِيهِمْ مَّا يَشَاءُونَ وَكَانَ يُؤْتِيهِمْ مَّا يَشَاءُونَ

نہ بود ایشانرا پسند که فتنه و تحقیق آمد بود ایشان یغما بر ظاهر
ن می آید که سببها او را چکا اون پس سول که اسما والا

۱۰۸

روی گردانیدند. از دو گفتند این شخص موقوفه شد. آدیو ایست. لکنیه

وہیں سے پیٹ پیسری اور کھینے لگے سکھانا سے باز آئے۔

فَوَالْعَذَابِ قَلِيلًا أَلَمْ تُعْمِدُون ۝

ماده غذاییم اندکی هر آینه شش عود کفنه پدید در کفر

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۰۰

سیدنا محمد بن عبد اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

... ..

طابقہ بین الاقوامی قانون کی

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

هو جاؤ فدا پر بھارا ہے کرب کو کہ یہ ہو کر
ایک شیرازہ دریا ہوں

وہاں تیرا رہ نہ دو کو احوال
فراق کی آگ لگی ہے

اس سے پہلے احوال
یہ بھی یاد رکھ لو کہ

النجان

من بعد انکه از این

من بعد انکه از این

بسم الله الرحمن الرحيم

العذاب لهم من فرعون انه كان عاليا

عذاب خوار کننده که از جانب فرعون بود بر این فرعون بود که

من المفسرين ولقد اخترناهم على علم على العالمين

از تفهیم کنندگان و بر آنکه برگزیدیم بنی اسرائیل را که استبر عالمها

وانتبههم من الآيات ما فيه بلاء مبين

و در این بشارت استم معجزات ایمنه در آن امتحان ظاهر بود

ان هو لا يفلحون ان هي الا موتنا

بر آنکه ایستاده بگویند که نیست عاقبت کارگر من و

الاولى وما نحن بمسرين فاتوا بابائنا

خسبند و شتم ما بر آنکه شده پس بپای پدران ما

انكم صدقين اهو حيرام قوم

اگر سید راست گوئی ای ایستاده بهترند بار قوم

نبي والذين من قبلهم اهلكهم الله

پیغمبر و آنکه پیش از این بودند هلاک شدند آنها را بر آنکه

نبي والذين من قبلهم اهلكهم الله

استاد محترم
مفتی محمد رفیع
رحمۃ اللہ علیہ

کون

فَاعْتَلُوا
ادک دھن
وہ آب کو زمین
سینہ پر اسی

اِنَّكَ
ن

مقام
اک کر

۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵

فَالْبَطُولُ ۞ كَفَى الْحَمْدُ ۞ خَذِرَةٌ فَاَعْتَلُوا ۞
در کنگھا ۱۰ مانده پوشیدن آب گرم گوئیم ۱۰ خشکا بگیردین اگر کسی ۱۰ شکستین
پیشون من ۱۰ جیسے کہوتا ۱۰ بانی یکتو ۱۰ سکوا اور پکیل بجاؤ
الی سوائے الجحیم ۱۰ تو صبراً فوق راسہ من
لبوی میانه و زری ۱۰ باز بر نیزه بالا دسراو ۱۰ ان
یچون پنج و وزی ۱۰ پھر خوا اسکے
عَذَابُ الْحَمِيمِ ۞ ذُقْ اِنَّكَ اَنْتَ الْغَزِيْرُ الْكَبِيْرُ ۞
آب گرم کہ عقوبت ۱۰ اگر گوئیم پیش بر آئینہ توئی بزم خود بزرگو ار کر امتق
جلتہ بانی کا عذاب ۱۰ بہر جگہ تو ہی ہے ۱۰ عنت در سردار
اِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ يَمْتَرُوْنَ ۞ اِنَّ الْتَقِيْنَ ۞
ہر آئینہ نیست ۱۰ بخیر در ان شبہ ۱۰ سیکردن ۱۰ بر آئینہ متقیان
بحد وہی ہے ۱۰ جہین تم وہو کار کہہ پتے ۱۰ مشک و روایے
فِي مَقَامٍ اَمِيْنٍ ۞ فِي جَنَّتٍ وَعِيْوَنٍ ۞ يَلْبَسُوْنَ ۞
در جاگاہ ۱۰ با ارمین ۱۰ ہند ۱۰ در پوشنا ہا ۱۰ چشمہ ۱۰ ہا ۱۰ پوشند ۱۰ شاک
کہہ من ۱۰ ہن ۱۰ جین کے ۱۰ با غومین ۱۰ اور جہین ۱۰ ہن ۱۰ ہستے ۱۰ ہن ۱۰
مَنْ سَنَّاسٍ ۞ اسْتَبْرَقٍ مُّتَقَبِّلِيْنَ ۞ كَذٰلِكَ ۞
از حرر نازک ۱۰ حصہ برک ۱۰ روبرو ۱۰ یکدگر شدہ ۱۰ انجین ۱۰ شدہ ۱۰
رشتی ۱۰ تلی ۱۰ اور کا ۱۰ ڈسے ۱۰ اکن ۱۰ و سیکر ۱۰ سانسے ۱۰ اسطرخ
وَزَوْجِهِمْ بِجُودٍ عِيْنٍ ۞ يَدْعُوْنَ فِيْهَا ۞
و کہ خدای ۱۰ کنیم ۱۰ شاک ۱۰ با حور کشادہ ۱۰ چشم ۱۰ بطلبند ۱۰ انجا
اور سایہ ۱۰ دین ۱۰ آؤ کو ۱۰ کوربان ۱۰ بری ۱۰ انکون ۱۰ وایان ۱۰ مگوائے ۱۰ ہن ۱۰ ان

بِكُلِّ فِكْرَةٍ أَمِينٌ لَا يَذْوِقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ

ہر سوہ را این شدہ بخشد انجا مرگ

إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّعَ عَذَابَ الْجَحِيمِ

لیکن چندہ بود مرگ نخستین و نشانست ان را عذاب از شدہ آرزو
مگر جو پہلے مرگے اور بجایا او کو و دوزخ کی مارے

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

بسبب بخشایش از جانب پروردگار تو ایست بزرگی بزرگ

فَأَمَّا يُسْرَنَهُ يُلْسَا نِيكَ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

خبر این نیست کہ آسان ساختیم قرآن زبان تو تا بود کہ ان بنده بدست آورد
سو یہ قرآن آسان کیا بڑی بولی میں شاید وہ یاد رکھیں

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي سَمُومٌ مِّنْ عُقُوبٍ

پس نظر باش ہر آید ان شان بزرگ نظر آند

سُورَةُ الْكَافِيَةِ لَيْسَ بِكَ غَيْرُ قُلُوبٍ كَذِبٍ كَذِبٍ

اگرچہ راہ و یکہ وہی را ہستہ ہیں
سورۃ الکافیۃ لیس بہا کہ غیر قلوب کذب کذب

وَلَا تَأْتِيهِمْ إِلَّا نَجْمٌ مُّذَبَّحَةٌ

وَلَا تَأْتِيهِمْ إِلَّا نَجْمٌ مُّذَبَّحَةٌ

وَلَا تَأْتِيهِمْ إِلَّا نَجْمٌ مُّذَبَّحَةٌ

الحکیم

حَمْدٌ تَذِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝

مزد و فرستادن این کتاب از جانب خدای غالب با حکمت
اقرار کتاب کا ہے اللہ سے جو بزرگست ہے حکمت والا

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلَّذِينَ

آئینہ در آسمانها و زمین نشانیست باوردارندگان
آسمانوں میں اور زمین میں بہت سی ہیں مادیوں کو

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ

و در آفرینش شما و در فرشتہ پراگندہ میسازد از جانوران نشانیست قومی را
اور تمہارے بنائے میں اور جسے کہہ رہا ہے جانور ہے میں ایک کو

يُوقِنُونَ ۝ وَاخْلِفِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارَ وَمَا أَنزَلَ

کہ یقین میکنند و در آمدند شب و روز و در آمدند روز و آند
جو یقین رکھتے ہیں اور دینے میں رات دن اور وہ آنداری

مِنَ السَّمَاءِ مِنْ تَرْتِيقٍ فَاحْيَا بِهِ الْأَرْضُ بَعْدَ مَوْتِهَا

خدا از آسمان روزگار پس زندہ کرد سب باران زمین بعد مرده بودن
اللہ سے آسمان سے روزی پھر جلایا اوس نے زمین کو مرے سے

وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝

و در گردانیدن بادها نشانیست قومی را کہ عقلی یابند
اور دینے میں بادوں کے سے ہیں ایک لوگو کو جو جو سمجھتے ہیں

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ

این نشانیست خداست می خوانم آنرا بر تو ب راستی پس کدام
یہ بانی میں اللہ کی ہم سنائی میں بخوئید یہ کون سی

آیت
فر
حک

مبارک را حق

الرحمن
آیت
فر
کن دو طرفہ حک

توبہ

توبہ
غیر از ع
بے

حَدَّثَنَا اللَّهُ وَأَيْتُهُ يُؤْمِنُونَ وَيُؤْمِنُونَ

مؤمن بعد بند خدا و ایستاد او ایمان می آرند و از یک

بابت گویند اوراد سکی باین ہو کر باین یکے حسدای بیجا

أَفَاكُ أَتَمُّ لَيْسَ هَذَا إِلَهُ تَشَلَّى عَلَيْهِ تَوْبَتُهُ

در شکوئی گناہکار می شنود آیت خدا را که خواند میشود و بر و باز لازم میگردد

چو بے گناہی کی کہے باین الله کی اوس سبب پڑی وین پیر خدا کر سکتے

مُسْتَكْرًا كَانَتْ لَيْسَ هَذَا إِلَهُ تَشَلَّى عَلَيْهِ تَوْبَتُهُ

تکر کردہ گویا شنیده است از این توبہ و وہ اورا عذاب زد و بندہ

غور سے جیسے وہ سنی نہیں سو خوشی سنا او کو ایک ذریعہ کی

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَ هَاهُنَا أَوْلِيَاءَ

و چون نف کشد بر حسب از آیات ما بشنود و آنرا

او جب خبر یاد کی جاری یا تو نہیں کسی چیز کی او کو پھر او کے

لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ مِّنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا

ان کے عذاب است عذاب خدا کر کندہ ان کے و درج بہت

الیس کو ذلت کی مار ہے ربے او کے و درج بہت

يَعْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ

دفع کنند از ان ان کے کسب کردہ چیز و دفع کنند نیز ان کے وستان کر کندہ

کام نہ آویگا او کو جو کیا تھا کچھ اور نہ وہ جو کر چکے ہے

وَرِثَةُ اللَّهِ أَوْلِيَاءُ ۝ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

و رثہ خدا و ان کے عذاب است عذاب بزرگ

اللہ کے سوا کی رفیق اور او کو بری مار ہے

الحمد لله

الح

آلله
عبره

هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا ابْزَاتِ بِهِمُ

این قرآن هدایت دهنده است و کافران را آشکارا کند

لَهُمْ عَذَابٌ مُرٌّ جَزَاءُ لِمُؤَلِّفِهِمُ اللَّهُ الَّذِي يُخْشَى

ایشان را عذاب دردناک است و جزای آنست که خداوند را ترسند

لَكُمْ الْبَحْرُ يَجْعَلُ الْفُلُكَ فِيهِ يَأْمُرُ وَيَنْهَى

برای شما دریا است و آن کشتیها را فرمان دهد و مقرر کند

مِنْ فَضْلِهِ وَلَكُمْ تَشْكُرُونَ وَتَسْمَعُونَ

از فضل او و درود کنید و بشنوید

فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ

در آسمانها و زمینها و آنچه در زمین است و آنچه در آسمانها است

إِنَّ ذَلِكَ لَا يَتْلُوَنَّكُمْ مَتَفَكَّرُونَ قُلْ لِلَّهِ

در تقدیر نشاء است و هر که را که تفکر میکنند بگو

أَمْوَالُ الْيَقِينِ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ إِلَّا اللَّهَ

اموال اطمینان که در گذراندن از آنجا که توقع روزی خدا دارند

إِيمَانُ وَاللَّهُ يَرْجُو أَيْمَانُ

منه منه
و با خلف

و او است که
بگویند و او است که
بگویند و او است که

رَبِّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ

پروردگار تو فیصلہ کرے گی میان ایشان روز قیامت در آنچه

تیرا رب چکوئی کرے گا اُن میں قیامت کے دن جس بات میں وہ

يَخْتَلِفُونَ ۝ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنْ

اختلاف چکوند باز سنیم ترا بر راہ ظاہر از

جھگڑتے تھے پہر تجھ کو رکھا تھے اک رستے پر

الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا

دین پس پیروی کر ترا ویرا مکن خواہش آنکہ

اس کام کے سو تو اوی پی چل اور نہ چل جاؤں پر

يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّهُمْ كُنُفُوعًا عَنكَ مِنَ اللَّهِ

نمیدانند و بر آئینہ ایشان مرغ نخواهند کرد از تو چیزی از عقوبت

نماد اُنوں کے وہ کام نہ آویں گے تیرے اللہ کے سامنے

شَيْءًا وَأَنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ

وہ آئینہ ست بکاران بعض ایشان کار سازان بعض از

کجیہ اور نیکی انصاف ایک دوسرے کے رفیق ہیں

وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ۝ هَذَا بَصِيرَتُ لِلنَّاسِ

و خدا کا یار متقا۔ نصرت این قرآن و بہا و دوستی مایاں

اور اللہ رفیق ہے ڈر و الوکا بہہ سوجہ کی بابتیں میں لوگوں کو

وَهَذِي رَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

و ہدایت است و بخشایش گردی را کہ بعض چکوند آئینہ

اور راہ کی اور ہنر چا اُن کو گوئی جو بعض آئینہ کیا خیال کرتے

الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ

انما کلمه کرد و نه محسوس

بہنوں نے کماٹی ہیں برائیاں کہ ہم کو دھکے دیکھو

کمال از امنه و عباد الله

كَالْيَدِ يَمِينِهِمْ وَوَعْدِهِمْ صَوَاءٌ مَقْصُودٌ

مانند آنکه ایمان او فرمود و کتاب را بشسته کردند

برابر اون کیے جو یقین لائیے اور کیئے پہلے کام ایک سا اونکا چھینا

برابر اور ان کے جوین لایا اور یہ ہے کہ ایک اور کا بیٹا

وَمَا تَنْهَمُ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝ وَخَلَقَ اللَّهُ

و در این بیان بر حکم این است اینچنین

اور مرزا بریہ و اعوبہ بن جوکرے بن اورنگزیب

اور مرزا بوریہ و محبوبہ بن بولک بن اوربا الہی

الْأَرْضِ وَالْأَرْضُ بِالْحَقِّ وَلَيُخْرِجُنَا كُلِّ نَفْسٍ

آسمانها و زمین تند و درست و قانعیت کا خزانہ (شعبہ مخصوص)

آسمان اور زمین بہریر دست و ما عاقبت کا حیرانہ دادہ دہی
آسمان اور زمین جسے حاملین را تاملہ الہی کہ کہی

اسمان اور زمین جیسے چابین اور ابد لایا ہو کوئی

بِمَا كُنتُمْ وَهْمًا لَا يَظْلُمُونَ ۝۱۰ أَفَرَأَيْتُمْ

محکم دلائل سے مزین متنوع و منفرد موضوعات پر مشتمل مفت آن لائن مکتبہ

محبوب علی اردہاں و برتیان اسم از سودا و سودا را

ہاں ہی کما ہی کا اور اون پر ظلم نہ ہو گا پہلا دیکھو نوے

يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ

بروز آسمان است و شبیه نیست در آن و لیکن اکثر

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَلِلَّهِ مَلَكُ السَّمَاوَاتِ

مردان بنده اند و خدا ابراست پادشاه آسمانها

وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُوعِظُ

وزمین و روزیکه قائم شود قیامت آرزو

يُخْشَرُ الْمُظْلَمُونَ ۝ وَتُرَىٰ كُلُّ أُمَّةٍ جَاشِيَةً

زبانکار شوند تیره کاران و بهرینی هر گروهی را بزاندر آید

كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَىٰ

هر گروهی را خوانده شود و هر کس که نام اعمال گویم امروز جزا داده

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ

بجمله آنچه میکردید گوئیم این نامه است که اظهار حقیقت میکند

عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّكُمْ لَنَا تَسْلِفُونَ ۝

بر شما راستی بر اینده ای را نشنیدم

مَهَارِ كَامٌ هَيْكَلٌ هَمٌّ لَكُمُ يَتِي جَابِيَةً تَقِي حَوَاجِيَةً

مهری بر بی جاوت سوال
مپاینده ۱۲ فتنه

مغل

مطلوبه از این مکتب
مهری بر بی جاوت سوال
مپاینده ۱۲ فتنه

الحق

تَعْمَلُونَ ۝ فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالٰتِ

عمل میکردید پس امانت را ایمان آوردند و کارهای نیک کردند
کریه می کردند سو جو یقین که این اور بهلے کام کے
فید جلمہ ر بهم فی رحمة ذاك هو الفون

پس اگر ایشان را پروردگار ایشان رحمت خود این است فرود
سود کند داخل کرگا او نگار با پی تهرین بهر جو بهی صبر و صبر
المبین ۝ وَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَاُولَٰئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ

ظاهر و اما انانکه کافر شدند ایشان را گویم ای خواند و نشید
اور جو منکر بود که کلمه ستمای نه جانی تهرین با پی
ثَلٰی عَلَيْهِمْ فَاَسْتَكْبَرُوْا وَكَانَ قَوْمًا مَّجْرُمٍ

پس نیکو کردند و قوم گناینگار بودند
بهرم بے غور کیا اور پور بهی تم لوگ کهنار
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اِنَّا نَدْعُوْكَ وَلَٰكِنَّمَا نَحْنُ مُبْتَلٰٓءٌ ۝

و چون گفته میشد که وعده خدا تراست است و فیما بین
از حجب که وعده اسد کا شکریے اور اوس کچھین
نَبِیِّ فِیْهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرٰی مَا السَّاعَةُ اِنَّمَا تَقْرٰتُ

بچ شبیه نیست و ران گفتند بنده ایم چیست قیامت تصور کیا
دو کافین تم کہے ہم نہیں سمجھتے کیا ہے وہ کہی بکا
الْاٰظِنًا وَمَا خُرِیْمٌ یَّقِیْنٌ ۝ وَبَدَا لَهُمْ سَيَاقُ

گر احتمال ضعیف و یشیم یقین کنندہ و ظاهر شد ایشان را عذاب
تو ایک خیال سہ اور ہمکو یقین نہیں ہوتا اور کلمین اولی بر ایشان

السَّاعَةُ
ف ک

الرحمن

۶۰۴
طہ سبک ۱۲ ص ۱۲

۳۳ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَكْبِرُونَ

انجہ بان عمل کرده بودند و فوگرفت ایشانرا آنچه بان استہزا میکردند
اون کاموکی جیسے تھے اور اولک پر اون پر خیر خیر تھیں کہ جسے

۳۴ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا

وگفتہ شود امروز فراموشش کنیم شمارا جیانیہ فراموشش کردید ملاقات این روز
اور حکم ہوا کہ آج ہم تمکو پہلا دیکھے جیسے تم نے پہلا دیا آجیے اسکا کاٹنا

۳۵ وَمَا أَوَّلُكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَصْرٍ ۚ ذَلِكُمْ يَانِکُمْ

و جایش و دوزخ است و نیست شمارا نصرت و نہندہ این سید است
اور گھر شمارا و دوزخ ہے اور کوی نہیں شمارا کہ گاہ یہ تیرا سونے

۳۶ اَتَعْبُدُونَ مَا يَدْعُوهم إِلَٰهٌ مُّشْرِكُونَ ۚ وَآوَعَدَ الْكُفْرَ الْيَوْمَ النَّارَ

کہ تیرا جسے گروہ آیت خدا را و فرشتہ کرد شمارا زندگانی دنیا میں اور
کہ سچے پکارا اللہ کی بات تو کو ٹھہرا اور ہمکے سچے جیسے پرستو آج

۳۷ لَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَلَا يُعْمَلُ فِيهَا عَمَلٌ ۚ وَأُولَٰئِكَ يَرْجُونَ عِلَّةً

بیرون کرد تیرا و از دوزخ و نہ از ایشان خاندان سچے طلب کنند تیرا
نہ اونکو نکالے ہے وہاں کہ اور نہ اون سچے جاہل تیرا سدا اللہ کو سچے

۳۸ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ۚ وَلَہٗ

پروردگار آسمان پروردگار زمین پروردگار عالمیہا اور است
جو رب آسمانوں کا اور رب زمین کا اور رب سارے جہان کا اور رب

۳۹ الْکِبْرِیَّاءِ فِی السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ وَہُوَ الْعَزِیْزُ الْحَکِیْمُ

بزرگی اور آسمانوں میں اور زمین میں اور وہی ہے عزیز حکمت
برای آسمانوں میں اور زمین میں اور وہی ہے عزیز حکمت

یخس جون
ف
کن

۶۰۵
طہ سبک ۱۲ ص ۱۲

الاحقاف

سورة الاحقاف نزلت بمكة غير قل ارايت

ان كان لاية و فاصبر كما صبر لاية ثم للآيات

اياتها و كتابها و حروفها و ركوعاتها

بسم الله الرحمن الرحيم

حم تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ

نزلت من كتاب از جانب خدا غالب

الْحَكِيمِ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَ

الحکیم ما خلقنا السموات والارض و

مَا بَيْنَهُمَا إِلَّا لِحَقٍّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا

ما بينهما الا للحق و اجل مسمى و الذين كفروا

انچه در میان هر دو هست مگر تدبیر و مدت و آنکه کافرانند

الجزء
السادس عشر

از انچه

عَمَّا أَنْتُمْ دَاعِيُونَ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ

از انچه ترسانیده شد ایشان را رومی گردانید بگو آید دید انچه می پسندید

مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ

بجسته خدا بگو بمانند مرا چه چیز آفریده اند از زمین

أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ لَهُمْ بَيْتٌ مِّنْ

اما ایشان شریک می دانند در آسمانها یا بر بن کتابی

قُلْ هَذَا أَوْ أَثَرَةٌ مِّنْ عِلْمِ اللَّهِ فَكَيْفَ تَلْمِزُونَ

که آید باشد پیش ازین یا بقیه از علم اگر هستید راست گوئی

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن

و کست گمراه تر از کسکه بخواند بجسته خدا چیزی را

لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنِ

که قبول کند خواند نشن تار و ز آفتاب در این نبیند انکار

دُعَائِهِمْ غَفْلُونَ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ

خواندند ایشان غافلند و چون جمع کرده شود مردمان

خسبه عین استیکار می آید و رجب و گاه جمع بود

آیه

۴

كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءُ وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كُفْرًا

باشند این مبدءان الشراعتن و باشند عبادت الشراعتن
و ده بونگے ان کے دشمن اور بونگے ان کے پوجنے سے نکر

وَإِذِ اتَّخَذْتُمْ بُيُوتَكُمْ بُيُوتًا وَقَالَ الَّذِينَ

و چون خوانده شود بر این ان آیات ما واضح آمد گویند

از جب سنائی او کو ہماری باتیں کہلی کہتے ہیں

كَفَرُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ

این کافران سخن درست چون یاد بدیشان این سخن ظاهر است

مکفر بجای بات کو جب او ان تک پہنچے یہ جادو سے صریح

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ أَزِفَرْتُمْ لَهُ فَلَا تَمْلِكُ

بلکہ بیگو نذر بسته است بغیر گو اگر بسته ام انرا پس نیتو آئند شما

کیا کہتے ہیں یہ بنا لا تو کہہ اگر میں یہ بنا لا یا ہوں تو میرا ہاتھ نہیں

لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ

برای من از خدا چیزی خدا داناست اگر گفتوئی شما در حق

اللہ کے سامنے کچھ او کو خوب خبر ہے جن باتوں میں کہتے ہو

كَفَى بِهِ شُهَدَاءَ إِلَهِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ

بس سنت خدا اظہار حق کنندہ در میان من و میان شما و است امر نگار

وہ بس ہے حق کا بخوالا میرے ہمارے بیچ اور وہی ہے گناہ بخشا

الرَّحِيمُ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا

مہربان گوئیستم من و تو آمدہ از پیغمبران

مبعوثان تو کہہ میں کچھ نیا رسول نہیں آیا اور

فلان شخصہ کی بیزار اور
طاہر و صوفی

اَدْرِی مَا یَفْعَلُ بِیْ وَلَا یُکْرِمُ اَنْ اَتَّبِعُ الْاَمَانَ

نہیں دیکھتا کہ وہ کیا کرے گا اور نہ ہی مجھے کوئی شرف دے گا کہ میں اس کے پیچھے چلوں۔

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا اِنَّا لَنَنْذِرُکُمْ صَیْرًا ۝ قُلْ اَرَاَیْتُمْ

اے ایمان والو! میں تم کو ایک سبق کی طرح ڈیڑھ گھنٹہ کی بات کر رہا ہوں۔

اِنْ کَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَکَرَّمْنَا رَبَّکَ ۝

اگر یہ اللہ کی طرف سے ہے تو تم کو شرف دے گا۔

شَہِدٌ مِنْکُمْ یَقُولُ اَسْرَأْتُکُمْ عَلٰی مِثْلِهِ فَاْمِنُوْا ۝

ایک گواہ ہے کہ میں تم کو اس سے پہلے ہی خبر دے چکا ہوں۔

اَسْتَكْبِرْتُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظّٰلِمِیْنَ ۝

تم نے تکبر کیا؟ اللہ گمراہی والوں کو ہدایت نہیں دیتا۔

وَقَالَ الَّذِیْكَفَرُوا وَاللّٰہِ اَمْنُوْا ۝

اور کفار نے کہا اللہ کی بات مان لو۔

خَیْرًا مَّا سَبَقُوْا اِلَیْہِ وَاِذْ لَمْ یَهْتَدِ اٰیٰہُ

بہتر بات یہ کہ وہ پہلے اس کی طرف پہنچے اور وہ گمراہ تھے۔

بہتر ہوتا تو یہ نہ دیکھتے کہ وہ گمراہ تھے۔

۴

ع

فل کے لیے میں کوئی عالم نہیں ہوں
آپ کا نام کہہ کر اس کے پیچھے چلوں
اے نبی! کہہ کر اس کے پیچھے چلوں
نور ہے اس شخص کے
اور یہ وہی کتاب ہے

ملائکت کا بیٹھنا زمین پر
ایسی بات کہ جسے زمین پر

لَتَنْذِرَ
۱۲ ک وہ ہند
۱۲

۱۱ فَيَقُولُونَ هَذَا افْكٌ قَدِيمٌ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابٌ

خواند گفت راین دروغست قدیم و پیش از قرآن کتاب
ترجیح اب کہیں کے بہہ جو ٹہہ ہے دین کا اور اس سے پہلے کتاب
موسیٰ اماما ورحمۃ وھذا کتب مصدق

موسیٰ بود پیشوا و غنائش و این کتابست ماوردی و ہند
موسیٰ کی ہے راہ دانی اور ہوا و یہ ایک کتاب ہے اوسکو سجا کرتی

لِسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَلِيُنْذِرَ

زبان عربی آمدہ ہر کہ کہ برساند ستکار اور برآمدہ اور ان
عربی زبان میں کہ در ستارے گزے گار و کو اور خوشخبری

لِلْحَسَنِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ

نیکو کاران را ہر اینہ آمانکہ گفتند پروردگار خداست باز
نیکو دلوں کو بہت جہوں کے کہا رب ہمارا اللہ ہے پھر

اُسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

تاقم ماند پس ایج ترس نیست برایشان و انہ ایشان نازد و خورد
نات رہے تو نہ ڈر ہے اون پر نہ وہ غم کہاویں گے

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا

ایہانہ اہل بہشتند جاویدان ایجا پاداش دہندہ و کسب
وہ بہن بہشت کے لوگ سہار بہن گے اوسہن بدلا اوسکا جو

كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَصَّيْنَاكَ أَتْلَسْنَ بُولِيَّةٍ

میکردند و امر کردیم آدمی را و حق پروردار
کریتے تھے اور ہم نے نصیحت کیا انسان کو اپنے ماہی سے

الافتاح

يَتَجَاوَزُ يَتَجَاوَزُ

ل ادح ك ص
ادح ف ر

أَفْ أَفْ
أَفْ أَفْ
أَفْ أَفْ
أَفْ أَفْ

أَفْ أَفْ
أَفْ أَفْ
أَفْ أَفْ
أَفْ أَفْ

هَذَا يَنْبَغِي أَنْ يَكُونَ فِيهِ
شَرْحٌ لِلْعَلَمِ وَالْمَعْنَى

وَيَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ
اور گزريم از جبهه صوابشان در اهل بهشت باشند بوقت وعده
اور معاف گردانند بن آدم بر ايمان او که جنت کے نوگوین بجا وعدہ

الصَّدَقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۝ وَالَّذِي
راستگد وعدہ را آدمی شدند
جو او کو عطا تھا اور جس شخص نے

قَالَ لَوَالِدِيهِ أَفْ لَكُمَا الْقِدَانِي أَنْ أَخْرَجَ
کہ گفت پدر و مادر خود دل تنگ شدم نسبت شما آیا وعدہ دہو کہ اگر تم
کہا اپنے مائے کو میں بزار ہوں تم سے کہہ جاؤ وعدہ دہو کہ اگر تم

وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِهِ وَمَا اسْتَعْمِلُوا
وہ آئینہ گذشتہ اند طبقہ ہا مردم میں از من ہر دہ و فرماؤ کہ تم
اور گزردہ جا میں اتنی سنگین مجھے پہلے اور وہ دونوں ہزار ہا

اللَّهُ وَبِكَ آمَنَ أَنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَيَقُولُ
بجہا خدا میگوید و اگر تو مسلمان شو پر اینہ وعدہ خدا راست پس گوئی کہ
اللہ کے کہ اسے خدائی تیری تو ایمان لا بیشک وعدہ اللہ کا ایک ہے ہر گز نہ

مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ أُولَئِكَ
ہست این وعدہ مگر ان تہائی پیشینان انجاء وہ لوگ میں
یہ بے نقاب ہیں پہلوئی ف
الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْمٍ قَدْ خَلَتْ
آئندہ کہ ثابت شدہ برایشان وعدہ عذاب از حملہ ہمارا کہ گذشتہ اند
جن پر ثابت ہو کلمات شامل اور فرمودہ میں جو گذشتہ میں

فَإِنَّ هَذِهِ الْأَمْمَ الْقَدْ خَلَتْ
لَا تَقْرَأُ فِيهَا إِلَّا أَسْطِيرَ الْأَوَّلِينَ
إِيمَانُ كَيْ لَا يَسْتَعْمِلُوا

مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا

پیش از ایشان از جنیان و آدمیان بر آئینہ ایشان بودند
ان کے پہلے جنوں میں کے اور آدمیوں کے بیشک ہوتے
خسین ۰ وَلَكِنْ دَرَجَاتٍ مَّمَّا عَمِلُوا وَلِيُفْقَهُمْ

زبانکار دہر کی رامتہ بات حسب نچہ عمل کرند و تمام ہر شے
ٹوٹے بن آ اور ہر شے کیے درجہ بن اپنے کیے کاموں اور ہر شے

اعمالهم وهم لا يظلمون ۰ وَيَوْمَ يُعْرَضُونَ

خزاد اعمال ایشان و ان ستم کردہ نشوند و روزی کہ پیش آورده
کام اور کے اور ان پر ظلم ہوگا و اور حد لای جاوے

الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبَتْهُمْ طَبَقَتُهُمْ

سکافران بر آتش گفستہ شود یا ضائع کردہ نعمتہا خود را
بکے کے سب پر ضائع کیے تھے اپنے سب

فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمِعْتُمْ بِهَا فَاَلْيَوْمَ

در زندگانی دنیاوی غرضش و ہرہ مذندیدان پس امروز
دنیا کے جیسے اور او کو بر ستے اب آج

مُخْرَجُونَ عَذَابُ الْهَوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تُسْتَكْبَرُونَ

خزاد اداہ شود شراعتہ خواہ کہ بسبب آنکہ کہہ بکروید
نرا پاؤں کے دلت کی مارید لا اور سکا جو تم غور کرتے تھے

فِي الْأَرْضِ يُعَذِّبُ الْحَقُّ وَبِمَا كُنْتُمْ تُفْسِدُونَ

در زمین ناحق و بسبب آنکہ بدکاری میکردید
ملک میں ناحق اور او سکا جو تم نے حکمی کو سبب کیا

لنعمائهم غير دجن و آل بخت
فلسفیان و سبب بخت

در سبب این در دنیا و دنیا
فی اسبطل و سبب اعمال

سبب اعمال
اذہبتم

بالا خوار
آج ان فساد کن
و با بخت و با کشتہ نام و اید ال

و المذق الباقون
بالا خوار
علی اعدائهم

فی الجہنم
و ہرہ مذندیدان
حال سبب و سبب

مخرج
خزاد اداہ شود
نرا پاؤں کے دلت کی مارید لا

و بسبب آنکہ بدکاری میکردید
ملک میں ناحق اور او سکا جو تم نے حکمی کو سبب کیا

مخرج
خزاد اداہ شود
نرا پاؤں کے دلت کی مارید لا

الحق

کلی بنی از سید با اخلاص

مجلس حضرت سید
مکرمه راجعاً به اخلاص و تقوی
بنی بنی از سید با اخلاص

الحق
ح

وَإِذْ كُنَّا خَائِفًا إِذْ أَنْذَرَكُمْ قَوْمَهُ بِلَا حِصْنٍ

و یاد کن برادر قوم عاد را چون ترسانند قوم حوذا البرز من اخلاص
اورا و کر عاد کے پہاڑی کو جب ڈرایا اپنی قوم کو اخلاص میں

وَقَدْ خَلَّتْ لَنْدُرْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ

وہرا نہ گشتہ بود در ترساندگان پیش و پی و پس از وی
اور گشتہ تھے در پس زالی آگے سے اور پیچھے سے

لَا تَقْبِذُوا إِلَا اللَّهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ

انقبضون کہ عذاب کہند اگر خدا ترسانہ میں می ترس برشتا از عقوبت
کہند گی نہ کہ کسی اللہ کے سوا میں ڈرتا ہوں تم پر آفت سے

يَوْمٍ عَظِيمٍ ۚ قَالُوا أَجِئْنَا لِنُفَكَّ عَنْ

روز بزرگ گفتند آیا آمدہ میں نہ تار داری مارا
کہ بڑی روزی لیا تو آیا ہے ہم پاس کہ پیر سے بگور

الْهَيْئَةِ مَا تَأْتِيَنَا قَدْ نَأْنِ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ

ہستین معبودان خود پس تار آجو وعدہ میدی مارا اگر راست گویانی
ہمارے پہنچا کرے کیوں ہے تم پر جو وعدہ دیتا ہے اگر سہی تو سچا

قَالَ إِنَّمَا أَعْلَمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَبْلَغُ مَا أُرْسِلْتُ

گفت جو ان بت کہ علم کہ اللہ و ابلاغ ما ارسلت
کہا بہت خستہ تو اللہ ہی کو تھی اور میں پہنچا رہا ہوں جو کہ دیار پاتہ

بِهِ وَلَكِنِّي أَرَى كُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ۚ فَلَمَّا رَأَوْهُ

ہراہ او دیکھن می بینم کہ شما کہ نادانی تکیستہ پس چو را دیکھو
لیکن میں دیکھتا ہوں تم لوگ نادانی کرتے ہو یہ سب دیکھا اور سکو

عَارِضًا مُّسْتَقْبِلًا أَوْ دَائِمًا قَالُوا هَذَا عَارِضٌ

بصورت آبر روی آوردہ بمیدانہا نشان گفتند این ابرست

ابر سامنے آتا اون کے نالو سے۔ بوسیلے بہہ ابر ہے

مُطَرًّا نَابِلٌ هُوَ مَا اسْتَجَلْتُمْ بِهِ رِيحًا عَارِضًا

بارندہ برا بلکہ بحقیقت آن ابر نیست کہ شتاب طلب کردہ ابر آؤ کوئی

ہم پر برسیگا کوئی نہیں بہہ وہ جسکی تم نشان کرتے آؤ جس کوئی

الیکون ندیر کل شیء یا مریضاً فاصبر

در دندہ ہا ہر ہم زندہ ہر چند را بفرمان پروردگار خوش ہستند

مار ہے کہنا مار ہے ہر چیز کو اپنے رب کے حکم سے بہر کس کو رہے

لَا يَرْى الْأَمْسِكُنْهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْقَوْمِ

کہ دیدہ نمی شد بخیر خاندان نشان کہ چنین حسہ امید ہم گردہ

کوئی نظر نہیں آسودہ اون کے گہر کے یوں ہم سزا دیتے ہیں کہ ہمارے

الْحَيِّينَ ۝ وَلَقَدْ مَكَنَّا فِيهَا آتَمَ كُنُفًا

گناہگارانرا و ہر آئینہ جادوہ بودیم قوم عاوارہ را چہ جادوہ

اور سے مقدور دیکھتے آؤنگو جو تھو مقدور ہیں

فِيهِمْ وَجْهًا لَّهُمْ سَمَاءٌ وَابْصَارًا فَنُفِثْنَا

وران و ساحتہ بودیم قوم عاوارہ گون و چشمہا و دہا پس

اور او کو دیکھتے تھے کان اور اکھیں اور دل بہر

أَعْنَى عَنْهُمْ سَمْعَهُمْ وَلَا أَبْصَارَهُمْ وَلَا أَفْقَادَهُمْ

و فہم کو دہا نشان کہ سوشل نشان و چشمہا و نشان و دہا نشان

کام نہ آئے او کو کان اون کے نہ اکھیں اونکی نہ دل اون کے

حرف

وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ

يَقْدِرُ

يَقْدِرُ
بِذَاتِ الْإِلَهِيَّةِ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۳۲

مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

بجز خدا و دوستان آنجماع و گمراهی ظاهرند

او که سوا او را کار ده نوک میکنند بن صریح خدا

أُولَئِكَ يَكْفُرُونَ إِنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

آیا حق کردند خدا که آنست که آسمان و زمین

وَمَا يَكْفُرُونَ إِنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

وَمَا يَكْفُرُونَ إِنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

وَمَا يَكْفُرُونَ إِنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

وَمَا يَكْفُرُونَ إِنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

وَمَا يَكْفُرُونَ إِنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

وَمَا يَكْفُرُونَ إِنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

وَمَا يَكْفُرُونَ إِنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

وَمَا يَكْفُرُونَ إِنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

وَمَا يَكْفُرُونَ إِنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

وَمَا يَكْفُرُونَ إِنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

۳۳

وَمَا يَكْفُرُونَ إِنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

صبراً ولو العزم من الرسل ولا تستعجل لهم
 صبر کرده بودند خداوند آن است عالی ازین بیان است که در وقت بروز
 شریک است من است که بول او رشتانی کران کے دست
 کافهم يوم يرون ما يوعدون لم يلبسوا
 روزی که ببینند آنچه وعده داده میشود ایشان را نه تنها که در آن
 هیچ بزرگ جسد نه بین یک جبرج کمان وعده ای نیستی دلیل بانی
 الاسامة من نهار صلبه فضلك يهلك الا
 مگر کلبه غنث از روز این پیغام رسانیدن است پس هلاک کران نخواهد کرد
 مگر اک گهر می دن بهنجار یا اب دی کسین کے جو
 القوم الفساق

نوم
 کاران
 نکم ہیں دن
 سوا الفساق السیئ بالمدن غیر و کاین منقریه ثلثه

یا نهنا وکلما نهنا وحر و نهنا وکرماتنا

بسم الله الرحمن الرحيم

خبری از دنیا ۱۴۱۵

بلغا
 يهلك يهلك

من قبل ما یجب
 بنی شریک است که بول او رشتانی کران کے دست
 کافهم يوم يرون ما يوعدون لم يلبسوا
 روزی که ببینند آنچه وعده داده میشود ایشان را نه تنها که در آن
 هیچ بزرگ جسد نه بین یک جبرج کمان وعده ای نیستی دلیل بانی
 الاسامة من نهار صلبه فضلك يهلك الا
 مگر کلبه غنث از روز این پیغام رسانیدن است پس هلاک کران نخواهد کرد
 مگر اک گهر می دن بهنجار یا اب دی کسین کے جو
 القوم الفساق

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلُّ

انہوں نے کفر کیا اور انہیں اپنے راستے سے روکا گیا ان کو گمراہ کر دیا

أَعْمَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

ان کے ایمان آگیا اور انہوں نے نیک اعمال کیے

بِهَذَا نَزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَمَا كُنْ مِنْهُمْ

بہذا نازل ہوا محمد پر اور وہ ان میں سے نہیں

كُفْرًا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلُهُ بِالْهَمْ

ان کے کفر سے ان کی برائیوں کو اور اصل یہ ہے کہ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا الْبَاطِلَ وَأَنْ

اے ایمان والو! پیروی نہ کرو باطل کو اور

الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ

انہوں نے ایمان کیا اور انہوں نے حق کو اپنے رب سے

يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ

اللہ تعالیٰ لوگوں کے احوال کے موافق

وہاں جو کچھ لکھا ہے وہ سب غلط ہے
یہاں جو کچھ لکھا ہے وہ سب سچ ہے
یہاں جو کچھ لکھا ہے وہ سب غلط ہے
یہاں جو کچھ لکھا ہے وہ سب سچ ہے
یہاں جو کچھ لکھا ہے وہ سب غلط ہے
یہاں جو کچھ لکھا ہے وہ سب سچ ہے
یہاں جو کچھ لکھا ہے وہ سب غلط ہے
یہاں جو کچھ لکھا ہے وہ سب سچ ہے

الَّذِي كَفَرُوا فَضْرُكَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا

با کندن ازین بزم گریه هارا تا وقتیکه
نکردن به تو گریه های ماری بهان تنگ حجب
اگرستمن هم فشد الوشا قفا صامنا بعدا

خود نیز بے بسار گردید و ایشان پس حکم کینه قید را یا احسان خلاص گردانید
کنایه و ال کے او نہیں تو مضبوط بازو قید بہا احسان کر یو چھے اور یہ
فدا حتی تضع اکرے رب و زار ہا ذلک و کوسا

اللہ لا یشکر منہم و لکن لیبطلوا بعضہم بعض

وَالَّذِينَ قَالُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَكَرُّهُنَّ أَعْلَمُهُنَّ

وَأَمَّا مَنْ شَرَسَ مَنَافِعَهُ فَزَلَّ سَبِيلَهُ فِي الْأَرْضِ
أَوْجَعُ لِمِمْسَكِ الْغُرُفِ أَتَرَى لَهُ فِي الْأَرْضِ مَمَرًا
سَبِيلًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْأَنْحَادِ يَكُونُونَ فِيهَا
لَا يَمُوتُونَ وَلَا يَحْيَوْنَ فِي غَيَاةِ ظُلْمٍ أُفٍّ لَّكَ
يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَعْيُنَ وَيَكُونُونَ فِيهَا لَبِثًا
بَعِيدًا يَرْجُونَ خُرُوجًا وَيَخْشَوْنَ غَيْرَهُ يَتُونَهَا
عَنْ عَذَابٍ مُّهِينٍ

راه خوابه نمودن ایشان را و نیک خواهم کرد حال ایشان را و خوابه در آوردن ایشان را به
 او که راه دیکه را و ایشان را که او را مال آورد اخل که گاه بهشت من
 عرفانهم با بها الذين آمنوا از تنفس و هو الله

کشتن سارکده ایستارمان ای مسلمانان اگر ضرورت پدید آید خدا را
معلوم کرد اوستی آوده او کوفت ایمان و الهو اگر تم مدد کردی گئے لشکر

فلا

لَقَصْر
بِالْمَدِينَةِ

لایا

فريادة الالاف
بعد العزاة في الرحم

قَاتِلُوا قَاتِلُوا

غیر مجوز

میں نے اپنے

سوفی

10

100

[Handwritten signature]

مسلمان کے لیے جو اس کی طرف سے
 کفر سے باز رہیں اور اس کی طرف سے
 ایمان لائیں اور اس کی طرف سے
 ایمان لائیں اور اس کی طرف سے

يَنْصُرُكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

حضرت وہ خدا تمہارا ثبات کئے گا تمہارا ثبات کئے گا تمہارا ثبات کئے گا

فَتَقْسَا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝ ذٰلِكَ يَأْتِيهِمْ

پاک مادیات اور خدا کی عمل انہیں اس سبب آئے کہ انہیں

كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَحَبَطَ أَعْمَالَهُمْ ۝ أَفَلَمْ

نابیند کر دے چیزیں کہ فرود آئے ہیں خدا کی عمل انہیں

لِيَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

سیر کر دے انہیں زمین تا جگہ جگہ بود انجام

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَلَٰكِن

انہیں جو پہلے سے ان کے کفار اور ان کے کفار

أَمْثَلُهَا ذٰلِكَ يَأْتِيهِمْ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

انہیں جو پہلے سے ان کے کفار اور ان کے کفار

وَأَنزَلَ الْكِتَابَ الْفَرِّينَ لِقَوْمٍ لَا يَشْكُرُونَ ۝

اور یہ کہ جو کفر میں اور کفر میں اور کفر میں

الذين آمنوا وعلما الصالحين

ان کا خدا کہ ایمان آورده اند و کار باو بنا لیتہ کردہ اند بیوستہ نامبر و
ادب کو جو یقین لایہ اور سیکھنے کے کام باعوان میں

من بحملها لنهد والذئب فرائضه

میں نے اپنی اس کی زندگی اور جو میں رہتا ہوں۔

چهار دایان و آتش

وہاں سے تشریف لے کر آئے اور ان کے ساتھ ایک اور شخص بھی تھا۔

بہارِ اقبال اور سیرتِ ابراہیمؑ
 بہترین بیعتان جو زیادہ تہنیں و تہن

من قبلك التي انقضت اهلها في حلالها

اس نیری بستی سے جسے محکمہ لائسنس نے اڑکو لیا ہوا ہے، نیری بستی کے

برای ایشان آیا هر که باشد بر طریقۀ دشمن از درگاه خوش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[illegible]

۱۰
 شہزادہ کا سہارا
 سلطان
 شہزادہ

الشمس

آسن
بفرد

الجنة التي وعد المتقون فيها انهر من ماء

بسته که وعده داده شد متقین را پشت دران پشت جویهاست آب

غير اسنة وانهر من لبن لم يتغير طعمه ولا

که بهیر اندکی متغیر نشود و جویها از شیر که مزه او برنگشته و جویهاست

من خمر لذة للشربين وانهر من عسل

از می لذت دهنده آتش مند گازی و جویهاست از شهد

مصفى ولهم فيها من كل الثمرات

پاک کرده و این تر است آنجا از هر چشمت ریخته با

مغسوق من ریحهم من هو خلد في الشارب

و این تر است از ریختن از برود و گاریشان یا اینجا شده است که شیشه

سحقوا ماء حميا فقطع امعاءهم

نشانده شود آب گرم پس پاره پاره شد رود مار ایشان را و از زبان

من كبشهم اليك حتى اذا خرجوا من عندك

کسی است که گوی ای نهد بسو تو او قتلگه بیرون روند از نزدیک تو

که کان بر کشته می نمایی نرفت بهان که کوب نکلین زیر پاست

مهر ۱۱
نمودار از خانه از خود و در
تند از دم غیبت الایمان نازل شد
فصل
نمایان تراب با زده است
که این پاره پاره است من را پس که از من
خارجین متورین او بعضی کور داده

قَالُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا نِعْمَ الْوَعْدُ مَا أَقْبَلْنَا الْوَعْدَ

گویند ای کسانی که ایمان آورده اید این وعده بسیار نیک است که ما را وعده داده اید
که ما را وعده داده اید که ما را وعده داده اید که ما را وعده داده اید که ما را وعده داده اید
الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ
وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادْهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادْهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ
وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادْهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ
وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادْهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ
وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادْهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ

فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى يُكَذِّبُهَا
فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى يُكَذِّبُهَا
فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى يُكَذِّبُهَا
فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى يُكَذِّبُهَا

ذِكْرُهُمْ فَاَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ
ذِكْرُهُمْ فَاَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ
ذِكْرُهُمْ فَاَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ
ذِكْرُهُمْ فَاَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ

لَذُنُوبِكُمْ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
لَذُنُوبِكُمْ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
لَذُنُوبِكُمْ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
لَذُنُوبِكُمْ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

آنفا

بالمعصية بالمعصية

۱۶

۱۷

۱۸

فقد استبشروا في الدنيا والآخرة

فقد استبشروا في الدنيا والآخرة

فقد استبشروا في الدنيا والآخرة

فصل

مَتَقَلَّبْكُمْ وَمَثُوبَكُمْ ۖ وَيَقُولُ الَّذِينَ

بِظُرِّكَ الْيَاكَ نَظَرَ الْفَتَى عَلَيْهِ مِنْ الْمَوْتِ

ی نگرنہ لبو تو مانند نظر کردن کسی که آواز سحر شنیده و به سبب تصور
تکلیف بین تیری طرف جیسے کتابت کوئی بدوش را و سبب رشت
فَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُهَا هُمْ و فَوَقَّحْنَاهُمْ مَعْرِفَةً فَاِذَا

پس وہ اپنے اہل بیت کے ساتھ ہر زمانہ درویش رہے لیکن ہمیں یہ خبر
سوز رہی ہے اور کسی حکم نامہ ہے اور پہلی بات کہنی یہ کہ جب
اعظم الامم قلوب صدقوا للہ لکان خیرا لکم

مستحق کار اگر قعدہ خود راست کرد یا خدا بہتر بودی ان شاء
 تا کہ ہو کام کی تو اگر سچے رہن الٰہی سے تو ارکان بھلا ہے
 فہل عسیتم ان تولدوا ان تصدوا

پھر تم سے یہ نہی توقع ہے اگر تمکو حکومت ہو کہ نزاری ڈالو

۱۲
مسلمانان اور فضائل
ہائے نیک کا فو فی
ہو کر آرزو کر سکتے ہیں کہ اللہ
بے بہاد کا قوت و عسکری
قوت کا قوت کی دکن

این فی الزمان کی روئی
 اس وقت کا زمانہ
 ہر طرح کی جاسوسی
 کہانوں سے بھر پور ہے
 بہت ہی دلچسپ اور نیا
 کہانوں کے ساتھ ساتھ
 کہانوں کے ساتھ ساتھ
 کہانوں کے ساتھ ساتھ

۶۴۵
 ہادی کی جان سے لے کر زور و کربس ہو
 اسی کو غالب کر کے زور و کربس ہو

تَقْطَعُوا

۲۲

الْأَرْضِ وَتَقْطَعُوا أَرْحَامَكُمْ أُولَئِكَ الَّذِينَ

زمین و قطع تہذیب داری نمایند انجمانہ
 ملک میں اور توڑ دینے والے ایسے لوگ وہی ہیں

۲۳

لَهُمْ اللَّهُ فَاصْبِرْ لَهُمْ وَاعْمَى ابْصِرْ لَهُمْ أَفَلَا

کے لئے اللہ کر دینا خدا کے لئے صبر کرنا اور ان کو دیکھ کر ان کی ہمت شکنی
 کر گشت کر دینا خدا کے لئے صبر کرنا اور ان کو دیکھ کر ان کی ہمت شکنی

۲۴

يَتَذَكَّرُ الْفُرْقَانِ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ قِفَالٌ

تامل ہی کنند فرقان یا پردہ لہا
 دہان میں نہیں کرتے قرآن میں یا دلوں پر لکھ رہے ہیں ان کے قفل

۲۵

إِنَّ الدِّينَ أَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِهَا تَبِينَ

بر آئند انانکہ بر گشتند بر جانب پشت خویش پس از انکہ ظاہر شد
 دین کی حقانیت پس بر گشتند بر جانب پشت خویش پس از انکہ ظاہر شد

أَمْ لِي أَمْ لِي

لَهُمْ أَهْدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَى لَهُمْ

انہوں کو راہ ہدایت شیطان ارستہ کر دہا ہے انہیں راہ ہدایت
 انہوں کو راہ ہدایت شیطان ارستہ کر دہا ہے انہیں راہ ہدایت

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ بِهِ

انہوں کو یہ سبب است کہ انہوں نے کہا ان کے لئے جو چیز ان کے لئے
 انہوں کو یہ سبب است کہ انہوں نے کہا ان کے لئے جو چیز ان کے لئے

اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمُورِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

فرمان پر داری تمہارا خواہ ہم کر دو بعض کار باوجود خدا میداند
 ہم تمہاری بات بی باقی کے بعض کام میں اور اللہ جانتا ہے

وَمَنْ يَنْتَظِرْ

وَمَنْ يَنْتَظِرْ

وَمَنْ يَنْتَظِرْ

جنت

بنلوا
ط
زبده الالف بوالوا
فی الرسم

حَتَّى نَقْلَ الْجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالضَّاهِدِينَ وَنَبْلَاكُمْ

تا بشناسیم (جہاد) را از شما و سابران را و بازمیگیریم

اخبارکم (آن) الذین کفرُوا وصدُوا

احوال شما را اینانکه کافر شدند و بازداشتند

سُورَةُ التَّوْبَةِ وَشَاقُّوا السَّيْرَ وَمِنْهُمْ كَثِيرٌ

از راه سیر و شاق است سیر و از ایشان بسیار است

مَنْ يَتَّبِعِ الْفِتْنَةَ يَكُنْ مِنَ الْغَالِبِينَ

و من پیروی کند فتنه را باشد از مغلوبان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطَّعُوا اللَّهَ وَاطَّعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ

ای کسانی که ایمان آورده اید اطاعت کنید خدا را و اطاعت کنید رسول خدا را و مبادا اعمال خود را بربایید

وَإِنْ كُنْتُمْ لَا تَرْضَوْنَ لِرَبِّكُمْ أَنْ يَصْرِفَ أَمْوَالَكُمْ عَنْ أَهْلِ الْبَيْتِ

و اگر شما نپسندید که خداوند اموال شما را از اهل بیت برباید

فَمَا تَرْضَوْنَ أَنْ يَصْرِفَ أَمْوَالَكُمْ عَنْ أَهْلِ الْبَيْتِ

پس شما نپسندید که خداوند اموال شما را از اهل بیت برباید

فَمَا تَرْضَوْنَ أَنْ يَصْرِفَ أَمْوَالَكُمْ عَنْ أَهْلِ الْبَيْتِ

پس شما نپسندید که خداوند اموال شما را از اهل بیت برباید

فَمَا تَرْضَوْنَ أَنْ يَصْرِفَ أَمْوَالَكُمْ عَنْ أَهْلِ الْبَيْتِ

پس شما نپسندید که خداوند اموال شما را از اهل بیت برباید

الف

وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ

تَقْدِيرُ كَيْفَ تَذُنُّكَ وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا

سابق گزشت از گناه تو و آنچه پس از آن و تمام کند لغت خود را بر تو
آنگاه هر چه بخواهی گناه از تو بکنی و هر چه از تو بخواهی از تو بکنی
و بهر دلی که صلاح است مستقیماً و نصرت الله

وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ

نصرت عزیزان هو الذي انزل السكينة

بدست تویی و دست آنکه فرود آورد اطمینان را بر

قلب المؤمنین ليزدادوا اليهم من الله

دل مسلمانان و دل مین ایمان او بکسی که در پیش او بگویند ایمان آن ایمان که

وَاللَّهُ جَنَّاتُ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ

و خدا است از گنجینه آسمانها و زمین و هست خدا

عِلْمًا حَكِيمًا لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

دانا با حکمت و دانایان با حکمت و ایمان و ایمان و ایمان و ایمان

بِغَيْرِ حَسَبٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا ذَكِيمًا

بدون حساب و خدا بخشنده و بخشنده

وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ

۶۸۵
 طریقتی نامہ در سحر و جادو
 موافقت مکررند و اللہ اعلم

يَقُولُونَ يَا سَيِّدُنَا مَا لَكُم بِقُلُوبِنَا فَلْيَمْسِكْ

بِقُلُوبِنَا فَلْيَمْسِكْ بِقُلُوبِنَا فَلْيَمْسِكْ بِقُلُوبِنَا

فَمِنْ مَمْلُوكِكُمْ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْءٌ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا

أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نِعْمًا بَلْ كَانَ اللَّهُ يَتْلُو هَذِهِ

الْآيَةَ عَلَى قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ

حُجَّةٌ بَعْدَ الْبَيِّنَاتِ وَأَعْلَمُ الْغَافِلِينَ

لَا أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَتَرَى فِي قُلُوبِهِمْ وَظَنَهُ

ظَنُّ السَّوْءِ وَكَانَتْ قَوْمًا بَوْرًا وَمَنْ لَمْ يُؤْمَرْ

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ قَدْ أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا

بَعْدَ ذَلِكَ نَزَلَ مِنْ رَبِّهِ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالْحُكْمُ

الْعَاقِلِينَ

وَالْحُكْمُ الْعَاقِلِينَ

مَد
 ص
 ف
 ك

السَّوْءِ

۱۲

۱۳

الغفر

وَلِلّٰهِ مَلَكُ الشَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ

و خداوند است پادشاهی آسمان و زمین می آمرزد هر که خواهد

وَلِيُعَذِّبَ مَن يَشَاءُ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا

و عذاب بکند هر که خواهد و رحمت خداوند بخشنده و مهربان

سَيَقُوْلُ الْخٰلِفُوْنَ اِذَا انْطَلَقْتُمْ اِلَى الْمَقْعِدِ

نیز خواهند گفت بانو پس اگر استگهان و تنگواران و دشمنان

لَتَاخُذْهُنَّ اَزْوَاجُهُنَّ وَنٰتٍ عَلَيْهِنَّ يَدُوْنُ اَن

آنها را بگیرد از آنجا که از آنجا که می خواهند

يَبْدُوْا اَكْثَرُ اللّٰهِ قُلْ لَن تَتَّبِعُوْا كَذٰلِكَمُ قٰتِلَ

خواهند گفت که خداوند را که بیشتر است از شما

اللّٰهِ مَن تَكْلَفُ فَيَقُوْلُ بَلْ اَتٰكُمْ وَنٰبِلَ

خداوند ازین پس خواهد گفت ای شما که می خواهید

كَاوَالِ الْيَقْقُوْنَ اِلَّا وَلِيًّا لَّكُمُ الْخٰلِفٰرُ

بیشتر از شما نیستند مگر از آنجا که می خواهند

پس از شما نیستند مگر از آنجا که می خواهند

وَلِيًّا لَّكُمُ الْخٰلِفٰرُ

كَلِمَاتُ

وَلِيًّا لَّكُمُ الْخٰلِفٰرُ

۶۵۴ ق عا در نامہ سید الشہداء
 ان کی سلطنت پیشہ بردار رہی تھی
 حضرت عمر اور حضرت عثمان
 وقت فار کمالک سے تھے اور
 سلطان ہونے کے بعد
 بہت باتیں لکھیں

مِنَ الْأَعْرَابِ سَتَدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ أُولِي

از اعراب کہ ست خواندہ خواندہ سب کو کارزار افری خدا
 گنہگار دیکھو آگے بٹھو بلا دینگے ایک ٹکڑی پر

بِأَسْوَاقِ يَدَيْهِ تَقْتُلُونَهُمْ أَوْ يَسْلُوبُونَ فَاذْطَبِعُوا

کارزار سخت لڑو گے کہ جنگ کندہ با ایشان یا کہ سلبان شو
 جرمی سخت لڑو گے کہ آتش زردی کے بازو سلبان ہوں گے

يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَأَنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ

بد بخدا انعام فرمادے گا اگر وہی گردان نہ پھینکا کہ تیرے گردان
 دیکھا کہ اللہ نیک دے گا اور اگر بہت جا کے جیسے پلٹے

مِنْ قَبْلِ كُنْتُمْ لَكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا لَيْسَ عَلَيْكُمْ

پیش ازین عذاب نہ تھا را خدا عذاب درد مند و عذاب
 پہلے بار بار دیکھا کہ تھو ایک دیکھ کی بار بار

الْأَنْفِ حَرْبٌ وَلَا تَحِلُّ إِلَّا عَجَبٌ حَرْبٌ وَلَا تَحِلُّ

انہ سے ہر طرف نہیں اور نہ لڑو گے ہر طرف اور نہ
 المراض حَرْبٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

بیمار گناہ سے کہ فرمان بردار اور رسول اور آؤں
 بیمار ہر طرف اور جو کوئی حکم دے اللہ کا اور اس کے رسول کا

يَدْخُلْ الْجَنَّةَ يَكُونُ فِيهَا أَبَدًا وَلَا يَنْزِلُ مِنْهَا أَبَدًا

جنت جگہ میں رہے گا الّا تھو وہ من قبول
 جنت میں رہے گا اور نہ برائے ہو ہر کہ وہی برائے

وَيُؤْتِيهِمْ مِنْ فَحْمٍ يُسْتَعْمَلُ وَالْخَلَّةَ الْمُضْتَسَّاةَ

اور جو کوئی لپٹ جادے
 انہوں میں سے جیسے سیجے بہت نمایاں اور جو کوئی لپٹ جادے

ہر بھی فارس و روم و افریقہ و اندلس
 حضرت ابو بکر و حضرت عمر و حضرت عثمان
 و اہل علم و اہل فن

میں سے ہر طرف نہیں اور نہ لڑو گے ہر طرف اور نہ
 المراض حَرْبٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 بیمار گناہ سے کہ فرمان بردار اور رسول اور آؤں
 بیمار ہر طرف اور جو کوئی حکم دے اللہ کا اور اس کے رسول کا
 يَدْخُلْ الْجَنَّةَ يَكُونُ فِيهَا أَبَدًا وَلَا يَنْزِلُ مِنْهَا أَبَدًا
 جنت جگہ میں رہے گا الّا تھو وہ من قبول
 جنت میں رہے گا اور نہ برائے ہو ہر کہ وہی برائے
 وَيُؤْتِيهِمْ مِنْ فَحْمٍ يُسْتَعْمَلُ وَالْخَلَّةَ الْمُضْتَسَّاةَ
 اور جو کوئی لپٹ جادے
 انہوں میں سے جیسے سیجے بہت نمایاں اور جو کوئی لپٹ جادے

المنكر

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

سابع

۱۸

سابع

۱۹

سابع

يَسْتَبِيحُ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ

عقوبت کنندن بقیوبت در دوزخه بر این خوشد شد خدا از مسلمانان

اوست که مار یک دکه کی مار اول الله خوشش هو ایمان والون سے

اِذْ يَبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ

وقبله بیت بگردن با تو زیر درخت پس است آنچه را زان بستان

جب مانده ملاسنه گئے سچے اوس درخت سچے پیر جان جو اوس کی نی نی

فَاَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ۝

پس فرود آورد اطمینان دل برانان و ثواب ادای از امنی نزدیک

پھر آوارا دن بر چین اور انعام دی او کو ایک فتح نزدیک

وَمَنْزِلَ كَثِيرٍ يَأْخُذُ نَهْلًا ۝ كَانَ اللَّهُ عَزِيزًا

و غنی تھا و بسیار کہ دست آرنده آفر ما دست خدا غالب

اور بیت غنی تر جو او کو لین کے اور سچے الله زبردست

حَكِيمًا ۝ وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَغْنَمًا كَثِيرَةً تَأْخُذُ نَهْلًا

انکست وعده داده است شمارا خدا غنی تر بسیار کہ دست آرنده

فَعَلَّكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ ۝

پس زد و عطا کرد این غنی تر و باز داشت دست مردانرا از شما

سود شتاب و دیکر غنی تر اور سچے لوگوں کے ہاتھ سے

وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ سَبِيلًا

تا باشد ایمنه نشان مسلمانانرا و تا بناید خدا شمارا راہ

اور تا ایمنه نمونہ ہو قدرت کا مسلمانانرا و ایملے اور عطا و نکو

منه

۶۹۹
 صلوات بر علی و آله و سلم
 در حضرت سید الشهدا علیه السلام
 کوی بهر کسی که در روز قیامت
 در حضور سید الشهدا علیه السلام

صلوات بر سید الشهدا علیه السلام
 سید الشهدا علیه السلام

مُسْتَقِيمًا ۝ وَ اخْرَاجُوا قُلُوبَكُمْ عَنْ حَقِّهَا ۝

است مستقیم و از حق قلب خود بیرون

سید الشهدا علیه السلام

أَحَاطَ اللَّهُ بِمَا أُوتِيَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَائِمًا ۝

و احاط الله بما اوتى الله على كل شيء قائما

و احاط الله بما اوتى الله على كل شيء قائما

و لَوْ قُلْتُمْ الذِّكْرُ كَفَرًا لَوَلَّوْا اِلَآدِيكُمْ ۝

و اگر بگوئید ذکر کفر است بگردانید

و اگر بگوئید ذکر کفر است بگردانید

ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝

پس نیابند یار و یار

پس نیابند یار و یار

الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَ كُنْ تَجِدُ آيَةً ۝

که گذشت پیش ازین و تو خواهی یافت آیه

بوی علی آتی است و تو خواهی یافت آیه

اللَّهُ تَبْدِيلُهُ ۝ وَ هُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۝

خداوند دگرگون کننده است و او است که دست خود را از شما دور

آید بگردانید و او است که دست خود را از شما دور

أَيُّكُمْ عَمَّا يَنْزِلُ مِنْكُمْ ۝

کدام شما را از آنچه از شما میبارد

صلوات بر سید الشهدا علیه السلام
 سید الشهدا علیه السلام

صلوات بر سید الشهدا علیه السلام
 سید الشهدا علیه السلام

۱۵۹
 حشر بنی نضیر بعد از اربابین
 ندین است و بنی نضیر بر حاکمان است
 انصار بنی نضیر و بنی نضیر بر حاکمان است
 بنی نضیر بر حاکمان است
 بنی نضیر بر حاکمان است

۱۲
 حشر بنی نضیر

حشر بنی نضیر
 حشر بنی نضیر
 حشر بنی نضیر

حشر بنی نضیر
 حشر بنی نضیر
 حشر بنی نضیر

حشر بنی نضیر
 حشر بنی نضیر
 حشر بنی نضیر

حشر بنی نضیر
 حشر بنی نضیر
 حشر بنی نضیر

عَلَيَّهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝ هُوَ
 الَّذِي كَفَّرَ أَوْصِدَكُمْ عَنْ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 الْهَدْيِ مَعَكُمْ فَاِنْ يَكْفُرْ يَكْفُرْ كُلُّ رَجُلٍ
 مَوْفُونَ وَلَيْسَ مَوْفُونَ تَعْلَمُونَ
 فِي حَيْثُ كَفَرُوا مِنْهُمْ مَعْرَاةٌ يُغَيِّرُ عِلْمَ لِيَدْخُلَ اللَّهُ
 فِي رَحْمَتِهِ مِنْ لَيْسَاءٍ كَوْنِيَا الْعَذَابُ الَّذِي
 كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ اِذْ جَعَلَ الَّذِينَ

۱۲

۲۵

کافر از آن
 عقوبت درد دهنده
 نگاه که سهم کردند
 جب رکبی

حشر بنی نضیر
 حشر بنی نضیر
 حشر بنی نضیر

شماره

كُفِرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةُ حَمِيَّةُ الْجَاهِلِيَّةِ

کافران در دل خویش غیبت را از صفت غیبت جاہلیت

فَاَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ

پس فرود آورد خدا اطمینان خود بر پیغمبر خود و بر مسلمانان

وَالْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَوْفَى

و ثابت کرد بر ایشان سخن پر پیز و گوری و بودند بنیاد ارمان

أَمَلُهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا لَقَدْ

آمل آن و است خدا بهر چیز دانای و آینه

صَدَقَ اللَّهُ لَوْلَا رَأَى الْإِنْسَانُ لَتَدَّخُلَ

راست نمود خدا این پیغمبر خود را خوب مطابق ذات با بنیمنون که البتہ داخل خود

الْمَسْجِدَ الْحَرَامِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِينَ مَخْلُقِينَ

بمسجد حرام اگر خدا خواست است این شده تراشیده

رُؤُوسَكُمْ وَمَقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُونَ

سوی سر خود را و بقراص گرفته ترسان نشد پس دانست آنچه ندانستید

ع

سلمان بن صخر را که در روز
 آنرا در غار اطمینان یافت و از ایشان چنین
 نامی آن حضرت رضا است و از آنجا که
 التَّوَكُّلُ
 بالاسان
 کان
 مسجد
 سلمان بن صخر
 آن سال که در آنجا بود
 زیاد در مدینه و در آنجا که
 مسجد نبوی است

الحمد لله

۲۷

فَجْعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ نَحْوًا قَرِيبًا ۝ هُوَ الَّذِي

پس یہ کر دین میں سے ایک نئی نزدیک راہ نکالتا ہے جسے

ارسل رسولہ بالہدای و دین الحق لیطہرہ

فرستاد پیغامبر خود را بہدایت و دین راست تا غالب کشد

عل الدین کلمہ و کفی بالہ شہیداً

بر او دین ہمہ آن را بس است خدا را طہار کنندہ حق

محمد رسول اللہ و الذین معہ اشداء علی

محمد صلی اللہ علیہ وسلم پیغمبر خدا و انکے ہمراہ او پند سخت اند

الکفار رحماء بیدینہم ترہم و کما

کافران مہربان اند و میان خود کی مہنی ایند زار کوع کنندہ

سجدات یبتغون فضلا من اللہ و رضوانا سیماء

و عہدہ نمایندہ بطلبندہ فضل را از خدا و خوشنودیران را بصلوات

فی وجہہم من اثر السجود ذلک مثلی فی

در رو بہ ایشانست از اثر سجدہ انجہ مذکور میشود و نشان

ایوں کے یونہی ہے برا سجدہ کے اثر یہ کہہاوت ہے او کی

صلی اللہ علیہ وسلم
ظاہرین علی سبک غالب
کونیا اکثرت اور علی
عالم بکجہ پیغمبر امی

اشداء

رحماء

اثر

[illegible]

کلمات

تفہیم

ماہنامہ علمی و ادبی رسالہ
پیشکش کی راہ و چارہ
فصل

اس سورہ میں مومنوں کی تعلیم کے
آداب بیان ہوئے ہیں۔ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کے
یکے ایک آداب یہ ہیں کہ جب کسی کو مجلس میں
نور نہ کر دے کہ حضرت کی بات سن سکیں۔
دوسرے یہ کہ خطاب کروادب سے
انک کر نہ بولوا۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيْ

ای مسلمانان پیش از دستش مگید و برد
ایسے ایمان والو آگے نہ بڑھو

اللَّهِ وَرَسُولَهُ وَأَنْقُصُوا اللَّهَ تَعَالَى إِنْ لَمْ تَسْمِعُوا

خدا کے رسول اور دہتر سید از خدا ہر آئینہ خدا شنوا
اللہ اور اس کے رسول سے اور دیکھو کہ اللہ سے اللہ کی بات

عَلَيْكُمْ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ

دانات ای مسلمانان بلند نہ کرو آواز خود را
جانتان ایسے ایمان والو اونچی نہ کرو آہنی آوازیں

فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا كَهْوَءٍ مُسْتَعْتَبٍ وَلَا كَهْوَءٍ

بالا آواز از پیغمبر و بلند نگویید با او سخن را
نبی کی آواز سے اوپر اور اس کے نہ بولو گیکر

كَهْوَءٍ مُسْتَعْتَبٍ ۚ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ أَنْكَبٌ مُعْمِلٌ ۚ وَإِذَا

مانند بلند گفتن بعض شما با بعضی برای احقر از آنکہ تاود و عمل شما
جیسے گھلتے ہو ایک دوسرے پر کہیں اکارت نہ ہو جاؤں تمہارے

وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ

وشتا خبر دار نہ بنائید اور تم کو خبر نہ ہو
وہم کو خبر نہ ہو اور تم کو دکھ دلی آواز بوسے نہیں

أَصْوَاتَهُمْ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

آواز خود را نزدیک پیغمبر خدا آنچنان کہ
رسول اللہ سے پاس ہی ہیں جنکے

نومی را بناد آئیے پس بستان خود بر آئینہ عمل کردید و
کسی قوم پزندانی سے پہر کھل کو گاہے کیئے پر بختا ہے

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

وَأَعْلَمُوا أَنَّ قُرْآنَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي
 دہانید کہ در میان شما رسول خدا است اگر فرمان بردار اور
 اور جان لو کہ تم میں رسول ہے اللہ کا اگر تمہاری تابا کرے
 کثیر من الامر لعینتم ولكن الله حبب اليكم
 بسیار و زکار ما برنج در افتند و لیکن خدا دوست گردانید بزرگ
 بہت کاموں میں تو تم پر مشکل پڑے پر اللہ نے محبت دالی تمہارے
 الا یمن و زینہ فی قلبکم و کراہکم
 ایمان آ رہا ہے کہ آواز فرود لہا دشمنان خوش گردانید پشما
 ایمانی اور اچھا دکھایا او کو تمہاری دلون میں اور زکامان
 الکفر و الفسوق و البصیان اولئک
 کفر و فسق و فحشاء را
 کفر اور گناہ اور بے حکمی وہ لوگ
 ہوا الرشیدون فضلا من الله و نعمة و الله
 اہل تہ راہ یافتگان با حسان از تو بک خدا و نعمت و خدا
 وہی ہیں نیک حال پر اللہ کے فضل سے اور احسان سے اور اللہ
 علیہم حکیم و ان طائفتین من المؤمنین
 دانا با حکمت است و اگر دو گروہ از مسلمانان
 سب جانتا ہے حکمت والا اور اگر دو فرقہ مسلمانوں کے
 اقتتلوا فاصحوا بینہما فان بغت احدہما
 با یکدیگر جنگ کنند پس صلح کنند میان ایشان پس اگر تعدی کر دے یکی
 آپس میں لڑیں تو دونوں میں طلب کرداد و پھر اگر چڑھا جاوے ایک دونوں

وَأَعْلَمُوا أَنَّ قُرْآنَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي
 دہانید کہ در میان شما رسول خدا است اگر فرمان بردار اور
 اور جان لو کہ تم میں رسول ہے اللہ کا اگر تمہاری تابا کرے
 کثیر من الامر لعینتم ولكن الله حبب اليكم
 بسیار و زکار ما برنج در افتند و لیکن خدا دوست گردانید بزرگ
 بہت کاموں میں تو تم پر مشکل پڑے پر اللہ نے محبت دالی تمہارے
 الا یمن و زینہ فی قلبکم و کراہکم
 ایمان آ رہا ہے کہ آواز فرود لہا دشمنان خوش گردانید پشما
 ایمانی اور اچھا دکھایا او کو تمہاری دلون میں اور زکامان
 الکفر و الفسوق و البصیان اولئک
 کفر و فسق و فحشاء را
 کفر اور گناہ اور بے حکمی وہ لوگ
 ہوا الرشیدون فضلا من الله و نعمة و الله
 اہل تہ راہ یافتگان با حسان از تو بک خدا و نعمت و خدا
 وہی ہیں نیک حال پر اللہ کے فضل سے اور احسان سے اور اللہ
 علیہم حکیم و ان طائفتین من المؤمنین
 دانا با حکمت است و اگر دو گروہ از مسلمانان
 سب جانتا ہے حکمت والا اور اگر دو فرقہ مسلمانوں کے
 اقتتلوا فاصحوا بینہما فان بغت احدہما
 با یکدیگر جنگ کنند پس صلح کنند میان ایشان پس اگر تعدی کر دے یکی
 آپس میں لڑیں تو دونوں میں طلب کرداد و پھر اگر چڑھا جاوے ایک دونوں

هر کس که با کسی در جنگ باشد و آن را بکشد و سر او را ببرد و آن را در راه پاشد
 یا در راه بگذارد یا در راه بپاشد یا در راه ببرد یا در راه بگذارد یا در راه بپاشد
 یا در راه ببرد یا در راه بگذارد یا در راه بپاشد یا در راه ببرد یا در راه بگذارد یا در راه بپاشد

عَلَى الْأُخْرَى فَمَا لَمْ تَقْتُلُوا الَّذِينَ تَتَّبِعُونَ حَتَّى تَقُومُوا إِلَى اللَّهِ

بر دیگری پس جنگ کنید با آن گروه که پیروی می کنید تا آنکه بر آن گروه
 و در سبیل پر نوب بر او و او را بکشید و او را بکشید و او را بکشید و او را بکشید

فَإِنْ فَاءَتْ فَاصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ

پس اگر رجوع کرد صلح کنید میان ایشان با انصاف و

أَقْسَطُ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و او دیدار بر آنچه خدا دوست میدارد و او دوستدار است و او دوستدار است

وَالْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ

که مسلمانان برادران یکدیگر اند پس صلح کنید میان برادر خویش و

اتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

ترسید از خدا تا بر شما رحمت شود ای

أَمْ نُولَاكُمْ أَمْ نَمْلِكُكُمْ أَنْ تُقِيمُوا

مسلمانان منزهند که ما شما را گردانیم یا گردانیم یا گردانیم یا گردانیم یا گردانیم یا گردانیم

خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نَمْلِكُ أَنْ نَعْلَمَ مَنْ يَرْسُلُهُمْ

بهترند از ایشان و ما نمی توانیم که بدانیم که چه کسی را می فرستد

وَهُمْ يَرْسُلُهُمْ أَنْ يَكُونَ عَمَّا وَعَدُوا

اخوتكم
 اخوانكم

ثلاثة اربع

۱۱

ما جان کنی بر این نام
چون نام بر این نام
و سبب آید از این نام

بعضی گفته اند که در این کتاب
بعضی از اسامی نشان
منسوب به است

بعضی از اسامی
بعضی از اسامی
بعضی از اسامی

خیر امنی و لا تلمزوا أنفسکم ولا

بهم شهنه از ایشان و عیب مکنید در میان خویش و

و ده پند من آن یک و عیب نه دو ایک و در یک و دو

تکابر و ایلا کفای یس لا شمر الفسوق

یکدیگر را عیبهای نام نه دو ایک و در یک و دو

بعد الا یمن و من لم یقب فاولیک هم

بعد از ایمان آوردن و هر که نوبت نکند پس انعام ایشانند

الظلمون یا ایها الذین امنوا اجتنبوا

ستمگران ای ایها الذین امنوا مسلمانان احتراز کنید

کثیرا من الظن ان بعض الظن ان

از بسیار گمان هر آینه بعضی بد گمانی گناه است

ولا یمنسوا ولا یفتب بعضکم بعضا

و با سر سر نکنند و غیبت مکنند بعضی شما بعضی را

ایضا احذر ان یا کلکم

آیا دوست دارید کسی از شما که بخورد گوشت برادر خود

بدان خوش گمان چه نم بیند که گوشت گوشت ایشان را

ما یک بنیاد بر مسلمانان
 بنیاد بر مسلمانان است
 بنیاد بر مسلمانان است
 بنیاد بر مسلمانان است
 بنیاد بر مسلمانان است
 بنیاد بر مسلمانان است

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 ح ۱۰۰
 يَا لَئِذَا
 ط ۱۰۰

قُلُوبِكُمْ وَأَنْ تَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ

بندهای شما را اگر فرمان بردارید خدا و رسول و کیندر

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

کمند پیش از انبیا و افعال شما چیزی بر این خدا

غَفُورٌ رَحِيمٌ

آمرزگار مهربان است. مجزاین نیست که نوسان حقیقت آمانند

أَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

که ایمان آورند بخدا و پیغمبر او باز شبیه نکرند و جهاد نموند

يَا مَوَالِيَهُمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

باسوال خود و جان خود در راه خدا

أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

آنجماعه ایشانند راست گوینان

اللَّهُ يَدِينُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي

خدا را ابدین خود و خدا میداند آنچه در

الصدق کو اپنی دینداری اور اللہ کو خبر ہے جو کچھ ہے

۲۴۲
 این کتاب به خط میرزا محمد علی
 قزوینی در شهر قزوین در سال ۱۲۸۲
 قمری

الْأَرْضِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُمْ

ایستاد و اینجور زمین است و خدا را

آسمانوں میں اور زمین میں
نسخ علیہ ۰ یمنون علیک ان اسلموا
اور اللہ

چیز و اناست منت می نهند بر تو تا که مسلمان شده اند

خیر جانتا ہیے فلا مجھ پر اسان دستہ ہیں کہ مسلمان ہو گئے

فلا تفتنهم

بسم الله الرحمن الرحيم

بلکہ خداوند تعالیٰ ہندوؤں کو بھی اپنی طرف سے

اولیاد شیخ پرستان نه ربهو ایسی مسلمان کا بلکہ اللہ کے برگزیدگان کہتا،

عليه السلام ان هذا لكم للايمان

در شنبه

کہ تم کو راہ دے ایمان کی

اَزْكَىٰ صِدْقٍ ۚ اِنَّ اللّٰهَ كَمَا تَشَاءُ

اگر است گوی هستد
هر آنکه خدا میداند

اگر بیج کھو (۲) ہر ایم خدا میداد

١١

عِيبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ

چنهان آسمانها و زمین و خدا اینهاست

انہوں نے کہا کہ ان کے اور زمین اور اوروں کے ساتھ ہے

01/25/15

100

1

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

ایک

سورة نزلت بمكة الاول قد خلقنا الانسان لیس

ایاتھا کلماتھا و حروفھا و رکوعاتھا

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله الرحمن الرحیم

ق ق وَالْقُرْآنُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنزَلَ هَؤُلَاءِ

فہم قرآن بزرگی کہ تو بیجا شکر کیلئے تجب کہ کفران از کلمہ آمد بدیشان

فہم ہے اس قرآن بڑی شان و سب کی بلکہ او کو تعجب ہو کہ آیا اور ان میں

مَنْ ذُو الْعَرْشِ الْمُبْدِیُّ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

ترسانہ از قوم کثبان بے گشتن آن کافران ابن خیریت بحسب

وہ کہ در ستائش والا و ہی بین کافر کہنے کیلئے شکر یہ تعجب کی ہے

عَازِدِمْتَانِ وَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْفَعْ مَنْ شَاءَ

آیا چون میریم و خاک شویم شکر کردہ شویم این را کہ در این

کجا جب ہم مر گئے اور ہو گئے مٹی بہانہ ہرانا بہت دور ہے

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ

ہر آئینہ دانستہ ایم ایچہ کم میکند زمین از ایشان

ہم کو معلوم ہے جتنا کہتا ہے زمین اون میں ہے

اذا امتنا
بغير عزة الاستفهام

مگر یعنی ایچہ کم کرد از زمین
ایشان ۱۲ فرم

۱۵ **فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ۚ وَلَقَدْ خَلَقْنَا**

در شبیه اند از آفرینش نو و هر آینه آفریدیم

الْإِنْسَانَ وَنَعَلْنَا حُلَّةً مَّا تَوَسَّوْا بِهِ نَفْسَهُ ۚ وَ

آدمی را و میدادیم آنچه چیزی که بخاطر میگذرانیدش نفس او و
ان کفو اور جانیته من جو باین آئین من اوزیکه جی من اور

نَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ۚ إِذْ

ما نزدیک تریم تا آدمی از رگ جان
هم او تن سے نزدیک من و هر گز کفی رگ سے زیادہ فلاح جب

تَنكَّرُ الْمُتَلَقِّينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدًا ۚ

که یاد گیرند و یاد گیرنده به پهلوی راست نشینند و در هر یک یک یک نشینند
بته جایی من لینے و یاد گیرنده پهلوی اور بائیں سے بیٹھا

مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ۚ

بزیان نمی آرد آدمی سخنی مگر نزدیک او نگهبان منتظر مهتاض
باین بولتا ایک بات جو نہیں اوس پاس ایک راہ دیکھتا طیار

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ مَا

و یاد میبخشد موت براسیست نیست خوارانچ
اور آئی میهو شی موت کی تحقیق یہ وہ ہے

كَنتَ مِنْهُ تَحِيدٌ ۚ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَٰلِكَ

از گناه بگری و دودہ آشود و در صور این است
جس سے تو نکل رہا کرتا اور پھونکا گیا نرسنگا یہ ہے

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَٰلِكَ يَوْمَ تَكُونُ الْأَشْجَارُ أَغْصَانًا مُّتَسَلِّمِينَ ۚ

و در صور این است و در صور این است
و در صور این است و در صور این است

فردن کی رگ گردان
جان پیرن سے دل سے لگاتار
نرسنگا نرسنگا
اور رگ گردان جان سے

فردن
یہ جان من کی
بیکو والا ہو

فردن
یہ جان من کی
بیکو والا ہو

ما یسئلکم فی دینکم و فی فروع الدین و فی ما رزقکم
من فی الدنیا و فی الدار الاخری و فی ما رزقکم من فی الدنیا و فی الدار الاخری

ما یسئلکم فی دینکم و فی فروع الدین و فی ما رزقکم
من فی الدنیا و فی الدار الاخری و فی ما رزقکم من فی الدنیا و فی الدار الاخری

فقیہ

حَفِیْظٌ ۝ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَیْبَ جَاءَ
اور کس نے ڈر کیا تو سید از حد اوردیو و پیش آمد
اور کس نے ڈر کیا جو دین میں سے دیکھے اور لا
یَقْلِبُ صَنْدِیْبٌ ۝ اَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَٰلِكَ یَوْمُ
ہے منسوب شدہ کو ہم داخل شوید بشت ہر گز گشتی نیست روز
دل بسیمین جمع ہے جلاز زمین سلامت بہر دن ہے
اَلْخُلُودِ ۝ لَكُمْ مَا يَشَاءُونَ فِیْهَا وَلَدُنَا مُرْجَ ۝
بیشہ بخشن ان نراست انچه خواهند و بشت و ز دیک باز اورد
ہمیشہ رہنے کا وہاں جو چاہیں اور تھارے سے کچھ نہ دے
وَكَمْ اَهْلُهَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ
و سید ملک کریم بین زمین استہا کہ قومی تر بودند از انجا
اور کتنی تھانے ہم ان سے پہلے انگشتیں او کی تو بہرہ تھی ان
بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِی الْبِلَادِ اَهْلٌ مِنْ مَّحِیصٍ ۝
و دست در آریں نفس گرد و در شہر گنج ز بگاست بشت
پر گئے گردے شہر وین کہیں سے تھانے کو تھانے
اِنَّ فِیْ ذَٰلِكَ لَذِکْرًا لِّمَنْ هُوَ عَلِیٌّ ۝ اَنْ لَّهٗ قَلْبٌ
آئینہ و شفقہ بند است سیکے را کہ در سبے دای
اس میں سے کچھ نہ کہے کی جگہ سے او کو جیکے ان
اَوَّالِیِّی السَّعْمِ وَ هِیَ شَرِیْبَةٌ ۝ وَلَقَدْ سَلَّمْنَا
یا گوشہ ہر مشوجہ شدہ
یا لگا دیکھ کان دل لگا کر
وہر آئینہ از بیم
اور سب سے تھانے

السموات والأرض وما بينهما في ستة

آسمان اور زمین و آنچه در میان پرده است در شش

ایام و ما من آمن لغروب

روز در غروب نماز ای ای که پس از آن روز

ما یقولون وسبح محمد ربك قبل طلوع

آنچه بگویند و سبوح محمد را پیش از طلوع

الشمس وقبل الغروب ومن الليل يسبحه

خورشید و پیش از غروب و در شب سبوح را

و ادبر السجود واستمعون مناد المناد

و عقب نماز سجد و بشنویند ندا دهنده

من مكان قريب يوم يسمعون الصيحة

از جای نزدیک در روزی که بشنوند فریاد

بالحق ذلك يوم الحشر

بالحق آن روز قیامت است

بالحق آن روز قیامت است

بالحق آن روز قیامت است

ای ای که
ادع
ارک
المناد
دعای
فلی الحارین

و ادبر السجود
و استمعون مناد
المناد

و ادبر السجود
و استمعون مناد
المناد

و ادبر السجود
و استمعون مناد
المناد

بر کافه
لشوق
ادک
ارجف

قاعید
وصلا جہولہ
ح ت

وَتَمِيتْ وَالَيْكُمُ الْمَصِيرُ ۝ يَوْمَ تَشْقَى الْأَرْضُ
 دی بر ایم بیکو مات باز گشت دوری اگر شکافند زمین
 اور یار نیست این اور ہم تک پہنچنا جس دن زمین بیکو کرے
 مَن مَسَّ الْعَاذِلُ حِشْرٌ عَلَيْكَ يُسِيرُ
 از این تا اگر برزد آن پستیمان این انگشتین است آسان بر
 وہ دورے پہ اس کے کرنا ہنگو آسان ہے
 نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
 ماسہ ایم انہ کو گویہ و نیست تو بر ایشان
 ہم تو ب جانتے ہیں جو کہتے ہیں اور تو نہیں اون
 جَبَّارٍ فَذَكَرَ بِالْقُرْآنِ مَن يَخَافُ وَعَبِيدُ ۝
 بڑکنندہ پس بخندہ بہت آن ہر کرا ہی ترستہ از وعدہ عذاب
 زور کرے نو الاسو تو سمجھا قرآن سے اسکو جو دور ہے بڑے ڈرے سے
 سُوْرَةُ وَالذَّرِيَّتِ نَزَلَتْ مَكَّةَ ثُمَّ الْفَاسِيَّةُ
 آیاتہا و کلماتہا و حروفہا و رکوعاتہا
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۴۵
ع

کتاب

۱۷ ذوقوا فتنکم هذا الذی کنتم یه تستعملون
 گوئیم کہشید این فتنہ خود را نیست آنچه آنرا شتاب طلب میکرد
 ۱۸ ان المتقین فی جنۃ و عیون اخذینہم انکم
 بر این متقین در بہستانها و چشمہ اشہد بہت از ہم بچہ را ایشانرا
 ۱۹ ربهم طاعتهم کانوا قبل ذلک محسنین
 پروردگار ایشان بر آئینہ ایشان بودند پیش ازین نیکو کار
 ۲۰ کانوا قبل ذلک من الیکیل ما یجمعون
 بودند پیش ازین که اندکی از شب خواب کردند
 ۲۱ بالاسحار هم لیستغفرون و فی اموالهم
 بہت سحر ایشان طلب آمرزش نمودند و در اموال ایشان
 ۲۲ حق للسائل و المحرم و فی الارض ایت
 حق تفر بر بوی سوال کنندہ و بر محرم و در زمین نشانی است
 ۲۳ فی انفسکم افلا تعقلون
 ایقین کہندہ گانرا و در ذات ہمشا نشانی است آیاتی کریمہ
 ۲۴ فی انفسکم افلا تعقلون
 ایقین کہندہ گانرا و در ذات ہمشا نشانی است آیاتی کریمہ

وہا ہر آدمی
اور ہر کس کہ ہر کس

۱۲
 در عالم ملکوت رزق و عقوبت و
 مثال ان صورت میشود و اندک عالم
 در عالم ملکوت رزق و عقوبت و
 مثال ان صورت میشود و اندک عالم
 در عالم ملکوت رزق و عقوبت و
 مثال ان صورت میشود و اندک عالم

فِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ۝ فَوَدَّ

دور آسمان رزق شما و آنچه وعده داده شد و شما را پس بپوشد

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَنَهَ الْخَلْقَ مِثْلَ مَا آتَاكُمْ

آسمانها و زمین را بر آینه این خبر راست است مانند آنچه آتایند

تَطْقُونَ ۝ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ ضَلَفَ

سخن بگریخته آیت است پیش تو خبر
 بوسیله یوسف پیغمبر است از ابراهیم که مژگان کی

أَبْرَاهِيمَ الْمَكْرُمِ ۝ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَا

گراست ابراهیم چون در آمدند
 بوخت و ایستادند و ایستادند و ایستادند

سَلَامًا قَالِ سَلَامٌ فَقَوْمٌ مِّنْكَ ۝ فَرَاغَ إِلَىٰ

سلام و ده بولا سلام پس بهم لوگ من او بری
 اهل فجاء بعجل سمین فقریه الیه هم قال

اهل فجاء بعجل سمین فقریه الیه هم قال

الان اكلون ۝ فاجس منهم خيفة قالوا

اما بخورید پس چون بخورند و خاطر خود را از این ان تر گفتند
 تم که می خورید پس من هر هر از این که در می ریزد

۲۲
 رزق کلمه
 از رزق

۲۳
 مثل
 برن

۲۴
 و این اس کلام این است

۲۵
 ابراهام
 ل و اخلفه عنهم

۲۶
 فقال لهم سلام

۲۷
 قال سلام

۲۸
 فاجس منهم خيفة

۲۹
 قالوا

19

۳۸
 لاخف وبشره بفعل الله فاقبلت امره
 تیس دہشت وادشش ہزار
 تونہ و اور خوشخبری دیکھو کہ ایک لاکھ ستونہ ہزار
 فی صرة فصلت وجہها وقالت عجل
 بابا اور دیکھا کہ خود رقی خود رقی عجل گفت آیا میرا پروردگار
 عجلم قالوا کذلك قال ربک
 نازلندہ شدگان گفت یہ یحییٰ بنود پروردگار تو
 انہ هو الحکیم المکرم
 ۳۹
 قال فما خطبکم ایہا المرسلون
 ابراہیم گفت پس بیست مقصد تھا ای مرسلان
 قالوا انا ارسلنا الی قوم مجرمین
 گفتند ہاں ہم نے انہیں بھیجا ہے کہ گنہگار
 لیرسل علیہم حجارة من طین
 تا کہ ہم پر پتھر اترے سنگوں سے
 کہ چھوڑیں ان پر پتھر سے کہ نشان ہے

1000

الشيخ الساجد
والعشرون

عَنْ رَبِّكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ فَآخِرُ جَنَّتَيْنِ ۝

نزدیک پروردگار تو برای مؤمنان است ۝ آخر دو جنت است ۝

فِيهَا مِنْ الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَمَا وَجَدْتُمْ فِيهَا غَيْرَ

در آن ۝ از مؤمنان پس نماند ۝

بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ وَتَرْكَا فِيهَا آيَةً لِّلَّذِينَ

یک خانه از مسلمانان ۝ و بماند در آن نشانی برای کسانی که

يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝ وَفِي مِثْقَالِ ذَرَّةٍ

در آن ترسند از عذاب درودند ۝ و در بقعه موسی نشانی است چون

أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ۝

پس ما او را فرستادیم به فرعون با سلطان روشن ۝

فَقَالَ لِمُوسَىٰ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُرْسَلُونَ ۝ فَأَخَذْنَا

پس فرعون گفت ای موسی تو خودی که فرستاده شدی ۝ پس ما گرفتار

أَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا ۝ فَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَفَعَلُوا

برادرش هارون را با آیات ما ۝ پس کذب کردند آیات ما و کردند

بِأَخِيهِمْ هَارُونَ وَفَعَلُوا بِأَخِيهِمْ هَارُونَ وَفَعَلُوا

۳۷

۳۵

۳۴

۳۳

۳۸

۳۶

۳۹

کتاب تفسیر قرآن مجید
جلد دوم
تفسیر سوره اعراف

والله اعلم

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيلَةَ

دور قحط عادت کہ بہت جون و ستار ہم برایشان باد کی تیرے منت

مَاتَدْرُ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ

نگار و ایچ چیز آ کہ برسد بو گمر سازد آزا نہ چوڑی کوئی چیز جہر گریہ کہ نہ کر دے اور کو

كَالْمِيلِ فِي ثَمُودَ إِذْ بَعَلُّوا نِسَاءَهُمْ

مانہ استخوان و سید و رقص نمودن کہ جون گفتہ شد الشارہ ہرہ مند ہند جسے چور اور تانی سے نمود میں جب کیا او کو

هَتَّى جِنِّ فَقَتُوا عَنْ مِرْيَمَ فَخَذَتْهُمْ

نامہ تی پس بر کشیدند از فرمان پروردگار جین ہیں گرفتار ایک وقت تک پہرہ زارت کرنے کے سپر کے کویت پہرہ اور کو

الصَّعِقَةَ وَهُمْ يَنْظُرُونَ فَمَا اسْتَطَعُوا

نشدند و ایشان می دیدند پس نتوانستند گرا کے لیے اور وہ دیکھتے تھے پہرہ کے

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ الْفُتُورَ وَتَقْوَى

برخاستن کہ او نہیں اور نہ ہو کہ بدلائیں اور نوح کی قوم کو

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ الْفُتُورَ وَتَقْوَى

پیش ازین ہر آیت ایشان بودند کہ وہی بدکار و اتسار اس سے پہلے مقرر وہ تھے لوگ سینے علم اور آستان

الصَّعِقَةَ
(رود صفت)

فَقَتُوا
(فوت)

تَقْوَى
(تقویٰ)

فَمَا اسْتَطَعُوا
(فما استطعوا)

فَمَا اسْتَطَعُوا
(فما استطعوا)

بِذَنبِهِمْ لَا يَأْتِيهِمْ وَإِنَّهُمْ لَمُتُّوا قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَهُمْ وَلَا تَرْفَعُونَ أَلْفَهُمْ

ناگزینم بقوت و برآیند ما توانایم و زمین را گسترانیدیم و برینکس

بنایا بنی هانیه کے بل سید اور محکوب تقدیر کے اور زمین کو پھیلانے سے سوکھ

المهدون ومن كل شيء خلقنا زوجين لعلکم

کرتہ اندہ ایم و از ہر چیز سے آفریدیم دو قسم

بہمانا جنتین اور بہ جز کی بنای اپنے جوڑی شاید تم

تذکرہ من ففرقوا لی اللہ انی لکرم منه نذیر

پند پذیر شوید پیغمبر گوید گریزید بسو خدا پر آئینہ من کے آئینہ ازجا اور ستارہ آسمان

و بیان کرد سو بہا گو اللہ کی طرف میں تمکو او کی طرف سے و ستارہ ناموں کہو

ولا تجعلوا مع اللہ الهاء اخرانی لکرم منه نذیر

و مقرر کنید با خدا معبود کے دیگر را ہر آئینہ من کے آئینہ ازجا اور ستارہ آسمان

اور نہ ٹھراؤ اللہ کے ساتھ اور کوئی چیز کا میں تمکو او کی طرف سے و ستارہ ناموں کہو

کذلک ما اتی الذین من قبلکم من رسول الا

بچین نہاد ہست نزدیک تا نکلے پیش از ایشان کہوند با پیغمبر

اس طرح ان کے پہنچو کو جو رسول آیا

قالوا ساحر او مجنون اتوا صواہر بل کہم

گفتند جادوگری یا دیوانہ است آیا یکدیگر وصیت کردہ اللہ انداز کا بلکہ

کہا کہ جادوگری یا دیوانہ کیا ہی کہہ عرصہ میں ایک دیکر کوئی نہیں

قوم طاعفون قول عنہم فہا انت ہما

گروہی سرکشند پس رو بہ پیش از ایشان منستی تو ہما کردہ شدہ

پیشہ لوگ شریکین سو تو ہما یا ان کی طرف سے اب تجھے نہیں اولہما

بابہ
بزیادہ بیعتی و صفا الثمانیہ

و ہما صفا الثمانیہ

وَالَّذِينَ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَنسَلْنَا لَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَنسَلْنَا لَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَنسَلْنَا لَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ

۵۵

وَذَكَرَ فَإِنَّ اللَّهَ كَرِيماً شَاكِرًا

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادِي

۵۶

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطِيعُوا

۵۷

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ

۵۸

لَّذِينَ ظَلَمُوا أَذْنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِهِمْ

۵۹

فَلَا يَسْتَعِجِلُونَ

۶۰

مِنْ يَوْمِ يُنْفَخُ الْأَشْجَارُ يُنْفَخُ الْيَافُوتُ

۶۱

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَنسَلْنَا لَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَنسَلْنَا لَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ

الرزاق
المتين

سورة الطور نزلت بمكة ثم سورة الملك

ایاتھا ۲۴ وکلماتھا ۳۱۲ وخروفھا ۵۵ اور کوعاھا ۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالطُّورِ ۝ وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ ۝ فِي زَيْتُونٍ مَّنْشُورٍ ۝
 وسم بکودہ طور وسم کتاب نوشتہ شدہ در کاغذ گسترادہ
 وسم بکودہ طور کی اور کہی کتاب کی کثادہ در بن بن
 وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ۝ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ۝
 وسم بخانہ معمور یعنی کہ آسمان آ وسم بسقف برآر شدہ
 اور اباد گہ کی و اور اوچی چہت کی و
 وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ۝ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ۝
 وسم بدریا پر کردہ شدہ برآینہ عذاب پروردگار تو بودنی آ
 اور اوچہت کی دریای کی بیشک عذاب شریک رب کا ہو ناہیج
 مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۝ يَوْمَ يَقُودُ السَّمَاءُ صُورًا ۝
 نیست اور اوج دفع کنندہ روزیکہ جنس کند آسمان جنس کردہ
 او سکوکوی نہیں چٹائی والا جسک لرزیکہ آسمان کیکیا کر

۱۱۳

۵۵

۲۴

۸۴

والتور یعنی تورتیا افتر
 وسم بکودہ طور وسم کتاب نوشتہ شدہ
 وسم بخانہ معمور یعنی کہ آسمان آ وسم بسقف برآر شدہ
 وسم بدریا پر کردہ شدہ برآینہ عذاب پروردگار تو بودنی آ
 وسم بکودہ طور وسم کتاب نوشتہ شدہ در کاغذ گسترادہ
 وسم بکودہ طور کی اور کہی کتاب کی کثادہ در بن بن
 وسم بخانہ معمور یعنی کہ آسمان آ وسم بسقف برآر شدہ
 وسم بدریا پر کردہ شدہ برآینہ عذاب پروردگار تو بودنی آ
 وسم بکودہ طور وسم کتاب نوشتہ شدہ در کاغذ گسترادہ
 وسم بکودہ طور کی اور کہی کتاب کی کثادہ در بن بن
 وسم بخانہ معمور یعنی کہ آسمان آ وسم بسقف برآر شدہ
 وسم بدریا پر کردہ شدہ برآینہ عذاب پروردگار تو بودنی آ

والتور یعنی تورتیا افتر
 وسم بکودہ طور وسم کتاب نوشتہ شدہ
 وسم بخانہ معمور یعنی کہ آسمان آ وسم بسقف برآر شدہ
 وسم بدریا پر کردہ شدہ برآینہ عذاب پروردگار تو بودنی آ
 وسم بکودہ طور وسم کتاب نوشتہ شدہ در کاغذ گسترادہ
 وسم بکودہ طور کی اور کہی کتاب کی کثادہ در بن بن
 وسم بخانہ معمور یعنی کہ آسمان آ وسم بسقف برآر شدہ
 وسم بدریا پر کردہ شدہ برآینہ عذاب پروردگار تو بودنی آ

الطوال

وَسَيَرُ الْجِبَالَ سِيرًا قَوْلُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّذِينَ

وردان شود و گویند روان شد پس ای آن روز در روزی که

الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ يَوْمَ يَدْعُونا

اما که ایشان به میوه گوی تازی میکنند روزی که بخواهیم

إِلَى نَارٍ جَهَنَّمَ دَعَا هَذِهِ النَّارُ الَّتِي

این آتش روزی که روان کردی این است آتشی که

كُنْتُمْ بِهَا تُكَلِّبُونَ أَفَنَسِيَ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تَعْقِلُونَ

شما را روزی که شعله می کردید آیا فراموش کردید این را یا شما را عقل نیست

أَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَاءَ عَلَيْكُمْ

در آید این آتش پس صبر کنید یا نکنید برابر است بر شما

أَمَّا الْخِزْيُونُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ أَرْأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ

جز این نیست که خزان او خواهد شد بحسب آنچه می کردید آیا دیدید اگر

فِي جَنَّتٍ وَنَفِيمٍ فَكَلِمَتٌ مِّمَّا أَنْتُمْ رِجْمُونَ

در بهشت و نایاب است پس کلمه ای است از آنکه شما را می ریزند

فَكَلِمَتٌ

سورۃ

لَعُوْنًا لِّیْمٍ
دَح و ح ف

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ
بِکَلِمَاتِکَ الَّتِیْ
فِیْهَا کُلُّ شَیْءٍ

اَللّٰهُ
اَرَادَ

۲۳

فِیْهَا کُلُّ شَیْءٍ لَا تَقُوْلُ فِیْهَا وَلَا تَاْتِیْمٌ وَ یَطُوْقُ

انجا پیالہ نہ بیہودہ گوئی باشد در ان نہ بزدہ کاری و آمد و شد کنند
و ان پیالہ نہ بکناسیے اوس شراب بن نہ کنی بن و ان او پر کس بن

۲۴

عَلِیْہِم غَلَاٰن لَّہُمْ کَاۡنَہُمْ لَوْ لَوْ مَکْنُوْنٌ

در الی ان نو جو آپ چند از ان ایشان گویند ان جو ان مردار پر نہ بن
اون کے پاس نہ ہو کرے اون کے گویا وہ موتی بن غلات بن دہرے

۲۵

وَ اَقْبَلْ بَعْضُہُمْ عَلٰی اَبْضٍ یَّتَسَاءَلُوْنَ

دو کو اور بعض ایشان ابر بعض از یکدیگر سوال کنان
اور بعض کا ایک کو بنے و دوسروں کی طرف آہیں بن ہوتے

۲۶

قَالُوْا اِنَّا کُنَّا قَبْلَیْ اٰہِلًا مُّشْفِقِیْنَ

گفتند ہر آئینہ بامیش از بن در میان اہل نظر خود ترسان بودیم
جو کہ ہم تھے اپنے گھر بن دہرے بنے

۲۷

فَمَنْ اَللّٰهُ عَلَیْنَا وَ قَدْ اَعْلٰی السَّمٰوٰتِ

پس منت مزاوان و مزا خدا و نگاہ داشت ارا از عذاب ہا و گرم
پس احسان کیا اللہ ہم پر اور انجا با ہم کو لون کے عذاب سے

۲۸

اِنَّا کَاۡمِرٌ قَبْلَیْ نَدْعُوْا اِنَّہٗ ہُوَ الْبَرُّ الرَّحِیْمُ

ہر آئینہ ما بین از بن عبادت میکردیم اور آئینہ اوست احسان کنندہ مہربان
ہم آئینہ سے بکار تے تھے او کو بیشک و حق بنیک میگو کہ رسم و ادا

فَاِذَا کَرِهْنَا اَنْتَ بِنِعْمَتِکَ یَا کَاۡہِنٌ وَّلَا

پس اگر نہ چاہتے تھے بظہر خود کاکہن
پس نہ چاہتے تھے بظہر خود کاکہن

مَجْنُونٌ ۝ اَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ مِثْلَ بَعْضِ الْمُرْسَلِينَ ۝

دیوانہ بلکہ آیا گویند شاعریت انظار کی چشم و حق اچھٹ

دیوانہ کیلئے ہیں بہت شاعر ہے ہم راہ دیکھتے ہیں سیر کر رہے

الْمُنُونِ ۝ قُلْ تَرِيعُوا فَاَنِي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝

زمانہ را بگو انظار بکشید ہر آنکہ میں ہاشم از انتظار کشیدہ گام

رہنے کی تو کہنے ہم راہ دیکھو کہ میں کی تھاپ ساتھ راہ دیکھتا ہوں

اَمْ تَرِيعُوا ۝ اَمْ اَحْلَمُكُمْ بِهٰذَا اَمْ هُمْ قَوْمٌ طٰغُوۡنَ ۝

آیا سیر یاد ہیں عقیدہ عقیدہ ایشان یا ایشان گروہی اسر کشند

کیا ان کی عقلیں بھی سکھاتی ہیں انکو بارہ لوگ شرارت پر ہیں

اَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلُوۡا ۝ بَلْ لَا يَمْلِكُوۡنَ شَيْۡا ۝ فَعَلٰۤیٰ تَوۡحٰۤیۡدٌ ۝

آیا سیکھتے ہیں کہ بر حسب است و آیت فی ہلکہ ایمان ہی آرند پس باید کیا

بکھتے ہیں یہ بات بنانا یا کوئی نہیں براؤ کو ہیں نہیں پہچانے لے رہے

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا ۝ اَمۡ اَصۡدِقُۡنَ ۝ اَمْ

سچے مانتے ہیں اگر است گو ہستند آیا

کوئی بات اسبطر کی اگر وہ سچے ہیں کیا

خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْۡءٍ اَمْ هُمۡ الْخٰلِقُوۡنَ ۝ اَمْ

ایشان از بدہ شد نہ غیر از ہستند ہا ایشان خود آفریدہ کارند آیا

وہیں سبکے ہیں آب ہی آب یا وہی ہیں بنائے و س کے

خَلَقُوا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ ۚ بَلْ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ۝

آفریدہ اند آسمان و زمین را بلکہ ایشان باور نہ کیجند

ادھوں نے بنائے آسمان اور زمین کوئی نہیں یقین نہیں کرتے

الطوار

المصيطرون
بالاشهاد من الصادق الزاد
عن الحسن بن الحسن بن فضال
عن الحسين بن الفضل عن حماد

۳۲ **أَمْرُهُمْ خُزَّانُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصِيطِرُونَ**
 آیا نزد یک ایشان خزانها بود و گاه است با ایشان چیره دست
 کیا او آن که است خزان بزرگ رب که بار او از دست بن
 ۳۳ **أَمْ لَهُمْ سُلَيْمُونُ فِيهِ فَلْيَا بَشِيرٌ**
 آیا ایشان از سول است که بران صود کرده میشود پس بد که بار دست ایشان
 کیا او آن که است سولی بزرگ بن که است از او بشارت
 ۳۴ **بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ لَهُمُ الْبُتُونُ**
 دلیل ظاهر است آیا خدا را و خزان بد ایشان و شمار ایشان
 کیا او آن که است بان ایشان و شمار ایشان
 ۳۵ **أَمْ لَهَا جَارٌ فَهُوَ مِنْهُمْ مَشْغُولٌ**
 آیا سوال میکنی ایشان مرد بر سالت ایشان را از خزان ایشان باشد
 کیا تو نگاشته ای او را که یکدیگر سوان یکدیگر کا بودید
 ۳۶ **أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ**
 آیا نزد یک ایشان علم غیب است پس ایشان می نویسند آیا میخواهند
 که او را بگویند پس بگوید که سوه بگویند بن
 ۳۷ **كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ**
 بد اندیشی پس گاه است ان ایشانند و در فریب اندیشی گرفتار شده
 ۳۸ **أَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ الْآيَاتُ مِنْ أَنْبَاءِ اللَّهِ فَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ**
 آیا ایشانرا آیتها بود از اخبار خدا پس چرا نمیدانند
 کیا او آن که گوی حاکم است که سوا که او اندر ایشان که نمیدانند

وَأَن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا ۖ

اور اگر یہ سب نیک بارہا آسمان افتادہ گویند
اور اگر کہیں ایک شے آسمان سے گرتا کہیں

سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ۚ فَذَرْهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ

ابن ابرہیت برہم شستہ پس بگذا ریشہ زانما کہ ملاقات کنند بآں روز
بہیہ لی ہے کار ہی سو تو چھوڑ دیاں کو جب تک ملین اپنے دن سے

الَّذِي فِيهِ يَصْعَقُونَ ۚ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ

کہ دران پیوش کردہ شوند روزیکہ ارفع کنند از ایشان
جس میں ان پر کڑا کا پڑے گا ف جب ان کا منہ آویسے گا ان کو

كَدِّهِمْ سِيًّا وَلَا هُمْ يَنْصُرُونَ ۚ وَأَنَّ لِلَّهِ

بکڑاں ان سرخیز را و نہ ایشان نصرت دادہ شوند و ہر آنہ
انکا داؤ بچھہ اوزان کو بد پہنچے گی اور ان

ظُلُمًا عَدًّا ۚ بَادُونَ ذَٰلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا

ستہ کار از عدلی ست غیر این دیکر اکثر ایشان
گنہگاروں کو ایک بارے اس سے وسیع پرودہ بہت

يَعْلَمُونَ ۚ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا

نہیدانند و صبر کن بانتظار حکم پروردگار خود ہر آنہ تو حضورؐ
نہیں جانتے اور تو ہمارے منتظر ہے حکم کا کہ تمہاری کہوں سلا الیہ

سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَائِمًا وَقَبْلَ الْفَجْرِ وَقَبْلَ الْبُحْرِ

پاک پا کر تائیں پروردگار کو حمد میں کھڑے رہو صبح کی اور قبل از صبح
پاک پا کر تائیں کہ غایت تہ و انتہا اور کثرت میں الہی کی اور بے شک و تردید

یاقولوا
اور خلفا

یصعقون
غیر کن ف

و
ناوین از کلمہ صبر

ادب
ل

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

سُورَةُ الْجُثُومِ نَزَلَتْ بِمَكَّةَ إِلَّا الَّذِينَ يُجْتَنِبُونَ إِلَّا بِعَثَرَ

أَيَاتِهَا وَكَلَامَاتِهَا وَحُرُوفُهَا وَرُكُوعَاتِهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ إِذَا هَوَى ۝ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ

مَسْمُومًا أَجُونُ فَتَدَانَتْ أَعْيُنُهُنَّ إِنَّ يَدَ رَبِّكَ

تَسْمُومُ مَن يَشَاءُ لَمَّا تَبَدَّدَ رُفُفٌ مِّنْهَا رُفُفٌ

وَمَا نَقُوصُ ۝ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى ۝ إِنْ هُوَ إِلَّا

وَعَلَا نَكْرَدًا ۝ وَنَحْنُ نَكْنُودُ ۝ أَرْخُفْ رُفُفٌ مِّنْهَا رُفُفٌ

أَوْ رُفُفٌ مِّنْهَا رُفُفٌ ۝ وَنَحْنُ نَكْنُودُ ۝ أَرْخُفْ رُفُفٌ

وَحْيِ يُوحَى ۝ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى ۝ ذُو مِرَّةٍ

وَحْيِ يُوحَى ۝ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى ۝ ذُو مِرَّةٍ

وَحْيِ يُوحَى ۝ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى ۝ ذُو مِرَّةٍ

وَحْيِ يُوحَى ۝ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى ۝ ذُو مِرَّةٍ

وَحْيِ يُوحَى ۝ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى ۝ ذُو مِرَّةٍ

وَحْيِ يُوحَى ۝ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى ۝ ذُو مِرَّةٍ

وَحْيِ يُوحَى ۝ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى ۝ ذُو مِرَّةٍ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

منقول من کتاب التفسیر

علا بنیامین بن یونس
تفسیر بیان این که
تفسیر بیان این که

ضری
بالمرة در

۱۹
۲۰

وَالْمُحْيِي ۝ وَمِنُورُ الثَّالِثَةِ الْآخَرَى ۝ اَلَمْ

و غزنی را و منات سوین بیت دورا
اور غزنی اور منات ده بنسب
الذکر و له الا نفع ۝ ذلک اذا قسمته

نزد شمشید و خدا را و خسته این شمس نگاه شمس
بیت اورا و سکو بیان نو نویه باطن

۲۱

ضاری ۝ اَنْ يَكُونَ الْاَسْمَاءُ سَمِيَةً هِيَ

بی انصاف شمشید نیست این مگر نام صاف نیست که مقرر کرده اند
بویض و صاف بنام این مگر که بی من نیست

اَلَمْ يَكُنْ اَبَاؤُكُمْ اَنْزَلَ اِلَهُكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ

و در آن مقرر و در آن مقرر است خدا بر خسته آن حاج و بی
اور مقرر است با آن و در آن مقرر است این مقرر است این مقرر است

اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوٰى اَلْاَنۡفُسُ

پیر و بی نیست مگر و هم نام و در آن مقرر است این مقرر است این مقرر است

۲۲

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ نَصْرٌ مِنْ اَمۡرِ الْاَسۡوَۃِ

و در آن مقرر است این مقرر است این مقرر است این مقرر است

۲۳

مَاتَمۡنٰی ۝ اَللّٰهُ اَكۡبَرُ ۝ وَ اَلَا وَلٰی ۝ وَ كَمۡ

اچ آن مقرر است این مقرر است این مقرر است این مقرر است

ع
۲۵

تفسیر بیان این که
تفسیر بیان این که
تفسیر بیان این که

بسم الله الرحمن الرحيم

مَلِكٌ فِي السَّمَوَاتِ لَا يُغْنِي شَقَقُهُمْ شَيْئًا إِلَّا
 رُسُلُهُمْ وَرَأْسُهُمْ أَنْ تَفْعَلَ تَكُنْ تَفْعَلُ بَشَانِ
 نَزَّيْتُمْ هُنَّ أَسْمَاءُ بَنِي كَامٍ هُنَّ أَلَى أَوَّلَى سَفَارَتُهُمْ
 مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُخْضِرُ

بعد از آنکه دستور گوید خدا و رضا سازد و هر که خواهد
 چنان حکم و کار کند که خواهد و او را پسندد

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمَعُونَ

مَلَكًا تَسْمِيَةً الْأَنْثَى وَمَا لَهُمْ

شبهه که از نام نام زنانه و دختران و میت ایشانرا

بِهِمْ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَاتِّ

بَنِيَتْ أَوْفَعُ صَحْجٍ أَوَّلَتْهُنَّ بِرَدِّكَ يَكُنْ مَكْرُومًا وَهَرِائِبُ
 اسکی کچھ خبر نہیں بڑی اٹکل پر چلتے ہیں اور

الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا فَأَعْرِضْ

وَهُمْ نَفَعُ نَبِيٍّ أَوْ شَخْصَاتٍ حَقِيقَتِ جَزِيرًا بِسَاءَ عَمَلِكُنْ
 اٹکل کام نہ آوے ایک بات میں کچھ سوتو میان نہ کر

عَنْ مَنْ تَوَكَّلَ عَنْ ذِكْرِ نَاوَلْمُرِدِّكَ إِلَّا الْحَيَاةَ

از کسی بکھرے گردان شد از یاد کردن ما و طلب نکرد مگر زندگانی
 از سیر جو ہو نہ ہو کہ چھاری بایا اور کچھ نہ چاہی مگر دنیا کا جینا

کلمه پنداری است نهایت علم
استان در فقه

۲۹

الَّذِي أَذَلِكَ مَبْلَغُهُ مِنَ الْعِلْمِ أَنْ يَكُنْ

این جهانی را این است نهایت ایشان از روی دانش آنکه هر آینه پروردگار

میان می تگفت عینی از یکی

هُوَ أَعْلَمُ مِنْ ضَلِّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ

توانست آیه که غلط کرد راه خدا را و او دانا هست

بهر جا می رود بکار او سبکی راه است و او دانا هست

بِمَنْ أَهْتَكِرُ ۖ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي

بهر چه آه یافت و خدا اوست آنچه در آسمانهاست و آنچه در

جوایا راه بر او الله است

الْأَرْضِ لِيُخْبِرَ الَّذِينَ اسْلَفُوا بِمَا عَمِلُوا

زمین است تا بگوید آنرا که بدکاری کردند بحسب آنچه عمل نمودند

زمین زمین تا ده بدلا دیو که برای دالون کواوین که

وَيُخْبِرُ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحَسَنٰتِ ۚ الَّذِينَ

و بخبر دهد آنرا که نیکو کاری کردند بحسب نیک

اورده لای که به لای دالون که به لای

يَجْتَبُونَ كِبَرًا لَّا تُفْعَلُ وَآلَافًا حَسْرًا لَّا يُلْمُ

بر سر نگری می کنند از گناهان و بجا نیاید سو او گناهان

بختی من بگریه گناهان و بجا نیاید سو او گناهان

إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْغَفْرَةَ ۖ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ لِأَنَّ

بر آید پروردگار تو بسیار بخشش است او است دانا با احوال شما و نیک

بیشتر تیری رب کی بخشش من مساوی او نه که خوب جاننا که جب

رب

لنجرى

لنجرى

کبر
فان کن

النشاکم من الارض واذ انتم اجنة في

کر و تشنگی از زمین و تشنگی شما بیکدیگر بود

بطون امهتکم فلا ترککم و انفسکم

شکم ما دران خویش پس ستایش کنید خویش را

هو اعلم بمن انی افرايت الذي يوحى

خدا را تو می بینی که بر هر گوی که او بگوید کسی را کرد

واعطى قليلا واکسلا اعنده علم

و داد اندکی از مال و محنت دل شد بآنزدگی دست علم

الغيب فهو يرى ام لم يلبا بها في صحو

غیب پس گویا او هر چیز را می بیند یا خبر داده شد با آنچه در حقیقت

موسی وا برهیم الذي وفي الا تزر

موسی و ابراهیم و انما دار بود منموش برخواست

وازره و زرا اخری وان ليس للانسن

بشج بر دانه با دانه دیگر را و آنکه زنده آدمی را

او نهایی و الا وجه کسی و سر یکا و در پیکر آدمی کو می نشانی

ع ۳۷

۳۲

۳۵

۳۴
۳۷

۳۸

و تشنگی شما بیکدیگر بود

خدا را تو می بینی که بر هر گوی که او بگوید کسی را کرد

ابراهیم
که و اختف کن م

و تشنگی شما بیکدیگر بود

سجده

۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰

الَا مَا سَعَىٰ ۖ وَأَن تَسْجُدَ لِمَا يَرَىٰ ۖ نَسْمُو
 بگر این عمل کر و آنکه سی آدمی دیدہ خواہ شد
 جو کما با اور یہ کہ روکی گامی اور سکو کہانی ہے
 يَجْزِيهِ الْبَحْرُ الْاَوْفَىٰ ۖ وَأَن إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ
 مادہ خواہ شد بحسب آن ہی جزا تمام و آنکہ بسوی پروردگار است بازگشت
 او سکو بلا دینا او سکا پر لایا اور یہ کہ سب کچھ پہنچا ہے
 وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ۖ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ
 و آنکہ او خدا نیشہ و گریاندہ و آنکہ او میرا نیشہ
 اور یہ کہ وہی ہے نہانا اور دلانا اور یہ کہ وہی ہے مارتا
 وَأَحْيَا ۖ وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ
 و او زندہ کرد و آنکہ خدا افرید دیو شم و ز و مادہ را
 اور چلاتا اور یہ کہ او سنے نہایا جو را و را مادہ
 مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تَأْمَنَىٰ ۖ وَأَن عَلَيْهِ النِّشَاءُ
 از نطفہ چون رنجہ شود در رسم و آنکہ بر خدا لازم است آن سید کردن
 ایک بوند سے جب چسکا ہی اور یہ کہ او سب لازم ہے و فرزند ہونا
 الْآخَرَىٰ ۖ وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ۖ وَأَنَّهُ هُوَ
 دیگر و آنکہ او تو کو غر ساخت صر پایہ دار و آنکہ ہونست
 اور یہ کہ اوس نے دولت دی اور پوچی اور یہ کہ کی
 رَبُّ الشُّعْرَىٰ ۖ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ
 افریدگار سنارہ شعری و آنکہ او ہلاک ساخت عا و خنشین را
 رب شعری کافلا اور یہ کہ اوس نے کہا دیہے نواوا کیلے

وَأَنَّهُ هُوَ
 ح
 وَالنِّشَاءُ
 دج

الْأُولَىٰ الْأُولَىٰ لَوْلَىٰ
 ضرور کہ اح اح
 اح اح

فلک ایک نار ایسی بہت بڑا
 اس کو بیخود و برباد ہو جائے
 سب سے بڑا ہو گیا

قال فها

مفردا
غیر از
مفردا

بناؤد الہی
بدرالہی

۵۱

۵۲

۵۳

۵۴

۵۵

۵۶

۵۷

۵۸

۵۹

۶۰

۶۱

۶۲

کافرا
بلائے
مردی سنگ باران
کافرا
بلائے
مردی سنگ باران
کافرا
بلائے
مردی سنگ باران

بسیار
بسیار
بسیار

تباری
ح

بجاء

وَقَوْمٌ نَّوْحٌ مِّنْ قَبْلِ

وہ لوگ کہہ تھو دراپس حکیمانی نکندہ لوگ کہہ تھو دراپس حکیمانی نکندہ لوگ کہہ تھو دراپس حکیمانی نکندہ

انھم کا نواہم اظلم واظلمی و الموقیفۃ

ہر آئینہ ایشان بودند سنگار تر از حد گذشتہ تر و شہر ہوا فکرا

اھوا ففتھما ما عشی فباي الاءربك

بر زمین انگذ پس پوشاید بر و آنچه پوشاید پس در گردن کما الہمنا و در گردن کما الہمنا و در گردن کما الہمنا

تتماری هذا نذیر من النذر الاولی

ای آدمی شہید گئی این پیغام ترسانند است از جنس ترسانند گان مشین

ازفت لازفة لیسر ہلک من دور اللہ کا شفا

تزد کما دفاست نیست اورا سو بے حدت ہا کتہ

افتر هذا حدیث تعجبون وتضکون ولا تبکون

ابا ازین سخن تعجب کی کنند و خندہ می نمایند و نمی گریند

وانتم سجدون فاسجدوا للہ واعبدوا

و شما بازی کنند سجد پس سجد و کینہ خدا ترا و پرستش نمایند

اور تم کہلا ربا کرینے ہو سو سجدہ کرو اللہ کے آگے اور بندگی

و القم

سورة القمر تزلزلت بمكة غير من الجمل لاية ثم

اياتها وكلما انها وحروفها وركعاتها

بسم الله الرحمن الرحيم

اقتربت الساعة والنشق القمر وانزورا

آية يعرضوا ويقلوا اسحر مستمرا وكذبوا

واشبعوا اهلهم وكل امر مستقر وقتا

جاءهم من الانبياء ما فيه من دجر حكمة

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

مكة انما كانت من ان فصلا من
ان حضرت نبيا صلى الله عليه وسلم
عاش في زمانه استجاب له ما اراد وقطع
بما اراد وصدق به ما اراد وقطع
اعلم ان

فان
كانت
من
الانبياء
ما فيه من
دجر حكمة
بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بِالْفَةِ فَمَا تَعَزُّ النَّادُ فَقُلْ عَنْهُمْ قَوْلُكُمْ كَع

نام پس فائدہ مند تر ساند نہا پس اعوان کن انہیں (آزاد کر کے پواند
ہر کام نہیں کر سکتے ڈر سکتے سو نوٹ یا لون کی طرف جھٹکا

الدَّاعِ إِلَى الشَّيْءِ كَرَحْشَعًا اَصْرَهُم

خواندہ بسوی چیز ی ناخوش نیایش ظاہر شدہ ہند ہستم انہیں
بکار بنے والا ایک آن دیکھی چیز کو کوفی انہوں کل نہیں

يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَحْذَاتِ كَانْهُمْ جَرَادُ

بر آئند آتوز از قبور گویا ایشان طرح
نکل پڑیں بزور سے جیسے

مَنْشَرًا مُوْطِعِينَ اِلَى الْاَلْمَاعِ يَقُولُ

براگتہ اندشتان کنان بسوی آن خواندہ گویند
بکھر پڑی دوڑتے جاوین بکار پڑتے

الْكَفَرُونَ هَذَا يَوْمَ عَسْرِكَ كَلْبَت

کافران ابن رؤیت دشوار دروغ شمارند
منکر بہہ دن سحر آبا جہو ہٹا چکے ہیں

قُلْهُمْ قَوْمٌ نَوْحٌ فَلَذَّبُوا عِبَادًا وَقَالُوا

پیش از ایشان قوم نوح پس دروغ نشتند بدارا گفتند
ان کے پہلے نوح کی قوم پہر جہو ہٹا چکے تھے کہ اور بویے

مَجْنُونٌ وَاَزْدُجِرْ فَدَعَا رَبَّهُ اَنْ مَغْلَقٌ

دیوانہ است و با او سخن نہ گفتند پس دعا کر دینا پڑا کہ غور کہ سن سونہم
دلوایند او بہر کہ لب پیرہہ کارا پیسہ رب کو کہ من و گیاہوں

الدَّاعِ إِلَى

۳۰ ح اشر
دلی الحالین دوح

۶ نکر حشعاً

دوح ح ف

ح کن

فانی حیدر

۷ الدَّاعِ إِلَى

۳۰ ح اشر
دلی الحالین دوح

۸

۴

الفتح

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ مِنْهُمُ

کے کسی دوطرفہ

کے نبی کے لئے

مَدَنی برای اتمام حضرت فتح ۱۲۸
سے دین میں سے کسی
ہی یا وہ کسی رہ گئی ہوئی تیار
نظر آتی تو ان تک اس کے
لوگوں کے لیے ہی ۱۲۸

نَدْرِي
فی الموضع
وہا جہاں

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ مِنْهُمُ

پس آسمان میں سے کھلادیں اور آسمان کے دروازے کھل گئے اور ان کے لئے

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ

دروازوں کے درمیان زمین پر سے چشمہ نکلے اور زمین پر سے پانی نکلے اور پانی

قَدْ قَدِرَ ۝ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ

کہ قدر شدہ بود و سوار کردیم فوج را بر کشتی خداوند متعال و چھپا

تَجَرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ ۝ وَلَقَدْ

میرفت بحسن و حسن و انتقام کسی کہ باورید شدہ بود و اورا

فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝ فَكَيْفَ كَانَ

اگر دشمن این عفویت را نشانی آید چنگیزندہ است پس چگونہ بود

عَلَانِيٍ وَنَذِرٍ ۝ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ

عفویت میں دیر ساندہا ان و ہر آئندہ آسان کردیم قرآن را تا یاد گیرند

۳۴
 کتب نام ہو سکتا ہے
 کتب نام ہو سکتا ہے
 کتب نام ہو سکتا ہے

۱۸
 كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِي اِنَّا ارسلنا عَلَيْكُمْ بَنِي

بود عقوبت من و ترسانید بنیاد من بر آئینہ زست نامویم بر ایشان آباد
 ہوا میرا عذاب اور میرا ڈر کا جسے بھیجی اودن پر

۱۹
 صُرَّصِرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ تَنْزِعُ الْمُنَا

تندر در روز آشوم بغایت سخت بر سبکزد مردمان کو
 سبکزد کی ایک نوبت کے دن جو چلے گئے اور کہاؤں کی کو

۲۰
 اَكَا تَهْمَا عَجَا زُنْجُلٍ مُّتَقَمٍّ فَكَيْفَ كَانَ

گویا ایشان تندر اور سخت زنجیر بر کند اند پس چگونه بود
 جسے وہ جسٹین کچھور کی ہن اوکڑی بڑی پہر کبسا ہوا

۲۱
 عَذَابِي وَنُذُرِي وَلَقَدْ يَكْسِرُهَا الْقُرْآنُ

عقوبت من و ترسانید بنیاد من و ہر آئینہ آسان کردہ ایم فرازا
 میرا عذاب اور میرا ڈر کا اور جسے آسان کیا آسان

۲۲
 لِلَّذِي قَوْلُ مِنْهُ لَكَ لَذِي

تاپند بگوند پس آیا توچ بندہ بر بندہ ہست دروغ شمرند
 جسے کو بہرے کوئی سوچے والا جھوٹا ہے

۲۳
 ثُمَّ دَا بِلِئْلٍ قَالُوا الْبَشَرُ مِمَّا وَاَحَدًا

توں نمود ترساند گاڑا پس گفتند ایک آدمی را از قوم خویش
 نمودے ڈر ستانے پہر کہنے لگے کیا ایک آدمی ہم ہی میں کا کہا

۲۴
 نَتَّبِعُهُ اِنَّا اِذَا الْفِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ اَلْقَى

پیروی کنیم ہر آئینہ مانگا ہر گراہی و دیوانگی کشیم آمانزل نگوشتہ
 ہم اوسکے کہے پر چلین گے تو تو ہم غلطی میں پر اور سو اہن کیا اتری

نَذِي

و صد ج
 دلی ای لین ج

یَوْمِ

نَذِي

و صد ج
 دلی ای لین ج

ع

ع

ع

سَتَعْلَمُونَ
حرف

۲۵ الذِّكْرُ عَلَيْكُمْ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كِتَابٌ مَشْهُورٌ
 بروی اوست از میان ما بلکہ او دروغ گوئی خود پسندست
 اسی پر جھوٹی جھبیں سے کوئی نہیں پہچانتا بڑائی مارتا
 ۲۶ سَتَعْلَمُونَ غَدًا مِمَّا لَكُنَّا كَذَابًا لَاحِثَةً
 خواهند دانست فردا کست دروغ گوئی خود پسند
 اب جان لیں گے کل کو کون سیے جھوٹا بڑائی مارتا
 اِنَّا مَرْسِلُوا السَّاعَةَ فَتُنَّةً لَكُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ
 ہر آنہ انہیں فرستادہ شدہ ہے تم پر آزمائش ہے صبح نظر آئے گا
 ہم بھیجتے ہیں اونٹنی ان کے جانچنے کو سو دیکھو ان کو اور
 ۲۷ اصْطَبِرْ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِمَا لَهُمْ
 صبر میں کرے و خبر دے ان لوگوں کو کہ اگر آپ صبر و عمل نیک
 پورا کرے اور سہارا دے گا کہ پانی کا پانی ہے ان میں
 ۲۸ کُلَّ شَيْءٍ مُّحْتَضَرٍ فَنَادُوا وَاصْبِرْ جَوْمًا
 ہر ایک شے آزمائش و حاضری پس آواز دینے پر خود را
 ہر ماری پر پہنچا ہے کل ہر ایک اپنے رتبہ کو
 ۲۹ فَتَعَالَى فَعْرٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٌ
 پس دست درازی کر دے و بھڑکے پس جگہ نہ ہو عقوبت میں فرستائے گا
 پھر مانتہ جلایا اور کاٹاٹ پر کھینچا ہوا میرا عذاب اور میرا ڈر
 ۳۰ اِنَّا ارْسَلْنَا عَلَيْكُمْ صِیْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا
 ہر آنہ مارتے ہوں براہی ان کے نصیب میں
 پہنچے ابھی دن پر ایک جگہ ہوا

فلان اونٹنی پر پانی بڑھائی ہے
 یہاں سے نکلے گا
 ایک دن وہ جاوے گا اور ایک دن سب باز
 ۱۲ عیسیٰ

الذکر
 سب کا ایک ایک
 سب کا ایک ایک
 سب کا ایک ایک
 سب کا ایک ایک

۳۷
۳۸
وَنُذِرُ ۝ وَلَقَدْ جِئْتُمُوهَا مِنْ قَبْلِ هَٰذَا بِآيَاتِنَا فَكُنْ ۝ وَلَقَدْ لَبِثْنَا الْأَرْضَ عِندَ رَبِّكَ وَتُفْسِدُ فِيهَا بِأَبْصَارِكَ وَإِنتِ الْيَوْمَ بِهَا جَائِدٌ ۝
۳۹
غَدَقْنَا عَذَابَ الْيَوْمِ ۝ وَلَقَدْ لَبِثْنَا الْأَرْضَ عِندَ رَبِّكَ وَتُفْسِدُ فِيهَا بِأَبْصَارِكَ وَإِنتِ الْيَوْمَ بِهَا جَائِدٌ ۝
۴۰
لَقَدْ جِئْتُمُوهَا مِنْ قَبْلِ هَٰذَا بِآيَاتِنَا فَكُنْ ۝ وَلَقَدْ لَبِثْنَا الْأَرْضَ عِندَ رَبِّكَ وَتُفْسِدُ فِيهَا بِأَبْصَارِكَ وَإِنتِ الْيَوْمَ بِهَا جَائِدٌ ۝
۴۱
أَلَمْ يَرْسِلْنَا الْغَمَامَ ۝ لَنَكْتُبَ بِهَا أَنْتِ الْيَوْمَ بِهَا جَائِدٌ ۝
۴۲
فَأَخَذَتْهُمُ أَخَذًا عَزِيزًا مُقْتَدِرًا ۝
۴۳
خَيْرٌ مِمَّا أُرْسِلْتُمْ فِيهِ ۝
۴۴
يَقُولُونَ إِنَّا نَحْنُ الْحَقُّ ۝
۴۵
كُنْتُمْ مِنْكُمْ ۝

أَبْصَحُوا وَيَعْلَمُونَ الدِّبْرَ ۝ بَلِ السَّاعَةُ مَوْجِعٌ

این جماعہ ابرا و بکرو اتنے نشان بشت را بلکہ قیامت وعدہ گاہ ایستائیت
میل اور ہاگین کے بٹھنے سے کہ بلکہ وہ گہری ہے ان کے وعدہ گاہ

وَالسَّاعَةُ آدُهُى وَأَمَّا ۝ إِنَّ الْجَحْمَ مَهِينٌ فِي

وقیامت سخت تر و تلخ ترست برآئینہ گناہگار ان در
اور وہ گہری بڑی آفت ہے اور بہت کڑی جو لوگ گنہ گار ہیں

ضِلَالٍ وَسُعُرٍ ۝ يَوْمَ يَكُونُ فِي النَّارِ عَلَى

گراہی و جہالت اند یاد کن روز کے کہ کشیدہ شود ایشان را در دوزخ بر
غلطی بن ہیں اور سودا میں جس دن کہ ہے جاوین گئے آگ میں

وَجَوْهَرٍ ۝ وَقَدْ أَهْلَسَ سَقَرٌ ۝ أَنَا كَلٌّ

رونی ایشان کہ گویم بکشید دست رسانیدن دوزخ را بر آئینہ ماہر چیز
اوند سے موندہ چکھو مزہ آگ کا

خَلْقَتَهُ يَقْدِرُ ۝ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْ

پیدا کر دیم باز از او مقرر و منت حکم ما اگر یک کلمہ مانند گردانیدن
بنائی سے ہوا کر اور ہمارا کام یہی ایک دم کی بات ہے

بِالْبَصِيرَةِ ۝ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاءَكُمْ فَهَلْ

چشم ہوا دہر آئینہ ہلاک شایم اشیائے تبار پس آیا
نگاہ کی اور ہم کہا جسے ہیں ہمارے ساتھ والوں کو پہرے

مَنْ مَّدَكَ ۝ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُهُمْ فِي أَنْبَرٍ

پتھر بند گیر ہست و ہر چیز کہ کردہ اند کہ تو بست و تیار اعمال
کوئی سوچنے والا اور جو چیز انہوں نے کی ہے لکھی گئی تو قون میں

۷۵

۷۶

۷۷

۷۸

۷۹

۸۰

۸۱

۸۲

وہاں سے
میں نے
دیکھا

کرمی

۵۳

وکل صغیر وکبر مستطیر

دو ہر خرد و بزرگ

۵۴

وکل صغیر وکبر مستطیر

دو ہر خرد و بزرگ

۵۵

وکل صغیر وکبر مستطیر

دو ہر خرد و بزرگ

وکل صغیر وکبر مستطیر

دو ہر خرد و بزرگ

وکل صغیر وکبر مستطیر

دو ہر خرد و بزرگ

وکل صغیر وکبر مستطیر

دو ہر خرد و بزرگ

وکل صغیر وکبر مستطیر

دو ہر خرد و بزرگ

وکل صغیر وکبر مستطیر

دو ہر خرد و بزرگ

وکل صغیر وکبر مستطیر

دو ہر خرد و بزرگ

وکل صغیر وکبر مستطیر

دو ہر خرد و بزرگ

وکل صغیر وکبر مستطیر

دو ہر خرد و بزرگ

وکل صغیر وکبر مستطیر

دو ہر خرد و بزرگ

وکل صغیر وکبر مستطیر

دو ہر خرد و بزرگ

وکل صغیر وکبر مستطیر

دو ہر خرد و بزرگ

وکل صغیر وکبر مستطیر

دو ہر خرد و بزرگ

مستطیر

نصف

دو ہر خرد و بزرگ

ایاتہا وکلماتہا و حروفہا و رکوعاتہا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنِ عَلَّمَ الْقُرْآنَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ

خدا آموخت قرآن را آفرید آدمی را

رَحْمَنَ يَكْتُمُ السِّرَّ

رہمن پنهان کند راز

عَلَّمَ السَّانِ الْشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانُ

آموختش سخن گفتن آفتاب و ماه بحساب تغزیرند

بِشَمْسٍ وَبِقَمَرٍ

بہر سکھائی او سکوبات سورج اور چاند کو ایک ایک حساب

بِشَمْسٍ وَبِقَمَرٍ

بہر سکھائی او سکوبات سورج اور چاند کو ایک ایک حساب

بِشَمْسٍ وَبِقَمَرٍ

بہر سکھائی او سکوبات سورج اور چاند کو ایک ایک حساب

بِشَمْسٍ وَبِقَمَرٍ

بہر سکھائی او سکوبات سورج اور چاند کو ایک ایک حساب

والله اعلم بالصواب

کلمہ بن محمد بن یحییٰ بن اسماعیل بن علی بن ابی طالب

و رخصه الميقاتين ○ الامانة في الميقاتين ○

[illegible]

كَايْنِي الْوَيْتَ بِالْوَطَنِ وَالْوَطَنِ

اور است سچید با انصاف و نقصان نکند
اور سچید باقی تر از قولو انصاف است که اور مست که کثرت او

سَيِّئَاتٍ ۝ وَالْأَرْضُ رُفَعَتْ وَأُثْقِلَتْ بِالْأَكْبَامِ

قول اور زمین را گسترده برای آدمیان
اور زمین کور کها و اسط خلق

وَمَا تَكُنْ فِي الْغُلَّةِ ذَاتُ الْكِبَرِ

ان زمین بوجہ آتش و درختان و غیره است خداوندان را آنها

الحج ذو النصف الثاني

ان زمین و اند خداوند بزرگ هسته و شکل نوشتن و سبک کلام

۱۰۰

از غنای بسیار در کار نوشتن این کتاب انس و الفتی که در آخری آدمی را از

جیسا کہ پہلے کی بات تھی کہ تم دونوں نے کیا بات کی

١٠

فیبی

وَأَكْبَرُ الْعَرْشِ وَالْجَنَّةِ

والله اعلم
بما نزلنا من
الكتاب

100

100

1990

الحق

کلمه حق و حقیقت
و حق و حقیقت
و حق و حقیقت

کلمه حق و حقیقت
و حق و حقیقت
و حق و حقیقت

کلمه حق و حقیقت
و حق و حقیقت
و حق و حقیقت

کلمه حق و حقیقت
و حق و حقیقت
و حق و حقیقت

۱۳

صَلِّصَالِ كَالْفَنَارِ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ طِينِ

گل خشت گمانه سفال شده و آفرید جن را از سفال

۱۵

فَبَايَ الْاَلَاءِ رَبِّكَ تَكَذَّبَ

پس که ام یک را از نعمت پروردگار خود تو دروغ می گویی

۱۶

الْمُشْرِقِينَ وَرَبُّ الْمَغْرِبِينَ فَبَايَ الْاَلَاءِ رَبِّكَ

دو مشرق است و پروردگار دو مغرب است پس که ام یک را از نعمت پروردگار خود تو دروغ می گویی

۱۸

تَكَذَّبَ إِنَّ مَرَجَ الْكَافِرِينَ الْيُسْنَىٰ

دروغ می گویی که گشتند و در ایوان جهنم گسیخته شدند میان این دو

۲۰

بَرَزَخٍ لَا يَبْغِينَ فَبَايَ الْاَلَاءِ رَبِّكَ تَكَذَّبَ

جایی است که کی برگردی نشانی از تو نیست پس که ام یک را از نعمت پروردگار خود تو دروغ می گویی

۲۱

تَكَذَّبَ إِنَّ يَوْمَ الْفُتُورِ مَنْ هَاهُنَا وَالْمُؤْمِنُونَ

دروغ می گویی که روز قیامت اینها و مؤمنان

۲۲

فَبَايَ الْاَلَاءِ رَبِّكَ تَكَذَّبَ إِنَّ وَكَاهُ الْجَحِيمِ

پس که ام یک را از نعمت پروردگار خود تو دروغ می گویی و کاه جهنم

۲۴

۲۵

74

46

٢٧

40

3

32

۳

1

Figure 1

1

بالمخلفات

م. الخلف

20

17

2

10

112

5.

— 4 —

2. 7. 8. 2

سے

1

0 0 0

91

荷

کونز

استبانة

1

یہ ہے آن قوت کا است
مرد فخر

شیطان

نفس

دعوت و مصلحتی ناز

يَمْشُرُ الْجَنِّ وَالْأَشْرَارَ اسْتَطَعْتُ أَنْ

ای قوم جن و انس اگر می توانید که
بے نیستی جنون بکے اور ان خون بکے اگر تم بے ہو سیکه

تَقْدُ وَأَمِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

بیرون روید از کنارہ ہا آسمان و زمین
نکل ہاگو آسمان اور زمین کے کناروں سے

فَانْقُدُوا لِاتَّقْدُ فَنَ الْإِسْلَامِ فَيَا

پس بیرون روید بیرون خود ایدین مگر ہوتے ہیں کہ ام کیا
نکل ہاگو نہیں نکل سیکے بن سند بہر کیا

الْأَرْبَعِ رَبِّكَ تَكْذِبُ يَرْسُلُ عَلَيْكَ شَوْطِ

از ہتھار پروردگار توئی شروع می شمرید فرستادہ خواہند بر شامند
نفتین اپنے رب کی چو ہتھار کے چو سنے بن تم بر شامند

مَنْ نَابِ وَخَلَّاسٌ فَلَا تَنْتَصِرُ فَيَا

از آتش و در دین پس متبادلہ تو اند کردن پس کہ ام کیا
سنگ کے صاف اور دھواں ملے بہر تم بدلائین بکے سیکے بہر کیا

الْأَرْبَعِ رَبِّكَ تَكْذِبُ فَاذْكَا الشَّقَاتِ

از ہتھار پروردگار تویش شروع می شمرید پس چون بگاڑ آسمان
نفتین اپنے رب کی چو ہتھار کے بہر جب ہتھ جاوے آسمان

فَكَا بَنَتْ وَرَدَتْ كَالْمُهَانِ فَيَا الْ

پس ہتھ و مثل گل سرخ مانند ادریم سرخ پس کہ ام کیا از ہتھار
نہر جاوے گلابی جیسے نیل کنل جب بہر کیا کیا نفتین

دریغ

رَبِّكَ تَكْذِبُ ۖ فَيَوْمَ لَا يَسْكُنُ عَرْشَ رَبِّهِ

پروردگار خویش دروغ می گوید پس آن روز نشسته نخواهد شد از گناه او

انْسٍ وَلَا جَانٍ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَكْذِبُ

آدمی و جن پس کدام یک را از نعمت های پروردگار خویش دروغ می گوید

يَعْرِفُ الْخَمْرُ مَوْنُ لَيْسَ هُوَ فَيَوْمَ لَا يَنْفَعُ

شناخته شوند گناهکاران بقیه دنیا پس گریه و زاری و توبه

وَالْأَقْدَامُ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَكْذِبُ

و پاهای او پس کدام یک را از نعمت های پروردگار خویش دروغ می گوید

هٰذَا جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْخَمْرُ

این است آن دروغ که دروغ شمرده بود از گناهکاران

يَطْفُونَ بِهَا وَيُنْفِثُونَ فِيهَا ۖ فَبِأَيِّ

آتشند گند میان آن و میانه آب گرم جوشنده پس کدام یک را

الْآءِ رَبِّكَ تَكْذِبُ ۖ وَلَمْ يُخَافْ مَقَامَ

از نعمت های پروردگار خویش دروغ می گوید و کسی را که ترسیده از پستوان

نعمتین آنچه را که می آید و در آن کوئی در آن گهر نمی آید

يَطْفُونَ

۳۸

۳۹

۴۰

۴۱

۴۲

۴۳

الکلی

۴۴
۴۵

رَبِّهِ جَنَّاتٍ ۝ فَبَايَ الْأَئِمَّةَ رَبُّكَ تَكْذِبُ ۝

بجھو درو و گار خوش دو بوستانا بندہ جس کہ ام یک را از ہمتا ہی پرو گار خوش و خوش
بے شک کے آد او سکون و باغ پہر کیا کیا نعمتیں پہر کیا کیا جو ہمتا ہی کے

۴۸
۴۹

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ۝ فَبَايَ الْأَئِمَّةَ رَبُّكَ تَكْذِبُ ۝

دو بوستان نہ او ہمتا ہمتا جس کہ ام یک را از ہمتا ہی پرو گار خوش و خوش
جن میں بہت سی ہمتا ہی پہر کیا کیا نعمتیں پہر کیا کیا جو ہمتا ہی کے

۵۰

فِيهِمَا عَيْنَانِ جَوْنٍ ۝ فَبَايَ الْأَئِمَّةَ رَبُّكَ تَكْذِبُ ۝

در ان دو ستون دو چشمہ میرند جس کہ ام یک را از ہمتا ہی پرو گار خوش
اون میں دو چشمی بہتے پہر کیا کیا نعمتیں پہر کیا کیا جو ہمتا ہی کے

۵۱

تُكْذِبُ ۝ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ

دروغ می شمرید در ان دو بوستان از ہر میوہ
جو ہمتا ہی کے اون میں ہر میوہ کے

۵۲
۵۳

زَوْجَيْنِ ۝ فَبَايَ الْأَئِمَّةَ رَبُّكَ تَكْذِبُ ۝

دو ہم نشین جس کہ ام یک را از ہمتا ہی پرو گار خوش و خوش
نہم نشین پہر کیا کیا نعمتیں پہر کیا کیا جو ہمتا ہی کے

۵۴

مُتَكَلِّفِينَ عَلَى فَرْسٍ بَاطِنًا مِنْهُ مُرْسِدًا ۝

تکلیف دہ برز ہمتا کہ استر آن از حد رک باشد و
گے بیٹھے بچھو نون پر جن کا استر تافتہ اور

۵۵

جَا الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ۝ فَبَايَ الْأَئِمَّةَ رَبُّكَ تَكْذِبُ ۝

برہ آن دو بوستان نزدیک باشد جس کہ ام یک را از ہمتا ہی پرو گار خوش
اون تاغون کا جھک رہا پہر کیا کیا نعمتیں پہر کیا کیا جو ہمتا ہی کے

من شتر قہ
مربی بہولت تو ان گرت
والہم السلام

قال

بسم الله الرحمن الرحيم
در باغ غایت

تَكْذِبُ ۝ فَيُضِلُّ الْقُرْآنُ ۝ فَكَيْفَ يُقَرِّبُ ۝

دروغ می گوید و قرآن گمراه کننده است چنانچه چنانچه دروغ می گوید و قرآن گمراه کننده است چنانچه

النَّاسُ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانِ ۝ فَكَيْفَ يُقَرِّبُ ۝

انسان پیش از ایشان هیچ جنی پس کدام یک را از ایشان برادر و گاه خوش

تَكْذِبُ ۝ كَانَهُمْ أَلْيَا قَوْلُ ۝ وَالْمَرْجَنُ ۝

دروغ می گوید گویا آن حوران با قوت و در جان اند

فَيَا أَلْيَا رِيحًا تَكْذِبُ ۝ هَلْ جَبْرًا ۝

پس کدام یک را از ایشان برادر و گاه خوش دروغ می گوید و قوت جبر است

الْأَحْسَنُ إِلَّا الْأَحْسَنُ ۝ فَكَيْفَ يُقَرِّبُ ۝

بهترین کاری که بهتر نیست پس کدام یک را از ایشان برادر و گاه خوش

تَكْذِبُ ۝ وَمَنْ دُونَهُمَا جَنَّتْ ۝ فَكَيْفَ ۝

دروغ می گوید بجز این دو بویستان و بویستان دیگران را که گمراه کننده است

الْأَلْيَا رِيحًا تَكْذِبُ ۝ مَدَّهَا مَتْنٌ ۝

انسان را که دروغ می گوید و بویستان را که بویستان را که بویستان را که بویستان را که

۵۵

۵۶

۵۷

۵۸

۵۹

۶۰

۶۱

۶۲

۶۳

۶۴

بسم الله الرحمن الرحيم
در باغ غایت

۱۲۳

۴۵

۴۶

۴۷

۴۸

۴۹

۵۰

۵۱

۵۲

۵۳

۵۴

الاء ربكما تكذب فيهما عينا نضا خن وقبا

از نعمت های پروردگار نشانی دروغ بگویند و راستی را بگویند و دروغ بگویند و راستی را بگویند

الاء ربكما تكذب فيهما فكهة و نحل و صان

از نعمت های پروردگار نشانی دروغ بگویند و راستی را بگویند و دروغ بگویند و راستی را بگویند

فباي الاء ربكما تكذب فيهن خيرات

پس کدام یک از نعمت های پروردگار نشانی دروغ بگویند و راستی را بگویند و دروغ بگویند و راستی را بگویند

حسان و فباي الاء ربكما تكذب فيهن موصولات

با جمال باشند پس کدام یک از نعمت های پروردگار نشانی دروغ بگویند و راستی را بگویند و دروغ بگویند و راستی را بگویند

في الخيام فباي الاء ربكما تكذب فيهن كيطمهن

در خیمه ها فباي الاء ربكما تكذب فيهن كيطمهن

انس قبلهم ولا جان فباي الاء ربكما تكذب فيهن

انسانی پیش از ایشان و جن و انس قبل از ایشان فباي الاء ربكما تكذب فيهن

تكذبين متكئين كل رفوف خضر عذيري

دروغ می گویند و متکیان بر رفوف خضر عذیری

يطمهن
کتاب مختلف

رفوف
عذیری

فان ايت من غيت بناني
کوی آب نمیشد او کسی کی خبر دنی
نمیشد که او کسی کی خبر دنی

حَسْبُكَ يَا اَلَا رِيحًا تَكْذِبُ
بِسْمِ كَرَامَتِ رَا اَلْعَيْنَا بِرُوحِ كَاغُوشِ وَرُوحِ عِيْ
فَسَطْحِ بِرُوحِ كَاغُوشِ بِرُوحِ كَاغُوشِ
تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ
بَارِكْ هَت نام پروردگار تو خداوند بزرگی و انعام
بزرگی بر کن بے نام کو شریک بے جو بزرگی بر کن بے انعام
سَوْءَ الْوَاقِعَةِ لَيْسَ بِغَيْرِ جَمْعٍ لَوْ رَأَى الْاَشْهُمُ

۷۹
۷۷

ع ۱۳

ذُو الْجَلَالِ

اَيَاتُهَا وَكَلِمَاتُهَا وَحُرُوفُهَا وَرُكُوعَاتُهَا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَيْسَ لَوْ قَعَتِهَا
بَارِکْ اَنگاه که تحقق شود و قیامت نیست وقت بدون آن
بِسْمِ ہو پر بے ہو پر بے دال نہیں او سکے ہو پر بے دال
كَاذِبَةٌ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ اِذَا احْبَبْتَ
اَجْ غُش و رُوح گویند که گشتند هت جماعتی را گویند که اَفْذَ اَنگاه که جانیانند
جہوہہ اوتارنی ہے چرمانی جب لرزے

۲۳

مَعْنَى مَسْطُورَاتِ شَرْعِيَّةٍ
مَنْجَابِ شَرْعِيَّةٍ

۱۲

۱۲
 ۵
 ۴
 ۳
 ۲
 ۱
 ۰
 ۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵

الْأَرْضُ رَجًا ۝ وَلَسْتَ بِجَبَالٍ بُسًا ۝ وَكَانَتْ
 زمین را چنانچه سخت و در برهه ریزه کرده شود که در این برهه زمین
 زمین کبکها کر اورنگ بے ہون بہار ٹوٹ کر بہر ہوا دین
 ہباء منبثا ۝ وَكَانَتْ رَا جَا ثَلَاثَةً ۝
 مانند غبار برانگندہ و شود ہوا
 گرد اوڑنی اور ہم ہوا جاؤ تین قسم
 فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝ وَ
 این اہل سعادت چہ حال دارند اہل سعادت
 پہرہ ایمنہ و ایسے کہ را اپنے و ایسے اور
 أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝
 اہل شقاوت چہ حال دارند اہل شقاوت
 باونیک و ایسے باونیک و ایسے
 وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ۝ أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۝
 پیش روندگان و اولیائے پیش روندگان آن پیش روندگان
 اور اگر کسی را ایسے ہو اگر کسی را ایسے وہ لوگ ہیں با پس رو
 وَجَنَّتِ النَّجْمُ ۝ ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ۝ وَ
 در جہت ہزار ہفت ہشت سالقان جمعی بیایند از پیشینان
 باغون میں ہفت ہفت کے انہو ہرے پہلون میں اور
 قَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ۝ عَلَى سُرٍّ مِّنْ صُورٍ ۝
 اندکی انداز پسینان ہر برخت ہزار ہفت ہشت ہشت
 ہر دو ہرے میں پہلون میں ہر ہشت ہرے میں ہر ہشت ہرے میں

وہ یعنی از نام سابقہ ۱۲ ص

وہ یعنی از نام سابقہ ۱۲ ص

وہ یعنی از نام سابقہ ۱۲ ص

مُسْتَكِينٌ عَلَيْهِمُ امْتَقِلِينَ ۝ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ

تنگہ زدہ بران زور و کد کر شدہ اند و شدہ بکنند ایشان

مِلْدَنٌ مُّخْلَدُونَ ۝ بَاكَوَاتٍ اَبْرِيؤُوكَا

نوجوان جاوید با بخورہ ہوا برینہا و بیالہ

مِنْ مَّهِينٍ ۝ لَا يَصُدُّ عَنْهَا وَلَا

از شراب جاری نہ در و سرورادہ شود ایشان را از آن سرورادہ

يَنْزِفُونَ ۝ وَفَكَهٍ مِّمَّا يَخْتَفُونَ ۝

پہوئیں شوز و آمد و رفت کنند پیوہ ما از پنهانی کہ اختفا کنند

وَكَيْفَ طَيَّرْتُمَا بَشْتَهُونَ ۝ وَحَوَّاهِ عَيْنَ

و با گوشت مرغیان از پرنس کہ پسند کنند و ایشانست حوران کہ تار و پند

كَا مَثَالِ اللَّعَاوِءِ الْمَكْفُونِ ۝ جَزَاءُ مَا كَانُوا

مانند واری پوشیدہ کردہ شدہ باد آتش و آیم کہ

اَهْلًا ۝ لَوْ كُنْتُمْ فِيهَا لَقَوَا وَاكَاثِمًا

در بہشت سخن پہوہ و نہ سرنی کہ گمان

و نہ چہ ہر گمان

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

۲۱

۲۲

۲۳

۲۴

۲۵

یَنْزِفُونَ
غرن و س
اک ف

حَوَّاهِ عَيْنَ
ف س
اک ف

الزکوٰۃ

۲۶

الْأَقْبِلَاسْلَامَ سَلَامًا ۝ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝ مَا

لیکن بشنیدن سخن کہ ہر کی سلام بگوید و اہل سعادت چہ حال دارند
مگر ایک ہوں سلام سلام اور دیکھو و اس کے

۲۷

أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝ فَيُسَدُّ رِجْلُهُ ۝ وَظِلُّ

اہل سعادت در درختان کنار لی خار و درختان ہوں
و اپنے دایے پیری کے درختوں بن لگے ہوں اور دیکھو

۲۸

مَنْضُودٍ ۝ وَظِلُّ مَمْدُودٍ ۝ وَمَاءٌ مَّسْكُودٍ ۝

تو بہ تر آں در سایہ دراز و در آب رنجیدہ شدہ
تو بہ تر آں در سایہ دراز و در آب رنجیدہ شدہ

۲۹

وَفَكَهٌ كَثِيرٌ ۝ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۝

در پیوہ بسیار نہ پایان رسد و نہ ازان منع کردہ شود
اور پیوہ بہت نہ ٹوٹتا اور نہ روکا و نہ

۳۰

وَفِي شَرْفٍ مُّرفُوعَةٍ ۝ إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنشَاءً

در شہائی برافراشتہ شدہ ہر آئینہ آفریدیم اور انرا کہنوع آفریدیم
اور پیوہ بہت نہ ٹوٹتا اور نہ روکا و نہ

۳۱

فَجَعَلْنَهُنَّ أَجْحَارًا ۝ عُرْبًا شَرَابًا ۝ لَا حَبِيبَ

پس بنا ختم استازا و شیراز محبوب شوند ہر ایک شہر ہر ایک
پہ کیا اون کو گوریاں پیار دلان ایک حکم کیا و اس کے

۳۲

الْيَمِينِ ۝ ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ۝ وَشَلَاةٌ

سعادت اصحاب یمن جماعتی بسیار اندیشمندان و جماعتی بسیار انداز
و شلایہ والوں کہ انہو کا پہلوں میں اور انہو ہر ایک

۳۳

وَفِي شَرْفٍ مُّرفُوعَةٍ ۝ إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنشَاءً

فَجَعَلْنَهُنَّ أَجْحَارًا ۝ عُرْبًا شَرَابًا ۝ لَا حَبِيبَ

وَفِي شَرْفٍ مُّرفُوعَةٍ ۝ إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنشَاءً

فصل دہم اور باقیہ کہ کائنات
اعمال کا جسکے سبب سے زمین
وہ ہستی کہ زمین یا نورانی
۱۲ ص

مِنَ الْآخِرِينَ ۝ وَاصْحَابُ الشِّمَالِ ۝ مَا أَصْحَابُ

پسینان و اہل شقادت و اہل شمال

الشِّمَالِ ۝ سَمُومٌ وَحَمِيمٌ ۝ وَظِلٌّ مُزِجٌ ۝

شفادت و دربار گرم و آب گرم شہنشاہ و در سایہ دو و سایہ

لَا بَارِدٌ وَلَا كَيْتٌ ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ

کہ نہ خشک باشد نہ باغشت بود ہر آئینہ ایشان بودند پیش

ذَلِكَ مُتَرَقِّينَ ۝ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَىٰ

ازین بناز بروردہ و مداومت میکنند

الْحَنَظِلِّ الْعَظِيمِ ۝ وَكَانُوا يَقُولُونَ ۝ أَئِنَّا مَتَنَا

جنہ بزرگ و بگفتند کہ کیا جب ہم مرے

وَكَانُوا آبَاءَ عِظَمَاءَ آلِ الْمَعْمُورِينَ ۝ وَآبَاءُ

و خاک شویم و استخوان چند ما شویم آیا براگنہ شویم یا دران

الْأَوَّلِينَ ۝ قُلْ إِنَّا الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۝

نخستین براگنہ شوںد گوہر آئینہ پیشینان و پسینان

اِنَّا اَنَا
اداع

کہ ہمیں شک نہ ہو
او
اک
اد

۵۰ **بِجَمْعٍ عَوْنٍ لَا إِلَىٰ مِيْقَاتٍ يَوْمَ مَعْلُومٍ ۝ ثُمَّ**
 جمع کرده شوند در یغداد روزی که معلوم است
 ۵۱ **اَنْتُمْ اَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمَكْذِبُونَ ۝**
 ای شما گمراهان دروغ سنانندگان
 ۵۲ **لَا كُلُّوْنَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُقُوفٍ ۝ فَمَلُّوْنَ مِنْهَا**
 نخورید خورد از درختهای زقوم پس خوار شوید از آن
 ۵۳ **الْبَطُّونَ ۝ فَشَرِبُوْنَ عَلَيْهِ مَرًّا كَحَمِيمٍ ۝**
 شکهارا پس خوابیدند بر آن طعام از آب گرم
 ۵۴ **فَشَرِبُوْنَ شَرِبَ الْهَلِيمِ ۝ هَذَا نَزْلُ يَوْمِ الدِّينِ ۝**
 پس خوابیدند مانند شرب آن گشتنی نیست ممانی ایشان روز جزا
 ۵۵ **مِنْ خَلْقِكُمْ فَلَا تَصِلُّوْنَ ۝ اَوَايَكُمْ**
 از آفرینش شما را پس حیران و نمیکند ایامی بپایز
 ۵۶ **مَا تَعْمَلُونَ ۝ اَنْتُمْ تَخْلُقُوْنَهُ اَمْ تَحْسِبُ الْخَلْقَ**
 آنچه در برید و جسم زمان شما بخای آفرینید آفرایا آفریننده ایم
 ۵۷ **وَمَا تَعْمَلُونَ ۝ اَنْتُمْ تَخْلُقُوْنَهُ اَمْ تَحْسِبُ الْخَلْقَ**
 و آنچه در برید و جسم زمان شما بخای آفرینید آفرایا آفریننده ایم

شرب
غیران و
اکت

یعنی اعدا در ۱۲ افق
یعنی در سرانجام ۱۲ صفا

کافی تادیب بیدار شود ۱۲ افق
یعنی تادیب بیدار شود ۱۲ افق

فَمَنْ قَدْ نَأْتِيَنَّكُمْ الْمَوْتَ وَمَا كُنْ مِنْكُمْ قَبْلَ

جس نے ہر ادیان میں مینا اور ہم بار نہیں رہے

عَلَى أَنْ يُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنْشِئَ فِي مَلَأَ

از آنکه عوین شمش آرم قومى مانند شما، و سافر ینیم شمش را در عالمی که
اس ینیکه که بدل لادین بهتاری طرح ینے اور اوتھا گھر اگر ین تم کو ین

تَعْلَمُونَ ۝ وَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ

فی دانیایه و بر آینه دانسترا بد افرویش

فَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ اَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ ۝

پس چرا نہ پند سیکھتے
آیا و میرید ایجنہ می کارید

عَنْ أَنَسٍ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَوْ شَاءَ

آیا ستمی روا شد از ایا مار و یا تنده اییم اگر خود ایم
کسی ایم او سکو کریتے ہو کہ کیتی یا ستم من کیتی کرے اگر ہم جیتیں

بِجَمَلِهِ حُطَامًا فَظَلَمْتَ تَقَالِيهِمْ ۝

مگر وہ ہم ان زراعت را گیا ہے اور ہم شکستہ لیکن عجیبانید گویند ہر شے
کرتھ الین او سکور و دن ہر شے سارکون رہو تا کہ ہر شے ہم

لَقَدْ هَمَمْنَا ۖ بَلْ مَحْزُومٌ ۖ اَفْزَايْتُمْ

خواست کشنده گانیم بلکه یا محروم ماندگانیم
قرعندار رسد کی بکیم هم نیلے نصیب ہوئے

ما من شيء الا خلقناه بقدر

المنشور

ثلاثة ارباع

وذكر في كتابه ان الله خلق كل شيء بحدود

۴۸ الماء الذي نشربون ۝ ءانتم انزلتموه من
ان آب را که می نوشید ۱۰ آنرا شما فرود آورده آید از آسمان
۴۹ المزن ام يحزن المزلون ۝ اني انشاء جملته
ابر ۱۰ یا مفرود آورده گاهیم ۱۰ ابر ۱۰ انشاء جملته
۵۰ ابا جافا لا تشكروا ۝ انزلنا النار
پس چرا نه شکر می کنید ۱۰ آنرا ما آید از آسمان
۵۱ اني نودون ۝ ءانتم انشاء جملته
۱۰ ابر ۱۰ یا مفرود آورده گاهیم ۱۰ ابر ۱۰ انشاء جملته
۵۲ نحن المفسونون ۝ انزلنا النار
۱۰ ما آید از آسمان ۱۰ ما آید از آسمان ۱۰ ما آید از آسمان
۵۳ متعاليون ۝ فاستجابوا له
۱۰ متعاليون ۱۰ فاستجابوا له ۱۰ فاستجابوا له
۵۴ فلا اقسم بغير الله ۝ وانه لفي علم
۱۰ پس سوگند نمی کنم بغير خداوند ۱۰ وانه لفي علم ۱۰ وانه لفي علم

وذكر في كتابه ان الله خلق كل شيء بحدود

دستورالعمل

طوبى

۱۰۰

12
مجلس الوزراء
الرياض ١٤٠١

ترجموں پر از کتب صدیقین و فکما

پس آنا
کیونکہ میں نے ہر شے کو اگر ہر تم سے

الزُّكَّانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١٠٠﴾ فَذَكِّرْهُمْ لَعَلَّهُمْ

اگر وہ پاس والوں میں فوراً حیات مہیے اور میزبانی ہے

وَجَنَّتْ أَنْفُسُهُمْ ۖ وَكُنَّا أَنْفُسًا مُرَاغِبِينَ

دوستان نعمت و اما اگر باشد از اهل

اور باغ نعمت کا ادھر آکر وہ ہوا

أَلَيْسَ ۖ فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۖ وَأَمَّا

سعادۃت پس سلاست است اسی مخاطب خاطر تیر از ازل سعادۃت و اما

دائیں والوں میں تو سلامتی پہنچے سمجھو دائیں والوں کی یہ اور

اَرْكَانُ مَرْأَةِ الْكَافِرِ الْضَّالِّينَ

اگر باشد از دروغ شناسندگان گرامان

اگر وہ سچا ہے تو اس کے پاس ہر شے ہونی چاہیے۔

فَقَدْ مَرَّ بِهِ وَتَصَلَّى بِهِ حَيْثُ كَانَ

پس راست مہمانی از آب گرم و اور راست و آوردن بدو بخ ہرانی

تو مہمانی سے جہ جہائی اور پٹھانا آگ میں

١٠٠٠

في الحق الجواب

این خبر و دستاورد شاهنشاهی ایران

پہرہ بستی، لائق تفتیش کے، سب بول پاکی

سورة الحديد نزلت بالمدينة ثم القتال

ایانها کلیانها حروفها رکوعانها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ

یا کی باو کرو خدا را هر چه در آسمانها و زمین است و او است
الحدی کی باکی بوتا سیه جو کچھ ہے آسمانوں میں اور زمین میں اور کی

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

غالب و انا اور است پادشاہی آسمانها و زمین کا
زبردست حکمت والا اوسیکو راج ہے آسمانوں کا اور زمین کا

يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

زندہ کی کند و می یراند و او بر ہر چیز قادر است
جلالتا اور مارتا اور وہ سب چیز کر سکتا ہے

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ

اوست نخستین مجدد اوست آخرین مجدد اوست و اوست پہلا
وہی ہے پہلا اور پچھلا اور پہلا اور اندر

کتاب

وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

وادی پر پیر و انات اوست انکہ بیا فرید آسمانها

وَالْأَرْضِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ

وزمین را در شش روز باز مستقر شد بر عرش

وَعَلَّمَ مَائِلَهُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا وَمَا

سید اندک آنچه در می یابد بر زمین و آنچه بر می آید از آن و آنچه

يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يُخْرِجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ

فرود می آید از آسمان و آنچه بالا می رود اندران و او با شماست

إِنَّ مَّا كُنْتُمْ تُعْبُدُونَ إِلَّا لِلَّهِ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرَةً لَهُ

هر جا که باشید و خدا با آنچه می کنید بیناست و او را است

مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

پادشاهی آسمانها و زمین و بسوی خدا باز گردانند همه شئی که کارا

يَوْمَ الْيَكْلِ فِي النَّهَارِ وَيَوْمَ الْيَكْلِ فِي اللَّيْلِ

در می آرد شب و در روز و در می آرد در روز و در شب

داخل کرتا ای رات کو دن من اور داخل کرتا ہے دن کو رات من

اینها
مقطع

وَهُوَ عَلَيْكُمْ بِذَاتِ الصُّدُورِ أَمْنٌ وَإِلَهُكُمْ
 اور وہ تم پر اپنے سینوں کی بات کی یقین لائے اور اللہ تم پر اور

رَسُولُهُ وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاتَّبِعُوا أَمْرًا
 رسول اور وہ تم پر اپنے سینوں کی بات کی یقین لائے اور اللہ تم پر اور

مِنْ رَبِّكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي هُوَ مَلِكٌ مُبْدِي
 اور اللہ تم پر اپنے سینوں کی بات کی یقین لائے اور اللہ تم پر اور

وَالْخَاتَمُ الَّذِي لَا يُفْلَكُ مِنْ يَمِينِهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ
 اور اللہ تم پر اپنے سینوں کی بات کی یقین لائے اور اللہ تم پر اور

عَنْ عِلْمِهِ مَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَفْضَلُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 اور اللہ تم پر اپنے سینوں کی بات کی یقین لائے اور اللہ تم پر اور

وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنَاصِرُ ۝۱۰۰
 اور اللہ تم پر اپنے سینوں کی بات کی یقین لائے اور اللہ تم پر اور

وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنَاصِرُ ۝۱۰۰
 اور اللہ تم پر اپنے سینوں کی بات کی یقین لائے اور اللہ تم پر اور

وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنَاصِرُ ۝۱۰۰
 اور اللہ تم پر اپنے سینوں کی بات کی یقین لائے اور اللہ تم پر اور

وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنَاصِرُ ۝۱۰۰
 اور اللہ تم پر اپنے سینوں کی بات کی یقین لائے اور اللہ تم پر اور

وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنَاصِرُ ۝۱۰۰
 اور اللہ تم پر اپنے سینوں کی بات کی یقین لائے اور اللہ تم پر اور

وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنَاصِرُ ۝۱۰۰
 اور اللہ تم پر اپنے سینوں کی بات کی یقین لائے اور اللہ تم پر اور

وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنَاصِرُ ۝۱۰۰
 اور اللہ تم پر اپنے سینوں کی بات کی یقین لائے اور اللہ تم پر اور

وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنَاصِرُ ۝۱۰۰
 اور اللہ تم پر اپنے سینوں کی بات کی یقین لائے اور اللہ تم پر اور

وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنَاصِرُ ۝۱۰۰
 اور اللہ تم پر اپنے سینوں کی بات کی یقین لائے اور اللہ تم پر اور

وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنَاصِرُ ۝۱۰۰
 اور اللہ تم پر اپنے سینوں کی بات کی یقین لائے اور اللہ تم پر اور

وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنَاصِرُ ۝۱۰۰
 اور اللہ تم پر اپنے سینوں کی بات کی یقین لائے اور اللہ تم پر اور

وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنَاصِرُ ۝۱۰۰
 اور اللہ تم پر اپنے سینوں کی بات کی یقین لائے اور اللہ تم پر اور

وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنَاصِرُ ۝۱۰۰
 اور اللہ تم پر اپنے سینوں کی بات کی یقین لائے اور اللہ تم پر اور

وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنَاصِرُ ۝۱۰۰
 اور اللہ تم پر اپنے سینوں کی بات کی یقین لائے اور اللہ تم پر اور

أُخِذَ
 ح

وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنَاصِرُ ۝۱۰۰
 اور اللہ تم پر اپنے سینوں کی بات کی یقین لائے اور اللہ تم پر اور

وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُنَاصِرُ ۝۱۰۰
 اور اللہ تم پر اپنے سینوں کی بات کی یقین لائے اور اللہ تم پر اور

لَيْسَ بِجَنَّتٍ مِّنَ الظَّالِمِينَ إِلَى النَّوْءِ وَلَا
 تَأْيِيدُونَ أَرْوَاحَهُمْ أَرْوَاحُهُمْ فِي جَهَنَّمَ
 اللَّهُ يَكْفُلُهَا إِنَّهُمْ كَانُوا فِيهَا يَدْعُونَ
 ٩ اللَّهُ يَكْفُلُهَا إِنَّهُمْ كَانُوا فِيهَا يَدْعُونَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 لَا يَسْتَوِي مَنكُم مَّنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
 قَتَلَ أَوْلَئِكَ أَكْثَرُ مِنْ قَتْلِهِمْ
 أَنْفَقُوا مِنْ قَبْلِهِمْ وَكُنْتُمْ فِي كَيْدِهِمْ
 ١٠ أَنْفَقُوا مِنْ قَبْلِهِمْ وَكُنْتُمْ فِي كَيْدِهِمْ
 أَنْفَقُوا مِنْ قَبْلِهِمْ وَكُنْتُمْ فِي كَيْدِهِمْ

مستحق گوییم بر کسی که پیش از فتح
 ملک خدا را شایسته بان عمل کردن
 ثبات شایسته است و الله اعلم بالصواب

وكل كذا في الله

بناویم که هر کس پیش از فتح
 ملک خدا را شایسته بان عمل کردن
 ثبات شایسته است و الله اعلم بالصواب

۶۱۲
 فرغ سے کہ معنی بہار
 دیر تیرا نہ لڑو اور غلام میں جان
 نہیں جو دیاسو اور سکا جو نہ دیاسو
 اور اس کے کہ معنی

۱۰۰
ویندوز
ادح ف
ارلن
بیتون
ن

الَّذِي يَقْرَضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ
أَكْبَرُ قَرْضٍ أَوْ فَتْرَةٍ وَارْتَدَّ بِسُوءِ الْفِعْلِ
أَيُّهُمُ الْقَوْمُ الْمُكَذِّبُونَ

[illegible]

خود بخیر است تم کو اج سیکے دن باغ عین پیچ بہشتی جگہ نہیں
مُحَمَّدٌ رَفِیقُكَ ذَاکَ وَالْفَقْرُ الْعَظِیمُ وَوَجَّهْ

بلا وید باشند انجا این بیت مطلب است
سدا زمین اون برنایه جو سینه می سایه بڑی راوشی حسین
يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَةُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
گویند مردان و زنان منافق با مسلمانان

انہما فیہ نافع تیس من نور کس قبل اس جو
نظر شفقت نگرید کہو کہار دشنی گیریم کہ نور شاہ گشتہ شود باز گردانید
سپاری راہ ویکو ہم نی سگالین تہاری روشنی کیسے کہانہ

1951

تاریخی راہ ویسٹو ہمس

مَا وَدَّكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبَشَرُ الْمَصِيرِ

جاکہ شما آتش است همان آتش لالوں شماست و بد باز گشت

الْمَيَّانِ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْغَيْبِ وَقُلُوا بِحَقِّهِمْ

آیا وقت فرسیده است مسلمانان را که نیاتش کند دل ایشان
که وقت بنین بهخدا امان و العون کو که گمراہی را ورنه ایسے دل

لَذِكْرُ اللَّهِ وَفِي ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

وقت یا در کوفت و خد او وقت یاوران آنچه آمده است از محی الہی نباشند
البدکار مادیست اور حوالہ را میجوایز او رنہ ہون

كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ

مانند آنکه واده شده است بشمار کتاب پیش ازین پس از که شش اشیا که
حسب مشهور کتاب علم از سبب هر یک از اینها که در او از

الامم فقتل قلوبهم وكبر منهم

من پس سخت شد دل ایشان و بسیار از ایشان

فَسَقُونَ ۝ اَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۝

به کار آمدند بدانند که خدا زنده میکند زمین را

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

بعد از مدتی بود آن پسر آینه بیان کردیم که این شاهانها بودند که شما

اور سب سے بڑا سبب یہ ہے کہ ہمارے ہاں سب سے پہلے تو یہ سمجھا جاتا ہے کہ جو شخص کچھ بھی کرے اس کی سزا ہوگی۔

৮৮

10

12

اع

6

نوف

9294

10

14

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

الحمد لله

المصدقين

المصدقين

وہی ہے جو لوگ جہاں جہاں جہاں
جہاں جہاں جہاں جہاں جہاں
جہاں جہاں جہاں جہاں جہاں
جہاں جہاں جہاں جہاں جہاں

تَقُولُونَ ۝ إِنَّ الْمُصدقِينَ وَالْمُصدقَاتِ

دریابید ہر آئینہ مردان خیرات دہندہ و زنان خیرات دہندہ
بوجہ یہی ہے کہ تحقیق جو لوگ خیرات کر سکتے ہوں اور عورتیں

وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضَعُ لَهُمْ

و انانکہ قرض اودہ اند خدا کا قرض نیک و خوشندان و اودہ انانکہ
اور قرض دینے میں اللہ کو اچھی طرح قرض اودہ کو ملے ہیں

وَلَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ أَصْنَوْا يَاللَّهُ

و انانکہ زراست خود گرامی قدر و انانکہ ایمان آورند خدا
اور انانکہ نیک بے غت کا اور جو لوگ نیک کے اللہ

وَرَسُولُهُ أَوْلَئِكَ هُمُ الصّٰدِقُونَ ۝ وَالشّٰهَدَاتِ

دینا بران اور انجاء ایشاند صدیقان و شہدات
اور انانکہ رسولان پر وہی ہیں سچے اور ایمان دار اور اللہ

عِنْدَ اللَّهِ بِهِمْ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝ وَنُورٌ هُمْ وَالْأَنْبِيَاءُ

نزدیک پروردگار و شہدات ایشاند نوران و انانکہ
سچے رسولان کے پاس انانکہ سچے اودہ کانگ و اودہ کی کوئی اور

كُفَرُوا ۝ وَلَذٰلِكَ بآيَاتِنَا ۝ وَلَئِكَ أَصْحَابُ

کافر شدند و دروغ شہدات مارا انجاء اہل
نیک ہوئے اور ہوئے ایمان ہماری باتیں وہ ہیں

الْحَكِيمُ ۝ اَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَقِيقُ الدُّنْيَا الْعَبَثُ

دانشمند کہانید کہ زندگانی دنیا بازی است
دانش کے لوگ جان رکھو کہ دنیا کا جینا بھی ہے کھیل

۱۷

۱۸

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَازِلُ مُتَقَرَّبِينَ إِلَيْهِ دُونَ هَذِهِ ۚ وَكَانَ فِي

بسیار و بهشت و از آنست و خود بسیار است و در آنجا که از یکدیگر جدا طلبی است

و در نماشا و در بنا و در بر ایشان کرنی پس من و بهشت و بهشتی

الْأَمْوَالِ الْأُولَىٰ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَسْفَلَ لَكَفًا

مال و مانند آن مانند بارانی که شستند و در زیر آنست

بَابُ تَرْجُمَةِ فَتْرَةِ مُصَنِّفِ تَرْجُمَةُ

رستنی او با خوشی و خود پس ز روی بینی آنرا باز

حُطَّامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ

در هم شکسته گردد و در آخرت عذاب سخت است و نیز

مَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

امری است از جانب خدا و خوشنودی است و نیست زندگی دنیا

الْأَمْتَعَالِفُ وَرَكَّ سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن

مگر بهره که باعث نریز باشد سبقت کنند پس امر را از

رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

جانب خدا و استوی بهشتی که پهنائی او مانند پهنائی آسمان و زمین است

و در بهشت کوهی است که پهنائی او مانند پهنائی آسمان و زمین است

و در بهشت کوهی است که پهنائی او مانند پهنائی آسمان و زمین است

و در بهشت کوهی است که پهنائی او مانند پهنائی آسمان و زمین است

و در بهشت کوهی است که پهنائی او مانند پهنائی آسمان و زمین است

و در بهشت کوهی است که پهنائی او مانند پهنائی آسمان و زمین است

الحمد لله

أَعَدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ
آماده کرده شد برای آنکه ایمان می آرند بخدا و پیغمبران او این است
که می آید و سبب اوست که جویند آنکه خدا را در دین خود بر هر
فَضْلُ اللَّهِ بِقِيَّتِهِ مِنْ نِشَاءٍ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ

فضل خدا بندگانش هر که خواهد و خدا خداوند فضل
برای الهی می آید که هر چه خواهد و او را خداوند فضل

الْعَظِيمِ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ

بزرگ است هر چه در زمین
برای کوی آفت زمین بزرگ

وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَفَ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

و نه در جان شما مگر نوشته شده است در کتابی پیش
نه آب تم بین جویند که می آید کتاب بین

أَنْ نَبْرَاهِيمَ إِنْ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ لِيَكْلَأَ

از آنکه بیاوریم آن مصیبت را بر آید این کار بر خدا آسانست خبر داده ایم
است که بیاوریم آن مصیبت را بر آید این کار بر خدا آسانست خبر داده ایم

تَأْسُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَقْرَحُوا مَنَا آمَنُوا بِاللَّهِ

انده و بخورید بر آنچه رفت از دست شما و نشا و مان نشوید با آنچه عطا کرد شمارا
غم نه که با کرد و اوست چه با نه نه آیا او را در دین بگویند او را دین

لَا يَحِيطُ كُلُّ مَخْلُوقٍ فَخْرٍ الَّذِينَ يَخْلُفُونَ

دوست ندارد هر که بگردد خسته ماند و دوست بماند از آنکه بگردد
بهرین جایگاه کسی را که برای کسی که ده جواب نه دین

کتاب

۲۶

جَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النَّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ

وہاں ہم نے در اولاد ایشان پیغمبر کے و کتاب میں بعض نشان رکھی و در نوکی اولاد میں پیغمبر اور کتاب پہنچائی ان میں سے بہت سے و کثیر منہم فسقون کہ تم قہینا علی

راہ یابند و سب کے از ایشان بدکارانہ باز فرستادیم راہ پر کے اور بہت اوں میں سے حکم میں پہنچے

اَنْزَلْنَاهُمْ رُسُلًا وَقَفِينَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَ

از ایشان پیغمبران خود را آویزیم عیسیٰ پسر مریم را و اوست کے ہماری پر اپنے رسول و پیغمبر عیسیٰ مریم کا بیٹا اور

اٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوْبِ الَّذِينَ

دانش انجیل دہاں ہم نے اور انہی کے ساتھ دے دیں و ان کے دلوں میں

اَتَّبِعُوا رَافِعَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَانِيَّةً ابْتَدَعُوا

نابھان اور ہرانی و بخشایش و گوشہ نشینی کہ خود پیدا کردہ بوند را زنی اور بہر اور ایک دنیا چھوڑنا انہوں نے نیکی نکالا

مَا كُنْتُمْ عَلَيْهِمْ اِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ

مگر میں نے نہ خود ہم پر ان کے لیکن اختراع کر دے طلب خوشنودی خدا سے اوں پر نہ کہا تھا مگر چاہئے کہ رضامندی اللہ کی

فَمَارِعَوْهَا حَقَّ رِغَائِهَا فَاَتَيْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

پس نگاہداشتی ان کے دے حق نگاہداشتی ان پس عطا کر دیم انہیں ان کے ایمان پر نہ بنا یا اور کو جیسا چاہا و بنا ہوا پر دیا ہے اوں کو جو اوں میں ایمان آرا

رافعة

وَلَدَانِي وَرَأَيْتُكَ لِيَقُولَ لِي مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ

زادہ اندیشہ از او ہر آئینہ این دنیا کو نکشند کان بگویند سخن با معقول و بیگویند
ابن کو چہ اگر وہ جو سب کے میں ایک ناپسند مات

وَرَوَى أَبُو إِسْحَاقَ عَنْ أَبِي غُفْرَانَ ۝ وَالَّذِينَ

روح و پیرائینه خدا غنی کننده امیر بگاست و آمانده

اور احمد علی اور الدین خان کرتا ہے یہ بخشنے والا اور جو

طیعی رسد و این را هم تقوی و نفاق است
باز رجوع می کند و باز از دست

ابو ریحی السید و رحمتی السید

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

والله بما نقولون خبير فمن أحببنا

ن و خدا را بخندید خبردار است پس نباید بنده را

صناعتی و تجارتی امور کے متعلق

روزه و شهن و ماه بکر ری پیش از آنکه مرد و سکندر گریستند

روزہ دینے کا کلیہ ہر سال اس سے کہ اس میں چھ روز

من لیسیتطعم فاطعام سیتطعم سیتطعم

ہر جو کوئی نہ کر سکے تو کہا نا دینا ماہیہ محتاج کا

فیض الرحمن
 فیض الرحمن
 اکبر

فصل پنجم در بیان سبب و اثر و معلول و معلول

[illegible]

ذٰلِكَ لِقَوْمٍ اِيَّا اللّٰهَ وَرَسُوْلِهِ وَتِلْكَ حُدُوْدُ
 اِن حکم پر ایک ایسی کتاب تھی جو خدا اور اس کے رسول کا اور چھین چھین
 یہ اس واسطے کہ حکم مافوق الہد کا اور اس کے رسول کا اور چھین چھین
 اللّٰهُ وَلِلْكَافِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ اِنَّ الَّذِيْنَ يَخْذُوْنَ
 خدا است و کافر از عذاب درد دہندہ باشد ہر آئینہ انما کہ نخواستہ
 اللہ کی اور شکر و ن کو دیکھ کی مارا کہ جو لوگ مخالفت ہو گئے تین
 اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ كَيْتُوْا كَمَا كَيْتَ الَّذِيْنَ مِنْ
 با خدا رسول او خدا کردہ شد الیسا ز اچھا کہ خوار کردہ شد انما کہ
 اللہ سے اور اس کے رسول سے وہ رہو جیسے وہ ہو کہ میں ان سے
 قَبْلِهِمْ وَقَدْ اَنْزَلْنَا اٰیٰتِ بَيِّنٰتٍ وَلِلْكَافِرِيْنَ
 پیش از آئینہ ان بزرگوار آئینہ فرود آوریم آیات واضح و کافران را
 پہلے اور ہم نے تواریخ میں آئینہ صاف اور شکر و ن کو
 عَذَابٌ مُّهِينٌ يَوْمَ يَعْثَبُ اللّٰهُ جَمِيْعًا
 عذاب نوار کند است روزی کہ بر آئینہ الیسا ز اچھا کہ
 فلیست کی کتاب جس دن او تھاویکے گا اللہ ان سب کو
 فَيَنْبِذُھُمْ مَّاءٍ اَحْمَرٍ اَلْحَصَیْہُ اللّٰهُ وَلَسُوْا
 پس خبر وہ الیسا ز اچھا کہ کردہ بودند بار و بشت آئینہ ان
 پہر جتاویکے گا ان کو ان کے کیے اللہ کی وہ کن رہا میں اور وہ پہل
 وَاللّٰهُ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ شَہِيْدٌ ۝۱۰ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ
 و خدا ہر شے پر مطلع است
 اور اللہ کی ہر شے پر شہید ہے
 ایانہ دیکھ کہ خدا
 تو نے نہ دیکھا کہ اللہ کو

تکون

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ

میداند آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است یعنی بشود

مَنْ يَخْلُقُ ثَلَاثَةَ الْأَهْوَادِ بَعْدَهُمْ وَلَا خَاسِرَ

بازگرداند از کشتن شخص مگر خدا چهارم را بشناخت و نمی باشد هیچ شخص

الْأَهْوَادِ بَعْدَهُمْ وَلَا خَاسِرَ

الا خدا ششم را بشناخت و نه کس ازین مگر خدا آگاه نیست و نه

أَكْثَرُ الْأَهْوَادِ مِنْ مَا كَانُوا يَتَّبِعُونَ

زیاده تر ازین مگر خدا آگاه نیست از آنچه پیروان او بودند

عَلَّمَ الْقَيْنَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

کرده اند او را هر چه خدا بهر چیز داناست

الَّذِينَ يَنْفَعُونَ النَّاسَ مِنْ حَتَّى يَمُوتُوا

آنچه سود میبخشند به مردم تا بمیرند

لِيُنْفَعُوا النَّاسَ بِأَمْوَالِهِمْ وَالْبَنِينَ

در آنچه از آن منع کرده شد ایشان را و بچه ها را

وَمَا يَنْفَعُونَ النَّاسَ مِنْ حَتَّى يَمُوتُوا

و آنچه سود نمیبخشند به مردم تا بمیرند

وَمَا يَنْفَعُونَ النَّاسَ مِنْ حَتَّى يَمُوتُوا

تکون

الَّذِينَ يَنْفَعُونَ النَّاسَ مِنْ حَتَّى يَمُوتُوا

يَنْفَعُونَ

وَمَا يَنْفَعُونَ النَّاسَ مِنْ حَتَّى يَمُوتُوا

۷۸

مِنَ الشَّيْطَانِ يَحْزَنُ الَّذِينَ آمَنُوا وَكُفِرُوا

اگر شیطان ستاناند و کفر کند مسلمانان را و کفر کرے ایمان والوں کو اور یہ

بِضَارِهِمْ شَيْءًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ قَائِمُ

انج زبانی رسالت ہا نشان مکر بارہ خدا و بر خدا باید کہ توکل کنند

الْمُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ

مسلمانان ای مسلمانان چون گفتہ شود

لَكُمْ تَقَسُّمٌ فِي الْفَرَاسِ فَمَنْ يَفْقَهُ اللَّهُ لَكُمْ

شمار اگر کشادہ بشیند و مجلسہا پس کشادہ کند خدا بر شما شکر و

إِذَا قِيلَ النَّشْرُ فَأَنْشُرُوا يَوْمَئِذٍ اللَّهُ الَّذِي آمَنُوا

چون گفتہ شود بر خبر بدیں خبر نیا بلند کند خدا امرتہ لہ را انکہ ایمان

مِنْكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَوْ تَوَالِحَ عَدُوِّكُمْ

از شما و آنانکہ عطا کردہ شدہ است ایشان علم و خدا

بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا

بآنچہ میکنید خیر است ای مسلمانان چون

خبر رکنا ہیے جو کرتے ہوئے ایے ایمان والو جب

صلی اللہ علیہ وسلم کا بیان
ایک نوبت کیسے دیکھا کہ ایک کافر نے
بلا حرکت ہوئی تو وہ پہلے پہل کر رہا
ہو ۱۱ ص

المجلس

غیر ت
انشر
غیر تے ع و ص

وہی ہے جو کہ ایمان والوں کو
خبر رکنا ہیے جو کرتے ہوئے ایے ایمان والو جب
خبر رکنا ہیے جو کرتے ہوئے ایے ایمان والو جب

بر این آن (نویسنده) این منافقان را ستودانده است و میگوید و میگویند میخورند بر
زده هم من من من نه اول من من من اور قیصرین که این من

12

15

14

أَخْبَرَنَا إِبْنُ مَرْزُوقٍ عَنْ فَضْلٍ عَنْ سَيْبِ اللَّهِ

پس بسیار است عذاب خدا که کند دفع خواهد کرد از شما را از این

اولادهم من الله سينا اولادك المحجب
اولاد الفشان از عذاب خدا اجنبريا اين جماعه اهل

و در رخ اندیشان اینجا جاویدان شهید روزیکه را نگین داند خدا

و نسخ کیے وہ اسی میں رہ پر **جس دن جمع کر کا اللہ**

وہ کہتا ہے کہ میں نے اپنے ہاتھوں سے اس کو زندہ کیا تھا۔

[illegible]

تھا لیکن یہ بہت برا نشان | شیطان پس فراموشی کا خطا طرہ سے یاد کر دے
تھا لیکن اگر لکھا اور ان کو شیطانی ہے پھر یہاں نماز کو ان کو اللہ کا ہمارا

شکر شیطانیت اگاه شوهر آید لشکر

وہ لوگ ہیں جنہا شیطان کا سہارا ہے جو جہنم میں

الشیطان هم الخسرون ۵ ان الیوم یجادو
شیطان التائب من الذنوب ان

کتابخانه کا وہی خراب ہو نہیں جاوے گا۔

اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَوْلَىٰ بِكُلِّ ذِي عِلٍّ
 إِمَّا مِنْكُمْ مِنْهُ وَمِنْ خِزْيَانِكُمْ

ایک رسالہ اور اس میں اس کی جامعہ درجہ چار میں مرزا علی محمد علی خان

بسم الله الرحمن الرحيم

و کوهی که از آنجا که بستم من و صاحب استند خفا بمان من به خفا انوارا
 و کوهی که من از آنجا که او بستم و من به خفا بمان من به خفا انوارا

عَزِيزٍ لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

غالب است نخواهی یافت قومی که ایمان دارند بخدا و روز جزا

الْآخِرَةِ إِلَّا الَّذِينَ مَلَكَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَئِنْ

آخر این سفت که دوستی کند با سیکه خلاف کرده است یا خدا و رسول او

كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ

آنجا که باشند پدران ایشان یا پسران ایشان یا برادران ایشان یا

عَشِيرَتُهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ اللَّهُ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَ لَهُمُ

خویشاوندان ایشان آن همان کانی که در دل ایشان ایمان نهاد و او را

بِرَقَّةٍ مِّنْهُ وَيُخَالِفُهُمْ حَتَّىٰ جَعَلَهُمْ مِّنْ جَعَلَهُمْ

بفیر غنی از جانشینان او و در آید ایشان را یوستنایا میروند زیر آن

الْأَمْرَ عَلَيْهِ سُلَيْمَانُ وَهُوَ يُصَلِّيُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرِضْوَانُهُ

بر او باد و بر او باد سلیمان و او در حال نماز است و خدا بر او و بر او و بر او

أُولَئِكَ حَرْبُ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ حَرَّبَ اللَّهُ هُمُ الْفَالِقُونَ

ایشانند لشکر خدا هر آنکه لشکر خدا این شد و لشکر ایشان

وَهُمْ جُنُودُ اللَّهِ كَانَتْ جُوهَرًا لِّدِينِهِمْ كَانَتْ جُوهَرًا لِّدِينِهِمْ

و این جند خدا است که گویا جواهری است برای دین ایشان

وَهُمْ جُنُودُ اللَّهِ كَانَتْ جُوهَرًا لِّدِينِهِمْ كَانَتْ جُوهَرًا لِّدِينِهِمْ

و این جند خدا است که گویا جواهری است برای دین ایشان

و انصار و نو کو خاندان و اوزار و کما
 و انصار و نو کو خاندان و اوزار و کما
 و انصار و نو کو خاندان و اوزار و کما

که گفتم از زنده الیایا است و نه از کشته ها و این نشان از عقوبت خداست پس بدیشان عقوبت قیامت

آغاز کریں و ہستندہ افکار و رول ایشان

مجلس اخرا بیکروز و پنجشنبه و دو رایت خوش و بدست

انا انظر في خرابي من يدك عبرت كبرياءك خداوند دینا

وطني بر آئینه عقوبت میگردید

در دنیا و الاثر است در آخرت عذاب التشنج

بن خدای سبب نیست که ایشان مخالفت کردند با خدا و رسول او هر که

...and the

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة من ربهم

کلمہ شریف و مبارک
نیت و دعا و استعاذہ
ما ازو السلام و آخر

صلی اللہ علیہ وسلم
جس کا ذکر کرنا
اور پڑھنا
بسیار فضیلت مند ہے
اور جو شخص اس کا ذکر کرے
وہ اپنے گناہوں سے
بچے گا اور اللہ تعالیٰ
اسے جہنم سے بچائے گا

يُشَاقُّ اللَّهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ مَا
 مخالفت کند با خدا پس بر آید خدا سخت کننده عقوبت است آنچه
 مخالفت ہو اللہ کے تو اللہ کی پاداش ہے
 قَطَمْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ تَرَكْتُمَا قَائِمَةً عَلَى
 بریدید از درخت خرما یا گزشتید آنرا ایستاده
 کاشت دالام نے کھجور کا پتہ یا ریختہ دیا کھڑا
 أَوْ لَوْ أَنَّ فِیْهِمَا ذُنُوبَ اللَّهِ وَلَیْسَ فِی الْفَاسِقِیْنَ ۝
 بخ خودش پس بفرمان خدا بود تا خود کند بد کارانرا و فاسقوں
 اپنی جڑ پر سو اللہ کے حکم سے اور تار سو کر کے بی حکم کو
 وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ
 و آنچه عائد گردانید خدا بر پیغمبر خود از اموال بنی انصاریں تا خستہ ہوئی
 اور جو ہانتہ لگایا اللہ نے آپ کے رسول کو ان کے سے تم نے نہیں لیا
 مَا كُنْتُمْ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِجَالٍ وَلَا بَنَائِلَ اللَّهِ
 نہ تھے سپاہی نہ سوار نہ پیادہ خدا
 اوسے گھوڑے نہ ارٹھے نہ لڑکے
 لَيْسَ لَهُ رِجَالٌ وَلَا خِیَالٌ ۝ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 غالب نیگرو اند پیغمبرین خود را ہم کہ خواہم و خدا بر ہر چیز
 بناد و تا سہیچہ پیغمبروں کو جس چیز چاہے اور اللہ سبحانہ
 قَدِيرٌ ۝ لَمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ
 تواناست آنچه عائد گردانید خدا بر پیغمبر خود از اموال ساکنان
 کہ سکتا سہیچہ پیغمبروں کو خدا و اللہ آپ کے رسول کو

اللہ تعالیٰ
مبارک و تعالیٰ
جس کا ذکر کرنا
بسیار فضیلت مند ہے
اور جو شخص اس کا ذکر کرے
وہ اپنے گناہوں سے
بچے گا اور اللہ تعالیٰ
اسے جہنم سے بچائے گا

فلا تفرحوا به

بیشک چلین اور اون سے بڑھ کر خوشی نہ ہو
جوانان کا دل بڑا دلیر اور اسی سرکش ملک کو سید
راہب اور ادا ان کے دل میں تھا کہ ان کو کفر سے
ایک نیکو دین سے روک دے اور ان کو کفر سے روک دے

الَّذِينَ سَبَقُوا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَحْسَبُوا قُلُوبُنَا

کے سبقت کر دے ہر ایمان اور ان کو سید
جہم سے بڑھ کر ایمان میں اور نہ کہ ایمان میں

غُلَا لِلَّذِينَ آمَنُوا بِمَا أَنْزَلَكَ رُفُوحًا

ایک کینہ نسبت ان کے ایمان اور نہ کہ ایمان میں
پیر ایمان والوں کا ایک کینہ ہی ہے کہ ایمان میں

الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِأَخِيهِمْ

ایمان والوں کے کہ ان کے منافق کہتے ہیں کہ ان کے ایمان میں
خوشی نہ ہو کہ ان کے ایمان میں کہتے ہیں کہ ان کے ایمان میں

الَّذِي كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَّا خُجِّلُوا

کہ ان کے کفر سے ان کے ایمان میں کہتے ہیں کہ ان کے ایمان میں
جو ان کے ایمان میں کہتے ہیں کہ ان کے ایمان میں

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ فَأَكْبَرْتُمْ

البتہ بیرون خود ہم ان کے ایمان میں کہتے ہیں کہ ان کے ایمان میں
جو ان کے ایمان میں کہتے ہیں کہ ان کے ایمان میں

وَأَنْ قَوْلُ اللَّهِ نَكْتٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

و اگر قتال کروہ شود با شما البتہ بیرون خود ہم ان کے ایمان میں کہتے ہیں کہ ان کے ایمان میں
اور اگر تم سے کہتے ہیں کہ ان کے ایمان میں کہتے ہیں کہ ان کے ایمان میں

لَكُنْ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ

در بعد ان کے ایمان میں کہتے ہیں کہ ان کے ایمان میں کہتے ہیں کہ ان کے ایمان میں
جو ان کے ایمان میں کہتے ہیں کہ ان کے ایمان میں کہتے ہیں کہ ان کے ایمان میں

فلا تفرحوا به
بیشک چلین اور اون سے بڑھ کر خوشی نہ ہو

الحسن

۱۲

وَلَكِنْ قُولُوا أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدًا وَيُخَوِّفُونَ
 د اگر جنگ کرده شود با اهل کتاب نیستند ایشان را و اگر بغض نفرین کنند
 او را که خون کی را می بودی بهتر بود که آن کی او را که بد کردین سیکه
 لَيُؤْتِيَنَّكَ اللَّهُ الْبُرْهَانَ ۝ لَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
 البته باز گردانند پشت خود را بعد از آن بد و کرد و نشود ایشان را بر ایشان
 تو بیا کین کی بیت سیکه که بپایان تو بیا کین البته تمهید او را زاده
 رهبة فی صلبهم ۝ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي ذَلِكَ بَآئِنٌ قَوِيٌّ
 بارع نرید و خاطر ایشان از حد این بسیار است که ایشان خود هستند
 او را که دل من اندر سیکه بهم اسیر کرده و لوک

۱۳

لَا يَفْقَهُونَ ۝ لَا يَقْتُلُوا نَفْسَهُمْ جَمِيعًا ۝ وَلَا يَفْقَهُونَ
 که نمی فهمند جنگ کنند با سبب یکجا شده کرده و در سبب
 و وجه همین کتبه لایه سبب که سبب سبب که سبب سبب
 محصنة او من و را عجد با سبب بدین سبب
 که بران حصار ساخته هستند یا از این لویا جنگ ایشان از میان
 کوک من یادوارون کی اوک من اون کی را می این من سبب
 تحسبهم جميعا و قلوبهم غش ۝ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي ذَلِكَ بَآئِنٌ قَوِيٌّ
 می شد از ایشان یکجا جمع شده و درها ایشان برگشته این سبب سبب
 تو جانی نه که سبب من او را و آن کی لویا سبب من سبب
 قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝ كَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۝ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ
 قومی هستند که در نمی یابند و در میان ایشان است که ایشان را و در
 لوک عقل نہیں کہتے جیسے کہا ورت او کی جو ہو چکے ہیں تو کس کی

کلمه یعنی از خدا سبب خدا
 سبب سبب از خدا و خدا
 علامه

جدار
 دح ر و د حلف
 جدار
 ف و د حلف

و اگر از نظر ایشان است
 و اگر از نظر ایشان است
 و اگر از نظر ایشان است

بزرگوار است که این کتاب را در دست خود داشته باشید و از آن بهره ببرید
 و بدانید که این کتاب را خداوند تعالی برای شما فرستاده است تا شما را از گناهان و عذابها نجات دهد
 و این کتاب را در هر وقت که بخواهید بخوانید و در هر مکان که باشید بخوانید و در هر حال که باشید بخوانید

ذَاقُوا وَبِأَن أَمْرُهُمْ وَكَهْمُ عَذَابِ الْيَوْمِ
 میخوردند و بال گناه خود را و ایشانراست عذاب و درنگ می
 چکیدی سزا سپیدی کام کی اورا دن کو رکب کی مار سپیدی
 كَمْثَل الشَّيْطَانِ ذَا قَالَ لِلْإِنْسَانِ اذْهَبْ
 وستان شقاوت بل کتابند وستان شیطان است چون گفته آدمی را که از شر
 جیسے کہاوت شیطان کی جب سیکے انسان کو تو نکلیں ہو
 فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيٌّ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ
 پس چون کافر شد گفت ہر اینہ من بی تعلیم از تویر آئینہ من می ترسم
 پر جب وہ منکر ہوا سیکے من الگ ہوں کیسے من در ہا ہوں
 اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ فَكَانَ عَقِبَهُمَا اتِّخَاذُ
 از خدا پروردگار عالمہا پس شد عاقبت کار این شیطان این آدمی
 الہد کہ جورب سار کہان کا پیر آخر دن و نو کا ہی کردہ و نو بین
 النَّارِ خَلَفَ مِنْ فِطْرَةٍ ۝ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ۝
 اٹھنا بندہ جاویدان انجام و این است جزا و ستمکاران
 اگر میں سدا رہیں او ہمیں اور ہی سہی سزا گنہگار دن کی
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مِّنْ
 ای مسلمانان ترسید از خدا و باید کہ نال کند ترسید از خدا
 اے ایمان والو ڈریے رہو اللہ سے اور جاویدانہ کوئی کیا
 قَدْ مَتَّ لِعَدُوٍّ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا
 پیش فرستادہ است برای فرذا و ترسید از خدا ہر آئینہ خدا خبردار آریا
 ہیں اسے کل کی واسطے اور دریر ہو اللہ سے بیشک اللہ کو خبر ہو

۱۵

۱۶

۱۷

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 أجمعين

و این کتاب را در هر وقت که بخواهید بخوانید و در هر مکان که باشید بخوانید و در هر حال که باشید بخوانید
 و بدانید که این کتاب را خداوند تعالی برای شما فرستاده است تا شما را از گناهان و عذابها نجات دهد
 و این کتاب را در هر وقت که بخواهید بخوانید و در هر مکان که باشید بخوانید و در هر حال که باشید بخوانید

بسم الله الرحمن الرحيم

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ الشَّهَادَةُ هُوَ
الْحَكِيمُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

مَلِكُ الْقُلُوبِ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُحْسِنُ
الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا

يُشْرِكُونَ هُوَ اللَّهُ الْخَلْقُ الْبَارِئُ
الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ اللَّهُ

۲۲

۲۳

ع ۲۴

الْبَارِئُ الْبَارِئُ
بِالْبَارِئِ وَبِالْبَارِئِ

الْمُصَوِّرُ

فَسَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسْرِفُونَ عَلَيْهِم بِالْجَوَدِ
 در راه من و بطلب رضامندی من پنهانی ترسیدند سوای این راهی که
 میر به راه من اور چاه کر میری رضامندی هم اون که همیشه پیام خودی
 و انا اعلم بها اخفيتم وما اعلنتم ومن يفعل
 دن مندا هم را آنچه پنهانی می کنید را آنچه آشکاری نماید و هر که این کار کند
 اور محکوم خوب معلوم می شود چو پنهانی است و او که بگوید او را کوئی نمی شناسد
 مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ اِنْ يَتَّقُوا
 هر این غلط کرد راه هموار را اگر کاران یابند شمارا
 و بگوید سیدی راه اگر نمک و ده بادین
 يَكُونُ اَلْكُفْرُ اَعْدَاءُ وَيَسْطُوْا اَلْيَوْمَ اَيْدِيَهُمْ
 دشمن شوند و حق تشنه و بکشند بسوی شما دستهار خود را
 دشمن بودن بهتر از جلا دین تم بر سر پناه
 وَالسَّيِّئَاتُ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ كَفَرُوْنَ
 و زبانه ها خود باید از دوست دارند که کافر شوند
 اور این زبانین برای کفر اور حاکمین سبط تم تنگرو باد
 لَتَسْتَفْعِلُنَّ اَرْحَامَكُمْ وَاُولَئِكَ يَوْمَ اَلْقِيَةِ
 سو و نخواهند او شمارا خوش اندازند شما و نه فرزندان شما بدو فرست
 هرگز کام نه آون گے نمک و بهار که نیست و در نه بهاری اولاد و این
 يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاَللّٰهُ يَمَّا تَقْلُبُونَ بِصِيْرٍ قَدْ كَانَتْ
 فاصل خواهد کرد خدا و میان شما و خدا را آنچه نمیکند میان است برای است
 و نه فاصله کر گما تم بین اور الله جو کر بی بود و گما بی

سابقه
اولاد که القیه

فصل
مفسر اول خلف ادع
فصل
تقرین مفسر اول
کن اور ح ف

الحمد لله

اسوق ابراهيم
غيره که در احتضار

برائنا

برایده اللغه
بعد از او فی کرم
براقا برو و ابرو و ابرو و ابرو

لَكُمْ اسْوَقٌ حَسَنَةٌ فِي اِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ
شمار اسوق نیک با ابراهیم و آنانی که همراه او بودند
ثم کو چنان چلنی ای ابراهیم کی اور جو اسوق نیک
اذ قالوا القوم هم انا برا و امینکم و مما عباد
چون گفتند قوم خود را بر این مانی تعلیم نشد و از اینجه می پرسند
جب کہا ای قوم کو ہم اللہ میں سے اور حکوم پوچھتے ہو
من دون الله كفرنا بكم و بدنا و بینکم
بجز خدا ما معتقد نہم شما بد آمد میان ما و میان شما
اللہ کے سوا ایک اور نہ ہو سکتا ہو تم سے اور کل بری تم میں اور ہم میں
العدوة و البغضاء ابدا حتی تؤمنوا بالله
دشمنی و ناخوشی ہمیشہ تا ایمان آرید بخدا ای
دشمنی اور یہ ہمیشہ کو جب تک تم یقین نہ لاؤ اللہ
و حنه الا قول ابراهيم لایه لا تستغفرت
تو ہمارا پیر نیک است با ابراهیم کہ در قول ابراهیم یہ خود کہ اللہ اور میں
ایکے پر گراں کہنا ابراهیم کا اپنے بپا کو میں مانگوں گا مانی
لک و ما املاک لک من الله من یمین
ابراہیم تو دینی تو اتم ابراہیم تو از خدا خیر سے کہتے ابراہیم کی مانی
بری اور مالک نہیں بن سکتے پہلے کو اللہ کے ہاتھ سے کسی چیز پر
علیک تو کلنا و الیک اننا و الیک
تو تو کل کر دیم و بسو تو رجوع ہو دیم و بسو تو رجوع ہو
سے تجھ پر بہرہ سا کیا اور تیری طرف رجوع ہوئے اور تیری طرف

صلی علی دین قول اقدار
نشانہ کردن و استغفار
کافر درست نیست و اللہ اعلم
۱۲

ہی کر دیکھو ایسی قوم کی طرف بوجھو کہ ان کی ہمت پر
 ہی کر دیکھو ایسی قوم کی طرف بوجھو کہ ان کی ہمت پر
 ہی کر دیکھو ایسی قوم کی طرف بوجھو کہ ان کی ہمت پر
 ہی کر دیکھو ایسی قوم کی طرف بوجھو کہ ان کی ہمت پر

المصير رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا

ہم کو ایسی قوم کی طرف بوجھو کہ ان کی ہمت پر
 ہی کر دیکھو ایسی قوم کی طرف بوجھو کہ ان کی ہمت پر

وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ

اور ہم کو بخش دے یا رب ہم کو بخش دے یا رب ہم کو بخش دے

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أَصْحَابٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ

ہم کو ایسی قوم کی طرف بوجھو کہ ان کی ہمت پر
 ہی کر دیکھو ایسی قوم کی طرف بوجھو کہ ان کی ہمت پر

يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ

ہم کو ایسی قوم کی طرف بوجھو کہ ان کی ہمت پر
 ہی کر دیکھو ایسی قوم کی طرف بوجھو کہ ان کی ہمت پر

اللَّهُ بِهِ الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ

خدا ہی کی توفیق سے کہ وہ ہم کو ایسی قوم کی طرف بوجھو کہ ان کی ہمت پر

بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَ يَلْعَنُ مِنْهُمْ مَوْءِدَةٌ

اور میان شما و در میان ان کی دشمنی و دشمنی اید یا ہمارا دوستی را

اللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

خدا توانا است و خدا آمرزگار ہر گناہی است منع نمائید خدا را
 اللہ سب کر سکتا ہے اور اللہ بخشنے والا ہے مانع اللہ کو منع نہ کرنا

یٰٰرَبِّ جِبْرَا
 بزادہ لائف
 فی اکرم

یٰٰرَبِّ جِبْرَا
 بزادہ لائف
 فی اکرم

یٰٰرَبِّ جِبْرَا
 بزادہ لائف
 فی اکرم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
النبی المصطفی وعلیه آله الطیبین

المختار

عَنِ الَّذِينَ كَفَرُوا قَتَلُوا نَفْسَهُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوهُمْ
 از مملکت آنکه کفر کرده اند با دین و مقدّمه دین و بیرون نکرده اند
 او را بجهنم پس از آنکه کفر کرده اند با دین و مقدّمه دین و بیرون نکرده اند
 مِنْ دِينِهِمْ أَنْ تَبْرُوهُمْ وَنَفْسُهُمْ بِالْكَفَرِ وَاللَّهُ
 از خانه برون نشاندند پس از آنکه کفر کرده اند با دین و مقدّمه دین و بیرون نکرده اند
 يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝ إِنَّمَا يَنْصَحُكُمْ اللَّهُ فِي الدِّينِ
 دوست میدارد انصاف کنندگان را پس از آنکه کفر کرده اند با دین و مقدّمه دین و بیرون نکرده اند
 قَتَلُوا فِي الدِّينِ وَآخَرُ جَوَاحِرِهِمْ وَظَاهِرُهُمْ
 جنگ کرده اند با دین و مقدّمه دین و بیرون نکرده اند و ظاهر و باطن خود را
 عَلَى آخِرِ حِكْمِهِمْ أَنْ تَقُولُوا لَهُمْ وَمَنْ يَقُولُ لَهُمْ
 در برابر او و در شما منع میکند از آنکه دوستی دارید با ایشان و هر که دوستی دارد
 فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 پس این جماعه ایشانند ستمگران ای
 أَصْحَابُ إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَجِرَاتٌ فَامْتَحِنُوهُنَّ
 مسلمانان چون بیایند پیش شما زنان مسلمانان هجرت کرده پس امتحان کنید
 ایمان را و اگر واجب آید پس ایمان را و اگر عیوبی در حق آنهاست بگویند

من اوست صاحب کبریا
 از مملکت آنکه کفر کرده اند با دین و مقدّمه دین و بیرون نکرده اند
 از خانه برون نشاندند پس از آنکه کفر کرده اند با دین و مقدّمه دین و بیرون نکرده اند
 دوست میدارد انصاف کنندگان را پس از آنکه کفر کرده اند با دین و مقدّمه دین و بیرون نکرده اند
 جنگ کرده اند با دین و مقدّمه دین و بیرون نکرده اند و ظاهر و باطن خود را
 در برابر او و در شما منع میکند از آنکه دوستی دارید با ایشان و هر که دوستی دارد
 پس این جماعه ایشانند ستمگران ای
 مسلمانان چون بیایند پیش شما زنان مسلمانان هجرت کرده پس امتحان کنید
 ایمان را و اگر واجب آید پس ایمان را و اگر عیوبی در حق آنهاست بگویند

مترجم گوید در حدیثی است
 از امام علی علیه السلام که فرمود
 خداوند متعالی که این جماعه را
 و الله اعلم بالصواب

نسخه نوین از نسخ قدیم
 نسخ نوین از نسخ قدیم
 نسخ نوین از نسخ قدیم
 نسخ نوین از نسخ قدیم

کتاب تفسیر
از ابن عباس

کتاب تفسیر
از ابن عباس

کتاب تفسیر
از ابن عباس

کتاب تفسیر
از ابن عباس

کتاب تفسیر
از ابن عباس

شَيْءٌ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَمَا تُقْبِلُكُمْ فَاتُكُوا
 کسی از زبان شما بطرف کفران پس قریب شوید کافر را و کفر
 کوئی متاری عودین کافران کی طرف برنگردانید و تود
 الذَّيْزِ هَبْ أَرْوَاحَهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا
 زانرا که رفتند بهشت از زبان ایشان مانند آنچه خرج کردند
 او را که بکنی عودین جانی بین جتنا او چون بکنی
 وَأَنْفَقُوا اللَّهُ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا
 و تبرسد از خدا که شما او را باوردارانده اید و ای
 اور در پی او اندیجس برنگردانید و بکنی
 النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايَعُكَ
 پیغمبر چون بیایند نزدیک تو زنان مسلمان که بیعت کنند با تو
 بی جب آوین بربای مسلمان عودین فرار بکنی
 عَلَى أَنْ لَا يَشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِ
 باین شرط که شرک مقرر نکنند بر خدا چیزی را و در راه او
 سیر که شرک نه بکنند بر این خدا که شرک او را و جوری
 وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
 و زنا نکنند و نکشند اولاد خود را و پیش نیارند
 اور بدکاری نه گردان او را بی اولاد نه مارین
 يَبْهَتُنَّ يَهْتَرِسْنَ يَأْكُلْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَأَرْجُلَهُنَّ
 سخن دروغ که بر بسته باشند از زبان ستمکاران و ستمکاران
 طوفان نه لاوین باند که آنچه با توین

کتاب تفسیر
از ابن عباس

کسی بر او نهد و کسی درین معامله بین او و کسی دیگر
کسی درین معامله بین او و کسی دیگر

مستم که جادون بی کسی
مستم که جادون بی کسی
مستم که جادون بی کسی

وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ قَبَائِلُ عَصَا
و یغوازی نکنند ترا در کار نیک پس بعیت قبول کن از ایشان
اور نیری سبب عقلی نکردن کسی نه بلکه کام بین تو اودن قرار کرد اور
استغفر من الله ان الله غفور رحيم
طلب درش کن در کار ایشان بر این خدا امر را کار بهر آن است و
معانی مانگ اودن بکنی و در سبب اودن بکنی و در سبب اودن بکنی
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا قَوْلًا غَضَبَ
ای مسلمانان دوستی مدارید با گروهی که خشم گرفته است
ای ایمان داران دوستی کرد اودن بکنی که غصب نمود
الله عليكم فليسوا من الآخرة كما يليس
خدا بر آنها انجاء نماند شده اند از ثواب اخراج خدایا انجاء
اسداون پرده اس تو را چک بین بچک بچک بچک بچک بچک بچک
الْكُفَّارِ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ
ان کافران که از اهل گور اند
نکونین بتر و اودن بکنی
سورة الصف فات بالمدينة وقيل بالملك ثم الجمعة
ایاتها و کلماتها و حروفها و رکوعاتها
بسم الله الرحمن الرحيم

۱۵

ع ۳

مستم که جادون بی کسی
مستم که جادون بی کسی
مستم که جادون بی کسی

ایمان کرد و بتر و اودن بکنی
ایمان کرد و بتر و اودن بکنی
ایمان کرد و بتر و اودن بکنی

الصف

صف

وہی ہے جو تھیں کرتے
بڑی بیزاری ہے اللہ کے ہاں کہ
وہ چیز جو نہ کر دے اللہ جانتا ہے
اون کو جو لڑتے ہیں

وہ دنیا کو دیتی ہے
سودا جیسا کہ اس کا پورا
پیشہ ایک ملک سلطان
کے لیے ہے ہم اگر جانیں کہ اس کو
کیا کام بہت ہے یا نہیں
کے لیے تب ہم اسے دیتی ہیں

سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ

بیاکی یاد کر دے اس کا پورا پورا
اللہ کی بیاکی بولتا ہے جو
الغزیز حکیم ۱۰ یٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا

غالب با حکمت ہے سلطان
زبردست حکمت والا ہے ایمان والو

مَا لَا تَفْعَلُونَ ۚ كَذِبٌ مِّمَّا كُنْتُمْ تَفْعَلُونَ

انہی نہیں کرتے
بیزاری ہے اللہ کے ہاں کہ

مَا لَا تَفْعَلُونَ ۚ اِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقِيمُونَ

پیر کے کرتے ہیں
وہ چیز جو نہ کر دے اللہ جانتا ہے

فَسَبِّحْهُ صَفَا كَانَتْ اَوَّلَ سُبْحَتِهِمْ

وہ راہ خدا صاف زور دے گویا
اوسکی راہ میں غلط باز نہ کر

وَإِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اَيُّكُمْ يَتْلُو

دیکھ کر میں نے کہا تم میں سے
اور میں نے کہا تم میں سے

وَقَدْ تَقَرَّبُونَ اِلٰى رَبِّكُمْ فَاَلَمْ تَكْتُمُوْا

وہرا آئینہ میرا ہے کہ میں فرستادہ خدا

اور جانتے ہو کہ میں اللہ کا پیغام

۹۰
من من ارسله بآية
انهم زودوه بآية ۱۲ ص

زَاعُوا اَزَاغَ اللّٰهِ قُلُوبَهُمْ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي

کج روی کر دے کج ساخت خدا دل ایشان را و خدا را آہ نماید

الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۝ وَاِذْ قَالَ عِيسٰى ابْنُ

قوم بدکاران را و یاد کن چون گفت عیسیٰ بن مریم

مَرْيَمُ بَنِي اِسْرَآئِيْلَ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ

مریم ای بنی اسرائیل ہر آئینہ من بنما ہر خدا یم بسوئی شما

مَصِدَّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيِّ مِنَ الْوَحْيِ وَبَشِّرِ

باوردارندہ آنچه پیش دست من است از وحی و بشارت دہندہ

رَسُوْلٍ يَّا تِي مِنْ بَعْدِيْ اَسْمٰ حَمْدٌ فَلَمَّا

پہنما ہرگز کہ باید بعد از من نام او احمد باشد علیٰ علیہ وسلم چون

جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ

آند پیش ایشان با بے غرہ ہا گفتند این سحریت

مُبِيْنٌ ۝ وَمَنْ اَظْلَمُ لِمَنْ اَفْتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ

ظاہر و کیست ستمگارت از کسی کہ بر خدا

فَرَجَ وَاَوْسَیْہِ سَبِيْلَ الْفَنَافِئِ کُنْ ہُوَ اَبْدَیْہِ الدِّیْرِ

بعد
بزمادۃ الیاء
بسم الله
احمد ص
سبح
فرکن

۴
من من ارسله بآية
انهم زودوه بآية ۱۲ ص

الصف

ملک بنی اسرائیل
والون کا جو حضرت کی تعظیم
کے واسطے ہوا

میں تھوڑے
اچھے اور
اچھے اور

الکذب وهو يدعى إلى الإسلام والله لا

دروغی را و او خوانده میشود بسوی اسلام و خدا
جھوٹہ اور او سکھلاتے ہیں مسلمان ہوئے کو اور اللہ

يُهدي القوم الظالمين ۝ يَرْيُدُونَ

راہنی بنادے گروہ گمراہانرا
راہ نہیں بتا دے انصاف لوگوں کو چاہتے ہیں کہ

لِيُظْفِقُوا تَعَالَى اللَّهُ يَا فَوْهِيهِمْ وَاللَّهُ مُتَعَدِّ

کہ فروغ نشاند فور خدا را بہین خوشی و خدا تمام کشتہ
بہا دین اللہ کی روشنی اپنے مونہ سے اور اللہ بڑی کر

نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي

نور خود است اگرچہ ناخوش دارند کافران
اپنی روشنی اور پرے بڑا مانیں مگر وہی ایسے ہیں

أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَاهِرَهُ

فرستاد پیغامبر خود را بہدایت و دین راست تا غالب کند
بہا دین رسول راہ کی سوچہ ہے کہ اور پیادین کہ او سکھ اور کرے

عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۝

برادین سبہم اگرچہ ناخوش دارند مشرکان
دین سبہم اور پرے بڑا مانیں مگر وہی ایسے ہیں

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تَجَارِعَةِ

اے ایمان والو میں تمکو ایک سوداگری

وَسَيُجَنَّبُكَ

يُنَجِّيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۝

کے برائے شمار از عذاب درد مندہ ایمان آری پیدا
کہ بجایے تکیہ ایک دیکھ کی تارے ایمان لاؤ اللہ پر
رسول اور و جہاد کنید در راہ خدا با سوال خود

وَأَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

و جان خود این بہتر است برکت شما
اور جان سے بہتر ہے تمہارے حق میں اگر تم

تَقْلُبُونَ ۝ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ

میدانید اگر بخشین کنید یا مژدہ بر آستانگان شمار اور در آستانہ
سجہہ رکھتے ہو بخشے تمہارے گناہ اور داخل کرے تمکو

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنُ

بوستا ہا میرود و زیران جویا
باغون میں جسکے نیچے بہتی ہیں نہریں اور مسکن گاہوں میں

طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ۝ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ

پاکیزہ و بہشتیہ ہمیشہ
سننے کے باغون میں یہ ہے بڑی مراد یعنی

الْعَظِيمُ ۝ وَآخِرَىٰ تَحْبُونَهَا نَصْرٌ مِنَ

بزرگ و بدہ نعمتی دیگر کہ دست میدا دیدان را آن نصرت نصرت از
اور ایک اور چیز دیکھ جسکو تم چاہتے ہو وہ

وَسَيُجَنَّبُكَ

۱۱

۱۲

انصار اللہ
ادح افند

انصاری
۱۱

حضرت عیسیٰ
دین عیسیٰ سرور عالم

۱۳

اللہ و فتیہ قریب و کثیر المؤمنین

جانب خداست و فتیہ قریب الحصول است و مژده ده مسلمانان را
اللہ کی طرف سے اور فتح شتاب اور خوشی سنا ایمان والوں کو

یا ایہا الذین آمنوا کونوا انصار اللہ کما

ایہ مسلمانان باشند نصرت و ہندہ خدا چنانکہ
ایہ ایمان والو تم ہو مددگار اللہ کے جیسے

قال عیسیٰ بن مریم للحواریین کونوا انصار

گفت عیسیٰ سر مریم با یاران خاص ان کو نصرت و ہندہ
کہا عیسیٰ مریم کے پیروں نے یاروں کو کون کج و کر پیری

الی اللہ قال الحواریون کونوا انصار اللہ

تسبیح خدا متوجہ شدہ گفتند ان یاران خاص ما ہم نصرت و ہندہ
اللہ کی راہ میں ہو یے یار ہم ہیں مددگار اللہ کے

فأمنت طائفة من بنی اسرائیل و کفرت

پس ایمان آورند جمعی از بنی اسرائیل و کافر ماندند
پہر ایمان لایا ایک فرقہ بنی اسرائیل اور منکر ہوا

طائفة فایدہ الذین آمنوا علی عدوہم

جمعی پس قوت دادیم مؤمنان را بر دشمنان شان
ایک فرقہ پھر زور دیا اپنے اوروں کو جو یقین لائے تھے اوروں کے دشمنوں

فأصابہم عذاب اللہ

پس غالب
پھر ہو رایہ

غالب ہوا

اولیٰ حضرت عیسیٰ کے
اولیٰ کے یاروں کے پوری جنت کی
پانچ بت اوروں کا دین نشروں ہمارے
لکھنؤ کے پیشوا بی بی خدیون سے
اداس کے زیادہ کیا اسی

سورة الجمعة نزلت بالمدينة وقيل بمكة الثماني

آياتها وكمالاتها وحروفها وركوعاتها

بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

یا کی یاد میکند خدا را از هر چه در آسمانهاست و آنچه در زمین است

الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ هُوَ اللَّهُ

خدا که پادشاه نهایت پاک غالب حکمت است دوست همه

بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ

بر آنمخت و نازل کند آنگاه پیغمبر از قوم ایشان بخواند بر ایشان

آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ

آیات او را پاک میکند ایشان را و می آموزد ایشان را کتاب

مشتی و بزرگوار

15.

فان اے جیسے کہ

100

مفتی محمد رفیع الرحمن

ان میں سے جو شخص اپنے لیے
 دنیا کی چیزوں کو چاہتا ہے
 وہ اپنے لیے دنیا کی چیزوں کو
 چاہتا ہے۔

التقوية

باب و غلام السامانی الثمار

بالتخلف ح

مکتبہ عربیہ اسلامیہ
لاہور

وَأَلْهَىٰ كَمَلَةَ وَارِثِكَا نُؤَامِنْ قَبْلُ

و در آنش و هر آینه ایشان بودند پیش ازین

اور علیٰ ہدیٰ
اس لیے پہلے کہنے

فِي خَمْسِينَ ٥. وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا

وزیر گراہیے ظاہر و تبریعوت کردان بفرود و ایرانی کمالور

سرخ بہلا دیہین اور اپنی درون دیکھے اویں ن ہوں

وَهُوَ الْمَسِيحُ الْحَكِيمُ ۝ ذَٰلِكَ صَدَقَ

اسلامان و اوست غالب با عتق این کس
از مریز اور و هم رسیده ز دست حکمت و امان

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

بسم الله الرحمن الرحيم

اللہ کی ہمت سے دیتا ہے جس کو چاہے اور اسد کا فضل

لِعَظْمِهِ ① مِثْلُ الَّذِينَ حَمَلُوا الصَّوَارِيسَ

بزرگ است. دستان آنرا که بنیاده شد بر سر لشیان توریت

بڑا ہیے کھاوت اوں کی جن پر لادھیے توراۃ

مجموعہ کتب شریعت اسلامیہ

مازندستان خرم گه بر دانه

وہ اپنے آپ کو بے گناہ سمجھتا تھا۔

سفر ايليس مثل الصوم الذي يدور

ماہیاری بہت دستان موی کہ داروغ می سمیرد

سازین بری لکھوت، اون کولون لی، چھون یی، چھو ہلای

[Download Study 20 Report as pdf](#)

۲۱
قدس سره الله

کتاب بزرگ اوردل میں
نوا اور کلام
کتاب بزرگ اوردل میں
نوا اور کلام

بَايْتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

آیاتِ مذارا و مذاراہ فی نماز گزاردہ

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنَّ زَعَمَكُمْ

تو کہہ آگے یہود اگر گمان دارید کہ تم

أُولِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَمَتَّوِا

دوستان خدا ایڈ بنجہر سائبر مردمان پس آرزو کیند مگر

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَلَا يَتَّقُونَ أَهْلَ

اگر سچیند راست گوینان و آرزو نخواہند کرد آزار

بِمَا قَدْ مَتَّ أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

بسیب ایچہ پیش فرستادہ دست ایشان و خدا داناست

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ

گوهر آئینہ مرگی کہ سگریزید از ان البتہ و

مَلَقَكُمْ ثُمَّ قَرَّبَكُمْ إِلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ

سندہ است بشما باز جمع کردہ خواہد شد تنہا

وَأَنْتُمْ تَنْتَهِزُونَ

فَمَتَّوِا
وَبَاغْتَفَ

کتاب بزرگ اوردل میں
نوا اور کلام
کتاب بزرگ اوردل میں
نوا اور کلام

[illegible]

کیونکہ جمہور ایک ہی حکم پر توجہ دیتا ہے اور اس کی یاد دہانی خطبہ کو اس لیے وقت بہ وقت دیا جاتا ہے۔

افسوس ہووے کہ ان غلاموں کا دل
 ہفتہ تہا سارے دن سو رہا
 اور وہاں کہ تم غلام کے بعد روزی
 تانسی کہ اور روزی کا کشتی
 کی اور کیا وہ چلوں گا

فَبَشِّرْهُمَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يٰٓاَيُّهَا

پس خبر دہشتہارا با پنچہ
پہر جہاد کے کام کو جو کرتے ہیں وہ ایسے
الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ مَكَانٍ
مسلمان چون اذان دادہ شود ہر گاہ در روز

ایمان دالوجب اوزان یونازکی
اجمعۃ فاسمعوا الی ذکر الله و ذکر البیت
جمعہ پس سچے کہند لہو سچے یاد کرو خدا و بگذارید غریب و
جمعہ کے تو ڈوڑو اللہ کی یاد کرو اور چھوڑو بیخدا
ذاکم خیر لکھ ان کے کتبہ لکھون

این بهتر است شما اگر
 یہ بہتر ہے تمہارا حق
 فَاذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
 پس چون تمام کردہ شود نماز را متفرق شوید در زمین
 وابتغوا من فضل الله واذكروا الله كثيرا
 وطلب کنید از فضل خدا و یاد کنید خدا را بسیار
 لَمَّا كُنْتُمْ تَقُومُونَ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً
 یا پس چون ایستاده باشید و اگر آن تجارت را
 یا پس چون ایستاده باشید و اگر آن تجارت را

2011

سائتہ بارہ آدمی رہ گئے۔ پھر ان میں سے ایک آدمی یہ کہتا ہے کہ میں نے اپنے دوستوں کو دیکھا ہے کہ وہ سب بڑے ہیرو ہیں۔

لَهُوَ الْفَضْلُ إِلَيْهَا وَتَرْكُهَا قَائِمًا قُلْ مَا

تا بکے استغراق شدہ مشوہ بنشوند بسوآن و گذارند ترا اب تارہ بگو ایچہ
چکھہ تماشا کہند جادین او سکی طرف اور بچکو چور جادین کمر او کہہ خو

عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوِ وَمِنَ الْخَيْرِ

نزدیک خداست بہترست از باز بے داز سودا گری
الہ کے پاس بے سوہتر سے قاسم ہے اور سودا سے

واللہ

و خدا بهترین روزی و سندگان است ۲

اور اللہ بہتر ہے روزی دیے والا اول
سورة المنفقون تلت بالمدينة ثم بالمحكمة

روى الشيخان في مسندهما

باتفاقا وکلیاتقا وحر و قضا وحر که عاثر (۲)

یا ایها الذین آمنوا اخرجوا من ديارکم وارجعوا

الله

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

فاجاء اليه المنفقون قالوا انشره لعلك
ن بيايند پيش تو منافقان گویند گواهی می‌دهیم که تو

سب آدین شریعے پاس منافق کہیں ہم قائل ہیں تو

12

12

[illegible]

جہنم میں نفاق کا شکار ہونے کا خوف
 رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم سے نفاق کا خوف
 سورہ درجہ میں نفاق کا خوف

انوار و تفسیر و تفسیر
 قرآن مجید میں نفاق کا خوف

لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَ
 پناہ خدا کی و خدا میداند کہ تو پناہ بر او
 رسول صلی اللہ علیہ وسلم اور اللہ جانتا ہے کہ تو رسول
 اللَّهُ يَشْهَدُ أَنَّ الْمُنَافِقِينَ كَذِبُونَ
 خدا گواہی میدہد کہ منافقان کاذب و دروغ گو اند
 اللہ کو اہی دیتا ہے کہ یہ منافق جو پیٹھے میں ف
 تَخَذُوا أَيْمَانَكُمْ جَنَّةَ فَضْلًا عَنِ السَّيْلِ
 سپر گرفتہ اند تمہارا خود را پس باز ماند از راه
 کہی میں اپنی قسمیں و کمال نیک پروردگار کے میں اللہ کی
 اللَّهُ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ذَٰلِكَ
 خدا ہر آیت انشان بہت ایچہ میکند این
 یہ لوگ برے کام میں جو کر رہے ہیں وہ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُفُّوا أَفْئِدَتَكُمْ عَنِ الْقَوْمِ
 سبب آنست کہ ایشان ایمان آورند باز کاوش نہ کنند در دل ایشان
 اسیر کہ ایمان لایک پروردگار ہوئے پھر مکر ہو گئی او ان کے دل پر
 فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۚ وَإِذَا رَأَوْهُمُ
 پس ایشان نے فہم نہ دیوں بہ میں ایشان را
 پر آنکہ وہ نہیں بوجہتے اور جب تو دیکھے اوں کو
 تَحِيَّاتُكَ أَجْزَاءُ لَهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمِعُ
 سبب کہ ترا ابدان ایشان و اگر بگویند کہ سنے
 خوش گین تجھ کو ان کے دل اور اگر بات کہیں گے تو

ایمانی مجلس میں منافق
 طعن اور عیب مسلمانوں کا سبب
 جب ان پر کلمہ پڑھا تو ان کا سبب
 جاکر ان کے سینے میں بات پھینک دی

۱۰۰
مرد آرمی اور مل بن غلام
نامہ دہلی

تتمتع
بمزايا
عظيمة

کتاب
بالتخفيف
۱۵

استغفر
بالحمد
بالحمد

۲۱
قد سمعنا الله

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ

ای مسلمانان مشغول نگردانید شمارا اموال شما و
ایسے ایمان والو نہ غافل کریں تمکو تمہارے مال اور
لَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
فرزندوں سے یاد خدا اور جو کوئی
تمہاری اولاد اللہ کی یاد سے اور جو کوئی

ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ وَأَنْفِقُوا

4
این کار پسینہ خاں ایشا تہ زیادہ بیکاران و خرچ کنند
بہرہ کام کرے تو وہی لوگ ہن ٹوٹے ہیں ایسے اور خرچ کر
مِنْ مَّا رَزَقَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ
از انچہ عطا کردہ ایم شمارا پیش از آنکہ یاہر سر نیکی آیتنا
کچھ بار و یا اس سے پہلے کہ تم کو پہنچے

الْمَوْتُ فَيَقُولُ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ

مرگ پس گوید ایک پروردگار میں کاش موقوف نہ کر دیتی مرا
موت تب کہے ایک بکون نہ ڈھیل دی مجھ کو ایک ہرگز نہ
قَرِيبٍ فَأَصْدَقُوا كُنْ مِنَ الصَّادِقِينَ
اندک تا صدقہ داکو دینے از صالحان

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا

۱۰
ہرگز مہلت نہیں دے گا کسی کو جب پہنچا اوسکا وعدہ
اور ہرگز نہ ڈھیل دے گا اللہ کسی کو جب پہنچا اوسکا وعدہ

وَأَكُونُ
خون رو دھنیا

السفر

يَعْلَمُونَ
ص

11

وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَقْسِمُونَ ۝

خدا خبردار است آنچه می گویید
از آنکه خدا خبریست جو گزینے ہو

سورة التغابن بالمدينة وقيل بمكة غيرنا ايها

الذين امنوا ان مزار واجكم ثلثا لثالث الضم والفتح

اياتها وكلما تها وحر وفتها وركوعاتها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

باکی یاد میکند خدا را آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است
باکی بولتا ہے اللہ کی جو کچھ آسمانوں میں اور زمین میں
لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْإِسْلَامُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

اور است پادشاہ اور اسلام و او بر ہر شے
اوسیکاراج ہے اور اوس کی تعظیم اور وہ

قَدِيرٌ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَوْنٌ

توانا ہے اوست اللہ آفریننده را پس ہر کس کا کون
کہ سکنا ہے وہی ہے جس نے کو بنایا ہے کہ ہر کس میں

۲۰۱
قدس سرور علیہ

وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَكْمُلُونَ ۝۱۰

بعض از شما مؤمن است و خدا با آنچه میکنید
اور کوئی تم میں ایماندار اور اللہ جو کر سکتے ہو دیکھتا ہے

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَحِيحٌ

آفرید آسمانها
وزمین بتدبیر درست و صواب نسبت شما
ساخت آسمان اور زمین تدبیر کے اور صورت کے سچی

فَأَحْسَرُ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝۱۱

پس یک ساخت صورت ہمارا شمارا و سومی اوست از غنیمت
پہرہ چھی بنائی نہاری صورت اور اوستی کی طرف پہر چانا

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاعْلَمُوا مَا

میداند آنچه در آسمانها وزمین است میداند
جاننا کہ جو کہہ ہے آسمانوں میں اور زمین میں اور جاننا جو

تُسِرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۝۱۲ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِدَانِ

پنهان میدارید و آنچه آشکار میکنید و خدا داناست بگوین
چھپاتے ہو اور جو کہہ لیتے ہو اور اللہ کو معلوم ہے

الْصُّدُورِ ۝۱۳ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُوءُ الَّذِي كَفَرْنَا

سینہ
بیون کی بات تمہارا پہنچا نہیں تمکو احوال اون لوگوں پہنچ کر
آنا یاد ہے نہ تھا خبر آنکہ کافر ہوئے تھے

مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ

پیش ازین پس شیدند وبال کار خود و ابنا نراست
پہلے پہر چکی سزا اپنے کام کی اور اون کو

فل سب جانور کے انسان
کی خلقت پہلی آیت اور

عَذَابُ الْيَمِّ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ

عذاب درد دہندہ این عذاب بسبب آنست کہ می آمدن بر ایشان

وَسَلَّمَ بِالْبَيْتِ فَقَالُوا الْبَشَرُ يَهْدِنَا

پیامبران ایشان را بنحو ہدایت پس گفتند ای آدمیان راہ نمائید

فَكْفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَفِيرٌ

پس کفر کردند و توبہ نہ کریدند و خداوند بے نیازی است خداوند بخشنده و مہربان

حَمِيدٌ زَعِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُ لَن

سندہ ہست خداوند شہید گمان کردند کہ ہرگز

يَعْتَوِدُ قُلُوبُهُمْ وَيَرْبِي كِتَابَتُهُمْ

بر آنکہ بگردد از دہشند و بزرگوارین البتہ بر آنکہ بزرگوارین و دہشند

بِمَا عِلَّمُوا ذَٰلِكَ عَلَىٰ لِسَانِ الْمُرْسَلِينَ وَاللَّهُ

بآنچہ بیاموزید و این بر خدا آسان است پس ایمان آرید بخدا

وَرَسُولُهُ وَالنَّوَارِثُ الَّذِينَ أَنْزَلْنَا اللَّهُ

و رسول او و دہشند کہ فرود شدہ ستارہ ایمان بخدا

اور او سیکے رسول پر اور او سس نور بر جو ہمینے آرا او سیکے

پیامبران قرآن ۱۲۸

التقانی

۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

مِنْ مَّهْبِئَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ

ایچ مہبت کر بکلم خدا کے اور جو کوئی یقین لاد

بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

بجدا راہ ناید دل اور خدا ہر چیز داناست

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ

و فرمان بردار کیند خدا را و فرمان بردار کیند رسول را پس اگر

تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَىٰ رَسُولُنَا الْبَلَاءُ الْمُبِينُ

رو گردان شوید پس ہزارین نیست کہ برینا سیر پیغام رسانید کن آشکارا

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

خدا ایچ معبود نیست مگر او خدا ہا ہا کہ توکل کیند

الْمُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ

مومنان ایے مسلمانان ہر آئینہ

مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ وَعَدُوِّكُمْ

بعض از دایہ شما بعض اولاد شما دشمنانند و برخی شما

بعض تمہاری جو روینا اور اولاد دشمن ہین تمہارے

۱۰۸
 بنکای راکو اور اپنے بھائی کو دینا
 دیکھتے ہیں یا کوئی اور
 ۱۰۸
 بنکای راکو اور اپنے بھائی کو دینا
 دیکھتے ہیں یا کوئی اور

۱۰۸

فَاَحْذَرُوا هَمًّا وَانْ تَصِفُوا وَتَصِفُوا
 پس ترسید از ایشان و اگر در گداز کنید و رو گردانید بیا مروت
 سواون سے بچتے رہو اور اگر معاف کرو اور گداز کرو اور بچو
 فَانَ اللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ
 پس بپاؤ خدا امزگار مہربان است بخیریت کہ اموال شما و
 تو اس سے بخشنے والا مہربان و تمہارے مال اور
 اَوْلٰدُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللّٰهُ عِنْدَہٗ اَجْرٌ عَظِيْمٌ
 اولاد شما امتحانست و خدا نزدیک اوست مرد و زن
 اولاد بھی ہیں جاننے کو اولاد جو اس کے پاس تک بڑا
 فَاتَّقُوا اللّٰہَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاَسْمِعُوْا وَاَطِيعُوْا
 پس ترسید از خدا بقدر کہ توانید و سمن شنوید و فرمان بردار گنید
 سو و اللہ سے جہان تک سکو اور سنو اور مانو
 وَانْفِقُوا خَيْرًا لِّاَنْفُسِكُمْ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ
 و خرچ کنید بہتر ہند کے جان شما و ہر کہ سکا ہا شدہ کل
 اور خرچ کرو اپنے ہی کے کو و سب کو بخار دیا
 نَفْسَہٗ فَاُولٰٓئِکَ ہُمُ الْمُفْلِحُوْنَ
 نفس خود میں بخاند ایشانند ستکاران اگر ترغن ہند
 اپنے ہی کے لایع سے سو وہ لوگ ہی مراد کو پہنچے اگر ترغن دو
 اللّٰہُ قَرْضًا حَسَنًا یُّضَعِفُ لَکُمْ و یُغْفِرُ لَکُمْ
 خدا تر اقرضن نیکو و دیند ان دشمن شما را و بامز و ستارا
 اللہ کو اپنی طرف ترغن یا وہ دنا کر دے تمکو اور تمکو بخشے

یضعفہ
 یضعفہ
 ۲۱

الطلاق

۱۷

۱۸
ع ۱۴

وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ۝ عَلِمَ الْغَيْبِ الشَّهَادَةُ
وَمِنْ قَدَرِ شَنْسِ بَرْدِ بَارِسْتِ دَا اِنْ شَدَه پنهان و استغارا
اور الله قدر دان ایسے تحمل والا جائیے والا چھپے اور کیلے
الغیر الکریم

غالب
زبردست
با حکمت
حکمت والا

سُورَةُ الطَّلَاقِ نَزِلَتْ بِالْمَدِينَةِ ثُمَّ لَمْ يَكُنْ
آيَاتُهَا وَكَلَامَاتُهَا وَحَرُوفُهَا وَرُكُوعَاتُهَا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلَقْنِ
ای پینا مبرگو است خود را چون ارادہ کنید طلاق داون نان پس طلاق دیند
ایکے نبی جب تم طلاق دو غور توں کو تو اون کو طلاق دو
لَعْدَتَيْنِ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ
در اول عدت ایشان شمار کنید عدت را و ترسید از خدا و ترس
اون کی عدت پر اور گنیتے رھو عدت اور درو اللہ و ترس
لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بَيْوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ
بیرون نکیند ایشانرا از خانہ ایشان و باید کہ ایشان نیز بیرون
مت نکالو ادنگو اوسن بجگہ و نسیجے اور وہی نکالیں

مذہبی و در ہر ایک
سکس نکرده ہیند ۱۲

الحمد لله

يَجْعَلُ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا

يَعْلَمُ وَيُخْرِجُهُ مِنَ بَيْتِهِ وَهُوَ يَخْفَى

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

بِالْفَرَاغِ

بِالْفَرَاغِ

وَالْيَسِينِ

بِالْفَرَاغِ

۱۴
 کی ہوں گے تو بہادری کی علامت ہے
 موقوف ہوا اور اس کی علامت ہے
 بہت سے ایسا ہی ہے
 اس کے بعد یہ کہ اس کی علامت ہے
 اس کے بعد یہ کہ اس کی علامت ہے
 اس کے بعد یہ کہ اس کی علامت ہے

اللَّهُ يَجْعَلُ لَهُ مِنْ أَمْرِ يُسْرًا ۝ ذَٰلِكَ أَمْرُ

اللّٰهُ اَنْزَلَهُ اِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يَكْفِرْ عَنْهُ

خدا است کہ فردا آورد آنرا بسوی شما هر که تبرید از خدا و از کینداران
 اند که جو او را از چهار طرف اورجو کوهی در شمار العبدان اولیاست

سَيِّدَاتِهِ وَأَعْظَمَ لَهُ أَجْرًا ۖ اسْكُنُوا مِنْ

اوسکی برائیاں اور مزاح و اوسکو نیکیاں دوان کو شے کو

حَبِيبٌ مَّا كُنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تَنْصَرُوا فِيهِ

جہاں تک آپ رہو اپنے مقصد پر اور ایذا نہ چاہو ان کی

لَا تُضِيقُوا عَلَيْنَا وَلَا تَكُنْ أُولَاتِ حَمَلٍ

تا تنگ بگرد اون کو اور اگر ر کھتی ہوں پیٹ من کچھ

فَانْفَقُوا عَلَيْهِمْ حَتَّى يَضَعُوا حِمْلَهُمْ ثُمَّ انْ

توان پر خرچ کر جب تک جین پیٹ کا بچہ بہرا گھر

ارضع لکے مفا تو من اجواد هر

و وہ پادشاهین متہارسی خاندانوں کو اون کے نیکی

الطلاق

ماں بچہ کا حق باپ پر ہے
 بیٹن مرنے والے کو کہلا دینا ہے
 زور دینا ہے کہ وہ بچہ اور
 اور بچہ کو کہلا دینا ہے
 کو کہلا دینا ہے کہ وہ بچہ اور
 بچہ اور کہلا دینا ہے کہ وہ بچہ اور

وَأَتِمُّوا إِلَيْنَا مَعْرُوفًا وَإِنْ تَعَاَسَ تُمْ

وہا کہ بیکار فرمائی گئے درمیان خوشی کو پسندیدہ ہیں اگر مضائقہ ہو

اور شکایت آپس میں ہو تو اگر آپس میں ضد کرو

فَسَتَرْجِمُ لَهُ الْآخِرَىٰ لَيْتُمْ لَوِ شِئْتَ مِنْ

شیر خواہد داد و بھڑنود و ذرا بی دکر باید کہ خبر دے کہ صاحب است از

تو دودہ کے رہے گی اور سکی خاطر کوئی ہوگا چاہے سب سے بڑا

سَعِيَةً وَمَنْ قَدَّرَ عَلَيْكَ رِزْقَهُ فَلْيَنْفِقْ مِمَّا

وسعت خود دے انکہ تنگ کردہ شے بڑی رزق اور اس میں باید کہ خرچ کرے

أَتَىٰ اللَّهُ لَا يَكْفِي اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا أَتَىٰ

عطا کر دے ہمت اور خدا تکلف نہیں خدا کی کس سے کہ حساب بخود دے

سَيَجْعَلُ اللَّهُ لَكُمْ عَسْرًا لَيْسَ وَكَالَيْتُمْ

پیر خدا اور خدا بھلا از تنگ دستی آسان را و بھلا

مِنْ قُرْبَىٰ عَمَّتْ عَنْ أَمْرِ لَيْسَ وَكَالَيْتُمْ

وہ کہ تمنا و زکر از فرمان پر و بیکار خوشی و از فرمان بیکار

بہیمان اور چل چلین سب سے بڑا حکمیت اور حسن و قبح

فِي سَبْعِينَ حَسَابًا شَدِيدًا أَوْ عَفْوًا عَذَابًا

پس حساب کرویم با او حساب سخت و عفویت کرویم اور عفویت

ع

فابسم الله

تکرا

اصم

تکرا ۱ فذاقت وبال امرها وكان عقبة

دشوار پس چنید سزار عمل خود و شد سر انجام
آن بکلی انت پیر چنید سزار اپنے کام کی اور آخر

امرها خسر ۲ اعد الله لهم عذابا شديدا

سکارا دزبان کاری و ہیا کردہ است خدا آیت کے برای نشان عذاب
اور کے کام میں ٹوٹا یا رکھی ہے اللہ نے ان کے واسطے سخت مار

فانقوا الله يا ولي الاكبيب الذين امنوا

پس تیر سید از خدا آگے آؤندان خسر ای مسلمانان
سو تیرے رہو اللہ سے عقل و الہ

قد انزل الله اليكم ذكرا

ہ آیت فرود آورده است خدا اللہ کے نشان کتابی فرستادہ آیت فابسم
اللہ نے آیت ہی ہے تم پر بھیجی رسول ہے

تتلوا عليكم آيت الله مبين

میں خواند رہتا آیت خدا را واضح اندہ تابردارو
جو پڑھتا ہے تم اس آیت میں اللہ کی سنا دے کہ کچھ

الذين امنوا وعملوا الصالحات من الظالمين

انہا کہ ایمان اور نیکو کار کیا کیا ہے کہ خدا انہا کی
ان کو جو نیکو کار ہیں اور اللہ کے کام میں ہیں

الى النور ومن يؤمن بالله ويعمل صالحا

تسبوا روشن و ہر کہ ایمان آرد خدا و بکند کار شایسته
آجائے میں اور جو کوئی یقین لائے اللہ پر اور کرے کچھ نیکو

بناو
بزمادہ لاف

3

۱۱۱

يُدْخِلُهُ جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

در آردش بیستانها میر و وزیران جوہا جاویدان
او کو در خل کرے باغون میں نیچے بہتی جھکے بہین سدا میں

فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۝ اللَّهُ الَّذِي

انجا ہمیشہ ہم اپنے بوجہ ایک ساتھ رہتے تھے اور ان کے لئے خدا کا ارادہ تھا کہ وہ ہمیں ہمیشہ البتہ خوشی اللہ کی اور سکون دے گا۔ اللہ وہ ہے جس

خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهِيَ الْأَرْضُ وَمِثْلُهَا

کہ افریقہ بہت آسمان و افریقہ از زمین مانند آن
جسے سات آسمان اور زمین بنی ہوئی تھی

يُنَزِّلُ الْأَمْثَلُ مِنْهُمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى

فرمودی ای تدبیر کار و رمان آسمانها و زمینها باین که تو هم ناپایند که خدا
او ترا سایه حکم او آن کی بیخ تا بم جاو

كُلُّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ وَآيَاتُ اللَّهِ قَدِيرٌ ۚ

ہر چیز کو اپنا ہے اور اللہ کی خبریں سب ہی اپنے ہر چیز کو

سورة التی تمزکت بالمدينة ثم الجماعة والصف

ایاتھا وکلمتا تھا و حروفھا و درکوعا تھا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مستخرج
سلامت و بیدار
الحضرت علی اند علی
الحضرت فیرت کردند و ساخته و از
الحضرت علی و سلم و ایضا حضرت علی
البنان یار و بار و فرزند و ام
و حضرت در میان از اسرار و با بعض
از و از اظهار فرمود و در بعض
آن بیان کرد آن زود و در کمال
حضرت صلوات بر آن و در بعض
و در بعض

نزدن ساخت و احد العلم
بنوار و اج طاهرات و تهذيب دانش
و غائب فرمودند خدا شفا و رباب
از مرغان قصه در میان نهادند
بافتاد ان تر مطلع شدند

کلمه یعنی حضرت علی مرتضیٰ علیه السلام
 دعا شد و الله استجیب دعای او
 یعنی حضرت علی مرتضیٰ علیه السلام
 و دعا شد و الله استجیب دعای او
 یعنی حضرت علی مرتضیٰ علیه السلام

۳
 هَذَا قَالَ نَبَايَ الْعَلَمِ الْخَبِيرِ إِنَّ تَوْبَتَا
 باین آیت را بنمایانم که خداوند را خبر داد مرا خداوند از آن خبر داد ای دوزخ سزاوار
 که با مخلوق توبه را از او خبر داد و آنست که اگر توبه دوزخ را توبه کرد
 اِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَفَتْ قُلُوبُكُمْ وَإِنْ تَظَاهَرَا
 بسوی خدا عوشت باشد یعنی شده است دل شما در گمراهی متفق نشوید
 توبه یکدیگر این دل توبه را و اگر دوزخ را توبه کرد
 عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ
 بر توبه اینست پیغمبر پس بر آید خدا کار سازاوست و جبریل و صوالح
 اَوَسِرُوا لِلدِّينِ اَوْ سَكَرْتُمْ اَوْ حَبْرْتُمْ اَوْ رُبَّمَا
 اَلْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلٰٓئِكَةَ بَعْدَ ذٰلِكَ
 از مسلمانان و نیز فرشتگان بعد ازین
 اِيْمَانٍ وَاٰیٰتٍ اَوْ سَكِرْتُمْ اَوْ حَبْرْتُمْ اَوْ رُبَّمَا
 ظَهَرَ عَسَىٰ رَبُّهُ اِنْ طَلَقْتَ اَرْسَلَهُ
 بدو کاراند اگر طلاق دهد پیغمبرش را نزدیک است که بدو کار او عوشت
 بدو کار من و این است که اگر توبه کرد و سب کو او سب کرد
 اِنْ رَجَعْتَ اَوْ خَيْرًا مِنْكَ مَسْلُوٰتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قُنْتُ
 زنان دیگر بهتر از شما گردن نهادگان باور دارندگان و عاقلان
 عورتین تم سب بهتر حکم بردار یقین زکاتیان غارین
 تَأْتِيَنَّاتٍ عِبْدَاتٍ سَاعَتٍ يَنْصِبُنَّ اَبْكَارًا
 توبه نمایندگان عبادت بجا آرندگان روزه دارندگان و عاقلان
 توبه کردنیان بندگی بجا لاتیان روزه و ایامیان اور کواریان

باین آیت را بنمایانم که خداوند را خبر داد مرا خداوند از آن خبر داد ای دوزخ سزاوار
 که با مخلوق توبه را از او خبر داد و آنست که اگر توبه دوزخ را توبه کرد
 اِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَفَتْ قُلُوبُكُمْ وَإِنْ تَظَاهَرَا
 بسوی خدا عوشت باشد یعنی شده است دل شما در گمراهی متفق نشوید
 توبه یکدیگر این دل توبه را و اگر دوزخ را توبه کرد
 عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ
 بر توبه اینست پیغمبر پس بر آید خدا کار سازاوست و جبریل و صوالح
 اَوَسِرُوا لِلدِّينِ اَوْ سَكَرْتُمْ اَوْ حَبْرْتُمْ اَوْ رُبَّمَا
 اَلْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلٰٓئِكَةَ بَعْدَ ذٰلِكَ
 از مسلمانان و نیز فرشتگان بعد ازین
 اِيْمَانٍ وَاٰیٰتٍ اَوْ سَكِرْتُمْ اَوْ حَبْرْتُمْ اَوْ رُبَّمَا
 ظَهَرَ عَسَىٰ رَبُّهُ اِنْ طَلَقْتَ اَرْسَلَهُ
 بدو کاراند اگر طلاق دهد پیغمبرش را نزدیک است که بدو کار او عوشت
 بدو کار من و این است که اگر توبه کرد و سب کو او سب کرد
 اِنْ رَجَعْتَ اَوْ خَيْرًا مِنْكَ مَسْلُوٰتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قُنْتُ
 زنان دیگر بهتر از شما گردن نهادگان باور دارندگان و عاقلان
 عورتین تم سب بهتر حکم بردار یقین زکاتیان غارین
 تَأْتِيَنَّاتٍ عِبْدَاتٍ سَاعَتٍ يَنْصِبُنَّ اَبْكَارًا
 توبه نمایندگان عبادت بجا آرندگان روزه دارندگان و عاقلان
 توبه کردنیان بندگی بجا لاتیان روزه و ایامیان اور کواریان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ

ایک مسلمانان گناہ ارید خویشین را اول خانہ خود را

نَارًا وَقَدْ هَمَّ النَّاسُ وَالْجَارَةُ عَلَيْهِ

از آتش که آتش انگیز آن مردمان بشند و سنگها نیز بر آتش آید

مَلَائِكَةُ غُلَطٍ شَدَّادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا

فرشتگان درشت و سخت ر و دنا فرمانی نمی کنند و برادران

أَمْرُهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ يَا أَيُّهَا

فرموده است خدا ایشان را و میکنند هر چه حکم میشود ایشان را و ذکر کرم

الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَدُوا وَالْيَوْمَ مَتَانًا

کافران عذر پیش نیاید امروز حسد این نیست

تَجَرَّوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

که جزا داده میشود شمارا بحسب آنچه میکردید

أَمْوَا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَى

مسلمانان رجوع کنید بسوی خدا رجوع خالص امید است

ایمان دالو توبه کرد و اللہ کی طرف صاف دل کی شاید

4

ع ۷

مسلمانان کو دین کی راہ پر لایا ہے
توبہ کرو و کما کر سیکر
ان از توبہ توبہ کی تم
بہر بنامہ ام

رَبِّكُمْ أَنْ يَكْفُرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ

از پروردگار شما که زایل کند از شما جرمها و شمارا در آرد شمارا

جَنَّتِ تَحْتِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُؤْمِلُكُمْ لَاحِظِي

پوشنا مندرود زیر بران جوها روزیکه رسوا کنند

اللَّهُ النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ

خداستعالی پیامبر را و آنکه ایمان آوردند همراه او نور ایشان

يَسْعَىٰ بَيْنَ آيَةٍ يُهْمُ وَيَأْمِنُمْ يَقُولُ

مهرور میان دو درخت ایشان و بجانب راست ایشان میگوید

رَبَّنَا آتِنَا نُورَنَا وَاعْفِ لَنَا ذُنُوبَنَا

ای پروردگار ما نام ده بر ما نور را و بپایا ما از گناهان

وَالْمُتَّقِينَ وَأَعْلَظُ عَلَيْهِمْ وَمَا وَمَهُمْ جَهَنَّمَ

و پارسا تقا نیز و درشت شو بر ایشان و جای ایشان در دوزخ است

اور و غایب از آن است و سختی کرد آن پروردگار و نجات

دل من پر از غم و اندوه است
دل من پر از غم و اندوه است
دل من پر از غم و اندوه است
دل من پر از غم و اندوه است

خداوند کا فضل و کرم
 کہ اللہ صاحب اور ان کو دنیا کی ہر شے سے
 نکلان کو دنیا کی ہر شے سے

وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ۝ الَّذِينَ صَبَرُوا لِلَّهِ مَثَلًا لِّلَّذِينَ

جو بے جا نہیں ہیں اور اللہ کے ساتھ صبر کرنے والوں کو
 اور بڑی جگہ ہے اللہ کے ساتھ صبر کرنے والوں کو

كُفَرُوا امْرَأَاتِ نُوحٍ وَأَمْرَاتِ لُوطٍ ۖ كَانَتَا

کہ کافر بن گئیں نوح کی عورت اور لوط کی عورت
 مکروں کے واسطے عورت نوح کی اور عورت لوط کی

تَحْتَ عَمِدَتَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ ۖ فَانظُرْ

زیر نگاہ دو بندہ شایستہ از بندگان ما پس خانت کردین
 ایک دو نیک بندوں کے ہمارے بندوں میں پھر ان کے چوکلی

فَلَمَّا رَفَعْنَاهُ عَمَّاهُمَا مِنْ لَدُنْهُ شَكَيَا وَقِيلَ

پس رفع کر دیا ان ازان و وزن چیز پر از عذاب خداوند
 پھر وہ کام نہ آئے اور ان کے ہاتھ سے کچھ اور حکم ہوا

ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ۖ وَضَرَبَ

در آید در دوزخ با در آید گان سر و پا
 کہ باد و دوزخ میں ساتھ جائے والوں اور اللہ کے ساتھ

اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتِ فِرْعَوْنَ

خداوند ستا کر ابراہیم کا کہ ایمان آوردند زن فرعون را
 ایک کہادت ایمان والوں کو عورت فرعون کی

اِذْ قَالَتْ رَبِّ اِنِّيْٓ اَتِيْكَ بِبَيِّنٰتٍ مِّنْ لَّدُنِّيْ

چون گفت اے پروردگار من ہاں براہین ہیں تو کے پاس
 جب بولی اے رب بنائے واسطے اپنے پاس ایک گہرہشتین

خداوند کا فضل و کرم
 کہ اللہ صاحب اور ان کو دنیا کی ہر شے سے
 نکلان کو دنیا کی ہر شے سے

الملك

وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي
أَحْصَيْنَا فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا
وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ
لَهَا الْإِسْمُ زَكِيًّا
وَكَانَ مِنَ الْقَانِتِينَ
سُورَةُ الْمُلْكِ تَرَكْتُ بِكَ تَوَاحُشًا
أَيَاتُهَا فِي الْعَدِيدِ كَلِمَاتُهَا حُرُوفُهَا أَرْكَوَعَاتُهَا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کتبہ
ح ۶ عدد

کتاب فی تفسیر حضرت
عیسیٰ و مریم علیہ السلام در بارہ و توحید
از رسم ۱۲۸۴

ع ۱۲

بسم الله الرحمن الرحيم

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى

سید باریک است آن خدا که بدست اوست بادشاهی و او بر
 برتری برکت سپیدی او سلی جسکی ما نه شیه راج او ده
 کل شیء قادیرون الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ
 همه چیز توانست آن خدا که آفرید موت و حیات را
 سب چیز که کما سبب جینے بنایا مرنا اور جینا

لِيَبْلُوَكُمْ فِيكُمْ أَحْسَنُ عِلْمًا وَهُوَ الْعَزِيزُ
 تا بایز ماید شما را که کدام یک از شما نیکوتر است در علم و اوست غالب
 که تنگو جابینے کون بر تین اچھا کرنا ہے کام او وہ عزیز ہے

الْغَفُورُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا
 آرزو گار آن خدا که آفرید هفت آسمان را تو بر تو
 ششینے و افلاک جینے سہا کے سات آسمان تہ پرتہ

مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفْوُتٍ فَارْجِعْ
 شے نمی ای بیستہ در آفرینش خدا هیچ بنی ضابطگی پس باز
 کیا دیکھتا ہے رحمن کے بنائے میں کچھ فرق پھر دیکھو اگر

الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ۚ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ
 چشم را آیا می بینی هیچ شکستگی پس باز گردان چشم را
 نگاه کر کہیں دیکھتا ہے در آفرینش پھر دیکھو اگر نگاه

كَتَبَ يَنْقُلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ
 و دوبارہ باز آید چشم خستہ و خوار
 دو دو بار او لٹی آویںدے تیرے پاس تیری نگاہ در ہوا کر

بسم الله الرحمن الرحيم

تَقْوِي
 تہ پرتہ
 ملا جینے نہایت تہ پرتہ
 کجا کام کا بہ کجا نہایت

خاصیہ
 ادب و لطافت
 تہ پرتہ
 تہ پرتہ

حَسِيرٌ ۝ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ

مانده گشته بهر آینه زینت دادیم آسمان نزدیک را بچراغها
تبرک که او در همین روزن دمی در یک آسمان کو حیرت بخون سی

وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ

و ساختیم آن چراغها را آلات حرب شیاطین و آماده کردیم برای
اورادون که بپای بنیک بار شیطانان کی اور در کبی و اودن و

عَذَابَ السَّعِيرِ ۝ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ

عذاب و دوزخ و بر آنکه کافر شدند پرو و کار خود
بار و بکشتی اگر کی اور جو بنکر بودی پس ربی

عَذَابُ جَهَنَّمَ ۝ وَيَبْسُ الْمَصِيرُ ۝ إِذَا الْقُتُوبُ

عذاب و دوزخ است و آن بد جای است رفتن آنکه شود
اون کو پس بار دوزخ کی اور بری جگه پس جگه و دوزخ

فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ۝ تَكَادُ

ایشان را دوزخ بشنود آنرا آواز کی مانند او از خود آن دوزخ روشن
سین و اسکا و بارها آورده او چلتی می ای کی

تَمِيذٌ مِّنَ الْغَيْظِ ۝ كَلَّمَ الْقُلُوبَ ۝ فَمَجِر

که باره باره شود از چشم هر گاه افکنده شود بدوزخ گروهی را
که بهشت پس جوشتن پس بار پڑا او همین ایکه دل

سَأَلَهُمْ خَزَائِنَهُمْ أَلَمْ يَكُنْ نَذِيرٌ ۝ قَالُوا

سوال کنند از آن گروه نگاه بماند دوزخ آیا نمانده بود و نذر
پوچھا اودن سنجی او سنجی که دار و خون کی نماند نکر کی در سنا و الوده

شکایت و توبه
و توبه

۴۹
تبارک المک

بَلَىٰ قَدْ جَاءَ نَذِيرٌ ۚ فَكذبنا وقلنا ما نؤذي

آری آید بود ما ترساننده پس دروغ درشتیم و گفتیم نه زود آید و نه
کیون نهین هم با سبب نهانها و سنه ۱۰۰۰ هجری قمری که در کربلا و کوفه
اللهم مني ازاب لولا في فضل كبير
خدا ایچ بجز را نیستند شما که در گمراهی
الکبریا که چیز هم پریشانی و شکی به کار و بین

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا

وگویند اگر ما می شنیدیم یا اگر ما فکری داشتیم
اور بوی که اگر هم پوئی می شنید یا بوی می شنید

وَأَصْحَابُ السَّعِيرِ ۚ فاعترفوا بذنوبهم
و داخل دوزخ و اهل دوزخ پس اقرار کردند گناه خویش را
و دوزخ و اهل دوزخ سو قائل بود که ایستاده

فَسَقِطُوا أَصْحَابُ السَّعِيرِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ

پس لغت با دال دوزخ را بر آینه زنانه
اب دوزخ و اهل دوزخ و اهل دوزخ

يَحْشُرُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَعْشَرٌ

می ترسند از پروردگار خویش غایبانه ایشان است آمرزش
در پی این آیه ربیبین و سلیه اودن کومعانی

وَأَجْرُكُمْ كَبِيرٌ ۚ وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا
و مرد بزرگ و پنهان کنید سخن خود را یا آشکارا کنید
اور هم چپه که او اپنی بار یا کهول کر

۹

۱۰

۱۱

۱۲

فصحی
ج و اختلف عن
۲۷

۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 بِهٖ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ بِذٰلِكَ الصُّدُوْرِ ۝۱۱ اَلَا يَعْلَمُ مَنْ
 آرا بر آینه خدا داناست با آنچه در سینه باشد آماند از کیسه
 ده جانتا ہے جیون کے ہمد جانتا جہزوار وہی ہے جسے
 خَلَقَ وَهُوَ اللّٰطِیْفُ الْخَبِرُ ۝۱۲ هُوَ الَّذِیْ
 آفرید وادست بار یک بین خبردار وادست آفر
 بنایا اور وہی ہے ہمد جانتا جہزوار وہی ہے جسے
 جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ ذُلُوْا فَامْسُوْا فِیْ مَنَکِبِكُمْ
 رام ساخت بر آستین زمین را تاراه وید در لای آن زمین
 کیا تہا کے آگے زمین کویت اب پھرو او کے کندہ
 وَكُلُوْا مِنْ رِّزْقِهٖ وَالِیْكُمُ الشُّعُوْرُ ۝۱۵ اَمِنْكُمْ
 وکجوید از رزق خدا و سوسے اوست بر آستین آبا میں شہد
 اور کھاؤ کچھ روزی دی او کی اور اسی کی جی ادھنا کا پڑ
 مِنْ فِی السَّمَاءِ اَنْ یَّخْشِفَ بِكُمْ الْاَرْضَ
 از یکہ و آسمانست از آنکہ نذر بردشتار از زمین
 اوس سے جو آسمان میں ہے کہ وہ ہوا کے تھکوز زمین
 فَاِذَا هِیَ مُوَدَّ ۝۱۶ اَمِنْكُمْ مِنْ فِی السَّمَاءِ
 پس ناگہان زمین جنبش کند آبا میں شدہ اید از یکہ در آسمان
 پھر دیکھو وہ لرزتی ہے یا نذر ہو سیکم اوس سے جو آسمان میں
 اَنْ یُّرْسِلَ عَلَیْكُمْ حَاصِبًا فَتَعْسُوْا
 از آنکہ نذر شد بر شما باد سنگبار پس خواہید نہت
 کہ چھوڑ دے تم پر پھر او بار کا سوا اب جانو گے

عَمَّ اَمِنْتُمْ
 بابت الہم قرآن و کور
 سے الوصل بالفہام سابق
 منہ و مستہیل الثانیہ
 عنہ خلفا

10

حضرت
 مولانا محمد
 علی
 صاحب
 دارالعلوم
 دیوبند
 علیہ السلام
 رحمہ اللہ

كَيْفَ نَذِيرٍ ۝ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ ۝

فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝ اُولَٰئِكَ رِوَالُ الطَّيْرِ

فوقهم صرافاً يقضن ما يسكنون
 اور کیا نہیں دیکھتے اور کہتے ہیں
 پس چگونه بود عقوبت من
 آیا ندیده اند کسی که مرغان

بہارِ خود است پیدا ہوا ویر ۱۵۵۸ ۱۵۶۰ ۱۵۷۲ ۱۵۸۴ ۱۵۹۶ ۱۶۰۸ ۱۶۲۰ ۱۶۳۲ ۱۶۴۴ ۱۶۵۶ ۱۶۶۸ ۱۶۸۰ ۱۶۹۲ ۱۷۰۴ ۱۷۱۶ ۱۷۲۸ ۱۷۴۰ ۱۷۵۲ ۱۷۶۴ ۱۷۷۶ ۱۷۸۸ ۱۸۰۰ ۱۸۱۲ ۱۸۲۴ ۱۸۳۶ ۱۸۴۸ ۱۸۶۰ ۱۸۷۲ ۱۸۸۴ ۱۸۹۶ ۱۹۰۸ ۱۹۲۰ ۱۹۳۲ ۱۹۴۴ ۱۹۵۶ ۱۹۶۸ ۱۹۸۰ ۱۹۹۲ ۲۰۰۴ ۲۰۱۶ ۲۰۲۸ ۲۰۴۰ ۲۰۵۲ ۲۰۶۴ ۲۰۷۶ ۲۰۸۸ ۲۱۰۰

اپنے اوپر پرکھو گئے اور چاہتے اون کو کوئی نہیں تھا۔
الرحمن الرحیم

هو جند اکرمیتصرک من دُونِ الرحمن

وہو لشکر بر آئے تھانصرت میں دشمنارا بجز خدا
فوج ہے ہماری تھو مدد کرے گی دشمن کے ہوا
این الکفران الافی عزم ویر آمین هذا

الذي يورثكم من ابيكم

اور روزی کی شگاہ کو دیکھ کر کہہ چہوڑے اپنی روزی کو اپنی

نصرتی

الحمد لله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

۲۱

عَتَوْا نَفْوًا ۖ اَقْمِنِّي مَكِبًا عَلٰی وَجْهِهِ

سرگشتی در میدانگی اباسیکه بروی گویسار افتاده بروی خود
شرارت اورید کیسے بھلا ایک جو چلے اوڑھا اپنے مونہ پر

۲۲

اَهْدٰی اَمْرًا مَّشِيًّا سَوِيًّا اِلٰی صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

راہ یافتہ ترستی یا سیکه میر و در است افتاده بر راہ راست
وہ سید ہی راہ پا سیکه باوہ چلے سید ہا ایک سیدی او پر

قُلْ هُوَ الَّذِي اَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ

گو اوست آنکہ بنیاد بنسار و دید اور و بر یکساں
تو کہہ دہی ایسے بنے نکال کر کیا اور بنا دیے تلوکان

۲۳

وَالْاَبْصَارَ ۖ وَالْاَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ

و دہا اندکے شکر میکنید ہوتے ہو
اور آنکہیں اور دل توڑا تم حق مانتے ہو

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِی الْاَرْضِ وَلِلّٰهِ

گو اوست آنکہ برا گندہ ساخت بنسار اور زمین و سب کو اس زمین
تو کہہ دہی ایسے بنے کہہ دہا تلوکان زمین میں اور اوس کی

۲۴

كُشْرُوْنَ ۚ وَيَقُولُوْنَ مَتٰی هٰذَا الْاَمْرُ

بر آگیتے خواہیں شد و سگو بند کافر اس کی شہادت دے
اکیسے کیسے جاؤ گے اور کہتے ہیں کب تک یہ وعدہ

۲۵

اَنْ يُّنْزِلَ عَلٰی سِدْرٍ مِّنْ اِنْ ۖ قُلْ اِنَّ الْعِلْمَ عِنْدَ

اگر است گویا
اگر تم سچے ہو تو کہہ دہی

کتابخانه عمومی سید الشهدا

SECRET

اللَّهُ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً

دین است و بجز این نیست که من برانده اشکام در گداز کمره بیست و نه
اسدای بابل و دین نوی در سکر الا یون کول کریم و بلهین و فاس کا
سیت و وجوه الذین کفرو او قبل هذا الذی
ناخوش کرد و در صورتی که آنکه کما فرشتند و گفته شود این است این
بریک بن بهار این که مودنه منکر و نیک اور - کیه کایه ای تاسیستلو

كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي

اور اپنی حبیبیہ جو اپنا دین اور اپنی لکھنوی
میں اپنے پیغمبر کو کہہ بہلا دینا تو اگر
اللہ و من معی اور حینا فمن عند الکفرین

خدا و آسمان را که ستمراہ من انداختہ است کہ در این تقدیر جلا و در کجا را
افتد اور میسر ہے ساتھ والوں کو یا ہم پر ہر کسی کے ہر وہ کون سے

مِنْ عَذَابِ الْيَمِّ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمْنَاهُ عَلَيْهِ

در عذاب و درد رسیده با او است بنمایند بوی ایمان و دم نبرد
دلش کی باز می تو که در وی رحمت است هم ناله او را و زخمی تو

وَكُنَّا فِتْنَةً لِّمَنْ هُمْ بِهَا مُتَّبِعُونَ ۚ

ہر دو سال کا ایک بار کون پرانے صرغ بھکا وین تو بھلا

گر شود آب شفا فروریخته پس که سار و بشا آید و آن را

اگر ہو رہے ہیں صبح کو پانی تمہارا خشک پتھر کون پہنچو گا دیکھو ان کی خبر

وہابیہ
مذہب
اکبر الظمف
وہابیہ

تَدْعُونِ أَهْلَكُنِي
و رقت

فَسَيَعْلَمُونَ

3

سَوْن لَنِيكَ وَقِيلَ لِبَعْضِهَا بِكُمْ وَبَعْضُهَا بِالْمَدِّ الْمُرَادُ
 اَيَاتُهَا وَكَلِمَاتُهَا وَحُرُوفُهَا وَرُكُوعَاتُهَا
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ن وَالْقَلَمَ وَمَا يَسْطُرُونَ ۝ مَا أَنْتَ بِمُعْجِزٍ
 ستم نظم علی آداب بخبری و سبند شکان نیستی فضل
 ستم ہے نظم کی اور جو کچھ کہتے ہیں تو نہیں آتے
 رَبِّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۝ وَارْزُقْكَ لَاجِرًا غَيْرَ مُنْقِرٍ
 پروردگار خود دیوانہ و سر آئینہ ترست مژدے بہ نہایت
 رب کے فضل سے دیوانہ اور بھولک ہے بے انتہا رنج
 وَأَنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝ فَتَبَصَّرْ بِبَصَرٍ
 و سر آئینہ تو بخوبی بغایت بندگی پس خواہی از آفتاب نشان
 اور تو پیدا ہوا ہے بڑے خلق پر سواد بے نی و کجی و وہابی کو
 يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۝ إِنْ رَبِّكَ هُوَ عَلِيمٌ
 کہ گد ام کہ از شاہ دیوانگی است ہر آئینہ پروردگار تو دانا تر از انبیا
 کون ہے کہ تجھ پر رہا ہے بڑا رب و تہا ہی بہتر جانے جو
 ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِالْمُتَدِينِ ۝
 غلط کردی راہ ادرا و او نیز دانا تر است براہ راستگان
 بھکا و سہل راہ ہے اور وہی بہتر جانتا کہ راہ پائین و الٹو

یا ایہ المدثر
 یزید و ذوالار
 نور الرحمن

پسند کریں ۱۲ مئی

فَلَا تُطِيعُوا الْكُفَّيْنِ ۝ وَذُو الْقُرْبَىٰ

پس فرمان کبر و رُف و دارند گار از آرزو کردند که سلامت کنی
سو تو که مانده مان بهر شعله ای نه دالان کا و در آستانه ای که هر دو شعله

فِيكُمْ هُنَا ۝ وَلَا تَطْعَمُوا حَلْفَ مَهْنِ ۝

اما ایشان نیز به محبت کردند و فرمان قبول کردند بسیار سوگند و عهد محقر

کسی شخص کا کہنا ہے کہ وہ ایک بڑے بڑے شخص کے پاس گیا اور اس نے اس سے کہا کہ میں نے تم کو ایک بڑے بڑے شخص کے پاس لے گیا ہے۔

سبأء الحبر معتدله

وہاں سے لے کر آج تک ہر لمحہ میری زندگی میں رہا ہے۔

عمل بهاء الدین زکریا انصاری

وہ اس کے لیے ہے کہ اس سے کہہ رکھتا ہے

إِذَا تَشَلَّى عَلَيْهِ أَتَيْنَا قَالَ

ل اور بیٹے **سی** جب سنائی اوسکو ہماری باتیں یہے

سَطِيرُ الْاَوَّلَيْنِ سَنَسِهْ عَلَى الْخَطِّ طَوِّمِ

فائدہ پیشیان است و اے خواہم نہاد اوپر بر مینی ۱۷۵
بہ تعلیم ہن بھون کی اب دار غور و جہیز ہم اس کے سہوت

بَلَاغُكُمْ كَمَا يَكُونُ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ إِذَا قَامُوا

اینکه ما آنرا در علم ایشان از آنکه زنده بودیم خداوندان را بر حوض

فمنه ان لوگوں کو باکھا، تیریشینہ بانجیا اوسس مان والو کو چپے کھان

کتابخانه عمومی
موسسه عالی علمی و تحقیقاتی
صفحات ۱ تا ۱۲
شماره ۴

بسم الله الرحمن الرحيم
والله اعلم
ص ١٢١ م
الشمس مع اليد

[illegible]

Handwritten signature: *James M. Smith*

100

حاشیہ: ہر صبح صبح کی دعا کہ اللہ تعالیٰ ہمیں صحت و شفا عطا فرمائے۔
 اور ہر شام شام کی دعا کہ اللہ تعالیٰ ہمیں صحت و شفا عطا فرمائے۔
 اور ہر روز روز کی دعا کہ اللہ تعالیٰ ہمیں صحت و شفا عطا فرمائے۔

۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰

۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰

۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰

۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰

۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰

لَيَسْرُ مِنْهَا مُصْحِينَ ۝ وَلَا يَسْتَنْبِقُونَ ۝ فَطَلَا
 کہ البتہ درو کھنڈ بوستان از صبح کنان در ان شاد اللہ تعالیٰ کھنڈ بوستان
 کہ او سکایوہ توڑن سیکے صبح کو اور ان شاد اللہ تعالیٰ کھنڈ بوستان
 عَالِمًا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ
 بر ان بوستان ملک از جانب پروردگار تو مرد ایشان خفته بودند
 او سیر کوئی ہمیشہ والا تیرے رب کی طرف سے اور وہ سو رہے
 فَاصْبِرْ كَمَا الصَّابِرِينَ ۝ فَتَنَادَ وَأَمْضِ حَرِيرًا
 پس شنید مانند رزاعت برده شد پس بایکدیگر آواز او صبح کنان
 صبح کنان ہو رہا جسے ٹوٹ چکا ہے پس میں بکھر صبح ہوئے
 اِنْ اَعْدُوا عَلٰی حَرْثِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 کہ بگاہ روید کشت عود اگر درو کھنڈ ہا
 کہ سویرے چلو اپنے کہیت پر اگر تمکو توڑنا ہے
 فَانْطَلِقُوا فِيْهِمْ يَخَافُونَ ۝ اَنْ لَا يَخْلُوكُمْ
 پس رفتند بایکدیگر کہ گھر سخن بنیان گو بیان باید کہ داخل نشود در
 پس چلے اور میں کہتے تھے جیکے جیکے کہ اندر نہ آوے اور
 الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ۝ وَغَدَا عَلٰی حَرْدٍ
 امروز بر شما بیچارے بگاہ رسید برنت گل
 آج تمہارے پاس کوئی محتاج اور سویرے چلے تھے
 قَدِيرٍ ۝ فَلَمَّا رَاَوْهَا قَالُوا اِنَّ الْغَالِبِينَ
 توڑا بزم خود پس انگاہ کہ دیدن ان بوستان کھنڈ ہر اندہ اعلا
 زور پر پھر جب او سکود کیا بویکے ہم راہ ہو سیکے

تبارک الله

ما یغنی ربی بجز آنکه در حق
 جانان پس او را عاقلی و پندگاری
 که نام سبب نیست بنی آدمی

ما یغنی ربی و در حق
 سبب نیست بنی آدمی
 در سبب که در حق

بَلْ نَحْكُمُ مَوْتَهُمْ ۖ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلْقَاهُ

نه بلکه ما محکوم کردیم مرگشان گفت بهترین ایشان آنرا آتش زدیم

لَهُمْ أَكْوَاجُ الْحَيْثُوتِ ۖ قَالَُوا ابْسُجْنِ رَبَّنَا إِنَّا

برای آنها کجایان کوسه ها را دادی گفتند ما کی بایستیم بر درگاه خود را

كُنَّا ظَالِمِينَ ۖ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ

ما ظالمین بودیم پس رو به رو شدند بعضی ایشان بر بعضی

يَتَكَلَّمُونَ ۖ قَالَُوا إِيَّاكُمْ كُنَّا ظَالِمِينَ

با یکدیگر ملامت می کردند گفتند ای وای ما را بر آئینه بودیم از حد

عَلَيْهِ رَبَّنَا أَنْزِلْ لَنَا خِرَافَةً ۖ إِنَّا لَنَّا

ایستادست از پروردگار که عوض دمار را بستاند بهترین بر آئینه شود

رَاغِبُونَ ۖ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ

تو می خواهی و از زندگانیم همچنین است عذاب و بر آئینه عذاب

الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۖ إِنَّ

آخرت بزرگتر است کاش می دانستند اگر این کو سمجھه موتی

۲۷

۲۸

۲۹

۳۰

۳۱

۳۲

۳۳

۳۴

يَبْلُغُنَا
 اح ار

۳۲

لِّلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ سُبُحَاتُ النُّعْمِ افْتَحِلُوا

هر آینه متقین از نزدیک پروردگار ایشان و ستایشها بگفتند ای اگر دایم
در دالون کو اپنے رب کے پسریغ میں نعمت کی کیا تم کریں

۳۵

اَلْمُسْلِمِينَ كَالْجُرْمِينَ ۝ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

۳۴

مسلمانان را مانند گناہگران چیست شما را چگونه مقرر میکنید
حکم بردارون کو برابر گناہ گارون کی کیا ہوا تمکو کیسی بات پڑھو

۳۶

اَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ۝ اِنَّ لَكُمْ

آیات نزدیک شما کتابی هست کہ در وہ کتاب پڑھتے ہو کہ ہر آیت سے
کیا تم ہر کسی کتاب میں پڑھتے ہو اس میں

۳۷

فِيهِ لِمَا تُخَيَّرُونَ ۝ اَمْ لَكُمْ اٰمِرٌ عَلَيْكُمْ

وہاں سے اختیار میکنید آیتوں سے اچھا حکم ہوتا
جو پسند کرو کیا تم سے نہیں آئیں ہیں

۳۹

بَلِّغْهُ اِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۝ اِنْ لَّكُمْ لِمَا تَحْكُمُونَ

کہ حکم ان تا قیامت پہنچا دین ہوں کہ ہر آیت سے
پوری قیامت کے دن تک پہنچے کہ تم کو ملے گا جو تم کو

۴۰

سَلَامٌ اَيُّهُمْ يَذٰلِكَ رَعِيْمٌ ۝ اَمْ لَكُمْ

پرس از شرکان کہ ام کہ از ایشان با حقیر سے ہوتا ہے
جو یہ کون ان میں سے کافر ہے کیا اون

۴۱

شُرَكَاءُ فَاَنْتُمْ تَعْبُدُوهُمْ ۝ اَمْ لَكُمْ

شرکان ہند ہیں یا کہ بار شرکان عباد اگر
کوئی شرک میں تو یہاں سے آئیں اسے شرک اگر وہ

لِمَا تُخَيَّرُونَ

۵ طحا

بَلِّغْهُ

علی الخلیفہ والی الخلیفہ
فیہ النظر فیہ الاول
امانہ

شُرَكَاءُ

شرکان میں
اول

10

۱۳۴
شماره ۱
مجله علمی و ادبی
تألیف دکتر محمد علی باقری
چاپخانه ...

بکیت

صَلِّينَ ۝ يَوْمَ يَكْتُفُ عَنْ سَائِرِ دِينِهِ

راست گویند روزیکه جامه برداشته شود از ساق و خوانده شود
 سیئه بین جن کہولی جاوید پندلی اور بلاکے جان
 الی السجود فلا یستطیعون ۞ خَشَعَةً
 بسویکے سجدہ پس تو اشد نماز ظاہر شد

سجدہ کو پہنچ کر سٹین
نوی ہین
ابصر ہم ترہقہم ذلہ وقد کانوا یعدون

برجستہا سی ایشان فروگیر و ایشانرا خوار کرد و بر آئینہ خواندہ می نوشتند
 افکنی آنکسین چہ می آتی ہے اون پر زلت اور پہلے او کو کلاہ تیرے
 اِلَى السَّجْدِ وَهُمْ سَلَامٌ ۝ فَلْيَدْنِي وَمَنْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 حال آنکہ البین کے علت بودند پس بگذر از بابا کی کہ
 سجده کو اردو ہے **ف** اب چھوڑ دیے جھگڑا اور
 کذب بھڑا الحدیث سنسیدار جہم من

دروغ می شنود این سخن را یا به پایه خواهم کشیدن یا نه هر
چو بپایان آید و از آنکو اس بات که تم می شیر می آید و این
حیث لا یعلمون و اما لا اله الا کی دی

از ان راه کہ مخی دانستند و بہت خواہم داد ایشان را بہ آنہ حدیکن
 . جہان سے پہنچ جائیں گیے اور انکو وہاں تک لے جائیں کہ وہاں تک پہنچیں
 ۱۹۰۰ (۱۹۰۰) امسال ۱۹۰۰

چکست آیا می طلبی از اینجا چه مزدی پس ایشان از او ان
چکست آیا تو مانگتا هستی او نیت به یکدیگر سولون بر صبی

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۔ اہل بیت علیہم السلام کی شان و شوکت کی طرف سے
 ۲۔ اہل بیت علیہم السلام کی شان و شوکت کی طرف سے
 ۳۔ اہل بیت علیہم السلام کی شان و شوکت کی طرف سے
 ۴۔ اہل بیت علیہم السلام کی شان و شوکت کی طرف سے
 ۵۔ اہل بیت علیہم السلام کی شان و شوکت کی طرف سے
 ۶۔ اہل بیت علیہم السلام کی شان و شوکت کی طرف سے
 ۷۔ اہل بیت علیہم السلام کی شان و شوکت کی طرف سے
 ۸۔ اہل بیت علیہم السلام کی شان و شوکت کی طرف سے
 ۹۔ اہل بیت علیہم السلام کی شان و شوکت کی طرف سے
 ۱۰۔ اہل بیت علیہم السلام کی شان و شوکت کی طرف سے

کلمہ یعنی بوس علیہ السلام

کلمہ یعنی بوس علیہ السلام
نویسندہ کا اور بوس علیہ السلام
بوس علیہ السلام

نذرانہ

کلمہ یعنی بوس علیہ السلام
نویسندہ کا اور بوس علیہ السلام
بوس علیہ السلام

لین لقیونک

کلمہ و این کی نسبت از شریف
عبدالستار

۲۴

مُثْقَلُونَ ۝ أَمْ عِنْدَ هُمْ الْغَيْبُ فَهُمْ

گران بارند آیا نزد یک انجام علم غیب است پس ایشان
بر چه پڑتی ہے کیا اون کے پاس خیر ہے غیب کی سودہ

۲۶

يَكْتُبُونَ ۝ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ

می نویسند پس صبر کن بہتظار حکم پروردگار خود و مباش
لکھ لکھتے ہیں اب تو ہر راہ دیکھ اپنے رب کے حکم کی ہوت ہو

۲۸

كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ۝

مانند صاحب مایہی مگر چون دعا کرد و او پر از غم شد بود
جیسے مچھلی والا جب پکارا اور وہ غصہ میں پرا تھا

۲۹

لَوْلَا أَن تَدْرِكَهُ نِعْمَةُ مَوْلَىٰهِ لَسَبَّ الْعَرَابُ

الگوانست کہ دریافت اورا رحمتی از جانب پروردگار او لکن نہ فرست
اگر نہ سبھاتا او کو احسان میرے رب کا تو ہنسنا گویا پھیل نہیں

وَهُوَ مَذْمُومٌ ۝ فَاجْتَبِهْ رَبَّهُ فَقِمْلَهُ مِنْ

و او بد حال بود پکارا پس برگزیدش پروردگار او پس ساخت و از
الزام کہا کہ بہر نواز او کو او سے رست بہر کرد و او کو

۵۰

الصَّالِحِينَ ۝ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا

حدہ صالحان ہر آئند نزدیکند گمراہی میں
نیکوں میں قتل اور مکتوف گمراہی میں

لَيَلْقَوْنَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ

کہ بغیر آنند ترا بچشمہا تیز خود چون شنیدند قرآن را
کہ دکا دین تجھ کو اپنی نگاہوں سے جب سنتے ہیں سمجھوت

شارک الہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم
 سیدنا محمد بن عبد اللہ
 صلی اللہ علیہ وسلم

وَقَوْلُونَ إِنَّهُ لَكُنُوزٌ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ
 و میگویند این بیاوردی که است بحقیقت نیست این اگر عالمها را
 اور کہتے ہیں یہ باور لائے اور یہ تو ہی سمجھو کی اساسی جهان و انوار
 سورة الحاقة نزلت بمكة ثم المصاحف
 آیاتھا کلماتھا حروفھا و رکعاتھا
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۵۱
 ۵۲

ربیع

مصرع کلمہ کلید از نزدیک بندہ این
 کہ معنی آیت این است غوث بن غوث
 چیست آن غوث بن غوث بن غوث
 مطلع ساخت تو کہ چیست غوث بن
 غوث بن بعد از آن بعد غوث بن
 که نشسته بر ایوان فرود
 ۱۲ رقم

الْحَاقَّةُ ۝ مَا الْحَاقَّةُ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا
 قیامت چیست آن قیامت و چه چیز جزو از کردن چیست
 وہ ثابت ہو چکی کیا ہے وہ ثابت ہو چکی اور تو کی کیا بوجہ کیا
 الْحَاقَّةُ ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطُغْيَانِهِ وَاتَّخَذَ
 آن قیامت ہو دروغ شمر و تبلیغ شود و عادی قیامت را
 وہ ثابت ہو چکی و جو ہلا یا نور اور عادی اوس کہے والی کو
 فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَمْلِكُوا يَا طَائِفَةَ ۝ وَأَمَّا عَادُ
 اما ثمود پس ہلاک کردہ شد ایشانرا بنوعہ تند
 سو وہ جو تھو و تھو کہے گئے ادھیال سے و او جو عادی
 فَأَمْلِكُوا يَا صِرَاطَ الْعَالَمِينَ ۝ سَخَّرَهَا
 پس ہلاک کردہ شد ایشانرا سخت از حد گشتہ خدا کی گماشتہ این باد
 سو کہے گئے ہند کی سستہ کی باز کی لافون کی عانی کی تو کی

من یفنی قیامت خیز

میں نے جو خالی
 ۴

عَلَيْكُمْ سَمِعَ كَيْسًا وَثَنِيَّةً أَيْ حَسْبًا

برعاد آهست شب و شبست روز نهانست

فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا مَضَىٰ ذَنُوبِهِمْ أَنْتُمْ أَنْتُمُ الْمُتَذَكِّرُونَ

پس دیدی آن قوم درین افقاده گویا ایشان شده اند فرستاده

خَاوِيَةً فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ وَجَاءَ

از کهنگی برجم شده اند پس ای منی ایشان را هیچ بقیه نماند

فَرْعُونَ وَمُرْقُوكُهُ وَالْمُتَفَكِّكُ بِالْخَاطِئَةِ

فرعون و آنکه پیش از او بود و اهل مؤتفکات نیز گناه را

فَقَصَّوْا رُسُلَهُمْ رَبِّهِمْ فَاخَذَهُمْ أَجْنَادُهُ

پس فرمان بردار کردند فرستاده پروردگار خود ایشان گرفت اجماعه در

رَأْيِهِ إِنَّا لَنَاطِقَاتُ الْمَاءِ حَمَلُكُمْ فِي

بر آینه تا وقتی که از حد گذشت آب سوار کردیم شما را بر

أَجْنَادِيَّةٍ لَنَجْعَلَنَّكُمْ تَذَكُّرًا وَجَاءَ

کشتی روان تا کنیم بقیه را تذکره و یا و از آنرا

بہی تاوین نماند پس آید و یا و گاری که او را سپید او کوکان

و قیل
ح ص ح ص

کتاب الفقه فی المسائل
در بیان مسائل فقهیه

الربح

۱۹
۲۰
اقْرَأْ كِتَابِيَةَ ۝ اِنِّي ظَنَنْتُ اَنِّي مُلِقٌ حِسَابِيَةَ

بخوانید نامه اعمال را هر آینه من بعتقد بودم که من بمم بخوانم حساب خود

۲۱
۲۲
فَهَوَا عَيْشَةً رَاضِيَةً ۝ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝

پس آن شخص در زندگان پسندیده باشد در بهشت بلند که سوده باشد گذران من من تاقی او چه باغ من

۲۳
قُطِفَ فَاذَانِيَةَ ۝ كُلًّا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا

مسوده آن قریب الحصول است گفته شود بخور و بنوشید شادمانی و خوردن و آشامیدن

۲۴
بِمَا اسْلَفْتُمْ فِي الْاَيَّامِ الْخَالِيَةِ ۝ وَاَمَّا مَنْ

بسیب آنچه پیش فرستاده بودید در روزهای گذشته و اما آنکه بدلا و سکا جوایز بهیچان بهیچان و نونین او و سبکو

۲۵
۲۶
اَوْ تِي كِتَابِيَةَ بِشِمَالِهِ ۝ فَيَقُولُ اَلَيْسَ لِي كِتَابٌ

و او شدش نامه اعمال او بدست چیست گوید که آیا نه منی شد مرا ملا و سکا گلهای مالونین ما نه منی ده گلهای کسی طرح چگونه ملا

۲۷
۲۸
كِتَابِيَةَ ۝ وَلَوْ اَدْرِمَا حِسَابِيَةَ ۝ اَلَيْسَ لَهَا

نامه اعمال من ای کاش منی درسم حساب من ای کاش منی میرا گلهای او و سبکو بنزد منی که حساب منی کسی طرح و منی

۲۹
۳۰
كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ۝ مَا اَعْنِي عَنِّي مَالِيَةَ ۝

آنچه کند کار بودی هیچ نفع نکرد از من مال من نیز جانی چه کام نه آیا محکو مال میرا

۱۴۰
کاغذ اور ادب کے جیسے جیسے
اگر قانون اور عدالت کے جیسے جیسے
دوستی و دشمنی کے جیسے جیسے

10

هناك عني سلطانيه خلد فوس

اے کیم صلیح (۱) (۲) (۳) (۴) (۵) (۶) (۷) (۸) (۹) (۱۰) (۱۱) (۱۲) (۱۳) (۱۴) (۱۵) (۱۶) (۱۷) (۱۸) (۱۹) (۲۰) (۲۱) (۲۲) (۲۳) (۲۴) (۲۵) (۲۶) (۲۷) (۲۸) (۲۹) (۳۰) (۳۱) (۳۲) (۳۳) (۳۴) (۳۵) (۳۶) (۳۷) (۳۸) (۳۹) (۴۰) (۴۱) (۴۲) (۴۳) (۴۴) (۴۵) (۴۶) (۴۷) (۴۸) (۴۹) (۵۰) (۵۱) (۵۲) (۵۳) (۵۴) (۵۵) (۵۶) (۵۷) (۵۸) (۵۹) (۶۰) (۶۱) (۶۲) (۶۳) (۶۴) (۶۵) (۶۶) (۶۷) (۶۸) (۶۹) (۷۰) (۷۱) (۷۲) (۷۳) (۷۴) (۷۵) (۷۶) (۷۷) (۷۸) (۷۹) (۸۰) (۸۱) (۸۲) (۸۳) (۸۴) (۸۵) (۸۶) (۸۷) (۸۸) (۸۹) (۹۰) (۹۱) (۹۲) (۹۳) (۹۴) (۹۵) (۹۶) (۹۷) (۹۸) (۹۹) (۱۰۰) (۱۰۱) (۱۰۲) (۱۰۳) (۱۰۴) (۱۰۵) (۱۰۶) (۱۰۷) (۱۰۸) (۱۰۹) (۱۱۰) (۱۱۱) (۱۱۲) (۱۱۳) (۱۱۴) (۱۱۵) (۱۱۶) (۱۱۷) (۱۱۸) (۱۱۹) (۱۲۰) (۱۲۱) (۱۲۲) (۱۲۳) (۱۲۴) (۱۲۵) (۱۲۶) (۱۲۷) (۱۲۸) (۱۲۹) (۱۳۰) (۱۳۱) (۱۳۲) (۱۳۳) (۱۳۴) (۱۳۵) (۱۳۶) (۱۳۷) (۱۳۸) (۱۳۹) (۱۴۰) (۱۴۱) (۱۴۲) (۱۴۳) (۱۴۴) (۱۴۵) (۱۴۶) (۱۴۷) (۱۴۸) (۱۴۹) (۱۵۰) (۱۵۱) (۱۵۲) (۱۵۳) (۱۵۴) (۱۵۵) (۱۵۶) (۱۵۷) (۱۵۸) (۱۵۹) (۱۶۰) (۱۶۱) (۱۶۲) (۱۶۳) (۱۶۴) (۱۶۵) (۱۶۶) (۱۶۷) (۱۶۸) (۱۶۹) (۱۷۰) (۱۷۱) (۱۷۲) (۱۷۳) (۱۷۴) (۱۷۵) (۱۷۶) (۱۷۷) (۱۷۸) (۱۷۹) (۱۸۰) (۱۸۱) (۱۸۲) (۱۸۳) (۱۸۴) (۱۸۵) (۱۸۶) (۱۸۷) (۱۸۸) (۱۸۹) (۱۹۰) (۱۹۱) (۱۹۲) (۱۹۳) (۱۹۴) (۱۹۵) (۱۹۶) (۱۹۷) (۱۹۸) (۱۹۹) (۲۰۰) (۲۰۱) (۲۰۲) (۲۰۳) (۲۰۴) (۲۰۵) (۲۰۶) (۲۰۷) (۲۰۸) (۲۰۹) (۲۱۰) (۲۱۱) (۲۱۲) (۲۱۳) (۲۱۴) (۲۱۵) (۲۱۶) (۲۱۷) (۲۱۸) (۲۱۹) (۲۲۰) (۲۲۱) (۲۲۲) (۲۲۳) (۲۲۴) (۲۲۵) (۲۲۶) (۲۲۷) (۲۲۸) (۲۲۹) (۲۳۰) (۲۳۱) (۲۳۲) (۲۳۳) (۲۳۴) (۲۳۵) (۲۳۶) (۲۳۷) (۲۳۸) (۲۳۹) (۲۴۰) (۲۴۱) (۲۴۲) (۲۴۳) (۲۴۴) (۲۴۵) (۲۴۶) (۲۴۷) (۲۴۸) (۲۴۹) (۲۵۰) (۲۵۱) (۲۵۲) (۲۵۳) (۲۵۴) (۲۵۵) (۲۵۶) (۲۵۷) (۲۵۸) (۲۵۹) (۲۶۰) (۲۶۱) (۲۶۲) (۲۶۳) (۲۶۴) (۲۶۵) (۲۶۶) (۲۶۷) (۲۶۸) (۲۶۹) (۲۷۰) (۲۷۱) (۲۷۲) (۲۷۳) (۲۷۴) (۲۷۵) (۲۷۶) (۲۷۷) (۲۷۸) (۲۷۹) (۲۸۰) (۲۸۱) (۲۸۲) (۲۸۳) (۲۸۴) (۲۸۵) (۲۸۶) (۲۸۷) (۲۸۸) (۲۸۹) (۲۹۰) (۲۹۱) (۲۹۲) (۲۹۳) (۲۹۴) (۲۹۵) (۲۹۶) (۲۹۷) (۲۹۸) (۲۹۹) (۳۰۰) (۳۰۱) (۳۰۲) (۳۰۳) (۳۰۴) (۳۰۵) (۳۰۶) (۳۰۷) (۳۰۸) (۳۰۹) (۳۱۰) (۳۱۱) (۳۱۲) (۳۱۳) (۳۱۴) (۳۱۵) (۳۱۶) (۳۱۷) (۳۱۸) (۳۱۹) (۳۲۰) (۳۲۱) (۳۲۲) (۳۲۳) (۳۲۴) (۳۲۵) (۳۲۶) (۳۲۷) (۳۲۸) (۳۲۹) (۳۳۰) (۳۳۱) (۳۳۲) (۳۳۳) (۳۳۴) (۳۳۵) (۳۳۶) (۳۳۷) (۳۳۸) (۳۳۹) (۳۴۰) (۳۴۱) (۳۴۲) (۳۴۳) (۳۴۴) (۳۴۵) (۳۴۶) (۳۴۷) (۳۴۸) (۳۴۹) (۳۵۰) (۳۵۱) (۳۵۲) (۳۵۳) (۳۵۴) (۳۵۵) (۳۵۶) (۳۵۷) (۳۵۸) (۳۵۹) (۳۶۰) (۳۶۱) (۳۶۲) (۳۶۳) (۳۶۴) (۳۶۵) (۳۶۶) (۳۶۷) (۳۶۸) (۳۶۹) (۳۷۰) (۳۷۱) (۳۷۲) (۳۷۳) (۳۷۴) (۳۷۵) (۳۷۶) (۳۷۷) (۳۷۸) (۳۷۹) (۳۸۰) (۳۸۱) (۳۸۲) (۳۸۳) (۳۸۴) (۳۸۵) (۳۸۶) (۳۸۷) (۳۸۸) (۳۸۹) (۳۹۰) (۳۹۱) (۳۹۲) (۳۹۳) (۳۹۴) (۳۹۵) (۳۹۶) (۳۹۷) (۳۹۸) (۳۹۹) (۴۰۰) (۴۰۱) (۴۰۲) (۴۰۳) (۴۰۴) (۴۰۵) (۴۰۶) (۴۰۷) (۴۰۸) (۴۰۹) (۴۱۰) (۴۱۱) (۴۱۲) (۴۱۳) (۴۱۴) (۴۱۵) (۴۱۶) (۴۱۷) (۴۱۸) (۴۱۹) (۴۲۰) (۴۲۱) (۴۲۲) (۴۲۳) (۴۲۴) (۴۲۵) (۴۲۶) (۴۲۷) (۴۲۸) (۴۲۹) (۴۳۰) (۴۳۱) (۴۳۲) (۴۳۳) (۴۳۴) (۴۳۵) (۴۳۶) (۴۳۷) (۴۳۸) (۴۳۹) (۴۴۰) (۴۴۱) (۴۴۲) (۴۴۳) (۴۴۴) (۴۴۵) (۴۴۶) (۴۴۷) (۴۴۸) (۴۴۹) (۴۵۰) (۴۵۱) (۴۵۲) (۴۵۳) (۴۵۴) (۴۵۵) (۴۵۶) (۴۵۷) (۴۵۸) (۴۵۹) (۴۶۰) (۴۶۱) (۴۶۲) (۴۶۳) (۴۶۴) (۴۶۵) (۴۶۶) (۴۶۷) (۴۶۸) (۴۶۹) (۴۷۰) (۴۷۱) (۴۷۲) (۴۷۳) (۴۷۴) (۴۷۵) (۴۷۶) (۴۷۷) (۴۷۸) (۴۷۹) (۴۸۰) (۴۸۱) (۴۸۲) (۴۸۳) (۴۸۴) (۴۸۵) (۴۸۶) (۴۸۷) (۴۸۸) (۴۸۹) (۴۹۰) (۴۹۱) (۴۹۲) (۴۹۳) (۴۹۴) (۴۹۵) (۴۹۶) (۴۹۷) (۴۹۸) (۴۹۹) (۵۰۰) (۵۰۱) (۵۰۲) (۵۰۳) (۵۰۴) (۵۰۵) (۵۰۶) (۵۰۷) (۵۰۸) (۵۰۹) (۵۱۰) (۵۱۱) (۵۱۲) (۵۱۳) (۵۱۴) (۵۱۵) (۵۱۶) (۵۱۷) (۵۱۸) (۵۱۹) (۵۲۰) (۵۲۱) (۵۲۲) (۵۲۳) (۵۲۴) (۵۲۵) (۵۲۶) (۵۲۷) (۵۲۸) (۵۲۹) (۵۳۰) (۵۳۱) (۵۳۲) (۵۳۳) (۵۳۴) (۵۳۵) (۵۳۶) (۵۳۷) (۵۳

اک کے دوہر میں اسکو پہاڑ پہاڑیں زخیر میں حکام با
 سکون ذرا عافا سلکو (۸) انہ کان
 ہفتادگر باشد در آریش
 ستر گز شہی اسکویر و دو وہ تھا

لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۝ وَلَا يَحْضُرُ عَلَى مَا

ایمان بنیداشت بگذرا بزرگ و رعیت بنیداد و دانه از طعام و آن
یقین نه لایا العبر حوسب بے ترا او ترا کدنه کرتا فقیر کے کھانسی پر

مَسْكِينٌ ۖ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ

پس بیت این شخص امروز اینجا خلیش اندازد
سوکوئی خندان او سکا آج بهان دوستدار

وَلَا طِبَامُ الْأَمِنْ غَسِيلُنْ لَا تَأْكُلُهُ إِلَّا

فیت این شخص را هیچ خطای مگر از زوایا که خوردند از آن مگر

الخطبة (٥) فلا أقسم بما يقصرون

سب سے مستم بخورم با اپنے

وہی گنہگار۔ سو قسم کہنا ہوں اور میری جود

الحمد

يَوْمَ مَنُونٍ
دل دم باخلف
روح

۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝
وہاں غی بیسید ہر آئینہ قرآن تلاوت فرشتہ بزرگوار است
اور جو چیزیں نہیں دیکھتے یہ کہا ہے ایک پیغام لایا گیا ہے کہ
وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تَوْثِنُونَ ۝
وہیست آن گفتار شاعر اند کے ایمان می آرید
اور نہیں یہ کہا کسی شاعر کا تم تھوڑا یقین کر سکتے ہو
وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَدْكُرُونَ ۝
وہیست گفتار کاهن اند کے پند سے پند بزد
اور نہ کہا برون واسے کام تھوڑا دیہان کر سکتے ہو
تَنْزِيلٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَلَوْ تَقَوَّلَ
فرود آوردہ شدہ است از جانب پروردگار عالمہا و اگر می بست پیغام
بہر او نارسا یک جهان یکے رب کا
عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقْوَالِ ۝ لَّا خُذْنَا مِنْهٗ
ہم پر بعض کوئی بات
نہم پر کوئی بات
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ۝ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۝ فَمَا
دست راست اور باز می بریدیم رگ دل اور اہل بیت
دانشا ہاتھ ہرکات دہانے او سکی ناز
مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۝ وَإِنَّهُ لَتَنَزَّلُ
در شب امت کس از و باز و ارند یعنی تعویذ و آئینہ قرآن پند
تم میں کوئی نہیں اس کے روکنے والا اور یہ تم سے بھڑھوئی

ہم پر کلام کو کلام عادت سیاق
است دست راست اسیر راہین
خود بیکر و دشمن راہین راہین
ہم راہین اسلوب گفتار راہین

۱۲
ایک نامک نہ جاد
کا کہ جادو اسکا راہین راہین
ماہی بیکر راہین راہین راہین
نوازل اسکا دشمن راہین راہین

لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّكُمْ كَذِبِينَ

وَاللّٰهُ لَاحِقٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝ وَإِنَّهُ لَمَعَ

اور وہ جو سب سے پہلے تھا وہ اس سے مشاوری

اور ۵۰ روپے

سید علی بن ابی طالب (ع)

میں کرنے کی ہے اب ہمارا کام ہے کہ اس سے

عروة المعارف

سید محمد علی بن ابی طالب

شفا و کلمات و حروف و رکوعات

02/11/2011

البربر

1

سنة ١٢٠٠

و ملازمین کنند و عشق تو را بکافران

بسم الله الرحمن الرحيم

که دافع

در اینجا ما را از آنکه در این کتاب

ن افسوس کو پہنچا۔ واما الدعا کا ارفاق سے کیا ہو۔

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

1990

100

100

~~_____~~

سال

61

المعراج

بإدغام الحيم في القاء
 من إخراج الحيم

پیشتر در این کتاب

فصل سب نفرا آقا و بن سب
سب نفرا آقا و بن سب

سب نفرا آقا و بن سب

وَأَخِيهِ ۝ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤَيِّدُ ۝ وَمَنْ

دبر اور خود را و نیز قبیلہ کہ چاک بید ہد اورا و نیز برکہ
اور بہائی اور اپنا گھر انا جسین رہتا تھا اور جتنے

فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ نَبْهِيهِ ۝ كَلَّا لَا تَتَأَخَّذُ

در زمین ہست سہم یکا پس برانندین غرض کہ ہمہ دفعہ اشی
زمین پر زمین سار کے ہر آب کو بجا دیکھ کوی ہن وہ تہی کہ ہے

نَزَاجَةً لِلشَّيْءِ ۝ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى

پوست سر را برگشندہ میخواند ہر کرا اعراض کرد و گرد گردان
کھینچ لینے والی کلبجا بکارنی ہے او کو جسینے پرت دی ہر کرا

وَجَمْعٍ فَاَوْعَىٰ ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۝

و جمع مال نمود پس راوند نگاشت ہر آئینہ او آئندہ شدہ ہست ہاشکندہ
اور کھٹا کیا اور سیتا بیشک آدمی بنایے جی کا کھٹا

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۝ وَإِذَا مَسَّهُ

چون برسدش نسبت اضطراب کشندہ و چون برسدش
جب سگے ادسکو برای تو کہا ہوا اور جب سگے ادسکو

الْخَيْرِ مُنَوَّعًا ۝ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ۝ الَّذِينَ

رفاہیت بخل نمایندہ مگر نماز گزاران آنکہ
بہلائی تو ان دیوا مگر وہ نمازی

هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝ وَالَّذِينَ

ایشان بر نماز خویش ہمیشہ باشند گانند و آنکہ
اپنی نماز پر قائم ہن اور سبکے

تَدْعُوا
انبا عالم

صلواتہم
بالالف با تا ما
درسم

۲۷
۲۵
فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۖ لِّلْمَسْكِينِ وَٱلْمَحْرُومِ

در اموال ایشان حصہ معلوم است مقرر در اسکاٹل و بی بایہ کم سول مال میں حصہ ہر ارہا ہیے مانگتے کا اور باریے کا

۲۶
وَالَّذِينَ يَصِدَّقُونَ يَوْمَ ٱلَّذِينَ ۖ

وہ انکے ایشان باور میدارند روز جزا را اور جو یقین کرتے ہیں انصاف کے دن کو

۲۷
ہُمْ مِّنْ عَذَابٍۭ لَّيْسَ بِهِمْ مُّشْفِقُونَ ۖ اِنَّ عَذَابَ

ایشان از عذاب پروردگار خود ترسند گمانند ہر آئینہ عذاب سے ہے بے رعب کے عذاب سے ڈرتے ہیں بیشک ان کے عذاب

۲۸
رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۖ وَالَّذِينَ يَمْشُونَ

پروردگار ایشان چہانت کران این توان انکے ایشان اندام نہانی منڈرنہ ہوا چادری اور جو اپنی شہوت کی حکمت

۲۹
حِفْظُونَ ۖ اِلَّا عَلَىٰ اَرْوَاحِهِمْ اَوْ مَمْلُوكٍ

نگاہ دارند گمانند مگر بر زمان خود یا نیز گمانند نگاہ

۳۰
اِيْمَانِهِمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۖ فَمِنْ اَتَقِي

دست ایشان پس بر آئینہ این فرق ملامت کردہ نیست پس بر طلب

۳۱
وَرَأَىٰ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ

سوار این پس آنجا ایشاندہ از حد گذشتگان

۳۲
اِسْكَنُوا سَوْدًى ۖ اِنَّ هٰذَا بَرَزَاتُ

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ رَاعُونَ
اور جو اپنے امیتہا اور عہد پر رعایت رکھتے ہیں

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ قَائِمُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ قَائِمُونَ
اور جو اپنے امیتہا پر قائم رہتے ہیں

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحْفَظُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحْفَظُونَ
اور جو اپنے نماز پر محافظت رکھتے ہیں

جَنَّتِ مَكْرَمُونَ

جَنَّتِ مَكْرَمُونَ
جنت میں داخل ہوئے

قَبْلَكَ مُطْمَئِنِّينَ

قَبْلَكَ مُطْمَئِنِّينَ
توشتابان اور باطنی طور پر آسودہ

عَزِيزِينَ

عَزِيزِينَ
مردانہ اور بڑے

أَيُّهُمْ كُلِّ امْرَأَةٍ مِنْهُمْ أَنْ يَكُونَ

أَيُّهُمْ كُلِّ امْرَأَةٍ مِنْهُمْ أَنْ يَكُونَ
کسی کے لئے کہ وہ عورتوں میں سے نہ ہو

جَنَّةٍ نَعِيمٍ

جَنَّةٍ نَعِيمٍ
جنتِ نعمت

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ رَاعُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ قَائِمُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحْفَظُونَ

جَنَّتِ مَكْرَمُونَ

قَبْلَكَ مُطْمَئِنِّينَ

عَزِيزِينَ

أَيُّهُمْ كُلِّ امْرَأَةٍ مِنْهُمْ أَنْ يَكُونَ

جَنَّةٍ نَعِيمٍ

بسم الله الرحمن الرحيم

المغارب

المشرق والمغرب

يَلْقَوُا
او

نَصَب
ن
نَصَب
ع

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ
 پس قسم بخورم پروردگار مشرقها و مغربها که سرآینده ما توانیم
 سوارین بنشینیم که تا هنوز مشرق و مغرب کی مالک کی تم سکتی
 عَلَيَّ أَنْ يَبْدُلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمُسْبِقِينَ
 بر آنکه عرض آیم بهتر از ایشان و سبقت ما عرض
 که بدل کریم آید آن که بهتر اورم سبقت بخیر ما
 قَدْ هُمُ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلْقُوا يَوْمَهُمُ
 پس گذار با محمد ایشانرا که بهودگی در آید و باز کنند تا آنکه روزند
 سوار شوند آن کو با بن بنادین او که بدین حساب که هر یک
 الَّذِي يُوْعَدُونَ ۝ يَوْمَ يَكُونُ جَهَنَّمُ خَيْرًا مِنْ
 که وعده داده می شود ایشانرا روزی که برآیند از سر
 جحیم آن که وعده جحیم بدین شکل بدین سبب
 الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ أَجْمَامٌ يُلْعَبُونَ
 فور شدانان گویا ایشانرا که سبب نشاند
 بزودن سبب دورتی جیسو کسی نشاند
 يَوْمَ يَفْضُلُونَ ۝ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُقُهُمْ
 مبدونند نیایش ظاهر شده چشم او دره با ایشان گیرند
 دور بجایین نوی این آن کی این چهری آبی این
 ذَلِكِ يَوْمَ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ
 خوارک نیست آنروز که وعده داده شد ایشانرا
 زلت بهر یک و دن جحیم آن که وعده سبب

سورۃ النوح من ثلثات بمكة ثم سجدة ابراهيم
ایاتھا ۲۸ و کلماتھا ۲۲ و حروفھا ۱۵۹ و رکوعھا ۱
بسم الله الرحمن الرحیم

اِنَّا ارسلنا نوحا الی قومہ ان انذقکمْ
ہر آیتہ ما فرستادیم نوح را بسوی قوم او کہ خبرسان قوم خود را
چنینی ہیجا نوح او و سلی قوم کی طرف کرد تا اینی قوم کو
مِنْ قَبْلِ اَنْ یَاْتِیَہُمْ عَذَابُ الْیَمِّ ۝ وَاَنْ
پیش از آنکہ باید بدیشان عذوبی درد دہندہ گفت
اس کے پہلے کہ پہنچے اون پر کہہ والی آیت ۱
لَقَوْمِ اِنِّیْ لَکُمْ نَذِیْرٌ مُّبِیْنٌ ۝ اِنْ اَعْبَدُوا
۱ کہ قوم اس بر آیتہ میں برا کی شمار شدہ ظاہر ہنچہ میں کہ عبادت
۲ کہ قوم میرے میں نہ کو کہ سننا ہوں کہول کہ کہ بندگی کرو
اللہ و اتقوا و اطیعوا ۝ یَغْفِرْ لَکُمْ مِنْ
۳ خدا را و ترسید از فرمان من برد تا ما فرزد و بر شمار
اللہ کی اور اس کے پروردار میرا کہانوں کہ بخشے تم کو چہ
ذُنُوبِکُمْ و یُوخِّرْکُمْ اِلٰی اَجَلٍ مُّسَمًّى ۝ اِنْ اَعْبَدُوا
گناہان شمار و موتوں دار و شمار انا و گنتی مقدار ہر آیتہ و نسبت شمار
گناہ شمار کی اور وہیل دیکھو ایک ہر وعدہ تاکہ و وعدہ کہان

شماره

لَهُمْ اسرارٌ افصحت استغفروا انكم كنتم
 ان ترا نیز نهان گشته پس گفتم طلب آمرزش کنید از رو و کار خود
 چکے تو سنے کہا اگرنا بخشواو ایچے شے بیک

كان غفارا یرسل السماء علیکم مذارا

ہست آمرزنده تا بفرستد بر شما باران را ریزندہ
 ہے بخشنے والا چھوڑے آسمان کی تم پر دھاریں

ویمدکم باموالکم ویمدکم باموالکم

دی درنی و پیشداد اموال فرزندان بدشالوستانہا
 اور دینے لگے مال اور دینے لگے اور نہادے انکو باغ

ویمدکم باموالکم ویمدکم باموالکم

ویدار در پیشداد ہوا چست شمار کو اعتقاد نمی کنید
 اور نہادے تمکو زمین کیا ہوا ہے تمکو کیون نہیں پسندے

لله وقاراً وقد خلقكم اطواراً الم ترؤا

بر خدا بزرگی را حال انکہ آفریدہ است شمار بطور مختلف آمانی بینید
 اندر بزرگی کی اور او سنے تمکو بنایا طرح سے و کیا تم نہیں

كيف خلق الله سبع سموات طباقاً جعل

چگونہ آفرید خدا ہفت آسمان را توہر تو و ساخت
 کیسے بنائے اللہ سات آسمان تہ بہ تہ

القم فيهن نوراً وجعل الشمس سراجاً والله اخبث

ماہ را در میان ہاینا نور افروزند و خست آفتاب چراغ درخشندہ و خدا در بیان شمارا
 داند ادنیٰ او جلا اور کہا سورج چراغ جلتا اور ادنیٰ او گمانو

۹

۱۱

۱۲

۱۳

۱۴

۱۵

۱۶

صافیہ السبع سموات
 کہنے کردہ آسمان ہفت
 سراج الشمس
 آفتاب سورج
 اخبث
 ادنیٰ

الحکم

۱۷ مِّنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۖ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ
 ۱۸ أَخْرَاجًا ۚ وَاللَّهُ جَلُّ شَرِّ الْأَرْضِ سَاطِعًا
 ۱۹ تَسْلُكُومِنَهَا سَبِيلًا ۖ قَالُوا لَوْ نَدْرِكُ
 ۲۰ رَبَّنَا إِنَّا أَتَيْنَاهُ هَارِبِينَ ۖ قَالُوا لَوْ نَدْرِكُ
 ۲۱ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خُسَارًا ۚ وَمَكَرُوا مَكْرًا
 ۲۲ كِبَارًا ۚ وَقَالُوا لَا تَنْتَهِنَ إِلَهُتَكُمْ وَلَا
 ۲۳ تَذَكَّرْنَ ۚ وَذَاقُوا سَوْآتِهِمْ وَلَافِئَتٍ وَبُوعٍ
 ۲۴ جَهَنَّمَ ۚ وَذَاقُوا سَوْآتِهِمْ وَلَافِئَتٍ وَبُوعٍ

۱۷ مِّنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۖ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ
 ۱۸ أَخْرَاجًا ۚ وَاللَّهُ جَلُّ شَرِّ الْأَرْضِ سَاطِعًا
 ۱۹ تَسْلُكُومِنَهَا سَبِيلًا ۖ قَالُوا لَوْ نَدْرِكُ
 ۲۰ رَبَّنَا إِنَّا أَتَيْنَاهُ هَارِبِينَ ۖ قَالُوا لَوْ نَدْرِكُ
 ۲۱ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خُسَارًا ۚ وَمَكَرُوا مَكْرًا
 ۲۲ كِبَارًا ۚ وَقَالُوا لَا تَنْتَهِنَ إِلَهُتَكُمْ وَلَا
 ۲۳ تَذَكَّرْنَ ۚ وَذَاقُوا سَوْآتِهِمْ وَلَافِئَتٍ وَبُوعٍ
 ۲۴ جَهَنَّمَ ۚ وَذَاقُوا سَوْآتِهِمْ وَلَافِئَتٍ وَبُوعٍ

وَلَدَهُ وَوَلَدَهُ

كِبَارًا

وَلَدَهُ وَوَلَدَهُ

وَلَدَهُ وَوَلَدَهُ

بَارَكُ اللهُ

ایک بہت ہی اچھا اور
اون کے ہونے کے
وہاں سے نہیں لے کر
ہم پر مطلب کا ایک

وَنَسُوا ۖ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا ۖ وَلَا تَزِدِ
وہ نہ یاد کیا اور ان کو گمراہ کر دیا بہت سی بار بار اور تو نہ بڑھائی
الظَّالِمِينَ ۖ الْأَضْلَٰلَ ۖ مِمَّا خَطَبْتُمْ أَهْلَ
ستمگاروں کو گمراہی کے لیے ان کو جو ان کو خود غم کرنا تھا
فَادْخُلُوا نَارَ ۙ إِنَّكُمْ كُنتُمْ فِيهَا مُنْقَلَبِينَ ۚ
پھر داخل ہو وہ ناراں میں جس میں تم لوگ لوٹنے کے لیے جا رہے ہو
اللَّهُ أَنْصَارًا ۖ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ
خدا ان کے مددگار اور کہا نوح کہ اے رب نہ چھوڑ
عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دِيَارًا ۚ إِنَّكَ
بر زمین کے کفاروں کا ملک ہے اور زمین
إِن تَذَرَهُمْ يَفْضَحُوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا
اگر تھوڑے دنوں میں ان کو چھوڑ دے گا تو وہ تیرے بندوں کو اور تیرے بندوں کو
فَاصْرِفْ سَخَا ۖ فَنَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ
پھر بھرا اس کو اور اس سے پانی نکل کر زمین پر پڑا اور

۲۳

۲۸

۲۵

۲۶

۲۷

۶ و این ثابت بودند
خطیبت

پیشین وہ جنوں میں نہیں الہیہ کی طرف
میں جانتے ہیں ۱۲ ص

جَدِيدًا مَا اتَّخَذَ صِحْبَةً وَلَا وَلَدًا ۝ وَآلَهُ
 بزرگی پروردگار نے نئے صہبہ نہ لیا اور نہ فرزند لیا ۝
 شان ہمارے رب کی نہیں رہی اور جسے جو نہ بیٹا اور بہن
 كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۝ وَآلَهُ
 افترا میکرد جابلہا بر خدا دروغ را ۝
 کہ ہمارا بے وقوف کہنا اللہ پر بڑا کر بائیں اور بہن
 ظَنَيْنَا اَنْ لَّنْ يَقُولَ الْاَلْسُ وَاَلْحَنُ عَلَى
 پنداشتیم کہ ہرگز نہ گوئند بنی آدم و جہان بر
 خیال تھا کہ نہ بولیں گے اللہ اور جن
 اللَّهُ كَذِبًا ۝ وَآلَهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاَلْسُ
 خدا تعالیٰ دروغ ہوا ۝
 اللہ پر جھوٹے اور بہن کہتے مرد آدمیوں کی
 يَهُودُونَ رِجَالٌ مِّنَ الْاَلْحَنُ فَرَادُ وَهُمْ
 بنیادی کہتے یہودوں جن سے زیادہ کوفہ بنی
 بنیادی کہتے یہودوں جن سے زیادہ کوفہ بنی
 رَهَقًا ۝ وَآلَهُمْ فَاَتَاكُمْ ظَنَنْتُمْ اَنْ
 سرکشی را ۝
 اور سرکشی اور یہ کہ اُن کو بنی خیال تھا جیسے تم کو خیال تھا
 لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ اَحَدًا ۝ وَآلَهُمْ اَلْمُسْكَنُ السَّمَاءِ
 ہرگز نہ فرستے خدا کسی کو زمین پر نہ فرستے ۝
 کہ ہرگز نہ اُڑھارے گا اللہ کسی کو زمین پر نہ فرستے ۝

۳

۴

۵

۶

۷

وہ جسے ہم نے جو دیکھا ہے
وہ ایسی باتیں کہ ہم نے دیکھی ہیں
نہیں کہہ سکتے ہیں
نہیں کہہ سکتے ہیں

مکہ انسانی تہذیب و تمدن
چونکہ کجا و دوری آنے سے گنتی نہ آئے
بہت بڑا اور کچھ بہت بڑا ہے

وہ جسے ہم نے جو دیکھا ہے
انجام دینے میں ہمارا ہونا
نہیں کہہ سکتے ہیں

بہت بڑا اور کچھ بہت بڑا ہے
بہت بڑا اور کچھ بہت بڑا ہے

هَرَبًا ۖ وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ أُمْتَابًا ۖ

از جهت گریختن و آنکه ما چون شنیدیم هدایت را ایمان آوردیم آن
سپاه گز که اورپیہ کہ سب سے سنی راہ کی بات ہم نے اوسکو مانا

فَمَنْ يَوْمَئِذٍ يَصْبِرْ فَلَا يَخَافُ بِخِسْفٍ وَلَا لَهْجًا ۖ

پس ہر کہ ایمان آورد پروردگار خود پس ترسد از هیچ نقصان و نہ از هیچ
پہر جو کوئی نقیض نہ آوے پس رب پرستونہ در گان نقصان اور زبردستی

وَأَنَا مِمَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ

و آنکہ جمعی از ما مسلمان اند و جمعی از ما گناہکارانند پس ہر کہ
اور ہر کہ کوئی ہم پروردگارین اور کوئی بے انصاف نبو جو

أَسْلَفَ فَاُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۖ وَأَمَّا

مسلمانانند پس انجماعہ قصد کردند راہ راست را و اما
کلمہ میں ایک سو اوہوں نے اسکی نیک راہ اور جو

الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۖ

گناہکاران پس شنند ہمیزم برک و بدیخ و نیز گواہی محمد
بے انصاف ہیں وہ ہوئے دو انج کا ایند ہیں اور

أَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِينَهُمْ

کہ وحی فرستادہ شدہ است بسو یک بنی آدم اگر راستی آوند برہ را البتہ
پہر حکم آیا کہ اگر لوگ سید رہتے راہ پر تو ہم پلا سنے ان کو

مَاءً غَدَقًا ۖ لَنَقْفِتَنَّهُمْ فِيهِ ۖ وَمَنْ يُعْرِضْ

آب بسیار تا اسخان کہیم ایشان بان کہ وہر کہ اعراض کند
پانی بہر کہ کہ ان کو جانچین او سمین اور جو کوئی موہند ہو

مکتبہ اربعہ شیعہ
نئی آمد اسلام آباد

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

عَزَّ وَجَلَّ كَرَّمَ وَجْهَهُ يَسْئَلُكَ عَذَابًا صَعِيدًا

از یاد کرد و پروردگار خود را از دشمنی عذاب سخت

وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا

و آنکه مسجد مخصوص برای خداست پس عبادت نکنید با خدا هیچ کس را

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُوا

و آنکه چون ایستاد آن بنده خدا که عبادت کند خدا را از یک بودند

عَلَيْهِ لَبِئْسَ مَا دُعُوا لَبِئْسَ مَا دُعُوا لَبِئْسَ مَا دُعُوا

بر او چه بد آنکه دعوت می کردند او را چه بد آنکه دعوت می کردند او را

أَحَدًا قُلْ إِنِّي لَأَمْلَأُ لَكُمْ مَضْرُوءًا وَلَا رَشَدًا

هیچ یک را بگو بر آید من نمی توانم در حق شما ضرر رسانیدن نه لایم کردن

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَحَدٌ وَلَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

هیچ الهی جز خدا نیست و او زاده نشد و زاییده نشد

مَلِكٌ لَا يَلْفَافُ مِنْ اللَّهِ وَرَسُولُهُ وَمَنْ يَعْصِ أَمْرًا

پادشاهی که دور نمی آید از خدا و پیغمبر او و هر که از امر خدا

لِيَعْلَمَ أَنَّ قَدْ آتَيْنَاهُ أَرْسَلْنَا بِهِمُ وَاحِدًا
 بِإِذْنِ اللَّهِ أَنَّهُ حَقِّقٌ بِمَا نَزَّلْنَا بِهِ وَهُوَ خَصْمٌ يُؤْتِي الْحُكْمَ
 بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدْلًا
 بِرَأْيِهِ فَبِذَلِكَ يُفْتَنُ الْفَاسِقُونَ
 وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَأْيِهِ رَبِّكَ الْأَيُّهُمُ
 أَتَىٰهَا وَكَلَّمَهَا فَأُثِرَ فِيهَا وَفُتِحَتْ
 لِيُخْرِجَ مِنْهَا آلِي مَرْيَمَ وَمَا لَهَا مِنْ
 سَائِلَةٍ عَلَيْهِمْ إِلَّا غَوْرٌ فِي الْأَنْبَاءِ
 وَنُوحٌ وَقَدْ أَدْبَرَ السِّنَّ وَكَانَ امْتَحِنًا
 فَسَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

یَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الْقَلْبُ الْقَلْبُ الْقَلْبُ
 ای مرد جامه بر خود بپوشید که تمام میل کنی که از خود تراویستی
 ای جگر منشا از خود تراویستی که تمام را از خود تراویستی
 اَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ۝ اَوْ يَرْدْ عَلَيْكَ
 یا اندکی از خود تراویستی کم کن یا اندکی از خود تراویستی
 یا اسب بکم کر یا تو را اسب باز یارده کن یا اسب بکم کر یا تو را اسب
 الْقُرْآنَ تَرْجُمَةً ۝ اِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا
 قرآن را بوضع خواندن هر آینه ما خواهم نازل کرد بر تو فرمانی
 پڑه قرآن کو صاف هم آستیکه در این یک یک پڑه

[illegible]

PA
E 11

تبارک الله

هر چندی دولت گذار بسلام

و چه انسان بپوشد از دنیا

ناشیه
روح بطریق
وظاء
ح
در

ثَقِيلًا ۱۰ اِنْ نَاشِئَةُ الْيَلِّ هِيَ كَشِدٌّ ۱۱
و شوارق بر آینه قیام شب زیاد است و در پامال کردن شب
ایک بهاری باب الله او همان رات کا تحت روز و ناما میس اور
اقوم قیلًا ۱۲ اِنْ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْعًا ۱۳
درست آریست و فقط الفاظ بر آینه ترا در روز
سیدی نکستی بیات الله بنجو دن بین سفل رستا بنیاتی
وَ اذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَ تَبَيَّلَ الْيَكُ ۱۴ تَبَيَّلَ ۱۵
و یاد کن نام پروردگار خود را و از جهت سست شوق و شوق است و از روی
اور بره نام آینه ربکا اور چه پش او سکی طمخست اکب بود
رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۱۶
پروردگار مشرق و مغرب نیست هیچ معبود مگر او پس کا سید گیر اور
مالک مشرق اور مغرب کا اوس بن سکی بندگی نہیں سو پر اور
وَ كَيْلًا ۱۷ وَ اصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَ اهْجُرْ ۱۸
و صبر کن بر آنچه میگویند و ترک کن ایشان را
کام سونیا اور سهاره جو سیتے ہیں اور چه پش او سکی
هَجْرًا جِيلًا ۱۹ وَ ذَرْنِي وَ الْمَكِيدِينَ ۲۰
ترک کردن نیکو و بگذار مرا انا در دفع شمارندگان خداوندان
بہلی طرح چه پش او سکی اور چه پش او سکی و انکو جو سیتے
النَّعْمَ ۲۱ وَ مَقِيلًا ۲۲ اِنْ لَكَ دُنْيَا ۲۳
رنا نیست و مملکت ایشانرا اندکی بر آینه هست و تو کیانند
آرام میں رہے ہیں اور ہیل وہ انکو تو طری ہی البتہ حاکم ہیں

رب
کے صفت
و جہان
نہایت
و جہان
نہایت
و جہان
نہایت

و جہان
نہایت
و جہان
نہایت

و جہان
نہایت

وَجِئًا ۚ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۚ
 و آتش افزون و طعام گلوگیر و عذاب دردناک
 یَوْمَ تَرْجَفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتْ
 روزی که زمین و کوهها و شوره
 جِبَالٌ كَشْبًا مُهَيَّلًا ۚ إِنَّا أَرْسَلْنَا
 کوهها مانند ابل رنگ ازیم پاشیده شده بر آئینه نافرستادیم
 إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا
 بسوئی شما پیغامبر کے گواہی دہندہ بر شما چنانکہ فرستادہ بودیم
 إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۚ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ
 بسوئی فرعون پیغامبر کے را پس نافرمان برادر کرد فرعون
 الرُّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخًا وَبَنِيًّا ۚ فَكَذَّبَ
 آن پیغامبر را پس در گرفتیم اورا در گرفتن سخت پس گویا بفرمود
 تَقُولُ ائِزْكُفَّرْتُمُوهُمَا يَوْمًا يَجْمَعُ الْوِلْدَ
 در بنیاد شود از روزی که اگر مسکرم ہو گئے اوسان جو کرد و اسب کے لڑائی

تبارك الله

۱۹۲
 بادرازی سے ارادہ کی شدت
 باین ویسی ہی رہن سگ پروردگار
 کہ اس کے اور ہاں جو جان میں ہوتی ہیں

شَيْبَانَ السَّمَاءِ مَنْظُورَهُ كَانَ وَعَمَلُهُ

آسمان شکار سے ہاتھ دھو کر آئے اور وہ خدا
 پروردگار آسمان پہنچا ہے اور میں ہی اس کا وعدہ ہے

مَقْبُولًا إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ لِّمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ

البتہ کر دینے پر آئندہ میں ہر کہ خواہد راہ بگیرد
 ہونا یہ نہ تو سمجھوتی ہے ہر جو کوئی جائے

لِأَنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ

کسو پروردگار خوش پر آئندہ پروردگار تو میدان کہ تو بخبری
 اپنے رب کی طرف راہ فرما رہا ہے کہ تو اوستا ہے

أَدْنَى مِنْ ثَلَاثَةِ أَلْفٍ وَمِائَةٍ وَثَلَاثَةٍ

نزدیک بدو تلت شب دہم شب و تلت دینر بخیرند
 نزدیک دو تہائی رات کے اور آدھی رات اور تہائی رات

وَلَا تُفِئَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَالُ

جامعہ کے آنکھ سے ہوا تو اندازہ کیسے
 اور کہے لوگ تیرے ساتھ ہے اور اللہ مانتا ہے

أَلَيْكَل وَاللَّهَارُ عِلْمُ أَنْ لَّنْ تَحْصُوهُ فِتَابِي

شب و روز را در دست خدا کہ شب احاطہ نہیں کر سکتا
 رات کو اور دن کو اون سے جانا کہ تم اس کو پورا نہ کر سکتے

عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَكْسِرُ مِنَ الْقُرْآنِ عِلْمُ

پس پڑھنا اس کے آسان ہے از قرآن دانست خدا
 سو پڑھنا آسان ہو قرآن جانا

تثلی
 نصفه
 ثلثه
 اربعه
 خمسہ
 سبک
 چھ
 سات
 آٹھ
 نو
 دس

أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضًى وَآخَرُونَ يَضِلُّونَ

که از این روز بود بعضی از شما بیماران و دیگران که سفر میکنند

وَأُخَرُونَ يَضِلُّونَ مِنْكُمْ فَيُضِلُّوهُمُ اللَّهُ وَتُزَكَّى لَهُمُ الْأَرْضُ بِحَبْلٍ مُنْقَاطٍ فَذُكِّرُوا

در زمین طلب روزی نماید از فضل خدا و دیگران

يَقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاَقْرَبُ مَا تَسْبِيحُهُ

که کارزار میکنند در راه خدا پس بخوانید آنچه آسان شد از

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَءُوا اللَّهَ

و برپا دارید نماز را و بدهید زکوة را و وام دهید خدا را

وَأَقْرَبُ مَا تَسْبِيحُهُ وَتُزَكَّى لَهُمُ الْأَرْضُ بِحَبْلٍ مُنْقَاطٍ

و نزدیکترین تسبیح و پاکیزه شدن زمین برای آنها

وَأَقْرَبُ مَا تَسْبِيحُهُ وَتُزَكَّى لَهُمُ الْأَرْضُ بِحَبْلٍ مُنْقَاطٍ

و نزدیکترین تسبیح و پاکیزه شدن زمین برای آنها

وَأَقْرَبُ مَا تَسْبِيحُهُ وَتُزَكَّى لَهُمُ الْأَرْضُ بِحَبْلٍ مُنْقَاطٍ

در جهاد و توفیق ثواب آخرت و الله اعلم

ع ۲۰

نزل شد در این سوره ۱۰۹ آیه و این است

بسم الله الرحمن الرحيم

سُو الْمَدْرُ نَزَلَتْ بِهَذِهِ الْفَاتِحَةِ وَقِيلَتْ
اَيَاتُهَا كَلِمَاتُهَا حُرُوفُهَا اَرْكَوَعَاتُهَا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمَدْرُ ثُمَّ فَإِنَّكَ وَرَبِّكَ فَكُلُّ

ای مروطه بر خود میسر است و بر خیز پس برسان و بر درگاه خود بر خیز پس
ای که کافین است که از او هر دو رستا او را کاف کی برای بول
و شایک فطهر و الرجز فاجعه و لا یمن
و باید که خود را با که سازد و بعد از یاد در کن و نباید که چیزی بدین
آورد و آنچه که در کف رکنه او بر کشی کو چهره و او را که در کف

تَسْتَكْبِرُ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرُ فَإِنَّكَ

زاده طلب کن و بر کف حکم و درگاه خود بر خیز پس
او بر کف کاف و در کف کاف و در کف کاف و در کف کاف

فَالْمُتَّقِدُ فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ عَسِيرٌ

در صورت و در وقت آن وقت در آن روز وقت دشوار باشد
و به کفران است بهر ده اوسدن مشکل من می

عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرِ الْمُسْلِمِينَ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ

بر کافران و غیر مسلمانان
شکر و در آن روز مسلمانان
به هر دو که محکوم اعدا و سکون من

بسم الله الرحمن الرحيم
الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

تاری زیاد و در وقت پادشاه
کسب اعلان رادیه است

تَسْتَكْبِرُ

ما کما علموا و در وقت
که در وقت کما علموا و در وقت

نَسْتَكْبِرُ

بسم الله الرحمن الرحيم
الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

فصل بیست و یکم
یک شب که شکر بنام او می‌نویسد
یا ایا که اوقات من دنیا کی را می‌دهد

الکثر

فصل بیست و یکم
یک شب که شکر بنام او می‌نویسد
یا ایا که اوقات من دنیا کی را می‌دهد

فصل بیست و یکم
یک شب که شکر بنام او می‌نویسد
یا ایا که اوقات من دنیا کی را می‌دهد

وَجِئَا ۖ وَجَلْتُ لَهُ مَا لَا مَمْلُوءَ ۖ ۱۱

تنها دیدم او را مال نه اوان
آگاه از روی او که مال پهلای کرد

بَيْنَ شَهْوَا ۖ وَمَهْدَتْ لَهُ تَهْنِئَا ۖ ۱۳

فرزندان حاضر شونده مجلس دوست دادم او را دوست داور باز
بسته مجلس من شهنش دایه او را طاری کردی او کو خوب طاری

يَطْمَعُ أَنْ أَرْيَا ۖ كَلَّا إِنَّهُ كَأَن لَّيْتَا ۖ ۱۵

طمع میکند که زیاد دهم نه فی بر آینه اوست آیات ما
لایح که کنایه که او درون قش کوئی نهین ده به بهار آتون کا

عَيْنَا ۖ سَأَرْهَقُهُ صُعُودًا ۖ إِنَّهُ فَكَّرَ ۖ ۱۴

سیرتده تکلف خواهیم داد او را بر مشقتی و بر آینه وی تا بل
مخالفت اب اوس میسر بود او را کابری برهای اوس میسر کی

وَقَدَّرَ ۖ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۖ ثُمَّ قِيلَ ۖ ۱۸

و اندازد مقرر نمود پس گفت باد او را چگونه اندازد کرد باز در گرفت باز
باور دل من بر ایاسو مارا جایو کب اهرایا هر مارا جایو

كَيْفَ قَدَّرَ ۖ ثُمَّ نَظَرَ ۖ ثُمَّ عَبَسَ وَكَبِرَ ۖ ۲۱

چگونه اندازد کرد باز در گرفت باز در گرفت و بشارتی در چشم
کیسا اهرایا بهر نگاه کی بهر توری برهای او و نه بهر

ثُمَّ أَدْبَرَ ۖ وَاسْتَكْبَرَ ۖ فَخَالَ مِنْ قُدْرَا ۖ ۲۲

باز پشت گردانید و کبر کرد گفت نیست این قرآن کر
بهر مظهر وی او غرور کیا بهر بولا او نهین

بِهِ ۖ ۲۳

ادبی سبک پر مشتمل ہے۔ یہاں پر مذکور ہے کہ اس کا نام ہے۔
وہاں جیسا کہ مذکور ہے۔

مفسرین کا خیال ہے کہ اس کا نام ہے۔
نفسیہ اور ادبی ہے۔
اس کا نام ہے۔
اس کا نام ہے۔

سَحَرًا يُؤْتِرُهُ إِنَّ هَذَا الْقَوْلَ الْبَشَرِيَّ صَالِحُهُ
جادو کے اثر سے ان پر نقل کردہ ہے۔ یوں کہ اس میں قرآن کا کلام اور خواہم اور خواہا
جاوید ہے۔ جلا آتا اور نہیں ہے۔ کہا ہے کہ آدمی کا اس کا سکودہ اولی
سَقَرًا وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرًا لَا تُبْقِي
بدون رخ ہے۔ پھر مطلع ساختہ ہے کہ جیسے دوزخ بانی منکدار
آگ میں اور تو کیا بوجہ کیسی ہے کہ آگ نہ بانی رہے۔
وَلَا تَذَرُهُ لَوَاحِدَةً لِلْبَشَرِ عَلَيْهَا تِسْعَةٌ
دتر نہ کند سو زندہ ہے آدمیان را برویخ نمو کنند تو کہیں
نہ چھوڑے۔ نظر آتی ہے۔ پھر اس پر اس پر مقرر ہیں اولی
عَشْرًا وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا
دن خیمہ نہ کلان۔ دوزخ میں مگر
شخص اور مہینے جو رہے ہیں دوزخ پر لوگ
مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً
نہ شہکارا دن خیمہ ہم شمار ایشان را مگر
نہ شہتے ہیں اور اوتن کی جو گشتی رہے نہ ہا شہتے کو
لَا يُزَكِّيكَ قَوْمٌ إِلَّا الَّذِينَ يَتَّقُونَ الَّذِينَ أَوْتُوا
دین کا فرمان تائین کنند کہین جنکو
منکرون کہے تائین کہین جنکو
الْكِتَابَ وَيُزِدَادُ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا
کتاب دنا زیادہ شوند مسلمانان در ایمان خود دنا
کتاب اور بڑھے ایمان دار دیکو ایمان اور

۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰

المؤثر

فان كان مستحقا من شفاعته
فان كان مستحقا من شفاعته
فان كان مستحقا من شفاعته

مستغفرة

۱۵۱

ما كان مستحقا من شفاعته
ما كان مستحقا من شفاعته
ما كان مستحقا من شفاعته

ما كان مستحقا من شفاعته
ما كان مستحقا من شفاعته
ما كان مستحقا من شفاعته

ما كان مستحقا من شفاعته
ما كان مستحقا من شفاعته
ما كان مستحقا من شفاعته

ثلثة اربع

۳۸

۳۹

۵۰

۵۱

۵۲

۵۳

۵۴

۵۵

ع ۱۴

تَقْفَرُ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ ۞ فَاَلْهَمْنِي

سودیدہ ایثار شفاعت شفاعت کنندگان پس بیت ایشان از این

کام نہ آوے گی اور کو شفاعت شفاعت کرنے والوں کی شفاعت

التَّذَكُّرُ مَعْرُضِينَ ۞ كَانَهُمْ مُسْتَنْفَرُونَ

بند روئے گردان شدہ گویا ایشان خزان رسم کرده اند

سجود بی موندہ ہوئے جیسے وہ کہہ رہے ہیں بے ہمتی

فَرَّتْ مِنْ قَبْضِهِ ۞ بَلْ يَرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُم

کہ گریختہ باشند از قبضہ بلکہ میخواہد ہر شخص از ایشان

اَنْ يُّفِىَّ لَهٗ ۞ كَلَّا بَلْ لَّا يَخَافُونَ

کہ دادہ شود نامہ لا کتادہ فرنی بلکہ فی ترشد

الْآخِرَةُ ۞ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ۞ فَمِنْ شَاءَ

از آخرت ہے فی بر آئینہ قرآن نیت پس ہر کہ خواہد

ذِكْرُهُ ۞ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ

خواند آرا و یاد فی کنند سہ گان گرد و تیکہ خواستہ باشد

اللَّهُمَّ أَهْلَ التَّقْوَى وَأَهْلَ الْمَغْفِرَةِ ۞

خدا اوست سزاوارانکہ از تو بجز سہ دوست سزاوارانکہ بامر

الدردہ جس سے ڈر جائے اور وہ ہے بخشنے والے

ما الام ونبی
ما الام ونبی
ما الام ونبی

وَقُلِّى ۖ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَمِطُ ۖ وَآلُ

و روی گردان گشت با برفت بسوی اہل خاندان خود خرامان شدہ ہوا۔
اور موبہنہ موثر ایدر گیا اپنے گھر کو اکوتا خرابی

اور موندھوٹرا پہ گیا اپنے گھر کو اکوتا خرابی

لَكَ فَأُولَى ۝ ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَى ۝ أَيْحَسِبُ

بر تو پس واک بر تو بار دیگر میگویم واک بر تو پس واک تو ایامی سینا

الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ۝ أَلَمْ يَكُنْ نُطْفَةً

آدمی کہ مہل گذار شہنشاہ شود
آدمی کہ مہل گذار شہنشاہ شود

مِنْ مَنِيَّيْمَا ۝ تَمَكَّنَ عِلْقَةُ فَخْلٍ ۝

از منی که ریخته میشد در غم باز بود خون بسته پس بیا فرید خدا

سہمی ۛ جمعاً منہ ۛ الروح ۛ ذکر ۛ کلام ۛ

پس است اندام کرد پس ساخت از آن بنی و دو قسم را مرد را و زن را

اور شیک کر اوٹھایا بہر کیا تو سمین جوتا از اور ماہ

آمانیت این خدا تو انار انکه زنده کنده مردگان

کتاب شخص نہیں سکتا کہ جلاویہ مردیہ

سورة الانسان نزلت بمكة وقيل بالمدينة

غير اصابكم ربك الاية ثم الطلاق

100-443887-100

سیدی

بالا مارے نے اوقف

فناں و ص

با کثرت کفن

شش

غیر معمولی

مصحف والفقه النظيف

ایاتھا کلا تھا حرفوں کا رکوع تھا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّمْرِ

ہر آئینہ آمدہ است بر آدمی مدتی از زمان

لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا ۝ اِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ

کہ نہ بود چیزی نسبت ذکر کردہ شدہ ہر آئینہ ما آدمی را

مِنْ نُطْفَةٍ اَمْشَاجٍ نَبْتْلِيهِ فَعَجَلْنَا سَمِيعًا

از یکبارہ می در ہم آمیختہ از چند چیز خلقتش شد

بَصِيرًا ۝ اِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ اِمَّا شَاكِرًا

بینا ہر آئینہ ہدایت کردیم آدمی را بر راہ خواہ شکرگویندہ

اِمَّا كَفُورًا ۝ اِنَّا اَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا

بانا سبب ازوہ ہر آئینہ ما آمادہ ساختہ ایم بر ایسے کافران پیرا

وَاعْلَا وَسَعِيرًا ۝ اِنَّ الْاَكْبَرَارَ كَثِيرُونَ

و طو تھا و آتش افروز تھے ہر آئینہ بیکو کاران می خوشند

اور طون اور آگ و آتش آتشی آتشی آتشی آتشی

طریقہ نبی ۱۲
و می زن و خون جگر از خاک
کالی جگر از بندش ۱۲

سلسلہ

سلسلہ

ہم ص ص ع دی

ملفوظ

ملفوظی جلد اول از ان صاحب
 که از این صاحب و عبد العزیز بن
 صاحب کتاب است که از ان بن
 صاحب کتاب است که از ان بن
 صاحب کتاب است که از ان بن
 صاحب کتاب است که از ان بن
 صاحب کتاب است که از ان بن
 صاحب کتاب است که از ان بن
 صاحب کتاب است که از ان بن

۵ **مِنْ كَاسِ كَانٍ مِنْ جَاهِلِ كَافِرٍ اَعْلِيَا**
 از پیاله شراب که آئینش و آب چشمه کافور شد و اسیدم از کافور
 پیاله جلی بگونی است کافور یک چشمه است
 ۴ **يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَكِّرُونَ وَنَهَا يُخْذِرُونَ**
 که می آشامند از آن بندگان مغرب خدا روان کنند روان کردن
 جسی است این بندگان الله که جلا بکنند او سکی از ان
يُفَكِّرُونَ بِالْأَنْدَرِ وَيَخَافُونَ يَوْمَ كَانَتْ
 و فامیکنند بندگان و میترسند از روزی که
 بوری کریمت این است و در دین این است
تَشْرَبُ مُسْتَقِيمًا وَطُيُوسُ الطَّعَامِ عَلَى
 که مشقت آن فاشل است و اسید است طعام
 که از کس بگونی است و در کس است که ان
 ۸ **جِهَ مَسْكِينًا وَبَيْتًا وَاسِيًا اِنَّمَا نَطْعُكُمْ**
 احتیاج بآن فقیر را و یتیم را و زنده است را و سگوسته جز این است
 او سکی بخت بر محتاج کو و در بن باب که کو و یتیم و سگوسته است
 ۹ **لَوْ جِهَ اللَّهُ لَا نَزِدْ مِنْكُمْ جِزَاءً وَلَا شُكْرًا**
 چرا که ذات خدا فی اعظم از شما جزوی و نه شکر است
 زیرا الله کامونه چای که کونانم سیه هم جابین بلانجا این شکر کردی
 ۱ **اِنَّا خَافُ مِنْ رَبِّنا يَوْمَ مَا عِمْ سَا قَطَرِيَا**
 هر آینه می ترسیم از پروردگار خود و ترسش رو و ناهایت سخت
 هم و ترسیتیم این است که رجبی یک دن او است و سستی سستی

فَوَقَّعَ اللَّهُ شِرْكَاءَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً

ایں نگاہداشت ایشنا از خدا از سبختی آرزو آری ساینده ایشنا از تاریکی
پہر بجایا و ان کو اندیخے برائی سے اوسدن کی اور ملائی ان کو تاریکی

وَسُورَةُ ١٠٠ وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةٌ ۖ

و خوشحالی و خداداد البشارت مقابلہ صبر ایشان بوستان و
اور خوشنودی اور بدلا و یاد آن کو اسیر کہ وہ پھر سے پیغام خدا

حَرِيرٌ مُّسَكَّرٌ فِيهَا عَلَى الْأَرْيَافِ لَا يَرُونَ

جائے اور بستی نکیہ زوہ پشند انجا بر تختدار نہ بستند
دوشاک ریٹھی گئے بیٹھیں اور زمین سختوں پر نہیں دیکھتے

فِيهَا شَمْسٌ وَلَا قَمَرٌ وَلَا نَظِيرٌ ۚ وَدَانِيَةٌ

انکا کرسی کے آفتاب را ونہ سمراتند را و نذر و یک شدہ ہست
دشمن و محبوب نہ ٹھہری اور تمہیک سہنے

عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا تَذِيلًا

برای تان سایه های آن بوستان و بهار انحصار کرده و در میان سبزه ها
 و در آن پر او سگی چنانو بن او سپت کر سبزه بین او سگی چنانو

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِأَنِيَّةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْبَابٍ

روٹنگ کیلئے پھر یہ زمین اون یاسن یاسن روٹے کے اور پھر

انست قوايريرا ○ قوايريرا من فضة قدري

ہو رہے ہیں۔ شیشے کے شیشے پر روئے کی مایہ رکھا اور کھانا پکھا۔

فصل في بيان

دیرا قوادین قواد

ادھر سے
کے ساتھ

وختلفا

مجلس شورای ملی

کائنات

ما اسم کی سنی بانی
صاف بنیاد

تَقْدِيرًا ۝ وَيَسْقُونَ فِيهَا كَأْسًا كَانَتْ

اندازہ کردنی و نوشائیدہ مشروبات این را انجا جام شراب کے ہیں
اور ان کو وہاں پلائے ہوئے ہیں پیالہ

مِنْ أَجْزَائِهَا زَجْجِيلاً ۝ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلاً ۝

آئینہ پیش آن آب چشمہ زنجیل کہ چشمہ است و بہشت کہ نام ان بہادہ سلسیل
جسکی مونی سونہ ایک چشمہ ہے اور سین او کو نام کہتے ہیں سلسیل

وَيُطَوَّفُ عَلَيْكُمْ وَإِلَّا تَخْلُدُونَ إِذَا

و آمد و شد کنند بر ایشان (نوجوانان جاوید
اور پہلے ہیں ان پس رشکے سدا رہتے ہو ایک جب

رَأَيْتُمْ حَسْبَكُمْ لَوْلَا مُنْقَذًا ۝ وَإِذَا

بینی ایشان را نہد کہ ایشان مروارید اور شیشہ افشانہ و چون
نواہن کو دیکھ خیال کریے مونی بھرے اور جب

رَأَيْتُمْ تَكْرَرُ أَيْتُ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ۝

نگاہ کنی انجا یہی نعمت فراوان و پادشاہی بزرگ
تو دیکھے وہاں تو دیکھے نعمت اور سلطنت بڑی

عَلَيْكُمْ شِيَابٌ سِنَّدٌ فِي خَضِرٍ وَاسْتَبْرَقٌ

بالا ایشان ان باشد جامہا سبز از دیانہ و نیز بالا ایشان دیانہ
اور کی پوشاک اون کے کپڑی ہیں باریک ریشم کے سبز اور گلابی

وَحُلَّةٌ أَسْوَدٌ مِّنْ فَضَّةٍ وَسَقَمُ رَمَمٍ شَرَابًا

زیر پوشائیدہ شود ایشان را دستواہا از لہرہ و بنوشائید ایشان از پیر و گلابی شراب
اور اون کو پہنائے ہیں گلن روئے کے اور پلائی او کو اون کے شراب

عَلَيْكُمْ عَلِيمٌ
اف اوں مال

خضر
استبرق
غیر اون

استبرق
و استبرق
و استبرق

كُفُوًا ۖ اِنْ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ

نہایت پاک ہر آئینہ این نعمت شمار جزا و اعمال و بہت
جود کو دہو گئی یہ ہے تبار بدلا اور

سَعْيَكُمْ مَشْكُورًا ۚ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ

سعی شما قبول کردہ شدہ و ہر آئینہ ما فرود آور دیم ہر نو
کمائی تباری نیک لگی

الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۚ فَاصْبِرْ بِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا

قرآن فرود آوردنی پس شکیبائی کن بر حکم پروردگار خود
قرآن سچ اقرارنا سو تو راہ دیکہ اپنے حکم کی او

نُطْعِمُ مِنْهُمْ اَنْثًا اَوْ كُفُوًا ۚ وَاذْكُرْ اَسْمَ

فرمان ہر از مہ آرم گناہگار را نامہ سدا را و یاد کن نام
کہانہ مان اوں میں کسی گناہگار یا شکوہ اور یاد کن نام

رَبِّكَ بَكْرَةً وَّاَصِيلًا ۚ وَمِنَ الْبَيْتِ

پروردگار خود صبح و شام
سپہ رب کا صبح اور شام

فَاصْبِرْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۚ

غیر گذار بر آہ او و بیانی یاد کن او را وقت دراز از شب
جوشش او کو او را بیانی بول او کی برسی رات تک

اِنَّ هَؤُلَاءِ لَعِيسُونَ ۚ الْعَاصِيَةَ وَيَذُوقُونَ

ہ آئینہ این فریاد نیت نیت بدینا و ترک می کنند
یہ لوگ چاہے میں ستا شہید والی اور چہرہ رکھا ہا

۲۷ وَرَأَاهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ۝ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَ

پس ایشان را روز گرانوار آفریدیم ایشان را و

وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ ۝ وَإِذَا اشْتَبَاهَتْ

محکم کردیم رگ ایشان را و چون خواهیم عوض آریم قومی

مضبوط مانند ای او کی گره بندی او رجب هم چو این بدل آوین

۲۸ أَمْثَلُهُمْ ثَبِيلًا ۝ إِنْ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمِنْ

مانند ایشان بطریق بدل کردن بر آئینه این پند است پس هر

۲۹ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝ وَمَا تَشَاءُ

خواهد بگیرد بسوی پروردگار خود راه را و آنچه خواهد

۳۰ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

مگر وقتی که خواهد خدا بر آئینه خدا هست دانای با حکمت

۳۱ يَدْخُلُ مِنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالْظَّالِمِينَ

داخل میکند بر که خواهد در رحمت خود در بر استغفار

۳۲ اَعْلَانَهُمْ ۝ ذَا بَأْسًا أَلِيمًا ۝

آباد کرده است عقوبتی درد دهنده

رکمی آید او را که دگر کی مار

یثاؤون
صاحب با علف
دور

سورة المرسلات ثلث بمكة ثم سورة
اياتها كلها ثمان مائة وثمانون حرفا
بسم الله الرحمن الرحيم

والمرسلات عرفاناً فالعصفت عصفافاً
بسم بادامی فستاده شده بود پس بباد که میزدند و بپای
بسم بادامی فستاده شده بود پس بباد که میزدند و بپای
والتسرات تسراً فالفرقت فوقاً فاللقیت
بسم بادامی فستاده شده بود پس بباد که میزدند و بپای
بسم بادامی فستاده شده بود پس بباد که میزدند و بپای
ذکراً عنداً او نذراً انما توقع علفاً
بسم بادامی فستاده شده بود پس بباد که میزدند و بپای
بسم بادامی فستاده شده بود پس بباد که میزدند و بپای
لواقعة فاذا البصوم طمست واذا السماء
بسم بادامی فستاده شده بود پس بباد که میزدند و بپای
بسم بادامی فستاده شده بود پس بباد که میزدند و بپای
فرجت واذا الیمنان لست واذا الکرل
بسم بادامی فستاده شده بود پس بباد که میزدند و بپای
بسم بادامی فستاده شده بود پس بباد که میزدند و بپای
بسم بادامی فستاده شده بود پس بباد که میزدند و بپای

فالمقیت ذکر

نذراً عنداً

بسم بادامی فستاده شده بود پس بباد که میزدند و بپای
بسم بادامی فستاده شده بود پس بباد که میزدند و بپای
بسم بادامی فستاده شده بود پس بباد که میزدند و بپای
بسم بادامی فستاده شده بود پس بباد که میزدند و بپای
بسم بادامی فستاده شده بود پس بباد که میزدند و بپای
بسم بادامی فستاده شده بود پس بباد که میزدند و بپای
بسم بادامی فستاده شده بود پس بباد که میزدند و بپای
بسم بادامی فستاده شده بود پس بباد که میزدند و بپای
بسم بادامی فستاده شده بود پس بباد که میزدند و بپای
بسم بادامی فستاده شده بود پس بباد که میزدند و بپای

لا بد من احوال

الحمد لله

وَقِيَّتْ وَقِيَّتْ
ح ب ف ر ب د ح
۷۲ الحنف

ملک بنی اسرائیل کا حساب
باری باری الیہا عز و جل

۱۱ اَقْبَتْ ۞ لَا يَ يَوْمٍ اُجِلَتْ ۞ لَيَوْمِ الْفَصْلِ ۞
 ۱۲ بیجا کہین جمع کردہ تو محقق کر دو چھٹن کر دو برای کلام در مقابل روز و روزگار
 ۱۳ وعدہ ہر سیکہ کسین کی اون کو دیر ہائے اوس فیصلہ ہون کی
 ۱۴ وَمَا اَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۞ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ ۞
 ۱۵ وچ خبر دادہ کہ جیست بروز فیصلہ کردن و یک آرزو
 ۱۶ اور تو کیا بوجہا کیسا فیصلہ کا دن خدای سبب اوسدن
 ۱۷ لِّلْكَافِرِينَ ۞ اَلَمْ يَكُنْ هَٰؤُلَاءِ الْاَوَّلِينَ ۞
 ۱۸ دروغ شناسندگان را آیا بلان کر دیم سختینارا
 ۱۹ یہودیہ ہائے دالون کی ہم کہا نہیں چلے ایسے
 ۲۰ ثُمَّ نَبْتَعُهِمُ الْاٰخِرِينَ ۞ كَذٰلِكَ نَفْعَلُ
 ۲۱ بعد ازان در بے ایشان کریم پسینارا ہمچین میکنیم
 ۲۲ پھر اوس کے پیچھے پیچھے ہن و چلے ہم بھی پھر کر کے ہن
 ۲۳ اَلَمْ يَكُنْ مِنْهُمْ ۞ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ ۞ اَلَمْ
 ۲۴ ہاگہ نگاران و آرزو دروغ شناسندگان را آیا
 ۲۵ گنہگاروں سے خرابی ہے اوسدن چھوٹلا سنے دالون کی
 ۲۶ نَخْلَكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۞ فَيَجْعَلْنٰهُ فُوقَ رَاسِ
 ۲۷ نیا فریدہ اہم شہار از آب محقر پس نہادیم آں آب را و رجا
 ۲۸ ہمنے نہیں بنایا تمکو ایک بے قدرانی سے پھر کیا اوسکا کیجے
 ۲۹ مَكِيْنٍ ۞ اِلَّا قَلِيلٌ مَّعْلُوْمٌ ۞ فَقَدْ نَا فَعْمُ
 ۳۰ مضبوط ہا اندازہ معین پس اندازہ کر دیم ہم
 ۳۱ پھر اویں ایک وعدہ مقرر تک پھر ہم کر سیکے تو کیا خوب

الْقُدْرُونَ ۝ وَبَلَّغْنَاهُ يَوْمَئِذٍ الْيَمِينَ ۝

اندازہ کنند گانیم و آب آرزو دروغ ستارند گانرا
سکت و آب بین خرابی ہے اوسدن جھوٹا ہونے والی

أَلَمْ يَجْعَلِ الْأَرْضَ كَفَاتًا ۝ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ۝

آیاں خستہ ایم زمین را جمع کنندہ آدیان جمع کنند گانرا اور گانرا
ہیے نہیں ابائی زمین سمیٹنے والی جیتوں کو اور مردوں کو

وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوْاسٍ شِجَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ

و آفریدیم در زمین کوہا بلند و نوشانیدیم شما را
اور رسیے اوسمین بوجہ کوہاڑا و پے اور پلایا تمکو

مَاءً قَرَاتًا ۝ وَبَلَّغْنَاهُ يَوْمَئِذٍ الْيَمِينَ ۝

آب شیرین و آب آرزو دروغ ستارند گانرا
یانی بیٹھاپاس نہ کھانا خرابی ہے اوسدن جھوٹا ہونے والی

أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ تكَذِّبُونَ ۝ أَنْطَلِقُوا

گفتہ شود بروید بسو یک چیز کہ آرزو می نمودید گفتہ شود بروید
چلو و بکھو جو چیز تم جھوٹا ہونے والی

إِلَى الظِّلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ لَا ظِلُّهُ وَلَا

بسو سایہ صاحب ششہ شعبہ نہ سایہ سر نہ باشد و نہ
رکب چہا توین خشکی تین پہاکیں نہ گہن کی اور نہ

يَعْنِي مِنَ الْهَبِّ ۝ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرِّهَا لِقَصْرِ

نہایت کند از گرمی آتش بر آئینہ آن ش می کند تیرا مانند کونک
کام آری تیش کی رہ آگ پہنکتی ہے چنگار این جیسے محل

۲۳
۲۴

۲۵
۲۶

۲۷
۲۸

۲۹

۳۰

۳۱
۳۲

و بَلَّغْنَاهُ يَوْمَئِذٍ الْيَمِينَ ۝

جملہ
جملہ
جملہ

الذکر

میں چنانچہ کہ میں نے سیکھیں
نہیں چاہتے ہیں جس میں
کرمی آئی اس کے لیے اوصاف

۳۳
۳۴

كَانَ جَلَّتْ صُفْرًا ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ ۝

گویا آن شرارہ شتران دست سے آواز آرزو دروغ شمارند گناہ

۳۵

هَذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ۝ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ ۝

این روز روزگاہ است کہ سخن گویند و نہ دستور می آرد شود ایشانرا

۳۶
۳۷

فَيَعْتَذِرُونَ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ ۝

تا عذر تقریر نمایند وای آرزو دروغ شمارند گناہ

۳۸

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمْعُكُمْ وَالْأَوَّلِينَ ۝

این روز روز فصل گردشت جمع کردیم شمارا با پیشانیان

۳۹

فَأَنَّ كَانَكُمْ كَيْدُ الْفَكِيدُونَ ۝ وَيْلٌ ۝

پس اگر شمارا چیدست بسکالی کنند و حق من وای

۴۰
۴۱

يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ ۝ إِنَّ الْتَقِيَّتَيْنِ فِي سَبِيلِ ۝

آرزو دروغ شمارند گناہ آینه متقیان در سایہ ہا شتران

۴۲
۴۳

عَبِيدٍ ۝ وَفَوَكَهَ مِمَّا يَشْتَمُونَ ۝ كَلَّا ۝

در شتمند و در میوہ از چشمتی کہ رغبت کنند بگویم بخورید
ندون میں اور میوہ جسم کے بھی چاہا کہاؤ

ظلال

وَلَا تَشْرَبُوا هَنِيئًا مِمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ اِنَّكَ كَذَلِكِ

دو نوشید خوردن و نوشیدین گوارا البیابین میگردید بر آئینه ما بحین

ادب و سبب میباید لا اوسکا جو کریتے تھے ہم یون ہی

بِخَيْرٍ يٰۤاَحْسَنُ ۝ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَذِبِ ۝

خوبتر است ہم بگو کارانرا دیک آرزو دروغ شمارند کارانرا

دیتے ہیں بد لائیگی والون کو خرابی ہے اوسدن جھوٹا لائیگی

كُلُوا وَتَمْتَعُوا قَلِيلًا اِنَّكُمْ مَّجْرُمُونَ ۝ وَيَلْ

ای دروغ شمارندگان خورد و بہرہ بخشید اندک آئینہ شمارندگان

کھا لو اور بہرہ لو بہرہ دیتے دنون تم مقرر کردہ کار ہو خرابی ہے

يَوْمَئِذٍ لِّلْكَذِبِ ۝ وَاِذَا قِيلَ

آرزو دروغ شمارند کارانرا و چون گفتہ شود کہ

اوسدن جھوٹا لائیگی والون کی اور جب کہ

لَهُمْ اَزْكَاۤءُ الْاَيْرِ كَعُونَ ۝ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ

ایشانرا نماز گذارید نماز نمی گذارند دیک آرزو

اون کو تو نہ نہیں پڑتے خرابی ہے اوسدن

لِّلْكَذِبِ ۝ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ

دروغ شمارند کارانرا پس کہ ایم سخن بعد از قرآن

جھوٹا لائیگی والون کی اب کس بات پر اسکی بعد

يَوْمَئِذٍ

ایمان خواہند آورو
یقین لائیں سبکے

النبا

الحجر
تثنية

عَمَّ
عَمَّ

فلا تولى ما بينكم وبينهم
فلا تولى ما بينكم وبينهم
فلا تولى ما بينكم وبينهم
فلا تولى ما بينكم وبينهم
فلا تولى ما بينكم وبينهم
فلا تولى ما بينكم وبينهم
فلا تولى ما بينكم وبينهم
فلا تولى ما بينكم وبينهم
فلا تولى ما بينكم وبينهم
فلا تولى ما بينكم وبينهم

سُورَةُ النَّبَا نَزِلَتْ بِمَكَّةَ ثُمَّ وَالْثَارِغَاتِ
أَيَّانَهَا كَلَامَاتُهَا حُرُوفُهَا رُكُوعُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبَا الْعَظِيمِ

از چه چیز کافران بایکدیگر سوال میکنند از سیموال میکنند از خبری بزرگی
که بابت پوچھنے ہیں لوگ آپس میں وہ بڑی خبر ہے
الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ۚ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ

کے ایشیاں در ان خلافت دارند طرف نی فی خواہند
جس میں وہ کئے طرف ہو رہے ہیں یوں نہیں اب جان لین
ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۚ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۚ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۚ

باز سیکھیں گی بے خواہند دانست آیات خدا ایم زمین را
پہر لی یوں نہیں اب جان لین کئے نہیں نبی را زمین
مَهْلِكًا ۚ وَالْجِبَالُ أَوْتَادًا ۚ وَخَلَقْنَاهُ

زستہ و ساختہ ایم کو بہار بیخیا و آفریدیم شما را
بچونا اور بہار یخین اور کو بیا یا
أَزْوَاجًا ۚ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۚ

نزدادہ و ساختیم خواب شما را حتی
خواب و بیداری اور نہانی نیند تمہاری دین نامگی

وَجَعَلْنَا الْيَلَّ لِيَا سَاءَ ۖ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ

ایسا شیم شب را پرده و سائیم روز را
اور بنائی رات اور بنایا اور بنایا دن

مَعَاشًا ۖ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۖ

وقت طلب معیشت و بنا کر دیم بالا دشمنان سخت آسمان محکم
روزگار کو اور چنی تم کے او پر سات چنانی مضبوط

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۖ وَأَنزَلْنَا

و آفریدیم چراغی درخشندہ یعنی آفتاب و فرود آوردیم
اور بنایا ایک چراغ چمکا اور اتارا

مِنَ الْمَعْرُورَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۖ لِنُخْرِجَ بِهِ

از ابریا آب بریزان تا بر آیم بسبب آن آب
بخرنی بدیون سے پانی نکارایا کہ نکالیں اوس سے

حَبًّا وَنَبَاتًا ۖ وَجَنَّتِ الْفُفَاةُ ۖ إِنَّ يَوْمَ

دان و گیاه را و بوستانها در هم جمیدہ را بر آئینہ روز
اناج اور سبزہ اور باغ پتوں میں لپٹ رہے بیشک دن

الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ۖ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ

فصل کردن ہست وقتی حسین روئے کہ مید کہ شود در صور
نیفخہ کا ہے ایک قہر رہا بدن پہونکین زنگا

فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ۖ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ

پس یا نید گروہ گروہ کردہ شد و شکافتہ شود آسمان پس شد
پہر پٹے آوج پٹ جوت اور کھولا جاوے آسمان تو ہوجا دین

ففتح

ادح

ادح

۱۴
 ۲۰
 ابوباکر و سیدت الجبال فکانت سرابا
 دوازده درازه و روان کرده آید کوهها را پس شدند مانند سراب
 در دانه اور چلا جاوین بهار تو به جاوین ریا
 ۲۱
 ۲۲
 ان جهنم کانت مرصدا للطفین مابا
 بر آینه دوزخ بهشت انتظار کننده سرک زبست بر رخ نشا
 بیشک دوزخ بیسے ناک مین شریرون کا بهکنا
 ۲۳
 لیثین فیها احقبا لا یدوقون فیها برکا
 در آینه بد دوزخ آفات کشندگان در انجا بد روز بخشد انجا خلی را
 رشتی مین اوسمین قرون نه بکھین دهان مزا شند یک کا
 ۲۴
 ۲۵
 ولا شراب الا جیمیا وغساقا جزاء
 و نهج آشناسید بر اگر آب گرم را و زرد آب را جزا داده شد
 نه بکھین مینا کر کرم بانی کرم اوز مین بیت به لایه
 ۲۶
 وفاقا انهم کانوا لایرجون حسابا
 جزا وفاق بر آینه ایشان تو غنیمت استند حساب را
 پورا ده بهتے توقع نه رسیهتے حساب کی
 ۲۸
 و کذبوا بآیتنا کذابا و کل شیء احصینہ
 و کذب میکردند آیات را بر دوزخ و هر چیز را ضبط کردیم
 اور جهنم تلا مین ہماری آیتین محکوم کر اور هر چیز مینے کن کھین
 ۲۹
 کذابا فذوقوا فلن نزیدکم الا عذابا
 بظریز بوشن پس بخشد زیاده نخواستیم داد شمارا مگر عقوبت
 لکھن کر اب چکھو کر ہم بڑا کیتے به جاوین کی تم پر مگر مار

لیثین بالقصر
 غساقا
 بالتحقیف
 ارج کص
 ارج ف ر

کتابی که در این کتاب
در این کتاب است
در این کتاب است

در این کتاب
در این کتاب

انَّ الْمُتَّقِينَ مَفَازٌ ۝ حَدَائِقُ وَأَعْنَابٌ ۝

بر آئینه تقوا از طلب است بمانند بوستانها باشد و درختان انگور
و شکوفه و در آن که مراد نمی باشد باغ این اورا انگور

وَلَكُمْ فِيهَا نَرَارٌ ۝ وَكَاسٌ مَّا مَلَآ تَرْتِيبًا ۝

و در آن در شیشه هم نورانی باشند و پیاله شراب پر کرده باشد
اورا نوجوان خوشین را که سبب اورا پیاله جملها

لِيَجْمَعُوا فِيهَا الْقَوْمَ ۝ وَلَا يَكْذِبُ ۝

تا جمع شوند در آنجا و راستی را و نه دروغ شدن را
تا جمعین در آنجا و راستی را و نه دروغ شدن را

بِجَزَاءِ مِيزَانٍ ۝ عَطَاءٌ حِسَابًا ۝ رَبِّ

بخود داد و شد عطا نموده آمد حساب کرده شده از جای و تو را و تو را
بدان می کشد که با حساب می جورب می

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ ۝

آسمانها و زمین و آنچه مابین اینهاست خدا رحمت
آسمانها و زمین و آنچه مابین اینهاست خدا رحمت

لَا يَمْلِكُ كُفْرُ مِنْهُ خُطْبًا ۝ يَوْمَ

نمی تواند از کفر و بی تقی گفتن
قدرت نهی که کفری او را می باشد که

يَقُومُ السُّورُ وَالْمَلَكُ صَفًّا ۝

پایه ایستاده و در آنجا نام و شمار از فرشتگان نیز صف
که ایستاده و در آنجا نام و شمار از فرشتگان نیز صف

۳۱
۳۲

۳۳
۳۴

۳۵

۳۶

۳۷

کتاب
تجنیف الدال

در این
اصح این

الرحمن
اصح این

در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب

در این کتاب
در این کتاب

الذین

مکہ پہنچ کر اس کے منہ پر
دست باندھ کر کہا کہ
اس کا نام اسی ہے جس کا
نام ہے

قریباً تب
ایسی ہی دیکھی

یہ ہے نئی ہی رہنمادی نہ
بنا کہ اس حساب عذاب میں
گناہ ہوتا ہے

يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مِنْ أَذْنٍ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ

تھیں بگو نہ سوا ان کے کلمہ کی سوری اور ہاں اور اذکار

صَوَابًا ۝ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ

صحیح دین ہے اور اس کے حق میں ہے کہ جو چاہے

إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَآءُ ۝ إِنَّا أَنْذَرْنَاهُ كَمَا بَآءُ

تو کہ پروردگار خود ہی ہے پر آئینہ مازسا نیدیم شمار از غنوت

قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَا

نزدیک کی جہدہ راوند گریہ بید آدمی اپنے پیشتر فرستادہ خود

وَيَقُولُ الْكَافِرُ لَيْتَنِي كُنْتُ

وگو کہ کافر کی کاش اگر میں خال بود رہے

سُورَةُ النَّازِعَاتِ نَزَلَتْ بِمَكَّةَ ثُمَّ انْقَطَعَتْ

ایاتہا ۴۹ ۵۰ حروفہا و رکوعا تھا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۲۰

154

دوب کر ایک سلطان کی جان اوبن سے
کسیٹ کر نکالیں اوسکی رگن بن
ایک فریستہ کھڑی جان
میں بی بی بیکارہ و دیگر اور
میں بی بی بیکارہ

اگر کسی کو یہ معلوم ہو کہ وہ کسی اور کو دیکھ رہا ہے تو اس کو یہ معلوم ہونا چاہیے کہ وہ کسی اور کو دیکھ رہا ہے۔

وَالزَّرْعُ غَرْقًا ۝ وَالنَّشِيطُ لَشِيطًا ۝

قسم ہے اے ہمدردی والا لون کی خوب کر اور بند چوڑا اور والوں کی کہوں کہ

وَالسَّحَابِ سِيمًا ۖ فَالْسَّيْفُ سَيْفًا ۖ

اور پیر والوں کی چیریت پر اسے بڑھتے دوڑ کر

والمدينتان امران يوم ترجعتا لراحمه
 پس قسم بامانت و بجان که در سینه هر یک از این دو تن بود و در کینه و بغض
 نه کام این دو تن که است و در حدی که در کینه و بغض

تَتَّبِعُوا الرِّادَةَ ۖ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ

[illegible]

و ايجده ابراهیم هاشمی یقوله
زبان شند برود و انجماع خود را بگوید شمس و سید

عَاثِلًا لَمْ يَدُودُونَ فِي الْكَافِرَةِ إِذَا كَانَا

کتابم بہر آدین گئے اور بے یار مانو
آیا بازار و اندہ شوم بخت خشنین
آیا چون نوم
کے جسب تو یکین ہم

عِظَا شَجَرَةً ۖ قَالَا تِلْكَ اِذَا كُنَّا خَمْسًا

استخوانها بوسیدہ باز نہ تویم گفتند آن جمع انگاه شروع زبان
پڑیان کہو کہری بوسیکہ تو تو ہمہ پیر آنا تو تا سیہ

10

100

دوڑتے ہیں کہ کون سے
جگہ ایک ذریعہ ہے

بوی این یک یک تر است
 یک یک یک یک یک در جزاده
 یک یک یک یک یک در جزاده

ان بیرون کی تہذیب و تمدن کا مطالعہ کرنا ہر انسان کا فرائض ہے۔

کونستانتینوپل کے
میں سے زمین کو

اَنَا اِذَا
اَنَا اِذَا
اَنَا اِذَا

[illegible]

100

صل آخرت میں بی عذاب ہوگا
اور دنیا میں بی عذاب پانچویں

فَقَالَ أَنَارَ بَلْغَمًا أَعْلَىٰ ۖ فَآخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ

میں گفت میں پروردگار نے بلیغ نام پس گشتار کر دیا اور آخذا عذاب
کہ کہا میں ہوں رب تمہارا ہے اور پرہیز پکڑا اور سکو اللہ نے

الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

آخرت و دنیا کے برآئینہ دین خبر
پہلے کے اور پہلے کے و بیک اس میں

لَعِبْنٌ مِّنْ جُحُشٍ ۚ ؕ أَنْتُمْ آتُمْ خَلْقًا

نیک و شستہ ہر کہ تیرے آیت نام حکم فرماید در آفرینش
سو کہ جہنم کے جگہ پر ہے کہ نام مستعمل ہو گیا

أَمْرَ السَّمَاءِ بِذُنُوبِهِمْ سَمِعْنَا أَمْرًا

آسمان خدا کا کہ ان سارا بندہ ساخت و فاع اور
یا آسمان اور سننے وہ بنایا اور پکی کی و کی ہر اور کو صاف کیا

وَأَعْطَيْنَا لِكُلِّهَا وَآخِرُ جُحُشٍ ۚ ؕ

دنا یک کر دین اور در بطور آور و دشمنی پروردگار
اور اندھیری کی رات اور کی اور کہول نکال اور کی دین اور

الْأَرْضِ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحْيًا ۚ ؕ

زمین را بعد از آفریدن آسمان ہموار کر دے بر آورد از زمین
زمین کو اس پیچھے صاف پچھایا نکالا اور سہ

مَاءَ هَا وَ مَرْعَهَا ۚ ؕ وَأَيُّ جِبَالٍ أَرْضَهَا

اب اور در جو آگاہ اور کو پہا را اسد و رود
اور کاپانی اور جارا اور ہار و ن کو پچھ کر کاف

وَأَيُّ جِبَالٍ أَرْضَهَا ۚ ؕ وَأَيُّ جِبَالٍ أَرْضَهَا

وَأَيُّ جِبَالٍ أَرْضَهَا ۚ ؕ وَأَيُّ جِبَالٍ أَرْضَهَا

وَأَيُّ جِبَالٍ أَرْضَهَا ۚ ؕ وَأَيُّ جِبَالٍ أَرْضَهَا

۲۴

۲۵

۲۶

۲۷

۲۸

۲۹

۳۰

۳۱

۳۲

دَحْيًا
ہموار
فرا کردن

وَأَيُّ جِبَالٍ أَرْضَهَا ۚ ؕ وَأَيُّ جِبَالٍ أَرْضَهَا

وَأَيُّ جِبَالٍ أَرْضَهَا ۚ ؕ وَأَيُّ جِبَالٍ أَرْضَهَا

ff

از بر این کیفیت شما و چهار پایان شما و دقیقگی بیاید قیامت
کام چنانچه که میسر است و در هر یک چه با یون که هر جیب آن که در هر یک

۲۴

روزی که یاد کند آدمی آنچه عمل کرده

جسپن پار کرسیہ آر می جو کنا یا

444

و ظاہر کردہ شود و درینج بر آتی بر سر و درینج خاوندان و ابواب و بختی و با سبک و حد
 اورینکال رکھی و درینج جو چاہا دستے سوزننے شرات کی ہے

۲۷۸

دیگر گزیده چند زندگانی این جهانی را پس هرگز نه در دنیا است
او بهتر بجهان دنیا کا چنان سو در دنیا می باشد

100

دانا کی ترسیدہ ہانڈ از ایتھان محصور و دکان
اور جو کوئی ڈرا اپنے برائے کہڑے ہوئے تیار

20

و باز داشته باشند نفس را از شهوت
رونگا جی کو چا و سیت

M

حکام و دمی پر سند ترا از قیامت کی باشد
چنانا بخشے یو چیتے ہن وہ گہر می کب ہے

مستجاب

۱۴۰
ادبی تک به پنجایست
خبرین ۱۲ ص

مُسْتَجَابٌ فِيمَا أَنْتَ مِنْ ذِكْرِنَا ۝ اِلَى رَبِّكَ
 تحقق آن در چه منزلی تو از علم آن بسوی پروردگارت
 هر اوست که تو کس بات می آید او سبک و سبک است
 مُسْتَجَابٌ اِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مِّنْ بَعْثِنَا ۝
 تنها در علم آن جز این نیست که تو رساننده کسی را که برسد از
 بهی او کی او تو تو در سبک او سبک و سبک است
 كَانَهُمْ يَوْمَ يَرْوُفُهُمْ اَلْمُتَوَكِّلِينَ ۝
 روزی که بر سر ایشان را پناهی که ایشان نگه کرده بودند و تکیه کردند
 بر آن گویی که بسند و یکه بین گویی که در بین آن گویی که
 اَوْفَىٰ ۝
 ایا کوقت نمی که پیش از ایشان بود
 سَوْءَ عَسَىٰ لَكَ لَئِيْلَةٌ اَقْدَامًا تَمَّ كَلَامُهَا ۝
 حُرُوفُهَا وَمِنْ هُنَا اِلَىٰ اٰخِرِهَا ۝
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
 عَسَىٰ وَتَوَلَّىٰ ۝ اَنْجَاءُ ۝
 روی ترش کن و اعراف تو در سبب آنکه باید بشیر را بیا
 نوری پنداری او زنده نور است که آید او سبک است

۲۲
۲۱۲

۲۲
۲۵

۲۴
ع

مُنْذِرٌ
 و سبب شتاب نیست
 قیامت او وقت معلوم بود که است
 شتاب ای ایچ من بر کس نیست

و سبب شتاب نیست
 قیامت او وقت معلوم بود که است
 شتاب ای ایچ من بر کس نیست

و سبب شتاب نیست
 قیامت او وقت معلوم بود که است
 شتاب ای ایچ من بر کس نیست

فَتَنْفَعُهُ
غیر

تَصَدَّقْ
اداد

عَنْهُ تَكْفِي
کاف

وَلَا وَهْ دُرَّتَا هِیَ السَّیِّئَاتُ
یَا سَیِّئَاتُ کَیْ نَزَرِی مَلَقَاتِ یَا سَیِّئَاتُ
۱۳ ص

يُدْرِيكَ لَعَلَّه يَرْكَبُ ۝ اَوْ يَدْرِيكَ فَتَنْفَعُهُ ۝
خبردار کرد ترا شاید رُکب یاک بشند ایانده می شنند پس نفع میدهد
خبر هست شاید که ده شنوزا با سوچا تو کام آنا اوست
الذِّكْرَى ۝ اَمَّا مَنِ اسْتَعْنَى ۝ فَاَنْتَ
آن بند شنیدن اما کسیکه تو را کمک است پس تو
سجده ده جو پر و این کرنا سو تو
لَهُ تَصَدَّقْ ۝ وَمَا عَلَيْكَ الْاَلَيْنَ ۝
بستو او اقبال کنی رزبان نیست بر تو در آنکه پاک نشود
او کی نکر من نهی اور بجهت پر گناه نهی که ده نهی ستور
وَاَمَّا مَنِ جَاءَكَ لِيَسْعَى ۝ وَهُوَ يَحْشَى ۝
و اما کسیکه بیا پیش تو ستابان از خدا خود ترسان
اورده جو ایا ترسایت باس در و روتا اورده درتا
فَاَنْتَ عَنْهُ تَكْفِي ۝ كَلَّا اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۝
پس تو از وی غفلت مکنی نانی بر این آیات قرآن است
سو تو او را سبب تغافل کرنا بویون بین به بهموتی بایستی
فَمَنْ شَاءَ ذَكِّنْ ۝ فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ ۝
پس هر که خواهد یاد کند قرآن را بر این آیات قرآن است در تبارگی
به جو کوئی چاه اسکو برده کوی بای او بکی در فون من
مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۝ يَا أَيُّهَا سَفِي ۝
بلند قدر پاک کرده شده بدست نویسنده آن
او بخی و هر می ستیری با تون من کلمه واکون

عین

۲۸
۲۹
۳۰

قَضَاءُ وَزَيْتُونَا وَنَحْلًا ۝ وَحَلَبٌ عَلَيْهِ ۝

وسیت را وزیتون را ودرخت خربار و باغدار که درختان بسیار
ترکاری اور زیتون اور کھجور اور باغ گہن کے

۳۱
۳۲

وَفُكَّةٌ ۝ وَآبَا ۝ مَتَعَالِكُمْ ۝ وَلَا تَعْلَمُ ۝ فَاذَا

دیسوہ را وعلف دواب را برا کشف تماشایا بان شمایں تنگہ
اور سیوہ اور دواب کا کہ چلائے کو تمہارا اور تمہارے چاروں کا جب

۳۳

جَاءَتْ لَصَاحَةٌ ۝ يَوْمَ يَقُومُ الْمُسَاءِرُونَ

بیاد اور سخت روزیکہ اگر بڑو مرد از
آپے رہ غل بدن بہا کے مرد

۳۴
۳۵

أَخِيهِ ۝ وَأُمِّهِ وَأَبْنَيْهِ ۝ وَصَاحِبَتِهِ

برادر خود و از مادر خود و از پدر خود و از زن خود
اپنے بھائی اور بھائیوں اور اپنی سانبہ والی کے

۳۶
۳۷

وَبَنِيهِ ۝ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ

و از فرزند ان خود ہر مرد پر از ایشان آرزو و تقاضا
اور بیٹوں کے ہر مرد کو اس دن ایک فکر لگا ہوا

۳۸
۳۹

لَهُ ۝ وَجْهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفَرٌ ۝ ضَاحِكَةٌ

اگر کفایت پکڑے ہوا ہو روئے انور و روشن ہونے لگا
جو اس کو ہر پہلو سے ہونہ اور ہنسنے لگا

۴۰
۴۱

مُتَبَسِّمَةٌ ۝ وَوَجْهٌ يَوْمَئِذٍ عَاظِمَةٌ

و شادمان ہونے لگا و یکبارہ روئے ان پر
نوشیہاں کر دینے اور سیکے ہوئے ہوئے

تذکرہ

تَرْفَعُهَا قَتَرٌ ۝ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ۝

غالب آید بروکاری کی انجاء آیت تہ کا زمانہ کاران
پہلی آتی ہے اور یہاں وہ رک دیں جو سکھیں
سورۃ کورت نزلت بمکہ ثم الا علی

۱۱۶

ایاتھا ۲۹ وکلماتھا ۱۰۴ وحروکھا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝ وَإِذَا النُّجُومُ انْهَارَتْ ۝

وَتَبَيَّنَتِ الْآفَاقُ ۝ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۝

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۝ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۝

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۝ وَإِذَا النُّفُوسُ شُعِّرَتْ ۝

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝ وَأِذَا النُّفُوسُ شُعِّرَتْ ۝

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝ وَأِذَا النُّفُوسُ شُعِّرَتْ ۝

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝ وَأِذَا النُّفُوسُ شُعِّرَتْ ۝

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝ وَأِذَا النُّفُوسُ شُعِّرَتْ ۝

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝ وَأِذَا النُّفُوسُ شُعِّرَتْ ۝

۱

۳

۵

۷

تذکرہ
بسم اللہ الرحمن الرحیم
ایاتھا ۲۹ وکلماتھا ۱۰۴ وحروکھا
سورۃ کورت نزلت بمکہ ثم الا علی

تذکرہ

الْمَلَأَتْهُمُ اللَّهُ
مِنْ رَحْمَتِهِ
وَالْجَنَّةُ لَا تَمْلَأُ

الْمَلَأَتْهُمُ اللَّهُ
مِنْ رَحْمَتِهِ
وَالْجَنَّةُ لَا تَمْلَأُ

وَالْجَنَّةُ لَا تَمْلَأُ
مِنْ رَحْمَتِهِ
وَالْجَنَّةُ لَا تَمْلَأُ

وَالْجَنَّةُ لَا تَمْلَأُ
مِنْ رَحْمَتِهِ
وَالْجَنَّةُ لَا تَمْلَأُ

وَالْجَنَّةُ لَا تَمْلَأُ
مِنْ رَحْمَتِهِ
وَالْجَنَّةُ لَا تَمْلَأُ

۷ رُوحَتْ ۝ وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ۝
 جمع کرده شود و وقتیکه دختر بر آئینه در گور کرده بودند پرسیده شود
 ۸ بای ذَنْبٍ قُلْتُ ۝ وَإِذَا الصُّفُوفُ نُشِرَتْ ۝
 بگویم گناه گشته شد و وقتیکه نامه های اعمال را کشوده شود
 ۹ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝ وَإِذَا الْجِبَالُ
 و وقتیکه آسمان را پاره کنند شود و وقتیکه درخت را
 ۱۰ سُعُرَتْ ۝ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُنْفِثَتْ ۝
 برافروخته شود و وقتیکه بهشت را از رویک ساخته شود بداند
 ۱۱ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرْتُ ۝ فَلَا أَقْسَمُ بِالْخَنسِ ۝
 نفس من چه حاضر ساخته است قسم میخورم بستاره بار بار گرفته
 ۱۲ الْجَوَارِ الْكُنْشِ ۝ وَالْيَلِيلُ إِذَا عَسْعَسَتْ ۝
 سیربانده غالب شونده و در قسم شب چون باز گردد
 ۱۳ وَالصُّبُرُ إِذَا انْتَفَسَتْ ۝ إِنَّهُ الْكَاوِلُ ۝
 و قسم بصبح کی جب دم ببرد بر آئینه قرآن کشیده شد
 ۱۴

وَالْجَنَّةُ لَا تَمْلَأُ
مِنْ رَحْمَتِهِ
وَالْجَنَّةُ لَا تَمْلَأُ

فلان ہرگز کی صفت ہے

کَرِيمٌ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٌ

مگر اسقدر صاحب توانائی با قوتار نزدیک خداوند عرش
عزت و ابلی کا قوت رکھتا تھا کہ ملک پاس در برابر

مُطَاعٍ ثَمَّ آمِينَ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِخِفَاءٍ

فرمان بردار کے گرد ہندہ در ملکوت سمان شہنائی نیست این بار شما دیوانہ
سب کا مازبان کا سب سے فدا و رہا رفیق بی کچھ نہیں بوانہ

وَلَقَدْ آهَ يَا لَافِئِ الْمُبِينِ وَمَا هُوَ

ہر آیتہ بار شما دیدہ بود آن فرشتہ را کہ از ظاہر سمان و نیست بار شما
اور اسے دیکھا ہے او کو پہلے کتا رہے آسمان اور یہ

عَلِ الْغَيْبِ بَصِيرِينَ وَمَا هُوَ

بر علم پنهان بخیل کنندہ و نیست قرار اسرار
غیب کی بات نہیں بخیل اور یہ کہ

شَيْطَانٌ خَلِيمٌ فَإِنْ تَدْهَبُونَ

شیطان رازہ شدہ پس کا سیر ہے
کس شیطان مردود کا پر ہم کہ جاتے جاتے

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ لِكَيْ تَتَذَكَّرُوا

نہست قرآن مگر تذکرہ عالماء کے لئے کہ تیرے کو یاد آئے
جہان کے لئے کہ تیرے کو یاد آئے

وَمَا تَشَاءُونَ

وہی خواہیے
یہ ہا چاہے اور تم جیہی چاہو

۱۹

۲۱

۲۳

۲۵

۲۷

۲۹

۳۱

بظن
دخ
و ط ر

انفطرت

۲۹
ع
بع

اَلَا اِنْ شَاءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِيْنَ ۝
 مگر تو تیکہ بخواب خدا پروردگار عالمها
 کہ بیا ہے اللہ جہان کا صاحب
 سَوَّانِفَطْرَتِ ثَلَاثِ بَمَكَةٍ ثَمَّ اَنْشَقَّتْ قِيْلُ سَوَّالِ رُومِ
 اِیَاتِهَا وَكَلِمَاتِهَا وَحُرُوفِهَا ۳۲۷
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

اِذَا السَّمَاءُ اِنْفَطَرَتْ ۝ وَاِذَا الْكَوْكَبُ
 و تھیکہ آسمان ٹھکانہ شود
 جب آسمان چسداویکے
 اِنْشَقَّتْ ۝ وَاِذَا الْبُحَارُ اُفْجَتْ ۝ وَاِذَا
 از ستم ہر بزد و تھیکہ دریا ماروان کردہ شود و تھیکہ
 چھڑ پڑیں اور جب دریا بھٹ پڑیں و اور جب
 الْقُبُورُ بُعِثَتْ ۝ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قُلَتْ
 گور ہلا کا کھنڈہ شود بداند ہر نفس اپنے پیش فرستادہ
 تیرن ادھائی جاوین جان یو کے بن جو ہے ہجرا
 وَاِذَا حُشِرَ ۝ يٰ اَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَا عَمِلْتَ
 و اچھ نہیں کہ آشتہ بود آدھے چیز فریف
 اور بچھ چھوڑا اے آدمی کا ہی سے بھکا

وفا
 ہندو کا پانی زمین پر
 زور کر کے ۱۲ صوا

بسم الله الرحمن الرحيم

بَرِّكَ الْكَرِيمِ الَّذِي خَلَقَكَ

بروردگار بزرگوار تو
آن خداوندی که بیافرید ترا

فَسَوِّكْ فَعْدَكَ فِي آيَةِ صَوْنِ مَا شَاءَ

پس درست اندام کرد ترا پس معند آنست کرد ترا در هر صورتیکه خواست
بهر بگویند که هر بگویند برابر که یافتن صورت من چایا بگو

رَكْبِكَ كَلَّا بَلْ تَكْنِيُونَ بِالْأَيْنِ

ترکب داد ترا فی فی بلکه دروغ می شود و خوار اعمال را
جوڑ دیا کوئی نہیں پرتم جھوٹ جاسیتے ہوا انسان ہوتا

وَأَنْ عَلَيْكُمْ كَفْظِينَ

وہر آئینہ برشتا گماشتہ شدہ اند بھگوان
اور تم پر نگہبان مقرر ہیں

كَتَبِينَ ۚ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۚ إِنَّ

نویسندگان میدانند آنچه میکنید
لکھنے والے جانتے ہو جو کرتے ہو

الْأَبْرَارَ كَفْ نَعِيمٍ ۚ وَإِنَّ الْفُجَّارَ كَفْ

بھگوان ان در نعمت باشند
نیکوکاران کو نعمت بخشا

بِجَهَنَّمَ ۚ أَلَيْسَ بِالْأَيْنِ ۚ وَمَا هُمْ

بجہنم کے لئے کیا
بہشت میں نہ ہوں کیا

فَعْدَكَ

انج ک
انج

ہاں ہیک کیا بدن من برابر
کیا خلقت من ۱۲ ص
پیکر بدن ۱

4

6

4

10

11

12

13

12

15

الطائفین

عَنْهَا بَعَائِثِينَ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ

از اینجا غائب شده هر چه چیز مطلع ساخت ترا از آن روزی که

الدِّينِ ۝ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝

خدا باز میگویم هر چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست روز جزا

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۝ وَالَّذِينَ هُمْ

روزیست که نتواند هیچکس بر آن هیچکس هیچ فائده رساند و آن روز خدا

سَوَاطِفِغِينَ نَزَلَتْ بِالْمَدِينَةِ وَقِيلَ انْخَرُوا

نزلت بر آنکه تم الفاتحه او البقره یا انما کلامها و حرفها

وَيَلِّ لِلطَّافِقِينَ ۝ الدِّينِ إِذَا كَالُوا عُلَا

و آن حق مردم گاهند گاهرا آنکه چون بر آخور بر پیانند بر

الدِّينِ إِذَا كَالُوا عُلَا ۝

از آن روزی که تمام کردند و چون خواهند که پیوده باشند

۱۶

۱۷

۱۸

ع

یوم
دع
رو دین

عم

اَوْ زَوْجًا مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ ۝ الْاَيْظَنَ اُولَئِكَ
 یا سنجیده بدیند ایشان از زمان رسانند آیا نمیدانند انجم
 یا زل زین تو کجاست کردن کجا خال نهین رکبت ده لوگ
 انهم مبعوثون ۝ لیوم عظیم ۝ یوم
 که ایشان را بفرستند خواهند شد در روز بزرگ روزی که
 که او نکو او بفرستد یک بزرگ بین جسدها
 یَوْمَ النَّاسِ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ کَلَّا اِنَّ
 ایستاده شوند مردمان پیش بر درگاه عالمها دعا که برآیند
 که بفرستد روز راه و بفرستد جهان بفرستد کوی
 کِتَابَ الْفَخَارِ كَفَىٰ سَجِينٌ ۝ وَمَا اَدْرَاكَ
 نامه اعمال گنا بکاران را اصل شود در سجین و بفرستد
 که بفرستد روز که بفرستد خانه بین او بفرستد
 مَا سَجِينٌ ۝ کِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝ وِیْلٌ یَّوْمَ الْمُنَادِ
 که بفرستد سجین کتابت نوشته شده او را بفرستد
 که بفرستد سجین کتابت نوشته شده او را بفرستد
 لِّلَّذِیۡنَ یُکَذِّبُوْنَ ۝ الَّذِیۡنَ یُکَذِّبُوْنَ
 در روز نشانی که بفرستد سجین کتابت نوشته شده او را بفرستد
 یَوْمَ الْمُنَادِ ۝ وِیْلٌ یَّوْمَ الْمُنَادِ ۝ وِیْلٌ یَّوْمَ الْمُنَادِ
 روز نشانی که بفرستد سجین کتابت نوشته شده او را بفرستد
 انشاء الله و او سکون جویند تا و بفرستد سجین کتابت نوشته شده او را بفرستد

۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱

در روز نشانی که بفرستد سجین کتابت نوشته شده او را بفرستد
 یَوْمَ الْمُنَادِ ۝ وِیْلٌ یَّوْمَ الْمُنَادِ ۝ وِیْلٌ یَّوْمَ الْمُنَادِ

المطهرین

ران
بالا
صوفی
کے نام سے

۱۲ **اَتَيْمٌ ۙ اِذَا شَتَّىٰ عَلَيْكَ اٰیٰتُنَا قَالِ اسْتَغْفِرُ**
 گناہگار چون خواندہ شود بر روی آیات ما گوید ان نماز
 گناہگار ہے جب ستا ہے اور کو ہماری آیتیں ہے تطہیر ہے

۱۳ **اَلَا وَلٰیۡنٌ ۙ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلٰی قُلُوْبِهِمْ**
 پیشانیان است فی فی بکلمہ رنگہ سے است بر دل اینان
 پہلوں کی کوئی نہیں پر رنگ ہو گیا ان کے دلوں پر

۱۴ **مَا كَانُوْا اٰیْکِسِبُوْنَ ۙ كَلَّا اِنَّهُمْ عَزَّوْا فِیْہِمْ**
 انہی میکروند نے فی ہر آئینہ نشان از دیدار و بگاڑ
 رہ جو کچھ کہانے سے کوئی نہیں وہ اپنے رب سے

۱۵ **یَوْمَیْۤئِذٍ لَّحُجُوْبُوْنَ ۙ تَوْرٰتُہُمْ وَاَنْۢبِیَآءُہُمْ اَلۡحٰجِمِۡۢمُ**
 آئندہ روز محجوب ہونے ہمارے آئینہ ان در آئینہ ہر چیز
 اردن روسیہ جہاں کے یہ تھوڑے ستھنے و آئینہ ہر چیز

۱۶ **تَقٰیۡلَ ہٰذَا الَّذِیْ کُنْتُمْ یَہْتَدٰیۡہِۢمُ ۙ**
 ایگنہ شود ایشا ان سب انہی تھا آرا ہر دفعی ہرگز
 کہے گا یہ ہے جو کہ تھوڑے ستھنے و آئینہ ہر چیز

۱۷ **کَلَّا اِنَّ کِتٰبَہٗۤنَا اَرۡکَفٰی عَلَیۡہِمْ ۙ**
 حق پر آئینہ نامہ اعمال نیکو کاران و اعلیٰ خود در عین
 کوئی نہیں کہا نیکون کا ہے اور پر دالان میں

۱۸ **وَمَا اَدۡرٰکَ مَا عَلَیۡہِمْ ۙ**
 وہ چیز مطلع ساخت ترا کہ چیست علیہم کہانی است خوشی
 اور نیکو کیا خبر ہے کیا ہیں اور وہ

10/10/10

يَشْهَدُ الْمُقَرَّبُونَ ۚ إِنَّ الْأَوَّلَ وَالْآخِرَ

که حاضر نشوید نزدیک این نزدیک کردگان خدا را آینه نیکو کاران در
او سکو و سبکته این فرشته بزرگوار و آینه نیکو کاران

نُفِيهِ عَلَى الْأَنْبَاءِ يُنْظَرُونَ (تَعْرِفُ

نعمت باشد برکتها نشسته نظر میکند بر جبار نشانی
آرام بین تخون بر بسته دگر گشته یحسانے تو

وَجُوهِهِمْ نُصْرَةُ النُّعْمَةِ ۝ لَسَوْفَ

وہ جس کے اہل خانہ کی نفعت
 (اور) جو نہ پرستار کی آبرام کی

نوشانیہ ہ شود و التناہرا
 (اور) کو ملائی جائے

من حق مكتبة جنته ملك و...

ان شراپ خالص سترہ بجا موم ہوا و شک باشد بہین
شراپ نہیں و ہر کسی کو ہر جہت سے شک دار

ذَلِكَ فَلْتَفِا فِ الْمُنْتَفِسِينَ ۚ وَفِيهِ

اوس پر چاہئے وہ کہتے ہیں کہ اوس کا قول اور اس کے ہوتے ہوئے

عن أبيه عن جده

و در این کتاب که در این کتابخانه است

12/10/1999

١٠

1900

YI

41

44

4

4

12

14

2

نصرت نصرة

2.4

۹۱۰

—

المطهرین

فکھین
فرع وک باکلف

یُضْحَكُونَ ۝ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ ۝
 میخندند ۝ و چون بگذشتند مسلمانان با یکدیگر چشم نمیزدند
 و میخندیدند ۝ و اگر چه بودند آن یاسر پس من استن کرستی
 وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۝
 و چون باز میگشتند بایل خانه خود باز میگشتند شادمان شده
 و اگر چه برگشته بودند آن یاسر پس من استن کرستی
 وَلَا ذَارَ أَوْهُمْ ۚ قَالَ أُولَٰئِكَ هُمُ اللَّعَالُونَ ۝
 و چون میدیدند مسلمانان از میگفتند بر آینه ایشان گرامت
 و اگر چه بودند آن یاسر پس من استن کرستی
 وَمَا أَرْسَلُوا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ۝ فَالْيَوْمَ
 و نگاهانان شده نشد و بودند بر سر مسلمانان پس امروز
 و اگر چه بودند آن یاسر پس من استن کرستی
 الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ آلِ كُفَرٍ يُضْحَكُونَ ۝
 مسلمانان با کافران میخندند
 عَلٰی أَعْيُنِكُمْ يَتَنَظَّرُونَ ۝ هَلْ تُؤْتُونَ الْكُفَرَ
 و اگر چه بودند آن یاسر پس من استن کرستی
 هَلْ تُؤْتُونَ الْكُفَرَ ۝
 و اگر چه بودند آن یاسر پس من استن کرستی
 هَلْ تُؤْتُونَ الْكُفَرَ ۝

سوره انفطار

سورة انفطرت نزلت بمكة ثم الشروع
ايتهيا وكلما نطقا وحروفها
بسم الله الرحمن الرحيم

اِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۝ وَاذِنتُ لِرَبِّهَا
وَقَبْلِكَ آسمان بشکافت وگوشش کند فرمان پروردگار خود
بب آسمان بهشت جاوید و روشن بلی حکم آید برب کا او
حَقَّتْ لَهَا الْاَرْضُ مَلَّتْ ۝ وَاَلْقَيْتُ مَا
آسمان سزاوار گوش کردن و دینک زمین کشیده شود و بترابد این
ای لای آسمان و در حب زمین بهلای جاوید و در حال و آید برب
فِيهَا وَتَخْلُكُ ۝ وَاذِنتُ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ لَهَا
در آن بهشت و جاوید گوشش کند فرمان پروردگار خود و در حال
از زمین آید و در حال به جاوید و روشن بلی حکم آید برب کا او
يَا أَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلَىٰ رَبِّكَ كَمَا
ای آدمی تجو بچناست به برب یک مشت به زمین برب
فَلَقِيَهُ ۝ فَاَمَّا مَنْ اَوْتِيَ كِتَابًا بِيَمِينِهِ ۝
پس ملاقات خواهی کرد به برب و او را بهشت و او را ملاقات
پس از آنست که ملاکها او را برب بانه

۲

۵

۴

فان شئت آسمان
فوقین آسمان
و در زمین آسمان
و در زمین آسمان
و در زمین آسمان

الشفق

فَسَوْفَ يُحَاسِبُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَيُنْقَلِبُ
 پس با حساب کرده خود حساب آسان و باز گرد
 تو اوس به حساب یکنایه آسان حساب او پر کرد
 ۹ اِلَىٰ اَهْلِهِ مَرْجِعًا ۝ وَاَمَّا مَنْ اَوْفَىٰ
 پس اهل خانه خود شماران شده و اما هر که داده شده
 ۱۰ كِتَابَهُ وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ ۝ فَسَوْفَ يَدْعُوهُ
 اورا نذر اعمال او پس پیش پس خواهم یاد کرد
 او سکا کلمه متشبهه که هیچ سووہ بکار یک
 ۱۱ شَوْرًا ۝ وَيُصِلُ اَسْعَدًا ۝ اِنَّهٗ كَانَ يَفِيْ
 بل که را و خراب و در آن روز رخ بر آینه او بود بنیاد
 ۱۲ اَهْلًا ۝ مَسْرُورًا ۝ اِنَّهٗ ظَنَّ اَنْ لَّنْ يَّجْعَلَ
 او را خود شماران بر آینه وی گمان کرده بود که جوع کند
 ۱۳ بَلْ لَّازِلًا ۝ كَانَ يَدْعُو اِلٰهًا ۝ فَلَا اَقْسَمُ
 اگر چه جوع کردن متحقق است بر آینه او کار او و احوال او بنیاد پس سوگند بخور
 ۱۴ اَلشَّفَقِ ۝ وَالْكَوْثَرِ ۝ وَالْاَنْجَارِ ۝ وَالْقَمَرِ ۝
 کیون بنین او سکا رب او کوثر و کهنه نهارت شمس که تا چون
 ۱۵ شَمْسٍ ۝ وَرَبِّ السَّامِ ۝ اِنَّهٗ كَانَ يَدْعُو اِلٰهًا ۝ فَلَا اَقْسَمُ
 شمس که تا به آسمان دل شب و شمس خورشید و آینه بنیاد بر آینه او کرده و شمس
 ۱۶ شَامٍ ۝ اِنَّهٗ كَانَ يَدْعُو اِلٰهًا ۝ فَلَا اَقْسَمُ
 شام کی سرخی کی اور رات کی او جو او سمن بنیاد بر آینه او جانگی

یدعوا
 برادره لاله
 سحر الرسم
 وصلی
 او کبر یافته
 و ت پیغمبر می
 و فی لیلی عذاب سار در دست
 و فی لیلی عذاب سار در دست
 و فی لیلی عذاب سار در دست
 و فی لیلی عذاب سار در دست

فی لیلی عذاب سار در دست
 و فی لیلی عذاب سار در دست

تفسیر

اِذَا اشْقَ كَلْتَكُنْ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۚ فَلَا

چون تمام شود خواهد رسید بجای بعد حالی و این صفت
جب در این عالم که هر چه باشد بکنند بهر یکا چون
لَهُمْ لَا يَفْنَوْنَ ۚ وَ اِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ
این کافران که ایمان نیاورند و چون خوانده میشود در ایشان آزار
آن کو یقین نہیں لایق اور جب پڑھے ان پس قرآن پڑھیں

لَا يَحْجِبُونَ ۚ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكِيدُونَ

سجده نمیکند بلکه این کافران دروغ می ستند
سجده نہیں کر سکتے اور جسے یہ منکر ہو تھلا سکتے ہیں
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوْعَدُونَ ۚ فَلْيَسْرِهِمْ

و خداوند اعلم است بآنچه در دل خود گامیدارند پس خبر کن ایشانرا
اور الله خوب جانتا ہے جو اندر ہر کہتے ہیں سو خوشی سننا اذکو

يُعَذَابُ آلِهِمُ ۚ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

بِعَذَابِ اب درود دهند لیکن آنانکه ایمان آوردند و کردارهای

الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۚ

شایسته کردند ایشانراست فرود نیفتادند
بہلایان اور کو نیک ہے بے افتاد

سورة البروج نزلت بمكة ثروالتین

ایاتھ ۲۲ و کلیاتھا ۱۰۴ و حرر قضاہ

وہابی ہر صوفی بعد از ان
سوال منکر و نکر و بعد از ان کنند
صاحب فرمود ہر صوفی بعد از ان
دو بار و پینشت و بعد از ان
جہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۝

وَشَهَادَةِ شَاهِدٍ ۝ قُلْ أَصْحَابُ الْأُخُودِ ۝

النَّارِ ذَاتِ الْوُكُودِ ۝ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ۝

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شَاكِرُونَ ۝

وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَلِيمِ ۝

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَالَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ يُعْلِمُ الْغُيُوبَ ۝

وَالَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۝

لَا تَأْخُذُ بِهِ فِئَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۝

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ اللَّهُ أَعْلَمُ الْغُيُوبِ ۝

وَالَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۝

لَا تَأْخُذُ بِهِ فِئَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۝

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ اللَّهُ أَعْلَمُ الْغُيُوبِ ۝

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي خلقنا من
الطين والطين من ماء
مريم

الحمد لله الذي خلقنا من
الطين والطين من ماء
مريم
الحمد لله الذي خلقنا من
الطين والطين من ماء
مريم
الحمد لله الذي خلقنا من
الطين والطين من ماء
مريم

الطارق

الحمد
و
ن
ک
ن
ت

محفوظ
اد

۱۵
۱۶
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

الحمد لله المجد فقال لما نزلت من السماء
عنه استرشدت كنهه ابراهيم الخليل آيا آتاه سنه
تخت كا بڑی شان والا کروا لکھو چاہے کچھ بھی ہو
حدیث الجحیم فرعون وثمود بل الذین
خبر انکرا کہ فرعون و ثمود ہستند
بات اودن لشکون کی فرعون اور ثمود کے روی زمین
کفر افریت کتب واللہ عزوجل
کا فرمان تدر در فرعون ثمود و خدا از کو اگر دینان انکرند
بلکہ لشکر جہوشلاستے ہیں اور انکے ان کے گروے گہرا
بل هو ان الجحیم في لوح محفوظ
بلکہ ان قرآن کرامی قد رست نوشته شدہ در لوح محفوظ
کوئی نہیں یہ قرآن بڑی شان کا لکھا تختی میں جسکی گہائی
سورۃ الطارق نزلت بمکہ ثم القمر
ایاتھا وکلماتھا و حروفھا
بسم الله الرحمن الرحيم
والسما والطارق وما أدراك ما الطارق
نسم آسمان و نسم بخیر کتب و نسم آید و چہ چیز مطلع ساخت تراکز و نسم
نسم آسمان کی اور انہیں ہر آسمان کی اور کیا بچھا کوئی اور

ملفوظات حضرت مولانا ابوالکلام آزاد

10/10/10

الْحَمْدُ لِلَّهِ الشَّاقِبِ ۝ إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا

آن شکسته و خسته است ایستاده
کوی حی نهین

حَافِظًا ۖ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۖ خُلِقَ

[illegible]

من ماء دافق ۛ یخرج من بین الصلب و

از آب چہندہ کہ برمی آید از میان کثیف مردود
 اک اور چلتے پانی جو نکلتا ہے بنیٹہ اور

الترائب ۞ انه على رجه لقادر ۞ يوم

اس جو اس سبب سے ہر اس نے خدا پر دیکر مارا آفریدن اور تو اس سے روز کی
جہانی کے بیچ سے ایک و وہ اس کو پہلا اس کے

يَبْلُ السَّيَّئَاتِ ۖ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ ۚ

امتحان کرده بشود و عمیر که در دما را این باشد آدمی را طاعتی و ناسا شد
جاسی که جاوین بهید تو کچھ شوگا او سکوزور نہ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجَمِ ۝ وَالْأَرْضِ ذَاتِ

سہم باسماں حد اوند باران اوسم برین صاحب
سہم کیے آسمان چکر مارے دوسے کی اور زمین

الْبَصِيرُ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ۝ وَمَا هُوَ

سکامن ملک و راتینہ قرآن سخن واضح است و نیست قرآن
 و رات کہا ہے والی اسکی یہ بات و دوتو کی ہے اور نہیں بات

$\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 + U(r) \right) = -\nabla U(r) \cdot \mathbf{v}$

گنا
غیر کے نون
اکوف رخ خلفا

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

میں نے اپنے دوستوں کو بھی

الحمد لله رب العالمین
والباقی ان شاء الله

۱۲
۱۵
۱۴
۱۳
ع

بِالْحَمْدِ ۝ اِنَّهُمْ يَكِيدُوْنَ كَيْدًا ۝ وَاَكْبَرُ
 سَخَنَ يَهُودَهُ ۝ رَاٰ يَهُودَ كَافِرِيْنَ اَنْ يَدْعُوْهُمْ لِيُكْفِرُوْا بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ
 سَخَنَ كَيْدُهُمْ ۝ لَئِنْ هُمْ لَيَكْفُرْنَ اَوْ لَا يَكْفُرْنَ ۝ اَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ اٰيٰتُ الْاَوَّلٰى
 كَيْنَا ۝ فَهَلْ اَلْفَكْرَيْنِ اَمْ هُم مُّوَدِّعٌ
 اَبَ طَوْرٍ يَدْعُوْهُمْ لِيُكْفِرُوْا بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ۝ وَفَرَدُوْا اَرَايَا تَزُوْجُكَ
 اَبَ اَوْ كَرِيْمِيْنَ سَوِيْمِلْ رِيْكَ مَكْرُوْنٌ كُوْدِيْلٌ ۝ وَكَانَ كُوْصِيْرُ
 سُوْدَةِ الْاَعْلٰى نَزَلَتْ بِمَكْرٍ تَوَالِيْلٍ اِيَّاهَا
 بِالْاِتِّفَاقِ وَكَلِمَاتُهَا ۝ وَحُرُوفُهَا ۝
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝ اَللّٰهُمَّ اَلْحَمْدُ لَكَ الْاَعْلٰى ۝ اَللّٰهُمَّ اَلْحَمْدُ
 بِمَا كُنْتَ تَعْلَمُ ۝ اَللّٰهُمَّ اَلْحَمْدُ لَكَ الْاَعْلٰى ۝ اَللّٰهُمَّ اَلْحَمْدُ لَكَ الْاَعْلٰى ۝
 فَسُوِي ۝ وَالَّذِيْ قَدْ فَهَدٰى ۝ وَالَّذِيْ
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝ اَللّٰهُمَّ اَلْحَمْدُ لَكَ الْاَعْلٰى ۝ اَللّٰهُمَّ اَلْحَمْدُ
 بِمَا كُنْتَ تَعْلَمُ ۝ اَللّٰهُمَّ اَلْحَمْدُ لَكَ الْاَعْلٰى ۝ اَللّٰهُمَّ اَلْحَمْدُ لَكَ الْاَعْلٰى ۝
 اَخْرَجَ الْمَرْعٰى ۝ فَجَعَلَهُ غُثًا اَخْوٰى ۝
 بِرَأُوْرٍ وَكِيَاةٍ تَارَةً ۝ بِرَأْسِخْتِ اَنْزَاخْتِ شَدَّ سِيَاةَ شَيْتَانِ
 نَخْلًا جَارًا ۝ بِرَأُوْرٍ وَكِيَاةٍ تَارَةً ۝ بِرَأْسِخْتِ اَنْزَاخْتِ شَدَّ سِيَاةَ شَيْتَانِ

قله
 یعنی جمع مخلوقات را
 اندازه کرد بحسب آن اندازه در
 مخلوقات تصرف نمود و ناما صواب
 را و دیگر کار را پس این تصرف را بعد از
 تغییر نمود و او را صراط مستقیم

والباقی ان شاء الله
 و الحمد لله رب العالمین

و سے غزنی کی کتاب
لک ۱۲ ص

و لک ۱۲ ص
و لک ۱۲ ص
و لک ۱۲ ص

سُنُّكَ فَلَا تَنْسَى ۝ اَلَا مَا شَاءَ اللّٰهُ اِنَّهٗ
 قرآن تعلیم خواہم کرو ترا پس فرماؤش خواہی کروں مگر انجی خدا خواستہ سکت
 ہم پر تو ہونگے انجی پھر تو نہ ہو بے گناہ نہ جو جاپے اللہ وہ
 يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ۝ وَيَسِرُ
 سیدنا آشکارا و پنهان را اللہ و تو نہیں تو ہم و او را بہت
 جانتا ہے بکارا اور جو چہاٹ اور سچ سچ پہنچا دینے ہم
 لَيْسَ لِيْ سِرٌّ ۝ فَذِكْرٌ اَنْ تَنْفَعْتَ الذِّكْرَ
 آسان پس بندہ اگر سواد کند وادان
 آسان نہ توفیق ہو اگر کام کرے سبھانا
 سَيَذَكِّرُكَ مِنْ تَحْتِ ۝ وَتَجْنِبُهَا الْاَشْقَى
 بند خواہد گرفت ہر کہ می ترسد و کیسو خواہد شد از ان بندہ
 سنجیدہ بکار کا سکود ہوگا اور سرگ رہے گا و سچ بکار
 الَّذِي يَصِلُ اِلَى الْكَبْرِ ۝ اَلَا مَا شَاءَ اللّٰهُ
 آنکہ خواہد در آمد تا شش بزرگ
 وہ جو پیشے گا بری آگ بن
 فِيْهَا وَلَا يَحْيٰ ۝ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝ وَذَكَرَ
 انجا و نہ زندہ باشد بر آئینہ رستگار گشت ہر کہ پاک شد و یاد کرد
 او سبب نہ جو بے گناہ ہو ادا سکا جو سنورا اور بڑا
 اَسْمَكَ بِهٖ فَصَلِّ ۝ بَلْ تُوْثِرُوْنَ اَلْحَيٰوةَ
 نام پروردگار خود را پس یاد کرد بلکہ اختیار سگند زندگانی
 نام اپنے رب کا پھر نماز کی کوئی نہیں تم آگے رکھتے ہو دنیا کا جینا

و سے غزنی کی کتاب
لک ۱۲ ص

و سے غزنی کی کتاب
لک ۱۲ ص
و سے غزنی کی کتاب
لک ۱۲ ص
و سے غزنی کی کتاب
لک ۱۲ ص

۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝ إِنَّ هَذَا

ابن ہاشم اور حضرت ہشمت و ہاشمہ ہست ہر ایک ایک ہندو

نَفْعٌ صَاحِبٌ ۝ وَلِأُولَئِكَ أَصْحَابُ الْهَدْيِ ۝ وَمَوْجِدُ

زینبہا بن ہشمتین

کتابت در تونین درن ابراہیم کے اور کسی

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ نَزَلَتْ بِمَكَّةَ ثُمَّ الْكَهْفُ

اِيَاتُهَا بِالْإِتْفَاقِ وَكَلَّمَاتُهَا ۹۲ وَحُرُوفُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

هَلْ أَمَّاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝ وَجُودُهَا

آیات ہست تو خبر کیا ہے روئے

يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۝ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ۝ تَصُدُّ

آروز خوار ہند کار کنند محنت کنندہ نشند در آئند

نَارًا حَامِيَةً ۝ تَسْقِي مِنَ عَيْنٍ أَنِيَّةٍ ۝ لَكِنَّ

آتش افروزہ شدہ آب نوشاندہ بخوند از چشمہ بنیاد گرم نباشد

أَيُّهَا كَيْتِي أَكَلِ يَنْ يَلِي ۝ كَاكِبِيَّتِي كَهْنِيَّتِي ۝

عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

انما تحف

بایں دنیا میں کچھ بول نہیں پڑتی
۱۲ ص

۲۱۴
 مہر دہلی نام لکھنا ضروری ہے

لَهُمْ طَعَامٌ أَكَلًا مِنْ ضَرِيعٍ ۝ لَا يَمِينُ وَلَا

اشارہ ہے اعلیٰ مگر از ضریع گزشتہ
 کہا تاہیں ان پس گزشتہ کا ہے

يَهَيَّيْ مِنْ جَوْشَنِ ۝ وَجَوْشَنِ يَوْمِئِذٍ نَاعِمَةٌ ۝

یعنی گزشتہ کی تیار کردہ روہا آرزو تازہ ہونے
 کا نام آویہ ہوں میں گئے ہوئے اور سن آئندہ میں

لَسَعِيدَاتٌ رَاضِيَةٌ ۝ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝ لَا

بسی خود راضی شدہ ہونے در بہشت عال
 ابی کامی راضی ابی باغ میں

تَسْمَعُ فِيهَا الْغَنَاءَ ۝ فِيهَا كُنُوزٌ جَارِيَةٌ ۝ وَفِيهَا

نشنو آغا بیچ سخن بہودہ در آغا چشمہ روان شد در آغا
 نہیں سے آئین کہا آئین ایک چشمہ آئین

سُرُورٌ مَكْفُوعَةٌ ۝ وَالْكَوَابُ ۝

تخت بلند باشند و کوزہ ہائی بنادہ شدہ
 تخت میں آویہ بیچے اور آویہ در یکے اور

نَمْرُوقٌ مَصْفُوفَةٌ ۝ وَزُرِّيٌّ مَبْنُوتَةٌ ۝ أَفَلَا

وسادہ مارا بریکہ گزشتہ و بسا ملہا کی تنفیس پر گندہ کردہ آبا
 فانی قطار پر یکے اور محل کے نہا بیچے گندہ ہونے

يَنْظُرُونَ إِلَى الْآيِلِ كَيْفَ خُلِقَ ۝

میں نگاہ بسویک شتران چگونہ سرگندہ آفریدہ شدہ
 انہیں نگاہ کر سیتے آیتوں پر کیسے بنائے ہیں

سبحانہ

در ح ہر

در ہا مختلف

لیسم

در ح ہر

در ہا مختلف

الغاشیة

۱۸ وَلِلَّهِ السَّمَاءُ كَيْفَ نَصَبَتْ^{نصب} وَرَالِی الْجِبَالِ

وہو کے آسمان کی گونہ برفروشتہ شدہ دہسوی کو ہوا اور آسمان پر کیا بلند کیا ہے اور پہاڑوں پر

۱۹ کَيْفَ نَصَبَتْ^{نصب} وَرَالِی الْأَرْضِ كَيْفَ

گونہ برفروشتہ شدہ دہسوی زمین کی گونہ جسے کہتے ہیں اور زمین

۲۰ سَطَحَتْ^{سطح} فَذَكِّرْنَا^{ذکر} إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ^{مذکر} لَسْتَ

پہن کر رہے ہیں نہ تو جہان میں تیرے تو پیدا ہندہ نیستے نہایت بچھاؤ ہے سو تو سمجھاؤ کہ انہی کے سمجھانا تو نہیں

۲۱ عَلَيْهِمْ مَصِيطٌ^{مصیط} الْأَمِّنُ تَوَلَّى وَكَفَرَ^{کفر}

برائیان گماشتہ شدہ لیکن ہر کہ روئے برگرداند و کافر شود ان پر واروندہ کر جسے مویہ موڑا اور منکر ہوا

۲۲ فَيَعْبُدُهُ^{عبود} اللَّهُ الْعَذَابُ الْأَكْبَرُ^{عذاب} إِنَّ

عذاب گندیش خدا عقیوب بزرگ تو عذاب کریں اور سکو العذوبہ بڑا عذاب بیشک

۲۳ إِلَيْنَا أِيَّاهُمْ^{ایاہم} ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ^{حسابہم}

تسویاست جمع ایشان باز پر آئینہ برآست حساب ایشان ہم پاس ہوں ان کو پھر آئینہ بیشک ہمارا تسویہ اولیٰ کہ حساب کیا

سورۃ الفجر نزلت بمکہ ثم الفجر

۵۶۶ اَاتَهْتَا وَكَلَامَاتُهَا وَجُرُوفُهَا

بمصیط

بالشمام بین الصفا والارض وختلفان دیان ختلف عن زرع م

ایاہم

۲۵
۲۶
۲۷

بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ۝ وَلَيَالٍ عَشْرًا ۝ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝

مستم ببحر ربشہادیک وہاں ہم نے قسم لی ہے اور طاق کی

والکَلِّ إِذَا أَيَسَّرَ ۝ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي ۝

مستم شب چون روان شود آیا در غم نہ سو گندہ مستم شب

حَجَّ ۝ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝

حجہ کیا یاد دہی کہ چگونه معاملہ کر دیو و ثنہا تو ام عاد

أَرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ فِيهَا ۝

کہ عمار ارم باشند خداوندند لا رملند کہ افریدہ نشد مانند ارم

فِي الْبِلَادِ ۝ وَتَمُودَ الَّذِي جَاءَ بِالصَّنِ ۝

در شہر و تملوہ معاملہ کر با قوم تمود کہ ترا سنجیدہ ہو دیو و ثنہا

بِالْمَادِ ۝ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ۝

در وادی فرعون و چگونه معاملہ کر دیا فرعون تنہا سنجیدہ ہو دیو و ثنہا

بِالْمَادِ ۝ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ۝

مستم ببحر ربشہادیک وہاں ہم نے قسم لی ہے اور طاق کی

والکَلِّ إِذَا أَيَسَّرَ ۝ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي ۝

مستم شب چون روان شود آیا در غم نہ سو گندہ مستم شب

حَجَّ ۝ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝

حجہ کیا یاد دہی کہ چگونه معاملہ کر دیو و ثنہا تو ام عاد

أَرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ فِيهَا ۝

کہ عمار ارم باشند خداوندند لا رملند کہ افریدہ نشد مانند ارم

بسم الله الرحمن الرحيم

5

طَعَنُوا فِي الْبَيْتِ ۖ فَكَثُرُوا فِيهَا الْفَسَادُ ۖ

سر کیسے کر دند در شہر ہا پس بسیار بعمل آوردند و انجا فساد را

سراوٹھیا یا ملکون پر پھر بہت ڈالی اون میں خرابی

فَصَبِّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۚ إِنَّ

سرخیت بر الشبان
یرو و گار تو یکدیگر فقه غدا ب

ہر پھینکا اور یزیر رب نے کوڑا عذاب کا

رَبِّكَ كَيْمَا مِصَادِيهِ ۖ فَاَمَّا الْاِشْنُ اِذَا

روزگار تو کبھی گناہ گار ہے

وہاں لگا ہے کہات میں سو آدمی جو ہے خبر

مَا أَتَيْنَاهُ إِلَّا فَاكًا وَمِنْهُ

امتحان کنش بر روزگار او سرگرمی کندش و نعمت و دلش

[illegible]

يَقُولُ رَبِّ اِذَا مَا اُنْتَلٰهُ

گوید و درگاهش را که از این خند را و ماه را و آنجا که نشسته

تو کہ میرے لئے کھڑے ہوئے اور خود حققت اور سچا پن

قد رزقك رزقه فقول رزقي اهان

تنگ ساز و بزرگ زو و را گوید بر و رو کار من و حقان اکبر

ہیں ملک سارے بدروز و بدیر کو یہ پورے وہاں ان کا راجہ کی

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

و یکدیگر را رعیت میباشند

اکرمی امانت

طائفة اليار فيها وصل

وہ خلفاء جو روئے الحالین

حرف و دو با مختلف می رسد

وَمِنْ

روسی پاکلف
حج طر روزی با

1-2

۱۰۰

فان

وہو باغیخیز

(continued)

1. *Chrysomelidae*

1. *Albizia*

12

انسان پندہ پندہ راقی این اشارہ
خوبصورتی یکدیگر ۱۲۸
مرد یعنی اسباب اگر ام الی الی

نعم و الطعام یکدیگر است از این اشارہ
در میان این صفات یکدیگر است از این اشارہ
فی این اشارہ می بیند راقی این اشارہ
بالکلیه یکدیگر ۱۲۸

عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ ۝ وَتَأْكُلُونَ الذَّرَاثَ

بر طعام و اذن نصیحت
تاج کے کھانے کو اور کھانے ہو مری کمال
مال میرا اشارہ

أَكَلًا لَّكُمْ ۝ وَتَحْبُونَ الْمَالَ حَتَّىٰ كَلَّ

خوردن بسیار دوست می دارید مال را دوست دارید و شکر می دارید
سمت کر سارا اور پیر کر سارے ہو مال کو بی پر کر کوئی نہیں

إِذَا دَكَّتِ الْأَرْضُ دَكَّاتُهَا وَنَبَتِ

چون بستان کر دہ شود زمین بر زمین بر بستان کر دہ شود زمین
جب بستان کر دہ شود زمین بر زمین بر بستان کر دہ شود زمین

رَبِّكَ وَالْمَلِكُ صَفَا ۝ وَنَبَتِ

بروز گار و بیا نید بستان بستان صفت شد و او روزه شود و روز
نیز ارب اور فرشتے قطار قطار او سدن

بِحَبْلِ عَمَلٍ ۝ يَتَذَكَّرُ إِلَّا نَذَرًا

دو نیک را آن روز یاد کند
و دین کو او سدن روزی آدمی اور کمان سی

لَهُ الذِّكْرَى ۝ يَقُولُ يَلَيْسَتْنِي قَدَمَتَا

اور افع آن یزدن گوید آری کاشن پرش رستار
او کو سوچا کہ کس پر دین کچھ آسکے ہیں

حَيَاتِي ۝ قَوْمٌ مِّنْهُ لَا يَعْلَمُونَ

علی سیر این کجا و در کجا
آجے سیرتے ہیں اوسان ما نہ دیکھ

وَلَا يَخْلَعُونَ

۱۸

۱۹

۲۰

۲۱

۲۲

۲۳

۲۴

تَأْكُلُونَ
ح طور دی با خلف

يُحْبُونَ
ح طور دی با خلف

يَتَذَكَّرُ
بسیار رفت بر یاد کند

وَلَا يَخْلَعُونَ
لا در طم و

بِحَبْلِ عَمَلٍ
بجای
بجای
بجای
بجای

يَعْلَمُونَ
را ح ف

الحمد لله
 محمد بنی نبی و امانت
 علی بن ابی طالب
 یونس
 ص ۱۲

۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

الحمد لله
 محمد بنی نبی و امانت
 علی بن ابی طالب
 یونس
 ص ۱۲

طریقی آدم و حوا
۱۲۱

صلی بن (ای کی بندید)

تدساف پوی ای کی بندید
را او سکر ای کی بندید

یٰٰذَا الْبَلَدِ ۝ وَوَالِدٍ ۝ وَمَا وَلَدَ ۝
 باین شهرت تر اقبال و سکر طلال خواستیم میخورم بزاننده و پیر چیده
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْدِيرٍ ۝
 باین آفریدیم آدم را در بهترین و زیباترین
 أَن لَّا يُفْلِحَ ۝ عَلَيْهِ ۝ أَحَدٌ ۝ يَقُولُ أَهْلَكْتُ
 که فدا نشود بر روی تخلص
 مَا أَكْبَرُ ۝ أَحْسَنُ ۝ أَن لَّمْ يَكُنْ ۝ أَحَدٌ ۝
 مال تو تو را ای پندار که ندیده و ندیده
 الْمُنْجَلِ ۝ لَهُ عَيْنِينَ ۝ وَلِلسَانِ ۝
 آینه نازیده ایم بر او چشم را و زبان را و دو لب را
 وَهَدَيْنَاهُ الْخُطْبَيْنِ ۝ فَلَا أَفْجَمَ الْغَبْهَةِ ۝
 و هدایت کردیم او را دو راه و چشم در زبان گزاف گاه سخت
 وَمَا أَكْرَمَهُ ۝ مَا الْغَبْهَةِ ۝
 و چه بزرگوار ساختیم او را که غیبی است از کلام و زبان و زبان
 اور و کیا بوجا که سپید و گهائی

کند در بند که چه قدر نوازند
دین و دین را که چه قدر نوازند

صلی بن آدم و حوا
کسی این ۱۲۱

صلی بن آدم و حوا
کسی این ۱۲۱

فَلَا رَقَبَةَ

دست و پا
دست و پا

صلی بن آدم و حوا
کسی این ۱۲۱

النبلا

نکات

اطعم
دع
دور

فی غیر کا ایک فی غیر کا
ایک فی جود و نور
تو دھن در احسا

سورۃ
بالا اور اد
صک صک
ادک

۱۳۷
أَوْ اطْعَمْنِي يَوْمَ ذِي مَسْغَبَةٍ ۝ يَتَنَادَىٰ
یا طعام دادن روز اگر سنگی ششم صاحب
یا کھلانا ہو کے دن میں بن اب کے رشکے کو جو
۱۵
۱۶
مَقْرَبَةٍ ۝ أَوْ مَسْكَةٍ كَانَتْ مِثْلَ مَتْرَبَةٍ ۝
قرابت را یا فقیر صاحب خاکسار یا
نہیے داریے قلیا مخان کو جو خاک میں روتا ہے
تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۝ إِنَّ مِنَ الْغَنِيِّ ۝
بعد از ان باشد از آنکہ ایمان آوردند و مالک گردیدند
بِهِمْ ۝
۱۷
بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۝ أُولَٰئِكَ
شکیانی را ایک یگر رحمت گردند بشفقت رخصی اسانجام دہ شانیہ
سپارکے کا اور فقیر کرے ہیں ہم کما ہے وہ لوگ میں
۱۸
أَصْحَابُ الْيَمْنَةِ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَا يَبْلُغُهُمْ
اہل یمنیے و آنکہ کافر نہند بآیات انشانہ
۱۹
۲۰
أَصْحَابُ الشُّمَةِ ۝ عَلَيْكُمْ نَارُ مَوْصَدَةٍ ۝
اہل یمنیے اور جو نکر ہوئے ہماری آہن دہن
کم بخنی دایے اوہی کو آگ میں سو دایے
سورة الشمس من لست بکثرة سورة الشمس
ایہنا کا امر ایستوا اللہ الرمز الشیخ و خروفا

نہایت

فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰ وَاتَّقٰ ۝ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰی ۝

و اما ہر کہ عطا کرد و پرہیزگاری نمود و باور داشت ملت نیک

فَسَنِّيْرًا لِّلْیَسْرٰی ۝ وَ اَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰی ۝

پس تو بنیق و سیم اور را بری سید را ای کشش و اما ہر کہ بخل کرد و خود را غنی

وَكَذٰبًا لِّلْحُسْنٰی ۝ فسنییرًا لِّلْعسْرٰی ۝

و بدروغ نسبت کرو ملت نیک را پس تو بنیق و سیم اور را بری سید را ای

وَمَا یُعْنٰی عَنْهُ مَالٌ اِذَا تَرَدٰی ۝ اِنْ عَلٰی

و هیچ و شیغ کند از روی مال او و لکن گویا نہ ہر آئینہ بر آلام است

لَهُ دِی ۝ وَاٰتٰنَا لِّلْاٰخِرَةِ وَاَلَاۤ اُولٰٓئِکَ

راہ نمودن او و ہر آئینہ از آتی است آنچنان و این چنان

فَاَنْذَرْتُکُمْ نَارًا تَلَظٰی ۝ لَا یَصْلٰہَاۤ اِلَّا الْاَشْقٰی ۝

پس ترسانیدم شمار از آتشی کہ شعلہ میزند و دنیا با آن آتش کہ در غیب است

الَّذِیْ کَذٰبٌ وَتَقٰی ۝ و سیم ہر کہ تقویٰ

آنکہ در زغ شمر و سیم ہر کہ تقویٰ

حلیتہ بہو بلایا اور سیم ہر کہ تقویٰ

۵

۸

۱۰

۱۱

۱۲

۱۴

۱۵

نار آتظی
در خلاط

۱۰۰

الَّذِي يُتَىٰ بِهَا لَكُمْ يَتَزَكَّىٰ ۖ وَهِيَ الْغَيْثُ الْمُنِيرُ

وہی ہے جس سے تم کو پاکیزگی ملتی ہے اور وہی ہے روشن غیث

مِنْ نِّعْمَةِ رَبِّكَ ۖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَجْهَ رَبِّكَ

اپنی نعمت کی طرف سے ہے۔ نہایت ہی پاکیزہ ہے۔ وہی ہے جس کا چہرہ ہے

الْأَعْلَىٰ ۖ وَكَسَوْنَهُ يَكُونُ خَلْقٌ

برگوار خود اور آئینہ پوشی خود

سُورَةُ الْفُتُوْحِ ۚ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ الْمُبِينِ

ایات قرآن و خطبات و سرفروشی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّحِيحُ ۖ وَالْبَيْتُ ۖ إِذَا جِئْتَ مِنْ

وہی ہے جو صحیح ہے اور وہی ہے جو گھر ہے

وَالْبَيْتُ ۖ وَالْبَيْتُ ۖ وَالْبَيْتُ ۖ وَالْبَيْتُ ۖ

وہی ہے جو گھر ہے اور وہی ہے جو گھر ہے

وہی ہے جو گھر ہے اور وہی ہے جو گھر ہے

وہی ہے جو گھر ہے اور وہی ہے جو گھر ہے

سیدتی
الکمالہ سالہ
فما لہ فی
کمالہ
وہی ہے جو گھر ہے اور وہی ہے جو گھر ہے

ہوئی حضرت کیسے کہ وہی
وہی ہے جو گھر ہے اور وہی ہے جو گھر ہے
وہی ہے جو گھر ہے اور وہی ہے جو گھر ہے
وہی ہے جو گھر ہے اور وہی ہے جو گھر ہے
وہی ہے جو گھر ہے اور وہی ہے جو گھر ہے

فحسب الله
أكبر

منہ سے جو سنا دیا
میں نے اس کو اپنے دوست کا بیٹا سمجھا
اور اس کو اس کا نام دیا

الکثر

منہ سے جو سنا دیا
میں نے اس کو اپنے دوست کا بیٹا سمجھا
اور اس کو اس کا نام دیا

منہ سے جو سنا دیا
میں نے اس کو اپنے دوست کا بیٹا سمجھا
اور اس کو اس کا نام دیا

منہ سے جو سنا دیا
میں نے اس کو اپنے دوست کا بیٹا سمجھا
اور اس کو اس کا نام دیا

۱ الکثر شرح لك صدرك ۞ ووضعنا
 آپ کا وہ کردہ ایم برا کہ تو سیدھا
 مینے نہیں بھول دیا برا سیدھا اور اوٹار رکھا
 ۲ عنك وزرك ۞ الذي انقض ظمرك
 از تو ہار ترا ان ہار کہ گران کردہ بودنت ترا
 جسے بوجہ ترا جسے گران کا پیسہ ترا
 ۳ ورفيناك ذكرك ۞ فان مع العسر
 واپس آجیم را کہ تو سنا ترا زرا کہ ہر آئینہ فصل دشوار
 اور اونجا کہا مذکور ترا وہ سوائے شکل سائہ
 ۴ يسرا ۞ ان مع العسر يسرا ۞ فاذا فرغت
 آسانی ہے البتہ سہل دشوار آسانی ہے دیکھ از کار و فارغ
 آسانی ہے البتہ شکل سائہ آسانی ہے ہر چہ تو فارغ ہو
 ۵ فانصب ۞ والي ربك فارغب ۞
 در عبادت خدا منت کش رہو کہ وہ گاف و تضرع مانا
 تو منت کر اور اپنے رب کی طرف دل لگاؤ
 ۶ سورة التين نزلت بمكة ثم لايلاف
 سورۃ التین نزلت بمکہ ثم لا یلا ف

ایاتھا بالاتفاق وکلما تھا ۳ و سر و قفا

بسم الله الرحمن الرحيم

در زمین او باغین اویدار
بیت القدس سبک است
سکان رکت کاسیست
همان حضرت موسی
کام و او به عارکان فرمایند
بیت رکت سبک است

وَالثَّيْنِ الرَّيُّونِ ۝ وَطَىٰ سِينِينَ ۝

وَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ ۝

وَالْأَنفُسَ تَقْوِيمِ ۝

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا الصَّالِحِينَ ۝

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا الصَّالِحِينَ ۝

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا الصَّالِحِينَ ۝

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا الصَّالِحِينَ ۝

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا الصَّالِحِينَ ۝

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا الصَّالِحِينَ ۝

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا الصَّالِحِينَ ۝

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا الصَّالِحِينَ ۝

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا الصَّالِحِينَ ۝

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا الصَّالِحِينَ ۝

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا الصَّالِحِينَ ۝

این بیت در کتاب
نجات رخت در آید

این بیت در کتاب
نجات رخت در آید

الحکمین الله
او سبک است

نسخه ماکرم
مکمل

سورة اقرأ نزلت بمكة ثم سورة القلم
ايانها وكماتنها وحروفها

بسم الله الرحمن الرحيم

اقرا باسم ربك الذي خلق

بخوان بمرکت نام پروردگار خود که آفرید گشت آفرید
پڑھ سپرب کینام سے جس نے بنایا

الانسن من علق اقرا وربك الاكرم

آدمی را از جن خون پاره پاره بنایا بخوان و پروردگار تو بزرگوار
آدمی کو جو سب سے پیشگی پڑھ اور تر از رب بزرگوار

الذي علم بالقلم علم الانسن ما لم يعلم

انگه علم آفرخت بهتیار بی قلم آفرخت آدمی را آنچه نینداست
جسے علم سکھایا قلم سے سکھایا آدمی کو جو نہ جانتا تھا

كلا ان الانسن ليطغى ان رآه استغنى

حقا برآینه آدمی از حد میگدزد و قنک می بیند خود را بزرگوار
کوئی نہیں آدمی سرچشمہ سے اس کے گرد گھومتے ہیں کہ محفوظ

ارسلناك بالروح المعجى ارايت الذي

بر آینه بسوئی که پروردگار تو هست رجوع آیا دیدی اشخص
بیشک تیرے رب کی طرف ہر جا آتا تو سینے دیکھا وہ

اول جبریل علیہ السلام
سورۃ القلم
اول جبریل علیہ السلام
سورۃ القلم
اول جبریل علیہ السلام
سورۃ القلم

اول جبریل علیہ السلام
سورۃ القلم
اول جبریل علیہ السلام
سورۃ القلم
اول جبریل علیہ السلام
سورۃ القلم

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰

[Handwritten signature]

فهم موده نشسته ایشان را که آنکه عجز از آنکه انا الص ساختن ای و پیش از

فصل في معرفة الصلوة والجمعة والعيد والذكر

منہ کے لئے جو کہ راہ اور کشتی کے لئے غلام اور دین کی کوٹہ اور

دکتر عبداللہ بن محمد بن عبدالحق

یہ ہے راہِ مصیبت و گمراہی
وہ جو سب کو گمراہ کر دے

اہل کتاب مشرکان درپیش و فرج پدید

خَالِدِ بْنِ قَيْسٍ وَأَوْسَ بْنَ مَسْعُودٍ ۝

سدا رہیں ہمیں یہ لوگ ہیں بدتر بسب خلق کے

آیه : آنکه از کفر و فسق بازگردد

وہو بہ دودو ۱۱

بہترین سرکاری
بہترین سرکاری

بدلا اورنگا اوستے رب بن

جنت عدن تجزي مرتحتها الا نهر خلدین

بسم الله الرحمن الرحيم

فِيهَا ابْدَارُ رَحْمَةِ اللَّهِ عَنْهُمْ وَرِضْوَانُهُ

انجا همیشه خوشنودشد در ایشان و خوشنودشد در ایشان

ایک ہمیشہ اللہ اور اسے راضی اور وہ اس

ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝

از این که بگوید که خبر بد از پروردگار خود

یہ کتاب ہے اسکو جو ڈرا اپنے

سَقَى الزَّلْزَالَ نَزَلَتْ بِالْمَدِينَةِ وَقِيلَ لِلنَّبِيِّ

(1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) (19) (20) (21) (22) (23) (24) (25) (26) (27) (28) (29) (30) (31) (32) (33) (34) (35) (36) (37) (38) (39) (40) (41) (42) (43) (44) (45) (46) (47) (48) (49) (50) (51) (52) (53) (54) (55) (56) (57) (58) (59) (60) (61) (62) (63) (64) (65) (66) (67) (68) (69) (70) (71) (72) (73) (74) (75) (76) (77) (78) (79) (80) (81) (82) (83) (84) (85) (86) (87) (88) (89) (90) (91) (92) (93) (94) (95) (96) (97) (98) (99) (100)

يا ليت وعلما لي وحرور لي

بسم الله الرحمن الرحيم

ذات الألفين والالفين

نیکه جنابند ه شود
زین آبان پیش فروزش

جب ملا ہے زمین کو اوس کے ہر خیال سے اور نکال دیا

فَقَالَ الْاِسْرَافِيلُ

بار از خود می آید و گوید هیچ چارست ازین کم

اورنگ آباد، اورنگ آباد، اورنگ آباد

[illegible]

SH

2
3

مقام قیامت میں پہنچنے کی دعا

بسم الله الرحمن الرحيم

۴ یَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۚ إِنَّ رَبَّكَ

آورد و تقریر کند زمین قصه های خود را ^{بشبه انگیزه و در کل} ^{اسوان سبک که از یک}

۵ أَوْحَىٰ إِلَيْهَا ۚ يَوْمَئِذٍ يُصْدِرُ النَّاسُ

حکم فرستاده ^{از آفرین} ^{باز گردند} مردمان ^{حکم بهیچان}

۶ أَشْتَاتًا ۚ لِيُرَوَّاْ أَعْمَالَهُمْ ۚ فَمَنْ يَّمْلِكُ

احوال مختلف ^{در تشریف} ^{جای ایشان} پس هر که کرده باشد ^{بانت بهانت} ^{که او کند} ^{که او کند} ^{که او کند}

۷ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۚ وَمَنْ يَّمْلِكُ

بشک یک ذره ^{عمل نیک} ^{بیشتر} ^{برای} ^{ده دیکه} ^{لیگا}

۸ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۚ

بشک یک ذره ^{عمل بد} ^{بیشتر} ^{برای} ^{ده دیکه} ^{لیگا}

۹ إِيَّاكَ نَعْبُدُكَ وَإِلَيْكَ نَسْتَعِذُّ ۚ وَتَبَارَكَ الَّذِي يَمْلِكُ

۱۰ مَا لَكَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ مِنَ الْإِيمَانِ لَتَقُولَنَّ نَوْءًا لِّمَنْ لَّمْ يَكُنْ لَّخَبَرٌ

یابدر
باشم الامضاء و زاء
فان یسبح
نحوه و نحو

عربی از صفی

وَالْعِدَّتِ صَبْرًا ۝ فَاَلْمُؤَدِّتِ قَدْرًا ۝

نظم بیان توفیق و جوی که از دم میزند پس شوم سپاس از تو بلکه فضل و شکر

وَالْمُعْذِرَاتِ صَبْرًا ۝ فَاَلْمُؤَدِّتِ قَدْرًا ۝

نظم بیان از توفیق چون دست برآیند پس انکیزند با توفیق از انکیز

فَوْسَطَنِي جَمْعًا ۝ اِنَّ الْاَلْسِنَ لَكَاثِبَةٌ ۝

نظم این با توفیق بیان جماعتی از آن که آید آدمی به توفیق و کار خود را کار خود

وَاِنَّهُ عَلَىٰ ذٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝ وَاِنَّهُ لَحَسْبُ الْكَاثِبَةِ ۝

نظم آدمی به توفیق خود مطلع است و آید آدمی و درود و درود و درود

اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعِثَ رَافِعٌ ۝ اَلَيْسَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرٌ ۝

نظم این که چون آید و بر آنچه در گور باشد و ظاهر است

مَلَائِكَةُ الصُّدُورِ ۝ اِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ كَاثِبُونَ ۝

نظم در سینه باشد بر آن که از ایشان حالشان از روز

وَالْمُعْذِرَاتِ صَبْرًا ۝ فَاَلْمُؤَدِّتِ قَدْرًا ۝

نظم این که رب کو اولی او شد

وَالْمُعْذِرَاتِ صَبْرًا ۝ فَاَلْمُؤَدِّتِ قَدْرًا ۝

فَاَلْمُعْذِرَاتِ صَبْرًا

ح ر ذ ق با خلف

نظم این که از توفیق چون دست برآیند پس انکیزند با توفیق از انکیز

فَوْسَطَنِي جَمْعًا ۝ اِنَّ الْاَلْسِنَ لَكَاثِبَةٌ ۝

نظم این با توفیق بیان جماعتی از آن که آید آدمی به توفیق و کار خود را کار خود

وَاِنَّهُ عَلَىٰ ذٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝ وَاِنَّهُ لَحَسْبُ الْكَاثِبَةِ ۝

نظم آدمی به توفیق خود مطلع است و آید آدمی و درود و درود و درود

اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعِثَ رَافِعٌ ۝ اَلَيْسَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرٌ ۝

نظم این که چون آید و بر آنچه در گور باشد و ظاهر است

مَلَائِكَةُ الصُّدُورِ ۝ اِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ كَاثِبُونَ ۝

نظم در سینه باشد بر آن که از ایشان حالشان از روز

وَالْمُعْذِرَاتِ صَبْرًا ۝ فَاَلْمُؤَدِّتِ قَدْرًا ۝

نظم این که رب کو اولی او شد

وَالْمُعْذِرَاتِ صَبْرًا ۝ فَاَلْمُؤَدِّتِ قَدْرًا ۝

و القارعة
سورة القارعة

سورة القارعة نزلت بمكة ثم لم يكن
اياتها وكلماتها وحروفها
بسم الله الرحمن الرحيم

القارعة ۱ ما القارعة ۲ وما أدراك
قيامت چیست آن قیامت چیست و چه می طلعت
و که کبریا کیست و که کبریا کیست
ما القارعة ۳ يوم يكون الناس كالقار
آن قیامت است قیامت است و روزی که مردم مانند
کیا می کبریا کیست
المبثوث ۴ وتكون الجبال كالعهن
برانگیزه ساخته باشند که بهشت مانند چشم زبین
اوره وین بهار است و آن
المنفوش ۵ فاما من ثقلت موازينه
معلق نموده پس آید که سبک باشد یا سنگین
و سبکی بهاری می بینم تو لیس
تسوی فی عیشه ۶ راضیه ۷ واما من خفت
پس در آن روز گذران پسندیده باشد و اما هر که سبک شد
تو او سگ گذران می من ما نسی او سبکی می بینم

مجلس

مورینه فامه ها ویکه و ما ادله
پداسنات پس چای نذل شش ویدید و چه پطاع

ماهیه

که چیت اودیت آتشت است و دشت

و ده کبابه آگ سم و کیتی

سوده التکاتر نزلت بمکه نرسوه الماعون

ایاتها بالاتفاق و کلماتها و حروفها

بسم الله الرحمن الرحیم

الهنکم التکاتر حتی زرتم المقید

کلا سوف تعلمون ثم کلا سوف تعلمون

کلا سوف تعلمون علم الیقین

کلا سوف تعلمون علم الیقین

کلا سوف تعلمون علم الیقین

۸۹

۱۱

۱۲

۱۳

۱۴

ماهیه
بی الیاء الکت
نبت و صلا و قفا
دل بخدش
ف ح

کلا سوف

والمصير

الْحَجِيمُ ۝ ثُمَّ لَتَرَوْهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝

دو نزع را باز البته خواہید دید و نزع را دیدن ظاهر بی شبہ
و نزع یکسر و یکسنا یقین کی آنکسیت

ثُمَّ لَتَسْلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۝

باز البته سوال کرده خواہید شد آنوقت یعنی در مقابل آن شکر کرد و بگوید
پہر بچہین گاتے اوسدن آرام کی حقیقت

سُورَةُ وَالْعَصْرِ ۝ كَذَلِكِ يُبَدِّلُ الْبَشَرِ ۝

آیاتها و کلماتها و حروفها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝

پہر ہنہ آدمی در زیان است
تم اوزنہ دن کی مقرران ہوتے

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۝

آنکے ایمان آؤر نیکو عملهای شایستہ کردند و

تَوَّابًا ۝ وَتَوَّابًا ۝

پہر یکدگر را وصیت کردین است و یکدگر را وصیت کردین کیا کی

۴

۸

۲

۳۸

بالحق
آیتہ نبویہ و مکیہ

بسم الله الرحمن الرحيم

سورة الممتحنة نزلت بمكة ثلث و الممتحنة
ایاتھا بالا اتفاق کلماتھا و حروفھا
بسم الله الرحمن الرحيم

وَلَمْ يَكُنْ لِكُلِّ هُمْزَةٍ مُّزْنٌ ۚ الَّذِي جَمَعَ مَا سَمِعَ
وادی برعیب گفتند و عیب گویند و ده را آنکه آنست ایستاد و مال
غزالیست بر طغیانیست بر بسینت کی جن نے بیتا مال اور
وَعَدَّةٌ ۚ يُحْسِبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَةٌ ۚ
و نگاہ داشت از نی پندارد که مال زندگی جاوید و پیش
کین گن رکبا نیال رکتابے کہ او سکا مال سدایا گیا اور سکا
كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ
نیستے البتہ انداختہ خواهد شد بخلہ و چیز مطاع ساخت
کہ کی نہیں او سکو بینکناے اوٹ نہی دالین او تو کیا بو جیا
مَا الْحُطَمَةُ ۚ نَارُ اللَّهِ الْمَوْجِدَةُ الَّتِي تَطْلُمُ
کہ حیت طلم آتش نندار آفر و غنہ شد کہ غالب شود
کون سب و دزدے الی آنستے آن سنگائی وہ جو جہانک لقی
عَلَى الْأَفْئِدَةِ ۚ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوْصَدَةٌ ۚ
وادی برعیب گفتند و عیب گویند و ده را آنکه آنست ایستاد و مال
غزالیست بر طغیانیست بر بسینت کی جن نے بیتا مال اور

جمع
عده
ایستاد

کین بندان

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

مستحق

لَيْلٍ لَيْلٍ
بجذف الهمزة بجذف الهمزة

ألفهم

بجذف الياء

لَيْلٍ لَيْلٍ

بجذف الهمزة بجذف الهمزة

ألفهم

بجذف الياء

ألفهم

بجذف الياء

ألفهم

بجذف الياء

ألفهم

بجذف الياء

ألفهم

بجذف الياء

ألفهم

بجذف الياء

ألفهم

بجذف الياء

ألفهم

بجذف الياء

يَدْعُ

بجذف الهمزة بجذف الهمزة

ألفهم

بجذف الياء

ألفهم

بجذف الياء

ألفهم

بجذف الياء

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَكْتُمُ بِالْإِيمَانِ

بجذف الهمزة بجذف الهمزة

ألفهم

بجذف الياء

ألفهم

بجذف الياء

ألفهم

بجذف الياء

ألفهم

بجذف الياء

يَدْعُ

بجذف الهمزة بجذف الهمزة

ألفهم

بجذف الياء

ألفهم

بجذف الياء

ألفهم

بجذف الياء

ألفهم

بجذف الياء

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

سَوْءَ الْفَلَقِ نَزَلَ بِالْمَلَكِ وَقِيلَ بِكَ تَسْمَعُ الْفَلَقِ

اَيَاتُهَا بِالْاِتِّفَاقِ وَكَلِمَاتُهَا وَحُرُوفُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ

النَّفَثَاتِ النَّفَثَاتِ

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

الانسان
الطاهر

سَوْءَ النَّاسِ لَنَا لَمَّا قُلْنَا وَقِيلَ لَكُمْ سَوْءَ الْآخِلَةِ

آيَاتُهَا وَكَلَامَاتُهَا وَجُوعُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝

إِلَهِ النَّاسِ ۝ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝

الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝

مَنْ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝

وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
وَلَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

صحیح نامہ قرآن مجید

صفحہ	سطر	غلط	صحیح	صفحہ	سطر	غلط	صحیح	صفحہ	سطر	غلط	صحیح
۱	۷	الموال	الموال	۶۱	۷	حکما	حکما	۹۸	۷	انصرنی	انصرنی
۲	۷	یکون	یکون	۶۲	۱	داود	داود	۱۰۰	۱	مبارک	مبارک
۵	۷	تحتها	تحتها	۶۳	۷	یعملون	یعملون	۵	۷	تفوت	تفوت
۹	۳	یا بیت	یا بیت	۶۳	۷	الصلحین	الصلحین	۱۰۲	۲	فجعلناهم	فجعلناهم
۱۱	۷	نبیا	نبیا	۶۴	۳	ربه	ربه	۱۰۳	۷	واوینہما	واوینہما
۱۲	۱	النبیان	النبیان	۶۷	۵	یوم	یوم	۱۰۴	۳	ربکم	ربکم
۱۵	۱	نذر	نذر	۷۱	۷	یحی	یحی	۷	۷	الخیرات	الخیرات
۱۷	۷	جہنم	جہنم	۷۲	۵	ذلك	ذلك	۱۰۷	۳	لا تجدوا	لا تجدوا
۱۸	۷	المجرمین	المجرمین	۷۳	۷	اطمئن	اطمئن	۱۰۸	۱	بالآخر	بالآخر
۱۹	۲	جہنم	جہنم	۷۳	۷	عملوا	عملوا	۱۰۹	۷	الا	الا
۲۲	۱	كل	كل	۷۴	۷	من	من	۲۰۲	۳	یحضرون	یحضرون
۲۳	۷	تخرج	تخرج	۷۴	۷	الجوار	الجوار	۲۰۵	۷	رب	رب
۲۴	۱	غیر	غیر	۷۵	۷	رؤسهم	رؤسهم	۲۰۸	۲	فان	فان
۲۵	۷	امرئ	امرئ	۷۶	۷	یحلون	یحلون	۲۱۰	۳	ازواجهم	ازواجهم
۲۶	۲	اسرائیل	اسرائیل	۷۷	۳	مشركین	مشركین	۲۱۱	۱	كبیر	كبیر
۲۷	۷	القرن	القرن	۸۰	۲	بھیمة	بھیمة	۲۱۱	۷	جاءو	جاءو
۲۸	۵	بغذاب	بغذاب	۸۱	۷	الله	الله	۲۱۲	۵	بعضکم	بعضکم
۲۹	۷	حسابهم	حسابهم	۸۳	۱	بالمعروف	بالمعروف	۲۱۳	۷	رؤف	رؤف
۳۰	۷	ذکرکم	ذکرکم	۸۴	۵	لن	لن	۲۱۴	۷	نحجون	نحجون
۳۱	۷	العرش	العرش	۸۶	۱	الذین	الذین	۲۱۷	۷	المومنات	المومنات
۳۲	۷	عذاب	عذاب	۸۷	۲	لکن	لکن	۲۱۸	۷	الاربة	الاربة
۳۳	۱	تظلم	تظلم	۸۸	۳	بایاتنا	بایاتنا	۲۱۹	۷	یضرب	یضرب
۳۴	۷	قالوا	قالوا	۸۸	۷	السماء	السماء	۲۲۰	۳	من بعد	من بعد
۳۵	۷	انکم	انکم	۹۱	۷	ذالکم	ذالکم	۲۲۱	۱	الرجاج	الرجاج
۳۶	۷	رؤسهم	رؤسهم	۹۲	۷	واعیدوا	واعیدوا	۲۲۲	۲	مبارک	مبارک
۳۷	۷	رؤسهم	رؤسهم	۹۴	۷	لمیتون	لمیتون	۲۲۳	۷	یرنوا	یرنوا

[illegible]

صفحة	سطر	غلط	صحیح	صفحة	سطر	غلط	صحیح
٢٠٣	٢	تظوها	تظوها	٢٠٣	٢	جنت	جنت
٢٠٤	٢	التقيت	التقيت	٢٠٤	٤	بميتين	بميتين
=	٢	و	و	٢٠٥	٥	سجدتي	سجدتي
=	٤	اتين	اتين	٢٠٦	٤	تقفون	تقفون
=	٤	عنكم	عنكم	٢٠٧	٢	عليه	عليه
٢٠٤	٤	فوجهم	فوجهم	٢٠٨	١	الاخري	الاخري
٢١٠	٢	الا الله	الا الله	٢٠٩	١٣	الربك	الربك
=	٢	النبيين	النبيين	٢١٠	١	وانا	وانا
٢١٢	١	بالله	بالله	٢١١	١	يستجلون	يستجلون
٢١٢	٢٧	كلهن	كلهن	٢١٢	٢٧	كذب	كذب
٢١٥	٤	داود	داود	٢١٣	٢	ان هذا	ان هذا
٢١٤	١	داود	داود	٢١٤	١	داود	داود
٢١٨	٢	جنتين	جنتين	٢١٥	٤	=	=
٢١٨	٢٧	من	من	٢١٦	٢٧	ان	ان
٢١٩	٤	الارض	الارض	٢١٧	٤	داود	داود
٢٢٠	٤	والانبياء	والانبياء	٢١٨	٢٧	=	=
٢٢١	٢٧	من	من	٢١٩	٤	=	=
٢٢٢	٢	فانما	فانما	٢٢٠	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٤	فانما	فانما	٢٢١	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٢٢	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٢٣	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٢٤	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٢٥	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٢٦	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٢٧	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٢٨	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٢٩	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٣٠	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٣١	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٣٢	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٣٣	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٣٤	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٣٥	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٣٦	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٣٧	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٣٨	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٣٩	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٤٠	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٤١	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٤٢	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٤٣	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٤٤	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٤٥	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٤٦	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٤٧	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٤٨	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٤٩	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٥٠	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٥١	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٥٢	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٥٣	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٥٤	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٥٥	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٥٦	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٥٧	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٥٨	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٥٩	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٦٠	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٦١	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٦٢	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٦٣	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٦٤	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٦٥	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٦٦	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٦٧	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٦٨	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٦٩	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٧٠	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٧١	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٧٢	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٧٣	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٧٤	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٧٥	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٧٦	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٧٧	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٧٨	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٧٩	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٨٠	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٨١	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٨٢	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٨٣	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٨٤	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٨٥	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٨٦	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٨٧	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٨٨	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٨٩	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٩٠	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٩١	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٩٢	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٩٣	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٩٤	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٩٥	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٩٦	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٩٧	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٩٨	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٢٩٩	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٠٠	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٠١	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٠٢	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٠٣	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٠٤	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٠٥	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٠٦	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٠٧	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٠٨	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٠٩	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣١٠	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣١١	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣١٢	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣١٣	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣١٤	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣١٥	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣١٦	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣١٧	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣١٨	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣١٩	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٢٠	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٢١	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٢٢	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٢٣	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٢٤	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٢٥	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٢٦	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٢٧	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٢٨	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٢٩	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٣٠	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٣١	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٣٢	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٣٣	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٣٤	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٣٥	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٣٦	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٣٧	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٣٨	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٣٩	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٤٠	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٤١	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٤٢	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٤٣	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٤٤	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٤٥	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٤٦	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٤٧	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٤٨	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٤٩	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٥٠	٢	فانما	فانما
٢٢٥	٢	فانما	فانما	٣٥١	٢	فانما	فانما

[illegible]

صفحہ	سطر	غلط	صحیح	صفحہ	سطر	غلط	صحیح	صفحہ	سطر	غلط	صحیح
۸۳	۶	جاؤ	والذین	۱۲۵	۷	والذین	والذین	۱۴۴	۷	وسقہم	وسقہم
۸۶	۵	خالدین	و	۱۵۰	۵	و	و	۱۴۹	۲۱	وَو	و
=	<	و	والله	۱۵۱	۲	والله	والله	=	۷	وَمَا	وَمَا
۹۰	۱	زاغوا	و	=	۵	و	و	۱۸۰	۵	نذرا	نذرا
۹۲	<	والله	و	=	۶	و	و	۱۸۳	۳	لا یذوقوا	لا یذوقوا
۹۳	۳	حارثین	ولا	۱۵۲	۱	ولا	ولا	=	۷	جیمہ	جیمہ
۹۴	۶	الامین	مما	=	۲	مما	مما	۱۸۷	۲	لا	لا
۹۹	<	وان	و	=	۷	و	و	۱۸۶	۱	النشط	النشط
۱۰۵	۵	لستین	رب	=	<	رب	رب	=	۳	یعم	یعم
۱۰۶	۷	من	شططاه	۱۵۷	۲	شططاه	شططاه	۱۹۶	۲	وَمَا	وَمَا
=	=	بحری	سفینہا	=	=	سفینہا	سفینہا	=	۳	ولقد	ولقد
۱۰۸	۷	اطیعوا	کما	=	۶	کما	کما	=	<	تشاور	تشاور
۱۱۱	۷	بلغن	واما	۱۵۶	۷	واما	واما	۱۹۸	<	یصلوا	یصلوا
=	<	الاخر	ولن	۱۵۷	۶	ولن	ولن	۱۹۹	۷	حروفہا	حروفہا
۱۱۲	۷	والی	واصبر	۱۶۰	۵	واصبر	واصبر	۲۰۱	۲	بل	بل
۱۱۳	۷	والذین	وذری	=	۶	وذری	وذری	۲۰۲	۷	وفی	وفی
=	۵	ما	وما	۱۶۳	۵	وما	وما	۲۰۷	۶	وما	وما
۱۲۷	۱	و	یخافون	۱۶۹	۷	یخافون	یخافون	۲۱۲	۵	الکبریٰ	الکبریٰ
=	<	خزنتها	القمر	۱۷۱	۱	القمر	القمر	۲۲۰	۵	عینین	عینین
۱۲۵	<	و	راق	۱۷۲	۵	راق	راق	۲۲۲	۶	بطغها	بطغها
۱۳۱	۷	و	حروفہا	۱۷۷	۱	حروفہا	حروفہا	۲۲۸	۷	عما	عما
۱۳۲	<	لضالون	وجزائهم	۱۷۶	۲	وجزائهم	وجزائهم	۲۳۲	۶	وما	وما
۱۳۷	۱	سبع	ودانیة	=	۷	ودانیة	ودانیة	۲۳۷	۲	رضی	رضی
۱۳۸	۶	یومئذ	ویطاف	=	۶	ویطاف	ویطاف	۲۳۶	۷	وانہ	وانہ
۱۴۳	۶	یبصرون	ویطوف	۱۷۷	۳	ویطوف	ویطوف	۲۴۲	۵	ابیل	ابیل
۱۴۴	۶	الذین	وملکا	=	۵	وملکا	وملکا	۲۴۷	<	قل	قل

تمت

مَصْلَحَةً عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ بَعْدَ مَا فِي جَمِيعِ الْقُرْآنِ حَرْفًا وَبَعْدَ كُلِّ حَرْفٍ أَلْفًا

لما علي قاري در شرح عین العلم گفته که قاری روزی بعد ملاوتش این را خواند

بِسْمِ الرَّحْمَنِ بِالْقُرْآنِ وَاجْعَلْهُ لِي إِمَامًا وَتُورًا وَهُدًى وَرَحْمَةً اللَّهُمَّ ذِكْرِي مِنْهُ مَا نَسِيتُ وَعَلَيْهِ مِنْهُ مَا جَحَلْتُ
وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

عالمی ختم قرآن صدق الله العلي العظيم صدق قوله الكريم وخرج على ذلك من الشاهد زرينا نقبل منك انك تعلم

بِسْمِ الرَّحْمَنِ بِالْقُرْآنِ وَاجْعَلْهُ لِي إِمَامًا وَتُورًا وَهُدًى وَرَحْمَةً اللَّهُمَّ ذِكْرِي مِنْهُ مَا نَسِيتُ وَعَلَيْهِ مِنْهُ مَا جَحَلْتُ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

[illegible]

ق ۲۲ و ع
۱۳

DUE DATE

~~۱۳~~
۱۹۴۱

--	--	--	--

